

PSALMORUM
DAVIDICORUM
METAPHRASIS

Graecis versibus contexta per

JACOBUM DUPORTUM
CANTABRIGIENSEM.

Cui in oppositis paginis respondens accessit

PARAPHRASIS

POETICA LATINA,

AUCTORE

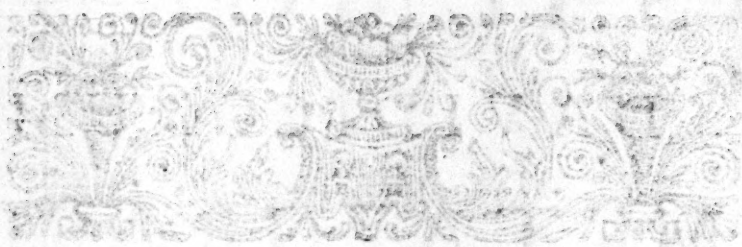
GEORGIO BUCHANANO
S C O T O.

Utraeque summâ curâ recognitae & castigatae.

L O N D I N I ;

Prostant venales apud B. BARKER, ad Insignia Collegii West-
monasteriensis juxta Scholam Regiam ; R. MANBY, juxta
Ludgate ; & P. VAILLANT, in vico dicto *The Strand*.

M. DCC. XLII.

PRÆFATIO.

EX quo tempore Patrum Græcorum
sempre aliquantulum oblectatus fuerim
voluptatem in seipsum laqueum inter-
pellatam, scilicet in seipsum laqueum
dio & carum meum, utrumque e verbo
servillius expressum, scilicet in seipsum
Handquidam enim, ut patet, peritissimum
Pocici corporis imaginem, quam in opposito
speculo intuentiam, sed oblectatus quidam
solummodo informem, atque inane nuntians
ante oculos proferunt. Insuper ex verbis
his eodem ordine quo locantur Græci, prius
postea sublimius de seipsum de seipsum
omni contentus, necesse est, quæ
ut nomen auctoris, neque proinde solus, sed
quæ utriusque generis, utrumque vel utrumque
que huius ex parte, utrumque vel utrumque
tamen, vel utrumque habere potest, utrumque

PRAEFATIO.

EX quo tempore Poetarum Græcorum scriptis aliquantùm oblectatus fuerim, voluptatem meam nimiùm saepe interpellatam sensi *Versionum Prosaicarum* fastidio; & earum maximè, quae verbum è verbo serviliter expressum scrupulosissimè referunt. Haudquaquam enim, ut par est, persimilem Poetici corporis imaginem, quasi in opposito speculo intuendam, sed obscuram quamdam solummodo informem atque inanem umbram ante oculos proponunt. Nempe ex verbis Latinis, eodem ordine, quo locantur Graeca, praepostere dispositis, inusitata quaedam & barbara oratio conficiatur necesse est: quae, cùm sit nec numeris adstricta, neque prorsus soluta, sed quasi utriusque generis particeps, vel utriusque potius expers, ullam neutrius vel dignitatem, vel venustatem habere potest; sed eva-

iv P R A E F A T I O.

dit aut in tumidam & inflatam, aut in asperam & horridam, aut in exilem & aridam, humilem & abjectam, nervis planè ac viribus destitutam. Quocirca hujusmodi *Versiones* non modò acutè, sed etiam ridiculè & facetè exagitat Vir eruditissimus : * Quàm
 ‘ absurdum est venustissimae Poesi Graecae in-
 ‘ sullam atque jejunam profam Latinam è re-
 ‘ gione respondere ! Clauso libro, & paginis
 ‘ se mutuò tangentibus, miseret me infelicis
 ‘ Atticae, Ionicae, vel Doricae paginae ; occur-
 ‘ ritque imago Mezentianae crudelitatis apud
 ‘ Virgilium,

‘ *Mortua quinetiam jungebat corpora vivis,*
 ‘ *Componens manibusque manus, atque ori-*
 ‘ *bus ora ;*
 ‘ *Tormenti genus !* Æn, viii. 485, &c.

Quapropter per mihi mirum visum est, unde Graecorum Poetarum Opera cum istiusmodi *Versionibus* edendi, viros inter doctos & eruditos, indocta inveteraverit consuetudo : praesertim memoriâ repetenti, quòd, ipsis reviviscentium literarum temporibus, cùm, ob Lexicorum inopiam, quævis alia ad discendum

* Vide *Anacreontis Teii Carmina, cum Versione Latina, numeris Elegiacis paraphrasticè expressa, Praefat. p. 13. Edit. 2da. Lond. 1742.*

P R A E F A T I O. V

cendum adjumenta necessariò subministranda viderentur ; eadem tamen Opera plerumque Graecè solùm primùm in lucem prodierint, & in voluminibus separatis impressae eorundem postmodùm *Interpretationes Latinae* ; in quibus poeticae praeibant, quas deinde sunt insectae istae prosaicae quae sermone fusiore, & postremùm quae totidem ferè verbis, sensum reddiderunt. Sibi persuasum forsitan habuerunt principes illi eruditionis Graecae restitutores, si verba Graeca & Latina sibi invicem respondentia exhiberent, se non tam discipulorum inscientiae, quàm inertiae atque ignaviae consulturos fore ; eorumque in studiis progressus hisce servilibus auxiliis retardandos, non incitandos. Quod certè posteriorum aetatum experienciâ abundè confirmatum novimus ; quae, multiplicatis Graeco-Latinis Poetarum Editionibus, eò pauciores viros optimè Graecè scientes videntur produxisse, quò plures discendi opportunitates, & frequentiora subsidia praebuerint. In cujus rei causis haec non minima fortasse numeranda sit, Quòd plerique homines, infirmis hisce adminiculis in aetate virili fidentes, quibus in juvenili nimium innitebantur, levem Graecarum literarum scientiam, quam in Scholis fuerint adepti, eandem tritam & ineptam insistendo

vi P R A E F A T I O.

viam, vel adaugere, vel saltem retinere, frustra speraverint. Quin potius brevior ac certior viâ iter confecissent, si abjectis omnibus juvenilis desidia sustentaculis, difficiliorum verborum significationes, in Lexicis diligenter per- vestigatas, consignâssent literis; & si qua ex animo exciderit, eam repetito labore memo- riae penitiùs infingendam curâssent.

Verùm esto, *Prosaicae Versionis* ope, ad cognitionem quamdam vocum in Poemate Graeco usurpatarum citiùs pervenitur: at non longâ opus est argumentatione ad probandum, nullam exinde Poësis notionem, quatenus à Prosa stili diversitate disjunctissimae, se in lectoris animum insinuare posse. In utriusque enim stilo, non solum orationis numeris ad- strictae, verùm etiam solutae, ut dicitur, inesse modum quemdam & numerum oportet; quae quidem, si C I C E R O N I assentiamur, non po- test esse *polita*, nisi sit *remissiùs numerosa*. Hinc, si carmen, seu Graecum, seu Latinum, immutato tantum verborum ordine, solvatur, de sublimitate, aut de elegantiâ licet pluri- mum deperdat; in eo tamen soluto, nume- rum quemdam conservatum ac retentum, & ut ait H O R A T I U S, *Poetae disjecti membra* saepius invenire possis. Carminis autem Grae- ci, in prosam Latinam ad verbum conversi, dissi-

P R A E F A T I O. vii

diffimillima est ratio ; & ad hoc si verborum etiam ordo servetur, multò ineptior atque absurdior. Nam etsi, cùm verbum verbo reddatur, numerum quemdam oratorium artificiosa verborum dispositio, seu potius transpositio, subinde forsitan conficiat ; in iis tamen, eodem ordine quo sunt Graeca collocatis, numerus omnino nullus, neque poeticus, neque oratorius, casu nisi rariore & mirifico, conservari potest. Id enim solum numerosum, quod *aequalium* vel *variorum intervallorum percussione* admittit, quibus sit distinguendum & metiendum : quae quoniam Latinus iste sermo, è Graeco tam pravâ fidelitate expressus, aspernatur, sine ulla numerorum moderatione profluit & vagatur, ingratus auribus, inconditus, impolitus, absonus, absurdus.

Quinetiam jure optimo dicendum, *Versionibus* hisce nimium fidelibus sententiarum integralium sensum saepius corrumpi : interdum membrorum periodi ordinem servando, cùm opus fuit vel immutatione, vel transmutatione ; interdum pro uno verbo unum verbum strictim reddendo, ubi ad totam illius vim exprimendam pluribus utendum fuit. Imò denique, ne singularum quidem vocum significationes minuti isti Interpretes assequentes, iis vel falsam, vel

viii P R A E F A T I O.

alienam, saepissime adscribunt; quasi quò propius ad literam accedere videantur, eò longius à sensu aberrantes; ut cum βωῖνις ὀφθαλμοῖς ἔχοντες reddunt, *bovinos-oculos-habens veneranda Juno*, & similia. Haec, nisi à virorum ferè gravissimis prolata, absconditi ridiculi suspicionem movere possent; tamquam Auctoris mentem, joculariter detortam & illusam, non tam lectoris intelligentiae, quàm irrisioni *exponere* voluissent. Unde quotiescunque has ineptias cum Graecis carminibus conferebam, videre mihi visus sum Grammatistae cujusdam speciem, pluteo assidentis, mihiq; non appendentis, sed annumerantis verba; neque potui quin subriderem, contemplando Graeculum tam obscurâ diligentiam miserabiliter latinizantem. E cujus manibus elapsus Poeta similem experitur sortis vicissitudinem, ut si quis magnus & nobilis Tragoadus, qui heroum & principum virorum voces & gestus, summa cum dignitate ac venustate, solitus est imitari; jam veste discoloriâ indutus, personatusque, ut vix cuiquam agnoscat, ad oblectandum vulgus gestulatione ac scurrilitate, in scenam inter novissimos histriones prodiret, pueris admirandus, viris irridendus.

Sin autem Latino carmine reddatur Poema Graecum ab Interprete Ingenioso atque erudito,

dito, qui, propter studiorum ac naturae similitudinem, Auctoris elegantes & sublimes conceptus animo comprehendere, ac dictione penè pari explicare possit; is, perfecti pictoris instar, expressam excellentis archetypi imaginem, diversis quidem at vivis coloribus depictam, nobis ante oculos statuet, multa cum voluptate atque admiratione contemplandam. Perfectissima Graecorum Artificum exemplaria imitandi optimam certè rationem nobis indicat CICERO, dum in Orationibus DEMOSTHENIS & ÆSCHINIS convertendis exponit suam. * Has ‘non converti, inquit, ut interpretes, sed ut orator, sententiis iisdem, & earum formis, tamquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo necesse habui reddere, sed genus omnium verborum vimque servavi; non enim ea annumerare lectori putavi oportere, sed tamquam appendere.’ Si, ad Ciceronis mentem, Graecorum Oratorum scripta, more & modo Oratorio convertenda sint; quidni Poetarum, Poetico? In illis *verbum pro verbo reddere* noluit: anne nobis in his id facere licebit, ipso etiam Horatio disertissimè ventante? Orationem Græcam, *iisdem sententiis*,

* De optimo genere Oratorum, §. v.

X P R A E F A T I O.

& earum formis Oratorum maximus convertit; ut Auctoris ipsum dicendi modum exprimeret, quamquam diverso ejus sensum potuit etiam pulchrè & oratoriè explicare. Quid causæ est, cur in Græco Poemate vertendo idem non acquè saltem fieri oporteat? Quod si oporteat, opus est; atque ita carmina carminibus reddendi necessitatem interpreti imponet: quoniam Poematis *sententias & earum formas*, nullo modo, nisi poetico, imitari potest. Ad hasce regulas Antiquos Poetas Romanos suas Graecorum *Interpretationes* direxisse, & plerumque conformâsse, ex earum *Fragmentis* constat, quæ ad manus nostras pervenerunt; quorum vix ullum mihi persuadeo extare, quod non sit numeris poeticis concinnatum. Hisce Poeta, qui multis antè annis in Graecia floruerit, eleganter ornatus, à mortuis quasi excitatus, denuo spirare Tragicum aut Epicum videretur; & Romano habitu induto tamquam civitate donatum, ac Latinâ recitantem linguâ, se spectandum atque audiendum offerret; unâque voce & consensu omnium approbaretur.

Rationibus suprà allatis, aut earum consimilibus inducti, plerosque Graecos Auctores, & maximè Poetas, in exemplaribus Graecè tantum editis, Scholarum celebriorum Magistris,

stri, pueris publicè legendos, jampridem statuerunt. Quorum ad exemplum, fuit optandum, ut in caeteris etiam Ludis Literariis idem in consuetudinem venisset; aut saltem, ut, in Poetis legendis, *Prosaicarum Versionum* usu discipulis fuisset interdictum, suffectis in earum locum *Interpretationibus Poeticis*. Quod si fuisset factum, maturiorem Graecae Poëseos cognitionem in puerorum animis inseruissent; & *Poeticis Interpretationibus* multiplicandis, atque elegantius pangendis, latiore aperuissent viam. Neque est jam prorsus desperandum, fore, ut, intra paucos annos, plures hujusmodi, aut olim compositas, recentique curâ perpolitas, aut novas de integro confectas, in lucem prodire videamus.

Mihi haec saepe mecum agitati, atque his aliquid non alienum faciendum meditati, in mentem venit de *Metaphrasi Libri Psalmorum, Graecis versibus contexta per JACOBUM DUPORTUM*; cujus saepe audiveram summam esse caritatem. Huic incommodo remedium adhibere constituens, ad diversos codices impressos inter se conferendos me statim applicavi. Ex quibus brevi exploratum habui, quòd, cum duas priores Editiones, alteram Graecam, alteram Graeco-Latinam, in 4to ut dicitur, *Cantabrigiae* anno 1666, uno tempore Auctor emis-
serit,

ferit, typorum chartaeque magnitudine ac nitore conspicuas, extrema illius manus operi suo nondum accessisset. In duabus enim proximis Editionibus, in 8vo *Londini* anno 1674. Graecè itidem & Graeco-Latinè simul divulgatis, plurima vel mutata, vel omissa, vel addita reperiēbam: quae certè prioribus posteriores jure anteponendas efferunt, caeteroquin, neque chartarum aut literarum elegantia, neque errorum typographicorum emendatione, aequè commendabiles. In iis autem quae secutae sunt multiplicantur typothetarum errata; ad priorum menda, quod solet fieri, aliis ex aliis insuper accedentibus. Ex quo mendorum numero, exemplariumque venalium paucitate, datam esse arbitrabar non modo justam, sed etiam necessariam causam Editionem novam adornandi, prioribus cum elegantiore, tum emendatiore; qualem hanc Lectoribus reperiendam fore, non prorsus diffido.

In hac enim, *Graecam Metaphrasin*, quae, variis Editionibus, tamquam diversis canalibus, orbem literatum percurrente, hìc & illic paulò turbidiùs & inquinatiùs fluebat, sedulò expurgavi. De cùsus excellentia, figuratâ hac oratione continuatâ, meritissimò dici potest, Hanc *Metaphrasin* esse rivum dulcem, purum, & pro-

profundum ; qui, ab Hebraeo deductus fonte, & Castaliae scaturiginis rivulo adauctus, unde colore quidem immutato, naturalem tamen retinens saporem, uberiore fluit copiâ, & jucundiore sono aures atque animos permulcet. Quem si palato simul ac oculis curiosius explores, Hebraicam veritatem gustu faciliè percipiendam agnosces ; eamque, omnibus fluenti partibus immixtam, totum senties agitare ; &, quocunque derivatur, nativam soli fertilitatem abundanti irrigatione adaugere, atque ipsum etiam sterile quodammodo foecundare.

Haec igitur *Metaphrasis*, quae ad Textûs Hebraici fidem, omnibus aliis ejusdem generis, multò propiùs accedit, ipsius sacri Textûs vice, Hebraeae linguae imperitis, frequenter & assiduè hic legenda, quâ par est verecundiâ, commendatur. Quam idcirco non in merarum *Interpretationum* numero ducendam arbitror, sed tamquam Opus quoddam archetypum, HOMERI numeris, & ipsissimis ferè verbis, concinnatum. Hoc denuò in medium proferenti, haud mihi in animo fuit, id ignavis pueris, servili *Latinâ Versione*, ut in quibusdam Editionibus, minutissimè explicatum, sed studiosis adolescentibus, imò etiam viris, GEORGII BUCHANANI *Paraphrasi*

xiv P R A E F A T I O.

phrasi Poeticâ elegantissimè illustratum, exhibere. Quam cùm in codicibus vulgaribus seorsim mendosissimè impressam animadvertirim, ambas omnium ejus Operum Editiones consulendas esse existimavi. Quarum prior anno MDCCXIV, in *Folio*, curante THOMA RUDDIMANNO A. M. *Edenburghi* prodiit; altera, vel potius eadem recusa, & in duos *Tomos* in 4to distributa, cum *Praefatione* PETRI BURMANNI, *Lugduni Batavorum* MDCCXXV: ad cujus fidem haec nostra ferè in omnibus est conformata, nisi quòd in plurimis locis sit punctis multò accuratius distincta. Hinc lumine quibusdam obscurioribus adfuso, quae in periodis longiusculis Lectori moram & impedimentum intulerint; nunc vel animo, cujus paulùm obtusior sit acies, tota haec *Paraphrasis* se dilucidiorē offert. De cujus praestantia, duorum prope seculorum judicio comprobata, nullus est hìc mihi disputandi locus; qui, ante recentem de hac re controversiam à me auditam, novam hanc Editionem jam prelo subjeceram. Id tantummodo, BUCHANANI obrectatorum pace, hìc obiter conjectare liceat, Ipsos haud multis persuasuros fore, *Psalmos Davidicos*, qui sunt argumenti tam varii & diversi, uno carminum genere, & eodem Elegiaco, omnes lon-

longissimo excepto, magis propriè, quàm omnium metrorum varietate, adornari posse.

Praeter hujus Libri publicum in Ludis Literariis usum, utilitatem ejus, ex oppositis Graecis & Latinis paginis, in se mutuam lucem reflectentibus, haud puerilis institutionis orbe circumscribendam augurari velim; sed potius inter juvenes etiam, adultaeque aetatis viros, se diffundentem, iis nonnulli fore adjumento, ad Homericæ atque Horatianæ Poëseos memoriam, tum refricandam, tum retinendam. Ac dum hoc solum in animo sibi fortasse proponant, iis simile aliquid usu venire possit, atque à Solis radiis, in vitri convexi superficiem incidentibus, efficitur: scilicet, ut *Metaphrasis Graeca, & Latina Paraphrasis*, velut radii Divinae Lucis paralleli, per hanc Editionem ad oculos transmissæ, & continuè ad se invicem propius convergentes, in corde tamquam in centro occurrant, ibique verae pietatis flammam in dies singulos accendant.

Westmonasterii
viii. Cal. Aprilis,
1742.

R. R.

E R R A T A.

Pag.		Pag.	
14. l. 10. lege διαμελεῖσθι		194. l. 19. lege σύγει	
32. l. 6. — Σήν		222. l. 20. — ὁ καὶ	
44. l. 31. — δὲ		l. 21. — ὁ μὲν	
126. l. 22. — σύ δ'		268. l. 10. — αὐτῶσι	
188. l. 3. — Ἀναχθ'		352. l. 13. — ὡλερά τ'	

M A R I A M

Illustrissimam Scotorum Reginam,

GEORGII BUCHANANI Epigramma.

Nympha, Caledoniæ quæ nunc feliciter oræ
Missa per innumeros sceptrâ tueris avos ;
Quæ sortem antevenis meritis, virtutibus annos,
Sexum animis, morum nobilitate genus ;
Accipe (sed facilis) cultu donata Latino 5
Carmina, fatidici nobile regis opus.
Illa quidem, Cirrhâ procul & Permesside lymphâ,
Penè sub Arctoï fidere nata poli.
Non tamen ausus eram malè natum exponere foetum,
Ne mihi displiceant quæ placuere tibi. 10
Nam quod ab ingenio domini sperare nequibant,
Debebunt genio forsitan illa tuo.

*Quatuor versuum posteriorum loco, clarissimus non ita pridem
Rossensis Episcopus, ATTERBURIUS, hos qui sequuntur
substituisse dicitur :*

Quòd si culta parum, si sint incondita ; nostri
Scilicet ingenii est, non ea culpa loci :
Posse etiam hìc nasci quæ sunt pulcherrima, spondet
E vultu & genio Scotica Terra tuo.

Quod, in versibus septimo & octavo, ad excusandam carminum mediocritatem, de boreali patriæ situ questus est, neque ullo modo in caeteris extenuavit BUCHANANUS ; id, feliciore ingenii flexu, in hisce quatuor, omnino elevatur : &, quæ Reginam celeberrimam illustrârunt, egregia in animo indoles, corporisque pulchritudo (qua de, maximi licet à Feminis pendatur, ne verbum quidem in toto Epigrammate) hìc multa cum urbanitate venustissimè laudantur.

(2)

METAPHRASIS
LIBRI
PSALMORUM
GRÆCIS VERSIBUS CONTEXTA;
EJUSDEMQUE LATINIS
PARAPHRASIS POETICA;

Ψ Α Λ. Α΄.

- 1 **Τ**ῖς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἀνήγατο πάγχυ πιθέσθαι
 Δυσσεβέων βουλῇ, αὐτῶν τε μετ' ἰχθυα βῆναι·
 Οὐδ' ἔσθ' ὀλοῇσιν ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἀλειτέων·
 Οὐδ' ἐν ἔδρῃ λωπητῆρων κάθισ', οὐδὲ θοώκω.
- 2 Θεσμῷ δ' Ἀθανάτοιο μάλ' ἐνδοθι θυμὸν ἐτέρφθη,
 Θέσφατα δ' ἐν φρεσὶ θῆκε διαμπερές, εὖ τ' ἐνόησεν
 Ἡμάτιος νύχιός θ', ὅτι μὴ γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
- 3 Δένδρεον ὥς θ' ἔστηκε παραὶ ποταμοῖο ρέεθρα
 ῥιζήσιν πυκινῆς, ὃθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 Καλὸν, τηλεθάου, καρπὸς δὲ τε γίνεταί ὥρῃ·
 Τοῦ δέ κεν οὐποτε φύλλα χαμαὶ πέσοι, οὐδ' ἀπόλοιτο·
 Τοῖος ὃδ' ἀνὴρ ἔσσετ', ἐπεὶ οἱ πάντ' ἀρετῇσει,
 Ὅ, τίς κεν ἐργάζοιτο, πολὺς δὲ οἱ ἔψεται ὄλβος.
- 4 Οὐ τοιοῖ ποτ' ἔασιν ἀτάσθαλοι· ὥς δὲ κοινή,
 Ἡ ἄχνη, ἣν στρομβηδὸν εὐτροχάλης κατ' ἀλωὰς
 ῥίμφα μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διεσκέδασ' ἰς ἀνέμοιο.
- 5 Τοῦνεκ' ἄρ' οὐ στήσονται ἀτάσθαλοι εἰνὶ δίκησιν,
 Οὔτε ποτ' εἰν ἐσθλῶν ἀγορῇ κακὰ μηχανώνοντες.
- 6 Οὐνεκ' Ἀναξ γινώσκει ἐνὶ φρεσὶν ἔργα δικαίων·
 Δυσσεβέων δ' ἀνδρῶν πᾶσαι ὁδοὶ ἔργα τ' ὀλεῦνται.

Ψ Α Λ. Β΄.

- 1 **Ε**θένα τίφθ' οὕτω βρέμεται, ὁμαδεῦσι δὲ λαοί,
 Μὰ ψ αὐτῶς ἀτέλεστον ἐνὶ φρεσὶν ἔργου ἔχοντες·
- 2 Σύν δ' ἔσταν καὶ ἄγερθεν ἐπιχθόνιοι βασιλῆες,
 Καὶ συμφράδμονες ἦσαν ἀολλέες ὄρχαμοὶ ἀνδρῶν·
 Τῶνδ' ὅθ' ὁμηγερέων πυκινὴ ἠρτύνετο βουλὴ
 Ἀθανάτου αὐτοῦ τε κάτα, Χριστοῖό θ' εἰοῖ.

P S A L M U S I.

- 1 **F**ELIX ille animi, quem non de tramite recto
 Impia sacrilegæ flexit contagio turbæ :
 Non iter erroris tenuit, sefforve cathedræ
 Pestiferæ, facilem dedit irrisoribus aurem :
- 2 Sed vitæ rimatur iter melioris, & altâ
 Mente Dei leges noctesque diesque revolvit.
- 3 Ille, velut riguæ quæ margine confita ripæ est
 Arbor, erit : quam non violento Sirius æstu
 Exurit, non torret hyems ; sed prodiga læto
 Proventu beat agricolam : nec flore caduco
 Arridens, blandâ dominum spe lactat inanem.
- 4 Non ita divini gens nescia fœderis, exlex,
 Contemtrixque poli : subito sed turbine rapti
 Pulveris instar erunt, volucris quem concita gyro
 Aura levis torquet, vacuo ludibria cœlo.
- 5 Ergo ubi veridicus judex in nube serena
 Dicere jus veniet, scelerisque coarguet orbem ;
 Non coram impietas mœstos attollere vultus,
 Nec misera audebit justæ se adjungere turbæ.
- 6 Nam Pater Ætherius justorum & fraude carentum
 Novit iter, sensumque tenet : curvosque secuta
 Impietas fraudum anfractus scelerata peribit.

P S A L. II.

- 1 **Q**UID trepidæ gentes vano fremuere tumultu ?
 Minisque populi sæviunt inanibus ?
- 2 Et cum principibus magni cœlere tyranni,
 Dominumque Christumque Domini adversum truces ?

- 3 Τῶνδ' ἐπεσκέυ' ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Εἶδ' ἄγετ' αὐτῶν δέσματ' ἀπορρήξωμεν ἕκαστος,
 Καὶ λὺν ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμέων τηλόθι μᾶλλον.
- 4 Καὶ τότε μὲν γελάσκει, ὅς ἐν οὐρανῷ ὕψι καθίζει,
 Τοῖς ἐπὶ κεν γελάσειεν Ἀναξ καὶ ἐφειψιώτω.
- 5 Ἐνθα καὶ αὐτοῖσιν κεχολωμένος ὦδ' ἀγορεύσει,
 Καὶ σφισιν ἄλγεα δώσει ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνων,
 Καὶ σφεας αἰνὰ ταράξει, ἐπεὶ χόλον ἔνθετο θυμῷ.
- 6 Ἀλλ' ἔμπης καὶ ἔγωγε Σιώνος ἐπ' οὐρεὶ καλῷ
 Παναγίῳ μευ ἀνακτα διαμπερές ἐν θρόνῳ εἷσα,
 Ἰδρύσας, ἵνα κείθι μάλα ἔμπεδον ἐμβασιλεύῃ.
- 7 Ἀμφαδὸν ἀνθρώποισι θεοπροπίνην ἀναφαίνων,
 Βουλὴν Ἀθανάτοιο διίξομαι, ὅς μοι ἔειπεν,
 Τίος μὲν σύ μοι ἐσσί, πατήρ δέ τοι εὐχόμαι εἶναι,
 Σήμερον ὅς σ' ἔτεκεν, σὺ φόως δέ τε σήμερον ἦλθες.
- 8 Εὐχέο μοι σύ, καὶ αἶτει, ἐγὼ δέ τοι ἔθνεα δώσω,
 Σοὶ κληρὸν τ' ἔμεναι, κτήσιν δέ τε πείρατα γαίης.
- 9 Τοὺς δὲ σιδηρεὴν ῥάβδῳ ραιστῆρι τε ῥήξεις,
 Ραιστῆρι κρατερῷ θείων, σὺν τ' ἔθνε' ἀράξεις,
 Ὡς ὅτε τις κέραμον κορύνη ξυνέαξε βαρεῖν
 Ῥηϊδίως, τὸ δέ τ' αἵψα διατρυφὲν ἄγγος ὄλωλεν.
- 10 Ἀλλ' ἄγετ' οὖν βασιλῆες, ἰδεὶ φράζεσθ' ἐνὶ θυμῷ·
 Νῦν πέπνυσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πεπνύσθαι ἄμεινον,
 Καὶ πεπνυμένοι ἐστέ δικασφόλοι, ὕμμι δὲ μῆτις
 Καὶ πινυτὴ φρένας ἴκοι, ὅσοις Θεὸς ἐγγυάλιξε
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
- 11 Ἀθάνατον δ' ἄζεσθε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 Γηθόσυνοι κραδίῃ, ἅμα δὲ τρόμος ὕμμε λάβησι.
- 12 Κύσατε δ' ὕϊόν, ἵν' ὕμμιν ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος εἴη,
 Μηδ' ἔο' χωρόμενοι οὐδοῦ ἀπο πάμπαν ὀλοισθε·
 Εἰ χόλος οἱ ὀλίγον περ ἐνὶ στήθεσσι δέδην,
 Ὅλβιοι οἱ αὐτῷ γε πεποιθότες, ὅσοι ἔασιν.

PSALMUS II.

5

- 3 Vincula quin horum fortes dirumpimus, aiunt,
Et lora nostris demimus cervicibus ?
- 4 At Pater Ætherius, rerum cui summa potestas,
Ridebit impotentium irritas minas.
- 5 Tum iustâ accensus miseros affabitur irâ,
Et per furorem cæca consilia suum
- 6 Turbabit : Cingamque meum diademate regem,
Inquit, Sionis jura sanctis collibus
Qui dabit, & latè fundet mea jussâ per orbem.
- 7 Deinde allocutus Dominus est me : Filius
- 8 Tu meus es, genui te hodie : me posce, daboque
Omnes ut hæres gentium fines regas,
Quâ circumfusus tellus se porrigit undis,
- 9 Regasque sceptro sempiternum ferreo :
Cumque voles, tumidosque premas, frangasque rebelles,
Ut ficta fragili vasa franguntur luto.
- 10 At vos, in populos quibus est permissa potestas,
Et jus ab alta sede plebi dicitis,
Errorum tenebras depellite, discite verum :
- 11 Servite Domino cum tremore : gaudiis
Et timor & Domini accedat reverentia vestris,
- 12 Ut missum ab illo Filium amplectamini :
In vos ne justæ vindictam exercent iræ,
De calle recti devios. Nam cum brevi
Sæviet injustos contra justâ ira, scietis
Quàm sint beati, spes in illo qui locant.

Ψ Α Λ. Γ'.

- 1 **Ω**ς ἀνδρῶν πληθὺς μέγ' ὀφέλλεται, αἱ μ' ἐτάραξαν,
 2 Ὡς μάλα μυριοὶ εἰς, ἐμεῦ ἀντίον οἵπερ ἀνέστην.
 2 Ὡς μάλα πολλοὶ ἐπὶ ψυχῇ ἐμῇ εὐχετόωνται·
 2 Ὡδὲ τέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλου,
 Οἰώθῃ ὅδ' ἀνὴρ· Θεὸς οὐ οἱ ἐπὶ ῥόδῳ ἐστίν,
 Οὔτε τι οἱ ἐκ τοῦδε κακῶν ἄκος, οὐτ' ἀλεωρή.
 3 Ἀλλὰ σὺ, Ἀθάνατ', ἀσπίς ἐμοί, καὶ χάσμα, καὶ εὖχος,
 4 Ὃς κεφαλὴν μοι ἄειρας, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ὄπασσας.
 4 Φωνῇ μευ ἐβόησα, βοῇ δέ μευ αἰθέρ' ἵκανε,
 Πρὸς τὸν Ἀνακτ' ἐβόησ', ὃ δέ μευ βοῶντος ἀκούσεν
 Οὔρεος ἐξ ἱεροῖο, καὶ οὐκ ἀμέλησε λιταῶν.
 5 Κεῖμην ἀσφαλέως, καί με γλυκὺς ὕπνος ἔμαρψεν·
 Αὔτε δ' ἀνηγέρθην, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ὅττι μοι Ἀθανάτος παρὰ θ' ἵστατο, καὶ με φύλαξεν.
 6 Εἰ περὶ τ' ἀμφί τ' ὄρουσαν ἐμεῦ κάτα Φῦλ' ἀνθρώπων,
 Μυριοί, ὅσα τε Φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη,
 Οὐδ' ὥς μοι ταρβήσει ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ.
 7 Ἀθάνατ', ἄτλα Θεὸς μευ, ἄγ' ὄρσεο, καί με σώσω·
 Δυσμενέας μευ πάντας ἐπεὶ σὺ γναθμὸν ἔτυψας,
 Δυσσεβέων δ' ἀνδρῶν ὁλοοὺς ξυνέεξας ὀδόντας.
 8 Οὔνεκ' ἀπ' Ἀθανάτοιο Φόως· ὃ γάρ ἐστι σωτήρ·
 Λαοὶ σευ ἀρετῷσι φιλοφροσύνῃσι τεῆσι.

Ψ Α Λ. Δ'.

- 1 **Γ**οινοῦμαι σε Ἀναξ, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἀκούσαν,
 Εὐνομίης ὃς ἐμῆς γε Θεὸς καὶ μάρτυρός ἐστι,
 Οὔνεκ' ἀναίτιός εἰμι, καὶ ἐν φρεσὶν αἵσιμα εἰδώς·
 Στεινόμενόν μ' ἐσάωσας, ἣν εὐρυτέραν ὁδὸν ἔλθω,
 Ἀμπνεύσω τε κακῶν, καὶ διζύος ἐκλελάθωμαι·
 Νῦν τ' ἐλέαιρε, Ἀναξ, ἴληθί τε, κλυθί τε Φωνῆς,
 Κλυθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον,

PSALMUS III, IV.

7

PSAL. III.

- 1 **H**EU quanta numero viribusque factio
Me vexat odiis impiis!
Quàm perditorum firma conspiratio
Conjurat in meum caput!
- 2 Et asseverant, spem salutis in Deo
Supersse jam nullam mihi:
- 3 Cùm tu sub umbra præliantem me tui
Tam sæpe scuti texeris;
Cùm laudis auctor sis meæ, cùm gloriâ
Meam coronas verticem.
- 4 Cùm nocte Dominus invocantem me suo
De monte sancto exaudiat;
- 5 Curis solutus & recumbo & dormio,
Refurgo liber à metu.
- 6 Domino excubante, nec meum formidine
Pectus movebunt agmina
Numerosa; nec si sæva feritas omnium
Conjuret in me gentium.
- 7 Tu Domine in aciem ductor, ut me liberes,
Prodibis: hostium omnium
Malasque franges, impiorum & conteres
Dentes potenti dexterâ.
- 8 At tu, salutis una spes, populum tuum
Bonitate solitâ amplectere.

PSAL. IV.

- 1 **O** Pater, ô hominum, divûmque æterna potestas,
Sinceræ mihi conscie mentis,
Qui mihi consilii que inopi, incertoque salutis,
Imploranti rebus in arctis,
Tutum pandis iter, latumque educis in æquor:
Nunc obseffo fraude malignâ
Da mihi te facilem, & iustis bonus annue votis,
Non durâ placabilis aure.

- 2 Ὡς ἀνδρῶν γενεή, τίψθ' οὕτω καὶ τέο μέχρη
Μάψ αὐτως βούλεσθ' ἔμ' ἀτιμῆσιν ἰάλλειν,
Σχέτλιοι, ἥδ' ἔμῃ κεφαλῇ κατ' ἀνείδεα χεῦται;
Ἔως πότε δ' ὕμμι φίλον, κενεὰ φρεσὶ κνίδ' ὑφαίνειν,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνειν, ἀνεμώλιά τ' ἐργάζεσθαι;
3 Ἴστε δ' ὅτ' Ἀθανάτος τὸν ἀμύμονα λέξατο Φῶτα,
Ὅς τε θεοῦδ' ἦσι, καὶ οἱ κτέρας ἐξέλετ' αὐτῶ.
Τῷ καὶ ἐμὺ βοῶντος ἀκούσει πρόφρονι θυμῷ.
4 Ὑμέας δὲ τρόμος αἰὼς ἔχοι, καὶ μή τις ἀμαρτεῖν
Τετλάτω, ἀλλ' αἰδεῖσθε, καὶ ἐν λέκτροισιν ἑαστος
Ἦ διαλέξασθε κραδίῃ φρεσὶν, ἐστὲ δ' ἔκηλοι.
5 Ἐρδετε ἱερὰ καλὰ δικαιοσύνης ἐραλεινῆς,
Θαρσαλέοι, πίσυνοί θ' ἱερῷ μένει Ἀθανάτοιο.
6 Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς, Ἐσθλὸν τίς αὖ ἄμμιν ὀρεῖσθαι
Δῶ; Σὺ δέ τ' ἄμμιν, Ἀναξ, λαμπρὴν σευ δεῖξον ὅπωπῆν.
7 Ὡς ἔρξας μοι χάριμα μετὰ φρεσὶ μεῖζον ἔθνης,
Καὶ μᾶλλον μοι θυμὸν εὐφροσύνησιν ἱήσας,
Ἦέ περ ἀνθρώποισιν, ὅτε σφίσιν ἄσπελος ὄλθος,
Σίτος ἀπειρέσιος, καὶ ἀθέσφαλος οἶνος ἦσι.
8 Κεῖσομ' ὁμῶς εὐκηλος, ἰδ' ὕπνου δῶρον ἐλεῦμαι,
Οὔνεκ', Ἀναξ, σύ γέ μοι σόον οἰκεῖν οἶος ἔδωκας.

Ψ Α Λ. Ε.

- 1 Σὺ τ' ἴθι, Ἀναξ, καὶ ἀκουσον, ἐμῆς δέ τε κέκλυθι φωνῆς,
Καὶ φρεσὶ σῆσι γόησον ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ.
2 Κέκλυθί μευ φωνῆς, ὅς μοι Βασιλεύς τε Θεός τε

- 2 O hominum cæcæ mentes, quo me usque relicto
Intenti mendacibus umbris,
Sollicita in vanas torquetis pectora curas?
- 3 Tandem credite vera monenti:
Quem Deus electum miro dignatur honore,
Per discrimina cuncta tuetur.
Me Dominus clamantem ad se, auxiliumque rogantem,
Mitis & exorabilis audit.
- 4 Ergo Dei, miseri, nunc saltem agnoscite numen,
Et vitiis absistite pravis:
Vobiscum in tacito per noctem expendite lecto
Longi dicta ac facta diei.
- 5 Non pecudum fibris Domino, sed mente litatur
Innocuâ: si admoveris aris
Hanc; poteris sperare animi securus ab alto
Dextrâ munera larga benignâ.
- 6 Poscit opes modò degeneres pars maxima vulgi,
Hæc animos vota una fatigant.
At tu me placido tantum bonus adspice vultu:
Aura tui jucunda favoris
Me super irradiet: fat amico te mihi felix.
- 7 Alter frugibus horrea stipet;
Impleat & multas generoso nectare cellas;
Et congesto gaudeat auro:
- 8 Ast ego, curarum vacuus de nocte recumbam,
Et sine sollicitudine somnos
Accipiam: tu securam mihi robore mentem,
Tu certâ spe pectora firmas.

PSAL. V.

- 1 **O** Potens rerum Deus, aure leni
Mitis exaudi mea verba, mentis
Mente non durâ tetricusque tristes
Percipe questus.
- 2 Adspice attentus mihi quanta tendat
Vox latus: quando mihi Rex Deusque

Εἷς, ὀλοφυρομένου, ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.

- 3 Ἡὼθέν μευ, Ἄναξ, ὅπ' ἀκούσσαι εὐχομένοιο
 Πρωτὶ, πρωτὶ δέ σοι χεῖράς τε καὶ ὄμματ' ἀνασχῶν
 Εὐχολὴν ἀναπέμψω ἅμ' ἡοῖ Φαινομένηφι.
- 4 Ὅττι σὺ οὐ Θεὸς εἷς, ὃς σχέτλια ἔργα Φίλησας,
 Οὐδ' ἄρ' ἀτασθαλίῃ σοι ἄδε Φρεσὶν, οὐδέ θ' ἁμαρτίας·
 Οὐδέ θ' ὑπωρόφιος σοι ἀνὴρ ἔσσετ' αἰσὺλα ῥέζων.
- 5 Οὐ σί-γ' αὖ ὀφθαλμοῖσι χαλίφρονας εἰσοράασθαι
 Ἀντία τετλαίης· στυγέεις δέ τε πάντας ἀλιτρούς,
 Οἱ κακὰ ἔργ' ἔρδουσιν ἀτασθαλίῃσι νόοιο.
- 6 Τούς-δ' ὀλέσεις, οἷσιν φίλου ἐστὶ ψεύδεα βάζειν·
 Ὀμηττῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, ὃς θ' αἵματος ἄτος
 Ἡδὲ δόλων, ἐχθρὸς σοι, Ἄναξ, περὶ κῆρι τέτυκται.
- 7 Αὐτὰρ ἐγὼ σὸν αὖ οἶκον ἰκοίμην, σοῦ ἔνεκ' οἴκῳ,
 (Λίην γὰρ μέγας ἐστίν) ἐνθείης τ' ἐρατεινῆς·
 Ἐς θ' ἱερὸν σευ νηὸν ἐλεύσομαι, ἔνθα τ' ἔγωγε
 Προπροκυλινδόμενός σ' αἰδέσσομαι, ἥδ' ἱκετεύσω.
- 8 Ἐς δὲ δίκην προΐοντι σύ μοι ὁδὸν ἡγεμόνευε,
 Ἀθάνατ', εὐνομίης τε τεῆς μοι δεῖξον ἀταρπούς,
 Εὔνεκα δυσμενέων, μή που σφιν ἐπόψιος εἴη·
 Ἡδ' ἐμέθεν προπάροιθε τετὴν ἔϑυγε κέλευθον.
- 9 Οὐ γὰρ ἀληθεῖν τις ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύειν
 Τῶν-δ' ἔθελ', οὐδέ τι πιστὰ λέγειν, μάλα δ' αἰσὺλ' ἕκαστος
 Μῆδεταί ἐν κραδίῃ, κακὰ δὲ Φρεσὶ βυσσοδομεῖται.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀναρροῖθεῖν μεμαῶς τάφος ἀνδρὶ κέχνηεν,
 Ὡς σφιν λαυκανίη ὀλοφώϊα πόλλ' ἀνείσα,
 Γλῶσσά τε ῥεῖα λόγοισι κεκασμένη αἰμυλίοις
 Κλέψε νόῳ, δολίοις τε παρήπαφεν ἀνέρα μύθοις.
- 10 Καδδὲ, Θεὸς, δικάσης αὐτῶν, ὥς σφας διὰ βουλας
 Πρόχην κακῶς ἀπολοίατ', ἐπεὶ κακὰ πολλά τ' ἔρεξαν,
 Αὐτούς τε στυφέλιξον ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς·
 Οὐνεκ' ἀποστῆναι σέθεν ἔτλαν, σοὶ τε μάχεσθαι.
- 11 Οἱ δ' ἄρα σοί-γε πεποίθασιν, κεχαροῖατο θυμῷ,
 Σοὶ τ' ἐπαγαλλόμενοι Φρεσὶ γηθήτειαυ ἅπαντες

Νωλεμέως,

Solus es, solum veneror precorque
Rebus in arctis.

3 Manè clamantem Deus æquus audi:
Nam tuum castâ prece, non inanem
Spem fovens, nomen jubar ante Eoum
Manè ciebo.

4 Tu Deus, lætus pietate verâ
Impii ritûs scelus execraris;
Nec frui pravi studiosa mens te
Speret amico.

5 Vis tuos vultus metuit, nefasque:
6 Hostis es fraudum & cupidæ cruoris
Cædis: audacem simulare linguam
Falsa recides.

7 At tuâ fretus bonitate sacrum
Limen accedam, tua templa inibo:
Rite adorabo tua sancta castis
Numina votis.

8 Tu mihi, ut casses fugiam dolosos
Hostium, lumen, Deus, æquitatis
Dux tuæ præfer, dubioque cæcos
Dirige gressus.

9 Hostium verum fugit ora; pectus
Incolit fraus spurcitiefque: guttur
Tetrius putri est quod hiat recludens
Funera busto:

Lingua adulatrix tacito veneno
Blandiens, cæcos meditatur ictus.

10 O Deus, rerum ô Pater alme, gentem
Perde nefandam.

Redde conatus, Pater alme, vanos:
Quique te linquant, scelerum fuorum
Sentiant poenas meritas, ab ima
Stirpe recisi.

11 Sed tuâ semper bonitate tuti
Gaudeant, qui spem posuere in uno

- Νωλεμέως, ὅτι σύ σφιν ἀμύνων χεῖρ' ὑπερέσχες.
 Σοὶ δέ τ' εὐφραينوῖαθ', οἱ οὖνομα σὸν φιλέουσιν.
 12 Ὅγῃ σὺ ἄνδρα δίκαιον, Ἄναξ, ἐνδαίμονα θήσεις,
 Καὶ χάριτι, στιβαρῶ σάκει ὥς, ἀμφικαλύψεις.

Ψ Α Λ. 5.

- 1 **Μ**Η' μοι ἐπιπλήξειας, Ἄναξ, κεκοτηότι θυμῷ,
 Μηδέ με πλήξειας ῥάβδῳ τεῇ, αἰνὰ χολωθείς.
 2 Ἄλλ' ἐλέαιρε, Ἄναξ, ὅτι οὗ μοι ἴς ἐνὶ γυίοις,
 Κεῖμ' ὀλιγηπελέων, καί μευ σθένος ἔξαπόλωλεν.
 Ἰησαί με, Ἄναξ, ὅτι ὁστέα μευ ἐταράχθη.
 3 Ἦδη μοι καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀτύχθη.
 Ἄλλὰ σὺ ἕως πότ', Ἄναξ, τόσον ἀσπερχές μενεαίνεις;
 4 Στρέψον, Ἄναξ, ῥῦσαι ψυχὴν μευ, καί με σάωσον,
 ῥῦσαι ἐννεΐης σῆς εἵνεκα μελιχίης τε.
 5 Οἱ γάρ τις μνήμη σέθεν ἐν θανάτοιο περ αἴσθη
 Γίνεται· ἐν δὲ τάφῳ τίς κεν τεὸν αἶνον αἰέδοι;
 6 Πυκνὰ μάλα στενάχων ἔκαμον, κατέδευσα δὲ λέκτρον
 Κλαίων παννύχιος, στονόεσσα δέ μοι πέλεν εὐνή,
 Αἰεὶ δάκρυς ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἥδ' ῥέουσα.
 7 Κνύζωσεν δέ μοι ὄμματ' ἀνὴρ θυμὸν ἔδουσα,
 Πένθει τ' ἀλλήκλῳ τά μοι ἐφθίαθ', ὥστε γέροντι,
 Οὔτε καὶ ἀμβλύτατον κεφαλῆς ἐκδέχεται ὅσσε,
 Τόσσοι μοι ἐπόρουσαν ἐναντίοι, οἳ μ' ἐτάραξαν.
 8 Ἐρρέτε μευ ἅπο πάντες, ὅσοι κακὰ μηχανάασθε,
 Σχέτλιοι, οὔνεκ' Ἄναξ ὅπα μευ κλαίοντος ἀκούσεν.

Te fibi certam impavidi, tuumque
Nomen adorant.

- 12 Namque tu rectos animique puros
Largâ opum dextrâ recreas benignus;
Et tui (tamquam clypeo) favoris
Protegis umbrâ.

P S A L. VI.

- 1 **D**UM fervet ira, Domine, dum mens æstuat,
Ne me merentem corripe:
Dum sævientis flagrat in cursu furor,
Exigere pœnas abstine.

- 2 O parce, parce: languor ægrum conficit:
Manum salutarem admove.
Corpus, solutis ossium compagibus,
Enerve vires deferunt;

- 3 Mentemque graviter mœror angit turbidam.
Quo me usque miserum negliges?

- 4 Quo me usque linques? jam revertè, ac libera
Ægrum inferûm de faucibus.

- 5 Ubi sæva duram Mors manum injecit semel,
Quis amplius meminit tui?

Quis mortis altâ subrutus caligine
Nomen celebrabit tuum?

- 6 De nocte pectus anxium suspiriis
Pulsans, gemenque, lacrymis
Lavo cubile: strata fletuum madent
Rorata largis imbribus.

- 7 Caligat acies luminum, doloribus
Hebetata longis: hostium
Interque risus & dolos emarcuit
Color vigorque corporis.

- 8 At tu sceleribus turba gaudens impiis,
Faceffe, spem pone irritam:
Lamenta Dominus & meorum fletuum
Placatus audiit sonum.

- 9 Ἐκλύε μευ φωνεῦντος Ἄναξ, καὶ ἀκουσε λιτάνων,
 Εὐχολήν μευ Ἄναξ ἀπεδέξατο πρόφρονι θυμῷ.
 10 Οἱ ἔμ' ἀπεχθαίρουσι, καταισχυνοῖατο πάντες,
 Πολλὸν ἀτυζόμενοι, μετὰ δὲ στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
 Καὶ ἐλέτω σφέας αἴψα κατηφείη τε καὶ αἰδώς.

Ψ Α Λ. Ζ'.

- 1 **Σ** Οἱ ἔπι ἔλπομ', Ἄναξ ὁ Θεός μευ, σοί τε πέποιθα
 Μοῦνω· ὑπ' ἐκ πάντων σύ με ρῦσαι ἠδὲ σάωσον,
 Οἱ με διώκουσι, κλονέουσίν τε νηλεῖ θυμῷ.
 2 Μή με διαμμελεῖστί λέων ὥς ἀλκί πέποιθώς
 Πάσῃ διαρπάξῃ, μελιηδέα θυμὸν ἀπούρας,
 Πὰρ δ' οὔτις τ' ἐπαρωγός, ἐμοὶ ἀπὸ κῆρας ἀμύναι.
 3 Εἴ ποτέ μοι τόδ', Ἄναξ ὁ Θεός μευ, ἔργον ἐτύχθη,
 Εἴ ποτ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ καρτεῖ χειρῶν.
 4 Εἰ κακὸν ἀνταπέδωκ', ἀπέτισά τε, ὅσπερ ὑπῆρξεν,
 Ὑβριος ἀργαλέης χαλεπὴν ἐπέθηκά τ' ἀμοιβήν.
 Εἰ τόν-δ', ὅς μ' ἥχθηρεν ἀναίτιον, εἴματ' ἀπῆρυν,
 Συλήσας, αὐτὸν δὲ κακοῦ οὐ μᾶλλον ἔλυσα.
 5 Ψυχὴν μευ ζῶν τε διώκοι δῆϊός ἀνὴρ,
 Καί μιν ἔλοι, μάρψαι τε, χέοι δὲ μευ αἷμα χαμᾶζε,
 Κῦδος ἐμόν τε καὶ ἀγλαΐην κοινήσι μιῆναι.
 6 Ὅρσεο, Ἄναξ, μενέαινε, καὶ ἔγρεο, μὴδ' ἄν' ἐρώει,
 Καὶ χόλον ἔνθεο θυμῷ εἰκότα, οἷον ἔρεξαν
 Δυσμμένεες μευ, ἐπεὶ κρατερὴ σφέας λύσσα δέδυκε·
 Τὴν δὲ δίκην ἀνέγειρέ μευ εἵνεκα, τὴν ἐπέτελλες.
 7 Καὶ νῦ κε μυρία Φῦλά σε κυκλωσαῖατο Φωτῶν,
 Πάντῃ ἀγειρόμενοι· τῶν δ' εἵνεκεν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 Σὸν θρόνον εἰσανάβαιν', ἵνα τοι θέμις ἐστὶ καθίζειν.
 8 Τῷ σὺ, Ἄναξ, ὅς πᾶσι δικασπόλος ἐσσί βροτοῖσι,
 Καὶ νῦν εἵνεκ' ἐμεῖο δίκην ἰθύντατα εἶπης,
 Καὶ δὲ δικαιοσύνην μευ, ἀμύμονά τ' ἔργα δικάσσης.

PSALMUS VII.

15

9 Dominus benignus supplicem me exaudiit,
Orationique annuit:

10 Subitus ut hostes obruat pudor meos,
Vultusque confundat rubor;
Tristi repentè ut palleant infamiâ,
Fugamque turpem moereant.

PSAL. VII.

1 **I**N te salutis spem posui meæ,
Servator orbis: faucibus hostium
Me libera, qui mente sævâ
Interitum mihi moliuntur.

2 Si nemo vindex afferat, ut leo
Imbelle crudus dilaniat pecus:
Sic me ferus discerpet hostis,
Innocui sitiens cruoris.

3 Si verus index me meritò arguit,
Nec falsa mendax crimina texuit;

4 Si damna tranquillo creavi;
Promerito malè ni peperci:

5 Me persequatur dum capiat sequens,
Captumque sternat, stratum & humi pede
Conculcet, & sceptri superbum
Proterat abjiciatque fastum.

6 Exurge, justas te furor impius
Meorum in iras excitet hostium:
Exurge, promissamque redde
Perfidiae Deus ultionem:

7 Exurge; terris luceat omnibus
Augusta majestas tua; te suum
Accurrat agnoscatque regem
Concilium populi, patremque.

8 O qui potenti sceptrâ tenens manu,
Gentes per omnes crimina vindicas,
Me vindica, si rite poenas
Ore pio innocuoque posco.

- 9 Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα, κιχάνει πότμος ἀλιτρούς·
 Οἱ τ' αὐτοὶ νῦν σφῆτιν ἀτασθαλίῃσιν ὀλεῦνται.
 Καὶ νῦν κεν ιδρύσειας ἐπὶ χθονὶ Φῦλα δικαίων·
 "Οἷ δίκαιος Ἀναξ κραδίην νεφροῦς τε μεταλλάξ,
 Καὶ μελεδήματ' ἐρευνᾶ, ἃ τις φρεσὶ βυσσοδομεῖν.
- 10 Ἀσπίς καὶ ἔρυμ' ἐστὶν ἐμὸν Θεός, ὃς τε φυλάσσει
 Ἀνέρας εὐσεβέας, καὶ ἀμύμονα θυμὸν ἔχοντας.
- 11 Ἡ γὰρ Θεὸς μετὰ πᾶσι δίκην ἰδύντατα εἶπεν·
 "Ὅς τε κατ' ἡμᾶρ ὀδῶδυσται, ὁρώων κακὰ ἔργα.
- 12 Εἰ δὲ μεταστρέψαι οὐκ ἤθελ' ἀτάσθαλος ἀνὴρ,
 Αὐτὸς ἔθιξεν ἄορ, τανύσας δ' ὃν ἐτοίμασε τόξον.
- 13 Τῷ δ' ἐπὶ χωόμενος θανατηφόρα τεύξε βέλεμνα·
 Οἱ τ' ἄλλους τρύχουσι βίη καὶ κάρτεϊ χειρῶν,
 Τοῖς ἐφ' ἐοὺς ὥπλισσε τανυγλώχινας οἰστούς.
- 14 Τὴν μὲν ἀτασθαλίην φορέει ἐγκύμονι θυμῷ
 Ὠδίνων, ἅτην σὺν τ' ἔλλαβε κῆρι βαρεῖαν,
 Τὴν δὲ κακὴν ἀπάτην ἄγαγε προφῶως-δε καὶ ὕβριν.
- 15 Ὅς καὶ ἐπεὶ κάπετόν ποίησε βαθεῖαν ὀρύξας,
 Ἦν αὐτὸς ποίησεν ὀρυκτῇ ἔμπεσε τάφρῳ.
- 16 Ὡς ὅγε νηπιέησιν ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει·
 Αὐτὸν κακκορυφῆς μιν ὑπότροπος ἵζεται οἶτος,
 Ἀλλοις ὄνπερ ἔτευξ', ὧ τ' αὐτοῦ κράατι τίσει
 Ἦν ὕβριν τε βίην τε, καὶ ἥ κεφαλῇ ἀναμάξει.
- 17 Τμῆσω τὸν Ἀνακτὰ δίκης ἔνεχ', ἥ ἐπέοικεν,
 Ἐψίστοιό τ' Ἀνακτος αἰεὶ κλυτὸν οὖνομ' αἰίσω.

Ψ Α Λ. Η'

- 1 **Ω** Πανυπέρτατ' Ἀναξ, ὃς Ἀναξ δέ τε ἄμμι τέτυξαι,
 Οἷόν σευ κλυτὸν οὖνομ' ἀνὰ χθόνα πάσαν ἀγῆτον,
 Ὅς δέ τε κῦδός σευ ὑπὲρ οὐρανὸν εὐρὺν ἔθηκας.

PSALMUS VIII.

8. 17

- 9 O iuste iudex, cordis in intimo
 Quem nil recessu præterit additum,
 Frange impios ausus malorum;
 Fulci animos refoveque iustos.
- 10 Securus hostes nil metuo, Deo
 Custode; quem simplex animi juvat
- 11 Candor: pios servat, malisque
 Exitium assidue minatur.
- 12 Si perstet hostis, jam gladium tenet,
- 13 Jam tendit arcum promptus, & arripit
 Ferale telum, & igne sævo
 Lethiferas acuit sagittas.
- 14 En, qui nefandum parturiit scelus,
 Concepit ærurnam, pariet velut
 Quæ vana per somnum inquietas
 Ludificant simulacra mentes.
- 15 Fodit dolosam, ut me caperet, scrobem;
 Incautus in fossam ipse suam ruit.
- 16 In verticem ipsius recurret
 Pernicies, recidentque fraudes;
- 17 Ergo expeditus fraudibus & metu,
 Rerum parentis justitiam canam,
 Nomenque sanctum; gratiasque
 Lætus agam, repetamque laudes.

PSAL. VIII.

- 1 **G**Entis humanæ pater atque custos,
 Quàm sancta majestas tui
 Nominis terras stupefecit omnes,
 Sol quas recurrrens adspicit!
 Et super coeli radantis orbes
 Tua magnitudo se extulit,

- 2 Νήπιοι ἀρτιγενεῖς, οἳ ἐτι πνεύουσι τάχοιο,
 Οἳ θ' ὑποτίθιοι εἰσι, καὶ ἐν κολποῖσι τιθήνης,
 Τυτθοῖσι στομάτεσσι τεοῦ κράτος ὑμνήσουσι,
 Σῆς ὑποθημοσύνης, σὺ γάρ σφισιν ἔμβαλες οἶμας,
 Εἵνεκα σῶν ἐχθρῶν, ἵνα τ' ἀνδρας δυσμενέοντας,
 Οἳ τ' ἄλλους σίνονται ἀμυνόμενοι σφισιν αὐτοῖς,
 Ὑβριος οὐλομένης παύσαις, ἔργων τε βιαίων.
- 3 Οὐρανὸν ὡς ἐνόησα, τεῶν ἔργον παλαμάων,
 Ἀγλαὸν, εἰσανιδῶν, σοὶ δακτυλοὶ ὄνπερ ἔτευξαν,
 Ἀστρά τε λαμπετόωντα, σελήνην τε πλήθουσαν,
 Ἡδὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 Θαῦμα ἰδεῖν, ἃ σὺ πάντα σοφῇ τεκτῆρι βουλῇ.
- 4 Ἀνθρωπος τί ποτ' ἐστίν, ἐπεὶ μιμήσκει αὐτοῦ;
 Ἡ παῖς ἀνθρώπου, αὐτοῦ ὅτ' ἐπίσκοπός ἐστι;
- 5 Τυτθὸν ἐδεύσας, ὀλίγου δέ μιν ἴσου ἔθηκες
 Οὐρανόισι Νόεσσι, σοὶ ἄγγελοι οἵπερ ἔασι,
 Τοῖς ὀλίγου μιν τ' ἴσον, ἰδ' οὐ πολὺ μείονα θῆκας,
 Κύδεῖ τ' ἀγλαίῃ τε περὶ κρατ' ἐστεφάνωσας.
- 6 Πάντων μιν κρατέειν ἔθελες, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ὅσα χερσὶ τηῆσιν ἔτευξας,
 Καὶ σύγε ταῦτα φέρων ὑπὸ ποσσὶν ἐοίσιν ἔθηκες.
- 7 Πάντα μάλ', εἰροπόκους τ' ὀϊας, καὶ βοῦς ἀγελαιάς,
 Θῆράς τ' ἀγροτέρους, οἵπερ τ' ἐν ὄρεσσι νέμονται.
- 8 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀρνίθων πετεπνῶν ἔθνεα πάντα,
 Αἱ πτερύγεσσι ποτῶνται ὑπ' αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν.
 Ἰχθῦς τ' αὖ, νεπόδων τε γένος, καὶ κυῶδαλα πάντα,
 Ὅσσα διαπρήσσουσιν ἁλὸς πολιοῖο κελεύθους.
- 9 Ὡ πανυπέρτατ' Ἀναξ, ὃς Ἀναξ δὲ τε ἅμμι τέτυξαι,
 Οἷόν σευ κλυτὸν ὄνομα ἀνὰ χθόνα παῖσαν ἀγῆτον.

Ψ Α Λ. Θ.

- 1 **Α** Ἰνῶσω σε, Ἀναξ, καὶ αἰῶσω κηρόθι μᾶλλον,
 Πάντα δὲ θαύματά σευ καταλέξω μέρμερά τ' ἔργα.

- 2 Quàm piâ mundum tueare curâ,
Lactentis ævi infantia
Prodit: ut linguas temere obstrepentum
Tibi refutes hostium;
Hostium, quorum vomit os furorem
In te, sititque sanguinem.
- 3 Luce cùm coelos vitreâ serenos,
Pollentis opera dexteræ,
Cernô; cùm lunam, nitidasque stellas
Per te creatas conspicio;
- 4 Quantulus (mecum tacitus revolvo)
Homo est, ut ejus sis memor!
Quantula humanæ est sobolis propago,
Dignere ut illam visere!
- 5 Hunc Deo æqualem prope reddidisti:
Ornâsti honore & gloriâ:
- 6 Et tuæ dextræ super universa
Opera creâsti principem:
Cuncta vitalis quibus haustus auræ est,
Illi dedisti sub pedes.
- 7 Huic boves parent & oves, pecusque
Quodcumque campis pascitur:
- 8 Quique pennarum celeri volatu
Metitur ales aëra:
Quique pinnarum celeri natatu
Piscis pererrat æquora.
- 9 Gentis humanæ pater atque custos,
Quàm sancta majestas tui
Nominis terras stupefecit omnes,
Sol quas recurrens adspicit!

PSAL. IX.

- 1 **R**erum certa salus, te cano, gratias
Exsolvo meritis ex animo tibi;
Et miranda futuris
Pandam facta nepotibus:

- 2 Χαιρήσω σοι ἀγαλλόμενος καὶ ἐπαγλαῖεῦμαι·
Καὶ τεὸν οὐνομ' αἰείσω, Ἄναξ ὕπατε κρείόντων,
- 3 Ὅππότε δυσμενέες μευ ἀποστρέψαντες ὀπίσσω
Χάσσονται, σείῳ τροπάροιθε πεσόντες ὀλεῦνται.
- 4 Ὅττι σὺ, ἥνικ' ἔμοιγε μετὰ σφίσι νείκος ὄρωρε,
Τόφρα συνήγορος ἦσθα, καὶ ἐν δίκη ἥλθες ἀμύντωρ·
Ἐν δὲ θρόνῳ ἐκάθισο θέμιστοπόλων ὅχ' ἄριστος,
Ἐν δὲ δικαζομένοισι δίκην ἰδύντατα εἶπες.
- 5 Ἐθνεα δὲ στυφέλιξας, αἰεκέα πότμον ἐφῆκας
Αἰὼν ἀλείτῃσιν, τῶν δ' ἕτινα φῆμιν ὀπίσσω
Κάλλιπες, οὐδ' οἶομα, σθέσσας δὲ τε νωλεμές αἰεῖ.
- 6 Ἐχθρὲ, κακὴ κεφαλῇ, νῦν μὲν σῶς αἰπὺς ὄλεθρος,
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα διαμπερές ἐκτετέλεσται,
Πάντα δ' ἔθηκας ἔρημα, πόλεις δὲ τε ἐξαλάπαξας,
Τάων δ' οὐ τις μνήμη ἐν ἀνθρώποισι λείλειπται,
Νῶνυμνοι δὲ τ' ἔασι, καὶ ἀκλειῶς ἀπόλοντο.
- 7 Αὐτὰρ Ἄναξ ὕψιστος ἔχων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἄλληκτον μενέει· θέτο δ' οἱ θρόνον, ἔνθα δικάσῃ.
- 8 Λαοὺς κεν δικάσειεν ἐπ' ἰθείησι δίκησιν,
Ὅσσοι ναετάουσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Πὰρ δέ σφ' εὐνομίῃ ὀσίας κρίνειε θέμιστας.
- 9 Ἔσsetαι Ἀθάνατος καὶ τειρομένοισιν ἀρωγός,
Ἦβριος ἠδὲ βίης ἀλεωρὴ ἀνδρὶ πενιχρῷ,
Ἦν καδδὺς σόος ἦσι, καὶ ἀσφαλὲς εἴλαρ ἐν ᾧσιν,
Ὡρῇ ἐν ἀργαλέῃ, ὅτ' οὔζυος ἦμαρ ἰκάνῃ.
- 10 Σοὶ δέ τε θαρσήσουσιν, ὅσοι τεὸν οὐνομ' ἴσασιν·
Οὐ γὰρ, Ἄναξ, αὐτοὺς ποτὲ κάλλιπες, οἳ σε μάτευσαν.
- 11 Ὑμνεῖτ' Ἀθάνατον ναετῆρα Σιῶνος ἱερᾶν ἡς,
Καὶ ἀνὰ λαὸν ἅπαντ' αἰγέλλετε οἶά τ' ἔρεξεν.

- 2 Tutus præsidio nil metuam tuo;
Lætus læta canam sed tibi carmina;
Te laudabo supremi
Æternum ætheris arbitrum.
- 3 Spes hostis temere elatus in improbas,
Conversus trepidâ terga dedit fugâ;
Et virtute potentis
Dextræ pectus abiit tuæ.
- 4 Tu vindex cupidos exitii mei
Perdis; tu trepido præsidium es reo:
Tu litem mihi iudex
Ex alto dirimis throno.
- 5 Tu gentis valido robore barbaræ
Compescis furias: destruis impios,
Ut nec nomina seris
Narret Fama nepotibus.
- 6 En hostis tumidæ quò recidunt minæ!
En qui sternit humi funditus oppida,
Et prostrata perennis
Condit nube silentii!
- 7 At rerum Dominus perpetuus thronum
Fixit perpetuum iustitiæ sibi;
- 8 Orbem ut legibus æquis,
Ut iustè populos regat.
- 9 Cùm vis incubuit sceta superbiâ
Infræni, miseris præsidium pates;
Tuti pandis asyli
Arcem rebus in asperis.
- 10 In te uno meritò spem solidam locant
Qui novere tuum nomen, & ultimo
Ut discrimine amicos
Nunquam destituas tuos.
- 11 Ergo arcis meritâ laude Sioniæ
Custodem Dominum pangite: consilii
Decreta ardua gentes
Latè ferte per exteras.

12 Ὅππότε ἀνείρηται περὶ αἵματος ἡδὲ φόνου,
Ἐν δίκῃ ἀντιάσας, μάλα κεν μεμνέοντο πενιχρῶν,
Οὐδὲ βοῆς λελάθοιτο βιαζομένων ἀνθρώπων.

13 Ἀλλὰ μ', Ἄναξ, ἐλέαιρε, καὶ ἔισιδέ μ', οἷα πέπονθα,
Οἷά τ' ἐφύβρισθην ἀνδρῶν πάρα δυσμενεόντων,
Πρόφρων ὅς μ' ἀνάειρας ὑπὸ ἐκ θανάτοιο πυλάων.

14 Ἀμφαδὸν ὥς κλέος εὐρὺ καὶ αἰῶν σὺ καταλέξω
Πάντα μάλ' ἐνὶ πύλῃσιν, ὅθι ξυνίασι πολῖται,
Μυρία Φῦλα Σιῶνος, ὁμηγερέες τε γίνονται·
Χαιρήσω, οἷον σὺ Φόως ἐμοὶ ἔσσι καὶ ἄλλαρ.

15 Καδδ' ἐς βόθρον ἔβαν δύσσοιτό τε ἔθνεα φωτῶν,
Σχέτλιοι, ὃν τε καὶ αὐτοὶ ὁμῶς ἄλλοισιν ὄρουσαν·
Καὶ σφέτερον πόδα μάρψε λίνον, τὸ χρύεδα πέτασσαν,

16 Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος πέλεται Θεὸς, οἷα δικάζει,
Αἵσιμα τινύμενος κακοεργούς· ἥ γὰρ ἀλιτρός
Ἐμπλέκεται ἔργοισιν, ἃ χερσὶν ἐῆσιν ἔρεξεν,
Ὡς εἰ οὐλομένοιο λίνου ἀψῖσιν ἀλώη.

17 Τάρταρον ἐς ζοφόντα μεταστρεφθεῖεν ἀλείται,
Λαοὶ τε ξύμπαντες οἳ ἐκλελάθοντο Θεοῖο.

18 Οὐ γὰρ αἰὶ πῖλῳχῶν λήθη ἀκομιστή τε
Ἔσσεται· οὐδέ τι πάγχυ πενιχρῶν ἐλπίς ὀλεῖται.

19 Ὅρσευ, Ἄναξ, μηδ' ἄνδρες ὑπέρτερον εὗχος ἄρουντο·
Ἐθνεά σὺ προπάροιθε δίκη δριμεῖα κιχάνοι.

20 Τοῖσι δ' ἐνὶ φρεσὶ τάρβος, Ἄναξ, θεό, ὅφρ' εἰδῶσιν
Ἐθνε', ὅτ' ἀνδρομένης γενεῆς τε καὶ αἵματός εἰσι.

- 12 Vindex innocui sanguinis expetit
Pœnas ; vi tenues nec finit opprimi
Impune : applicat aurem
Clamantum querimoniis.
- 13 Afflictus bonus ô res propius meas
Contemplare, odiis quem petit improbis
Vis hostilis : & atræ
Mortis faucibus eripe.
- 14 Ut, quâ mole Sion crescit in æthera
Latè conspicuâ, laudibus efferam
Te, lætusque salutem
Acceptam referam tibi.
- 15 Demersit merito fraus sua perfidas
Gentes exitio : queis alios plagis
Irretire parabant,
Hæfere impliciti pedes.
- 16 O miranda Dei judicis æquitas !
Fraudis fraude suâ prenditur artifex.
O res pectoris altis
Condenda in penetralibus !
- 17 Sic est : interitu devorat impios
Improvisa dies ; immemores Dei
Gentes mors inopina
Æternis tenebris premit.
- 18 At confisa Deo nuda modestia
Æternùm Domini non animo excidet ;
Nec læto miserorum
Spes frustrabitur exitu.
- 19 Rerum surge parens, neu sine ut impotens
Adversus tenues crescat homunculus ;
Et juris preme frænis
Gentes arbiter impias.
- 20 Circumsiste tuæ mole potentiaë,
Terroremque feris mentibusingere :
Agnoscat malè firmam
Sortem gens hominum suam.

Ψ Α Λ. Γ.

1 **Τ**ΙΦΘ' ἐκάς ἴστασ', Ἀναξ; τί δ' οἷζύος ἡματι λυγρῷ,
 "Ωρη τ' ἀργαλήν ἔλαθες τόσος, οὐδὲ Φαάνθης;

2 "Οσπερ ἀλιτρός ἐη, κεχρημένου ἀνδρα διώκει,
 Δήϊος, ὑβρίζων, ὑπεροπλήσι νόοιο.
 Σφῆσι κακοῖραφίησιν ἀτάσθαλοι ἄνδρες αἰλῶεν.

3 Πολλὰ γὰρ εὐχετ' ἀλιτρός, ἐνὶ φρεσὶν οἷα μενοινῶ.
 Κερδαλεόφρων δὲ στυγέει Θεὸν, ἡδ' ἐρεθίζει.

4 Οὐκ ἀλέγει φρεσὶν ἥσι Θεὸν κακομήχανος ἀνὴρ,
 "Ως ὑπερήφανός ἐστι, Θεὸν δ' ἔμεν οὐποτ' οἶει.

5 Τοῦ δέ τε ἔργ' αἰεὶ θυμαλγέα, λυγρὰ τ' ἔασι.
 Τῆλε δ' ὑπερθευ ἀπ' ὀφθαλμῶν τεὰ θέσφατ' ἔθηκεν,
 Οὐτ' ἰδεν, οὐτ' ἐνόησ' ἀνδρῶν δ' ἄρα δυσμενεόντων,
 "Οσσοι ἔασιν, ὅδ' οὔτι μετατρέπεται οὐδ' ἀλεγίζει.

6 Γηθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴ μεγαλήτορα θυμόν.
 Οὐ νύ μοι ἐστυφελίχθαι ἐπὶ δέος· ἦτε γὰρ αἰεὶ
 Σῶς ἔσομ' ἡματα πάντα, καὶ οὐποτέ μ' ἵξεται οἷζύς.

7 Πλῆτο δέ οἱ ἀρῆς στόμα, καὶ δόλου, ἡδ' ἀπατάων.
 Καὶ οἱ ὑπὸ γλώσση ἄτη ματὶν τε πέλονται.

8 Χρύβδην εἴν ἀγροῖσι καὶ ἐν κευθμῶσι καθῆστο.
 Κεύθεσιν ἐν σκοτίοισιν ἀναίτιον ἀνδρα κατέκτα.
 Λάθρα δ' ἐπὶ πλωχὸν δολεράς ἐλέλιξεν ὀπωπᾶς.

9 Κρυπλάδιον λόχον εἶσε λέων ὥς ἢ ἐνὶ λόχμῃ.

Ἦσται

PSAL. X.

1 **Q**uonam usque custos gentis humanæ tuos
In rebus arctis negliges?

2 Quonam aberis usque, dum pios tyrannide
Premit arroganter impius?

O si scelestum vergat in caput scelus,
Suisque pereat artibus.

3 Dum mentis explet per nefas libidinem,
Sic gloriatur impius,
Sic gaudet in se, sempiternum ceu decus
Rectis parârit artibus.

4 Æqui atque iniqui negligit discrimina
Infrænis arrogantia;
Suæque plaudit suaviter prudentiæ,
Nullum esse quod putet Deum.

5 Felicitatis somnio indulget suæ,
Quod cuncta cedant prosperè:
Nec te futurum cogitat vel judicem,
Vel perpetrati vindicem.

Hofles minoris æstimat nihilo suos,

6 Sic ipse secum computans;
Incommodi expers ad senectam usque ultimam
Securus ævum transigam:
Non cura lætis ulla sese gaudiis,
Non ægritudo interferet,

7 Os execranda despuit convicia,
Spumatque probris & dolis:
Bonis labores continenter pestilens
Lingua & dolores parturit.

8 Circa viarum compita insidias locat,
Ut innocentem clam involet:
Intentus oculis intuetur acribus
In transeuntes pauperes.

9 Qualis cruentus subter alta delitet
Spelæa conditus leo:

- Ἦσται δὴν λοχῶν ἵνα θ' ἀρπάσῃ ἄνδρα πενιχρόν,
 Ἦρπασεν ἄνδρα πενιχρόν, ἐς ὃν λῆνον ὀππότε ἔρυσσεν.
- 10 Ἦστο δ' αἰεὶς, κύψεν τε δολοφροσύνῃ, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας, μικρὸς τε καὶ οὐτιδανὸς δόατ' εἶναι
 Κερδοσύνη, μέγας ὢν, λοχῶν ἵνα ρεῖα λάθῃσιν,
 Ἐξ ὅλης, πτωχῶν δέ τε πούλῳς ὄμιλος
 Οἷς κρατεροῖσιν ὁδῶσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένηται.
- 11 Τῶν δὲ Θεὸν λελαθέσθαι ὁμῶς ἔφαθ' ὃ ἐνὶ θυμῷ,
 Οὐδέ ποτ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ ἦν ἀπέτρεψεν ὀπωπὴν.
- 12 Ἀλλὰ σὺ, Ἀθάνατ', ὄρσο, τέην δέ τε χεῖρ' ἀνάειρε·
 Μηδὲ βιαζομένων φρεσὶν ἐκλελάθοιο πενιχρῶν.
- 13 Τίπτε Θεόν τ' ἀθερίζει ἀτάσθαλος, ἡδ' ἐρεθίζει;
 Ὅν κχτὰ θυμὸν ἔειπε, Σὺ δ' οὐκ αὖ τοῦτ' ἐρεεῖν οἶσ.
- 14 Ἀλλ' ἴδες· ἄτην γὰρ καὶ ὑπέρβριον ὕβριν ὀπωπας,
 Χερσὶν ἀμείψασθαι, ἵνα τ' ἀντίτα ἔργα γένοιτο.
 Σοὶ δ' ἔε τ' αὐτὸν ἐπέτρεψεν κεχρημένος ἀνὴρ,
 Παιδὸς ὅ, τ' ὀρφανικοῖο φύλαξ καὶ ἐπὶ ῥοδὸς ἔσσι.
- 15 Ἰν' ἀμενήνωσόν τε, βραχίονά τ' ἄξον ἀλείττω,
 Καὶ κακομηχάνου ἀνδρός· ἐπὶ δέ τε ὕβριν ὀπίσσω,
 Ἦδέ τ' ἀτασθαλίην διζήμενος, οὐκ αὖ ἐφεύροις.
- 16 Ἀρχεὶ ὁ Ἀθάνατος, Βασιλεὺς ὃδε νωλεμέες αἰεὶ·
 Πρόχῃ κακῶς ἀπόλωλεν ἔης ἐξ ἔθνεα γαίης.
- 17 Σὺ κρήνηας, Ἀναξ, ὑβριζομένοισιν ἔελδῶρ
 Ἀνδράσι, καὶ τόσ' ἔδωκας ὅσων σφέας ἡμερὸς ἤρει,
 Ἰλαος·

- Sic è latebris corde trepido palpitans,
 Infirmioribus imminet :
 10 Et occupatos multinodis nexibus,
 Nassæ involutos attrahit,
 Malisque subigit : & tenebris occulit
 Crudelitatem callidus.
 Ah, strage quantâ transeuntes perculit,
 Grassatus istis artibus !
 11 Sic deinde secum colligit malè credulus,
 Hæc prorsus ignorat Deus :
 Avertit ora rebus humanis sua,
 Fandi & nefandi negligens.
 12 Exsurge Domine, tolle in altum dexteram,
 Librata fige vulnera:
 Ope destitutos ne pios silentio
 Oblivioso desere.
 13 Tene impiorum pervicax vesania
 Sic audeat contemnere ?
 Secreta secum corde tacito ut murmuret,
 Humana non curat Deus.
 14 Cernis profectò cuncta, cernis : & tuam
 Scelestus in manum cadet ;
 Ut te labores & dolores pauperum
 Non præterire intelligat.
 Tibi relictus est inops atque innocens :
 Tu tutor orbos protegis.
 15 Tu frange vires impii, violentiam
 Tu mentis improbæ doma ;
 A stirpe cæsa donec impietas simul
 Eliminetur & impius.
 16 Tum firma Dominus sæculorum in sæculâ
 Sceptra obtinebis imperi ;
 Gentesque terræ finibus procul tuæ
 Exterminabis impias.
 17 Hæc vota duris obruti laboribus,
 Has supplices fundunt preces:

Animosque

Ἰλαος· ὥς κεν σύ σφιν ἐτοιμάσσαιο μενουῖν,
 Καὶ κραδίην, ἵνα τοι καταθύμιον εὐχομένοισι
 Καννεύων τελέσης, καὶ πρόφρων τῶνδ' ἐπακούσης·
 18 Παιδὸς τ' ὀρφανικοῦ δίκην, πτωχοῦ τ' ἔρυσθαι
 Τειρομένου, ἵνα τ' ἄνδρες ἐπιχθόνια φρονέοντες,
 Τρώκται, μηκέτι πάγχυ βίῃ καὶ κάρτεϊ χειρῶν
 Ἄλλους ὥς σίνωνται, ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχοντες.

Ψ Α Λ. ΙΑ'.

1 **Α** Θανάτῳ θάρσησα, πέποιθά τε πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
 Τίπτ' οὖν κερτομέοντες ἐμὸν προσεεῖπετε θυμὸν,
 Εἰς ὅρος ὡς ἥρως πλάμενος Φεῦγ' ὀλίγα χίστα ;

2 Ἦ γὰρ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἐὼν βιὸν ἐκτανύσαντο,
 Νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασαν, τόξῳ δὲ σίδηρον·
 Ἀνέρας ὅφρα βάλῃσιν ἀμύμονα θυμὸν ἔχοντας,
 Λάτρη ἀνώϊστοισι τιτυσκόμενοι βελέεσσιν.
 3 Εἶγε διαρραισθέντα θεμεῖλια νέρθεν ὄλοντο,
 Καὶ λύθεν ἔρματα πάντα, τί κεν ῥέξει δίκαιος ;

4 Ὡ ἐνὶ νηῷ Ἀναξ, ὅθι αἱ ἔδαι ἱερὸν αἰεὶ,
 Αὐτοῦ τε θρόνος ἐστὶν ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι·
 Ὀρθαλμοῖσιν ὄρᾳ βλεφάροισί τε Φῦλ' ἀνθρώπων,
 Παπταίνων ἐφ' ἑκάστον ὄρᾳ, ἔο πειρητίζων.

5 Ὅς γε δίκαιος ἔησιν, Ἀναξ ἔο πειρητίζει·
 Ὡ, δ' ὕβρις τε βίῃ τε καὶ αἵσულαι ἔργα μεμήλη,
 Τόν γε μάλ' ἐχθαίρει, στυγέει δέ τε ὧ ἐνὶ θυμῷ·

6 Ἦ κ' ἐπ' ἀλιτροῖσιν παγίδας, πῦρ, ἠδὲ θέεσιαι
 Κακχεύαι, κακὸν ὄμβρον ὁμοῦ, δεινὴν τε θύελλαν·
 Ἦ τῶν μοῖρα κακὴ καὶ θέσφατος αἶσα τέτυκται,
 Ὡς εἰ σφιν πιέειν τάδ' ἐνὶ κρητῇρι γαιγίῃ.

7 Ὅττι δίκαιος Ἀναξ φιλεῖ αἵσιμα ἔργα δίκην τε·
 Καὶ ἐπ' ἀμύμονα φῶτα ἐκὼν τρέπει ὅσσε φαιινῷ.

Animosque stimulis incitati talibus,
Te lacrymantes postulant;

18 Pupillum & inopem ut vindices potentium
Ab impotenti audacia:
Homo ut feroces spiritus ponat, suæ
Infirmitatis conscius.

PSAL. XI.

- 1 **Q**Uum spe salutis non dubiâ fruar,
Deoque fidam, vos mihi dicitis,
Faceſſe rupes in remotas,
Antevolans pavidas volucres.
- 2 Intendit arcum (en aspicias) impius,
Nervo ſagittas admovet, ut petat
Incogitantes è latebris
Innocuos, animique rectos.
- 3 At tu potenti, Rex bone, dexterâ
Domas rebelles, & facis irrita
Decreta veſani furoris
Contra humiles malè nil merentes.
- 4 Æterna cœli templa colens Deus,
Et lucido aſtrorum in ſolio ſedens,
Humana per terras acutis
Facta oculis ſpeculatur omnes.
- 5 Non juſtus illum, non latet impius
Cuncta intuentem; ſed ſtudio ad neſas
Pronos maligno juſtus orbis
Ex animo moderator odit.
- 6 Super ſceleſtos retia depluet:
Ignes remiſto ſulphure flammeos
Ad impios eliminandos
Fulmineæ rapiunt procellæ.
- 7 Juſtosque juſtus juſtitiaë parens
Amore ſancto amplectitur unicè;
Et fraudis ignaram ante vultus
Affiduè videt æquitatem.

- 1 **Ε**Γρεο λίσσομ', Ἀναξ, ἄμμιν δ' ἐπιτάρροθος ἔλθῃ,
 Εὐσεβέες γὰρ παῦροι ἐνὶ μερόπεσσι βροτοῖσι,
 Καὶ μινύθουσι δίκαιοι ἐν ἀνδράσιν· ἥ μὲν ὄλοντο,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται.
- 2 Ψεῦσται, κερδαλέοι τε, δολορράφῃσιν ἄριστοι,
 Ἡδὲ ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ὡς αἰεὶ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 Θέλγουσ' ἀλλήλους· δίδυμον δέ τε ἦτορ ἔχοντες
 Ἔσθλ' ἀγορεύουσιν, κακὰ δὲ φρονέουσιν ὀπίσσω.
- 3 Αἰμύλα χεῖλε' Ἀναξ κεν ἀπολήξειεν ἅπαντα,
 Γλῶσσαν ὑπερφιάλων τε, μέγ' εὐχομένων τ' ἀνθρώπων.
- 4 Οἳ δ' ὑπέροπλον ἔειπον ἀγνοορήσι νόοιο·
 Γλῶσσά κεν ἡμετέρη ἡμῖν μέγα κῦδος ἄροιτο,
 Χεῖλε' ἐφ' ἡμῖν ἐστι, λόγῳ εὖ ἰδῶσι πάντων·
 Τίς δ' ἡμῖν τὸν μῦθον οὐόσσεται, ἄμμι τ' ἀνάξει;
- 5 Ἄλλ' ὕβριζομένων ἔνεκ' αἵτης ἡδὲ πενιχρῶν,
 Πτωχῶν τε στοναχῆς, καὶ οἷζύος εἵνεκα λυγρῆς,
 Ἀυστὰς ἐμμαπέως κεχρημένον ἄνδρα σαώσω
 Ἐκ χειρὸς ὕβριστεῶ, ἡδ' ἐκ παγίδος στονοέσσης.
 Ὡς ἔφατ' Ἀθανάσιος, τῷ δ' ὀπτερός ἐπ' ἔλετο μῦθος.
- 6 Ἄγν' ἔπεα ξύμπαντα πέλει ἔπε' Ἀθανάτοιο,
 Καὶ καθάρ' ἄργυρος ὥς κεκαθαρμένος ἐνὶ καμίνῳ,
 Ἑπτάκις ὃς κεκάθαρται ἐνὶ τρητοῖς χροανοῖσι.
- 7 Τούς-δε σὺ προφρονέως, Ἀνα, ρύσσει· ἡδὲ σωώσεις,
 Ἐκ τε κακοῦ, γενεῆς τ' αἰεὶ ἀπὸ τῆς-δε φυλάξεις.

PSALMUS XII.

31

PSAL. XII.

- 1 **A**ffer opem, servator opem fer : pulsa recessit
Intemerata Fides ;

- 2 Nuda Fides hominum fugit commercia : vana,
Cum socio loquitur
Quisque suo, blandâ exercens mendacia linguâ,
Corde scelus meditans.

- 3 Ora Deus fraudum dulci medicata veneno
Conterat ; & penitus
Grandiloquam ex ima linguam radice revellat :
Quique pudore carent,

- 4 Dicere nec metuunt, Falsa ad perjuriam linguas
Fortiter intrepidi
Assuescamus ; & os, age, confirmemus ad omne
Flagitium ; neque enim
Oris fræna mei, linguæve repagula quemquam
Me nisi habere puto.

- 5 At Dominus planctus miserorum, & dura ferentum
- Aure trahens gemitus,
Surgam, ait, atque inopem, tuta ut respiret in arce,
Insidiisque procul,

- 6 Securum statuam : hæc Dominus. Quod ab ore fideli
Cumque fluit Domini,
Auro purius est, auro quod fusile fecit
Septima flamma coquens :
Dum sæx in fumos exploratore camino
Crassa abit & cineres.

- 7 Polliciti memor ergo, malæ mala toxica linguæ,
Sancte parens, inhibe :
Pestifera de gente hominum nos, optime custos,
Assere perpetuò.

- 8 Ἀμφὶ περὶ στιχόωνται ὁμιλαδὸν ἄνδρες ἀλειταί,
 Ὅφρα λελόγχασι κῦδος ἀτιμότατοι πρὶν ἔδντες
 Πάντων ἀνθρώπων, ἀσύφηλοί θ' ὥς μετανάσται.

Ψ Α Λ. ΙΓ'.

- 1 **Ε**ΩΣ πότ' ἐμεῖο, Ἀναξ, ἐπιλήσεται ἑμμενὲς αἰεὶ;
 Σὴν τ' ἀγάνην τέο μέχρ' ἐμεῦ ἀπο νόσφιν ὅπωπῃν
 Κρύψεις ὠλεμέως, ἐμὲ δ' οὐκέτ' ἐσόψεται αὖτις;

- 2 Ἔως πότε μερμηρίζω ἐνὶ φρεσὶ κήδεα πέσσω,
 Ἡματὰ τ' ἀσχαλόων, πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ;
 Ἐχθρὸς μοι τέο μέχρ' ἐπέυξ' ἀγῆνορι θυμῷ;

- 3 Σύ θεο καὶ μέν ἀκουσον, Ἀναξ, θεὸς δὲ τέ μοι ἐσσί·
 Ἀχλὺν δὲ σκέδασον, καὶ δὸς φάος ὀφθαλμοῖσι,
 Μὴ μ' ἄλλως θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Ἐνθα τε κοιμήσωμαι ὑπὸ χθονὶ χάλκεον ὕπνου.

- 4 Ἐχθρὸς μήποτε φῆη ἐμοὶ ἐπὶ κῦδος ἀρέσθαι·
 Δυσμενέες δέ τ' ἐπευχόμενοι κεχαροῖάτο θυμῷ,
 Ἦν ἐρίπων ποτε ποσσὶ κακῷ ἐπὶ πῆματι κύρσω.

- 5 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέω σευ ἐννεΐη τε πέποιθα·
 Σοὺν τε φόως κ' ἐμὸν ἦτορ εὐφροσύνησιν ἰαίνοι.

- 6 Μέλψω Ἀναχθ', ὅτι με πρόφρων τοσσοῦτον ὄνησε,
 Τοσσοῦτόν μ' ὤνησε φίλος, τόσα τ' ἐσθλὰ ἔοργε.

Ψ Α Λ. ΙΔ'.

- 1 **Ο**ΥΤ' ἔμεναι θεὸν εἶπε χαλὶφρων ὃν κατὰ θυμόν·
 Ἐφθίατο φρεσὶ πάγχυ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς·

P S A L M U S XIII, XIV. 33

8 Nam latè impietas grassatur libera, passim
Omnia plena malis,
Quum penes injustos jus est, & jussa malorum
Sunt metuenda bonis.

P S A L. XIII.

1 **Q**Uousque, rector unice,
Me destitutum negliges?
An sempiterna me obrutum
Oblivione deferes?

Quousque vultum amabilem
Iratu abscondes mihi?

2 Quousque curæ turbidæ
Mentis quietem distrahent?

Quousque cor cruciabitur
Mœroris æstu fluctuans?

Quousque me prostrato aget
Hostis triumphos insolens?

3 Regnator orbis, adspice:
Opem fer, & lucem tuam
Infunde; ne Mors lumina
Somno perenni sopiat:

4 Ne jactet hostis arrogans
Me viribus fractum suis;
Ne me perosi perfidi
Meo dolore gaudeant.

5 Tu me salutis recreas
Spe, largus auxili: tuum,
Salute partâ, laudibus,
Rex magne, nomen efferam.

P S A L. XIV.

1 **S**ECUM infania callidè
Indulgens vitiis sic loquitur: Deum
Formido sibi credula

Commenta est hominum; quum temerario
Casu Sors ferat omnia.

D

Ergo

Ἡ μάλα λοίγια ἔργα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τέλεσαν,
Οὐδέ τις ἐνὶ βροτοῖσι πέλει, ὅς τ' αἵσιμα ρέζει.

2 Ἐκ θρόνου ἔνθα κάθιζ' ἱερὴ ἰς Ἀθανάτοιο,
Οὐρανόθεν καθορᾶτο ἰδὼν ἐπὶ Φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐἰ τις που πέπνυτο, καὶ οἱ νόος ἦε θεουδής.

3 Πάντες δ' ἐξέκλιναν, ὁδοῦ ἄπο πάντες ἄμαρτον,
Πάντες ἄμ' ἀχρεῖοι, καὶ σφειν ὁλωτάτος ὁδμή·
Οἷα κάκ' ἐργάζοντ', ἐπεὶ οὐδ' εἰς αἵσιμα ρέζει.

4 Οὐδέ τι πω ἴσασιν ὅσοι κακὰ μηχανώνται ;
Οὐδέ τι γινώσκουσι, νόον δ' ἀποφώλιοί εἰσιν ;
Οἱ δέ τε λαὸν ἐμὸν κατέδουσιν ἀπηνεῖ θυμῷ,
Ὡς κατὰ τ' ἄρτου ἔδουσιν, ὅτε σφέας λιμὸς ἰκάνη,
Σχέτλιοι, οὐδὲ Θεὸν λιτανεύουσ' αἰὲν ἔοντα.

5 Ἐνθα μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν ἐν φρεσὶν αἰνῶς,
Οὐνεκ' ἐν ἀνθρώπων γενεῇ Θεός ἐστι δικαῖων.

6 Πτωχῶν λωβήσασθε νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
Ὅτι Θεὸν σφισιν ἔρμα, καὶ ἄσπετον εἶλαρ ἔθεντο.

7 Ὡς ὤφελλε Φόως Ἰσραήλοιο καὶ ἄλλα
Ἐλθέμεν ἐκ Σιῶνος· Ἀναξ ἐὼν ὀππότε λαὸν
Εἰρέρου ἐξανάγησι κακοῦ, τότε κεν τ' Ἰακώβου
Γηθήσαι γενεῇ, Ἰσραήλοιο τε παῖδες,
Πάντες τ' Ἰσακίδαί, μέγα κεν κεχαροῖάτο θυμῷ.

Ψ Α Λ. ΙΕ.

1 **Ω** Πάτερ, ὦ Βασιλεῦ, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίεις,
Τίς μετὰ σεῦ ἔδος ἔξει, ὑπωρόφιος τέ τοι ἔσται ;

- Ergo flagitiis se penitus dedit
 Secura impietas Dei :
 Nec quisquam ex animo recta sequi studet.
- 2 De templo ætherio Deus
 Ad curas hominum lumina verterat ;
 Si quis non stolidè improbus
 Ad cultum revocet pectora numinis.
- 3 Omnes in scelera omnia
 Conjurâsse putes : foeda, nefaria,
 Detestandaque perpetrant :
 Nec cuiquam est studium recta capeffere.
- 4 Nam quî recta capefferent ?
 Quem sanis aditum consiliis darent,
 Quorum nequitia & scelus
 Infecere animos ? qui populum meum,
 Ceu prædam fera, devorant :
 Nec rerum dominum mente colunt Deum.
- 5 Ast illos gelido metu
 Horror concutiet, justitiæ Deus
 Cùm patronus opem feret
- 6 Infonti ; increpitans talibus impios :
 Vobis ludibrio fuit
 Infantum pietas : vos inopum pium
 Risiſtis studium, præces,
 Spes lentas, trepidas sollicitudines :
 At, cui fidit inops, Deus
 Spes & vota bonos ducet ad exitus.
- 7 O si mittat opem suis
 Speratam Deus è rupe Sionia.
 Nam cùm vincula ruperit,
 Exolvatque suos, pectore libero
 Gaudebunt Abrahamidæ,
 Et justâ Ifacidæ lætitiâ frement.

PSAL. XV.

- 1 Sanctæ Sionis templa quis incolet,
 Rex magne, tecum ? quem statues tuum

- Σῆ τίς ἐνὶ κλισίῃ; τίς ἐν οὐρεὶ σὼ ἑρατεινῷ
 Ἱερῷ ἐνναέτης, ἵνα τ' ἔμπεδον αὖθι μένησιν;
 2 Ὅς κεν ἀμύμων αὐτὸς ἦν, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
 ὦ, τε δίκη Φίλη ἐστὶ, καὶ αἵσιμα ἔργα μέμηλεν
 Ὅς δέ τ' ἀληθέα μῦθον ἀπὸ κραδῆς ἀναφαίνει,
 Οὐδ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει.
 3 Οὐδέ τι κερτομίας καὶ ἐλέγχεα λάθρ' ἀγορεύει,
 Οὔτε τῷ οὖν κἀκ' ἔοργεν ἀτασθαλίῃσι νόοιο,
 Οὔτε τινα στυγεροῖσιν οὐεῖδεσι θυμὸν ἐνίπλει,
 Λωθεύων, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐπεσβολὴ Φίλη ἐστὶ.
 4 Τῷ δέ τ' ἀνὴρ ἀσύφηλος ἐπόψιος εἶδεται εἶναι,
 Καὶ λώβη, ὥσει τις ἀτίμητος μεταναάσσης.
 Τοὺς δὲ μάλιστα τίει, οἷσιν νόος ἐστὶ θεουδής.
 Τοιοῦ καὶ ὄρκια πιστὰ μένει, ἔπει αἶρ κεν ὁμόσση,
 Οὐδ' ἐπιорκήσει, εἴ περ καὶ πῆματι κύρση.
 5 Οὐδέ τι δῶκεν, ἵνα πλεῖον μετόπισθε λάβῃσιν,
 Ἐκ φιλοκερδείης, καὶ ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται,
 Οὐδ' ἐνεκ' ἀργυρίου, τὸ καὶ τρωκτέων γέρας ἐστίν.
 Οὐδέ τι δωροδόκος σχολιάς ἔκρινε θέμιστας,
 Οὐδέ γε τιμῆς εἵνεκ' ἀμύμονα σῖνατο φῶτα,
 Ἀλλὰ καὶ ὥς νηποινὶ δίκην ἰθύντατα εἶπεν.
 Ὅς τοίος, τά τ' ἔρεξεν ἀνὴρ, ὃδε νωλεμές αἰεὶ
 Στήσεται ἀσφαλέως, ἔσεται δέ τε ἀστυφελικίος.

Ψ Α Λ. Ις.

- 1 **Ρ**ῥαί μ', ἡδὲ σάωσον, Ἀναξ· ὅτι σοί γε πέποιθα.
 2 Ψυχὴ μευ Θεῷ εἶπε, Σὺ μοι Θεὸς ἔπλεο μούνος.
 Εἰ ἐσθλόν ποῦ ἔρεξα, σὲ δ' οὐδ' ὥς οὐ ποτ' ὄνησα,
 Οὐδέ τι σοὶ τῶν ἡδός, ἃ μευ πέλεν αἵσιμα ἔργα.
 3 Ἦ ποτε τοῖς ὁσίοισιν ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι
 Χραῖσμ', ὅπερ εὖ ἔρδω, οἱ τε προφερέστατοι ἀνδρῶν,
 Τοὺς τ' ἄλλων προβέβουλα, τῷ δέ τε ἔξοχα πάντων.
 4 Σχέτλιοι, οἱ ἕτερον μετὰ δαίμονα ῥίμφα θέουσι,
 Τοῖσιν τ' ἄλγεα πολλά, κακὸν δέ τε ἔσσετ' ὀπίσω.

Τοῖς

- Sanctum super montem, ut malorum
Liber agat placidam quietem?
- 2 Quem fraudis expers simplicitas juvat,
Urgetque rectum propositi tenax:
Nec mente sævus grata blandam
Edocuit simulare linguam.
- 3 Nec ore mendax exitiabiles
Concinnat artes; nec mala proximis
Excogitat; nec dulcem amicum
Opprobriis maculat pudendis.
- 4 Qui fastuosum despicit impium;
Dei timentem suspicit & pium;
Tenaxque promissi, fidemque
Indocilis temerare pactam.
- 5 Qui non egenos scœnore perdidit;
Non innocentes munere prodidit.
In monte sancto, hæc qui peregit,
Perpetuâ requie fruetur.

P S A L. XVI.

- 1 **O** Rerum sator, & salus
Humani generis certa, periculis,
Qui te respicit unum, famulum instantibus eripo.
- 2 Te servus Dominum libens
Agnosco, & populis prædico: sed tibi
Omni ex parte beato officiis nil opus est meis.
- 3 Ergo illuc animum appuli,
Ut gentem studio prosequerer pio,
Quam tu ex omnibus unam populis sorte receperas.
- 4 Ast illi immemores tui
Defecere: novus quisque sibi deos
Effinxere, colentes animi ludicra somnia.

- Τοῖς δ' ἐγὼ οὐ σπείσω, οὐδ' εὐξομαι, οἷσπερ ἐκεῖνοι,
 Οὐδὲ χοὴν χεύσω, λοιβὴν δέ τε αἱματόεσσαν,
 Οὐδέ τ' αὖ γ', οἷα σέβονται, ἀνὰ στόμ' ἔχων ὀνομήνω.
- 5 Ἀθάνατός μοι μοῖρα πέλει καὶ κλῆρος ἀμύμων,
 Αἰσά τ' ἐμῆς κύλικος, τήν μοι εἴμαρτο νέμεσθαι·
 Σὺ κλήροιο τ' ἐμοῖο φύλαξ, ὑπὸ τ' οἶκον ἐρείδεις.
- 6 Εὖ δέ μοι οὔρα πέπηγ', (ἐπεὶ ἀνδράσι γαῖα δέδασται),
 Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος χῶρη ἐνὶ ἡμεροέσση,
 Ἥδεϊή, λιπαρῇ, μενοεικέα δ' ἔλλαχον αἶσαν,
 Ἦν αὐτός τ' ἔθελον, καλὴ δέ μοι ἔπλετο μοῖρα.
- 7 Αἰνήσω τὸν Ἀναχθ', ὅς μοι συμφράσσατο βουλάς·
 Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 Ὅξεϊα μελεδῶναι ὄρουσαν νυκτὸς ἀμολγῶ·
 Καί μ' αἰνῶς ἐρέθοντες ἐνεΐκεσαν ἔνθαδι νεφροί,
 Ἦδ' ἐπιτιμήσαντο μυχοίτατα μῆδεα θυμοῦ.
- 8 Ἀθάνατόν μοι ἐς ὧπα διαμπερές αἰὲν ἔθνηκα·
 Ὅς τ' ἐπεὶ οὖν πάρα μοι ἐπὶ δεξιᾷ, οὐκ αὖ ὀλισθῶ.
- 9 Τοῦνεκα δὲ κραδίη μοι εὐφροσύνησιν ἰάνθη,
 Γλῶσσά τε γήθησεν, τῇ σὺν κλέος ἐσθλὸν αἰεῖδω·
 Χρῶς τέ μοι εὐκηλὸς κατακείσεται ἀτρέμας εὐδῶν,
 Καὶ νεκρὸς περ ἔων, ἔτι δ' οἱ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
- 10 Οὐ γὰρ ἐμὴν ψυχὴν καταλείψεις ἐνὶ βερέθρῳ,
 Ἄλλ' Ὀσίοιο τεοῖο καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι
 Μνήσεαι· οὐδέ γε πάμπαν, ἐπεὶ λίπεν ὄστέα θυμός,
 Τηκεδόνι στρυγερῇ φθίσθαι νέκυν ἱρὸν ἑάσεις,
 Οὐδέ τι τεθνειῶτα κατὰ χροά πάντα σαπῆναι.
- 11 Ἀλλὰ μοι ἰθεῖαν δείξεις βιότοιο κέλευθον,
 Πομπὸς ἔων· παρὰ σοὶ μελινδία χάρματα μίμνει
 Μυρία, πὰρ δὲ τεοῖσι προσώπασι Φῦλ' ἀνθρώπων
 Τερπawlῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τε οὔτις
 Πικρὴ παρμέμβλωκεν εὐφροσύνησιν ἀνίη,
 Σῇ ἐπὶ δεξιτερῇ αἰ νωλεμές αἰὲν ἔασι.

Ψ Α Λ. ΙΖ.

1 Σὺ θε', Ἀναξ, καὶ κλυθι δίκης, βοόωντος ἄκουσον,
 Εὐχῶλῆς μευ ἄκουσον, ἰδ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
 Χεῖλεσιν

- Horum sanguineas dapes
 Non libabo, epulas respuo; nomina
 Testis nunquam adhibebo, aut fidei fœdera fanciens,
 5 At fortis populum meæ
 Defendet Domini perpetuus favor,
 Mercedemque laborum cumulatam dabit affatim.
 6 O pulchra agricolatio!
 O præclara mei fors patrimonii!
 Ut florum undique ridens animum pascit amœnitas!
 7 Immortalis honor Deo
 Æterno, monitu cujus ago dies,
 Arcanisque per umbram stimulor pectora motibus.
 8 Quicquid molior, aut gero,
 Præsentem Dominum conspicio: is mihi
 Semper dexter adhæret, stabili ne movear gradu.
 9 Pulsat pectora gaudio
 Cor læto trepidum: lingua tuas avet
 Laudes promere: corpus tacitè spes bona recreat.
 10 Nam nec degere tartari
 Permittes animam sub tenebris meam,
 Aut ut putre cadaver resolutum in cineres fluat.
 11 Tu vitæ reſeras viam:
 De vultu fluyii lætitie tuo
 Manant: tu tribuis munificæ gaudia dexterâ.

P S A L. XVII.

- 1 **Æ**Quus exaudi, bone rector orbis,
 Æqua poscentem: tibi quas profundit

Χείλεσιν ἦν ὁσίοισι, καὶ οὐ δολίοισιν ἔχουα.

2 Κρῖνέ μ', Ἀναξ, ἵνα σοὶ ἐπὶ ἱστορί πεῖραρ ἔλωμαι·
Ὅ, τί περ ἰθὺ τέτυκται, ἰδ' ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν.

3 Ἡ μάλ' ἐμῆς κραδίης πειρήσαο νυκτὸς ἀμολγῶ,
Πολλὰ διοπτεύων σκοπὸς ὥς ἐμέ τ' ὄξυ νόησας,
Ἡδέ μευ ἀργύρου ὥς πειρώμενος ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἀλλ' οὐδ' ὥς κακὸν εὗρες ἐμὸν νόον, οὐδ' ἀπατηλόν·
Οὐ γάρ μοι δολόεσσά ποθ' ἦνδανε μῆτις ἀλιτρῶν,
Οὐδ' ἕτερον μὲν κεύθω ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζω.

4 Πολλὰ μάλ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται·
Ἀνέρες, αὐτὰρ ἔγωγε τεοῖς ἐπέεσσι πιθήσας,
Ἐκ τε κακῶν ἐκλίνα, καὶ οὐ τι με θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐρδεῖν ἔργα βίαια, τά θ' ὑβριστῆρες ἔρεξαν.

5 Ἰχθυῖά μευ ἴθυνον ἐν ἀτραπιτοῖσι τεῆσιν,
Ὅφρ' ἴω ἀσφαλέως, καὶ μήποτε προσὶν ὀλισθῶ.

6 Πρὸς σέ, Θεός, φώνησα, σὺ γὰρ φωνεῦντος ἀκούσεις,
Νῦν δ' ἴληθι, Ἀναξ, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
Φωνῆς εὐχομένοιο, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον.

7 Μειλιχίην δὲ τεῖν καὶ ἐνθείην ἀνάφαινε,
Ὡς λίην μεγάλη· ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες
Οἷος σὺ πρόφρων ἀγανός τε καὶ ἡπίος ἔσσι·
Ὡς καὶ σοὶ γε φίλον, σὴ δεξιτερῇ τέ βίῃ τε
Ῥῦσθαι ἀπ' ἀντιβίων τοὺς ἀνέρας ἠδὲ σαῶσαι,
Οἱ πίσυνοί τοι ἔασι, τεῖν δὲ τε θάρσυνοι ἀλκῇ.

8 Ῥῦσαι ἐμέ, γλήνην θ' ὥς ὀφθαλμοῖο φύλαξον
Ἀρτεμέα· πτερύγων τε τεῶν σκιῇ ἀμφικάλυψον,

9 Ὑβριος ἐξ ὅλης ἀνδρῶν κακὰ μητιούωντων,
Δυσμενέων τε βίης, οἱ μοι θάνατόν τε μόρον τε
Ῥάψαν ἀεικέλιον, περὶ τ' ἀμφί τέ μ' ἠγερέθονται.

10 Βέβριθ' ἐν σφι δέμας σάρκεσσι καὶ ἀργέτι δημῷ,

Ἀμφί

Lingua non mendax, cape non iniquâ
Aure querelas.

2 Ad tuum læsus fugio tribunal,
Et fidem appello : mihi cognitorem
Te peto : oppressos oculis benignis
Adspice justos.

3 Sæpe, per solas tacitæ tenebras
Noctis, arcanos mihi cogitatus
Cautus inspekti, trepidoque corda
Turbida motu.

Sæpe, ceu flammis, animum probâsti
Casibus duris ; neque comperisti
Conscium fraudis scelerumque, fonti
Sæva minantem.

Os fuit concors animo, sonusque
4 Sensui : legum monitis tuarum
Pectus innixum scelera impiosque
Horruit ausus.

5 Hac viâ gressus rege per tuarum
Orbitam legum ; dubio vacillent
Ne pedes lapsu, instabilesque turbent
Lubrica plantas.

6 Te voco ; duris ad opem periclis
Sæpe tentatam fugio : precantis
Admove attentam miseris benignus
Questibus aurem.

7 Tu bonus fulci tibi qui salutem
Spemque committunt : tibi contumacis
Spiritus cordis tetricus refræna
Vindice dextrâ.

8 Me velut pupillam oculi tenellam
Providus muni : procul impiorum
Impetu, alarum trepidum tuarum
Conde sub umbra.

9 Nam meæ vitæ manus impiorum
10 Imminet : vallant opibus, superbis

Intonant

Ἀμφὶ δὲ πῖα ἔχει λιπαρὸν στόμα, καὶ χρῶα πάντα
 Τῷ καὶ ἀγνητορήσιν ὑπέρβια πολλὰ λέγουσιν.

11 Ἰχθια νῦν λοχόωντες ὁμιλαδὸν ἀμφιθέουσιν
 Ἡμέας, ἡδ' ἐνέησαν ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα·
 Ἡδὲ κάτω βάλλον ὅσσε δόλω κύπτοντες ἔραζε.

12 Ὡς ὅτε λῖς σύντης κεῖται πυκινῇ ἐνὶ λόχμῃ,
 Σμερδαλέος, μάλα γάρ μιν ἐδωδῆς ἡμερος αἰρεῖ,
 Σκύμμος τε κρατεροῖο λέοντος τάρφεσιν ὕλης
 Κυπτάζει λοχῶν, εἴπου μέγα κῦρμα κιχείη.

13 Ὅρσευ ὑποφθάμενός μιν, Ἀναξ, ἵν' οἱ ἐλπίς ὀλώλῃ,
 Καὶ μιν ἀποστύφελιξον· ὑπ' ἐκ χειρὸς ἀνδρὸς ἀλείττωι.
 Ῥῦσαι ἐμην ψυχὴν σῶ ἄορι, καὶ μοι ἄμυναι.

14 Ἐξ ἀνδρῶν ἐμὲ ῥῦσαι, Ἀναξ, καὶ χειρὶ σάωσον,
 Ἀνδρῶν γηγενέων, οἳ ἐπὶ χθονὶ μοῖραν ἔχουσι,
 Ταῖς ὄλβου σὺ διδούς ἐμπλήσας γαστέρ' ἐάων,
 Ταίων, οἳά τέ σοι κειμήλια κείμενα πολλά·
 Ἀμφότερον δ', ἅμα τέκνα θ' ἄλλης καὶ χρήματ' ἔχοντες,
 Αὐτοὶ πολλὰ τ' ἄφυξαν, ἄδην τεκέεσσί τ' ἐλείψαν.

15 Ἀλλ' ἐγὼ εὐδικήσιν τετὴν ἀναφανδὸν ὀπωπὴν
 Ἀθρήσω· σέ τ' ἐς ὧπα ἰδὼν, ἄλλης, ὅππότε ἀνασταῖς
 Ὅρσομαι ἐξ ὕπνου, τεῆς κεκορέσσομαι αἴγλης.

Ψ Α Λ. ΙΗ'.

1 **Η** ΣΕ Φιλήσω, Ἀναξ, ὅς μοι σθένος ἔσσι καὶ ἀλκή.
 2 **Η** Ἀθάνατός μοι πέτρη, ἰδ' ἄσπετον ἔρμα τέτυκται,
 Ῥύστης, ἡδὲ Θεός μευ, ἰδὲ κράτος ᾧ κε πεποίθω,
 Ἀσπὶς ἐμῇ, στιβαρόν τε κέρας, κῦδός τε φώς τε,
 Τψηλὸς δέ τε πύργος, ἔπαλξίς θ' ἢ σῶος εἰμί.

Intonant linguis, mala dira sævâ
Voce minantur.

11 Obsident cunctos aditus viarum :
Commoda observant loca, destinantque
Ad meam cædem, facinusque patrant
Mentibus absens.

12 Qualis in prædam leo fertur irâ
Fervidus ; qualis catulus leonis
Lacte depulsus speculatur alto
Abditus antro.

13 Surge, conatus pater anteverte
Impios, stratoque in humum tyranno,
Me tuo, quo nunc furit ille sævus,
Eripe ferro.

14 Neu sine, ut me vi premat impotentum
Divitum fastus ; quibus una cura est,
Dum licet, blandæ illecebras caducas
Carpere vitæ.

His opes terris penitus refoffis
De penu fundis locuplete, ventri
Sufficis fruges, hilarasque multâ
Prole penates.

15 Puritas vitæ mihi te tueri
Corporis vinclis tribuet soluto.
Illa lux verè faciet me ab omni
Parte beatum :
Lux voluptatum cumulata cunctis
Gaudiis, quum se sine nube menti
Pura majestas dabit intuendam
Lumine puro.

PSAL. XVIII.

1 **T**E, Deus alme, colam ; te toto pectore amabo,
2 **T** Sancte parens ; mea vis, mea sola potentia, turris,
Præsidium, spes, & rebus solamen in arctis :
Tu clypeus, tu tela mihi, tu certa salutis
Anchora, tu statio tuti placidissima portûs.

- 3 Ἀθάνατον λιτανεύσω, ὃς ἔξοχά τ' αἰνετός ἐστί·
Τῷ κε σωθεῖν ἀνδρῶν ἀπὸ δυσμενεόντων.
- 4 Ἀμφὶ μοὶ ὠδῖνες μέλανος θανάτοιο κέχυντο,
Καί μ' ἔχον ὡς αἰψῖσι λίνου αἰλόντα πανάγρου.
Ὡς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίου-δε κάτεισι
Χειμάρρους, ὃς τ' ὥκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας,
Ἦχῃ θεσπεσίῃ, τρομέει δέ τε Φῦλ' ἀνθρώπων·
Ὡς ἐπὶ μοὶ δεινός θ' ὄμαδος καὶ Φλοῖσθος ὀρώρει
Ἀνδρῶν δυσσεβέων, οἳ μοι μέγα τάρβος ἐνῶρσαν.
- 5 Ἀμφὶ μοὶ ὠδῖνες στυγεροῦ αἵδαο κέχυντο,
Ὡς λίνα· προὔτυψαν θανάτοιο τέ δίκτυα λυγρά.
- 6 Ἀθάνατον λιτάνευσα κακῇ τότε οἷζύος ὥρη,
Πρὸς δὲ Θεοῦ μευ ἔηκα βοήν· ὁ δέ τ' ἔκλυεν αὐδῆς
Αὐτόθεν ἐξ ἱεροῖο, βοήν τέ μευ εἶασεν ἔλθειν
Εἶθαρ ἔο προπάροιθε, καὶ οὔασιν οἷσιν ἔδεκτο.
- 7 Τόφρ' ἐλελίχθη πᾶσα, καὶ ἔτρεμε κινυμένη χθών·
Αἰπεινῶν τ' ὀρέων ἄμυδις δεδόνητο θέμεθλα,
Κινήθη δ' ὑπ' ἐνερθε καὶ ἔτρεμεν, ὡς ὁ χολώθη.
- 8 Τοῦ καὶ ἀπὸ ρινῶν ἀνεκῆκίεν ὑψόσε καπνὸς,
Δεινὴ δ' ἐκ στόματος φλόξ ὤρετο χωομέναιο,
Θῦνε δέ τ' ἀμβολάδην, πυρὸς ἀνθρακας ἐξανειῖσα.
- 9 Οὐρανοῦ ἀγκλίνας κατέβη· ὑπὸ ποσσὶ δ' ἐοῖσιν
Ἀχλὺς ἀμφὶ μέλαινα χύθη, καὶ νύξ ἐρεβεννή.
- 10 Ῥίμφα ποτᾶτο Χερούβω ὀχεύμενος, ὥσπερ ἐφ' ἱππῳ·
Ἴπτατο δὲ πτερύγεσσι πολυπλάγκτου ἀνέμοιο.
- 11 Ἀμφὶ δέ οἱ κευθμῶνα χέε ζόφου ἠερόεντα,
Ἀχλὺν ἑσσάμενος· κλισίην δέ οἱ ἔμμεν' ἔθηκεν,
Ἦ, λάθοι, ὕδωρ τε δυοφερὸν, τὰ τ' ἐν αἰθέρι δῖῃ
Γίνονται, νέφεα στήσας, πυκινὰ, σκίοεντα.
- 12 Τοῦ δ' ἀναφανομένου νέφε' ὥχετο μαρμαρυγῇσι,
Σὺν δὲ χαλάζῃ ὁμοῦ πυρὸς ἀνθρακες αἰθομένοιο.
- 13 Καὶ τότε Ἀναξ βρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Καὶ Ὑψιβερέμετς δεινὴν ἀνευείκατο Φωνήν·
Δεινὴ δὲ φλόξ ὤρετο νέφευς διὰ ῥησσομένοιο,
Σὺν δὲ χαλάζῃ ὁμοῦ πυρὸς ἀνθρακες αἰθομένοιο.

- 3 Nam simul atque tuas in laudes ora resolvo,
Te venerans, pacemque petens; inimica faceffunt
Arma: falus, placidisque comes pax advolat alis.
- 4 Jam me lethiferis Mors circumvolverat atra
Cassibus; obsessum jam me torrentibus Orcus
- 5 Impediebat aquis; stygiâ jam compede vinctus
Hærebam, laqueoque pedem retinente trahebar.
- 6 Hic ego depensus, supplexque humilisque vocavi
Voce Deum, & dubiis clamavi ad sidera rebus.
Ille super folio residens flammantis Olympi
Audiit orantem: postquam pervenit in altum
Clamor, & attentas advertit questibus aures;
- 7 Protinus è vultu Domini conterrita tellus
Intremuit, montesque cavâ compage solutâ
Nutârunt, penitusque imis fremuere cavernis.
- 8 Fumeus afflatu de naribus æstus anhelò
Undabat: rapidæ contorto vertice flammæ
Ore fluunt, vivâque animant attacta favillâ.
- 9 Utque suum Dominum terræ demittat in orbem,
Leniter inclinât jussu fastigia cœlum:
Succedunt pedibus fuscæ caliginis umbræ.
- 10 Ille vehens curru volucris, cui flammeus ales
Lora tenens levibus ventorum adremigat alis,
- 11 Se circum furvo nebularum involvit amictu,
Prætenditque cavis piceas in nubibus undas.
- 12 Acribus ex oculis vibratæ spicula flammæ
Discutiunt tristes claro fulgore tenebras:
Inde ruit crepitans lapidosæ grandinis imber;
Discursantque vagæ sinuosa volumina flammæ.
- 13 At verò ut sancto sermone silentia rupit;
Protinus horrifico tonitru cœlum omne remugit;
Grandinis & crebrâ tellus crepitante procellâ
Pulsa sonat; ruptisque micant è nubibus ignes:

- 14 Αὐτίκα δὲ ψολόεντας ἑοὺς προέηκεν οἷστους,
 Σφέας τε διεσκέδασεν· πυκινῆσί τε ἀστεροπῆσι
 Τῶν-δὲ τιτυσκόμενος, μεγάλ' ἐπτοίησεν ἅπαντας·
- 15 Ἐκ δ' ἔφανον πηγαὶ ὑδάτων, καὶ βένθεα δεινὰ,
 Βένθεα δεινὰ, μυχοὶ τε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Καὶ χθονὸς εὐρυχόροιο θήμείλια νέρθε πέφανται·
 Ὡς σύ-γ' ὁμοκλήσασκες, Ἀναξ, κεχόλωσθ δὲ θυμῷ,
 Ρινῶν τε δριμεῖαν αὐτμὴν ἐξανέγκας.
- 16 Ὑψόθεν ἄγγελον ἦκε, λαβὼν δέ με ἔξαγεν ἄτης·
 Πολλῶν τ' ἐξ ὑδάτων ἐμὲ ρύσατο, καὶ ἐσάωσε.
- 17 Ρύσατο δ' ἐξ ἐχθροῦ θοῦρον ἐπειμένον ἀλκῇ,
 Δυσμενέων τ' ἀνδρῶν· ἐπειή μευ κρείσσονες ἦσαν.
- 18 Οἱ καὶ ὑποφθάμενοί με διαρρῆϊσαι μεμῶασιν
 Ἄτης ἡματι λυγρῷ· Ἀναξ δέ μοι ἔρμα τέτυκτο.
- 19 Χῶρον ἐς εὐρύτερόν μ' ἐκ στενωποῦ μετήγευ·
 Ἐκ τε κακοῦ ἐσάωσ', ὅτι οἱ κεχαρισμένος ἦα.
- 20 Καδδὲ δικαιοσύνην μευ ἐμοὶ χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
 Δῶκεν Ἀναξ· τῆς δ' εἵνεκ', ἰδ' οὐνεκ' ἀμύμονες ἦσαν
 Καὶ καθαραὶ μοι χεῖρες, εἰκότα μισθὸν ὄρεξε.
- 21 Μέννημαι γὰρ Ἀνακλὸς ἐφετμέων, ὥς ἐπέτειλεν,
 Οὐδὲ τ' ἐμοῖο Θεοῖο ἀτασθαλίῃσιν ἀπέστην.
- 22 Τοῦ γὰρ θέσφατα πάντ' ἐμέο προπάρειδεν ἔθικα,
 Ὅφρα φυλαξαίμην· τοῦ δ' οὐποτ' ἀπῶσα θέμιστας.
- 23 Πάρ δ' οἱ ἀναίτιος ἦα· σεβασσάμενος τόγε θυμῷ,
 Μήποτ' ἀτασθαλίῃ εἴκειν, μήτ' αἴσυλα ῥέζειν.
- 24 Τοῦνεκ' ἐμοίγε Θεὸς μενοεικέα δῶκεν ἀμοιβὴν
 Τῆς τε δικαιοσύνης μευ, ἰδ' οὐνεκ' ἀμύμονες ἦσαν
 Καὶ καθαραὶ μοι χεῖρες ἧς προπάρειδεν ὁπωπῆς.
- 25 Ἡ μὲν μειλίχῳ ἀνδρὶ σὺ μειλίχην ἀναφαίνεις,
 Ὅς δέ τ' ἀμύμων ἦ, τῷ-δ' ἔσσεαι αὐτὸς ἀμύμων.
- 26 Καὶ καθαρῷ καθαρὸς, σχολιόφρονι δὲ σχολιόφρων
 Φῆς ἔμεναι, ἵν' ἕκαστος εἰκότα μισθὸν ἄρῃται.
- 27 Τειρόμενον γὰρ λαὸν οἷζ' ὕος ἐξαναλύσεις·
 Ὅσπε καταπλήξεις ἀνδρῶν ὑπερηφανεούτων,
 Ρεῖά-γ' ὑπερφίαλον μινύθων, καὶ ἀγήνορα κάρφων.

14 Flammiferæque volant magnum per inane sagittæ,

15 Fulguraque ingeminant : laticum concussa lacunas

Pandit hians tellus, & fontibus ora relaxat ;

Succutiturque pavens, & fundamenta revelat,

Et referat chaos. Æterni sic vox tonat oris,

Sic formidandæ gravè spiritus infremit iræ.

16 Ille salutiferam porrexit ab æthere dextram,

Et me de rapidis pereuntem sustulit undis :

17 Hostibus eripuit validis, & acerba potentum

18 In me odia elusit : quum me studiosa nocendi

Temporibus duris cæcâ fraus arte petebat ;

19 Auxilium tulit, & rebus patefecit in arctis

Latum iter, electumque à morte reduxit amicum.

20 Scilicet immunem sceleris, mentemque manumque

Adspexit Deus, & merito dignatus honore est.

21 Quippe nec impietas, nec pravi credulus error

Avertère meos recto de tramite gressus.

22 Ante oculos mihi lex Domini, mihi jussu verenda

23 Semper erant animo præsentia : simplice vero

Gaudebam ; fraudisque illo sub teste voluntas

Libera, flagitium, & scelerum vitaverat artes.

24 Ergo mihi integræ fructum hunc decerpere vitæ

Munificus dedit ; & qui conspicit omnia justus

Arbiter innocuam cumulavit munere vitam.

25 Quisque suis sibi te conformat moribus : erga

Innocuum innocuus, te sentit amicus amicum :

26 Inque bonos bonus es : malè cautas cautior artes

27 Artibus eludis : duro in discrimine servas

Res humilis populi afflictas ; oculique superbos

Dejicis elati fastus.

- 28^ο Ὅτ' ἴδ' σύ μοι λύχνου δαίω φλόγα παμφανώωσαν,
 Αὐτίκ', Ἄναξ ὁ Θεός μευ, ἀπώσεις πᾶσαν ὁμίχλην,
 Ἥερα τε σκεδάσεις, καί μοι Φάος ἐγυαλίξεις.
- 29 Καὶ γὰρ σεῖο ἔκητι μέσας ἔρρηξα φάλαγγας,
 Ρεῖα δὲ καὶ τείχευς ὑπεράλμενος, ὅττι Θεός μὲν
 Ἐν σθένοσ' ὤρσεν ἐμοί, καὶ ἐπὶ ῥόθοσ' ἦε ποδοῖν.
- 30 Ἡ δίκη ἐστὶ Θεοῦ, ὁ δὲ πάντα κατ' αἶσαν ἔρξε·
 Θεσφαλα δ' Ἀθανάτοιο ἀμύμονα πάντα πέλονται,
 Καὶ λόγος ἄργυρος ὥς κεκαθαρμένος ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 Λαμπρός τε, στερεός τε· τελεῖ δὲ μάλ' ὥσπερ ὑπέστη·
 Ἀσπίς δ' ἐπλετο πᾶσιν, οἱ αὐτῷ θάρσυνοί εἰσι.
- 31 Τίς Θεός ἐσθ' ὅτε μὴ ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο;
 Πέτρη τίς κρατερὴ πλὴν γ' ἡμετέροιο Θεοῖο;
- 32 Ἀλκὶ Θεός με ζῶσεν, ὁδὸν τ' ἰθεῖαν ἔθηκεν
 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, καὶ ἐπλετο πομπὸς ἀπήμων.
- 33 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, μάλ' ἀρτίπος ὄφρα γενοίμην,
 Καρπαλίμους τε πόδας, πόδας ὥς ἐλάφοιο ταχείης·
 Ὅψι μ' ἐν οὔρεσιν εἴσεν ἐπ' ἀκρίας, ἥ σὸς εἰμί.
- 34 Χεῖρας ἐμαὶς ἐδίδαξεν αὐτὴν τε πτόλεμόν τε,
 Τοῦ μ' ἐμπαίου ἔθηκε, μάχης τ' εὖ εἰδὸτά πάσης·
 Καὶ τε σιδήρειον κατέαξα βραχίονι τόξον,
 Τόσσου μοι σθένοσ' ἦν, καὶ ἵν' ἀπέλεθρον ἔδωκέν.
- 35 Ὡς σάκεϊ στιβαρῷ κρύψας τε με, καὶ ἐσάωσας·
 Δεξιτερὴ σευ ἔμοιγε μέγ' ἔρμα καὶ ἄλκαρ ἐτύχθη,
 Μειλιχίῃ δὲ τετὴ τιμὴν καὶ κῦδος ὄρεξεν.
- 36 Ἰχυνιά μοι εὐρύνας, ἵν' ἀσφαλέως προβιβῶντι
 Μήπου στεῖνος ἦν, καὶ μήποτε ποσσὶν ὀλισθῶ.
- 37 Δηῖους οὖν ἐδίωξα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
 Οἱ μὲν πρόσθεν ἔφευγον, ἐγὼ δ' ἐδάμασσα κιχάνων·
 Οὐδ' ἄψορρον ἔβην, πρὶν αὐτόθι πάντας ὀλέσθαι.
- 38 Τούς ῥ' ἔβαλον κρατερῶς, τοί δ' ἤριπον, οὐδ' ἄρα πῶς ἦν
 Ἀυστῆναί σφισιν αὖθις, ἐμοῖς δ' ὑπὸ ποσσὶ πεσόντες,
 Κεῖατο λευγαλέως βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
- 39 Ζῶσαό με σθένοσ' ἦν μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 Οἱ δὲ τέ μοι ἐπόρουσαν ἐναντίβιον πολεμίζειν,
 Τούς-δε κακῶς ὄλεσας, καὶ ἐμοὶ ὑπο ἴφι δάμαστας.

- 28 Tu plebis ab imæ
Coetibus ereptum celebri me in luce reponis ;
Illustrasque meas claro splendore tenebras.
- 29 Te duce perrumpo florentes ære phalanges,
Altaque turrigeri supero fastigia muri.
- 30 Scilicet, ut sanctus Deus est, sua signa sequutis
Sancta salutiferæ pandit compendia vitæ.
Illius æterno quicunque effluxit ab ore
Sermo, repurgato flammis sincerior auro est.
Ille suo clypeo fidâ spe pectora fulta
Protegit, adversisque vetat succumbere rebus.
- 31 Dicite, qui colitis picti ludibria trunci,
Aut ebur in varias aut saxa excisa figuras,
Ecquis in ætherio rerum moderatur olympo
Fræna alius Dominus ? quis terræ temperat orbem
Alter, & invictâ quæ vult facit omnia dextrâ ?
- 32 Ille Deus vivâ mihi vi corroborat artus,
Ostenditque viam maculosâ labe carentem.
- 33 Me pedibus fecit celeri contendere cervo,
Et procul à sævis subduxit in alta periclis :
- 34 Et tractare manu duro in discrimine belli
Arma dedit facili : solidoque ex ære rigentem
Flectere, & inflexum confringere viribus arcum.
- 35 Ille salutiferi totum munimine scuti
Me tegit, & dextrâ nutantem fulcit & auget
- 36 Largus opis : perque insidiis obsessa viarum
Pandit iter tutum, prohibetque per invia plantas
- 37 Offenso titubare gradu. Te persequor hostes
Auspice, disiectos comprehendo : nec antè revertor,
Quàm cecidere animi fractâ virtute minaces,
- 38 Affusique cadant pedibus, ne surgere possint
Rursus, & antiquas armis reparare ruinas.
- 39 Tu mihi diffundis vivum per membra vigorem,
Et validos crudo distendis robore nervos.

- 40 Δυσμενέας δέ τέ μοι φύγαδ' ἔτραπες, οἱ δ' ἐφέβοντο,
 ὧς ἔμ' ἀπεχθαίρουίης ὀλέσσω δειρολομήσας.
- 41 Οἱ μὲν ἐφώνησαν, παρὰ δ' οὐ σφισιν ἔσκειν ἀμύντωρ
 Ἀθάνατον λιτάνευσαν, ὃ δ' οὐκ αἰέσκει λιτάων.
- 42 Ἐνθ' αὐτοὺς σὺν τ' ἔθλασ' ἀραξά τε, ὥστε κοινήν
 Λεπίνυν, ἣν ρίμφα διεσκέδασ' ἰς ἀνέμοιο,
 Νέρθε δὲ πόσσ' ἔρραισα δατεύμενος ἦύτε πηλὸν,
 Στείβων, ὅς τ' ἐν ἀγνῆσιν κέχυτ' ἥλιθα πολλός.
- 43 Ἀνδρῶν μ' ἐξ ὁμάδου ὑπαγες σόον, ἕκ πε κνυδοιμοῦ,
 Λαοῦ ὁμοκλήσαντος ἔριν καὶ νεῖκεα παύσας·
 Ἔθνεσι δ' ἀρχὸν ἔθικας ἀναστέμεν· ἦ κεν ἔμοιγε
 Ἀλλοδαποί τε καὶ ἀγνώτες πειθοιάτο λαοί.
- 44 Οἱ κε πίθοντό μοι αὐτίκ', ἐπεὶ καὶ ἐμεῖο πύθοντο·
 Καί που ἐμοὶ ὑπείξουσιν πόλλ' ἔθνεα φωτῶν,
 Ξείνων, ἀλλοδαπῶν, ἔμ' ὑποδδείσαντες, ἀνάγκη,
 Καὶ ψεύδεσσι χαριζόμενοι ἐμοὶ ἦρα φέρουιες.
- 45 Ἀλλοθρόαις ἀνδρεσσι βίη καὶ θάρσος ὀλεῖται,
 Οἱ καὶ ὑπαὶ θεῖους πυκινούς κευθμῶνας ἔχουιες,
 Σπέσσιν ἐνὶ πλῆξουσιν, μόλις δέ κε θυμὸς ἀνείη
 Οὐδέ ποθ' ἐρπύζειν ἔκτοσθε μυχοῖο θύραζε.
- 46 Ζῶει Ἀναξ, ὃ δέ τ' αἰὲν αἰοιδῆσι κλειέσθω,
 Ἐρκος ἐμὸν, πέτρῃ τε Θεός τε μάλ' ἀνήτορ εἴη,
 Ὃς τ' αἰεὶ μ' ἐσάωσε, φόως τε μοι ἔπλετο μούνης.
- 47 Ἐκ Θεόφιν τίσις ἐστὶν ἐμεῦ, ὃ μοι ἔπλετ' ἀμύντωρ,
 Λαοὺς ὅς τ' ἐδάμασσαν ἐμοῖν ὑπ' ἐνερθε ποδοῖν.
- 48 Ῥύσατό μ' ἐξ ἐχθρῶν σὺ δὲ τοὺς δ' ὑπερ' ὕψι μ' αἶερας,
 Ὅσσοι μοι ἐπόρουσαν ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
 Ἐκ τ' ἀνδρός μ' ἐσάωσας ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουλος.
- 49 Τοῦνεκ', Ἀναξ, σ' ἀνήσω ἐν ἔθνεσιν, οἷά μ' ἔοργας·
 Ὑμνοισὶν δ' ἱεροῖσι τεόν κλυτὸν οὐνομ' αἰέσω.
- 50 Ἀσπετον ᾧ βασιλῆϊ φῶς καὶ κῦδος ὁπάξει,
 Τῷ γε φίλα φρονέων, ᾧ τ' αὐτὸς σκῆπτρον ἔδωκεν,
 Ὃν δέ τ' ἐπὶ θρόνῳ εἶσε, καὶ ἔχρυσεν λίπ' ἐλαίῳ,
 Δαδίδῃ, ἣ γενεῇ τε διαμπερὲς ἥματα πάντα.

- 40 Tu bellare doces : tu me quicumque laceffit
Sternis humi, trepidosque fugâ mihi disjicis hostes.
- 41 Clamantes nemo exaudit. Domini prece poscunt
Auxilium : averfam negat implorantibus aurem.
- 42 Hos ego, ceu versat Boreæ violentia nubem
Pulveream, impello ; & turbatis fervidus inсто :
Et pedibus premo, ceu cœnum deforme lutosis
- 43 Conteritur triviis. Tu me sine nomine plebis
Contemptu ereptum, populos frænare superbos
- 44 Imperio facis ; & famulas mihi tendere dextras
Per longinqua jubes ignotas oppida gentes
Attonitas famæ novitate, & nomine tantum
- 45 Audito : & blandis verba assentantia linguis
Fingunt, nec tutis satis audent credere muris.
- 46 Laus, honor, imperium Domino, qui robore cinctum
Me tegit, incolumemque rapit de morte propinqua.
- 47 Qui mihi perfidiam sceleratam ultricibus armis
Frangere dat ; populosque facit parere volentes :
Securumque vetat belli trepidare tumultus.
- 48 Qui mihi præsidio est, populi quum sæva rebellis
Ira furit ; mentisque malæ scelerata retundit
- 49 Consilia. Ergo feram latè tua facta per urbes
Finitimas : semperque meo celebrabere cantu
- 50 Sancte parens, regem qui dura per omnia tutum
Esse jubes, cumulasque opibus : plenoque favore
Ipsum, & perpetuum sobolem amplecteris in ævum.

Ψ Α Λ. ΙΘ.

1 **Ο** Τραυλὸς ἐξήγειλε μέγα κλέος Ἀθανάτοιο,
Τέκτων οἷος ἦν, σάφα δείξε καὶ ἄσπετος αἰδὴρ,
Ὅς μιν ἐπισταμένως τεχνήσατο χερσὶν ἑῷσι.

2 Καὶ τό-δε γ' ἡματί τ' ἡμαρ ἀριφραδέως κατέλεξε,
Καὶ νύξ νύκτα δίδαξεν, ἀμοιβαίῳ τινὶ κύκλῳ
Ἀμφω ἱεμένῳ ἱερὸν δρόμον ἐκτολυπεύειν.

3 Οὐ σφισιν, ὥς μερόπεσσιν, ἐνὶ θρόος, οὐδέ τι γῆρυς,
Οὐδέ ποτε σφετέρην τις ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἄκουσε.

4 Τῶν δὲ κανὼν καὶ μέτρα διὰ χθόνα παῖσαν ἵενται,
Ὡς τ' ἔπεα πτερόεντα δι' ἔσχατα πείρατα γαίης.

Τοῖς ἐνὶ τ' ἡελίῳ κλισίην εὐτυκίῳ ἔθηκεν.

5 Οἷος δ' ὑπορόφου κίε νυμφίος, ἐκ θαλάμοιο
Κουρίδιος, χάρισίν τε κεκασμένος ἠγορή τε,
Ὡς ὅγ' εἰσατ' ἰὼν ποτὶ οὐρανὸν ἄστερόεντα,
Βῆ δὲ θέειν κατὰ κύκλον, εἰδὼ δρόμον ὅφρα τελέσῃ,
Κυδιόων, ἀκτῖσι δ' ἀγαλλόμενος πεπότῃται.
Ὡς ὅτ' αἰθλοφόρος τις ἀνὴρ μάλα ρίμφα θέησιν,
Ἀμφοτέρων, σθένεί τε, ποδωκείη τε πιδήσας.

6 Τῷ δὲ τ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, ὥρτο δ' ἀπ' ἄκρου
Οὐρανοῦ, ἔετο δ' αὖθις ἐπ' οὐρανὸν ἄκρον ἰκίεσθαι,
Δυσόμενός τ' ἀνιῶν τε διηνεκίη στροφάλιγγι.

Οὐτί

P S A L. XIX.

- 1 **I**nsanientis gens sapientiæ,
 Addicta mentem erroribus impiis,
 Tot luce flammaram coruscum
 Cerne oculis animoque cœlum.
 Hinc disce, prudens quàm fuit artifex
 Qui templa olympi fornice flammeo
 Suspendit, & terræ capacem
 Et pelagi sinuavit arcum.
- 2 Dies tenebras, & tenebræ diem
 Semper prementes perpetuâ vice,
 Non fortuito res caducas
 Ire monent per inane lapsu :
- 3 Sed tota concors fabrica personat
 Dei tuentis cuncta potentiam,
 Non voce quæ paucorum ad aures
 Perveniat strepitu maligno.
- 4 Nam nec remotis barbara finibus
 Gens ulla terras incolit ultimas,
 Quæ nesciat certâ meantis
 Lege poli stabilem tenorem.
 Quis nocte clarâ lumine flammeo
 Semper micantes non stupeat globos?
 Aut manè castris prodeuntem
 Quum rutilo videt axe solem?
- 5 Sive ille Eois fluctibus exerit
 Vultus decoros, sponsus uti novus
 Auro resurgens, gemmeâque
 Tempora conspicuus coronâ :
 Seu quum fugacem præcipitans diem
 Curru citato tempora dividit,
 Artusque viresque impetumque
 Centimano similis giganti.
- 6 Abusque Eoo cardine ad ultimam
 Metam occidentis fidera permeans

Οὗτι δ' εἴης αἰγλης ἀλέης δέ τε ἄμμορόν ἐστιν,

7 Ἡ ῥα τελειότατος θεσμός πέλει Ἀθανάτοιο,
Ζωγρεῖ τ', ἐμπνέει τε μένος τετιηότι θυμῷ.
Τοῦ δὲ θεοπρόπιον πιστόν τε, καὶ ἐμπεδον αἰεῖ,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησεν.

8 Ἀθανάτοιο μάλ' ἰθεῖαι τελέθουσι θέμιστες,
Καὶ κραδίη εὐφρηναν· ἐφετμή δ' Ἀθανάτοιο
Ἀγνή, καὶ γλυκερὸν φάος ὀφθαλμοῖσιν ἔδωκεν.

9 Αἰδώς Ἀθανάτοιο πέλει καθαρὴ καὶ ἀμύμων,
Μίμνει τ' ἐμπεδον αἰεῖ· ἀληθεῖα θέσφατα πάντα,
Πᾶσαι ἄμ' Ἀθανάτοιο δίκαιαί τ' εἰσὶ θέμιστες.

10 Αἵπέρ τε χρυσοῖο μεγ' ἡμέροῦστεραί εἰσιν
Ἐκτῆσθαι, πολλοῦ ἐριτίμοιο χρυσοῖο·
Καὶ γλυκίους μέλιτος, καὶ κηρίου ἡδὺν ῥέαντες.

11 Αἵ τέ μοι εὖ θ' ὑπέθεντο, καὶ ὥς μάλα πόλλ' ἐδίδαξαν
Σὺν θεράποντ'· ἐπεὶ εἴ τις αἴηρ καὶ τῆσι πίθηται,
Τάς τε φυλάξῃσιν, μισθὸς κεν οἱ ἄρκιος εἴη.

12 Ἀμπλακίας τίς εἰς ἔγνω φρεσὶν, οἷά θ' ἀμάρτη;
Τῷ σύ με τῶν-δε κακῶν καθαρὸν καὶ ἀμύμονα θεῖης,
Νηπιέη ἃ τ' ἔρεξα, λάθην δέ με, οὐδ' ἐνόησα.

13 Ἴσχε δ' ὑπερβασίης καὶ ἐρήτυε σὺν θεράποντα,
Μή τι σε πῶς ἀλίτωμαι ἀγνηροῖσι νόοιο,
Αἱ δέ τ' ἐμεῦ κρατέωσιν, ἐγὼ δέ τε τῆσι πίθωμαι·
Ὡς κεν ἀμώμητος πάμπαν, δεινῆς τε κακῆς τε
Αἶεν ἀτασθαλίας καθαρός τε καὶ ἄμμορος εἴην.

14 Ἀλλὰ σε λίσσομ', Ἀναξ, ὃς ἐμὸν κράτος ἐσσι καὶ ἄλλαρ,
Ὅς τέ με προφρονέως παντὲς κακοῦ ἐξανέλυσας,
Ἡ τοι ἄδοι φρεσὶν ἄμφω ὁμῶς, κεχαρισμένα τ' εἴη,
Καὶ τ' ἔπεα στόματος, καὶ ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ.

PSALMUS XIX.

55

Obliqua, vitali calore

Cuncta creatque fovetque alitque.

7 Sed ordo rerum & conspicuus decor

Non sic tuentum iumina detinent,

Divina ut arcanis habenis

Lex animos ad honesta flectit.

8 Promissa fraudis nescia lubricæ

Splendore veri pectora roborant.

Hac plectitur culpa æquitate, ut

Pœna juvet recreetque damnum.

Puro recludunt lumine lumina

9 Præcepta : puro relligio nitet

Verenda cultu, quam nec annis

Cuncta domans minuit vetustas.

Decreta fas & conscia veritas

Astans tabellis servat aheenis,

10 Jucundiora melle, & auro

Et nitidis potiora gemmis.

11 Signata claustris pectoris intimi

Servus tuetur jugiter hæc tuus;

Non inscius custodientem

Quàm maneat numerosa merces.

12 Errata mentis quis meminit vagæ?

Quæ deprehendet vis sapientiæ?

Ergo repurga quas refudit

Clam maculas sinuosus error :

13 Fac regna cordis ne sibi vendicet

Vis impotentis dira superbiz :

Sic me malorum è maximorum

Compedibus facilè explicabis.

14 Quæ lingua fundit verba, quod in sinu

Secum volutat mens tacito, accipe

Placatus, ô nostræ salutis

Arx, Dominus, Deus & redemptor.

Ψ Α Λ. Κ'.

1 **Α** Θάνατός σευ ἀκούσαι ὀϊζύος ἡματι λυγρῷ,
Τῶν δ' Ἰακωβιαδῶν Θεοῦ οὐνομά σοι ἐπαμύναι,

2 Σοὶ δὲ μέγ' ἐξ ἱεροῦ Φόως τε καὶ ἄλκαρ ὀπάζαι·
Ἐκ τε Σιώνος σοί γε βίην καὶ κάρτος ὀφέλλοι.

3 Καὶ θυέων μεμνέωτο, καὶ ἱρῶν ὅσα τ' ἔρεξας,
Εἶη δ' οἱ χαρίενθ', ὅσα οἱ κατὰ μηρί' ἔκηας
Ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, κνίσση δέ τε οὐρανόυ ἴκοι·

4 Πρόφρων σοι τόσα δοίη, ὅσα Φρεσὶ σῇσι μενονῶς·
Καὶ βουλας, θυμοῦ τε νοήματα πάντα τελέσσαι.

5 Χάρμα μέγ' ἔσσεται ἅμμι Φόως τεδόν, οὗς ἐφύλαξας·
Σήματ' ἀειράμενοί τε, ἀγαλλόμενοί τε, Θεοῖο
Οὐνόματι κράτει τε πεποιθότες ἡμετέροιο,
Στήσομεν· Ἀθάνατος δῶη σοι ὅ, τίς κεν αἰτήης.

6 Εὖ μὲν νῦν τὰδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Οὐνεκά τ' Ἀθάνατος πέλεν οὗ βασιλῆος ἀμύντωρ,
Ἐκ δὲ κακοῦ ἐσάωσεν, ἐπεὶ μὴν χρίσεν ἐλαίῳ·
Οὐρανόθεν δ', ὅθι οἱ ἔδος ἱερόν ἐστιν, ἀκούσει,
Ῥυσθαί μιν μεμαῶς ὧ κάρτει, δεξιτερῇ τε,
Ἰφθίμῃ, σθεναρῇ τε, σαῶσαι τ' αἰὲν ἐτοίμη.

7 Ἄλλοι μὲν τ' ὀχέων, δίφρων τ', ἄλλοι δὲ καὶ ἵππων,
Ἡμεῖς δ' Ἀθανάτου μόνου ἡμετέροιο Θεοῖο,
Τοιοῦ δὲ τ' οὐνόματος μεμνησόμεθ', οὔτε τευ ἄλλου.

8 Οἱ μὲν ἀνέκλινθεν, καὶ κάππεσον ἐν κοιήσιν·
Ἡμεῖς δ' ἵσταότες τ' ὀρδοί, μῦλλα τ' ἐμπεδοί εἰμεν.

P S A L. XX,

- 1 **C**uncta licet ferro latè populetur & igni
 Infana gentis barbaræ crudelitas ;
 Tu ne cede malis, sed contra audentior ito.
 Moderator orbis audiet preces tuas :
 Utque bonus dubiis Jacobum ad sidera rebus
 Cum voce palmas proferentem exaudiit ;
- 2 Annuet oranti, & te majestate verendi
 Nominis ab hoste sospitem tuebitur.
 Ex adyto sacro arcanis tibi viribus artus
 Firmabit, animum de Sione fulciet :
- 3 Vota secundabit ; memori tua munera mente
 Servabit : omnis perlitabit victima.
 Protinus in cineres depasta holocausta resolvet
 In astra volvens flamma lucem splendidam.
- 4 Ille aderit cæptis, casusque in prospera vertet ;
 Eventa finget omnia ex sententia,
- 5 Jam tibi plaudemus reduci ; auctoremque salutis
 Patrium canemus patrio ritu Deum.
 Cuncta Deo grates fora, compita, templa sonabunt :
 Nomenque sanctum prosequuntur laudibus.
 Annuet ille pio quæcunque rogabitur ore,
 Lætumque precibus exitum justis dabit.
- 6 Quin (scio, nec fallax animum mihi decipit omen)
 Regem reducet sospitem Dominus suum ;
 Mittet opem, sancti referans sacraria cœli,
 Et præpotenti proteget te dexterâ.
- 7 Gloria sit Syriæ, turmas numerare curules,
 Axesque curvis asperare falcibus :
 Fidat equis, latèque vagis discursat habenis
 Sonante Perses arva findens ungulâ :
 Hi currus & equos jactent : nos rebus in arctis
 Dei potentis nomen invocabimus.
- 8 Illis nec currus, nec vis præstabit equorum
 Ne scindat uncis vultur artus unguibus :
 Nos humiles favor æthereus penitusque jacentes
 Tolle, suoque sustinebit numine.

- 9 Τὸν βασιλῆα σάωσον, Ἄναξ· ὁ δὲ τ' ἡματι κείνῳ,
Ὅππόθ' ἐλίσσώμεθ', ἡμέων ἴλαος ἀκούσαι.

Ψ Α Λ. ΚΑ΄.

- 1 **Α** Θάνατ', ἥ ῥα τεῇ βασιλεὺς κεχαρήσεται ἀλκῇ·
Ὡς λίην κατὰ θυμὸν εὐφροσύνησιν ἰαυθεῖς
Γηθήσει, ἐπεὶ οἱ σὺ φόως ἐτέτυξο καὶ ἄλκαρ.

- 2 Καὶ σὺ μὲν οἱ τόσα δῶκας, ὅσα φρεσὶν ἤσι μενοῖνα.
Ὅ, τλὶ δ' αὖνὰ στόμ' ἔχων ποτέ σ' ἤτεεν, οὐκ ἀνένευσας.

- 3 Δῶρα δέ οἱ φθάμενος δῶκας μάλα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Καὶ οἱ ἐπὶ κρατὶ στέφανον χρύσειον ἔθηκες.

- 4 Ἦ, τες μὲν βιότόν σε, σὺ δ' οἱ μάλα μακρὸν ἔδωκας,
Δηθά τ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῶν φάος ἡελίοιο·

Ἄλλὰ γε νωλεμέως τε καὶ ἡμαῖα πάντα βιῶναι
Δῶκας, μήποτε πάγχυ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇ.

- 5 Ἀλκῇ σευ καὶ ἀρωγῇ ὅδ' ἄσπετον ἤρατο κῦδος·
Τῷ τιμὴν τε καὶ ἀγλαίην ἐπὶ πωλὺν ἔχευας.

- 6 Ὀλβον οἱ εὐθενίην τε διαμπερὲς ἐβνυάλιξας
Θεσπεσίην, γενεῇσι καὶ ἐσσομένῃσι πυθέσθαι·
Μειδιῶν δ' ἀγανοῖσι προσώπασι μείλιχος αἰεὶ,
Ὡς λίην οἱ θυμὸν εὐφροσύνησιν ἵηνας.

- 7 Ἀθανάτῳ γὰρ ἄναξ πίσιμος· τῷ τ' ἐμπεδος ἔσται,
Ἵψιμέδοντος εὐηεῖν, ὅς οἱ ἔρμα τέτυκτο.

- 8 Μάρψει δυσμενέας σέο χεῖρ, ὅσσοι περ ἔασι·
Δεξιτερῇ δ' ὀλέτειρα κιχῆσεται ἐχθαίροντας.

- 9 Τοὺς δὲ καταφλέξεις, πυροέσση τ' ἴσα καμῖνα
Θήσεις ἡματι τῷ ὅτε σοι χόλος αἰὼν δέδηκε·

- 9 Tu servator opem fer: tu si respicis, arma
 Nec socia cupimus, nec timemus hostica.
 Respiciet, populique sui Rex optimus omni
 Vocatus horâ facilis audiet preces.

P S A L. XXI.

- 1 **Q**Uod hoste victo Rex triumphat gaudio,
 Curis solutus anxiis,
 Tibi id fatetur, Rex beate coelitem,
 Debere: tu laboribus
 Vires ferendis, tu dedisti è proelio
 Redire duro sospitem.
- 2 Nullam repulsam, voce quum te supplice
 Rogaret, unquam adhuc tulit:
 Nil in latebris pectoris reconditis
 Spe concupivit irritâ.
- 3 Et vota supra, & ante vota, hunc omnibus
 Vitæ beâsti commodis.
 Gemmis coronam ferre & auro splendidam
 Sacro dedisti vertici.
- 4 Vitam poposcit: mortis illi est addita
 Immunis immortalitas.
- 5 Tu claritatis auctor illi es, inclytâ
 Per te refulget gloriâ.
- 6 Felicitatis ei favor dedit tuus
 Exemplar ut sit posteris:
 Mensura voti ut matribus sit, quum bene
 Blandis precantur liberis.
- 7 Tu nempe spes & anchora es fiducia;
 Tu portus in rebus malis.
 Te fretus uno firmus omnem perferet
 Sortis procellam turbidæ.
- 8 Tu perduelles comprehendes, tu manu
 Poenas reposces vindice.
- 9 Ceu flamma clausis æstuans fornacibus
 Antiqua silvæ brachia

Verat:

- Καδδέ κεν Ἀθάνατός σφεας τε βρόξειε χολωθεῖς,
 Δαρδάψειε τε πάγχυ πυρὸς μένος αἰδομένοιο.
 10 Τῶν δὲ γονῆν προθέλυμνον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ῥαίσεις, ἐκ τ' ἀνδρῶν δήμου τέκε', ὅσσα φύτευσαν,
 Ὡς σφισιν ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται.
 11 Οὐνεκά τ' αἰσυλα τοί γε σέθεν κάτα μηχανόωντο
 Ἡδὲ δόλον τολύπευσαν ἀτασθαλίῃσι νόοιο,
 Ῥάψαντες κακὸν ἔργον, ὃ οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
 12 Τῷ τέ σφεας ἄμυδις στήσεις κεφαλὴν τε καὶ ὦμους
 Ἀντικρὺ σκοπὸν ὥς, ἵν' ἀπὸ νευρῆφιν οἴστοις
 Σοῖσι βάλης κατενῶπα, τίτυσκόμενος βελέεσσιν.
 13 Ὅρσεο, Ἀναξ, σῇ τ' ἀλκὶ βίηφί τε ἴφι πιθήσας
 Ἡμεῖς δ' εὐκελάδοις σὸν κάρτος αἰέισομεν ὕμνοις.

Ψ Α Λ. ΚΒ.

- 1 **Τ**ίπλε, Θεὸς, Θεὸς ὃς τέ μευ ἔπλεο, τίπλε μ' ἀνῆκας,
 Τέτληκας δ' οὕτω προλιπεῖν δύστηνον ἔοντα;
 Τίπλε Φόως ἐκὰς ἐστὶ μινυρομένοιο περ ἔμπης;
 2 Ἡμάτιός γ' ἐβόησα, Θεός μευ, καὶ σ' ἰκέτευσα
 Πολλά, σὺ δ' οὐκ αἶεις· σιγὴ δέ μοι οὐδ' ἀνὰ νύκτα,
 Οὐδέ τι μοι κατὰπαυμα κακοῦ γένετ', οὐδέ τ' ἐρωτ'.
 3 Ἀλλ' ἄσιος σὺ πέλεις, ὅσπερ χαρίεσσά τ' αἰοῖδῃ
 Κῦδός τ' Ἰσακιδέων, Ἰσραήλοιο τε λαῶ,
 Ἐξοχα σ' αἰνεῦντος, μέσσω ἐνὶ οἰκίᾳ ναίεις.
 4 Σοί γε πεποίθασιν πατέρες τετλητότι θυμῷ
 Σοί γε πεποίθασιν, σὺ κακῶν δ' ἐρρύσαιο πάντων.
 5 Λισσόμενοί σ' ἐκάλεσσον, οἷζός ἐκ τ' ἐσάωθαι

P S A L M U S XXII. 61

Vorat: furoris sic tui nefarios

Afflatus hostes hauriet.

10 A stirpe totam demetes propaginem,
Semenque gentis impiæ.

11 Te namque contra moliantur abditam
Fraudem scelusque perfidi:

Et mente pravâ vota versant irrita,
Et spes inanes concoquunt.

12 Te persequente, pallidi in fugam ruent,
Inhonestâ tergo vulnera

Ferent: in ora, fata dum vitant fugâ,
Rursus sagittas diriges.

13 O qui potenti fræna rerum dexterâ
Versas perennis arbiter,

Exsurge, vires fac tuas ut hostium
Agnoscat insolentia:

Tum te piorum turba festis cantibus
Orbis parentem concinet,

Votis tuorum supplicum placabilem,
Malisque formidabilem.

P S A L. XXII.

1 **C**ur me relinquis, ô Deus? Deus meus,
Cur me relinquis? irrita

2 Heu verba fundo. luce seu terras dies
Retegit; vocantem me dies

Frustra intuetur: five nox silentibus
Terram tenebris obruit;

Nox me vocantem nulla non audit, meo
Nox nulla questu non sonat.

3 Tu sanctus ille civitatis incola es
Sanctæ: Isaci nepotibus

4 Tu carmen es: tu fida spes majoribus
Nostris: salutem qui suam

Tibi credidere, à te salutis compotes

5 Abiere: salvi gratias
Egere, duris qui tuam in malis opem

Petiere:

Σοὶ πίσυνοι ἐγένοντο, καὶ οὐ σφισιν ἐλπὶς ὄλωλιν.

- 6 Αὐτὰρ ἐγὼ σκώληκος ἐν αἴσῃ ἥπερ ἀνδρὸς,
 Ἀνθρώπων λῶβη τε κακῇ, καὶ ἐπόψιος ἄλλων,
 Καὶ λαῶν μέγ' ὄνειδος, ἐλέγχιστος ζώντων.
- 7 Πάντες μ' εἰσορόωντες ἐμοὶ ἐπὶ ἧδὺ γέλασσαν·
 Χεῖλεσι δὲ στυγεροῖσι χάνον, καὶ ἐφεψιδῶντο,
 Κίνησαν δὲ κάρη, καὶ κερτομέοντες ἔειπον·
- 8 Ἀθανάτῳ πίσυνος, φάτο δ' ὡς ρύσεσθαι ἐμελλε·
 Ῥυσάσθω, ἐπεὶ ᾧ κεχαρισμένος ἐπλετο θυμῷ.
- 9 Ἀλλὰ σύ μ' ἐκ γαστρὸς, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Ἐξάγαγες προφύως-δε, καὶ ἡελίου ἴδον αὐγὰς·
 Ἐν δὲ νευγενεὶ στάξας μένος ἐξέτι κόλπου
 Μητέρος, ἥ τότε μοι λαθικηδεά μαζὸν ἐπέσχε.
- 10 Σοὶ δ' ἐπιτέτραμμαι ἐκ γαστέρος, ἧδὲ μέμηλα,
 Καὶ σύ γ' ἐμὸς Θεὸς εἷς, ἐξ οὗ ἐμὲ γείνατο μήτηρ.
- 11 Μὴ ἐκὰς ἴστασ' ἐμεῖο, τόσον τ' ἀπο νόφι λιασθεῖς·
 Εἰγυθὶ γάρ τ' ἄτη, παρὰ δ' οὐκ ἐπιτάρρατός ἐστι.
- 12 Πολλοὶ μὲν τε βόες περὶ τ' αἰμφί τ' ἐμὲ ἠγερέδοντο,
 Ζητρεφῆες ταῦροι Βασάνοιό με κυκλώσαντο.
- 13 Ὡς δ' ὅτε λῖς σίντης χάνε γαμφηλῆσιν ἐῆσιν,
 Ἀγριος, ὠμοφάγος, μέγα δὲ σθένει βλεμμαίωνων
 Γλαυκιόων τ' ἰδυς φέρεται, κρείων ἐρατίζων,
 Σμερδαλέα ἰάχων, δεινὸς δὲ φθόγγος ὀρώρει·
 Ὡς καὶ μοι στομάτεσσι κεχηνότες οἱ γ' ἐπόρουσαν.
- 14 Ἐκκέχυμ' ὡς ὕδωρ, διὰ τ' ἐτμαγεν ἄψα πάντα,
 Οὐδ' ἔτι μοι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσι·
 Κῆρ δὲ μοι ἤτε κηρὸς ἐνὶ στήθεσσι μοῖσιν·
 Ὡς ὁ μὲν οὖν μαλερῷ πυρὶ τήκεται, ὥς τέ μοι ἦτορ
 Φθίνει, καὶ μέσσοισιν ἐνὶ σπλάγχνοισι τέτηκεν.
- 15 Οὐκέτι μοι μελέεσσιν ἐπὶ σθένος, δ' πρὶν ἔχεσκον,
 Ξηράνθη δὲ βίη, ὥς τ' ὄστρακον αὔω ἐτύχθη·
 Γυῖα κατσκολήκασ', ἔχεται δὲ γλῶσσα λάρυγγος
 Δίψῃ καρχαλέοιο· σὺ δ' ἐς θάνατόν με κόνιν τε,
 Ἐς θάνατόν τε κόνιν τε, χυτὴν τ' ἐπὶ γαῖαν αἰήγεις.

- Petiere : qui tuam in fidem
Se dedidere, non tulere dedecus,
Non hostium ludibria.
- 6 At vermis ego sum, non homo ; sum fabula
Vulgi, infimorum opprobrium.
- 7 Nam turba nostris obvia illudit malis :
Nutatque, niçtatque, & caput
Motat ; labella exporrigit ; ludibria
Verbis acerbat asperis :
- 8 En ille Domino carus, en fiducia
Securus ille numinis :
Nunc servet illum, nunc periclis eruat,
Quem tanto amore amplectitur.
- 9 O Domine, tu me protinus susceperas
Alvo parentis editum :
De te pependi spe, parentis pendulus
Infans adhuc ad ubera.
- 10 Abusque partu tu Deus meus : tuus
Ex matris alvo me favor
- 11 Est prosequutus. Ultimo in discrimine
Jam ne recede longius :
Discrimen instat ultimum : mortis metu
Cessere amici territi.
- 12 Tauri efferati, tauri obesi me undique
- 13 Circumdedere : faucibus
Hiant, leonum more rugientium,
Quos incitat spes & fames.
- 14 Rivi cruoris corpus omne perluunt
Exangue : laxat artuum
Compago nexus : pectus intrà liquitur,
Ut sole cera, cor metu.
- 15 Exaruerè, testæ ad instar coctilis,
Defecta membra viribus :
Rigens adhæsit lingua ficcis faucibus :
Jam sto sepulchri ad aggerem.

16 Πολλοὶ μὲν με κύνες περί τ' ἀμφὶ τε ἠγέρεθοντο,
Οὐλίμενοι, ἀνδρῶν δὲ κακῶν περιστάθ' ὁμιλος.
Χεῖρας ἐμάς τε πόδας τε διαμπερὲς ἐξεπέρησαν,

17 Ῥηϊδίως κέν πάντα μευ ὅστέα πεμπασσάμην·
Οἱ δέ με θπεῦνται, καὶ ἐγὼ σφιν ἐπόψιός εἰμι.

18 Εἵματά μευ δάσαντο μετὰ σφίσιν, ἀμφὶ χιτῶνος
Πάλλοντο, κλήρους ἐβάλοντό τε, ὅς κε λάχῃσιν.

19 Ἀλλὰ σὺ μήποτ' ἐμεῖο, Ἄναξ, ἀπο νόσφι λιασθῆς;
Ὡ κράτος ἔρμα τέ μευ, τάχα μοι ἐπιτάρροθος ἐλθέ.

20 Ῥῦσαι ὑπ' ἐκ ξίφεος τὸν ἐμὸν μελινθεά θυμόν·
Τόν τ' ἀγαπητὸν ἐμὸν κυνὸς ἐκ κράτεός τε βίης τε
Καρχάρου, ὅφρ' οἱ μήποθ' ἔλωρ καὶ κύρμα γένηται.

21 Ἐκ στόματός με σάω φάρυγός τ' ὀλοοῖο λέοντος,
Σμερδαλέου· καὶ γὰρ σύ ποτ' ἐκλυες εὐχομένοιο
Ἐκ κεράτων, καὶ ἄφαρ μ' ἐρρύσαο, μουνοκερώτων.

22 Οὐνομα σὸν κῦδός τε κασιγνήτοισιν ἐμοῖσιν
Ἀγγελέω, μέσση τ' ἀγορῇ τεὸν αἶνον αἰίσω.

23 Ἄλλ' αἰνεῖτε καὶ ὑμμες, ὅσοι φρεσὶν αἰδέσασθε
Ἀθάνατον· τοῦ δὲ κλέος ἐσθλοῦ αἰδέτε πάντες
Οἱ Ἰακωβιάδαι, τοῦ δ' αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Πᾶν Ἰσραήλοιο γένος, καὶ ἐδεῖδτε λίην.

24 Ἀνδρὸς οἷζυροῖο βοητύος οὔκ ἀλόγησεν,
Οὐδέ τ' ἀποτραπᾶσθαι οἷζυρος ἐν φρεσὶν ἦσιν·
Ἐτλη, οὐδ' ἀθεριζέμεναι ὅπα λισσομένοιο,
Οὐδέ τι νοσφίσθῃ, ἀλλ' οὖν βοδωντος ἀκούσεν.

25 Εὐθεν ἐλὼν σ' αἰνήσω, ἰδ' ἐκ σέθεν ὕμνον αἰίσω.
Εἰν ἀγορῇ μεγάλῃ, πολλῶ τ' ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ·

Ἀνδρώπων

- 16 Me rabidi ab omni parte latratu canes
Urgent, petuntque dentibus.
Mihi pessimorum sæva conspiratio
Manusque fodit & pedes :
- 17 Et ossa numerant, ossa tralucetia
Per corporis tensi cutem.
Tormenta postquam cuncta consumpsit furor ;
Animus adhuc irâ tumens
Se pascit, oculos satiat, & fruitur meis
Læto in malis spectaculo.
- 18 Partiti amictus sunt meos ; tunicæ meæ
Fecere sortes arbitras.
- 19 Tu, Domine, saltem ne recede, ne malis
In ultimis me desere.
Tu robur unus, tu mea es potentia.
- 20 Accurre, festinus meæ
Succurre vitæ : destitutum ab omnibus
Defende : sævorum hostium
Ferrum cruentum pelle : vim rabidam canum
- 21 Inhibe : leonum spumeos
Compesce rictus : cornua unicornium
Confringe : serva supplicem.
- 22 Tum morte victâ sospes auxilio tuo
Narrabo fratribus tuum
Nomen, piorum prædicabo cœtibus.
Robur, fidem, constantiam.
- 23 O mente purâ qui Deum colitis, Deum
Laudate puris cantibus.
Semen Jacobi, magnitudinem Dei
Celebrate festis laudibus :
Erga fideles numinis clementiam
Agnosce, proles Isaci.
- 24 Non sprevit inopis ille solitudinem,
Non pauperum fastidio
Avertit ora : me vocantem exaudivit,
Vitæque dulci reddidit.
- 25 Ergo per oras ultimas mundi tuas
Sonabo laudes : gentibus

Ἀνθρώπων δὲ πάροιθε θεοῦδε θυμὸν ἔχόντων,
καὶ σε μάλ' αἰζομένων, εὐχολάς μευ ἀποτίσω.

26 Πτωχοὶ ἐνηεῖν τε κεκασμένοι ἄνδρες ἔδονται,
καὶ κεν ἄλις σφίσιν εἴη· ἡμερόμενοι δὲ τ' Ἀνακτος
τόνδ' αἰνήσουσιν, κῆρ δὲ σφισι νωλεμές αἰεὶ
βιέεται, οὐδ' ἄρα τίσι γε φίλης αἰῶνος ἀμέρσει.

27 Πάντα δὲ μεμνήσονται ὁμιλαδὸν Ἀθανάτοιο,
καὶ ποτί μιν τρέφονται ὁμόφρονα πείρατα γαίης·
καὶ ἰκέται σοί γ' ἔσσονται πάντ' ἔθνεα λαῶν,
προπρωκυλινδόμενοι, καὶ μυρία φύλ' ἀνθρώπων.

28 Καὶ γὰρ ὁ Ἀθάνατος σκηπτρόν τ' ἔχει ἠδὲ θέμιστας·
καὶ λαῶν, ὅσοι περ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
πάντων μὲν κρατέει μῦθος, πάντεσσι δ' ἀνάσσει.

29 Πάντες οἱ ἀφνειοὶ καὶ πλούα οἶκον ἔχοντες
οἷα πάρεστιν ἔδονται ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ὧς δ' ἐφαγον, λιτανεύσουσιν θεὸν αἰὲν ἑόντα·
τῷ δὲ γόνυ κλινέουσιν ὅσοι ὑπὸ γαῖαν ἔδυσαν·
οὐδέ θ' ἑόν τις ζωγρήσας ἐβιώσατο θυμῷ,
οὐδέ θ' ἐῖν ψυχῇ παλινάγρετον ἔμμεν' ἔδωκεν,
οὐθ' ἐλετήν, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.

30 Ἔσται τις δ' ἀνδρῶν γενεὴ μετόπισθε καὶ αἷμα
αὐτὸν δειδιότων, σὶ μιν θ' αἰζοῖατο θυμῷ·
αὕτη καὶ γενεὴ κεκλήσεται Ἀθανάτοιο,
οὐνεκά μιν τίμησαν, εἰς τ' ἐπέεσσι πίθοντο.

31 Τοῦ δὲ δικαιοσύνη, ἔργον δὲ τε αἴου ἔρεξεν,
ἥ κεν αἰοίδιμον ἦσι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι,
οἳ τόδ' ἐπεὶ ἔρέουσι καὶ ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν,
Ὀψίγονοι δ' ἐτέροισι, καὶ ὀψιγόνων ἔτι παῖδες,
καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

- Te prædicabo : vota te timentium
Præfente folvam Ecclefiam.
26 Edet modefta turba, fraudis nefcia,
Vocata facras ad dapes ;
Epulisque functa, ac fatura dolci neftare,
Laudabit auctorem Deum.
Deum fonabit, qui vigore flammæ
In corda fe quærentium
Se tantus infert, mortis ut præcul metu
Perennè viva gaudeant.
27 Ergo excitata tam novo fpectaculo
Tellus ab oris ultimis,
Quacunque colitur, colla fub Domini jugum
Submittet : illi fervient,
Pronæque Domino fupplicabunt omnium
Omnes familiæ gentium.
28 Nam fempiterno jure Domino competit
Regnum triformis machinæ:
Ille univerfis imperabit gentibus:
29 Rerum potentes illius
Menfæ accubabunt ; & facri convivii
Dapibus referti fub jugum
Cedent volentes : flectet illi poplitem
Pauper fepulchri in limine,
Qui membra fefsis artubus languentia
Fugiente vitâ vix trahit.
30 Illumque longâ pofteri propagine
Colent, fuisque pofteris
Per longâ deinceps nunciabunt fecula
In me favorem numinis.
31 Hoc femen illi ferviet, gens illius
In pofterum hæc cenfebatur.

Ψ Α Λ. ΚΓ'.

1 **Π** Οἰμήν μεν Θεός ἐστίν, ὃ δ' ἐνδυκίως με κομίζει·
Οὔτε ποτ' οὖν βρώμης δευήσομαι, οὔτε τευ ἄλλον.

2 Ἐν χλοερδίσι νόμοισι, καὶ ἐν νεοθηλεῖ ποίῃ,
Ἐνθα μ' ἄγων ἀνέπαυσεν ἐφ' ὕδασιν ἥκα ῥέουσιν.

3 Πολλάκι μοι ζώγρησε κακῶς κεκαφνότα θυμόν,
Ἄν δ' ἄγαγε ψυχὴν ὀλιγηπελέοντί περ ἔμψης·
Ἦδ' ἐμοὶ ἠγεμόνευσεν ἐν ἰθείησιν ἀταρποῖς
Ὅς ἔνεκ' οὐνόματος, καὶ τ' ἐπλέτο πομπὸς ἀπήμων.

4 Εἴ περ ἂν ἄγνεα βαίνω ἐνὶ ζόφῳ ἠερόεντι,
Ἦ, σκιῇ δυλομένη ναίει μέλανος θανάτοιο,
Ἄλλ' οὐδ' ὥς τι κακὸν δεῖσω φρεσὶν, οὔδ' τι λῆν
Ταρβήσω, ὅτι σὺ ξὺν ἐμοὶ ἄμα· σὴ δέ τε ῥάβδος
Σκηπάνιον τε τεοῦ μέγα μοι παραμύθιον ἔσται.

5 Δαῖτα δέ μευ προπάροιθεν ἐφώπλισας, ἧδ' ἐτράπεζαν,
Εἶδατα πόλλ' ἐπιθείς, πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
Οἳ κέ με λεύσσωσιν θαλέων ἐμπλησάμενον κῆρ.
Ἐχρισας κεφαλὴν μευ, ἰδ' ἠλειψας λίπ' ἐλαίῳ·
Πλείον ἐμοιγε δέπας καὶ ἐπιστεφὲς ἠδέος αἶνου
Ἐπλεθ', ὑπερχειλὴς τε κύλιξ, μεθύουσα ποτῆτι.

6 Ἦ μοι ἐνηεὶ ἐλεημοσύνη τ' ἐρατεινὴ
Ἐψονται φύλακες καὶ ὑπάονες ἡματα πάντα,
Ἐως ἔτι που ζωοῖσι μετέσσομαι· ἐν δὲ Θεοῖο
Δώμασιν οἰκήσω, μενέω δέ τε νωλεμὲς αἰεὶ.

Ψ Α Λ. ΚΔ'.

7 **Α** Θανάτου πέλε γαῖα, καὶ ὅσα τε γαῖα κεχάνδει
Κόλπῳ ἐν εὐρυχόρῳ· τοῦ δ' ἐπλέτο πᾶσα περίχθων,
Πάντες θ' οἱ ναίουσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

P S A L M U S XXIII, XXIV. 69

P S A L. XXIII.

1 **Q**uid frustra rabidi me petitis canes?
Livor propositum cur premis improbum?
Sicut pastor ovem, me Dominus regit:

Nil deerit penitus mihi.

2 Per campi viridis mitia pabula,
Quæ veris teneri pingit amoenitas,
Nunc pascor placidè, nunc saturum latus
Fessus molliter explico.

Puræ rivus aquæ, leniter astrepens,
Membris restituit robora languidis;
Et blando recreat fomite spiritus
Solis sub face torrida.

3 Saltus quum peteret mens vaga devios,
Errorum teneras illecebras sequens,
Retraxit miserans denuò me bonus
Pastor justitiæ in viam.

4 Nec si per trepidas luctificâ manu
Intentet tenebras Mors mihi vulnera,
Formidem duce te pergere: me pedo
Securum facies tuo.

5 Tu mensas epulis accumulas, merum
Tu plenis pateris sufficis, & caput
Unguento exhilaras: conficit æmulos,
Dum spectant, dolor anxius.

6 Me nunquam bonitas destituet tua,
Profususque bonis perpetuò favor:
Et non sollicitæ longa domi tuæ
Vitæ tempora transigam.

P S A L. XXIV.

1 **T**Ota quidem Domini terra est, & quicquid ubique
Vel parca celat, vel benigna sufficit:
Quique colunt montesque feros, camposque feraces,
Urbesque sanctis temperatas legibus.

2 Τὴν γὰρ τ' ἐρρίζωσεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πῆξεν τ' ἀσφαλέως ποταμούς ἐπὶ καλλιρέεθρους.

3 Τίς γὰρ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς εἰς ὄρος Ἀθανάτοιο ;
Κεῖθι δὲ τίς στήνῃ, ὅθι οἱ ἔδος ἱερὸν ἔστι ;

4 Τοῦ τ' εἰσὶν καθαφαὶ χεῖρες καὶ κῆρ ἀμύαντον·
Οὐδὲ ποθ' ἦν ψυχὴν μαψ ὤμοσεν ἀφραδίῃσιν·
Οὐδ' ἐπιόρκον ὅμοσεν, ἵν' ἀνέρας ἐξαπατήσῃ.

5 Ὅλβον ὅγ' εὐθενίην τ' ἐξ Ἀθανάτου ἄλις ἔξει,
Τῷ τ' εὐεργεσίῃ ἔσεται ἐκ Θεοῦ ἡδ' ἐλεητὺς,
Ὅς μιν ἔδωκεν ἐσάωσσε, κακῶν τ' ἐρρύσατο πάντων.

6 Ἦδ' ἀνδρῶν γενεῇ, οἳ τε φρεσὶ μὲν ποθέουσι,
Σπουδῇ τε ζητεῦσιν, ἐπεὶ σφεας ἡμέρος αἰρεῖ,
Οἱ Ἰακωβιάδαι, μέμασαν δ' ἔδεν ἅντα παρεῖναι.

7 Ἄν δ' οἴγεσθε, πύλαι, καὶ αἰερέτε ὑμὰ κάρηνα,
Ἡερέθεσθ' ὕμμες, θύραι ἱεραὶ, αἰὲν εὐῶσαι·
Ὅφρα κεν εἰσέλθοι ὑμέων διὰ πεπλάμενάων

Κύδιστος Βασιλεὺς, οὗ τε κλέος ἀφθιτον αἰεῖ.

8 Τίς δ' ὅγε κύδιστος Βασιλεὺς, οὗ τ' ἀφθιτου αἰεῖ
Τὸ κλέος ; Ἀθάνατος, τοῦ τε σθένος οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ἀθάνατος, κρατερός τε καὶ ἰσχυρὸς πολέμιστός.

9 Ἄν δ' οἴγεσθε, πύλαι, καὶ αἰερέτε ὑμὰ κάρηνα,
Ἡερέθεσθ' ὕμμες, θύραι ἱεραὶ, αἰὲν εὐῶσαι·
Ὅφρα κεν εἰσέλθοι ὑμέων διὰ πεπλάμενάων

Κύδιστος Βασιλεὺς, οὗ τε κλέος ἀφθιτου αἰεῖ.

10 Τίς δ' ὅγε κύδιστος Βασιλεὺς ; ταμίης πολέμοιο,
Ἀθάνατός τ' ἀρχὸς στρατιάων· οὗτος ὅγ' ἔστι
Κύδιστος Βασιλεὺς, οὗ τε κλέος ἀφθιτου αἰεῖ.

Ψ Α Λ. ΚΕ'.

1 **Α**θάνατε, πρὸς σὲ φρένα μευ καὶ θυμὸν αἰέρω.

- 2 Ille super pelagus solidum connexuit orbem,
Stabilis ut undas inter instabiles foret ;
Et toties rapidis pulsatus fluctibus, omnes
Compage firmâ sustineret impetus.
- 3 Cuncta igitur Domini meritò sunt : sed tamen unam
Sedem sibi ille dedicavit propriam.
Ecquis eò scandet ? cuive hæc permissa potestas ?
Loco ut beatum sistat in sancto gradum ?
- 4 Cui manus & mens est infons ; nec vana volutat
Animo, nec ulli damna perjurus dedit.
- 5 Huic Dominus donabit opes ; hunc numine dextro
A vi procacique eruet calumnia.
- 6 Hæc vera est pietas, hæc itur ad æthera ; veri
Sic intueri numinis vultum licet.
- 7 Eia aditus referate, fores, age, pandite, portæ,
Portæ perennes sempiternæ regiæ :
Claustra revellite, limina pandite, magnus ut intret
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ.
- 8 Quis novus hic sanctis succedit sedibus hospes ?
Quis iste multâ est inclytus Rex gloriâ ?
Ille potens latè Dominus dextrâque opibusque,
Belloque multâ nobilis victoriâ.
- 9 Eia aditus referate, fores, age, pandite, portæ,
Portæ perennes sempiternæ regiæ :
Claustra revellite, limina pandite, magnus ut intret
Rex ille, multâ clarus ille gloriâ.
- 10 Quis novus hic sanctis succedit sedibus hospes ?
Quis iste multâ est inclytus Rex gloriâ ?
Ille potens armis numerosoque agmine ductor,
Hic ille multâ est inclytus Rex gloriâ.

PSAL. XXV.

- 1 **H**ic fidat armis, plebe se clientium
Defendat alter, militumque copiis :
A te, creator orbis, uno spes mea
Pendet, malisque in rebus unum respicit.

- 2 Σοί-γε πέποιθα, Θεός μευ, ἐλεγχέα μή με τιθείης·
Μηδέ κατ' αἰσχρός ἐμοὶ χεύαις κακόν, ἐλπίδ' ὀλέσθαι,
Μήτ' ἐχθρούς μευ ἔασον ἐμοὶ ἐπὶ εὐχετάασθαι.
- 3 Ἀλλά γε πάντες, ὅσοι πίσυνον μάλα σοί-γε πέλονται,
Λώβης ἄμμοροι εἶεν, ἐλεγχεῖς τ' ἀλεγεινῆς,
Μήτ' αἰσχυθεῖεν, μήτε σφίσιν ἐλπίς ὄλοιτο,
Ἑσθλὸν διορμένοις· τοὶ δ' αἰσχυθεῖεν ἅπαντες,
Ὅσσοι ὑπερφίαλοι καὶ ἀπιστοὶ μάψ' ἀλίτντο.
- 4 Δεῖξον ὁδούς μοι, Ἀναξ, καὶ σᾶς με δίδαξον ἀταρπούς.
- 5 Τῆς δέ τ' ἀληθείης σύ-γε μοι ὁδὸν ἠγεμόνευε,
Ὅπως μὴ ἀβροτάξω ἰὼν ποτε· καί με δίδασκει,
Ὅτι Θεός σύ μοι ἐσσί, Φῶς τε μέγ', ὃς με σάωσας·
Σοὶ πίσυνός τε μένω ποτιδέγμενος ἥματα πάντα.
- 6 Νῦν δ' ἴληθι, Ἀναξ, μνήσαι τ' ἐλέοιο τεοῖο,
Σῆς τ' ἀγανοφροσύνης, ἐπεὶ σὺ μάλ' ἥπιός ἐσσι
Αἰὲν ἀπ' ἀρχῆθεν, φίλα τε φρεσὶ μήδεα εἰδώς.
- 7 Μή ποτέ μευ ἦβης ἀλιτήματα βράλλ' ἐνὶ θυμῷ,
Μηδέ τ' ἀτασθαλῆς μιμνήσκειο νηπιέης τε·
Οἷσθ' οἶκα· νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν,
Ὅσσα τ' ἔρεξα πάλαι, εἰως ἔτι τηλίκος ἦα·
Τῶν δ' ἔκκλησις ἔοι, μηδὲ μνήσαιό γε πάμπαν.
Καδδ' ἔλεον σόν, Ἀναξ, μιμνήσκειο μᾶλλον ἐμεῖο,
Σὴν δι' ἐνθείην, καὶ μείλιχον εὐθεο θυμόν.
- 8 Ἀθάνατος δ' εὖς ἐστί, καὶ εὐδίκησι κέκαστο·
Τούνεκ' ἀλιτροὺς ἀνδρας, ὅσοι τ' ἀφάμαρτον ὁδοῖο,
Ἰθεῖάν τε διδάξει, ἰδ' ἔσται πομπὸς ἀπήμων.
- 9 Οἱ δ' ἀγανοὶ τ' εἰσὶν, καὶ ἐνθά θυμόν ἔχουσι,
Τοῖσι δίκην πρὸφρων ὑποθήσεται, ἣν τε κέλευθον.
- 10 Ἀμφότερον δ', ἐλεός τε, ἀληθείη τε πέλονται
Πᾶσαι ἄμ' Ἀθανάτοιο ἀταρπιτοὶ ἠδὲ κέλευθοι,

Ἀνδράσιν

- 2 Tu, sancte genitor, effice insolentibus
Ne spes inanes risui sint hostibus.
- 3 Sic me pudore liberabis: nec rubor
Confundet ora cæteris, in te suæ
Qui collocarunt anchoram fiduciæ.
Frustratur illos spes, & irritæ spei
Pudor dolorque torqueat, qui sordium
Amore sese fordibus contaminant;
Bonosque nullâ provocati injuriâ
- 4 Vexare gaudent. Mihi per anfractus vagos
Vitæ, salebras inter & tenebras, iter
- 5 Ostende rectum; & erutum sequacibus
Erroris undis, prævio lucis tuæ
Splendore deduc veritatis in viam.
Te nempe ab uno pendeo spe; te Deum
Unum & salutis columen agnosco meæ.
- 6 Si torta vitiis fortè morum regula
Deflexit, error si fefellit lubricus;
Fracta illecebris si voluptatis malis
Incauta vitiis se juvenia polluit;
- 7 Benignitatis tu tuæ memor tamen,
Et lenitatis, (qui parentes mollibus
Frænans habenis, usque ab incunabulis
Orbis paternâ es usus indulgentiâ,)
Miserere: nostris quod negares moribus,
Tuæ negare non potes clementiæ.
- 8 Nec denegabis, nec precantes bona bonus
Vacuos repelles: nec viam poscentibus
Rectam aberis unquam, recti & æqui regula.
- 9 Tu mitis animi amplecteris modestiam,
Docesque recti & improbi discrimina.
- 10 Tu dux comesque tuta per compendia
Ducis carentem fraude mansuetudinem:
Peccata bonus & facilis oblivisceris:

Promissa

Ἀνδράσιν οἱ ἐφύλαξαν ἃ θέσφατα, συνθεσίας τε·
Αἱ μὲν ἱαὶ ὁδοὶ εἰσιν, ἥ ἐνθ' ἥ ἐνθα κiónτος.

11 Ἀλλά σε λίσσομ', Ἀναξ, ὑπὲρ οὐνόματός γε τεοῖο,
Φεῖδεο καὶ μ' ἐλέαιρ', ὅτι σοι ἀλιτήμενός εἰμι,
Καί μεν ἀτασθαλίῃ ἴληθ', ἐπεὶ ἄσπετός ἐστιν.

12 Ἀθάνατον τίς ἀνὴρ φρεσὶν ἄζεται ἠδὲ φοβεῖται;
Τόν δ' ὅγ' ἀγνήσει, πομπὸς τέ οἱ ἔσσειτ' ἀπήμων
Εἰν ὁδῷ ἐξαίτῳ, ἥ θ' οἱ καταθύμιός ἐστιν.

13 Ἀφνειός τ' ἔσται, μενέει δέ οἱ ἄσπετος ὄλβος
Ἐμπεδος, οὐδέ τι οἱ θυμὸς δευήσεθ' ἐάων·
Καί κεν ἐν γενεῇ τοῦθ' αἵματος ἐκγεγαῶτες,
Κλῆρον ἔχοιεν ἄλις, γῆν τε κτησαίαιτ' ὀπίσσω.

14 Τοῖσί μιν ἄζομένοισιν Ἀναξ ἱὰ δῆνεα φαίνει,
Ὅσσα τε κεκρύφαται ἑτέροις, σφίσιν ἀμφοδὰ θῆκεν,
Ὅρκια πιστά θ' ὁμῶς, καὶ εὖ μελεδήματα θυμοῦ.

15 Ὅμματ' ἐπ' Ἀθάνατον ποτιδέγμενος αἶψα αἰέρω,
Ὅτ' ἰ μευ ἐξερύσει πόδας ἐξ ὀλοοῖο λίνιοιο.

16 Καὶ σὺ μεταστρέψας, ἐμέ τ' εἰσίδε καὶ μ' ἐλέαιρε·
Σχέτλιόν, οἷος ὅτ' εἰμὶ, δύνῃ τ' ἀρήμενος αἰνῇ.

17 Κήδεα μὲν μοι ἀέξετ', ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
Ἀργαλέων με πόνων καὶ οἰζύος ἐξανάλυσον.

18 Εἰσίδ' ἐμὴν ἄτην ὀδύνας τε καὶ ἄλγεα λυγρά·
Ἰλαον ἐνθεο θυμόν, ἄφες τ' ἀλιτήματα πάντα.

Promissa solvis liberali dextrâ :
Minuitque pœnas mitis indulgentia :
Fidesque dictis stabilis erga omnes adest,
Qui pacta sacri fœderis non negligunt.

11 Hanc ut nepotum secla mansuetudinem

Noscant, tuique nominis se gloria
Latè per omnes fundat orbis angulos ;
Ignosce nostris mitis erratis parens,
Quæ multa inussit ægritudo, & impotens
Amor, regique contumax ira & dolor,
Errorque veri non acutus arbiter.

12 O ter beatum, mente qui purâ Deum
Veneratur ! illi, qualecunque amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus,
Rectorque, & omnes actiones prosperat.

13 Securus animus anxio procul metu
Cunctis fruatur affluenter copiis :
Stirpisque series longa firmabit domum ;
Genusque multâ floridum propagine
Opes paternas ad nepotes transferet.

14 Quin & piorum mentibus mysteria,
Contempta pravis, impiè sapientibus
Occulta, Dominus luce proferet suâ ;
Et sacrosancti fœderis scientiam
(Quæ sola vitæ dux beatæ & regula est)

15 Docebit. Ergo, Rex beate cœlitum,
Te mente solum quæro ; nusquam lumina
Abs te reflecto : tu pedes solus meos
Hostis dolosis erues è retibus.

16 O sancte custos hominum, amico lumine
In me intûere ; & destitutum ab omnibus
Inopemque sanctâ me tuere dextrâ :

17 Curisque, mentem quæ perurunt plurimæ,
Novisque semper differunt doloribus,

18 Exsolve : pœnis usque & usque immanibus
Exercitato, & obruto laboribus,
Ignosce : culpas mitis obliviscere.

19 Φράζεο δυσμενέας μεν, ἵπεί μάλα πολλοὶ ἔασι,
Καὶ ἐμ' ἀπέχθησαν, κατὰ δ' ἔστυγον ἔχθει λυγρῶ.

20 Ῥῦσαι ἐμπν ψυχὴν, καὶ μοι ἀπὸ λογιῶν ἄμυνε·
Μή με καταισχύνεσθαι ἔα, ὅτι σοί γε πέποιθα.

21 Οὐνεκ' ἀναίτιός εἰμ', ἰθὺ φρονέων τ' ἐνὶ θυμῷ,
Κῆρ καρδάρην με φυλάξαι, ὁδὸς τ' ἰδεῖα σωῶσαι·
"Οἷ σε νωλεμέως μέμνω ποτιδέγμενος αἰεὶ.

22 Ἀλλὰ σύ γ' Ἰσακίδῃσιν, Ἀναξ, ἐπιτάρροθος ἔλθε,
Ῥῦσαι τ' Ἰσράηλον ὑπ' ἐκ κακότητος ἀπάσης.

Ψ Α Λ. Κς'.

1 **Κ** Ρινέ μ', Ἀναξ, ἵνα σοὶ ἐπὶ ἱστορί πεῖραρ ἔλωμαι,
Ὅς καὶ ἀμύμων αὐτὸς ἔω, καὶ ἀμύμονα εἰδώς,
Ἀθανάτῳ θάρσησα πίθησά τε πάσαν ἐπ' ἰθύν·
Οὐδέ κε νευστάζοιμί ποτε φρεσὶ τῷδε πεποιθώς.

2 Πειρῶ ἐμεῖο, Ἀναξ, καρδίην καὶ θυμὸν ἔταζε·
Νεφρούς τε καρδίην θ', ὥς ἄργυρου ἐν πυρὸς αὐγῇ.

3 Σὴ γὰρ ἐνείη μοι ἐνωπῇ καὶ ἐνὶ θυμῷ·
Καὶ κατ' ἀληθείην σευ ἐμῶς ἰθύνῃ κελεύθους.

4 Οὐκ ἐγὼ ἠπεροπεῦσι καὶ αὐτῶς ψευδομένοισιν
Ἀνδράσιν ὠμίησ', οὐ μοι ἄδε τῶνδε θώκος·
Οὐδέ θ' ὁμάρτησα κρύβδην κακὰ μηδομένοισιν.

5 Ἀλλ' ἀγορὴν ἤχθηρα βροτῶν κακὰ μηχανούντων,
Οὐθ' ἑταρὸς ποτ' ἔην, οὐθ' ἵζου τῶνδ' ἐνὶ βουλῇ
Οὐλομένη, οἷς τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλε,

PSALMUS XXVI.

77

- 19 Heu quanta vis me factionis impiæ
Persequitur armis ! quanta me crudelitas
Inexpiato quærit odio perdere !
- 20 Tu me periculis libera : tu protege
Ejus salutem ab hostium ludibrio,
Omnem salutis qui locavit spem suæ
- 21 In te ; nec aliis fidit opibus, quàm suæ
Integritatique, & tuæ clementiæ.
- 22 Gens, quæ tuarum iussa legum amplectitur,
Fac undeque tuta sit te vindice.

PSAL. XXVI.

- 1 **M**E vi tyrannus persequitur palam,
Me clam malignâ fraude calumnia :
Te, qui latebras pectoris inspicis,
Appello, rerum conditor optime.
Mens fraudis experts, & manus innocens,
A vique pura & flagitio : in Deo
Spes fixa, Sortis qui violentiâ
Me sævientis non sinet opprimi.
- 2 Renesque flammis & penetralia
Scrutare cordis, cæcæque sensuum
Arcana, fufum ceu calidis focis
Explorat aurum callidus artifex :
- 3 Mentem videbis, munificentia
Quæ dona nunquam non meminit tuæ :
Actæque leges puriter ad tuas
Vitæ carentem flexibus orbitam.
- 4 Procul faceffat, nec socium sibi
Me vana speret lingua : procul domo
Nostrâ recedat, qui didicit suos
Fucare sensus pectore subdolo.
- 5 Odi scelestum concilia ; impios
Coetus veneno pejùs abominor :
Quorum resultant pectora gaudio,
Quum perpetrârunt facta nefaria.

6 Χείρας νιψάμενος, καί μευ ρύπα πάντα καθήρας,
 "Ως σόν, "Αναξ, περὶ τ' ἀμφί τ' ἰω περικαλλέα βώμῳ.

7 Φωνὴ ἀριζήλη ὡς θαυμάτά σευ καταλέξας
 Πρόκλυτ' ἐπαινῆσω, σά τε μέγμερα ἔργα διείπω
 Πάντα μάλ' ἀμφαδίην, ἵνα καὶ πευθοῖατο λαοί.

8 Οἶκον, "Αναξ, κλισίην τε τέην περὶ κῆρι Φίλησα,
 Καὶ ἔδος, ᾧ σόν κῦδος ἀγάλλεται, ἔνθα τε ναίει.

9 Μήποτ' ἐμὴν ψυχὴν μεθ' ἀμαρτινόδοισι τιθεῖς,
 Μηδέ τ' ἐμὴν αἰῶνα μετ' ἀνδράσιν αἱματόεσσι·
 Μηδ' ὁμὸν ἄμμι κακόν, μία τ' ἀμφοῖν μοῖρα γένοιτο.

10 Οἳ γε σφῆσί τε χέρσ' ἔρδουσιν ἀτάσθαλα πολλὰ.
 Δεξιτερῆσί τε πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρα δέχονται.

11 Αὐτὰρ ἀμύμων ἔσσομ' ἐγὼ καὶ ἀμύμονα εἰδώς·
 Προφρονέως σύ με ρῦσαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἥδ' ἐλέησον.

12 Ἀσφαλέως ποσὶν ἐσθήκειν ὁμαλῶ ἐνὶ χώρῳ·
 Ἀνδρῶν εἰν ἀγορῇσιν, "Αναξ, τεὸν αἶνον αἰείσω.

Ψ Α Λ. ΚΖ.

1 **Α** Θάνατος Φάος ἐστὶν ἐμὸν καὶ ἀθέσφατον ἄλκαρ,
 "Ὅς τέ με ρεῖα σώσσει· τίς οὖν μοι τάρβος ἐνόρσει;
 "Ερμα βίοιο "Αναξ, τίς τ' οὖν με δεδίζεταί ἀνῆρ;

2 Ὅππότε μοι χρίμφθησαν ἐπαῖξαντες ἀλειταί,
 Δυσμενέες τ' ἐπὶ μοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες ὄρουσαν,
 Ὡμὸν βεβρώθειν μεμαῶτες θούριδι λύσσει;
 Καὶ χροὸς ἄσαι, ὀλισθόντες πέσον ἥδ' ὀλέκοντο.

3 Εἴ μοι ἐπὶ στρατὸς ἦλθ', ἅμα τε στίχες εἶατο λαῶν,
 Οὐ λίην ταρβήσω ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ὑποδείσω.

PSALMUS XXVII. 79

- 6 Sed mente pravi non sibi consciâ,
Lotusque puris fontibus, ad tuas
Aras adibo ; lætus & offeram
Lætæ choreæ dux tibi victimas.
- 7 Te nostra pangent tympana, te lyra,
Te vox canoro consona tympano,
Lyræque ; cœtuque in celebri tua
Miranda pandet facta nepotibus.
- 8 Tectumque, nomen quo canitur tuum ;
Ædemque, numen quâ colitur tuum,
Mens ardet : absentem retrahunt tuæ
Quæ templa celant pignora gloriæ.
- 9 Hæc ossa tellus ne sine ut obruat
Inter eruentos barbara barbaros ;
- 10 Qui fraudulentâ mente coquunt scelus,
Captant avarâ munera dexterâ.
- 11 Ego institutum carpere tramitem
Pergam innocenter : tu propius meis
Aurem benignus questibus admove,
Ac me periclis tristibus assere.
- 12 Per plana firmo quòd gradior pede,
Quòd recta sector, muneris est tui.
Ergo salutis te columen meæ
Cœtu in celebri laudibus efferam.

PSAL. XXVII.

- 1 **D**Eus in tenebris quum mihi præluceat,
Vitamque muniat meam ;
Quæ vis aperta terreat me ? quæ mihi
Fraus cæca sit formidini ?
- 2 Adversus unum quum scelestâ factio
Cunctas parâsset copias ;
Dolosa letho quæ tetenderant meo
Ipsi incidere in retia.
- 3 Si comminentur castra, si minacibus
Infesta telis agmina ;

- Εἴ περ καὶ ἐπὶ μοὶ πόλεμος πολύδακρυς ὄρηται,
Θαρσῆσω δὲ καὶ ὧς, καὶ μοι νόος ἄτρομος ἔσται.
- 4 "Εν τὸδ' Ἀνακτ' ἤτησα πάρος, τόδε τ' εὖ ξομαι ἤδη,
"Ὡς που Ἀθανάτοιο δάμοι ἐνὶ καίεταίμι.
Νωλεμέες ἤματα πάντ', ὅφρα ζωῶσι μετείω,
Κάλλος εἶν τ' ἐσιδεῖν, καὶ οὐκ ἰερὸν ἐξερεεῖν.
- 5 "Ἡ γὰρ ἐνὶ κλισίῃ με κρύψει οἰζυὸς ὥρη,
"Εν δ' οἴκοιο μυχρῷ κευθμῶνί τε ρεῖα καλύψει.
Στήσει δ' ἀσφαλέως πέτρῃ ἐπὶ ὑψόσ' αἰέρας.
- 6 Νῦν δ' ὑπὲρ ἀντιθεῖους, ὅσσοι περιαιετάουσιν,
"Υψοῦ μὲν τε κάρη, κῦδος δὲ δ' ὑπέρτερον ἔξω.
Τοῦνεκ' ἀγαλλόμενός μιν ἐπαινέσω, ἱερὰ καλὰ
Αὐτοῦ ἐνὶ κλισίῃ ρέξας κεχαρηότι θυμῷ.
Μέλψομαι Ἀθάνατον, λαγυρῇ ἀναμέλψομαι αἰδοῦν.
- 7 Ἀλλ' ἴληθι, Ἀναξ, καὶ μευ βοόωντος ἀκούσου.
Σύνθεο, καὶ μ' ἐλέησον, ἐμῆς τ' ἐπιπέκλυθι φωνῆς.
- 8 Εἶπεν ἐμὴ κραδίη, καὶ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς αὖωγεν,
"Ὡς λίην μοι ἔοικε, σὺ δ' οὖν θαμὰ καὶ τὸ κελεύεις,
Πολλὰ σε λίσσασθαι, ἱκέτην δέ τοι ἔμμεναι αὐτήν.
Πολλὰ σ' Ἀναξ, λίσομαι, ἱκέτης δέ τοι ἔσομαι αὐτήν.
- 9 Μὴ ἀγανὴν ἀπ' ἐμεῖο τὴν τρέπε τιλόθ' ὀπωπὴν,
Μηδὲ κότῳ ἐμέθεν νοσφίζεο σοῦ θεράποντος.
"Ὅς τέ μοι ἔρμα τέτυξο, μὴ οὖν ἐμὲ πάγχυ μεθείης,
Μηδὲ με καλλείψαις, Θεὸς ὅς τέ μευ ἔσσι φῶς τε.
- 10 Εἴ περ γὰρ με πατὴρ τε καὶ αὐτὴ ἡ τέκε μήτηρ
"Αμφω καλλιπέωσι μεθ' αἵ τε μούνοιν ἔοντα,
"Αν δ' ἔλετ' Ἀθάνατος, καὶ ἐγὼ ἔσα γέγραστο κόλπῳ.
- 11 "Ὡ Ἀνα, σὴν με δίδαξον ὁδόν, καὶ ἀμύμονι πομπῇ
Εἵνεκα δυσμενέων μευ ἄγ' εἰς ἰδέσθαι ἀταρπνόν.

Securus animi specto castra; proelia

Timore liber intuo.

4 Unum expetivi, & usque & usque id expetam:

Curis ut exemptus malis,

Sim sacrosanctæ semper ædis incola ;

Augusta mirer atria,

Deoque laudes personem, artus dum regit

Vitalis auræ spiritus.

5 Tum me sub umbra conditum tentorii

Celabit, & periculis

Procul remotum, rupis abruptæ velut

In arce positum, munit :

6 Ac ne relictum nunc quidem impiæ sinet

Vi factionis opprimi.

Victorque solvam vota, nec victoriæ

Auctor mihi tacebere.

7 Audi invocantem supplicem, & fractum malis

Bonus favensque subleva.

8 Te mens anhelat, vultus ad vultum tuum

Intentus usque respicit.

9 Ne conde vultus lumen à me amabilis,

Neu me in tenebris desere.

Servum per iram ne sine opprimi tuum :

Vitamque, quam debet tibi,

Tuere ab hoste, & è periculis eripe,

O spes salutis unica.

10 Me cari amici, me propinqui, me pater,

Me blanda mater liquerat :

At non reliquit, qui pios in asperis

Non deserit rebus, Deus.

11 Parens benigne, me vias doce tuas,

Rectaque deduc semitâ :

Ne vis metusque ab hoste me deterritum

De calle recti detrahat.

12 Μή μ' ἐχθρῶν προδιδῶσθαι νόῳ καὶ θούριδι λύσσει·
 Ψευδεῖς γάρ κατ' ἐμεῖο δόλου ράπτουντες ἀνέσταν
 Μάρτυροι, οἳ τε βίην πνείουσιν ἀπηνεῖ θυμῷ.

13 Καί νύ κεν ἔκ μ' ἔλιπε ψυχὴ, εἰ μὴ ἐπεποιθεῖα,
 Ὅφρα γ' ἔτι ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ὅφθαλμοῖσιν ὄρῃν ἔλεον πολὺν Ἀθανάτοιο,
 Καὶ χάριν, οἷός τ' αὐτὸς εὖς τε καὶ ἡπιός ἐστιν.

14 Ἐλπεο δ' Ἀθανάτῳ πίσυνος ποτιδέγμενος ἔμπης·
 Θάρσει, ὃ δὲ κραδίη τοι ἐνιστάξει μένος ἧν·
 Ἐλπεο δ' Ἀθανάτῳ πίσυνος ποτιδέγμενος ἔμπης.

Ψ Α Λ. ΚΗ.

1 **Π** Ρὸς σέ βοήσω, Ἄναξ, σὺ δὲ μή με πάρελθε σιωπῇ·
 Μή ποτέ σευ παριδόντος ἀννηαμένου τε σιωπῇ
 Τοῖσιν ὁμοῖος ἔω, οἳ ἔβαν δόμον αἶδος εἰσῶ.
 2 Κέκλυθί μευ βοόωντος, ἐμῶν δὲ τ' ἄκουε λιτάων,
 Ὡς λίτομαι ποτί σευ ἔδος ἱρὸν χεῖρας ἀνασχών.

3 Μή με κακοῖς ἀνδρεσσι, καὶ οἷς φίλον αἴσυλα ρέζειν,
 Σύν τ' ἐρύσαις, μηδὲ σφιν ὁμῇ ἐμὲ μοῖρα κιχάνοι,
 Οἳ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰ φρονέουσι δὲ θυμῷ.

4 Τίσειαν σφέτερ' ἔργα, κακοῖς ῥαφίην τ' ἀλεγεινὴν,
 Οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν, εἰκότα μισθὸν ἄροιντο·
 Δός σφιν ἀτασθαλίας ἐπεικεία πάμπαν ἀμοιβὴν,
 Οἷ' ἔρξαν σφιν ὄπαζε, δίκη τ' ἰθεῖα γένοιτο.

5 Οὐνεκ ἄρ οὐκ ἀλέγουσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔργα Θεοῖο,
 Οὐδέ ποτέ σφι μέμηλεν ἄ χερσὶν ἐῆσιν ἔρεξε·

- 12 Ne me impiorum obnoxium libidini
Relinque. Testes impii
Fingunt malignè falsa de me crimina,
Armantque se mendaciis.
- 13 Mens victa tantis jam fatisceret malis,
Ni spes foveret me tuæ
Benignitatis, post labores anxios
Mox affuturum gaudium.
Vivusque vivos inter ipse commoda
Vitæ beatæ præstolor.
- 14 In rebus ergo turbidis ne concide,
Sed fortis usque sustine:
Te roborabit Dominus, & cor fulciet;
Tu fortis usque sustine.

P S A L. XXVIII.

- 1 **P**Princeps stelliferis altior orbibus,
Vitæ præsidium & certa salus meæ;
Aurem suppliciiis da facilem meis,
Ne fiam similis busta petentibus.
- 2 Audi vota, parens; quæ tibi profero
Supplex cum gemitu, brachia porrigens
Ad cælum tremulis pervigil ignibus,
Cælum templa tuæ conscia gloriæ.
- 3 Ne me connumera cœtibus impiis;
Neu tanquam socium plecte nocentibus:
Quorum blanditiis illita mollibus
Lingua est, mens gelido livida toxico.
- 4 Illis nequitiae præmia sint suæ;
Et merces studiis æqua nefariis:
Pro semente legant semina, pessimis
Dignum consiliis supplicium luant.
- 5 Non his consilii provida vis tui
(Qui me conspicuis tollis honoribus)
Infectasve manus à scelere avocat,
Aut infecta odiis pectora mitigat.

Τούσδε διαρράϊσει, δειῖμαι δ' αὐτ' οὐκέτι μέλλει.

- 6 Ἀθάνατος δ' αἰνεῖσθω, ἐμῆς ἐπεὶ ἔκλυε Φωνῆς,
Ἐκλυεν εὐχομένου Φωνῆς, καὶ ἄκουσε λιτάων.
- 7 Ἑρμα καὶ ἄσπις ἐμοὶ ἱερὴ ἵς Ἀθανάτοιο,
Τῷ δὲ πέποιθ' ἐμὸν ἦτορ, ὃ μοι ἐπιτάρρροδος ἔσται,
Νῦν με καὶ ἵκετ' ἀρωγῇ, ἐπεὶ ὃ μοι ἐστὶν ἀμύντωρ.
Τοῦνεκά μοι κραδίη μάλ' εὐφροσύνησιν ἰάνθη,
Καί μιν αἰοδῆσι κλείω ὕμνοισί τ' ἐμοῖσι.
- 8 Τῶνδ' ἐτε ἄλλαρ' Ἀναξ, εἰλάρ τε Φόως τε τέτυκται
Αὐτοῦ τοῦ βασιλῆος, ὃν ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ.
- 9 Σὸν λαόν τε σάω, κλήρω τε μάλ' ἱλαος εἷης,
Βόσκει τε καὶ μέγ' ἄεξε, ἄειρέ τε νωλεμέες αἰεῖ.

Ψ Α Λ. ΚΘ.

- 1 **Κ**Ε' κλυτὲ μευ λαῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Κάρτεϊ οἱ εὐχεσθε διακριδὸν εἶναι ἄριστοι,
Εἰ μάλα καρτεροὶ ἔστε, Θεὸς τόγε ὕμνῳ ἔδωκεν.
Αὐτῷ οὖν δότε κῦδος (ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων)
Ἀθανάτῳ δότε κῦδος ὁμοῦ τιμῇν τε βίην τε.
- 2 Ἀθάνατον τιμῆσι γεραίρετε, ὥς γὰρ ἔοικε,
Καὶ καθ' ἐὼν κλυτὸν οὖνομ' ὑπέρτατόν οἱ δότε κῦδος.
Ἀζόμενοι τιμᾶθ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
Ἡδὲ σεβάζόμενοι ὧ ἐν περικαλλεῖ νηῶ.
- 3 Φωνῇ Ἀθανάτοιο ἐφ' ὕδασι καὶ νεφέλῃσιν.
Ἵψι Θεὸς βρέμεται, τοῦ τε κλέος ἄφθιτον αἰεῖ,
Δεινὸν ὅγ' ἐβρόντησε, μέμυκεν δ' ἄσπετος αἰθήρ.
Τοῖο-δ' ὑπὸ βροντῇ, τρομέει δέ τε Φῦλ' ἀνθρώπων.
Ἀθάνατος δὲ καθίζει ἐφ' ὕδασι θεσπεσίοισι.
- 4 Φωνῇ Ἀθανάτοιο βίη καὶ κάρτος ὀπηδεῖ,
Φωνῇ Ἀθανάτοιο θεὸς καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

PSALMUS XXIX.

85

Ergo nec series longa propaginis
Florebit, patrias nec soboles opes
Longæva accipiet : sed celeri genus
Clades exitio proruet ac domum.

6 Laus rerum Domino, qui precibus meis
Se non difficile præbuit.

7 Hinc meæ
Vires, hic clypeus rebus in asperis :
Hinc spes, auxilium hinc non dubium in malis,
Hinc cor gestit ovans : carminibus tuas

8 Laudes ora sonant : qui populum tuum
In rebus trepidis protegis, & tuum
Regem ex insidiis omnibus eripis.

9 Custodi populum, Rex hominum, tuum :
Hebri fac soboles largiter omnibus
Vitæ continuò fructibus affluat,
Donec perpetuum sol referet diem.

PSAL. XXIX.

1 **S**eu dives auro es, five opibus potens,
Seu Marte partâ clarus adoreâ ;
Agnosce numen gratus, & huc refer
Quæcunque lætum ducis ad exitum.

2 Huic pange laudes, & prece supplice
Rerum parentem concilia : & Dei
Nutu regentis stelliferam domum
Dignare iustis nomen honoribus.

3 Cujus liquentes vox gravida pluit
De nube rores, terrificos ciet
Cœlo tumultus cum tonitru, maris
Turbata ventis concitat æquora :

4 Vox dignitatis plena, nec irritæ
Unquam ad patrandum jussâ potentæ :

- 5 Ὡς δ' ἐμὲν ἐβρόντησεν ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέταιο,
 Οὐρανὸς ἐσμαράγηνσεν, ὑπεστοναχίζε δὲ γαῖα,
 Ἐτρεμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη, ἔνθα δὲ κέδροι,
 Κέδροι τοῦ Λιβάνοιο θυώδεες ἐρρήγνυντο,
 Ἦχῃ θροεσπείῃ, πάταγος δὲ τε ἀγνυμενάων.
- 6 Ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοὶ πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας
 Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσι, νέοι δ' ὥς μουνοκέρωτες·
 Ὡς Λιβάνου Συρίοιο δ' ὁμοῦ αἰπείνῃ κάρηνα
 Σκαίρει τε τρομέει τε, Θεοῦ κλύπος ὁππότε ὀρώρει.
- 7 Ἀθανάσιος βρόντησεν εἰς φλογόεντα βέλεμνα,
 Μαρμαρυγῇσι δ' ἔησι πυρὸς σέλας αἰθομένοιο
 Ἦκεν ἀπ' οὐρανόθεν, διὰ τ' ἐσχισεν ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Δεινὴ δὲ φλόξ ὥρτο νέφους διὰ ῥηγνυμένοιο.
- 8 Βροντῇ ὑπ' Ἀθανάτοιο, ὅτ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ,
 Νέρεθ' ἐλελίχθη μὲν γαῖα, τρομέοντο δὲ βῆσσαι,
 Βῆσσαι τε τρομέοντο, καὶ ἄλσεα μακρὰ Καδῆσου.
- 9 Φωνὴ Ἀθανάτοιο μογοστόχος ἔστ' ἐλάφοισι,
 Καὶ θάμνους γύμνωσε βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 Πάντες δ' ὧ ἐνὶ νηῶ ἐὼν κλέος εὐρὺ λέγουσιν.

10 Ἀθανάσιος δὲ καθίζει ἐφ' ὕδασι καὶ νεφέλῃσιν,
 Ὕψι μάλ', ἔνθ' ὁμῶν ταμίης ἀνδρεσσι τέτυκται,
 Ἐνθα καὶ Ἀθάνατος βασιλεύει νωλεμέσιν αἰεί.

11 Ἀλκὴν δώσει Ἀναξ ὧ λαῶ τοῖο δ' ἔκῃσι
 Ὡς λαῶ ὅλβος τε καὶ εἰρήνη ἅλις ἔσται.

Ψ Α Λ. Λ'.

1 **Υ**ψώσω σε, Ἀναξ, κλείω δ' ὕμνοισιν ἐμοῖσιν,
 Ὅννεκά μ' ὕψος ἄειρας, ἀνήγαγες ἐκ τε βερέθρου,
 Οὐδέ με δυσμενέεσσιν ἄθυρμά τε χάσμα τ' ἔθηκας.

5 Nudare cedris seu Libanum juvat,
Celsasque ventis sternere fraxinos;

6 Seu vineta saxis saxa revellere,
Notisque montes sedibus erutos
Versare; taurum ut verna per avia
Vexat juventæ læta protervitas.

7 Ad vocis ictum nubibus exilit
Elisus ignis:

8 tesqua Arabum tremunt:

9 Feræ paveſcunt: ante diem fluunt
Partus acerbi: robora concidunt.

Quæcunque templo cœlum habet aureo,
Quæcunque tellus dædala ſuſtinet,
Quæ celat undis æquor in abditis,
Dei fatentur cuncta potentiam.

10 A voce vindex pontus inhorruit,
Undisque montes obruit, arbiter
Æterne rerum, quum libuit tibi
Delere gentes fluctibus impias.

11 Te dante vires, non opibus feros
Horremus hoſtes, non numero graves:
Te dante pacem, progeniem Iſaci
Cornu beabit divite Copia.

P S A L. XXX.

1 **T**E noſtra ſemper carmina, te lyra
Sonabit, orbis conditor optime:
De faucibus lethi imminentis
Incolumis tibi vota reddam.
Per te ſuperbus nec lacrymis meis
Inſultat hoſtis, nec fruitur malis:

2 Πρὸς σέ, Ἄναξ, ἐβόησα, Θεός μευ, πόλλ' ἱκετεύων·
Καὶ σύ γέ μοι ἱπρὸς, ἀκίσσάό τ' ἄλγεα παύσας.

3 ὦ Ἄνα, σὺ ψυχὴν μευ ἀνήγαγες ἐξ αἵδαο,
Ζωγρήσας, ἵνα μὴ ὑπὸ γῆν ἴω, ἔς τε βέρεθρον.

4 Μέλπετε Παμβασίλῃ, ὅσσοι οἱ ὀπάονές ἐστε
Ἄγνοι ἀμώμητοί τε, καὶ οἷς νόος ἐστὶ Θεουδής·
Τοῦ δέ τε ἱερὸν οὖνομ' αἰεῖδετε καὶ κλέος ἐσθλὸν,
Μνημοσύνην δ' ὕμνοισιν ἀγάλλετε θεσπεσίοισιν.

5 Οὐ μὲν γάρ τ' ἐπὶ δῆρὸν ἐὸς χόλος, ἀλλὰ μίνυνθα,
Ἥ δὲ χάρις ζωῶσι διαμπερὲς αἰὲν ὀπηδεῖ.
Εἴ περ καὶ ἀνὰ νύκλα γόος κλαυθμὸς τε γένηται,
Πρωτὶ δ' εὐφροσύνη, ἅμα τ' ἡοῖ χάρμια πέφανται,

6 Ὅφρα μοι ὄλβος ὀπῆδαι, ἔφην ἔμην ἔμπεδος αἰεῖ·
Οὐδέ τι θυμὸς ἔολπε κακὸν πείσεσθαι ὀπίσω.

7 Σὺ κράτος οὔρεϊ μευ, καὶ μοι σόον ἔμμεν' ἔδωκας,
Ἀθάνατ', αὐθι μένοντα, φίλα φρονέων ἐνὶ θυμῷ·
Ὡς δ' ἀγανὸν ἀπ' ἐμεῦ ὅσσε τρέπες, ἥχθητό μοι κῆρ.

8 Πρὸς σέ, Ἄναξ, ἐβόησα, καὶ Ἀθάνατον λιτάνευσα.

9 Τί χραῖσμη ἐμόναϊμα; τί πότμος μευ μέγ' ὄνειαρ,
Εἴ ποτέ κεν θανέοιμι, χυτὴ δέ με χαῖα καλύψαι;
Ἥ ῥ' ὑπ' ἐνερθεν ἐοῦσα κόνις τεὸν αἶνον αἰεῖσει;

Ἡδὲ

- 2 Te rebus, incertus salutis,
Auxilium in dubiis poposci,
Per te receptis viribus haurio
Vitalis auræ lumen amabile :
- 3 Nec inferûm sub nocte longa
Et tenebris jaceo sepulchri,
- 4 O turba puris dedita ritibus
Sacrisque castis, tollite laudibus
Placabilem votis parentem,
Et memori celebrate plectro.
- 5 Vanescit iræ vindicis impetus
Bullæ fugacis more : Dei favor
Bonis manu vitam benignâ
Tristitiæ vacuum rependit.
Si forte sero vespere fletibus
Vultus rigamur, mox redit aurea
Cum luce risusque, & jacentes
Exhilarans animos voluptas.
- 6 Pacis beatæ cùm fruerer bonis,
Mecum loquebar : De stabili gradu
Felicitatis nulla fortis
Me dubiæ quatiet procella.
- 7 Te dante vires, divitias, decus,
Te montis instar mœnibus æneis
Firmante regnum, vanum alebat
Credulitas mihi blanda fastum :
Tu, me relicto stultitiæ meæ,
Dextram retraxisti : retro abiit, domum
Repentè turbatam relinquens,
Sors levibus malefida pennis,
- 8 O præses orbis, pectore supplice
Mox te vocavi, te lacrymis madens
- 9 Opem poposci. Quid profusus
Profuerit tibi sanguis ? inquam,
Quis mortis usus nostræ erit ? an tuas
Laudes sonabunt, factaque posteris

Ἡδὲ τετὴν ἐνέροισιν ἀληθείην καταλέξει·

10 Κλῦθί μεν, Ἀθάνατε, ξύνες ὧκά τε, καί μ' ἐλέησον,
καὶ ἴληθι, Ἀναξ, ἥδ' ἱκέοι μοι ἐπαρωγός.

11 Νῦν δέ μοι αὐτε κακῶν δῶκας χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
Πένθεος εὐφροσύνην τε καὶ ἡμερόεσσαν αἰοδὴν,
Ὅρχηθμόν τε γόοιο, χοροῖτυπὴν τ' ἐραλαινὴν.
Ἡδὲ με γυμνώσας ῥακέων περὶ χάρματα ἔστας.

12 Ὅφρα σε κῦδος ἐμὸν τιμήσῃ κηρόθι μᾶλλον,
Γλῶσσά τέ με ὕμνοισι διηνεκέεσσιν αἰεῖσῃ,
Μῆδ' ἀκέουσα γένηται, ἐπεὶ ἐξῆρχεν αἰοδῆς.
ὦ κύδιστε Ἀναξ, ὅς μοι Θεὸς ἔπλεο μῦθος,
Ἡ σε μάλ' αἰνήσω, κλείω δέ τε νωλεμέες αἰεῖ.

Ψ Α Λ. ΛΑ'.

1 **Σ**οί, Ἀνα, θάρσυνός εἰμι, σύ μοι κράτος ὧ τε πέποιθα·
Μή με καταισχύνεσθαι ἔα ποτέ, μηδέ τι λῶβην
Ἑμμεναι· εὐδικίῃ σῇ ῥῦσαί μ', ἥδ' ἐσάωσον.

2 Κέκλυθί μεν Φωνῆς, ῥῦσαί τέ με ὀτλίτάχιστα·
Πέτρη μοι κρατερή τ' εἴης, καὶ ἀθέσφατον εἴλαρ,
Ἀσφαλές, ἔνθα φυγῶν ἀσκηθῆς αἴψα γένωμαι.

3 Πέτρη γὰρ σύ γέ μοι, καὶ πύργος ἀμήχανός ἐστι·
Τῷ ρά μοι οὐνόματος τεοῦ εἵνεκα πομπὸς ἰόντι
Γίνεό τε πρόφρων, καὶ μοι ὁδὸν ἡγεμόνευε.

4 Ἐξέρυσαί με λίνιοι, τό μοι δόλῳ ἄνδρες ἔθηκαν
Λάθρη· ἐμὸν γὰρ σύ κράτος ἐστὶ, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ.

5 Τῶνεκ' ἐπέτρεψα ψυχὴν μεν χερσὶ τεῆσι·
Μυρί' ἄποινα διδοὺς σύ μ', Ἀναξ, θανάτοιο τ' ἔλυσας,
Ὅς περ ἀληθείης Θεὸς ἔπλεο, καὶ με σάωσας.

P S A L M U S XXXI.

91

Miranda muti prædicabunt

Sub gelido cineres sepulchro?

10 Placatus aurem da facilem meis

Votis, severos neu querimoniis

Averte vultus : pelle membris

Pestiferi mala dura morbi.

11 Tu supplicanti protinus admoves

Aurem benignus : pro lacrymis mihi

Risum reducis, pro dolore

Lætitiâque alacremque plausum,

12 Te semper ergo carmina, te lyræ

Nostræ sonabunt : vox tibi serviet

Dicata ; præbebitque nostris

Materiem tua laus camœnis.

P S A L. XXXI.

1 **I**N te locavi spem meam,

Rerum creator optime :

At tu benignus prospice,

Ne spei pudeat irritæ.

2 O iuste vindex, fraudibus

Ab hostium me vindica :

Audi benignus supplicem :

Da promptus abjecto manum.

3 Me rupe serva ut inviâ

Clausum, vel arce aheneâ :

Tu rupis es mihi inviæ

Munimen, arx ahenea.

4 Ergo ut timori mentibus

Nomen tuum sit impiis ;

Præi viam mihi, abditis

Me libera de cassibus.

5 Tu robur es meum : tuæ

Commendo vitam dexteræ :

Me libera pacti Deus

Tenax, memorque foederum,

6 Ἐχθροί μοι τὰ μάταια μετὰ φρεσὶ μάψ' ἀλέγοντες·
Ἀθανάτῳ δὲ πέποιθ', αὐτῷ δέ τε θάρσυνός εἰμι.

7 Σὴ ἀγανοφροσύνη χαιρήσει μοι φίλον ἦτορ,
Γηθήσει δέ τε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἰαυθεῖς·
Κήδεο γὰρ μογεύουσ' ἐμεῦ ὑπ' οἷζυός αἰνῆς,
Ψυχῆς τ' εἰνὶ πόνοισιν ἐμῆς ὅθι' ἦδ' ἀλέγμιζες.

8 Οὐδέ με δυσμενέων ἀνδρῶν ἐνὶ χερσὶν ἔελσας·
Ἐς δ' ὁδὸν εὐρυτέρην πάδας ἤγαγες ἐκ στενωποῦ.

9 Ἀλλά μ', Ἀναξ, ἐλέησον, ἐπεὶ κρατέρ' ἄλγεα πάσχω,
Τειρόμενος δ' ὁδύνησι διηνεκέεσσι τέτηκα,
Ὅμματά τε ψυχὴν τ', ἰδὲ γαστέρα πόλλ' ἀχέουσιν.

10 Ὡς μοι οἷζυρῷ βίος ἀνεται ἦδ' ἐνἑαυτοῖ,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι λευγαλείαισιν·
Οὐδέ μοι ἴς ἔτι λείπει' ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσιν,
Οὐδὲ βίη, φθινύθει δέ τ' ἀτασθαλίησιν ἐμῇσιν,
Ὅστέα δ' αὖθ' ἀσέσηπε, κατεσκληκάσι δὲ γυνία.

11 Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν λώβῃ καὶ ἐπόπιος ἦα
Πάντων, τῶν δὲ μάλισθ', οἱ γείτονες ἦσαν ἐμειῶ·
Γείτονες ἦδὲ ἔται με κατέστυγον, ἀμφὶς ἰόντες·
Ὅσοι καὶ με θύρηφί ποτ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
Ὡς ἰδὼν, ὥς ἔφυγον, καὶ ἐμεῦ ἀπο νόσφι λίασθεν.

12 Ἐκκλησις δέ μευ ἐστὶν ἐν ἀνδράσιν ἥτε νεκρῶν,
Οὗ τε καὶ ἐκλεάθοντο πάλαι κατὰ τεθυειώτος,
Οὐδέ τις αὐτοῦ μνήμη ἐν ἀνθρώποισι λείλειπαι·
Ὡς ἐμεῦ οὔτις ἐνὶ κραδίῃ ἄθεται, οὔτ' ἀλεγίζει.
Ἄλγχι δ' ἱκελός εἰμ' ἀχρηῖς, ὅππότε ὄλωλεν,
Ἦδ' ἐάγη, τὸ δέ τ' αἶψα κολὸν γίνετ', οὐδενόσωρον.

13 Πολλῶν ὕβριν ἄκουσα κακὴν ἐπικερτομεόντων·
Οὐδέ που ἀσκηθῆς· πάντα δέος, ἥ ποτ' ἔην γε·
Ἔως οἱ ὁμοῦ ἐπὶ μοι ὀλοφώϊα δῖπνε ὕφαινον,
Σὺν δέ τε φραζόμενοί μοι ἀτάσθαλα μηχανούοντο,
Ἰέμενοι κτεῖναι, καὶ μευ ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι.

- 6 Qui vana stulti somnia
Sectantur, odi pessimè.
Tu certa spes mihi es, meæ
Tu portus es fiducia.
- 7 Inter labores asperos
Lumen tuæ clementiæ
Fulgens, repentè turbidum
Perfudit animum gaudio.
- 8 Quum me tyrannis impotens
Urgeret hostis impii;
Jam jam imminentis pallidis
Lethi explicasti faucibus.
- 9 Miserere fracti tot malis,
Tot obruti doloribus :
Caligat oculus ; mens stupet ;
Mœrore corpus tabuit.
- 10 Caduca vita elabitur
Mœrore fracta & luctibus:
Interque clades aridis
Fluxere vires ossibus.
- 11 Me ridet hostis, & meis
Insultat insolens malis :
Horrent propinqui : cæteri
Vitant metu periculi.
- 12 E proximorum mentibus
Obliteror, ceu mortuus:
Contemptior sum civibus
Quàm lamna testæ fictilis.
- 13 Me multitudo opprobriis
Coram laceffit asperis :
Vim machinatur in meam
Jurata mortem factio.

14 Αὐτὰρ ἐγὼ πίσυνός σοι, Ἄναξ, Θεὸς εἰς σύ μοι, εἶπον.

15 Ὡραὶ μευ μοῖραί τε βίου ἐπὶ σοί γε πέλονται·

Δυσμενέων ἀνδρῶν ῥύσαιό με ἐκ παλαμάων,
Δηῖων ἔκ τε βίης, ὅσσοι κακὰ τε φρονέουσι,
Καί με διώκουσι, τρύχουσί τε νηλεῖ θυμῷ.

16 Μειδιῶν ἀγανοῖσι προσώπασι σὸν θεράποντα
Εἴσιδε, καί με σάωσον ἐννεΐης ἔνεκεν σῆς.

17 Μή τι καταισχύνωμαι, Ἄναξ, ἱκέτης ὃ τοι εἰμὶ·

Ἄλλὰ καταισχύνονται ἀλιτροί, καὶδδὲ σιωπῇ
Ἐλθωσ' εἰς αἶδαο, κακῶς τ' ἀπὸ πάμπαν ὄλωνται.

18 Χεῖλεα, τοῖς αἰεὶ φίλου ἐστὶ ψεύδεα βάζειν,

Σχοιάτ', ἀκὴν τ' εἶεν, τά τε λωβέουσιν δικαίους;
Κερτομέοντ' αἰσχροῖσιν ἀταρτηροῖς τ' ἐπέεσσιν,
Ἐξ ὅλοψ, καὶ ἀγνηροῖσι νόοιο.

19 Οἱ, ὅσα τ' ἐσθλὰ πέλει, ἄ, τε σοι χεῖμήλια κεῖται;

Ὅφρ' ἦν αἰὲν ἐτοῖμά, σέ τ' αἰδομένοισιν ὁπάσσαι,
Ὡς ἐθέλεις, ἄ, τε σοί γε πέποιθότας ἀνδρας ἔρεξας,
Ἀμφαδίην, ὅφρα γνῶσσί τε φῦλ' ἀνθρώπων.

20 Θήσεις σφέας τοι ἐς ὧπα, καὶ ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν

Ἀρτεμέας τε σόους θ' ὥς ἐν κευθμῶνι φυλάξεις;
Ἐξ ὅλοψ, καὶ κακῆς ἀνδρῶν ὑπερηφανεόντων,
Ἐκ τ' αἵτης ὑπάγων, γλωσσάων τ' οὐλομένοων
Νεῖκεος ἐκ λυγροῦ, κλισίῃ δέ τε ἀμφικαλύψεις.

21 Αἰνετὸς ἔστω Ἄναξ, ὃ μ' ἐφίλατο, καὶ ἐλέησεν

Ἐξοχα, θεσπεσίως, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορώωντας
Οἷά μ' ἔοργ', ὀχυρῇ ἀρρήκτῳ τ' εἰνὶ πόλῃ.

22 Ἡ ῥ' ἐφάμην σπεύδων, (φύγαδ' ἔτραπέ μέ τρομός αἰνός)

Ὡς μετανάστης εἰμὶ τέης ἀπάτερθεν ὁπωπῆς,
Πρόχῳ κακῶς ἀπόλωλα, σὺ δ' οὐκέτι μ' ἄψεται αὖθις.
Ἄλλ'

14 Ego interim fiduciâ
Opis tuæ, dolos, minas,
Injurias, & hostium
Contemno contumelias.

15 Tu fila vitæ temperas
Meæ, regisque tempora :
Tu me impiorum libera
Ab hostium tyrannide.

16 Ostende vultum amabilem
Servo bonus tuo & favens ;
Et me tuere, quâ soles
Semper tuos, clementiâ.

17 Ne fit pudori, quòd tuam
Imploro opem : pudor malos
Confundat, & silentium
Longum sepulchris fopiat.

18 Assueta vox mendacio
Sit muta, vox procaciter
Solita bonos laceffere,
Et arroganter spernere.

19 O quanta te colentibus
Et quot redundant commoda !
Quot teste mundo prosperis
Auges tuos successibus !

20 Hos protegis reconditos
Procul à minis potentium,
Tuaque munis in domo
Linguæ veneno ab impiæ.

21 Tibi perennis gratia
Sit, Rector orbis, qui velut
Munita in arce me procul
Periculis submoveras.

22 Exspes, inops, vitam fugâ
Quum vix tuerer anxiam,
Mecum ipse dixi ; Jam truci
Reliquit hosti me Deus.

Ἄλλ' ἔμπης γε λιτὰς ὅπα τ' ἔκλυες εὐχομένους.

23 Ἀμφαγαπάζετε πάντες ἐνὶ φρεσὶ Παμβασιλῆα,
Οἳ ῥ' ὅσιοι εἰσὶν ἔσθ'· ὅτ' Ἀναξ πιστοῖσιν ἀμύνει,
Ἦδ' ὅτ' ὑπερφιάλοισιν εἰκότα μισθὸν ὀπάζει.

24 Ἀνέρες ἔσθ', ὁ δέ τ' ὕμνῳ ἐνιστάξει μένος ἦδ'
Πᾶσιν ἐνὶ κραδίῃ, οἳ Ἀνακτί γε θάρσυνοί εἰσιν.

Ψ Α Λ. ΛΒ.

1 **Τ**ρὶς μάκαρ, ὥπερ ἀτασθαλὴς κακὰ δεσμά λέλυντο,
Τοῖς ἦλω τὸ πάρος, κεκάλυπτο δὲ πάμπαν ἀμαρτὰς.

2 Τρὶς μάκαρ οὗτος, ὃ ἀμπλακίην Θεὸς αἶψά ἀνέθηκεν,
Οὐδέ τ' ἀλιτροσύνην, τῷ τ' οὐ δόλος ἔσθ' ἐνὶ θυμῷ.

3 Ὅφρ' ἀκίων ἦμην, σιγῇ τ' ἀλιτήματ' ἔκλυθον,
Ὅστέα μοι φθινύθεσκε πανημερίῳ γοόωντι,
Ὡς μευ ἀκηχεμένου στοναχὴ ἀλίσστος ὀρώρει.

4 Ἦματα γὰρ νύκτας τε σευ ἔτλην χεῖρα βαρεῖαν,
Πᾶς δ' ἐξηράνθην, ὥς τ' ἐν θέρει αὐχμὸς ἐτύχθην·
Ὡς δ' ὅταν ἔργα βοῶν, καὶ ἀρούρας σείριος ἄζη,
Καί τε φέρῃ πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι,
Τοῖος ἐγὼ γενόμην, ἀπὸ δὲ χροὸς ἱκμὰς ὄλωλε.

5 Σοὶ μὲν ἀτασθαλίην μευ ἀριφραδέως κατέλεξα,
Οὐδέ τ' ἀλιτροσύνην μευ ἐνὶ φρεσὶν ἔνδον ἔκυσσα·
Εἶπον, Ὑπερβασίας ἐρέω μευ σχέτλιά τ' ἔργα
Ἀθανάτῳ, ἃ, τ' ἔοργ' ἀλιτήμενος, οὐδ' ἐπικεύσω.

At tu nec in periculis
Oblitus extremis mei, -
Aurem benignam supplici
Ac invocanti admoveras.

23 Ergo Patrem rerum optimum
Amate candidi & pii;
Qui fastuosos deprimit,
Et obsequentes erigit.

24 Qui spem locatis in Deo,
Constanter illi fidite;
Nec robur animi concidat
Sortis procellâ turbidæ.

PSAL. XXXII.

1 O Ter beatum, cui Patris optimi
Noxas remisit lethiferas favor;
Cui sæda morum flagitia obruit
Oblivioso tecta silentio!

2 O ter beatum, cui bonus arbiter
Non imputavit lubrica devix
Errata vitæ; nec reperit dolum
Cæco in recessu pectoris abditum!

3 Donec fovebam sub tacito sinu
Morbum; solutis languidus ossibus
Artus trahebam, luctificus dolor
Questum ciebat non patiens tegi.

4 Tu me premebas prævalidâ manu
Infestus, atris seu tenebris diem
Nox condidisset, seu roseâ dies
Orbem recurrens luce retexerat.

Sic decolorem tabificus cutem
Mœror coquebat; sic macie dolor
Siccabat artus, messis ut Africæ
Cancri per æstum mitiùs areat.

5 Tum mente versâ vulnera protuli,
Tibi renudavi vitium meum,

H

Fraudem

- "Ως ἐφάμην· σὺ δέ τ' αὐτίκ' ἐμοὶ ἴλαος ἦσθα,
 Καί μοι δέσματ' ἔλυσας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς
 Προφρονέως, οὐδ' ὕβριν ἐτίσας καὶ κακὰ ἔργα.
 6 Τῷ σοι ἕκαστος ἀνὴρ, ὃ τ' αὖ νόος ἦσι θεουδῆς,
 Εὐξεται ἡματι τῷ ὅτε τοι φίλον ἐστὶν ἀκούσαι·
 Ἥ ῥα οἱ ὕδατα πόλλ' οὐκ ἄν ποτε ἐγγύθεν ἔλθοι,
 Εἴ περ καὶ ποταμὸς χεიმάρροος οἴδατι θυή.
 7 Πὰρ δέ τοι ἐκρύφθην, σὺ δέ τ' ἐπλεό μοι ἀλεωρῇ,
 Ἥ, σόος εἰμὶ λαθών· σύ μ' οἰζύος ἐξαναλύσεις,
 Πολλὰς τ' ἐμβαλέεις φρεσί μιν μελιηδέας οἶμας,
 Τῇσι τέος τ' αἶνος, σύ τ' αἰείσαι, ὅς μ' ἐσάωσας.
 8 Οἶμον ἐγὼ σε διδάξω, ὁδῶ ἐνὶ τ' ἵχνια θήσεις,
 Ἦν ἰέναι σοι ἔοικεν, ἐμῇ ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 Σοὶ βουληφόρον ἔσσετ' ἐμὸν καὶ ἐπίσκοπον ὄμμα.
 9 Μὴ γίνεσθ' ἵππῳ οὐρῇ τε πάμπαν ὁμοῖοι,
 Τοῖς ἄνους κραδίη, οὐδὲ φρένες ἐντὸς ἔασι·
 Καὶ στόμα δ' ἰσχύμεναι χημοῦ χρεὼ ἥδὲ χαλινού,
 Μὴ ποτε χριμφθεῖεν, καὶ δηλησαίατα φῶτα.
 10 Ὅς μὲν ἀλιτροὺς ἦν, τῷ-δ' ἄλγεα πολλὰ λέλειπται·
 Ὅς δὲ Θεῷ πίσυνος, περὶ τ' ἀμφὶ τετόνδ' ἐλεητύς.
 11 Χαίρετε δ' Ἀθανάτω, καὶ εὐφραίνεσθε δίκαιοι,
 Οἷσιν τ' ἰθεῖα κραδίη, ἀλαλάξατε πάντες.

Ψ Α Λ. ΛΓ'.

- 1 **Χ** Αἶρετ' Ἀνακτι δίκαιοι, ἐπεὶ ὁσίοισιν ἔοικε
 Τόνδ' αἰνεῖν, καλὸν δέ τ' αἰεδόμεναι κλέος αὐτοῦ.
 2 Αἰνεῖτ' Ἀθάνατον κιθάρης μελιηδέϊ φωνῇ,
 Μελπόμενοι, καὶ νάβλην αἰεῖντέ μιν δεκαχόρδῳ.

Fraudem retexi: ac tu mihi protinus
Noxâ soluto conciliatus es.

- 6 Qui mentis ergo pura sacraria
Servare quærit, te precé supplice
Placet: nec, orbem pontus ut obruat,
Formidet æstûs lethiferi minas.
- 7 Tu me periclis eripis asperis,
Tutela præsens: tu mihi gaudia
Toto refundis corpore, ut hostium
Qui vincla fracto carcere depulit.
- 8 Nec fat: Tenebras pectoris auferam,
Inquis: beatæ quâ ferat orbita
Monstrabo vitæ, nec procul à tuis
Unquam reflectam lumina gressibus.
- 9 Mulis equisque ne similis modò
Sis; bruta quorum pectora gratiam
Non mutuam novere, sed asperis
Fracti lupatis servitium ferunt.
- 10 Multa obstinatam nequitiam manent
Tormenta: purâ qui Dominum fide
Orabit, huic pacem & veniam dabit,
Non durus unquam parcere supplici.
- 11 Recti tenaces simplicis, & quibus
Est grata fraudum nescia veritas,
Favente læti numine gestibus
Et voce vestrum pandite gaudium.

PSAL. XXXIII.

- 1 **V**Os quibus puræ est amor æquitatis
Læti pangite carmine
Orbis auctorem Dominum: æquitatis
Hoc carmen decet æmulos.
- 2 Tinniat blando chelys hunc susurro,
Hunc vocalia nabilia,
Docta bis quinque resonare nervis
Hic artem manus approbet.

- 3 Κλείετε μιν μολπῇ, λιγυρὴν ἐντύνετε αἰοδὴν,
 ἥτις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται·
 Θεσπεσίως κελαδεῖτε, καὶ ἰδρεῖνσι νόοιο.
- 4 Ἐσθλὰ γὰρ Ἀθανάτου ἔπε, ἔργα τε πάντα δίκαια.
- 5 Εὐνομίην τε δίκην τε φιλεῖ μένος Ἀθανάτοιο·
 Τοῦ δ' εὐεργεσίης πλῆτο χθρῶν πουλυβότειρα.
- 6 Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε λόγῳ γένητ' Ἀθανάτοιο,
 ἔνθα τε κοσμητοὶ στρατοὶ εἶατο, καὶ στίχες ἀστρων,
 Ἡδὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωτο,
 Ἄ στομάλιος Θείοιο τετυγμένα τ' ἦεν αὐτμῇ.
- 7 Ὡς θημῶν ὕδατα ξυνάγων ἄλως, εἰς ἓν ἀγειρε,
 Κορθίζεται δὲ θάλασσα, καὶ ἴσεται ἥ ἐνὶ μοίρῃ·
 ὅῃκε δὲ βένθεα πόντου ὑπ' ἡϊόνεσσι βαθείης,
 Οἷα ταμειόισιν κειμήλια κείμενα πολλά.
- 8 Τοῦνεκα γαῖαν ἅπασαν ἔχοι φόβος Ἀθανάτοιο·
 Δείσειάν τέ μιν ὅσσοι ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
- 9 Αὐτὸς γάρ τ' ἔπος εἶπε, καὶ ἐμπαπέως ἐτέτυκτο,
 Αὐτίκα μὲν θ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον,
 Τοῦ-δέ τ' ἐφημοσύνη πάντ' εὖ κατὰ κόσμον ἄρρεν.
- 10 Ἀθάνατος βουλας ἐθνέων μεσσηγὺ κολούει·
 Καὶ λαῶν ἀλίωσε νόήματα, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 Ὡς οἷδ' οὐκ ἐπὶ πάγχυ τέλος μύθοισιν ἔθηκαν.
- 11 Δῖνεα δ' Ἀθανάτοιο διαμπερὲς ἔμπεδα μίμνει,
 Ὅσσα μενοινήση, καὶ ἑοῦ μελεδήματα θυμοῦ
 Ἀλλήκτοισι γενεῇσι, καὶ ἔσsetαι οὐκ ἀτέλεστα.
- 12 Τρὶς μάκαρ, ὃ Θεὸς ἐσθ' ἱερὴ ἵς Ἀθανάτοιο,
 Ἐθνος τε λαὸς θ', ὃν ἐλέξατό οἱ κτέρας εἶναι.

- 3 Huic novos cantus meditemur : uni
Læti clangite buccinâ.
- 4 Nam fides dictis rata veritasque est,
Et factis comes æquitas.
- 5 Quippe qui iusti est & amator æqui, &
Veri fallere nescii :
Perque terrarum sola vasta notæ
Cunctis munificentia.
- 6 Is suo verbo sinuavit orbem
Lucentem nitidi ætheris :
Quicquid & puris radiis renidet
Campis ætheris igneis.
- 7 Littus arctavit maris inquieti,
Compressitque licentiam :
Et penu clausas sinuavit undas,
Unde in tempore promeret.
- 8 Hunc & occasus metuant & ortus :
Hunc unum Dominum colat
Quisquis extremos ubicunque fines
Terræ, aut æquoris accolit.
- 9 Cujus à nutu viget, interitque,
Quodcunque interit, aut viget :
Cujus immotis tremefacta parent
Cuncta obnoxia legibus.
- 10 Qui malas artes populi profani
Ludit, callidior suis :
Et suo injustæ scelerata turbæ
Fraudat consilia exitu.
- 11 At quod arcanâ sibi mente rerum
Auctor proposuit semel,
Dum dies & nox referent se in orbem,
Usque immobile permanet.
- 12 O quater, plusquam quater ô beatos,
Patronus quibus est Deus !
Quos sibi excepit, propriamque sortem
Quos dici voluit suam !

- 13 Οὐρανὸν θεν καθοράται Ἄναξ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Πάντη ὀπιπτεύων, πάντων τ' ἰδε Φῦλ' ἀνθρώπων.
 14 Ἐνθεν, ἣ οἱ ἔδος ἐστίν, ἐσέδρακεν ὀφθαλμαῖσι
 Πάντας, ὅσοι περ ἔωσιν ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντες.
 15 Συμπάντων τεύξε κραδίας, πάντ' ἔργα νόησεν.

- 16 Οὐ στίχες αἰχμητέων, οὐδὲ στρατὸς ἀσπετος ἀνδρῶν
 Ἄλχιμος ἐν πολέμῳ δύναται βασιλῆα σαῶσαι.
 Οὐδὲ μέγα κράτος ἄνδρα, καὶ ἵφθιμόν περ ἔοντα,
 Ἐξ ἄτης ῥύετ', οὐδ' οἱ ἐπήρησε κῆρα μέλαιναν.
 17 Ἴππος ψευδαλέος, καὶ ἀμῆχανος ἄνδρα σαῶσαι
 Οὐδέ τιν' ὧ σθένει μεγάλῳ ῥύετ', οὐδὲ βίηφι.
 18 Ὀφθαλμὸς Θεοῦ ἐστὶν ἐπ' ἀνέρας, οἳ τέ ἐ θυμῷ
 Ἀζονται, αὐτῷ τε πεποιθότες, οὐνεκ' ἐνῆες.
 19 Ρῦσθαί τ' ἐκ θανάτου, μή τις σφίσι θυμὸν ὀλέσση,
 Καί, ὅτε λιμὸς ἦη, θρέψαι, ζωὸς τε φυλάξαι.
 20 Ψυχὴ δ' ἡμετέρῃ Θεῷ ἔλπεται, ἥδε ἔ μίμνει
 Συνεχῆς, ὅς τ' ἄλκαρ καὶ ἀμύντωρ ἄμμι τέτυκται.
 21 Τῷ γὰρ ἀγαλλόμενον κεχαρήσεται ἄμμι φίλον κῆρ,
 Εἴλαρ ὅτ' οὐνομ' ἐὼν πέλει ἱερὸν, ὧ ἐπέπιθμεν.
 22 Ἀμμιν, Ἄναξ, ἀγανός τε καὶ ἰλαὸς ὣδε γέναιο,
 Οἷά περ ἐλπόμεθ' αὐτοῖ, ἐπεὶ τοι θάρσυνοι εἰμεν.

Ψ Α Λ. ΛΔ΄.

- 1 **Κ** Λεῖω Ἄνακτα, καὶ οἱ εἶδ' ἅριν ἡμᾶτα πάντα
 Νωλεμέως ἐὼν αἶνον ἀνά στόμ' ἔχων ἀγαρεύσω.

- 2 Ἀθανάτῳ μάλ' ἀγαλλόμενος μάκαρ εὐχόμαι εἶναι,
 Τῷ δέ τε χαίρουσα ψυχὴ ἐμὴ ἀγλαΐετ' αἶ
 Τοῦ δ' ἄνδρες πεύσσονται ἐνῆες ἥδε περικροί,
 Οἳ καὶ ἀκούσαντες μέγα κεν κεχαροῖάτο θυμῷ.
 3 Δεῦτ' ἄγετε, ἔνν' ἐμοὶ ὕμνοισιν αἰεῖδ' Ἄνακτα,
 Τοῦ δ' ὄνομ' ὑψόσ' ἅμα ξυνῇ φορέοιμεν αἰοδῇ.

- 13 Despicit mundi Pater è beata
Coeli stelliferi domo;
14 Eque tranquillis adytis labores
Et curas hominum videt.
15 Quippe qui cæcos animi recessus
Humani fabricaverit :
Nec quod arcano latet in recessu
Clausum pectoris hunc latet.
16 Sperat incassum numero tyrannus
Se tutum fore militum :
Sperat incassum validis lacertis
Se miles fore sospitem :
17 Sæpe spem fallit præeuntis Euros
Bellatoris equi fuga.
18 At Deus justos oculo irretorto
Semper respicit & pios :
19 Mortis ut vertat jacula imminentis,
Diram & sævitiam famis.
20 Una spes nobis opis hinc, ab uno
Certum præsidium in malis.
21 Ille perfundet sibi dedicata
Dulci pectora gaudio :
22 Ille fidentum sibi spes precesque
Lætum ducet ad exitum.

P S A L. XXXIV.

- 1 **S**Eu læta fors me foverit, seu tristior
Vexarit, omni tempore
Laudabo Dominum, semper illius meum
Os personabit laudibus.
2 Mihi hæc voluptas, hoc erit solatium,
Mihi hoc levamen in malis :
Meoque turba tristis exemplo suas
Solabitur molestias.
3 Unà, agite, cuncti prosequamur laudibus
Nomenque numenque illius.

- 4 Ἀθάνατον λιτάνευσα, ὃ δ' ἔκλυεν εὐχομένοιο·
Ἀλλὰ καὶ ἐκ πασέων ἐμέ ρύσατο ταρβοσυνάων.
- 5 Οἱ δέ μιν εἰσορόωντο, Φόως ἐπὶ τοῖσι φαάνθη·
Οὔτε κατηφείης νέφει σκιάωντο πρῶσώπα.
- 6 Πόλλ' ἤρᾱθ' ὃδ' ἀνὴρ κεχρημένος, ἦδ' ἐβόησεν·
Ἀθάνατος δ' ἐπάκουσε, κακῶν τ' ἐκ ρύσατο πάντων.
- 7 Κυκλόσε δ' αὖλιν ἔθηκεν ὁ Ἄγγελος Ἀθανάτοιο
Ἀμφί μιν αἰδομένοισιν, ἀρῆν τ' ἀπὸ τοῖσιν ἄμυνε.
- 8 Γεύσασθ' ἦδ' ἰδεθ' οἷος Ἀναξ ἀγαθὸς καὶ ἐνὴς·
Τρεῖς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐνὶ φρεσὶ τῶδε πέποιθεν.
- 9 Ἄζεσθ' ὕμμες Ἀναχθ', ὅσιοι εἰὼ οἱ νύ πέρ' ἐστε·
Ὅτ' ἴ μιν αἰζόμενοι οὐ τευ ἐπιδευέες εἰσὶ.
- 10 Χρεῖ᾽ ἂν μὲν λιμός τε κιχάνει τέκνα λεόντων·
Οἱ δὲ θεοὺς εἴσ', οὐ βρώμης οὔτε τευ ἄλλου
Ἑσθλοῦ δευήσονται, οὔτε χρεὼ ἵζεται αὐτούς.
- 11 Δεῦτ' ἄγερ' οὖν φίλα τέκνα, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυτε φωνῆς·
Εὐσεβίην δέ τε ὕμμε φάβου τε Θεοῖο διδάξω.
- 12 Τίς κεν ἀνὴρ ἐθέλει δητὰ ζωῶσι μετεῖναι,
Καὶ ἔραται αἰῶνος, εἰῶν ὄφρα τ' ἐπαύρη,
Ἦδ' ἀγαθὸν ζῶησι βίου θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ;
- 13 Γλῶσσαν ἔργ', ἵνα μή τι κακὸν ποτε μυθήσαιο,
Ἴσχε τε χεῖλεά σευ, μή πως ἀπατήλια βάζοι,
Μηδὲ τι τοι ἀσύφηλον ἔπος φύγοι ἔρκος ὀδόντων.
- 14 Χάζεο μὲν κακοεργίης, ἀπὸ τ' ἴσχεο πάμπαν,
Σοὶ δ' εὐεργεσίῃ αἰεὶ περὶ κῆρι μελέσθω·
Εἰρήνην τ' ἀγάπαζε, καὶ οἱ ἔπευ αἴκε φύγησιν.
- 15 Ἀθανάτου ὀφθαλμοὶ ἐπ' ἀνέρας εἰσὶ δικαίους,
Οὐατα δ' εὐχομένων ὅπ' ἀκουέμεν αἰὲν ἐτοῖμα.
- 16 Ἀθανάτοιο δ' ὁπωπὴ ἐπ' ἀνδράσιν ἐστὶν ἀλιτροῖς,
Τῶν-δε καὶ οὖνομ' ὀλέσσαι ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Ὡς μή τις μεμνῆσθαι πύθοιτό τε ἔς-περ ὀπίσσω.

- 4 Ille in periclis me vocantem exaudiit,
Statinque reppulit metum.
- 5 Qui cuncta ad illum consilia referunt sua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident; nec repulsæ infamia
Rubore confundet genas.
- 6 En, pauper iste quum vocaret, omnibus
Hunc eruit periculis.
- 7 Dominum timentum castra munit Angelus
Demissus ad custodiam;
Et imminentes arcet hostes, & pios
A vi tuetur impia.
- 8 Facite periculum, jam scietis, quàm Dei
Immensa sit benignitas:
Quàm sint beati, spes in illo qui suas
Omnes opeſque collocant.
- 9 Gens sancta Dominum colite: nil deerit Deum
Fideliter colentibus.
- 10 Violenta feritas sentiet famem; bonis
Cuncta affluenter suppetent.
- 11 Adeste filii, audite; vobis Numinis
Verum timorem ut indicem.
- 12 Quicumque curis liberam & longam cupis
Vitam beatus ducere;
- 13 Linguæ refræna virus, os nefaria
A fraude purum contine;
- 14 Capeſſe recta, curva vita, dilige
Tranquilla pacis otia.
- 15 Deus innocentes adſpicitque, & commodat
Intentus aures ad preces:
- 16 Torvo ſceleftos intuetur lumine,
Et nomen etiam obliterat.

17 Εὐσεβέες βοώσιν, Ἄναξ δὲ σφρων ὅπ' ἀκούει·

Πάντων ἔκ τε κακῶν ρύεται καὶ οἰζύος αἰνῆς.

18 Ἀθανάτος σχεδὸν ἔστιν ἀδευκέα θυμὸν ἔχουσιν,

Οἷς τ' εἰρήνη φίλου ἦταρ ἐνὶ φρεσὶν, οὐνεχ' ἁμαρτου·

Καὶ φρένα τειρομένοισι φόως πόρε, τοὺς τε σώσσε.

19 Πολλὰ μὲν τ' ἄται, καὶ πολλὰ κακ' εἰσὶ δίκαιου·

Ἄλλὰ μιν ἔκ πάντων ρύεται μένος Ἀθανάτω.

20 Ὅστέα πάντα φύλαξε, καὶ οὐ νύ τι τῶν ποτ' ἀράχθῃ,

21 Ἀλλὰ κακὸν κακὸν ἄνδρα φίλης αἰῶνος ἀμέρσει,

Σχέτλιον, ὃς καὶ ἐῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὀλεῖται·

Τοὺς δὲ κιχήσει ὄλεθρος, οἱ ἐχθαίρουσι δίκαιον.

22 Ἐκ δὲ κακοῦ ψυχὴν ρύεται Θεὸς ὦν θεραπόντων·

Ἀρτεμίες δὲ τε πάντες, ὅσοι τε πεποιθότες αὐτῷ,

Καὶ σοὶ ἔσσονται, οὐδέ σφας ἔξει ὄλεθρος.

Ψ Α Λ. ΛΕ΄.

I Τσμενέεσσιν, Ἄναξ, μοι ἐρίζοντεςσιν ἔριζε,
Ἀντίβιον μαχέσαιο μαχαιομένοισιν ἔμοιγε.

2 Τοῖσι δὲ σὺ πρόμος ἐλθὲ, καὶ ἀσπίδα λάξσο χερσὶ,

Ἀσπίδα καὶ σάκος εὐρὺ, καὶ ὄρσεό μοι ἐπ' ἀρωγῇ.

3 Ἐκ δὲ τε ἔγχος ἐρυσσάμενος δηϊοῖσιν ἐμοῖσιν

Ἐλθοῖς ἀντιῶν, ἵνα μὴ προτέρω ἐλάσωσι,

Μηδὲ μοι ἀσσοτέρω προμόλωσιν θούριδι λύσση·

Ψυχῇ ἐμῇ ὥς εἶπες, Φόως τεόν εἰμι καὶ ἄλκαρ.

4 Λωβητοὶ τ' εἶεν καὶ ἐλεγχείες, οἱ μοι ὄλεθρον

Ῥάψαν ἀεικελίως, μέμασάν τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

Αἰσχυρθεῖεν ὁμοῦ μετὰ τε στρεφθεῖεν ὀπίσσω,

Αὐτως, ἀκλειῶς, οἱ μοι κακὰ μηχανόωνται.

5 Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠῶν θημῶνα τινάξῃ

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·

Ὡς τε διασκεδάσαι σφέας ἄγγελος Ἀθανάτω.

PSALMUS XXXV. 107

- 17 Justum invocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.
- 18 Quum spes labores deferit mortalium,
Afflicta quum molestiis
Succumbit oneri mens; Deus præsens adest,
Malasque curas diluit.
- 19 Justis labores suggerit semper piis
Iniqua Sors conatibus:
Sed, qui bonorum semper est custos, Deus,
Sortis retundit spicula;
- 20 Et ossa servat ne terantur. Impios
- 21 Ulciscitur scelus suum:
Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.
- 22 Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumque deserit.

PSAL. XXXV.

- 1 **R**erum sancte opifex, ades,
Et patrocínio protege me tuo:
Et retro refer in meos
Hostes perniciem, quam mihi comparant.
- 2 Scutum cum jaculis cape:
- 3 Ensem frange: meis hostibus obviam
Prodi: dic animæ meæ,
Secura auxilio nil metuas meo.
- 4 In vultus pudor hostium
Et turpis fubeat dedecoris rubor:
Foedam corripiant fugam,
Cæcas infidias qui mihi præparant.
- 5 Ut sævus Boreas levem
Raptat præcipiti turbine pulverem:
Sic illos trepidâ fugâ
Vindex præcipites urgeat Angelus.

- 6 Τοῖσιν ὁδὸς σκοτόεσσα, καὶ ἥ τις ρεῖά κ' ὀλίγοι,
Γίγνοιθ', ἥπερ ἴωσιν· ὁ δ' ἄγγελος Ἀθανάτοιο
Αἰὲν ἐπισπέρχων Φεύγοντας ὅπισθε διώκοι.
- 7 Μαψιδίως γὰρ ἐμοὶ σφέτερον λίνον ἐξεπέτασαν,
Λυγρὸν, κρουπλάδιον· βόθρον δ' ὠρυξαν ἔνερθε,
Καὶ μοι ἀναιτίῳ ἀνδρὶ, κακῷ ἵνα πῆματι κύρσω,
Ψυχῇ βόθρον ὠρυξαν ἐμῇ, καὶ ράψαν ὄλεθρον.
- 8 Τὸν μὲν ἀνωῖστί θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνοι,
Καὶ λίνω, δ' κρύβδην ἄλλοις θῆκ', αὐτὸς ἀλῶν,
Λευγαλέω, ὡς καὶ οἱ ἐπίσπαστον κακὸν εἶν.
- 9 Τοῦνεκα δ' Ἀθανάτῳ χαιρήσει μοι φίλου ἦτορ,
Γηθήσει τε μάλιστα, Φόως δ' μοι αὐτὸς ἐτύχθη.
- 10 Καὶ τότε δὲ ξύμπαντά μευ ὅστέα ᾧδ' ἐρέουσι,
Τίς σοὶ ὁμοῖος, Ἄναξ, κεχρημένον ὅς τ' ἐσάωσας
Ἀνδρὸς ἀπ' ἰφθίμου, ὅς ἔο κρείσσων τε γένηται,
Ἀνδρὸς ἀφ' ὑβριστέω κεχρημένον ἠδὲ πενιχρόν;
- 11 Ψεύδεα δ' ἀρτύναντες ἐμοὶ ἐπὶ μάρτυρες ἔσταν·
Οἳ με τά τ' οὐκ ἐνόησα μετὰλλησαν καὶ ἔρουτο,
Τῶν-δέ τε νῆϊς ἐγώ, καὶ πάμπαν ἀναίτιος ἦα.
- 12 Καὶ κακὸν αὐτ' ἀγαθοῦ μοι αἰεκέα μισθὸν ἔδωκαν,
Ἰέμενοι κλεῖναί με, φίλης τ' αἰῶνος ἀμέρσαι.
- 13 Ἀλλ' ἐγώ, ὅφρα μὲν οἱ νοῦσῳ τρύχοντο βαρεῖη
Σάκκον ἐπὶ χροῶ θῆκα, ράκος δέ με εἵματα ἔσσα.
Ἑλλισάμην, καὶ ἄπαστος ἔην, τετιηότι θυμῷ,
Μαψ, ἐπεὶ οὐ σφι μέμηλε, τῷ οὐκ ἀπάναντο λιτάων,
Αἶ τ' ἐς κόλπον ἐμόν γε παλιμπετές ἀπονέοντα
Εἰς ἀγαθόν περ ἐμοί, οὐδ' ὥς ἀνεμάλιοι ἦσαν.
- 14 Τοῖος ἔην, ὡς εἴ μοι φίλτατος ἦεν ἱταῖρος,
Ἦὲ κασίγνητος νοῦσῳ ἀρήμενος αἰνῆ·

PSALMUS XXXV. 109

- 6 Sit cœno via lubrica,
Et cœlum tenebris lurida nox tegat;
Et formidine pallidâ
Vindex præcípites comprimat Angelus.
- 7 Nam me fraude malâ suis
Conati immeritum prendere cassibus,
Et cæcam innocuo scrobem
- 8 Effodere: suis cassibus hæreant;
Et factam exitium in meum
Cæci & præcípites in foveam ruant.
- 9 Perfusa interea mihi
Dulci lætitiâ pectora gestient:
Mens secura periculi
Auctorem Dominum lætitiæ colet:
- 10 Et sensus animi indices
Clamabunt, Domino quis similis Deo?
Qui fastûs gravis improba
Defendit tenues à violentia;
Vexantemque opis indigos
Frangit sævitiam vindice dexterâ.
- 11 Conjurata Calumnia
In me criminibus sævit atrocibus:
Ignotum scelus in meam
- 12 Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
Compensant odiis malis;
Et vitæ invigilant exitio meæ.
- 13 Illos tabificæ luis
Ægris visceribus quum dolor ureret;
Squalens veste ego lugubri,
Jejunâque fame pallidus & fiti,
Et prostratus humi, Deum
Lenibam lacrymis & prece supplice.
- 14 Sic sincerus amici amor
Sub cari interitum luget amicali:
Sic fratrem gemit unicum

Frater:

- Βῆν δὲ κατῆφῆσας, μελανείμων, πείθει κυφός,
 ὧς ὅτε τ' ἀνέρι μητρός ὑφ' ἡμερος ὄρτο γάοιο.
- 15 Οἱ δ', ἐπεὶ ἀσάμην, μέγαλῳ ἐπὶ πῆματι κύρσας,
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Καὶ ἐπ' ἐμοὶ ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένουλο,
 Οἱ δ' ἐπ' ἐμοὶ ἤγερθεν ἀτίμητοι μετανάσται,
 (Τοὺς δ' ἐγὼ οὐδ' ἔγνων, πάντων δέ τ' ἀναίτιος ἦα)
 Κερτομέοντες, ἐπεσβολίης δ' οὐ γίνετ' ἐρώη.
- 16 Οἷά τε πολλὰ μολοβοῖ, ἐπὶ κλοποι ἡπεροπῆες,
 Κέρτομα βάζουσιν, καὶ ἐπ' ἀνδράσιν ἐψιόωνται.
 ὧς μ' ἔδακον μύθοις δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες,
 Σχέτλιοι, ἡδ' ἐπὶ μοὶ ὄλοους ἔβρυξαν ὀδόντας.
- 17 Αὐτὰρ, Ἄναξ, τέο μέχοις ἐπόψαι, ἡδ' ἀλογήσεις;
 Αὐτῶν ἔκ τε κυδοιμοῦ ἐμὸν φίλον ἔξελε θυμὸν,
 Πότμου θ', οὐ μοι ῥάψαν ἀπηνέες, ἔκ τε λεόντων
 Μουνογενῆ ἀγαπητὸν ἐμὸν μελιθδεά ρῦσαι.
- 18 Ἡ κεν ἐγὼ κλείω σ' ἀγορῇ ἐνὶ κυδιανείρῃ,
 Καὶ τεοῦ αἴνου αἰείσω ὅθι πλεῖστος πέλε λαός.
- 19 Μή μοι ἐπευχετόωνται ἀνάρσιοι ἀνέρες αὐτως,
 Μή σφισι χάρμα τ' ἔω μῆτ' εἰς ἐμὲ δευδίλλωσιν,
 Οἳ τέ με μαψιδίως καὶ ἀναίτιον ἐχθαίρουσιν.
- 20 Οὐ γάρ τ' εὖ βάζουσι φιλαφροσύνησι νόοιο,
 Οὐτ' εἰρήνη σφιν καταθύμιος, αὐτὰρ ἐκήλοισ
 Ἕσυχίοις τ' ἐπὶ γῇ ἀπατήλια μητιώσιν.
- 21 Οἳ τ' ἐπὶ μοι στομάτεσσι κεχηνότες ὥδ' ἀγόρευον,
 Κερτομίους ἐπέεσσ', Αἴ, αἴ, εἶδαμεν ὀφθαλμοῖσιν.
- 22 Ἡ σὺ τόδ', Ἀθάνατ', εἶδες, ἀκὴν μὴ ἦσθα σιωπῇ;
 Σύνθεο, μηδὲ τ' ἐμεῖο, Ἄναξ, ἄπο νόσφι λιασθῆς.
- 23 Ὅρσο, Θεός μευ Ἄναξ τε, καὶ ἔγρεό μοι ἐπ' ἀρωγῇ;
 Κρίνε δὲ νεῖκος ἐμὸν, παρὰ θ' ἴστατο ἐνὶ δίκησι.

P S A L M U S XXXV. 111

Frater : sic pietas anxia filii

Maternum ad tumulum dolet.

15 Me Fortuna gravi si tetigit manu,

Concurfant, mala gaudia

Inter se celebrant : sæx populi coit ;

Incauto invidiam creant :

16 Proscinduntque avidâ me petulantîâ

Scurræ cum balatronibus :

Dentem dente acuunt, & rabiem vomunt.

17 Quem finem patientiæ

Tam lentæ statues, ô Pater optime ?

Arce hoc ludibrium, neque

Desertum rabidis trade leonibus :

18 Acceptum ut referam tibi

Quòd vivo, & video lumen amabile ;

Et cœtu in celebri canam

Te, pronum auxilium ferre vocantibus.

19 Fac ne spes alat improbas

Semper turba meis læta molestiis :

Neu nutu ac oculis notet,

Exultetque meis hostis atrox malis :

20 Qui sermonibus asperis

Insultat, trucibusque infidiis petit

Pacatum malè callidus,

Incautum ut tacitis illaqueet dolis.

21 Non diducere desinunt

Rictum risu : Oculis (euge) oculis diem

Lætum vidimus, inquiunt.

22 O qui luminibus cuncta tuentibus

Terras respicis, hæc vides ?

Ergo sepositâ protege me morâ :

23 Jam tandem evigila ; & manu

Ultrice indomitam frange superbiam ;

24 Κροῖνέ μ', Ἀναξ ὁ Θεός μευ, ὃς εὖ πέρι οἶσθα δικάζειν,
Εὐνομίῃσι τεῆς, μηδὲ σφιν χάριμα γένωμαι.

25 Μηδ' εἰπῶσι ποτὶ σφέτερον μεγαλήτορα θυμὸν,
ὦ πόποι, ἧ ῥ' ὥς ἄμμι φίλον φρεσὶν, ὥς ἐτέλεσθῃ,
Πάγχυ κατ' ἡμέτερόν γε νόον τάδε ἔργα τέτυκται·
Μηδ' εὐχωνθ', ὥς εἴ με καταβρόξαντες ὄλεσαν.

26 Τοῖσιν δ' αἰσχεα πόλλ' ἄμυδις κακ' ἐλέγχεά τ' εἶη,
Οἱ ὑπεροπλήσιν ἐμῇ χαίρουσιν ἀνίη·
Αἰδοῦς τε λῶβης τε μέλαν νέφος ἀμφιέσαιντο,
Οἱ μοι ἐπευχετόωνται ἀγνησορίῃσι νόοιο.

27 Οἱ δ' ἀλαλάξαντες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Οἱ μοι ἀρηγόνες εἰσὶ δίκη, (ἰθεῖα γὰρ ἔστιν)
Ἦδ' ἐπίηρα φέρουσιν ἀναιτίω· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
ὦδ' εἴποιεν, Ἀναξ πέρι πάντων αἰνετὸς εἶη,
ὦ, θαλίη θεράπουρας ἐοῦ ἐπὶ ἡνδανε θυμῷ.

28 Εὐδίκην δὲ τεὴν ἑρέει ὁσίας τε θέμιστας
Γλῶσσά μευ, ἥδὲ πανημερίη τεὸν αἶνον αἰεῖσει.

Ψ Α Λ. Λζ'.

1 **Η** Μὲν ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὑπερβασίῃ ἀλεγείνῃ
Εἶπέ μοι ἐν κραδίῃ, ἐπεὶ εὖ τόδε οἶδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος ὄγ', οὐδὲ Θεοῖο μελατρέπεται οὐδ' ἀλεγίζει,
Νήπιος, οὐδέ ποτ' αὐτὸν ἑο προπάροιθεν ἔζηκεν,
Οὔτε τι οὖν αὐτοῦ μιν ἔχει δέος, οὔτε τις αἰδώς,
Οὐ Θεοῦ οἱ αἰδώς τις ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἑοῖσι.

2 Καὶ ἄδεν οὖν ἑοῖ αὐτῷ, ἰδ' ἀσκηθῆς δόατ' εἶναι,
Εἰσόκ' ἀτασθαλίῃ, τήν τε φρεσὶ βυσσοδομεύει,
Πᾶσιν ἀριγνώτη, στυγερή τ' ἀναφανδὰ γένηται.

3 Αἴσυλα οὗ ἔπεα στόμαλος, δολοέντά τ' ἔασιν·
Οὐκέτι πεπνύσθαι ἐθέλει, οὔτ' αἰσιμα ρέζειν.

24 Justo & supplicio preme
Vindex juste, malos : neu sine, de meo
Luctu lætitiā ferant :

25 Neu secum tacito pectore murmurent,
Evax, rectè habet ; omnia
Supra vota cadunt ; vicimus, en jacet.

26 Foedā ignominiā luant
Stultam lætitiā : dedecoris comes
Infamis pudor eluat
Importuna meis gaudia de malis.

27 At cordi quibus æquitas
Est nostra, ac animus nil sibi conscius ;
Vitā tristitiā procul
Lætā semper agant : ac Dominum ferant
Cœli ad sidera laudibus,
Qui curis famulos liberat anxiiis.

28 Semper justitiā mea,
Custos sancte hominum, lingua canet tuam,
Et præconia, dum mihi
Impellet calidus pectora spiritus.

PSAL. XXXVI.

1 **U**T exta flammis mille sacrificis cremes,
Oscula des faxis, ingeminesque preces,
Araque donis largus accunules tuis ;
Non facies tamen ut te rear esse pium :
Scelera reclamant, & negant te credere,
Consilio mundum qui regat, esse Deum.

2 Utcunque coram blandiare, non tamen
Impietas tacito pectore clausa latet :
Erumpit ignis instar, ac tui trahit
Secum odium, atque odii perniciem comitem.

3 Quodcunque loqueris fraude tinctum est : respuis
Auribus ingratis qui potiora monent.

- 4 Κείμενος ἐν λεχέεσσιν ἀτάσθαλα μήδεται ἔργα·
 Βῆ δ' αὖ ὁδὸν μεμαῶς, οὐκ ἰφειᾶν περ ἐούσαν,
 Οὐτ' ἀγαθήν· οὐδὲ στυγέει κακὸν ἐργάζεσθαι.
- 5 Μειλιχίη σευ, Ἄναξ, εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
 Καί σευ ἀληθεῖη ἐν τ' αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.

- 6 Σὴ δὲ δικαιοσύνη ὥς οὔρεα μακρὰ τέτυκται·
 Σαί τε δίκαι πολιοῖο ἀλὸς βένθεσσιν ὁμοῖαι,
 Δεινοῖς· ἀνθρώπους σὺ, Ἄναξ, θῆρας τε φυλάσσεις.

- 7 Ὡς ἀγαθή τε, Θεὸς, περιώσιον, ἥδ' ἐρίτιμος
 Σὴ ἀγανοφροσύνη· τῷ καὶ μάλα Φῦλ' ἀνθρώπων
 ἘλπONTαι σοοὶ εἶναι ὑπὸ πτερύγεσσι τέῃσι·
 Τάων δὲ σκιὴ ἡνίκ' ἄρα σφέας ἀμφεκάλυψε,
 Τῇ πίσυνοι ἄφαρ εἰσὶ, τεθαρσῆκασί τε λαοί.
- 8 Οἱ δ' ἐμπλήσονται θαλέων σοῦ πίονος οἴκου·
 Καί σφιν ἄλλis πῖεειν δώσεις ποταμοῖο τεοῖο,
 Αἰεὶ τερπωλῇσι μελισταγέεσσι ρέοντος.

- 9 Ὠκεανὸς σὺ γάρ ἐσσι βίου, ἐκ σειῶ τε πηγὴ
 Αἰῶνός τ', ἀγαθῶν τε φρεῖατα πάντα νάουσι,
 Καὶ ποταμοὶ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυξαι,
 Ἡδὲ πατήρ· ἐν σῷ δὲ φάει φάος ὀψόμεθ' ἡμεῖς.

- 10 Μειλιχίης ἔτ' ὀναίντο τέῃς, οἷ κέν σ' ἐνὶ θυμῷ
 Γυνῶσι, καὶ εὐδικίης, οἷσιν νόος αἴσμηλος ᾗσι.

- 11 Μὴ ποδὶ τις βλάψαι μ' ἀνδρῶν ὑπερφηφαιούτων·
 Μῆδὲ βίῃ χερί τε κρατερῇ μ' ὤσαίαιτ' ὤλιτροί.

P S A L M U S XXXVI. 115

- 4 Scelus nefandum nocte tota cogitas :
 Recta fugis : semper deteriora foves.
- 5 O magne rector orbis, indulgentiæ
 Munera terra, fretum sentit, & astra, tuæ.
 Quæcunque cælum amplectitur, parentia
 Legibus orta vigent, lapsa caduntque tuis.
- 6 Modus æquitatis, & tuæ sapientiæ,
 Cunctaque quæ fecit, cunctaque facta regit,
 Longè nivosis montium fastigiis
 Altior est, vasti gurgitibusque freti :
 Humana gens hinc haurit auram & spiritum :
 Nec pecudes curam præteriere tuam.
- 7 Hinc cuncta vitæ suppetunt nobis bona,
 Dum mens corporeo carcere vincta latet.
 Foetus sub alis volucris ut tegit suis,
 Præsidii fugimus spe mala cuncta tui.
- 8 At exul animus morte liber patrium
 Quum repetet limen, fidereamque domum ;
 Illinc egestas & dolores exulant ;
 Nemo feret votis non potiora suis.
 Passim voluptas, pura passim gaudia :
 Delicias largo flumine rivus agit.
- 9 Illic perenni vita fonte profluit,
 Vita gravis fati non refecanda manu.
 Illinc fatiscent mentium caligines,
 Quæ modò sub tenebris pectora nostra premunt ;
 Vultuque radius purus effusus tuo,
 Lumine nos puræ cognitionis alet.
- 10 Benignitatis interim tuæ bonis,
 Qui te cognoscunt & tua facta, fove :
 Qui mente purâ veritatem diligunt,
 Justitiæ facias commoda ferre tuæ.
- 11 Me nec feroci calcet arrogans pede,
 Exigat aut tectis impia turba meis.

12 Κάππεσον ἔνθ' ἄνδρες, τοῖς σχέτλια ἔργα μεμῆλει·
Καί ἐπεὶ οὖν στυφέλιχθεν, ἅμ' ἤριπον, οὐδ' ἄρα πως ἦν
Αὔθις ἀναστῆναι, οὐδ' ἐκφυγέειν κακότητα.

Ψ Α Λ. ΛΖ.

1 **Α**Νδράσι μὴ φθονέης, οἷσιν φίλον αἶσυλα ῥέζειν·
Μηδ' ἐπὶ τοῖς κακοεργοῖσιν δύσζηλος ἔησθα.

2 Ταμνόμενοι γὰρ τοί γε τάχ' ἥτε χόρτος ὀλεῦνται,
Ἡδὲ μαραινόμενοι ἄφαρ ὥς τέρεν' αὖθρα ποίης,
Αὐτως τηλεθόωντα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν.

3 Ἀθανάτῳ πίσυνός τε πέλεν, ἅμα τ' αἴσιμα ῥέζει·
Καί νύ κεν εὐκηλος γαίῃ ἐπὶ τ' οἰκία ναίῳις,
Καί ρ' ἔτεον βόσχοιο, βίος δέ τοι ἔμπεδος εἴη.

4 Ἀθανάτός σοι τερπωλὴ καὶ χάριμα γένοιτο·
Καί κέν σοι τόσα δοίῃ, ὅσα Φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.

5 Ἀθανάτῳ μάλ' ἐκηλος ἐπιτρέψαις τὰ σὰ ἔργα·
Τῷ πίσυνός τ' εἴης, ὃ δέ κεν ῥέα ἐκτελέσειεν·
Ἵν' ὧν δέ σε ἡμερος εἴλ', αὐτῷ τάδε πάντα μελήσει.

6 Σὴν τε δικαιοσύνην ὥσπερ φάος ἀμφαδὰ θήσει,
Ὡς φάος ἡελίοιο, δίκην τέ σευ ὥς μέσου ἡμαρ.

7 Ἴσχεό δ' Ἀθάνατον σιγῇ ποτιδέγμενος αἰεὶ·
Μηδὲ ποτ' ἐν θυμῷ τόδε χέω, μηδὲ νεμέσσα,
Οὐνεκά τις δοκέει μάκαρ ἔμμεν' ἀτάσθαλος ἀνὴρ,
Εἴ περ τ' εὖ ζώῃσιν, ὃς οὐκ ὄφειτ' αἶσυλα ῥέζων.

8 Παῦε, ἔα δὲ χόλον, μηδ' ἀσπερχές μενέαινε·
Μὴ νεμέσα, μὴ καὶ οἱ ὁμῶς κακοεργὸς ἔησθα.

P S A L M U S XXXVII.

117

12 Qui scelere gaudent, scelere sic ruant suo,
Perpetuò ut lapsos iusta ruina premat.

P S A L. XXXVII.

1 **N**E livor urat æmulus
Te, si beatos videris
Pravos; nec Euris iis opes
Fugaciores invide.

2 Nam sic facessit illico
Umbratilis felicitas,
Marcent comis arentibus
Ut falce secta gramina.

3 At tu Dei fiduciâ
Incumbe rectis artibus:
Diuque terram ut incolas
Donabit, ac te nutriet,

4 In hoc sit oblectatio,
In hoc voluptas unica:
Is te fovebit jugiter,
Votique reddet compotem.

5 Committe vitam, rem, decus,
Illius uni arbitrio:
Animi tibi ex sententia
Consecta reddet omnia.

6 Illustris auroræ ut jubar
Tua faciet ut sit æquitas;
Ut luce virtus sit tua
Meridianâ clarior.

7 Perfer modestè quod tulit
Fortuna læva: neu tumens
Irâ impiorum prosperas
Res cerne torvo lumine.

8 Compesce bilem, noxia
Faceffat indignatio:
Ne fors nefarium ad scelus
Impellat æmulatio.

9 Καὶ γὰρ πρόχῳ κακῶς οἱ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ὀλεῦνται·
Οἱ δὲ τε Ἀθανάτῳ πισυνοὶ περὶ κηρὶ πέλονται,
Κτήσονται γαίαν, ὁπθὰ ζωοῖσι μιγύντες.

10 Οὐ μὲν γὰρ ὀνηαῖος ἀλείτης, ἀλλὰ μίνυθα
Μίμνει· εἰ οὖν νῦν ἐστίν, ἄφαρ δ' οὐκ ἔσσετ' ὁπίσσω·
Καὶ ἔδος οὐ σπουδῇ διζήμενος οὐκ ἂν ἐφεύροις.

11 Γαῖαν δὲ κτήσονται ἐνηέες ἄνδρες ἔκκληοι,
Πλούτου τ' εἰρήνης τε τεταρπόμενοι Φίλου ἦτορ.

12 Ἀνδρὶ δικαίῳ ἀλιτροῦς ἐμήσατο ἔργον αἰεκές,
Τῷ δὲ νεμεσσηθεὶς ὀλοοὺς ἔβρυξεν ὀδόντας.

13 Ἀλλ' ἐπὶ οἱ γελάσει ἱερῇ ἱς Ἀθανάτοιο·
Ἐγὼ γὰρ κατὰ θυμὸν, ὃ οἱ σχεδὸν αἵσιμον ἦμαρ.

14 Σπάσσαντο ξίφος ὀξὺ, βίον τ' ἐτάνυσσαν ἀλιτροί,
Ἰέμενοι πτωχὸν πελάσαι χθονὶ πολυβοτείρῃ,
Πτωχὸν λευγαλέον κεχρημένον, ἢ ἐναρίζαι.
Ἀνέρας, οἱ βίον εὖ ἰδύνουσ' ἠδὲ καὶ αἶσαν.

15 Τῶν δὲ τε φάσγανου ὀξὺ διὰ πρό τε εἰσεται αὐτῶν
Μέσσην κακκραδίην, ἅμα τ' ἀγνυμένοιο βιοῖο.

16 Ἀνέρος εὐσεβέος ζωῇ, ὀλίγη τε Φίλῃ τε,
Κρείσσων, ἢ πολέων ἄφρονος καὶ πλούτος ἀλιτρών.

17 Καὶ γὰρ δυσσεβέων σθένος ἠδὲ βραχίονες ἀνδρῶν
Πρυμνοὶ ἀραχθήσονται· Ἀναξ δὲ τε ἔρμαι δίκαιων.

- 9 Eliminantur impii
Fumo levi velocius :
Terras modestus incolet,
Serisque linquet posteris.
- 10 Morare paulum, & impium
Nusquam videbis : adspice
Ædes, superbi vix heri
Agnoveris vestigium.
- 11 Modesta bonitas otio
Lætam senectam transiget ;
Et incolenda hæredibus
Paterna linquet prædia.
- 12 Clam rete nectit impius,
Bonisque concinnat dolos :
Et dente frendens livido,
Dolore & irâ ringitur.
- 13 Hæc cernit ex alto Deus,
Minasque ridet irritas :
Quippe imminentem vertici
Cladem scelesto profpicit.
- 14 Ensemque stringet improbus,
Arcumque tendet, pauperes
Ut perdat, ac innoxios
Figat sagittis impiis.
- 15 Districtus ensis in sui
Domini redibit viscera :
Frangetur arcus lethifer,
Et frustra acuta spicula.
- 16 Præstat supellex sobria,
Recteque parta recula,
Quàm rapta per vim divitum
Fastidiosa copia.
- 17 Malè parta justus arbiter
Disperget, & potentiam
Franget scelesti : dexterâ
Justum suâ tuebitur.

- 18 Ἀθάνατος δ' ἀνδρῶν ἶδεν ἡμάλα καὶ βίον ἔγνω,
Οἵπερ ἐναΐσιμοί εἰσιν· ἀκήρατος οὖν σφιν ὀπίσσω
Κλῆρος ἔπι, κλῆσὶς τε μάλ' ἐμπεδος ἔσσεται αἰεὶ.
- 19 Ὡς ἐν ἀργαλέῃ, ἔτε τ' ἡμάλα λυγρὰ πέλονται,
Οὐδ' οὐκ αἰσχυρθεῖεν· ἐπὶ δέ τε λιμὸς ἴκηται,
Ἔσσεθ' ἄλλης σφ', ἵνα μὴ βρώμης ἐπιδευέες ᾧσι.
- 20 Δυσσεβέες δ' ἀπολεῦνται, ἰδ' ἐχθροὶ Ἀθανάτοιο·
Ὡς δ' ὅποτε κριῶν τε καὶ ἀρνῶν πίνουσι δῆμον
Πῦρ δῆϊον φθίησιν εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν,
Κνίσσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσομένη περὶ καπνῶ·
Ὡς οἱ ἀποφθίμενοι κνίσσῃ καπνὸς τε γίνονται.
- 21 Οὐκ ἀπέδωκε δάνειον, ὅ, τ' ἔλλαβ' ἀτάσθαλος ἀνὴρ·
Ὅστις δ' αὖ ἀγαθὸς, καὶ κεν προικὸς χαρίσαιοτο,
Πολλοῖς πολλὰ δίδους, ἐπεὶ οἱ νόος ἔστ' ἐλεήμων.
- 22 Οἷς δ' φίλα φρονέει ἐνὶ θυμῷ, τοί-δ' ἄρα γαῖαν
Κτήσονται· οὐδ' αὖθ' ὅ κατέστυγε, τοί-δ' ἀπολεῦνται.
- 23 Ἰχθυὰ τ' ἰθύνει καὶ ὁδὸν Θεὸς ἀνέρος ἐσθλοῦ·
Οὐ τε βίον φιλέει, καὶ εἰς ἐπιτέρπειται ἔργους.
- 24 Εἰ πέσεν, οὐκ ἀπόλωλεν· Ἄναξ γὰρ ὑπέσχεθε χεῖρα.
- 25 Ἢ ποτὲ κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἰκάνει,
Ἄλλ' οὐ καλλειφθέντα ποτ' ἀνδρα δίκαιον ὅπως πα,
Οὐδ' ἐὰ τέκν' ἀνὰ δῆμον, ἐπεὶ χρεὼ ἵκεν ἐδωδῆς,
Αἰτίζουσ' ἀκόλους, οὐδ', οὐνεκα λιμὸς ἀνωγε,
Πλαγχθέντ', αἳ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ·
Οἷοί τε πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
- 26 Ἡματα πάντ' ἐλεεῖ, καὶ χρηρίζοντι δανείζει·
Παῖδες οἱ μάκαρες, καὶ σφιν πολὺς ὄλβος ὀπηδεῖ.
- 27 Χάζεο πόλλ' ἀπᾶνευθε κακοῦ ἅπο, αἵσιμά τ' ἔρδε·

PSALMUS XXXVII. 128

- 18 Innoxios fovet Deus,
Ac rem tuetur : providet
Longæva ut usque in sæcula
Sit sempiterna hæreditas.
- 19 Seu pestis atra, seu furor
Turbabit orbem bellicus ;
Nil deerit usque innoxio,
Famem nec ægram sentiet.
- 20 Sic hostis impius Dei
Perit repentè funditus,
Adeps optimæ ut victimæ
Vanescit in fumos leves.
- 21 Nil donat, usque & scenerat
Injustus : at justo sua
De sorte superat paupere,
Quod donet indigentibus.
- 22 Justorum amici prædia
Linquent suæ propagini :
At hostium radicitus
Semen peribit erutum.
- 23 Amatque justum, & dirigit
Ejus Deus vestigia :
- 24 Dextrâ ruentem sustinet,
Lapsumque dextrâ sublevat.
- 25 Puer fui, nunc sum senex,
Ope destitutum nec pium
Videre memini, nec stipem
Ejus petentes liberos.
- 26 Justus misertus pauperum
Dat usque & usque mutuum :
Seræ tamen propagini
Non larga deest opulentia.
- 27 Vita scelus nefarium,
Sectare recta : dum diem

Σοί δ' ἔδος ἔμπεδον ἔσσεθ', ὃ ναίοις νωλεμές αἰεί.

28 Ὅτι δίκην φιλέει Θεός· οὐδέ παθ' οὐς θεράποντας
Καλλείπει, ὁσίους, οἱ δ' ἡμᾶτα πάντα σώψεν·
Δυσσεβέων δ' ἀνδρῶν γενεὴ προφέλυμνος ὀλεῖται.

29 Γαῖάν κεν λελάχοιεν, ἰδὲ κλήσαιντο δίκαιοι,
Νωλεμές οἰκεῦντες· μετανάσται δ' οὐ ποτ' ἔσονται.

30 Ἀνέρος εὐσεβέος στόμ' ἐπιφροσύνας ἀγορεύει·
Τοῖο δ' ἀπὸ γλώσσης ῥέει εὐνομίη τε δίκη τε.

31 Θεσμὸν εἰοῖ Θεοῖο φίλου περὶ κῆρι φυλάσσει
Ἐν στήθεσσι τοῖς· τῷ καὶ ποσὶν οὐκ ἂν ὀλίσθοι.

32 Ὡς σκοπὸς, ἄνδρα δίκαιον ἀτάσθαλος ὁρῶ νῆσεν·
Τῷ δ' ἐπὶ καὶ λόχον εἴσε, κατακλόμεναι μενεαίνων.

33 Ἀλλ' οὐ πως μιν ἐπιτρέψει χεῖρεσσιν ἐήσιν
Ἀθάνατος, καὶ ἐ οὐ ποτ' ἑάσει κύρμα γίνεσθαι·
Καὶ δὲ μιν οὐ δικάσει, ὅταν οἱ ἐπὶ νεικος ὀρώρη.

34 Ἀθάνατον δ' ὑπόμεινον, ἐπὶ ποτιδόμενος ἴδον·
Τοῦ δέ θ' ὁδὸν βαίης, μηδ' ἄλλοθι σὸν ποδὰ θείης,
Καί σε κεν ὑψὸς αἰεῖραι, ἵνα κλήσαιό τε γαῖαν,
Δυσσεβέες τ' ἀπόλουντο, σύ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο.

35 Εἶδον δυσσεβεῖα κρατερόν θραλήν ἐνὶ πολλῇ,
Ὅλβω τε πλούτῳ τε κεκασμένου ἠγορῆ τε,
Δενδρέω αὐθιγενεῖ ἱκελὸν μάλα τηλεφύωντι.

36 Ἀλλά γε παρμέμελῳκε, καὶ αὐτίκα γίνετ' ἄφαντος,
Ὅδ' ἔτ' ἐπὶ σπουδῇ διζήμενος οὐ μιν ἐφεῦρον.

37 Εἶσι δ' ἀμύμονα φῶτα, δίκαιόν τ' ἄνδρα νόησον·
Ἀνδρὸς γὰρ τοιοῦδε πανόλβιός ἐστι τελευτή.

38 Οἱ δ' ἄρ' ἀτάσθαλοί εἰσιν, ὁμοῦ ἀπὸ πάντες ὀλεῦνται·

Τοῖσι

Sol fundet aureum, tui
Terras nepotes incolent.

28 Deus æquitatem diligit,
Bonos nec unquam deserit :
At interibit funditus
A stirpe semen impii.

29 Justus beata jugera
Agri tenebit, & colet
Cum prole, donec ultimus
Instabit orbi terminus.

30 Sermo sapiens & æquitas
In ore semper est bonis :

31 In corde scripta lex Dei,
Ne pes labet, gressum regit.

32 Observat impius pium,

33 Ut perdat : ast illum Deus
Custodit ; ante judicem
Tuetur à calumnia,

34 Spem colloca in Deo, Dei
Sectare leges : & dabit,
Dives potensque ut hostium
Cernas superstes exitum.

35 Vidi potentes impios,
Gravique fastu turgidos,
Virescere instar laureæ
Amcena propter flumina.

36 Specto repente : en lubricæ
Imago, nusquam gloriæ ;
Nusquam manent vestigia
Cunctis gravis potentia.

37 Justi intuerè & integri
Vitæ statumque & ordinem ;
Videbis alto in otio
Lætam senectam degere.

38 At prompta semper lædere
Prorsum interibit factio :

Τοῖσι τ' ἀλιτροῖσιν τέλος ἔσται αἰπὺς ὄλεθρος.

39 Εὐσεβέων δὲ φόως ἐξ Ἀθανάτοιο τέτυκται,

Ὅς σφίν τ' ἄλκαρ ἔησι κακῇ ἐν ὀϊζύος ὥρῃ.

40 Καὶ σφιν ἀρήξει Ἀναξ, καὶ ρύσεται· ἐκ δ' ἄρ' ἀλειτέων
ῥύσεται, ἥδ' ἐσώσει, ὅτ' αὐτῷ θάρσυνοί εἰσι.

Ψ Α Λ. ΛΗ.

1 **Μ**Η' μοι ἐπιπλήξειας, Ἀναξ, κεκοτηότι θυμῷ.
Μηδὲ με πλήξειας ῥάβδῳ τεῇ αἰνὰ χολώθεις.

2 Ἐν γὰρ πῆχθει ἔμοιγε τεοὶ πλερόντες οὔστοι,
Ὅξέες· ὅς τ' ἄμοτόν με βαρεῖν χειρὶ πιέζεις.

3 Ὡς σὺ μάλ' ὠδύσαιο, φθινύθει μοι ἔτι ὅστέοφι χρεῶς·
Οὐδέ τι μοι σόον ἔστ', οὐδ' ἀρτεμὶς ἐν μελέεσσιν.
Εἵνεκ' ἐμῆς ἄτης, νούσου δ' οὐ γίνετ' ἐρώη.

4 Καὶ γὰρ ὑπὲρ κεφαλὴν ἀλιτήματά μιν βεβαῶτα,
Κύματά θ' ὥς ἐμὲ θῆκεν ὑπόβρυχα· καὶ με βαρύνει,
Ὡς ὅτε που τινὰ φῶτα πελώριον ὄβριμον ἄχθος
Τεῖρει βαστάζοντα, φέρειν δ' ἔτ' οὐ κεδύσαιο.

5 Τήκομαι ὥτειλῃσι καὶ ἔλκεσι μυδαλέοισι.
Σηπομένων δ' ἄρα τῶν γε κακῇ γίνετ' ἐκ χροῶς ὁδμή,
Νηπιέην δὲ ἐμὴν, ἀεσιφροσύνην τ' ἀλεγεινήν.

6 Λίην δὲ τροχαλὸς γίνομαι, ὀδύνησ' ἰεὺς κυφός·
Ἐρπύζω δὲ πανημέριος τέτημένος ἦτορ,
Καὶ μ' ἀδινῶ γόοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

7 Ψοαί μιν νούσοιο κακῆς περί τ' ἀμφὶ τε νεφροὶ
Πίμπλονται, κενεῶνά τ' ἀεικέλιον λάβειν ἔλκος·
Οὐδέ τι μοι σόον ἔστ', οὐδ' ἀρτεμὶς ἐν μελέεσσιν.

P S A L M U S XXXVIII. 125

- Vitamque claudet terminus
 Dignus patris nequiter.
 39 Justus salutis collocat
 Omnem in Deo fiduciam;
 Qui fulcit æquos robore,
 Adversa cùm fors intonat.
 40 Dominus petenti fert opem;
 Et in periculis liberat
 Ab impiis, qui se & suam
 Illi salutem credidit.

P S A L. XXXVIII.

- 1 **N**E me furoris æstuante incendio,
 Servator orbis, argue:
 Neu promerentem quamlibet poenas graves
 Pergas per iram plectere.
 2 Hærent medullis penitus infixæ meis
 Tuæ sagittæ dexteræ.
 3 Iræ tuæ hinc me, & inde mentis conscia,
 Sic vis paventem perculit,
 Ut nulla plagis faucii pars corporis
 Non langueat lethalibus:
 Ossa ut solutis artuum compagibus
 Sceleris venenum attraxerint:
 4 Sceleris, profundo quod meum ceu gurgite
 Caput resorbens obruit;
 Quod in alta rursus me renitentem, velut
 Immane saxum, degravat.
 5 Veteris cicatrix vulneris recrudit,
 Vomitque tabem luridam.
 6 Afflictus, humilis, ultimis premor malis,
 Luctu situque squalidus:
 7 Clausumque cæcis fervet in præcordiis
 Ulcus, nec ulla corporis
 Expers doloris pars vacat.

- 8 Οὐ μοι ἔτ' ἴς· πολλῇσι συνέρρηγμαὶ ὀδυνῇσι·
 Στήθεσιν ἐμβρέμεται κραδίη, κέλεται δὲ με θυμὸς
 Πένθεσι τειρόμενος στοναχὴν αἰλίστου ὀρίνειν.
- 9 Καὶ σύγ' ἐμὸν σάφα οἶδας ἐέλδωρ, ὃ, τίς με χρεώ·
 Οὐδ' ἔλαθόν σε, Ἄναξ, ἐμὰ δάκρυά τε στοναχαί τε.
- 10 Πάλλετ' ἐμοὶ κραδίη, καὶ ἐνὶ στήθεσσι πατάσσει·
 Καί μ' ὀλιγοδρανέοντα βίη λίπεν, ἐκ δέ μοι αἶγλη
 Ὀφθαλμῶν ἀπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.
- 11 Τῇλε φίλοι ἑταροὶ τε ἀφ' ἑλκεος ἔσταν ἐμοῖο·
 Οἱ τέ μοι ἄρθριοι ἦσαν, ἐμεῦ ἀπο νόσφι λιάσθεν,
 Βλὺν δέ τ' ἐμὲ προλιπόντες ὁμῶς πηοὶ τε ἔται τε.
- 12 Ἰέμενοί μοι θυμὸν ὀλέσσαι δίκτυα θῆκαν·
 Οἱ μοι πῆμά τε ράψαν, ἀτάσθαλα πολλὰ τ' ἔειπον,
 Ἦδ' ἐ πανημέριοι κακὰ κέρδεα βουλεύσαντο.
- 13 Ἄλλ' ἐγὼ ἤντε κωφὸς ἔην, ὥς τ' εἴ νύ μοι αὐτῶς
 Οὐατ' ἀκουέμεν ἦν, ἔμενον τέτληότι θυμῷ·
 Ὡς τ' ἀκέων καὶ ἀναυδος, ὃ, τ' οὐ ποτε γῆρυν ἴησι.
- 14 Τοῖος ἐγὼ γενόμην, ὥς τ' οὐκ αἶτῳτι ἰοικώς,
 Ὡς τ' ἀνὴρ ἀγανὸς, καὶ ἥπια θήνεα εἰδώς,
 Ὅς τ' οὐ πῶ τινα νείκεσ' ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν,
 Οὐδέ θ' ὁμοκλήσας χαλεπῶ ἠνίκαπε μύθῳ.
- 15 Σοὶ γὰρ ἔπ' ἔλπομ', Ἄναξ· σὺ δ', Ἄναξ ὁ Θεὸς μεν, ἀκούσεις·
 16 Εἶπον γάρ, Μή πως χάσμι' ἀντιβίοισι γενοίμεν·
 Οἱ μοι ἐπευχετόνται, ἐπὶν ποτε ποσσὶν ὀλισθῶ.
- 17 Πὰρ γὰρ ἐμοὶ ἄτη, τάχα καὶ πεσέεσθαι οἶώ·
 Αἰεὶ δ' ἄλγος ἐμὸν μοι ἐνωπῇ, ἥδ' ἐνὶ θυμῷ.
- 18 Ἦ γὰρ ἀτασθαλίην μεν ἀριφραδέως καταλέξω,
 Ἦδέ μοι αἰὼν ἄχος φρεσὶν ἔσσεται, οὐνεχ' ἀμαρτον.

- 8 Sic debilis
Et fractus usque & usque sum ;
Malis ut impar voce lamentabili
Cor ejuletque & rugiat.
- 9 Dominator orbis, vota nec animi mei,
Nec te latent suspiria.
- 10 Pavens tremensque turbidum cor palpitat :
Defecta membra viribus
Torpore marcent languido : noctem trahens
Caligat acies luminum.
- 11 Vicini, amici, & sanguinis communio
Quos propior admorat mihi,
Procul abstinere, fœditatem vulnorum
Vix sustinentes cernere.
- 12 At prompta semper in meum exitium manus,
Molita vim nefariam,
Dolosa tendit continenter retia,
Fraudesque versat impias.
- 13 Ceu mutus ore, surdus aure, ego interim
Obtorpui silentio ;
- 14 Elinguis instar & stupentis, crimina
Qui nesciat refellere.
- 15 In te reposta est spes mea : ô rerum, potens
Rector, benignus annue.
- 16 Ne risus hosti sim superbo, qui meis
Insultat insolens malis :
Qui, si vacillent lubrico lapsu pedes,
Læto triumphat gaudio.
- 17 Ad perferenda sum paratus verbera :
Vibice semper area
Cruenta turgēt exarati corporis
Sulcis flagrorum grandibus.
- 18 Merui scelestus, fateor, heu merui ; nocens
Do jure pœnas debitas.

- 19 Ἄλλ' ἐχθροὶ μευ ἔτι ζωοὶ κρατεροὶ τε πέλονται·
 Οἱ τέ μ' ἀπεχθαίροντες ἀναίτιον, οὔτι δίκησι,
 Μαψιδίως στυγέουσιν, ἐπήτριμοι αἰὲν ἔασιν.
 20 Οἱ κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο ἀεικέα τίσαν ἀμοιβήν,
 Δυσμένεές μοι ἔασιν, ὅτι φρεσὶν αἵσιμα ἤδεα·
 Ὅ, τῇ καὶ ἐσθλὸν ἔησιν, ἐμοὶ περὶ κῆρι μέμηλε.
 21 Μή με, Ἄναξ, κατὰλειπε, Θεός μευ, μὴδ' ὑποχώρει
 Λίην, μὴδ' ἐμέθεν νοσφίζεο τηλόθι μᾶλλον.
 22 Σπεῦδ' ἄγ', Ἄναξ, μοι ἄμυνε, φόως δ' μοι ἐσσι καὶ ἄλκαρ.

Ψ Α Λ. ΛΘ.

- 1 **Ἦ**Ρ' ἐφάμην σπουδῇ πεφυλαγμένος αἰὲν ἔσεσθαι,
 Μή ποθ' ἀμαρτοεπῆς στρεπτή μευ γλῶσσα γένοιτο,
 Μηδὲ τι μοι ἀσύφηλον ἔπος φύγοι ἔρκος ὀδόντων·
 Τῷ τε χαλινώσῃν στόμα μευ παρεούλης ἀλείττω.
 2 Τέτληκ' ἴσος ἀναύδῳ, ἀκὴν δέ τε ἦα σιωπῇ,
 Οὐδέ τι ἐκφάσθαι ἔπος ἤθελον, οὔτ' ἀγαθὸν περ·
 Οἷδ' ὥς μοι σχέτο πένθος, ἀτὰρ καὶ μᾶλλον ὀρίνθη.
 3 Θέρμετο δὲ κραδίη μοι ἐνὶ φρεσὶν· ἔως τ' ἐνὶ θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' ὠρμαινον, πῦρ ἐν στήθεσσι δέδηε·
 Γλῶσσα δ' ἄρ' οὐκέτ' ἐπαύσατ', ἔπος δ' ἔφατ', ἐκ τ' ἐνόμαζεν.
 4 Ὡ Ἄνα, δεῖξον ἔμοιγε ἐμὸν τέλος, ὄφρα δαείω
 Ἡμάτά μευ, τέο μέχρ' ἔτι ζωοῖσι μετείω,
 Εἰδὼ θ', ὥς δειλή τε μινυνθάδιός τέ μοι αἰών.
 5 Αἰὼν ὥς παλάμη, ὥς δάκτυλοι ἡματ' ἔασιν,
 Ὡς ὀλίγον μοι τέρμα, βίοιό τε μέτρον ἔθνηκας,
 Οἷδέν θ' ὥς σέθεν ἀντ' αἰὼν ἐμῇ, οὐτιδανή τε·
 Ἡ μάλ' ἕκαστος ἀνὴρ, εἴπερ θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ
 Ζωὸς καὶ σόος ἦσιν, ἀπας ληρός τε κόνις τε.
 6 Ἡ μάλ' ἀνὴρ σκιὴ ἔστι, βίος τ' εἰδῶλον ἀμαυρόν·

P S A L M U S XXXIX. 129

- 19 Sed invalescit hostis atrox interim,
Viresque sumit factio;
Vivunt vigentque, & immerentem injuriâ
20 Me prosequuntur : pro bono
Malum rependunt: jugiter calumnias,
Quia recta sector, ingerunt.
21 Tu ne recede longius, neu deferas
Periculis in ultimis.
22 Accurre ; dextram da salutarem, meæ
Salutis auctor unice.

P S A L. XXXIX.

- 1 **Q**uum sævus hostis me meo lætus malo
Lacesseret conviciis ;
Mecum ipse, verbis abstinere ab asperis
Et jurgiis, decreveram.
2 Linguae obsecravi claustra fræno ; pertinax
Obmutui silentio ;
Ac; temere ne quid os mali profunderet,
Verbis bonis clausi exitum.
3 At, ignis instar, vetitus egredi dolor
Exarsit intus acrius.
Tandem obstinatae fræna pertinaciæ
Perfregit ira ; ac talibus
4 Dominum rogavi : Mihi meæ vitæ modum
Qui sit futurus indica :
Quando evolabo liber hoc molestiæ
Fastidioso è carcere.
5 Tu clausa nullo sæcla degis termino,
In te beatus ac potens.
At nos quod ævi vivimus penè est nihil;
Ac penè brevius quàm nihil ;
6 Umbrae fugacis instar, atque imaginis
Quam reddit æquor vitreum :
Idque ipsum inani in vanitate atque anxiiis
Ægrescit in laboribus.

K

Animum

Ἡ μάλα μὰ ψ κλονέονται ἐπὶ χερσὶ Φῦλ' ἀνδρῶπων·

Χρήματ' ἀγειρεὺς αὐτῆρ, οὐτ' ἔγνω τίς κεν ἐπαύσῃ.

7 Νῦν δὲ τίς, Ἀθάνατ', ἐλπίς ἐμή; τίς αὐτὲ πέποιθα;

Ἡ ῥα σύ γ' ἐλπίς ἐμὴ μόνος ἐπλεα, σοί τε πέποιθα.

8 Ῥῦσαι, καί με σάωσον ἐμῶν ἀπ' ἀτασθαλιῶν

Πασέων· μηδὲ μ' ἔα λώβην ἀκὴν ἐλέγχεά τ' εἶναι

Ἀνέρι νηπυτίῳ, νόου ὅς τ' ἀποφώλιός ἐστι.

9 Σιγῇ ἀτρέμας ἦν, ἀκέων θ', ὅτι αὐτὸς ἔρεξας.

10 Ἴσχεο σὴν μάλιστα ἐμεῦ ἀπο, παῦε δὲ ῥάβδον·

Ἐκ μ' ἔλιπε ψυχῇ, ὀλιγηπελὴ τ' ἔχε θυμὸν,

Τόσσον ἔγωγε τεῇ πληγῇ καὶ χεὶρι δαμάσθην.

11 Εἴνεκ' ἀτασθαλίας ὅτε σὺ βροτὸν ἄνδρα χαλῆπτεις,

Δεινὸν ἐπιπλήσων, χάριν οἱ ἀπὸ πάγχυ μαραινεῖς,

Καὶ κάλλος, κατὰ δὲ χροῶς τήκεις σπτιέοικως,

Ὅς τε καὶ εἶματ' ἔδη· ματὴν δ' ἄρα Φῦλ' ἀνδρῶπων.

12 Σύνθεο, καί μευ ἄκουσον, Ἀναξ, ὅπα λισσομένεα,

Κλυθί μευ εὐχολῆς, ὅς σοί τε γέγωνα βοήσας·

Σιγῇ μήτε πάρελθ' ἐμὰ δάκρυα, ὅς γέ ποί εἰμι

Ξεῖνός τ' ἄλλοδαπός τε μινυθιάδιός τ' ἐπὶ γαίῃ,

Ὡς πατέρες μευ ἅπαντες, ὅσοι πρὸ τ' ἐμείο γέοντο.

13 Ἴσχεο, καί με ἔα, ἵνα μοι ὀλίγον περ ἔησιν

Ἀμπνεῦσαί τε πόνοιο, καὶ ἐς Φρενα θυμὸν ἀγειραί,

Πρὶν με μολεῖν, καὶ μὴ που ἐτι ζωῆσι μετεῖναι.

Animum libido torquet, instat gaudium,

Spes tollit, ac timor premit.

Tumultuamur temere: congerimus bona

Incognitis hæredibus.

7 Quò me ergo vertam? quis laboranti feret

Opem? quis eximet malis?

8 Spes omnis in te: miseriæ fontem meæ

Peccata tolle noxia.

Neve esse stultis me finas & improbis

Despectui & ludibrio.

9 Hostis protervi lingua me quum turpibus

Proscinderet conviciis;

Obmutui, iræ vindices pœnas tuæ

Has esse gharus scilicet.

10 Rector parensque gentis humanæ, tuæ

Paulisper aufer verbera.

Viresque linquant, vita nec semper novis

Plagis ferendis sufficit.

11 Te persequente scelera pœnis, illico

Vigor decorque defluit.

Tineis peresæ more vestis. O homo

Caduca res & futilis!

12 Parens benigne, precibus aurem da meis;

Neu verba sperne supplicis;

Neu lacrymanti averte vultus hospiti.

Namque hospes hanc terram colo:

Nec ego, parentes nec mei certum locum

Habemus hic: sed in diem

Solliciti & horas, turbidas transégimus

Vitæ brevis molestias.

13 Igitur severam paululum abstine manum,

Festum ut resumam spiritum:

Mortis priusquam, reditus unde non pater,

Transmiserit me janua.

- 1 **Ε**Τλην μὲν καὶ ἔμεινα Θεοῦ ποτιδύγμενος ἔμπης·
 "Ο; δέ τ' ἐπεγνάμφθῃ, καὶ μευ βοῶντος ἀκούσῃ.
- 2 Καί με σμέρδαλείοιο ἀνήγαγεν ἔκ τε βερέθρου,
 Πηλοῦ τ' ἐκ μιανοῦ, ἐξ ἰλύος τε βαθείης·
 Πέτρῃ ἔπ' ἀσφαλέως ἐμά τ' ἰχθυα θῆκε πόδας τέ.
- 3 "Ος τε νέην ὑπ' ἐμοὶ ἔθρετ' ἠδ' εὐτυνεῖν ἀοιδὴν,
 "Ως μιν ἀνὰ στομ' ἔχων Θεοῦ ἀμοῦ αἶνον αἰέσω·
 Πολλοὶ κεν τόδ' ὀρώεν, ἰδὲ τραμεοίατο θυμῷ,
 Καὶ νῦ κεν Ἀθανάτω πίσυνοι μετόπισθε γένοιτο.
- 4 Τρὶς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ καὶ τετραῖκς, ὃς θ' εἰὼν ἄλκαρ
 Θῆκε καὶ ἐλπυρὴν ἱεροῦ μένος Ἀθανάτοιο·
 Οὗτ' ἄρ' ὑπερφιάλων, οὔτε ψευστῶν ἀλεγίζει.
- 5 Πολλὰ μὲν εἰσιν, Ἀναξ ὁ Θεὸς μέν, θέσκελα ἔργα,
 Μέρμερα, ὅσα τ' ἔρεξας, ἄγῃ δ' ἔχεν εἰσορόωντας·
 Πολλὰ δ' ἔασιν ἐς ἅμμε τεοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
 Οὔ κί τις ἐξείης ποτέ τοι τάδε πεμπάσσαιτο·
 Πάντα μάλ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν·
 Μᾶλλον τις καὶ κύματ' ἀριθμήσει θαλάσσης,
 Οὔνεκα μυρία εἰσὶν, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τέ.
- 6 Οὔτε θυηλή σοι καταδύμιος, οὐδ' ἐκατόμβη·
 Οὐατά μοι τέτρηκας ἀνοιχάς τ', ὄφρα πίθωμαι·
 Ἰρὰ δὲ κάλ' ἵνα τοι κατὰ πίσσα μηρία κῆω
 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, οὐκ ἦτεες οὐδ' ἐπέτελλες,
 Οὐδὲ φίλ' ἱερά, τοῖς σε παρὰ τρωπῶσ' ἀνδρωποὶ,
 Λισσόμενοι, ὅτε κεν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.

P S A L. XL.

- 1 **Q**uum circumfremerent me timor & minæ,
Intentansque avidam Mors fera dexteram;
Spes coelestis opis, fera licèt, tamen
Lenibat trepidam sollicitudinem.
- 2 Advertit Dominus, meque voragine
Coenosi implicitum gurgitis extulit:
Ac saxi solidis imposito jugis
Monstravit facilem quâ graderer viam.
- 3 Afflavitque novo pectora spiritu,
Suffecitque suæ materiam novam
Laudis, quam canerem dulcè loquacibus
Nervis, ac numeris lenè sonantibus.
Hæc cernant, rapidæ qui violentiæ
Fati vel dubiis casibus imputant
Eventa; ac trepidi se Domini in fidem
Dent, qui stellifero regnat in æthere.
- 4 Felix, qui stabili spe Dominum ac fide
Spectat; quem tumidæ pompa superbiæ
Non ad se illecebris ducit inanibus,
Fallacique boni ludit imagine.
- 5 In nos, Sancte Parens, quot vigilantia
Et quàm mira tuæ pignora suppetunt;
Quæ nec mens acie cernere languida
Possit, nec numero lingua retexere!
- 6 Aurem mî tacitè vellis, & admones
Quòd labem sceleris nec pretium levet,
Nec sanguis pecudis nil meritæ eluat,
Nec consumpta focus expiet hostia.

7 Καὶ τότε ἔφην, Ἰδοὺ ἔρχομαι, ἐμεῦ περὶ θέσφατα ταῦτα
Γεγράφατ' ἐν πίνακι πτυκτῷ δέλτῳ τε παλαιῇ.

8 Ἐρδων ὡς ἐθέλεις, καὶ τοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Τέρπομαι, Ἀναξ ὁ Θεὸς μεν· ἐμοὶ δ' ἐνὶ θεσμός ἄρης
Νηδυίοισι τερός, καὶ μιν περὶ κῆρι φυλάσσω.

9 Ἐξήγειλα δίκην μεγάλῳ ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ·
Οὐδ' ἄρ' ἔχου σιγῇ, ὡς εὖ σὺ καὶ, Ἀθάνατ', ἔγνως.

10 Οὐδὲ δικαιοσύνην σευ ἐνὶ φρεσὶν εὐτὸς ἐμευδον,
Αὐτὰρ ἀληθείην καὶ ἀρωγὴν σευ κατέλεξα·
Οὐδέ τι σιγῇ εἶχου ἐννεΐην ἐρατεινὴν
Μειλιχίην τε τετὴν, οὐδ' ὡς σοὶ πιστὰ πέλονται,
Ὡς σὺ τ' ἀληθὴς εἶς· μέσση τὰ δὲ πάντα Πίφαισκον
Ἀνδρῶν εἰν ἀγορῇ, ὅθι τε πλεῖστος πέλε λαός.

11 Ἀλλ' ἐλέαιρε, Ἀναξ, καὶ μὴ σὸν αἶψ' οἴκτου ἔρουκε
Νόσφιν ἐμεῖο· τετὴν δὲ φιλοφροσύνη με σαώσαι,
Σὴ δέ τ' ἀληθείη με φυλάξαι νωλεμές αἰεὶ.

12 Πάντη γὰρ περὶ μ' ἄται ἐκυκλώσαντο βαρεῖαι,
Μυρίαί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη·
Μάρψασαί μ' εἶχόν μευ ἁμαρτάδες, οὐδ' ἔτι μοι ἦν
Δέρκεσθαι, τόσσον μ' αὐτέων νέφος ἀμφεκάλυψεν,
Ὅσαι γε τρίχες οὐδὲ καρήατός εἰσιν ἐμοῖο·
Τῷ μ' ἔλιπε κραδίη, ὀλιγηπελίη τ' ἔχε θυμόν.

13 Σοὶ φίλον εἶη, Ἀναξ, ρῦσθαί με πρόφρονι θυμῷ·
Σπεῦδ' ἄγε, λίσσομαι, Ἀναξ, τάχα δ' ἔρχεό μοι ἐπαρωγός.

14 Λωβητοί τ' εἶεν καὶ ἐλεγχείες, οἳ μοι ὀλεθρον
Ῥάψαν ἀεικελίως, μέμασάν τ' ἀπὸ θυμόν ὀλέσσαι·
Αἰσχυθεῖεν ὁμῶς, μετὰ τε στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
Αὐτως, ἀχλειῶς, ὅσσοι κακὰ μοι φρονέουσι.

- 7 Tum dixi, Venio: quod libet impera.
Adsum, Sancte Parens, iussa capessere
Promptus: ceu tabulis scripta fidelibus
Edunt perpetui fata voluminis.
- 8 Huc mens, huc studium tendit, uti tuis
Conformem monitis, quæ gero, quæ loquor,
Quæ mecum tacitus cogito: nam, tua
Incisa est animo lex penitus meo.
- 9 Famam justitiæ per populos tuæ
Latè præco fero: nec labiis meis
Nec linguæ requies, omnibus ut tua
Terris (ipse vides) nota sit æquitas.
- 10 Nec justum tacui te mala plectere,
Promissique tenacem, & miseris opis
Largum: me bonitas indice gentibus
Cunctis facta palam est, & tua veritas.
- 11 Defendant igitur me bonitas tua,
Promissique fides fallere nescia:
Obsessumque malis innumeris tuâ
Me, rerum Genitor, protege dexterâ.
- 12 Me pœnæ, capitis quæ superent pilos,
Omni ex parte premunt, quas neque luminis
In promptu est acie nôsse: animus stupet,
Curarum innumeris obrutus æstibus.
- 13 At tu, mundi Opifex sancte, salutifer
Adsis: auxilium fer cito, & ultimis
Oppressum penitus subtrahe me malis,
Ut pravi pudeat consilii improbos.
- 14 Turpem ignominia tristitiam ferant,
Tendunt exitio qui laqueos meo:
Infamem referant consilii exitum,
Nostris qui capiunt lætitiâ è malis.

15 Καί κεν ἀπορραϊσθέντες εἰκότα μισθὸν ἄρουντο
Σφῆς ἄτης, καὶ ὄλουντο διὰ σφέτερ' αἰσχεα πολλὰ,
Οἳ μοι ἐπευχέτωνται, Αἰ, αἰ, ἀναφανδὰ λέγοντες.

16 Σοὶ μέγα χαίρειν, τερποίατό τε φρένα πάντες,
Οἳ θ' ἰκέται σοι ἔασι, καὶ οἷς νόος ἐστὶ θεουδής·
Οἳ τε τὸν φιλέουσι φῶς, εἴποιεν ὁμαρτῇ
Συνεχές, Ὑψούσθω κλέος οὐνομά τ' Ἀθανάτοιο.
17 Αὐτὰρ ἐμεῖο Ἄναξ πτωχοῖο περ ἠδὲ πενιχροῦ
Κήδεται· ἄλκαρ ἔμοιγε σὺ καὶ ἐπιτάρροδός ἐσσι·
Μή μοι δηδύνησθα, Θεός μευ, αὐτίκα δ' ἔλθης.

Ψ Α Λ. ΜΑ.

1 **Ο** Ὀλβιος, ὃς πτωχοῦ ὄθεται φρεσὶν ἠδ' ἀλεγχίζει
Ἀθάνατός μιν ρύσεται οἷζυός ἡματι λυγρῷ.

2 Ἀθάνατος μιν δηδὰ μετὰ ζωῶσι φυλάξει
Ἄρτεμέ, ὥς ἐπὶ γῇ μάκαρ ἦσι καὶ ὀλβιοδαίμων·
Οὐδέ θ' ἐδυσμενέσσιν ἑάσει κύρμα γενέσθαι.

3 Εἰ δέ ποτ' ἐν λέκτρῳ κεῖται χαλέπ' ἄλγεα πάσχωμι,
Ἀθάνατος δ' ἄρα οἱ γε βίην καὶ κάρτος ἐνήσει·
Πᾶν δ' οἱ πορσυνέεις λέχος, ἦν μιν νοῦσος ἔχῃσιν.

4 Εἶπον, Ἄναξ μ' ἐλέαιρε, φίλον δέ μοι ἦτορ ἄχεσσαι,
Ψυχὴν τ' ἵησαι, ὅτι σοι ἀλιτῆμενός εἰμι.

5 Πολλὰ με λωθήσαντό, κακὰς δέ τε χεῦαν ἑπάρας
Δυσμενέες, Πότε οἱ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
Ἔσσεθ', εἶον δέ τε πᾶμπαν ἀπὸ χθονὸς οὐνομ' ὀλεῖται;

- 15 Hunc fructum sceleris percipiant sui,
 In fraudem ut recidant, quam mihi struxerant :
 Frustratus doleatque & rubeat, meas
 Qui ridet lacrymas, & fruitur malis.
- 16 Qui credunt fidei se penitus tuæ,
 Illos auxilii spes recreet tui :
 Ac semper Domini nomen amabile
 Certent tergeminis tollere honoribus.
- 17 Exspes, pauper, inops sim licet ; at mihi
 Custos rerum Opifex pervigil excubat.
 Vitæ ô præsidium & certa salus meæ,
 Adsis, neq̃ trepidâ me crucia morâ.

P S A L. XLI.

- 1 **B**Eatus ille, qui misertus pauperis,
 Fert rebus in duris opem :
 Nec arroganti despicit fastidio
 Prostratum & oppressum malis.
- 2 Quem rere fractum, & penitus abjectum, Deus
 Attollet, & solabitur :
 Curâ fideli Dominus illum muniet,
 Et è periclis eruet :
 Interque vivos sospiti dabit frui
 Vitæ beatæ commodis.
- 3 Artus cubili quum dolor prostraverit ;
 Opem feretque, & lectulum
 Versabit : omnem prorsus ægritudinem
 In dulce vertet gaudium.
- 4 Quum me doloris vis acerbi affligeret,
 Opem poposci te, Deus :
 Animæ medere faucibus (dixi) sui
 Sceleris pudendo vulnere.
- 5 Dira imprecatur hostis, ac me devovet,
 Lætus meis incommodis :
 Quando interibit, (inquit) & cum corpore
 Nox una nomen obruet ?

6 Τῶν δ' εἴ τις μ' ἰδέειν ἔλθῃ, ἀνεμώλια βάζει·
 Μὰ ψ δέ τέ μοι μύθοισι χαριζόμενος μαλακοῖσιν
 Ἐσθλὰ μὲν ἀγγέλλει, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύει·
 Καὶ ὅπερ ἔνδον ἔκευθε, λέγει ὅτε εἰσι θύραζε.

7 Πάντες ἔμ' ἐχθαίροντες ἐμοὶ ἐπὶ μῆτιν ὕφαινον,
 Ἄγχι δ' ἔχον κεφαλὰς, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλαι·
 Καὶ κατ' ἐμεῖο δόλους ράψαν, καὶ πῆμα κακοῖδ'.

8 Ὡς δέ τις ἐπεσκέρ' ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Γοῦδ' ἔχειαι λῶε' τε κακῇ, καὶ νοῦτος αἰεχῆς·
 Νῦν δ' ὅτε πῆματι κύρσε, καὶ ἤριπε, μηκέτ' ἀναστῇ.

9 Καὶ φίλος, ὃς τε πέποιθ', ὃς τε πιστότατος δόατ' εἶναι,
 Ὅς μοι ὑπωρόφιος, καὶ ἐμῆς ἐξέμμορε δαιτὸς,
 Ἄλλ' ὕβρει εἰκῶν ὅγε μοι λαῖξ' ἐνδορεῦ ἐμπης.

10 Αὐτὰρ, Ἄναξ, ἴληθ', ἐλέαιρέ τε, καὶ μ' ἀνέγειρε,
 Ὡς σφιν εἰοκότα μισθὸν ὁπάσσω, οἷά μ' ἔρξαν.

11 Οἷδ' ὃ μοι ἥπιός ἐσσι, φίλα φροεῖες τ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ἐχθρὸς ὅτ' οὗ μοι ἐπεύχετ' ἀγνηροῖσι νόοιο.

12 Ἐρμα δίκης σύ μοι εἷς, καὶ ἀναιτίτην ὄντα φυλάσσεις·
 Ἐν πάντεσσι πόνοις, σοὶ ἐνωπῇ τ' αἰὲν ἔσθικας.

13 Νωλεμέως ἀνείσθω Ἄναξ Θεὸς Ἰσραήλ·
 Πάσῃσιν γενεῇσιν αἰεὶ ὧδ', ὧδε γένοιτο.

- 6 Si fortè quis me visît horum, corporis
Animique morbis anxium;
Vultu dolorem fingit, ac suspiria
Læto trahit de pectore:
Foras profectus conditum in præcordiis
Repentè virus evomit.
- 7 In me susurrat clanculum atque obmurmurat
Scelesta conspiratio.
Clam machinantur sæva, in exitium meum
Consilia cuncta conferunt:
- 8 Secumque jactant; Missa certè cœlitus
Nunc dira vis mali hunc ligat:
Prostratus hæret: lectulo affixus jacet,
Noctem trahens novissimam.
- 9 Quin & sodalis, & mihi mensâ & domo
Conjunctus, & cui maxime
Fidebam, ad hostes conferens sese meos,
In me ferox recalcitrat.
- 10 At tu salutis auctor & custos mee,
Benignus in me respice:
Manum jacenti da salutarem, hostibus
Parem ut rependam gratiam.
- 11 Tui favoris pignus id certissimum
Erit mihi, & constantiæ
In me tuendo, quòd malis lætus meis
Hostis ferox non gestiat.
- 12 Vires recepit corpus, innocentiam
Servavit animus, dexteram
Te porrigente, qui receperas tuam
Semper tuendum me in fidem.
- 13 Agnoscat orbis, unicum & colat Deum,
Quem gens honorat Isaci:
Unumque laudet, temporum donec vices
Luces & umbræ dividant.

Ψ Α Λ. ΜΒ.

- 1 **Ω** Σ ὅτε καρχαλέη ἑλαφος ποταμοῦ ῥοάων
 Πολλὸν ἡμερομένη παλυκαγκέα δίψαν ἀφείναι,
 Πνευστιώσωα μέμυκε, πιεῖν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 "Ὡς σευ ἡμεῖραμ' ἔγωγε, Θεὸς, σέ τε παλλὰ ποθεῦντι
 Πνευστιῶν μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι μέμυκε.
- 2 **Ψυχή** μευ ῥίψῃσε Θεὸν, Θεὸν αἶψα ἑόντα·
 "Ἄντα Θεοῦ πότε μοι ἔσσετ' ἐλθέμεν ἡδὲ φανῆναι;
- 3 **Ἡματά** μοι νύκτας τε τὰ δάκρυά ἐστιν ἑδωδή·
 "Ὅφρα με κερτομίοισιν ἀνειρόμενοι προσέειπον
 Συνεχῆς, Εἰδ' ἄγε νῦν λέγε ποῦ ἄρα σὺς Θεός ἐστιν;
- 4 **Ταῦθ'** ὡς οὐκ ἐνόησα μετὰ φρεσίν, ἃ πρὶν ἐτύχθη
 Μυωομένῳ κραδίῃ μοι ἐνὶ στήθεσσι τέτῃκε
 Πένθει τειρομένη, πάλαι ὡς ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
 "Ἢα, τοῖσι δὲ πομπὸς ἔην ἐπὶ δῶμα Θεοῦ,
 Κεῖσε δ' ἄγον, λιγυρῇ μιν ἅμα κλείοντας αἰοῖδ',
 "Ανδρῶν ἐν ἀγορῇ, οἷς δῆμιος ἦεν ἱερτή.
- 5 **Τίπ'** ἀλύεις, φίλε θυμέ; τί δ' ἔνδοσι τόσσοι αὐτοχθεῖς
 Ταρβοσύνη δέδμησο, κατηφείῃ τ' ἀλεγεινῇ;
 Θάρσει, καὶ Θεῷ ἔλπε', ἐπεὶ καὶ ἔτ' ἐλπίδος αἶσα,
 "Ἡ γὰρ ἔτι κλείω μιν εἴς διὰ τ' ἄλκιρ ὀπωπῆς.
- 6 **Θυμὸς** ἔμοιγε, Θεός μευ, ἐνὶ στήθεσσι ταραχθῇ
 Τοῦνεκά σευ μεμνήσομ' Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
 "Ἐκ θ' Ἑρμωνιτέων, ὅρεός τ' ἀπὸ Μιζαρίοιο.
- 7 **Καὶ** ποταμὸς ποταμὸν καλέει, καὶ βένδει βένθος
 "Ἡπύει· ἅμφω ὁμοῦ συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 "Ὅφρ' ὅχετοὶ αὐλοὶ τε τεοὶ καναχχιδᾶ ῥέουσιν
 "Ἐκ νεφέων· ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ·
 "Τδατά σευ καὶ χύματ' ἐμοὶ ἐπὶ πάντα βέβηκεν.

PSAL. XLII.

- 1 **N**on cervus fluvios sic avet algidos,
(Cervus, turba canum quem premit) ut tui
Cor desiderio carpitur anxio,
Rerum Conditor optime.
- 2 Huc me raptat amor dulcis, & impotens
Ardor ferre moras. O niveum diem,
Qui templo reducem me statuet tuo!
O lucis jubar aureum!
- 3 Jejunus lacrymis pro dape se dolor
Pascit, turba meis obvia dum malis
Illudens rogat, Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
- 4 At rursus bonitas quum subiit tua;
Et menti auxilii certa fides tui
Illuxit trepidæ; temporis illius
Me consolor imagine,
Festis quum populus me reducem choris,
Faustisque excipiet vocibus, & Dei,
Pompa cum celebri, me comitabitur
Augusta ad penetralia.
- 5 Cur me sollicitis teque doloribus,
Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus,
Grates sospes adhuc agam.
- 6 Hæc mentem recreat spes, licet aviis
Jordanis lateam saltibus, Hermonis
Exul dura licet saxa perambulem,
Solis hospita belluis.
- 7 Quamvis agminibus me mala densius
Omni ex parte premant, quàm super horridos
Montes grando sonat, quàm mare verberat
Raucis littora fluctibus;

8 Ἀλλὰ κατ' ἡμᾶρ ἔμοιγε Φίλα Φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Ἑσθλὰ διδώσει Ἄναξ· ἀνὰ νύκτα δὲ καὶ μιν αἰίσω;
Ἦδὲ οἱ εὖξομ', ὃ καὶ Θεὸς ἐστὶν ἐραστὸν Ἴδιον.

9 Νῦν ἐρέω δὲ Θεῷ, Σὺ μοι ὃ κράτος ἐστὶ καὶ ἄλλαρ;
Τίφθ' οὕτω Φρεσὶ σῇσι λελασμένος ἐπλευ ἐμεῖο;
Τίπλ' ἀχέων ἐρπύζω ἀναρσίου ὑβρίζοντος;

10 Ὡς δ' ὅτε τις ξίφος ὄξυ δι' ὅστεα Φωτὸς ἐλάσσει,
Τοῖαι ἐπεσβολίαι εἰς ἀνδρῶν δυσμενούντων,
Ὅφρα με κερτομέουσιν ὀνειδίῳις ἐπέεσσιν,
Συνεχῆς εἰρόμενοι, Ποῦ νῦν ἔρα σὸς Θεός ἐστι;

11 Τίπλ' ἀλύεις, Φίλε θυμέ; τί δ' εὐδοχί τούτῳ ἀτυχθεῖς
Ταρβοσύνη δέδμησθ', κατηφείῃ τὶ ἀλεγείῃ;
Θάρσει, καὶ Θεῷ ἔλπε', ἐπεὶ καὶ ἐγὼ ἐλπίδος αἰίσω;
Ἦ γὰρ ἐτι κλείω μιν ἐμῇς διὰ τ' ἄλλαρ ὅπως ἦς;
Τῷ μ' αὐτὴν ἐσάωσε, καὶ οὐδεκά μιν Θεός ἐστι.

Ψ Α Λ. ΜΓ'.

1 **Κ**ΡΙΝΕ, Θεός, νείκος μεν, ἀρηγέ μοι εἰνὶ θέμιστε·
Παρστάς ἐνὶ δίκησιν ἐμοὶ ἀπὸ ὕβριν ἄμυνε
Ἐθνεος οὐλομένοιο, ὃ, τ' οὐ Φρεσὶν αἶσμα ἦδη·
Ῥῦσαι μ' ἐκ δολίου καὶ ἀτασθάλου ἀνερος ὀρμῆς.
2 Σὺ κράτεος γὰρ ἐμοῦ Θεός ἐπλεος, τίπτε μ' ἀπώσας;
Τίπλ' ἀχέων ἐρπύζω ἀναρσίου ὑβρίζοντος;

3 Πέμπε Φάος σὸν ἀληθεῖν θ', ὁδὸν ἠγεμονεύειν,
Καὶ πομπὰς ἔμεναι μοι ἀπήμονας, ὅφρα μ' ἀγοίεν
Εἰς ἱερὸν σὸν ὄρος, ὅα τε δώματα ἀφθίτα αἰεὶ.

4 Εἴμι τότ' ἀσπασιος Θεοῦ ἐς περικαλλέα βωμόν,
Πρὸς Θεόν, ὃς μοι χάσμα, καὶ αἰτίος ἐπλετο πάσης
Γηθοσύνης, καὶ θυμὸν εὐφροσύνησιν ἱαίνει·
Καὶ φόρμιγγι λιγείῃ, Ἄναξ, τεοῦ αἶνον αἰίσω;
8 Καί σε, Θεός, μέλψω, ὅς τ' ἔξοχά μιν Θεός ἐστι.

PSALMUS XLIII.

143

- 8 Tu me si placido lumine videris,
Cedent tristitiæ nubila: tetricas
Moeroris tenebras discutiet mihi
Lucis dulce jubar tuæ.
- 9 Laudes intesca non mihi nox tuas,
Non curæ impediunt: O columen meum,
(Dicam) & certa salus, ludibrium feris
Cur me deferis hostibus?
- 10 Dirumpor, tacitis æstuat ignibus
Pectus, turba meis impia dum malis
Insultans rogat: Heus iste tuus Deus
Cur nunc deserit exulem?
- 11 Cur me sollicitis teque doloribus,
Mens ægra, exanimas? pone metum, ac Deo
Te da: quo patriæ vindice redditus
Grates lætus adhuc agam.

PSAL. XLIII.

- 1 **V**Index esto mihi Deus,
Et patrocínio protege me tuo,
Oppressum scelere impio;
Et fraudum laqueos frange nefarios.
- 2 Vitæ ô præsidium meæ,
Cur me præsidio destituis tuo?
Cur luctu vagor oblitus,
Dum sævæ furias vito tyrannidis?
- 3 Profer lumen opis tuæ:
Montem pande viam quæ ferat ad tuum:
Montem, quam propriè domum
Majestæ tui numinis incolis.
- 4 Atque aram adveniam ad tuam,
Ac te, lætitiæ materiam meæ:
Et gratâ citharâ tibi
Grates lætus agam, Conditor optime.

- 5 Τίπ' ἀλύεις, φίλε θυμέ; τί δ' ἔνδοθι τόσσον ἀτυχθεὶς
 Ταρβουσὴν δέδμησο, κατηφείῃ τ' ἀλεγεινῇ;
 Θάρσει, καὶ Θεῷ ἔλπε', ἐπεὶ καὶ ἔτ' ἐλπίδος αἶσα,
 Ἥ γὰρ ἔτι κλειῶ μιν ἐμῆς διὰ τ' ἀλκαρὸς ὀπωπῆς;
 Τῷ μ' αὐτὴν ἐσώωσέ, καὶ οὐνεκά μευ Θεὸς ἐστί.

Ψ Α Λ. ΜΔ.

- 1 **Σ** Εἶο, Θεὸς, τὸ πάροιθεν ἀκούσαμεν οὐασί φῆμιν;
 Ἄλλοθι τε κλέος εὐρὺ καὶ ἐκ πατέρων πυθόμεσθα;
 Οἷα σὺ μέρμερ' ἔρεξας, ὅτε ζώσκου ἐκεῖνοι,
 Καὶ προτέρης γενεῇσι, πρὶν οἱ τράφεν ἢ δ' ἐγένοντο.
 2 Οἷον καὶ τόδε ἔργου ἔην μέγα τε κράτερόν τε,
 Εὖτ' ἐξ ἔθνε' ἔλασσας, ἐνὶ χθονὶ τῶς τ' ἐφύτεις
 Χεῖρὶ τεῇ, λαοὺς δ' ἐκάκωσας καὶ στύφελίξας.
 3 Οὐ γὰρ γαῖαν ἔχον ξίφει σφῶ οὐδὲ βίηφι,
 Οὐδ' αὐτοὺς σφετέροιο σάωσε βραχίονος ἀλκή.
 Δεξιτερὴ δὲ τεῇ, σὺν τε κράτος ἦδὲ βραχίων,
 Σόν τε Φάος γλυκερόν, καὶ μειδιδῶντα πρόσωπα;
 Ὅτι σφέας ἐφίλεις, καὶ τοὶ κεχαρισμένοι ἦσαν.
 4 Ἥ ῥα, Θεὸς, σύ γέ μοι βασιλεὺς καὶ κοίρανος ἐσσι.
 Νίκην ἠδὲ Φόως Ἰακωβιάδῃσιν ὀπαζε.
 5 Δυσμενέας διὰ σεῦ κερατίζομεν, ἀντιβίους τε
 Οὐνόματος διὰ σοῦ ποδῶν ὑπένεοθε πατεῦμεν;
 6 Οὐ γὰρ ἐγὼ τόξω πίσυρος· ξίφος οὐ με σώσσει.
 7 Ἀλλὰ σὺ δυσμενέων ἐξ ἀνδρῶν ἄμμε σώσας,
 Ἥ δ' ἡμέας ἐχθαίρουσιν κακὸν αἰσχὸς ἔχειας.
 8 Ἀλληκίον Θεὸς ἄμμι τέτυκται χάσμα καὶ εὖχος,
 Τῷ δέ τε κυδιῶντες ἀγαλλόμεθα πρόπαν ἡμάρ.
 Αἰνέομεν δὲ τεὸν κλυτὸν οὐνομα νωλεμέες αἰεὶ.

- 5 Cur mœres, anime anxie,
 Ac me sollicito pectore mœeras ?
 Omnem pone metum, ac Deo
 Curam crede tui ; quem super æthera
 Cantu sospes adhuc feram,
 Quum salvus patriæ reddar amabili.

P S A L M XLIV.

- 1 **V**Etusta ad aures fama nostras attulit,
 Serisq; patres posteris
 Stupenda facta tradidere à te, Deus,
 Patrata priscis sæculis :
 2 Eliminatis quum profanis gentibus,
 Et incolis prioribus ;
 Eorum labore fructibusque perfrui
 Nostris dedisti patribus.
 3 Certè nec armis lucidis, nec viribus
 Debemus has victorias :
 Sed nos favoris aura mollis & tua
 Protexit indulgentia.
 4 Ergo, salutis auctor unice, ô Deus,
 Ades piis salutifer.
 5 Te dante vires, hostium ferociam
 Tam facilè profligabimus,
 Taurus minaci quàm jacet cornu pilas,
 Stipulæve fasces aridæ :
 Superba regum colla crasso in pulvere
 Prostrata conculcabitur.
 6 Non arcus istam lethifer fiduciam,
 Non mucro sævus ingerit :
 7 Tu nos ab hoste subtrahes, sternes solo
 Infensa nobis agmina.
 8 Non ergo semper jure te cantabimus
 Nostre salutis vindicem ?
 Ac donec orbis astra volvet ignea
 Te prosequemur laudibus ?

- 9 Ἀλλὰ γ' ἀπώσαιο νῦν, καὶ ἐλέγχεας ἄμμε τίθησθαι·
Εἰ πόλεμόν-δε τ' ἴασ' ἄμοι στρατοί, οὐ σφιν ὁμαρτεῖς,
Οὐδ' ἐπιτάγρότός ἐστι μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ.
- 10 Ἄμμε πρὸ ἀντιβίων φύγαδε τρωπᾶσθαι ἐφῆκας,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσί θ' ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
- 11 Ὡς δ' οἷας βρώμην ἡμέας ἀνδρεσσιν ἔθηκας,
Οἱ δ' ἡμέων κρέα δάπτουσιν διὰ δ' ἔθθα καὶ ἔθθα
Ἥμέας ἐσχέδασας λαοῖσιν ἐν ἀλλοδαποῖσι.
- 12 Λαόν σευ ὥσεί περ ἀτιμήτους μετανάστας
Περνάς, οὐτιδανούς τε, αἰκέλιον λάβες ὄνον,
Νήποιόν τ' ἑάας, ὅθεν οὐ νῦν κεν ἄξιον ἄλφοις.
- 13 Γεῖτοσι μὲν λώβην κακ' ἐλέγχεά τ' ἄμμε τίθησθαι,
Αἰσχρὸν ἄθυρμά τε πᾶσιν, ὅσοι περὶ ναυστάστοι.
- 14 Λώβην τ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ ἔθνεσι μῶμον ἔθηκας,
Καὶ στυγερὴν λαοῖσιν ἀοιδὴν· τοὶ δ' ἄρ' ἐφ' ἡμῶν
Κίνησάν τε κάρη, καὶ ὀνειδέα μυθήσαντο.
- 15 Αἰεὶ μευ προπάραιθεν ἐλέγχει καὶ ὀνειδός·
Αἰδώς ἀμφὶ πρόσωπα κατηφείη τε κάλυψε.
- 16 Λωβητῆρα δὲ οὐλόμενον καὶ ἐπεσβόλου ἀνδρα,
Ὅς βλάπτει μῦθοισι, φιλεῖ δέ τ' ὀνειδέα βάζειν·
Καὶ διὰ δυσμενέα στυγερὸν, κρατερόν τ' ὀλετῆρα,
Τοῦ ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἔκε.
- 17 Πάντα τὰς ἄμμι γίνονται, ὅμως σέθεν οὐ λαθόμεσθαι·
Οὐδέ σευ ὅρκια πᾶσι· ἐψευσάμεθ' ἀφραδίῃσιν.
- 18 Οὐδέ ποτ' ἄψορός κραδίη ἀπὸ σείῃ λιάσθη·
Οὐδέ πόδες κλίναντο παρ' ἑξ ὁδοῦ, ἣν ἐπιτέλλεις.
- 19 Εἴ γε σὺν ἄμμε τ' ἄραξας, ἰδὲ πλεγήσι δάμαστας·
Χώρῳ ἐν οἰοπύλῳ, ὅθι τ' ἄγρια φύλα δρακόντων
Ναίουσιν· νεφέλῃ δέ τ' οἰζύος ἀμφεκάλυψας,
Δεινῇ, σμερδαλέῃ, σκίῃ ὡς θανατοιο μελαινῇ.

- 9 At nunc relictos objicis ferocium
 Injuriae nos hostium;
 Nec prodīs ante nostra ductor agmina,
 Qualis solebas antea.
- 10 Hosti imminenti terga cogis vertere,
 Prædæque das prementibus.
- 11 Pecus ut macello destinata, exponimur
 Cædentium libidini:
 Omnesque terras barbararum gentium
 Errore complemus vago.
- 12 Venum dedisti nos palam, nec auctio
 Te ditiozem reddidit.
- 13 Vicina nostris oppida insultant malis,
 Cladesque ridet:
- 14 Fabula
 Sumus profanis nationibus: caput
 Motant, labella exporrigunt.
- 15 Oculis oberrat usque contumelia,
 Pudorque vultus inficit:
- 16 Dum voce acerbâ injurias exasperat,
 Minasque torvas adjicit
 Hostis protervus.
- 17 Obruti tot cladibus,
 Tot undequaque instantibus;
 Tamen nec unquam est animus oblitus tui,
 Tecumque pacti fœderis.
- 18 Sese nec ullis territus periculis
 Avertit aut flexit viâ
- 19 Rectâ pes: etsi penitus abjecti interim
 Abs te; licet draconibus
 Immitioris gentis addicti jugo,
 Feramus umbram ergastuli;
 Et servitutem lugeamus, & necem
 Vitæ precemur tædio.

20 Ἡμετέροιο Θεοῦ εἰ οὐνόματος λαθόμεσθα,
Καὶ θεῷ ἀλλοδαπῷ ποτε χεῖρας ὀρέξαμεν ἅμας.

21 Οὐ νύ κεν εἰρύσασκε Θεὸς τόδε, ρεῖα τ' ἐφεύροι;
Ἀνδρομέου δ' γὰρ οἶδε μυχοιτατὰ μῆδεα θυμοῦ.
22 Σεῦ δ' ἔνεκ' ἀλλύμενοι πρᾶπαν ἡμαρ κλεινόμενοι τε
Ἀνδράσιν ὠμωστήσιν ἐλώρια νῦν πελόμεσθα,
Ἀργεννῆς οἵεσσι, εὐκότες, αἶς τ' ἐπὶ δαῖτα
Σφάζουσ' ἄνθρωποι, ἥ γὰρ δίκη ἐπλετο μάλαν.
23 Ἐγρεο, τίφθ' εὐδαίς; τί δ', Ἀραξ, τόπον ὕπνου ἀωπεῖς;
Ὅρσο, μὴδ' ἡμέας σευ ἀπώστοι νωλεμέα αἰεῖ.
24 Τίπ' ἄρ' ἀφ' ἡμείων τράπεζεσσι ὄμματα; τίπτε σε λήθη
Αἰρεῖ ἡμετέρης τε δῆψ, καὶ οὐζὺς αἰνῆς;
25 Ψυχὴ γάρ τε πεσοῦσα χαμαὶ κινήσιν ἐρίχθη,
Γαστήρ δ' ἡμετέρη χθονὶ πάλιν αἶται ἢδ' ἐπεπῆγει.

26 Ὅρσο, καὶ ἄμμιν ἄρηγε, λυ' ἡμέας σοῦ ἐνεκ' οἴλου.

Ψ Α Λ. ΜΕ΄.

1 **Η** Μοι κελὸν ἔπος κραδίη ἀνερεύγεται, ἐνὶ δὲ
Ἐν φρεσὶ παρφύρουσαι καὶ οἶά περ ἐς Βασιλῆα
Ἐν θυμῷ ποιήσα, διΐξομαι, οὐδὲ ἐπακύνωμι
Γλῶσσά μεν ὥκα θέει, στύλῳ ἰδμονος ἀνδρὸς ὁμαίν.
Ὅς τ' εὖ ἐν πίνακι γράψαι μάθε χεῖρὶ σταχείη.
2 Κάλλει καὶ χαρίτεσσι κέκασται Φῦλ' ἀνθρώπων,
Πολλή τοι χάρις ἀμφιπεριστεφέσθαι ἐπέεσσιν,
Ἦτε περιπροχυθεῖσα ἥτοῖς χεῖλεσσιν ἐφίξει·
Τῷ τε Θεός σοι δῶκε μακάρτατον ἔμμεναι αἰεῖ.
3 Ζῶσαι σευ ξίφος ὀξὺ, Τρισάλκιμ' ὦν παρὰ μηρῷ,
Ἀμφιέσας σὸν κῦδος ἀριπρεπὲς, ὠγλαίνετε.

- 20 Iniqua meritis si tuis oblivia
Offuderint se mentibus
Nostris, manusve supplices profendimus
Diis impiarum gentium;
21 Id te lateret, abditas qui pectoris
Prorsus latebras inspicis?
22 Te propter, odio cæteris populis sumus,
Et instar ovium cædimur.
In te favoris pendimus pœhas : tui
Amoris odia nos premunt.
23 Exsurge, similem somnolentiæ moram
Salutis auctor corripe.
24 Cur ora condis, immemorque negligis
Tuos malis in ultimis?
25 Afflictus animus, & malis præsentibus
Lassus, futuris anxius,
Succumbit oneri : strata tabescunt humi
Defecta membra viribus.
26 Exsurge Genitor, & vigore corporis,
Animique cassos subleva :
Clemens bonusque nos ab hostis impii
Immanitate libera.

P S A L. XLV.

- 1 **C**Or micat : exultant trepidis præcordia fibris,
Eruçantque novum gravido de pectore carmen :
Certat lingua animum fando, manus æmula linguam
Scribendo exæquare, meo nova carmina Regi
Dum cano :
2 Regi, hominum cui nemo è semine cretus
Audeat eximiae contendere munere formæ :
Quem decorat lepor, & roseis affusa labellis
Gratia : cui rerum cœli indulgentia spondet
Hunc fore perpetuum longæva in sæcla tenorem.
3 Ergo, armis invicte heros, age, fortibus apta
Ensem humeris : enssem, per quem te gloria cœlo
Æquat :

- 4 Σῆς τιμῆς ἀπόναιο· σέβας τ' ἔχοι εἰσορόωσας,
 Οἷος ἔησθα· σὺ δὲ προτέρω ἄγε κῦδεῖ γαίῳ,
 Εἵνεκ' ἀληθείης, οἷον τὸν μῦθον ἔειπες,
 Εἵνεκ' ἐννεμείης τε καὶ εὐδικίης τε θαλυίης·
 Δεινὰ δὲ δεξιτερὴ σ' ἐκπαγγλά τε ἔργα διδάξει.
- 5 Σοὶ δὲ μάλ' ὀξέες εἰσὶ τανυγλώχινες οἴστοι,
 Πῆξαι ἐνὶ κραδίῃ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλῆος·
 Καὶ νῦν κε πῖπτοιεν λαοὶ ὑπὸ ποσσὶ τεοῖσι.
- 6 Σεῦ, Θεός, ἡματα πάντα μένει θρόνος ἔμπεδος αἰεὶ·
 Σκῆπτρόν τ' εὐνομίης σκῆπτρον τεόν, ὃ ῥα τε πάντων
 Κοιρανέεις, κρατέεις τε· δίκη δὲ τοι αἰὲν ὀπηδεῖ.
- 7 Εὐδικίην Φιλέεις σὺ, καὶ αἷσιμα ἔργ' ἀνθρώπων,
 Ἐχθραί σοι δὲ πέλονται ἀτασθαλίῃ τε καὶ ὕβρις·
 Τῷ σὲ Θεός, ὁ Θεός σευ, ἐταίρων σευ πῆρι πάντων
 Ἐξοχα, πιαλέῃ καὶ εὐφρονι χρίσεν ἐλαίῳ.
- 8 Σμύρνης ἀμβροσίης, ἀλόης, κάσιης τ' ἐρατεινῆς
 Πάντα μάλ' εἰμάτά σευ ὀδμῇν ἠδεῖαν ἰεῖσιν,
 Ἐκ μεγάρων πύκα ποιητῶν πριστοῦ ἐλέφαντος,
 Καλῶν, τοῖσί τε σὺ φρένα τέρπεαί ἔδαν ἰανθεῖς.
- 9 Κεδναὶ τοι πάρα πολλαὶ ἀγκλειταὶ τε γυναῖκες,
 Πάτνιαι, ἐν δ' ἄρα τῆσιν ἀνάκλιον εἰσὶ θύγατρες·
 Σοὶ δ' ἐπὶ δεξιτερῇφι παρίσταται ἡ Βασίλεια,
 Χρύσεια εἶματ' ἔχουσα, τετυγμένα ὀδρύζοιο.
- 10 Κλυθεῖ, φίλη θύγατερ, καὶ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο μῦθον,
 Ἦδ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Τῆς ἐπιλήθεο γαίης,
 Καὶ δήμου, μή σοι μελέτω πατριάϊος οἶκος.

- 11 Καὶ τότε κεν Βασιλῆα τῆς γλυκὺς ἡμέρος αἶροῖ
 Ἀγλαΐης· ὃ γάρ ἐστιν ἀναξ τεός, ἄζωο δ' αὐτόν.
- 12 Δωρόν τοι λαός τε Φιληρέτμοιο Τύροιο.

- 4 Et adversum fidens fer pectus in hostem.
Fræna tibi currus verum moderetur & æquum,
Et quæ præcipitem clementia temperat iram.
His ducibus tibi surget honos, tua dextera factis
Clara per ignotas fundet miracula terras:
- 5 Cordaque vulnificis figens inimicæ sagittis,
Spontè tibi coges validas procumbere gentes.
- 6 Nec maris aut terræ spatium, nec terminus ævi
Finiet imperium, sceptri moderamine justii
Quod regis, & leges mollis clementer acerbis.
- 7 Te super æquævos omnes Regnator Olympi
Diligit, & læto vultum exhilaravit olivo:
- 8 Unde tui mulcent populi nova gaudia mentes,
Pallia quum loculis tibi depromuntur eburnis,
Et myrrhæ passim lacrymæ, stactæque suavis
Halitus, & molles casæ funduntur odores.
- 9 Ancillæ apparent, genus alto è sanguine regum,
Inter honoratas promptæ ad tua jussa ministras.
At Regina thori consors tibi dextera adhæret,
Auro picta sinus, auro radiata capillos,
Misit ab Eois Ophyre quod flava caminis.
- 10 Tuque adeò Regina audi, & rem pectore conde;
Nec mea dicta nega placidas demittere in aures:
Jam nunc & patriam & patrem obliviscere, jam nunc
Ex animo caros penitus depone propinquos:
Unum oculis spectâ, unum animo complectere Regem;
Regem oculis animoque, tuo qui pendet ab ore,
Unius & pulchris defixus vultibus hæret.
- 11 Hunc dominum agnosce, & supplex venerare: nec ille
Officio studioque tibi concedet:
- 12 Et illa
Undarum regina Tyrus te murice & auro
Accumulans colet: & vicina per oppida latè

- Δώσει, ἥρα Φέρων· ἰκίται δέ τοι ἔμμεναι ἄνθρω
 Εὐξῶνται, ἀφνειότατοι οἳ τ' εἰς ἐνὶ δήμῳ.
 13 Καλὴ ἐντὸς ἅπαντα πέλει θυγάτηρ Βασιλῆος·
 Εἴματα δ' οἳ χρυσῷ πολυδαίδαλῳ εἰς ἥσκηται.
 14 Καὶ κεν πρὸς Βασιλῆα, περὶ χροῖ λειριόεντι
 Ποικίλον ἐσσημένῃ ἐανὸν πολύκεστον, ἀγοίτο·
 Τῇ θ' ἅμα παρθένου ἀγναί, ὁπάονες αἱ οἳ ἐπουλῶνται,
 Πρὸς σέ, Ἄναξ, κεν ἀγοιάθ', αἱ οἳ φίλαι εἰσὶν ἐταῖραι.
 15 Αἱ ἐπεὶ οὖν κεν ἀγοιάτ' εὐφροσύνησι νόοιο,
 Ἐς θάλαμόνδε τ' ἵασι, δῶκεν ἑατιλῆϊον εἶσω.
 16 Ἀντὶ δὲ τῶν πατέρων παῖδες τοι ὀπισθεν ἔσονται
 Τηλύγετοι, τοὺς πάντῃ ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
 Θείης κεν λαῶν ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας.
 17 Πάσῃσιν γενεῇσι τεὸν κλυτὸν οὐνομα θήσω,
 Μνημοσύνη θ', ἵνα τ' ᾗσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ·
 Τῷ τ' αἰνήσουσιν λαοὶ σε διαμπερές αἰεὶ.

Ψ Α Λ. Μς'.

- 1 Ἄρσος καὶ μένος ἄμμι πέλει Θεός, ὥτ' ἐπέπιθμεν,
 Παρ δέ τε ἄλκαρ ἐτοιμόν οἰζύος ἡματι λυγρῷ.
 2 Ἡμέας οὖν τρόμος οὗ κεν ἔλοι Φρένας, οὐδέ τι τάρβος,
 Εἰ καὶ ἐοῖς ποτε γαῖα ὑπὸ τρομέοιτο θεμέθλοισι,
 Κινυμένη, μέσσην πέσοι οὐρεὰ τ' εἰς ἄλλα δίδαν.
 3 Εἰ καὶ κύματα μακρὰ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Δεινὸν παφλάζοι, σμαραγοὶ δέ τε πόντος ἀπείρων·
 Οἶδματι δ' ὥς θύντος ἀγαρρόου ὠκεανοῖο,
 Καὶ βίῃ ὑψηλῶν ὀρέων τρομέοιτο κάρηνα.
 4 Ἔστι δέ τις ποταμός καλλιῤῥοος, οὔτε ρέεθρα

- Procumbent tibi suppliciter gazisque potentes,
 Aut opibus clari: meritumque feretis honorem
 13 Hunc populi. Pharii proles generosa tyranni
 Tota decens, tota est gemmisque insignis & auro:
 Et facies cultum illustrat, facieque decorâ
 14 Pulchrior est animus. Tibi, Rex, en ducitur uxor,
 Dives opum, dives pictâ vestis & auri,
 Virginibus comitata suis; de stirpe propinqua
 Virginibus: quas pompa frequens clamore secundo
 15 Insequitur, plausuque fremens lætæque choreæ
 Cantibus augustam lætas deducet ad aulam.
 16 Neu desiderio nimium tangere tuorum
 Virgo; tibi dulcem patrisque & matris amorem
 Leniet adnascens sobolis generosa propago:
 Quos regere imperio terras, totumque per orbem
 Adspicies populos sceptris frænare superbos.
 17 Nec tu carminibus, Regina, tacebere nostris:
 Quaque patet tellus liquido circumfusa ponto,
 Posteritas te fera canet: dumque aurea volvet
 Astra polus, memori semper celebrabere fama.

P S A L M. XLVI.

- 1 **Q**uum muniat nos præsidio suo,
 Virtute firmet, cum gravis intonat
 Procella, fortunæ periclis
 Eripiat Dominator orbis,
 2 Nullam expavemus vim: quatiat licet
 Orbem tumultus, terraque sedibus
 Convulsa montium ruinis
 Arctet aquas pelagi frementes:
 3 Infana quamvis æquora sæviant,
 Et vorticofo gurgite torqueant
 Spumamque limumque, & procellis
 Terrificis scopulos flagellent.
 4 Nam civitatem, cui Deus unicè
 Indulget, aris & propriam suis

Συνεχῆς ἄρδουλα πόλιν εὐφρανέουσι Θεοῖο,
Καλήν τε κλισίην, ἔδος ἱερὸν Ὑψιμέδουλος.

5 Ἦ τ', ἐπεὶ οὖν Θεὸς οἱ ἐνὶ μέσση οἰκία ναίει,
Στήσεται ἀσφαλῆως, μενέει δέ τε ἔμπεδον αἰεὶ.
Ἦ ρά ἄλχι Θεὸς, καὶ πρῶτ' ἀλ' ἔσσετ' ἀμύντωρ.

6 Μαίνοντ' ἐκπάγλως, κλονέοντό τε ἔθνεα λαῶν,
Καὶ χῶραι· ὁ δ' ἔηκευ ἐὼν ὅπα, τήκετο δὲ χθών.

7 Ἀρχὸς ἐπουράνιος στρατιάων ἄμμιν ἀρωγός·
Εἴλαρ δ' ἄρρηκτον Θεὸς ἔπλετο τοῦ Ἰακώβου.

8 Δεῦτ' ἄγετ' εἰσράσασθε περικλυτὰ ἔργα Θεοῖο,
Οἷά τε μέρμερα ρέξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

9 Ὅς πολέμους κατέπαυσιν ἐπ' ἔσχατα πεύρατα γαίης·
Τόξου ἔαξε, κολὸν θῆκεν δολιχόσκιον ἔλχος,
Ἄρματα κολλήεντα κατέφλεξεν πυρὶ κηλέῳ.

10 Σχέσθε, καὶ εὖ τόδε ἴστε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Οὐνεκ' ἔγωγε Θεὸς, καὶ ὑπέρτερον εὐχος ἔμοιγε
Ἔθνεα δώσουσιν, καὶ ἐνὶ λαοῖσιν ἅπασιν
Ὑψιστός τ' ἔσομαι, ὑπατός τ' ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν.

11 Ἀρχὸς ἐπουράνιος στρατιάων ἄμμιν ἀρωγός·
Εἴλαρ δ' ἄρρηκτον Θεὸς ἔπλετο τοῦ Ἰακώβου.

1 **Χ** Ερσὶν συμπλαταγήσαθ' ὁμοῦ πάντ' ἔθνεα φωτῶν·
Φωνῇ ἀγαλλόμενοι τε Θεῷ ἀλαλάξατε λαοί,

Dicavit, argenti pererrans

Lympha fugax hilarat liquore.

5 Occulta ne vis aut timor hosticus

Urbis quietem sollicitet; Deus,

Gentis suæ intentus saluti,

Prævenit auxiliis pericla.

6 Gentes tumultus concitet impias,

Et regna belli concutiat furor,

Flammis fremat cœlum coruscis,

Terrificet labefacta tellus:

7 Hac & duelli, pacis & arbiter

Stat, præliorum qui regit exitus,

Munimen, & nostræ salutis

Præsidium, Deus Abrahami.

8 Venite, adeste, & cernite non prius

Audita, mira, incognita; quæ Deus

Patravit in terris, ab ortu

Solis ad Hesperium cubile.

9 Funesta belli incendia fustulit:

Fregit cruentæ spicula lanceæ;

Contrivit arcus; & volucres

In cinerem minuit quadrigas.

10 Sedate motus mentis, ait Deus,

Measque vires noscite; quem colet

Quocunque sub cœlo repõstas

Gens hominum colit orbis oras.

11 Hac & duelli, pacis & arbiter

Stat, præliorum qui regit exitus,

Munimen, & nostræ salutis

Præsidium, Deus Abrahami.

P S A L. XLVII.

1 **T**elluris omnes incolæ,

Deo canoros edite

Plausus, canoris pangite

Læti Deum præconiis:

- 2 Ἀθάνατος γὰρ Ἀναξ ὕπατος, δεινὸς τε τέτυκται,
Αἰδοῖός τε, μέγας Βασιλεὺς ἐπὶ γαῖαν ἅπασαν.
- 3 Λαοὺς πάμπαν ὀλέσσει ὕφ' ἡμῶν Ἰφι δαμάσσας·
Ἐθνεά τε στυφελίξει ὕφ' ἡμετέροισι πώδεσσι.
- 4 Κλῆρον λεξάμενος μάλ' ἀριπρεπέ' ἄμμι διδώσει,
Κῦδος Ἰακώβοιο ὑπείροχον, ὃν τ' ἐφίλησεν.
- 5 Ἄν δ' ἔστη, ἀνέβη τε Θεὸς μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Κυδιόων, εἰς ὕψος, ἀριζήλῃ δέ τε Φωνῇ,
Σάλπιγγός τ' ἐνοπῇ ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.
- 6 Δεῦτε Θεὸν λιγυρῇσιν αἰεῖδ'· αἰεῖδετε μολπῇς·
Ἡμέτερον μολπῇσιν αἰεῖδ'· αἰεῖδ' Ἀνακλῖα.
- 7 Παμβασιλεὺς γάρ τ' ἐστὶ Θεὸς χθονὸς εὐρυοδείης·
Τῷ καὶ μιν μολπῇσιν αἰεῖδετε πευκαλίμησιν.
- 8 Ἐθνέων κοίρανος ἐστὶ Θεός, ὃ δὲ τοῖσιν ἀνάσσει,
Ἡμενος ἐνὶ θρόνῳ, ὅθι οἱ ἔδος ἱερὸν ἐστὶ.
- 9 Σὺν δ' ἦλθον λαῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Πάντες ὁμηγερέες λαῷ Θεοῦ Ἀβραμιδάων.
- Ὅτι Θεοῦ ἐνὶ χέρσ' οὔροί τε καὶ ἔρκεα γαίης·
Ὅς τε μάλ' ὑψόσ' ἀέρθη, ὑπέρτατα δῶματα ναίων.

2 Deum verendum & arduum,

Malisque formidabilem,

Qui regna fastu turgida

Frænat potenti dexterâ:

3 Qui bellicosa compulit

Parere nobis oppida;

Nostrumque gentes inclytas

Armis coëgit sub jugum.

4 Hæreditatem qui suam

Nobis colendam credidit;

Unde Isaci nepotibus

Æterna fulget gloria.

5 En templa scandit prævia

Lætum canente classico:

En scandit Auctor omnium

Vulgi secundis plausibus.

6 Cantate læta carmina

Deo; canora carmina

Cantate: Regi psallite

Jucunda vestro carmina.

7 Qui sceptrâ rerum temperat,

Ac regna terræ dividit:

Docti modorum dulcibus

Hunc ferte in astra cantibus:

8 Qui dirigit mortalium

Res, & salubri vinculo

Legum coërcet, lucido

E siderum prætorio.

9 Ad hunc potentes gentium

Se contulere principes;

Ultroque colla sub jugum

Rerum dedere præfides.

Nostrum Deum diis cæteris

Sublimiorem agnoscite,

Cælum, solumque, & sidera

Suo regentem numine.

Ψ Α Λ. ΜΗ.

- 1 **Α** Θάνατος μέγας ἐστὶ, καὶ ἀνέτος ἔξοχα πάντων,
 Ἀμ-πόλιν ἡμετέρου Θεοῦ, ἡδ' ὄρος ἱερὸν αὐτοῦ.
- 2 Κάλει καὶ χάρισι στίλβει ὄρος αἰπὺ Σιώνος,
 Ὡς εὐδείλόν ἐστ', εὖ κεῖται καὶ πᾶσι πάντων,
 Τούνεκα καὶ πάσης μέγα χῦδος ἀγαλακτὰ τε γαίης·
 Ἐνθα δὲ πρὸς βορέην τετραμμένον ἐξεφαάνθη
 Τοῦ μεγάλου Βασιλῆος ἀγακλυτὸν ἱερὸν ἄστυ.
- 3 Τοῦδε καὶ ἐν πύργοισιν ἀρίγνωτος Θεὸς ἐστίν,
 Οἷόν τ' ἀσφαλὲς ἔρμα, καὶ ἄσπετον εἴλαρ ἔησιν.
- 4 Ἦγερθεν γὰρ ἀνακλῆς, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο·
 Βᾶν δ' ἰέναι μεμαῶτες ἀολλέες, ἡδὲ παρῆλθον.
- 5 Ὡς ἰδόν, ὡς θάμβησαν, ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν·
 Ταρβοσύνη δὲ τ' ἀφ' αὐτῶν φύγαδ' ἐμνάοντο ἕκαστος.
- 6 Ῥῆγνεν δ' ἐκπαγλα τεθηπότες, ἥ μάλ' ἄρα σφέας
 Εἶλε φόβος π', ὀδύνη τε φόβου κρούοντος ἱταίρης,
 Ὡς ὅταν ὠδίνουσιν ἔχῃ ἄχος ὀξὺ γυναικῶν.
- 7 Ὡς δ' ὅτε καρτερὸς εὖρος, ἐρεμνῇ λαίλαπι θυῶν,
 Ὅρνυμένός σεν ἔκῃτι νέας κατέαξε Κιλίσσας.
- 8 Εἶδομεν ὀφθαλμοῖσιν, ὃ καὶ τὸ πρὶν πυθόμεσθα,
 Ἐν πόλει Ἀθανάτοιο (ὃ, τε στρατῶσιν ἀνάσσει
 Πάσης) ἐν πολέμῳ) πόλει ἡμετέροιο Θεοῦ,
 Ὅτι Θεὸς στήσει, θήσει τε μὴν ἡμιπέδον αἰεὶ.
- 9 Σῆς ἀγανοφροσύνης, ὥς τ' ἡπιος, ὥς τ' ἐλεήμων
 Ἐσσί, Θεός, μέσσω μνηστῆρα σὺν ἡμῖν.

PSAL. XLVIII.

- 1 **R**ector beate coelitum, cui nil viget
 Simile aut secundum; coelitum
 Beate Rector, sancta jure te Sion
 In astra tollit laudibus :
- 2 Sion opacam versa ad Arcton, regia
 Formosa Regis optimi :
 Sion voluptas gentium, uberis soli
 Arvis beatis accubans.
- 3 Sensere Domini vindicis potentiam
 Solymæ superba mœnia :
- 4 Sensere numen, quum feroces viribus
 Coïere reges, copiis
 Castrisque junctis, servitutem civibus
 Tuis minati & vincula.
- 5 Perstrinxit oculos intuentium stupor,
 Et horror artus perculit :
- 6 Quales tremores querulus excitat dolor,
 Vexante partu foeminas.
- 7 Pavorque trepidâ sparsit attonitos fugâ,
 Euri procella ut, æquora
 Excita ab imis penitus evertens vadis,
 Trepidâ carinas dissipat.
- 8 Hæc facta priscis retulere sæculis
 Parvis parentes liberis :
 Hæc nos in urbe vidimus Dei, ratio
 Qui frænat orbem legibus :
 Hæc urbe in illa vidimus, cui pervigil
 Deus ipse custos excubat.
- 9 O sancte rerum Genitor, in rebus malis
 Tuam advocamus dexteram :
 Tuas ad aras supplices advolvimur.

10 Σὸν δὲ κατ' οὐνομ', Ἀναξ, οὕτω τὸς ἄσπετος αἶνος,
Εὐρύ τε σὸν κλέος ἐσθλὸν ἐπ' ἔσχατα πείρατα γαίης.
Δεξιτερὴ δὲ δίκης πλείη ὅσιων τε θεμιστῶν.

11 Γηθῆσαι καὶ εὐφραίνουσιν ὄρος αἰπὺ Σιώνος.
Κοῦραι Ἰουδαίαι λίην κεχαροίατο θυμῷ,
Οἷα σύ γ' εὐνομήσει δίκαιά τε πολλὰ τ' ἔρεξας.

12 Δεῦτε περιστιχάσθε ἱερὰ κηδεμένα Σιώνος
Κύκλῳ πεμπάζεσθε, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλετε πύργους.

13 Εὖ δὲ νοεῖθ', ὅσσαι, οἷαι θ' οἱ ἐπ' ἀλξίης εἰσιν.
Οἷαι τ' αὐλαὶ ἀνακτόρειαι καὶ δώματα καλά.
Καὶ ζύνετ', ὅφρ' εἴπητε καὶ ἐσσομένοισιν ὀπίσσω.

14 Οὗτος γὰρ Θεὸς ἄμμι Θεὸς διὰ τ' ἄμπερὲς αἰεὶ.
Πομπὸς ὃδ' ἐσsetαι ἄμμι καὶ ἐς βίότιον τελευτήν.

Ψ Α Λ. ΜΘ.

1 **Κ** Ε'κλυτε μυρία Φύλα βροτῶν, λαοὶ δὲ τε πάντες,
Ἵμμες ἀκούσατε πάντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντες.

2 Ἡμεῖν νόνημαί, τοῖσι γένος ἐπὶ ἀφαιρῶν,
Ἡδ' ὅσοι κλειτῆς γενεῆς ἐστε καὶ αἵματός ἐστε,
Ἀμφότεροί τ' ἀναμείξτε, ἀφ' αὐτοῦ τ' ἰδὲ πενήχραί.

3 Μῆτιν ἀνὰ στόμ' ἔχων πεπνυμένα πόλλ' ἀγορεύσω
Καὶ πυκινὰ φρεσὶ μῆδε', ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ.

4 Ἀμφότερον, πυκινόν τ' ἱερὸν ἐπὶ πύλαισι καὶ φρεσὶ θῆκα.
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ὅ, τ' ἐν οὐασι καὶ φρεσὶ θῆκα.
Αἶνον αἰίσω ἀνὰ πύλαις φέρειν λιγέην.

5 Τίπτε μέ κεν δέος ἰσχυροῦ ἀκήριον ἡμάτι λυγρῶς;
Ὅππότε με πλείρης σπυγερῇ κυκλώσεται ἄτη,
Κῆδε' ἀνάσχομενον; καὶ ἐν ἀκαμὶ γήραος οὐδ' αἶμα;
(Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτῶν κατασφραγίσκυσιν)
Ὅρρα βίου πύματος τελὲν δρόμον, ἄλγεα πέσων;

P S A L M U S XLIX. 161

- 10 O Rector orbis optime,
Tuas laus per oras ultimas mundi, & tuæ
Imago fulget gloriæ
- 11 Et æquitatis. Te scelestos verberare
Plectente iusto, gestient
Colles Sionis : nec feret tacitum suum
Judæ propago gaudium.
- 12 Ite, & Sionem obambulate, moenia
Spectate, turres arduas
- 13 Numerate, fossam & aggere[m] intuemini,
Molesque celsas ædium.
Narrate natis, posterorum ut audiant
Et obstupeſcant sæcula :
- 14 Solumque noscant & colant nostrum Deum,
Ortusque finisque inscium ;
Qui sempiternus sempiternâ nos ope
A fraude vique proteget.

P S A L. XLIX.

- 1 **A** Udite gentes, ortus & occidens
Advertite aures, & medio dies
Quos torret axe, & qui vitreum solum
Ponti nivali finditis orbitâ.
- 2 Audite, sive ignotus, & infima
De plebe pauper, sive opibus potens,
Multaque fulges plebe clientium,
Aurique gazis ditibus incubas.
- 3 Fontes recludam jam sapientiæ :
Plenoque promam pectoris è penu
- 4 Prudentiam : jam lingua recondita
Orâcla gestit carmine pandere.
- 5 Cur congerendis me cruciem bonis,
Famemque & acrem pauperiem timens,
Ut vita curis anxia tristibus
Me tristiore[m] trudat ad exitum ?

6 Χρήμασι μὲν πολλοῖσι πεποιθότες ἄνδρες ἀγαυοί,
Ὅλβω τε πλούτῳ τε κεκασμένοι εὐχετόωνται.

7 Τῶν δ' οὐτις ψυχὴν πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
Οὐτέ θ' ἐν αὐτοῦ, οὐθ' οἷο κασιγνήτοιο·
Οὐδ' εἴ τις καὶ ἄποινα Θεῷ ἀπερείσια δοίῃ,
Οὐδ' ὥς μιν θανάτοιο δυσηχέος ἐξανάλυσει·

8 (Οὐ γάρ τι ψυχῆς ἀνιάξιον ἄλλο γένοιτο,
Οὐδ' εἴ τις τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε·
Εἴ γέ τις οὖν ἐθέλοι ζωάγρια μυρία τίσαι,
Ἄλλ' οὐ τι πρήξει, παύσει δέ τε νωλεμές αἰεῖ.)

9 Ὅφρ' ἔτι που ζωοῖσιν ὁμιλέοι ἥματα πάντα,
Μηδέ ποτ' εἰς αἶδαο μολῶν φθιμένοισι μετείη.

10 Εἶδε γὰρ ὥς ἔθανόν τ' ἄνδρες πύκα περ φρονέοντες·
Ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ βιότοιο τελευτῇ,
Ὅς δέ τε πέπνυται, ὥς τε φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
Μίγδ' ἄλλοισιν ὅλοντο χαλίφρονες αἰέρες αὐτῶς,
Νήπιοι, ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Καὶ ζῶν ἐτέροισι λίπον καὶ πλούτου ὀπίσσω.

11 Καὶ τοῖς μὲν πάρος ἔσκεν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα,
Ὡς σφιν δώματα καλὰ τετεύχεται ἀφθιτα αἰεῖ,
Οἰκία δ' ἀλλήλοισι μέλλει γενεῇσιν ἔσεσθαι·
Ξυνά τε γαιάων, σφέν τ' αὐτῶν, οὐνόματ' εἶναι
Ἦθελον, ὅφρα τ' ἔησι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

12 Ἀνὴρ δ' ἐν τιμῇ περ ἐὼν μένει οὐτι μάλα δῆν,
Ἄλλ' ὀλίγον, φηροῖν δὲ τάχ' ὀλλυμένοισιν ἔοικεν.

13 Αὕτη μὲν δίκη ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἳ καὶ ὁῖόμενοι φρεσὶ περ κεχρησθ' ἀγαθῇσιν,

Ἐξοχα

- 6 Gemmis & auro & murice divites
Superbientes adspice, qui tibi
Gaudent beato plaudere somnio,
Tutosque fluxis credere se bonis.
- 7 Germanus auro non redimet suum
De morte fratrem :
- 8 nec pretio Deum
Donisve flectet fata retexere,
Ut membra liquit frigida spiritus.
- 9 Sed nec perennes interitus moras
Dives pacisci, nec potis est putres
Ne solvat artus tempus edax : vetat
Id lege durâ fixa necessitas.
- 10 Mors æqua stultis & sapientibus
Intentat arcum : par manet exitus
Vitæ hos & illos ; occupat improbis
Ignotus hæres parta laboribus.
- 11 Villæ superbæ delicias breves,
Luxuque structas regifico domos
Linquunt : sepulchrique irremeabilis
Tenebricosis sub latebris jacent.
Quid fama duris parta laboribus
Prodest ? inanis quid tituli decus ?
Quid aura blandæ laudis, & ambitus
Nomen futuris prodere sæculis ?
- 12 Quum vani honoris ver breve floruit ;
Lethale spirans mortis hiems, viros
Et bruta raptans interitu pari,
Oblivionis nube pari premit.
- 13 Hac stulti ierunt :

Ἐξοχα νηπιέησι νοήματος ἡμῆροτον ἐσθλοῦ.

Ἄλλ' οὖν τῶνδ' ἐτε παῖδες ἐπευφήμησαν ὀπίσσω,

Οἳ εἶπον, πατέρων δὲ κακὴ σφισιν εὔαδε βουλή.

14 Ὡς δ' ὅϊες θυήσκουσι, καὶ εἰν αἶδαο τίθενται,

Σχέτλιοι, ἧ θάνατός σφι νομεὺς ὥς πῶεσι μῆλων

σημανέει· τῶν δὲ κρατέειν μέλλουσι δίκαιοι,

Πρώϊοι ἀνστάντες· φθίεται δὲ σφ' εἶδος ἀγῆτον

καὶ μένος εἰνὶ τάφῳ ὀλοφωίῳ, εἰς ὃν ἕκαστοι

οἴχοντ' ἐκ μεγάρων εὐπήκτων, ἃ πρὶν ἔχεσκον.

15 Ἀλλὰ θεὸς ψυχὴν μευ ρύσεται ἐκ θανάτοιο,

Ἐκ τ' αἶδαο δόμων, ἵνα μὴ κρατέωσιν ἐμεῖο,

οὐνεκά με πρόφρων ὑποδέχεται, ἥδ' ἐσώσεται.

16 Μὴ τι σε τάρβος ἔχοι, ὅτε τις τ' ἀφνειὸς ἔησιν

Ἐξ οἰκωφελίης, καὶ οἱ ἄσπετος ὄλβος ἔπηται.

17 Οὐ μὲν γάρ τι θανὼν ποτε οἴσεται εἰς αἶδαο,

πάντα δὲ καλλεῖψαι, κῦδος δὲ οἱ οὐκ ἂν ὀπῆδοι.

18 Εἰ καὶ ζωὸς εἶν' ἔε-τ' αὐτόν περ μακάριζε,

νήπιος, οὐδέ τι οἱ γε κακὸν προτιόσσετο θυμός·

Ἦν δὲ σε εὖ ἔρξῃς, σύ τ' οὐήσεται, ἥδ' ἐσ' ὀπίσσω

Ἄνδρες ἐπαινῆσουσι, φάτις δὲ τοι ἔσσεται ἐσθλή.

19 Ἐς πατέρων γενεὴν, νεκύων τ' ἐφ' ὀμήγυριν εἶσιν·

οὐδέ ποτε γλυκερὸν φάος ὄψεται ὀφθαλμοῖσιν.

20 Ὅσπερ τ' οὖν ἀφνειὸς ἐν ἀνδράσιν ἔμμορε τιμῆς,

οὐδέ τι πέπνυται, μάλα δὲ φρένας ἡλεός ἐστιν,

Ἡ λίην ὄγε φησὶ τάχ' ὀλλυμένοισιν ἔοικεν.

hanc malè providos

Ducet nepotes error in orbitam :

14 Quos Mors sepulchri sub scrobe conditos

Depascet, imbelles ut oves lupus.

Æterna cœli temperies pios

Manes fovebit lucis in aureæ

Splendore : qualis manè fuit nitor

Per prata vernis picta coloribus.

Stultis senectus robora deteret ;

Pro sumptuosis bustum erit ædibus.

15 At me benignus de barathri cavo

Specu remissum fuscipiet Deus.

16 Nec te cupido fauciet æmula,

Stuporve, si quem videris impia

De plebe fluxis conspicuum bonis,

Clarumque multâ fulgere gloriâ.

17 Quum dexteram Mors illacrymabilis

Injecit ; ex tam divite copia

Secum sub umbras nil feret ; & comes

Infida bustum gloria deferet.

18 Dum commeantis pectora spiritûs

Haustu calescunt, perfruitur bonis,

Seseque curat molliter, & monet

Omnes eundem pergere tramitem.

19 At quum parentes cesserit ad suos ;

Longum dolebit stultitiam brevem,

Ad regna tractus lucis egentia,

Quæ semper horror nubilus obsidet.

20 Rectrix honoris ni sapientia

Accesserit, brutis homo bestiis

Nil interest ; quos vita facit pares,

Expectat æquè inglorius exitus.

Ψ Α Λ. Ν.

- 1 **Α** Θάνατος φώνησε Θεὸς μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Παμβασιλεὺς ἔπος εἶπεν, ὅρι κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Συδικάλεσεν δέ τε γαῖαν ἀπ' ἡελίου ἀνιόντος.
 Μέχρις δυσομένοιο ὑπὸ ζόφου ἠέροντα.
- 2 Οὐρεος ἐκ Σιώνος, ὃ, τ' ἔρχομαι καὶ περὶ πάντων
 Κάλλει καὶ χάρισι στίλβει, Θεὸς ἐξεφαάνθη.
- 3 Ἡμέων μὲν Θεὸς αὐτὸς ἐλεύσεται, οὐ τι σιωπῇ,
 Οὐδέ κ' ἀγαυδὸς ἔοι ἐλθὼν ποτε, οὐδέ θ' ἔκμηλος.
 Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε πυρὸς μένος αἰδομένοιο,
 Πάντ' ἀναμαιμάου, δεινὴ τ' ἔστω ἀμφὶ θύελλα.
- 4 Κηρύσσω ἀγορήνδε καλέσσεται οὐρανοῦ εὐρύν,
 Οὐρανὸν εὐρύν ὑπερθευ, ἰδὲ χθόνα πλουυβότειραν,
 Ὅν λαὸν δικάσαι, ὅσας κρίναί τε θέμιστας.
- 5 Δεῦρό μοι οὖν Ὅσιους μευ ἀολλίσαντες ἄγοιτε
 Πάντας ὁμηγερέας, ὅσσοι θυέσσιν ἔμοιγε
 ῥήτρην ποιήσαντο καὶ ὄρκια συνθεσιάων.
- 6 Τοῦ ἐξ δικαιοσύνης μέγας οὐρανοῦ ἀμφαδὰ θήσει.
 Αὐτὸς γὰρ Θεὸς ἐστίν, ὃς ἐν λαοῖσι δικάζει.
- 7 Ἀνιχρὺ δ' ἐρέα, σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον,
 Λαὸς μευ, ἱερὴ Ἰσραήλοιο γενέσθλη.
 Σοὶ δέ τε μάρτυρος ἔσομαι, ἀπηλεγέως τ' ἀγορεύσω,
 Ἡ μάλ' ἐγὼ Θεὸς αὐτὸς, ἔγωγε δὲ πρὸς Θεὸς εἰμι.
- 8 Οὐ τοι σευ θυέων ἐπιμέμφομαι, οὐθ' ἐκατομβέων,
 Αἱ τ' ἐμέο προπάροιθε διαμπερές αἶεν ἔασιν.
- 9 Ἐξ οἴκου φάτης τε τεῆς οὐ βοῦν ἐρίμυκον,
 Οὔτε τράγους ποτ' ἔγωγε τεῆς ἐκ δέξομαι αὐλῆς.

PSAL. L.

- 1 **Q**UI frænat æquis legibus arbiter
Superba regum colla minacium,
Vocabit in jus orbem, ab ortu
Solis ad Hesperium cubile.
- 2 Vultu verendo tum sacer ardua
Pulchræ Sionis de specula loquens,
Ad gentis humanæ coactum
Concilium Deus ora solvet.
- 3 Non facta semper, non finet impia
Impune grassari; veniet Deus:
Flammæ vorax illum antecedit
Vis rapidis agitata ventis.
- 4 Testes vocabit, cum populo suo
Acturus, ignes, lumine conscio
Qui cuncta despectant ab alto, &
Omniparæ sola vasta terræ.
- 5 Adeste primùm gens mihi propria,
Gens sancta, (dicet) cui super hostiis
Legem dedi rite offerendis,
Perpetuum pepigique foedus,
- 6 Hic æquitatem judicis igneus
Miratus æther, justitiam Dei
Annunciabit: nam fedebit
(Ne dubita) Deus ipse iudex.
- 7 Audi Abrahami progenies boni,
Peculiaris gens mihi: te voco
Testem benignitatis in te
Perpetuæ, & solidi favoris.
- 8 Non arguam te, quòd mihi victimæ
Cruore raro altaria sparseris,
Aut parcus armenti cremâris
Rara sacris holocausta flammis.
- 9 Non taurum egens te de stabulis peto,
Hircumve caulis.

- 10 Πάντες γάρ τ' ἐμοί εἰσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη,
Θῆρες τ' ἀγρότεροι, τοί τ' ἄλσεν καλὰ νέμονται,
Εἰλιπόδων τε βοῶν ἀγέλαι, καὶ πώεα μῆλων,
Ταῦτ' ἐμὰ πάντα πέλονται, ἃ, τ' οὐρεα χίλια βόσκει.
- 11 Οἰωνοὶ δέ τε πάντες ὀρέσονται, οἳ τε καθ' ὕλην
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται, ἀρίνωτοί μοι ἔασι·
Πὰρ δέ μοι ἀγρονόμοι θῆρες καὶ κνώδαλα πάντα.
- 12 Εἰ μέ ποτ' οὖν σίτοιο περὶ Φρένας ἴμερος αἰροῖ,
Οὐκ ἂν τοι ἔρέω, οὐδ' εἴπω τίπτε δέ με χρεώ·
Πάντ' ἐμὰ γάρ τε πέλονται, ἅμα τραφερή τε καὶ ὕλη,
Ὅσσα τε κείθι νέμονται, ἣν ἀνδράσι εἶδαρ' ἔωσι.
- 13 Ταύρεια κρέ' ἔδοιμι, πίοιμι δὲ αἷμα τράγειον·
14 Ἀλλ' αἶνόν τε χάριν τε Θεῷ κάλ' ἱερὰ θύσαις·
Εὐχολὰς τε τεὰς ἀποτίσαις Ἵψιμέδοντι.
- 15 Ἦδ' ἐ με πόλλ' ἱκέτευσον ὀϊζύος ἤματι λυγρῷ,
Ἄτης τ' ἀργαλῆς· σὲ δὲ ρύσσομαι ἠδὲ σαώσω,
Καὶ σύ με κυδανέεις, καὶ ἐμὸν κλυτὸν αἶνον αἰεῖσεις.
- 16 Πρὸς δέ τ' ἀλιτρὸν ἔειπε Θεὸς, καὶ ἐνεύκεσε μύθῳ,
Τίς δὲ σύ ἐσσι βροτῶν, ἵνα θέσφατά μευ καταλέξης;
Ἥ ἵνα συνθεσίην μευ ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύσης;
- 17 Ἐχθραὶ ἐπεὶ ὑποθημοσύναι σοι πάμπαν ἔασι,
Καὶ ἐπέων μευ οὐκ ὄξεαι φρεσὶν, αὐτ' ἀλεγίζεις.
- 18 Κλέπῃ μὲν συνέριθος ἔης, ὅτε που μιν ὀπωπας·
Μοιχοῖσιν δὲ θ' ὁμίλησας, καὶ ἑταῖρος ἔησθα.
- 19 Ἐς κακὸν οὐλόμενον στόμα σευ μάλ' ἐταῖμον ἔθηκας·
Γλώσση καὶ μύθοισι δόλους καὶ κέρδε' ὑφαίνεις.
- 20 Κερτομέων ἐπέεσσιν ἀδελφεὸν αἰσὺλα βάζεις,
Ἥμενος ἐν λίσχῃ, καὶ πόλλ' οἱ οὐενδέα χεῦας,
Αὐτοκασίγνητόν τε κακῷ ἐκυδάσσοιο μύθῳ.

- 10 Omne pecus meum est,
Quod montium anfractus pererrat,
Quod nemorum tegitur latebris.
- 11 Nec me volucris rupis in edito
Usquam recessu nidificans latet :
Non ulla picturato amictu
Ruris avis genialis hospes.
- 12 Quòd si esurirem, scilicet ut petam
A te necesse est, Arbiter ætheris,
Terræ, fretique, & quicquid ingens
Orbis habet gremio capaci.
- 13 Taurine vescor carnibus, aut bibo
- 14 Hirci cruorem ? Pectore candido
Grates age, & quovis litabis
Rite Deo sine cæde voto.
- 15 Tum deprehensus rebus in asperis
Securus implora : auxilium feram,
Grates ut acceptâ salute
Lætus agas, Dominumque laudes.
- 16 At impium sic alloquitur Deus :
Quâ fronte leges tu recitas meas ?
Et ore sanctum impurus audes
Sacrilego memorare foedus ?
- 17 Tu legum habenis impatiens regi,
Et institutis, moribus & bonis
Juratus hostis, voce laudas,
Tecum animo mea verba rides.
- 18 Cum fure furti consilium cois ;
Mœchis adulter te socium applicas :
- 19 Ad probra projectus, dolosâ
Perniciem meditare linguâ,
- 20 Cum fratre juncti vincula sanguinis
Oris procacis non rabiem premunt :
Infamiâ germanum eodem
Dedecoras utero creatum.

- 21 Καὶ σὺ μὲν οὖν τάδ' ἔρεξας, ἐγὼ δ' ἀκέων περ ἔμεινα·
 Πάντα δ' ἔχον σιγῇ, ὡς οὐκ αἰτῶντι εἰσικώς·
 Φῆς δέ με τοιούδ' εἶναι, ὁποῖος ἔησθα καὶ αὐτός·
 Ἀμφαδίην δέ σ' ἐλέγξω, ἐνωπῇ ἔργα τε θήσω.
 22 Φράζεσθ' οὖν τόδε θυμῷ, οἷ ἐκλελάθεοθε Θεοῖο,
 Μὴ τι διαρπάξω ὑμέας, πάρα δ' οὔτις ἀρωγός.
 23 Ὕμνον ἐμοὶ αἶνόν τε διδούς, καταθύμια ῥέζει
 Ἱερὰ, καὶ με μάλιστα τίει· ὅς τ' αἶσιμα εἰδώς
 Ὀν βίον εὖ ἴθυνε, Φόως τῷδ' ἐγυαλίξω,
 Φαίνων οὐρανόθεν, καὶ οἱ ἐκ Θεοῦ ἔσsetαι ἄλκαρ.

Ψ Α Λ. ΝΑ'.

- 1 **Σ** Ἦν κατὰ μελιχίην, Θεός, ἴλαδι, καὶ μ' ἐλέαιρε,
 Καδδ' ἑλεόν τε τεὸν μάλα μυρίον ὅσα θ' ἄμαρτον
 Δειλός, αἵστωσον πάντ', ἐκ τ' ἀλιτήματ' ἄλειψον.
 2 Νήφον ἀλιτροσύνας, καὶ λύματα πάντα κάθηνον,
 Δύματα πάντ' ἄτης καὶ ἁμαρτάδος, ἥτερ ἀάσθην.
 3 Τὰς γὰρ ὑπερβασίας μεν ἀνέγνων, οὐδ' ἐπικεύσω·
 Καί μεν ἀτασθαλίη μοι ἐνωπῇ αἰὲν ἐτύχθη.
 4 Ἥμεροτον, ἡλιτόμην σέ, σέ μοῦνόν φημ' ἀλιτέσθαι,
 Καὶ τόδ' ἔρεξα κακὸν σεῦ ἐναντίον· ὅφρα τ' ἀμύμων
 Εἰνὶ λόγοισιν ἔης, καὶ ἀναίτιος εἰνὶ δίκῃσιν.
 5 Εἰνὶ τ' ἀτασθαλίη πλάσθην πάλαι ἔμβρουον αὐτῶς,
 Ἐν δέ τ' ἀλιτροσύνῃ σὺν μ' ἔλλαβε γαστέρι μήτηρ.
 6 Πότνι ἀληθεῖν μάλα τοι Φίλη, ἔυδον ἐοῦσα,
 Ἀνέρος ἐν πραπίδεσσι·

- 21 Et arbitraris me similem tui,
Quòd perpetrata hæc dissimulaverim?
Ne crede : tecum expostulabo,
Ante oculos tua facta ponam,
22 Considerate hæc vos, quibus excidit
De mente cæca mentio numinis :
Ne, quumprehendam, nemo sit, qui
De manibus mihi presa tollat,
23 Si victimam vis magnificam mihi
Mactare, laudes canta, age gratias :
Hac itur ad certam salutem,
Hæc superos via pandit axes.

PSAL. LI.

- 1 **O** Salus rerum, lacrymis precantum
Mollibus flecti facilis, rogantem
Lenis exaudi, scelerumque tetras
Ablue sordes.
2 Usque peccati lava & usque labem,
Dum repurgatum maculis pudendis
Purius corpus niteat recocto
Ignibus auro.
3 Nam meam agnosco (pudet heu pigetque)
Ah miser labem : vitiique fœda
Mentis obversans oculis imago
Semper oberrat.
4 Unus arcani es mihi testis : unus
Arbiter verax, temerario ausu
Improbas linguas tua judicantum
Facta refutas.
5 Quippe jam primo scelus usque ab ortu
Hæret, infectas vitians medullas :
Deque conceptu genitricis hausi
Semina labis.
6 At tibi cordi est sine fraude veri
Simplicis candor, fideique certæ
Puritas, nullo labefacta duri
Turbinis ictu.

Hanc

Σὺ δ' αὖ πινυτήν με διδάσκεις,
Κρύβδην, ὄφρ' εὖ εἰδῶ ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ νοήσω.

7 Σμῆχε δ' ἔμ' ὑσώπῳ, καθάρους δέ τε ἔσσομαι ἔμπης·
Νίξε με, λευκότερος χιόνος τε κεν αἶψα γενοίμην.

8 Χάρματά μοι φαίνοις, ἰσθλῆς τ' ἐκ σεῖο πυθαίμην
Ἀγγελίης· ἵνα γηθήσῃ ποτέ μοι φίλου ἦταρ,
Ὅτ' ἐὰν θ', ἃ ξυνέαξας, εὐφροσύνησιν ἰανθῇ.

9 Ὅμματά σευ τρέψειας ἐμῶν ἀπ' ἀτασθαλιῶν,
Πάντα δέ μευ ἀλιτήματ' αἰστά τ' ἄπυστά τε θείης.

10 Τεῦξον, Ἄναξ, κραδίην καθάρην μοι, καὶ νόον ἐσθλοῦ
Αὔθις ἐνίσταξον, δὸς δ' ἄρτιον ἐν φρεσὶ θυμόν.

11 Μή ποτ' ἀπόρριψόν με τῆς ἀπο νόσφιν ὀπωπῆς,
Πνεῦμ' ἁγίόν τε τεόν μή μευ ἀποαίρεο πάμπαν.

12 Αὔθις μ' εὐφρύνειε φῶς τεόν, ἡδ' ἀποδώης,
Ὅ πρὶν ἔην γε, τῆς μοι χάρμα καὶ ἥδος ἀρωγῆς·
Καί μοι πνεῦμα τεόν πανελεύθερον ἔρμα γένοιτο.

13 Ἐκ δ' ἄρα σεῖο θεοπροπίας ὑποθήσομ' ἀλιτροῖς,
Ἥ τ' ἵεναι σφιν ἔοικε, διδάξω σὸν κατὰ θεσμόν·
Οἱ δ' ἐπὶ σέ τρέψονται ἀτάσθαλοι οἵπερ ἔωσιν.

14 Ἀλλά με ρῦσαι, Ἄναξ, ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε φόνου
Ῥῦσαί με πρόφρων, ὅς μοι Θεός ἐσσι φῶς τε·
Καὶ τότ' ἀγαλλομένη χαίρουσά τε γλῶσσ' ἀλαλάξει,
Ἐκ τ' ἔरेει, οἷος πιστός σὺ καὶ ἡπίος ἐσσι.

PSALMUS LI.

173

Hanc facis tanti, vitiis ut atris
Oblito, legum sapientiæque
Tu mihi arcanæ facilis beatum in-
dulseris haustum.

7 Ergo me hyssopi, Sator alme, lustra
Frondis adpersu : maculæque cedent ;
Membra candorem tibi lota vincent
Pura nivalem.

8 Si bonus lætum placidusque mittas
Nuntium ; tristem mihi recreabis
Gaudio mentem : stupidos recurret
Robur in artus.

9 Ne meos lapsus oculis acutis
Semper observa, numerave labes :
Sed malæ culpæ nimiùm tenaces
Ablue sordes.

10 Cor mihi rectum, scelerisque purum,
O potens rerum Genitor, refinge ;
Spiritus firmum renova novata
Cordis in aula.

11 Neu mihi avertas faciem, tuoque
Arceas vultu procul, auferasque
Spiritus sanctum, calida incitatus
Rursus ab ira.

12 Redde, speratæ solido ut salutis
Gaudio per te fruar ; inquieti
Spiritu motus animi rebelles
Principe firma.

13 Tum meo exemplo moniti scelesti,
Quos viâ flexit malesuadus error,
Denuo legum duce me tuarum
Jussa capeissent.

14 Expia noxâ mihi sospitator
Cædis infandæ caput obligatum ; ut
Te canam justum, pariterque lapsis
Parcere largum.

15 Χεῖλέ, Ἄναξ, μευ ἄνοιγε, πύλας τε καὶ ἔρκος ὀδόντων·
Καὶ τότε ἐγὼ τοῦ αἵνου ἀναστόμ' ἔχων ἀγορεύσω.

16 Οὔτε γὰρ ἱροῖσιν φρένα τέρεπαι, ὄφρα τε ῥέζω,
Ἥτε τοι ἄν δόῃην, εἴ σοι χαρίεσσα τέτυκτο·
Ἄλλ' οὐ σὺ θυμῷ κεχαρισμέναι εἰς' ἑκατόμβαι.

17 Ἰερὰ Θεῷ φίλα, συντέτριμμένου ἀνέρος ἦτορ·
Ὃς τότε ῥῆξεν, ἔρξε τελήσας ἑκατόμβας,
Θυμός, ὃ συντέτριπται ἐνὶ φρεσὶν ἥς ἐνεκ' αἵτης,
Καρδίη, ἥ τ' ἔρρηκται ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ, Θεὸς, σοὶ ταῦτά γε δῶρα.

18 Εὖ ἔρξαις Σιώνα, χάρις δὲ οἱ ἐκ σέθεν εἴη·
Σιών εὖ ἔρξαις, Σολύμων δὲ τε τείχεα δέμαίς.

19 Δὴ τότε δ' ἱερὰ καλὰ, δίκη δὲ τε οἷσιν ὀπιδεῖ,
Ἄνδρες τοι ῥέξουσι, τεῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ,
Ἰερὰ καὶ ὀλόκαυτα, τελήσας δ' ἑκατόμβας,
Καὶ βόας ἱρεύουσ' ἐπὶ σὺ περικαλλεῖ βωμῷ.

Ψ Α Λ. ΝΒ.

1 **Τ**ίπ' ἄρ' ὑπερφιάλως τόσον εὐχεαι, ἀλκὶ πέποιθωί,
Ὅβριμοῦργ' ὕβριστα, κακοῖρά φησι νόοιο
Ἐρδων ἔργα βίβια; Θεὸς δὲ μάλ' ἡπιος αἰεὶ,
Τοῦδ' ἔννεμ' ἐμπεδον ἡματα πάντα.

2 Γλῶσσα δὲ σευ ἄτας καὶ κέρδεα λυγρὰ φυτεύει;
Σχετλὴν ὡς ξυρὸς ὄξυς, ὃ, τε χροὰ ρεῖα τάμηνιν.

3 Αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μυθήσασθαι,
Μᾶλλον ἢ ἔσθλ' ἀγορευόμεναι καὶ ψεύδεα βάζειν
Μὲν ἄτάρ οὐ κατὰ κόσμον, ἢ εἰπεῖν ὡς θέμις ἐστί.

4 Γλῶσσα κακὴ, ψεύδεσσι κεκασμένη ἢ δὲ δόλοισιν,
Ὡς σὺ λόγους φιλέεις, ὅσσοι τ' ὀλοφώτοί εἰσι.

PSALMUS LII.

175

- 15 Tu viam vocis mihi pande : mutum
Tu Deus linguæ moderare plectrum :
Tum feram latè tua magna gentes
Facta per omnes.
- 16 Victimæ si te caperent, dedissem
Victimam : sed te neque sanguis hirci
Fusus, aut sacris holocausta placant
Addita flammis.
- 17 Pœnitens fraudum scelerumque pectus,
Spiritus fracti, mala cor perosum,
Hæc Deum placant : adhibe hæc, & absque
Thure litabis.
- 18 Gentis humanæ bone Dux, Sionem
Quo soles vultu facilis tuere :
Pace florentes Solymæ beatæ
Protege turres.
- 19 Tum tibi votis bona mens pudicis
Sacra persolvat : sacer hircus ignes
Pascet, & sanguis vituli calentem
Imbuet aram.

PSAL. LII.

- 1 Quid gloriaris, impie
Tyranne, pravis artibus ?
Innoxiiis clementia
Divina semper excubat.
- 2 Tua lingua semper fraudibus
Intenta comminiscitur
Nefas, nitente cotibus
Acutior novaculâ.
- 3 Te prava rectis plus juvant,
Plus falsa veris recreant :
- 4 Dolisque pestilentibus
Libenter aurem commodas.

5 Καί σε πρόχυν κακῶς ὀλέσει Θεός, ἡδ' ἀλαπάξει·
Ἐξερύσει δὲ τεοῦ ἐκ δώματος, ἡδ' ἀποκόψει·
Ῥιζόθεν ἐκ γαίης, ἵνα μὴ ζωῶσι μετείης.

6 Ταρβήσουσι δίκαιοι ἐνὶ φρεσὶ, τοῦθ' ὀρόωντες
Καὶ ἐπὶ οἱ γελόωντες ἐνὶ σφισιν ὧδ' ἐρέουσιν·

7 Οὗτος ὃδ' ἐστὶν ἀνὴρ, ὃς οἱ οὐ Θεὸν ἄλλαρ ἔθηκε,
Χρήμασι δ' αἰὲν εἰσὶ (πολὺς γάρ οἱ ὄλβος ὁπῆδει)
Θάρσυνος ἦν, ὕβρει καὶ ἀτασθαλίῃσι πιθήσας·

8 Ἄλλ' ἐγὼ ἤντ' ἐλαίῃ ἐν οἴκῳ εἰμὶ Θεοῦ,
Χλωρῇ, τηλεθώσας· Θεοῦ δέ τε θάρσυνός εἰμι
Μειλιχίῃ, καὶ τῇδε πεποιθεὰ νωλεμέες αἰεὶ.

9 Τῷ σέ, Ἄναξ, ἄλληκλιν ἐπαινέσω, οἷον ἔοργας·
Σὸν δ' ὄνομα ἐλπὶς ἐμὴ, μενέω δέ τε τῷδε πεποιθώς,
Ἐσθλὸν γάρ τόδ' ἔμμεν δοκέει Ὅσιόισι τεοῖσιν.

Ψ Α Λ. ΝΓ'.

1 **Ο**Υκ ἔμεναι Θεὸν εἶπε χαλίφρων ὃν κατὰ θυμόν·
Ἐφθίατο φρεσὶ πάγχυ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς·
Ἡ μάλα λοίγια ἔργα καὶ οὐκ ὀνομαστά τέλεσσαν,
Οὐδέ τις ἐνὶ βροτοῖσι πέλει, ὃς τ' αἴσιμα ῥέζει.

2 Ἐκ θρόνου ἔνθα κάθιζ' ἱερὴ ἵς Ἀθανάτιός,
Οὐρανόθεν καθοράτο ἰδὼν ἐπὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
Εἴ τις που πέπνυτο, καὶ οἱ νόος ἦε θεουδής.

- 5 Ergo Deus te conteret,
Hominumque contubernio
Eliminabit, ac domum
Evertet omnem funditus.
- 6 Justus videbit, & gravem
Dei pavebit dexteram:
Vanâque dignos exitus
Ridebit impotentiâ.
- 7 En ille gavis (inquiet)
Malisque fidens artibus,
Securus ille numinis,
Divinæ opis nil indigens.
- 8 Ego, ceu virens olivulâ,
Domini in agello confita,
Florebo, spe fretus bonâ
Cœlestis indulgentiæ.
- 9 Te semper in cœtu pio
Fraudis scelestæ vindicem
Canam; & tuæ clementiæ
Spe, dura cuncta perferam.

P S A L. LIII.

- 1 **O** Pinionum scœda mentem toxico,
Corpusque scelerum sordibus
Contaminata turba, vela dum cupit
Suo furori obtendere;
Ferri ac referri fortis arbitrio omnia
Humana comminiscitur.
Ergo exsolutâ numinis formidine,
Dat fræna turpitudini:
Scelestâ, scœda, abominanda excogitat;
Excogitata perpetrat.
- 2 Ex arce celsa siderum deflexerat
Dominus in orbem lumina;
Si quem videret fortè non penitus malis
Corruptum opinionibus,
Qui mentis oculis omnium fideliter
Rerum Parentem quæreret.

3 Πάντες δ' ἐξέκλιναν, ὁδοῦ ἀπὸ πάντες ἁμαρτον,
Πάντες ἅμ' ἀχρεῖοι, καὶ σφενον ὁλωτάτος ὁδμή·
Οἷα κἀκ' ἐργάζοντ', ἐπεὶ οὐδ' εἰς αἵσιμα ῥίξει.

4 Οὐδέ τι πω ἴσασιν ὅσοι κακὰ μηχανῶνται·
Οὐδέ τι γινώσκουσι, νόου δ' ἀποφώλιοι εἰσιν·
Οἷδε τε λαὸν ἐμὸν κατέδουσιν ἀπηνεῖ θυμῷ,
Ὡς κατὰ τ' ἄρτον ἔδουσιν, ὅτε σφέας λιμὸς ἐκάνη,
Σχέτλιοι, οὐδὲ Θεὸν γουνούμενοι ἐλλιτάνευσαν.

5 Ἐνθ' αἰνῶς φοβέοντ', εἰπὲρ τε καὶ οὐκ ἐνόησαν,
Τίπτε σφέας δέος εἴλε· Θεὸς γάρ τ' ὅστέα φωτῶν,
Οἷ σ' ἀμφестρατόωντο, διεσκέδασ' ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τοὺς δὲ κατήσχυνας, καὶ σφιν κατ' ὀνειδέα χεῦδας,
Ὅτι Θεὸς σφέας οὐκ ἀλέγει φρεσίν, ἀλλ' ἀθερίζει.

6 Ὡς ὦφελλε φόως Ἰσραήλοιο καὶ ἄλλακ
Ἐλθέμεν ἐκ Σιώνος· Ἀναξ εἰδὼν ὁππότε λαὸν
Εἰρέρου ἐξαυάγησι κακοῦ, τότε κεν τ' Ἰακώβου
Γηθήσαι γενεῇ, Ἰσραήλοιο τε παῖδες,
Πάντες τ' Ἰσακίδαί μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ.

Ψ Α Λ. ΝΔ'.

1 **Ο** Ικλειρόν με, Θεὸς, διὰ τ' ὄνομα σόν με σώωσον·
Σῇ τε βίῃ ῥύσαι μ' ἐξ ὕβριος ἐνὶ δίκῃσι.

2 Σύνθεο, καί μευ ἄκουσον, Ἀναξ, ὅπα λισσομένοιο·
Καὶ ἔπεα στόματός μευ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

3 Ξεῖνοι γάρ μοι ὄρουσαν ἀνάρσιοι, ἀντία δ' ἔστην
Ἀνέρες ἠνωρέη πώσυντοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν,

- 3 Erroris omnes nubili fallacibus
 Fraus illigarat cassibus :
 Se cuncti eisdem polluere fordibus,
 Nec recta cuiquam curæ erant.
- 4 Ergo ille mitis, ille munificus Parens,
 Irâ incitatus asperâ;
 Gens (inquit) ista plena scelerum ac sordium,
 Crudelis animo & impiâ,
 Quæ panis instar devorat plebem meam,
 Ecquando cognoscet Deum?
 Ecquando mentis lumine in periculis
 Agnoscet orbis Arbitrum?
- 5 Certè timebit non timenda, & conscius
 Vexabit horror pectora.
 Nam Dominus ossa conteretque, & hostium
 Ausus retundet impios ;
 Vultum pudoris turpibus sparget notis ;
 Turbabit animum infamiâ.
- 6 En unquam Eo Lucifer salutifer
 Ab axe promet hunc diem ?
 Ab arce Dominus quum Sionis ardua
 Speratam opem feret suis ;
 Patriæque vinclis liberos hostilibus
 Reddet nepotes Ifaci :
 Electa laudes illius gens ut canat
 Perfusa vero gaudio.

PSAL. LIV.

- 1 **R**erum Parens me protege,
 Et sævo ab hoste libera ;
 Nomen boni ut colant tuum,
 Et vim paveſcant impli.
- 2 Audi benignus supplicem,
 Nec durus aurem questibus :
- 3 Occlude. Vita nam meæ
 Crudelis hostis imminet :

Οἱ τέ μ' ἀποκλειῖναι μέμασαν, καὶ θυμὸν ὀλέσσαι,
Οὐ τι Θεὸν σφι τιθέντες ἐνωπῇ, οὐτ' ἀλέγοντες.

4 Ἔστι Θεὸς μοι ἄρωγός, ἰδ' ἄσπετον ἔρμα βίοιο·
Ἀθάνατος μετὰ τοῖσιν, ἀμύντορες οἱ μοι εἶότες
Ῥύατ' ἐμὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ αἰδοῦσθε κατέλθω.

5 Δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν εἰκότα μισθὸν ὀρέξει,
Καὶ σφι κακὴν ἀποτίσεται ἀμειβὴν, οἷον ἔρεξαν,
Τοὺς σύγ' ὀλεσσόν, ἐπεὶ σοὶ ἀληθεῖ φιλὴ ἐστὶ,
Πρόχην κακῶς, ὥς γάρ μοι ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.

6 Ἱερά σοι μάλ' ἐκὼν ῥέξω, καὶ πρέφραϊ θυμῷ·
Καὶ τεὸν οὖνομ' αἰίσω, Ἄναξ, ὅτι ἐσθλὸν ἐτύχθη.

7 Πάσης γάρ με δύνῃς καὶ οἰζύας ἐξανέλυσε·
Δυσμενέων δ' οἶτον κακὸν ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα.

Ψ Α Λ. ΝΕ.

1 **Κ** Ἐκλυθί μευ Φωνῆς, Θεὸς, εὐχομένοιο τ' ἀκουσον·
Μηδὲ λιάζεο πάμπαν ἐμῶν ἀπουόσφι λετάων.

2 Σύνθεο, καί μευ ἀκουσον, ἐπεὶ ἀνερεύγομαι ἔμπης
Πόλλ' ἔπεα σπουδέναι, γόνυ δ' ἀλίαςτου ὀρίνω,
Οἶκτρ' ὀλοφυρόμενος, δεινόν τε γέγωνα βοήτας.

3 Ἀμφότερον, διὰ τ' ἀντιβίου θυμολαγέα Φωνὴν
Οὐλομένου, διὰ θ' ὕβριν ὑπέρβιον ἀνδρὸς ἀλείτεω·
Μαῖψ γὰρ ἀτασθαλίην ἐπ' ἐμοὶ θέσαν, αἵσυλά τ' ἔργα,
Τῶν οὐκ αἴτιος ἦα, νεμέσσηθεν δ' ἐνὶ θυμῷ,
Καὶ μοι ἐπεὶ κηχολώατ', ἐγὼ σφισιν ἐχθοδόπησα.

4 Κῆρ ἄχομαι, τὸ δὲ καί μοι ἐνὶ στήθεσσι πατάσσει,
Καὶ τρομέει δούνησι πεπαρμένον ὀξείησι.

Infestus hostis imminet
Vitæ meæ; nec vindicem
Dei potentis dexteram
Sibi imminentem respicit.

4 Rerum sed æquus Arbiter
Opem feret: periculis
Me liberatum fulciet,
Et sospitem tuebitur.

5 Suis peribit artibus
Scelestæ Fraus; & incident
In ipsa cæci retia
Quæ clam mihi tetenderant.

6 Liber periclo, victimis
Te munerabor: te canam
Patrem, bonis placabilem,
Malisque formidabilem:.

7 Qui libero molestis
Mihî dedisti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV.

1 **C**OELITUM Rector bone, mitis aurem
Admove in rebus trepidis vocanti;
Neu meos vultu tetrico severus
Despice questus.

2 Adspice attentus mihi quo tumultu
Æstuet pectus: gemitu dolores
Quo fremant, dum vis mihi fraudque sævi
Imminet hostis.

3 Imminet sævus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen, & secum furit impotenti
Turbidus irâ.

4 Cor micat, nervis trepidant solutis

- Καὶ μέλανος θανάτοιο με δειμάτα λυγρὰ κιχάνει.
 5 Τάρβος με φρένας εἴλ', ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
 Πᾶς δὲ τ' ἄφαρ πέφρικα, καὶ ἔρριγ' αἰνόθεν αἰνῶς,
 Καί μ' ὀλοοῖο φόβοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.
 6 Καὶ τότε ἔφην, Εἴθε πτέρυγας ποτ' ἔχοιμι πελείης,
 Ὅφρα τ' ἀποπταίμην, καὶ ἀναπνεύσαιμι πόνοιο,
 Καὶ κεν μοι πάντων τε κακῶν κτᾶπαυμα γένοιτο.
 7 Τῆλε μάλα πλαγχθεῖς, τότε ἀπόπροθε ναιετάοιμι
 Οἰόπολῳ ἐνὶ χώρῳ ἔκηλος νόσφιν ἀπ' ἄλλων.
 8 Σπεύδων δ' ὀτρίτάχιστ' ἐθέλοιμί κεν ὡς ἀλέασθαι
 Λαίλαπα θεσπεσίην, δεινὴν τ' ἀνέμοιο θυέλλαν.
 9 Ῥαῖσόν, Ἀναξ, σκέδασον γλώσσας καὶ μῆδεα πυκνά,
 Ὡς μὴ πάντων ἥσιν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
 Μῆδ' ἕνα θυμὸν ἔχωσ', ὅτε συμφρασσάιατο βουλᾶς.
 Ὅττι βίην ὕβριν τε κακὴν τ' ἐρίδ' ἀμπόλιν εἶδον.
 10 Ἐνδον μὲν τὰ κακ' ἐστὶ διαμπερές, ἀλλὰ γε πάντη
 Ἡματὰ μιν νύκτας τ' ἐπὶ τείχεσιν ἀμφιβέβηκε.
 Τῆδ' ἐνὶ μέσση ὁμοῦ ἄτη ὀδύνη τε πέλονται.
 11 Τῆδ' ἐνὶ μέσση ἀλιτροσύνη, καὶ σχέτλια ἔργα.
 Οὐδὲ κακαὶ ἀπαίται ποθ' ἐὰς λείπουσιν ἀγυῖας.
 Κερδαλέοι δ' αἰεὶ καὶ ἐπὶ κλοπῇ εἰσι πολῖται,
 Οἳ τε δολοφρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν.
 12 Οὐ γάρ τ' ἐχθρὸς ἔην, ὃς ἐμοὶ κατ' οὐνείδεα χεῦε,
 Καὶ κεν ἀνεκτότερον τότε μοι καὶ κέρδιον ἦεν.
 Οὐδέ τις ἀντιβίων, ὃς τλῆ μοι ἐπευχεταιᾶσθαι,
 Καὶ κεν μὴν τ' ἔλαθον, καὶ μοι ρέα φυκτὰ πέλοντο.
 13 Ἀλλὰ σὺ γ', ἰσόψυχε, φίλων πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ὅς μοι κηδιστὸς ἐτάρων ἢς κεδνότητάς τε,
 Ὅς τέ μοι ἡγεμόνευες, ὁδῶ τ' ἐνὶ πομπῇς ἔηθα,
 Γνωτὸς, τῷ τε μάλιστα πεποιθεὶς πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 14 Αἰεὶ δὲ γλυκύθυμοι ὁμοῦ συμφράδμονες ἦμεν,
 Σύν τε δὴ ἔρχομένῳ ἱερὸν ποτὶ δῶμα Θεοῖο,
 Ἐνθ' ἄμυνδς πωλεύμεθ', ὁράφρανα θυμὸν ἔχοντε.

- 5 Ossium nexus, animus labascit ;
Semper & pallens oculis oberrat
Mortis imago.
- 6 Ergo sic mecum loquor : O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me levèt pennâ, nemorum & remotis
Sistat in antris ?
- 7 Ut procul curâ trepidâ metuque
Montium solos habitem recessus ;
- 8 Ocyor ventis ferar & corusci
Fulminis alis.
- 9 O Deus, linguas malè perde pravas,
Illitas linguas gelido veneno :
Quæ dolis, probris, rabidisque vexant
Litibus urbem.
- 10 Sive lux fundat radios micantes,
Sive nox fundat tenebras opacas ;
Excubant muris maledicta, vicis
Omnibus errant.
- 11 Vis, furor, fraudes, scelerum libido
Obsidet cunctos aditus viarum ;
Et fames auri miseram trucidans
Fœnore plebem.
- 12 Si palam sævos inimicus enses
Stringeret, si clam laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno ;
Æquior essem.
- 13 Tu mihi insultas comes & sodalis,
Testis arcani taciturni,
- 14 & auctor
Consili, sacræ totiesque junctus
Fœdere mensæ.

- 15 Μάρψαν δὲ σφεας ὧκα τέλος θανάτοιο κιχέη,
 Ζῶντες δὲ κατέλθοιεν δόμου αἶδος εἴσω.
 Οὔνεκ' ἀτασθαλίῃ σφιν ἐφέστιος, αἴσυλά τ' ἔργα
 Πολλὰ μάλα σφετέροισιν ὁμοῦ ἐνὶ δώμασι μῖμναι.
 16 Αὐτὰρ ἐγὼ Θεῶ εὖξομ'· ὃ δ' Ἀθανάτος με σαώσει.
 17 Εὖξομαι ἱσπέριος, καὶ ἅμ' ἦοι φαινομένηφι,
 Καὶ ὅπότε ἥλιος μέσον οὐρανόφιν ἀμφιέβηκει,
 Ὅρθι' ἔγωγε βοήσω· ὃ δ' εὐχομένου ὅπ' ἀκούσει.
 18 Ῥύσεται ἐμὴν ψυχὴν ἐξ αἰνῆς δημοτῆτος
 Ἀντιβίων, ἵνα τ' αὐτῆς ἐκηλος καὶ σοὸς εἴην.
 Πολλοὶ γάρ μοι, ἐπεὶ ὃ παρίσταται, εἰσὶν ἀρωγοί.
 19 Ἡ ρ' ἐπακούσει ἐμεῖο Θεός, τοῖς δ' ἄλγεα δώσει
 Δυσμενέεσσι, Θεός, τοῦ τ' ἐστ' ἀπηρεσίος αἰῶν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν θαλίῃσιν ὁμῆν δὴν ἔλλαχον αἶσαν,
 Οὗτοι ἀμείβοντες, Θεὸν οὐχ ἄζοντ' ἐνὶ θυμῷ.
 20 Οἱ δὲ φίλα φρονέουσι, καὶ οὐπότε οἱ μαχεσάμενοι,
 Τοὺς ἄρ' ὅγ' ὑβρίζων ἐβίησατο χεὶρὶ βαρείῃ,
 Ῥήτρην ψευδάμενος, κατὰ θ' ὅρκια πίστ᾽ ἀπατήσας.
 21 Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης γλυκίων ῥέε βουτύροιο
 Αὐδῆ, λειοτέρη τε, μάχη δ' οἱ κῆρι μέμηλεν.
 Αἰμύλιοι δὲ λόγοι μαλακώτεροι ἦσαν ἐλαίου,
 Αὐτὰρ ὁμῶς ξιφέεσσιν εἰσικότες ἀμφιγούουσιν.
 Ὡς ὁ μὲν ἔσθλ' ἀγόρευε, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 22 Ρίψον ἐπ' Ἀθάνατον τὰ σὰ κήδεα, τῷ δὲ μελήσει.
 Οὔτε ποτ' οὖν βρώμης δεύησαι, οὔτε τευ ἄλλου.
 Οὐδὲ γὰρ ἐστὶ φελίχθαι, εἴσεται ἄνδρα δίκαιον.
 23 Ἀλλὰ σφεας σὺ, Θεός, δόμον εἰς αἶδας κατὰξεις.
 Ἄνδρες ἀπ' αἰῶνος νέρι ἢ δ' ὑπὲρ αἶσαν ὀλεῶνται.
 Ἄνδροφῶνοι, δόλιοί τε, πρὶν ἥβης μέτρον ἰκέσθαι.
 Θαρρήσω δ' ἄρ' ἐγὼ, πῶσινός τέ τοι ἔσομαι ἔμπης.

15 Gentis humanæ Moderator, orbem

Qui salutare regis æquitare,

Fraudis auctores scelerumque vivos

Obrue terrâ.

16 At mihi attentam dabis æquus aurem:

17 Sive lux promat radios ab undis;

Sive lux condat radios sub undis

Vespere fero.

18 Inter hostiles dabis ut tumultus

Tutus evadam: mihi nam superbis

Viribus fretus numeroque sævus

Imminet hostis.

19 O potens rerum, sine fine pœnis

Tu premes justis scelus impiorum;

Arrogans pectus quibus obstinata

Intumet ira.

20 Pace qui fictâ simulant amicæ

Mentis affectus, animoque virus

Occulunt; præscito neque facta curant

Ædèra ritu.

21 Lacteus blando fluit ore rivus:

Bella cor spirat fera; suaviorque

Balsamo sermo secat instar ensis

Vulnere cæco.

22 Tu tui curam Domino relinque:

Is tuos gressus reget, is dolores

Leniet, justumque ope sublevabit

Rebus in arctis.

23 Impio, fallaci, avidoque cædis

Fila Mors rumpet viridi in juvenia;

Me tui, Rector bone, spes favoris

Certa fovebit.

Ψ Α Λ. Νζ.

- 1 **Σ** Ὑνθεο, καὶ μ' ἐλέαιρε, Θεός, ὅτι θαύριδι λύσση
 Ὀμὸν βεβρώθειν μεμαάσι με Φῦλ' ἀνθρώπων.
 Πᾶν δ' ἡμαρ πολεμίζοντες τεύρουσι βίῃφι.
- 2 Δυσμενέες με καταβρόχαι μεμαάσι κατ' ἡμαρ
 Πολλοὶ γὰρ, Πανυπέρτατ' Ἀναξ, ἱμοὶ ἴφ' ἐμάχονται.
- 3 Ὅφρα' με τάρβος ἔχει, πείσυνος δέ τοι ἴσσομαι ἔμπης.
- 4 Αἰνήσω Θεόν, οἷον ὑπέσχετο, καὶ μοι ἔειπε
 Θάρσος μοι Θεός ἐστί, τῷ ἔλπομαι, οὐδὲ τι λίπη
 Δείσω, ὃ, τί με κέν τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἔρδῃ.
- 5 Καδδ' ἡμαρ λοχόωσι παρατρέψαι μεμαάσι
 Μῦθον ἐμὸν, καὶ στρέψαι ἀποκλιδόν, ὃ, τί με κέν εἴπω
 Τῶν δέ τε πάντα νοήματ', ἐμοὶ κακὰ μηχανάσασθαι.
- 6 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Κρύβδην μοι λόχαυ εἶσαν, ἔμ' ἵχυνά τ' ἰοῦ νόησαν,
 Ἐὐθ' ἢ εὐθ' αὖ ἰω, μέμασαν δέ τε θυμὸν ὀλέσσαι.
- 7 Ἦ κέν ἀτασθαλίῃσιν ὑπεκπροφύγοιεν ὄλεθρου;
 Λαὸν σὺ στυφέλιζε, Θεός, κειοτηνότε θυμῷ.
- 8 Πλαγκτοσύνην μὲν ἄλῃν τε σὺ ἔγνως ἠδ' ἐνόησας,
 Εὖ περ πασσάμενος φρεσὶν, ἀσάκεις ἦτα φεύγων
 Ἐν δέ τεω ἀσκή' ἐμὰ δάκρυα, μή ποτ' ὀλῃται,
 Χεύεις· οὐκ ἄρα γεγράφεται τάδε σῇ ἐνὶ βίβλῳ;
- 9 Πρὸς σὲ βοῶντος ἐμεῖο, παλιμπετὲς ἀπονέονται

Δυσμε-

PSAL. LVI.

1 **O**Rbis Creator, me bonus adspice,
Injurioso quem pede prorutum
Hostisque conculcat, premitque
Assiduis agitans periclis.

2 Conculcat hostis me numero ferox,
Et insolenti sævitiâ premit;
Nec liberas lucas laborum,
Nec vacuas finit ire noctes.

3 Seu luce terror sollicitus mihi,
Seu nocte circumstat; Pater optime,
Spes rebus in duris mihi una,
Et columen superas salutis.

4 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metumam dolos
Mortalium cæcos, minasque
Terrificas, & aperta bella.

5 Calumniantur quæ loquor omnia,
Pravæque carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.

6 Coetusque cogunt, & capiti meo,
Quâ fraude, quâ vi, jugiter imminet:
Vestigia observant, nec horam
Insidiis vacuam relinquunt.

7 Impune tantam nequitiam ferent?
Pravique fructum consilii legent?
O Arbiter mundi, nec illos
Præcipites agis in ruinam?

8 Meæ labores tu numeras fugæ:
Urnâ repôstas tu lacrymas meas
Servas: apud te certa constat
Usque mei ratio doloris.

9 Aurem vocanti tu facilem mihi
Das, atque inanes spes facis hostium:

Et

- Δυσμενέες· τόδ' ἔγ' αἶδ', ὅτι μοι Θεός ἐστὶν ἄρωγός.
 10 Αἰνήσω Θεόν, οἷόν ἐγώ μοι ὑπέσχετο μύθῳ,
 Αἰνήσω τὸν Ἀνακτ', οἷόν μοι ὑπέσχετο μύθῳ.
 11 Θάρσος μοι Θεός ἐστι, τῷ ἔλπαμαι, οὐδὲ τι λίην
 Δείσω, ὅ, τί με κύν τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἔρδοι.

- 12 Εὐχάς σοι ἀποτίσαι ἔοικέ μοι, ὥσπερ ὑπέστην·
 Τῷ χάριν εἰδὼ σοι, καὶ σὺν Θεός, αἶνον αἰείσω.

- 13 Ῥύσαι γὰρ ψυχὴν μευ ὑπ' ἐκ θανάτοιο σώσας·
 Οὐ πόδας οὖν καὶ ἔμοιγε φυλάξεις, μή ποτ' ὀλεσθῶ,
 Ὅφρ' ἀν' ὁδὸν βεῖω ἔτι που κατενώπα Θεοῖο,
 Ζωοῖσιν μετεών, καὶ ὁρῶν Φάος ἡελίοιο;

Ψ Α Λ. ΝΖ.

- 1 **Ο** Ικτερόν με, Θεός, μ' οἰκτεῖται, σοὶ γὰρ ἔγωγε
 Θάρσυνός εἰμ' ἐνὶ θυμῷ ὑπὸ πτερύγεσσιν τέησι.
 Τάων δὲ σκιὴ ἔσσετ' ἐμοὶ αἴτης ἀλευρή,
 Καὶ σκέπας, εἰσόκευ αἰδὲ παρωχῆκαςί θυελλαι.
 2 Εὐξομαι Ὑψιμέδοντι Θεῷ, Θεῷ, ὃς τέ μοι αἰεὶ
 Εἰν' ἔργοισι παρίστατ', ἐμοὶ δὲ τέ πάντα τελευτᾷ.
 3 Οὐρανόθεν καταπέμψει ὃν ἄγγελον, ὃς με σώσει·
 Τῷ δ' ἐπ' οὐνείδεα χεύσει, ὃ, τις μοι μῆσατ' ὀλεθρον,
 Καὶ με καταβρόξαι πάντ' ἤθελε νηλεὶ θυμῷ.
 Ἀμφότερον δ', ἑλεάν τε, ἀληθείην τ' ἐρατεῖναι
 Αὐτοῦ ἀπ' οὐρανόθεν Θεός ἦσει μοι ἐπ' ἄρωγῃ.
 4 Ψυχὴ μευ μέσσοισιν ἐνὶ λείουσιν ἐτύχθη,
 Ἀνδράσι θ' οἱ πυρὶ ἴσον ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσι.
 Τοῖς ἐνὶ μέσσοισιν κεῖμαι, ἀνα Φύλ' ἀνθρώπων,
 Τῶν περ ὁδόντες δοῦρα καὶ ἰοί, γλώσσ' ἄορ ὀξύ.
 5 Ὑψι, Θεός, σ' ἀνάνειρ ὑπὲρ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Καὶ κύδος σὸν πᾶσαν ὑπὲρ χθόνα πουλυβοτείραν.

PSALMUS LVII. 189

Et signa non obscura amici
Das animi, & stabilis favoris.

- 10 Te fretus uno, pollicitis tuis
Innexus unis, nil metuum dolos
Mortalium cæcos, minasque
Terrificas, & aperta bella.
- 11 Te semper ergo carmine patrio
Laudabo, vitæ præsidium meæ :
- 12 Ex hostium ferro dolisque
Incolumis tibi vota reddam.
- 13 Te liberatus vindice, te meum
Firmante gressum, ne titubent pedes,
Dum spiritus fovebit artus,
Jussa sequar tua, Rector orbis.

PSAL. LVII.

- 1 **S**Ancte Parens, miserere animæ pereuntis, & omnem
In te salutis quæ locavit spem suæ :
Meque tuis alis tectum defende, procellæ
Dum sævientis impetus deferbeat.
- 2 Te voco, te (solum in rebus quod restat egenis)
Appello, supplex & tuam imploro fidem.
Te voco, qui cumulata mihi promissa refundes,
Et cœpta duces prosperos ad exitus :
- 3 Qui mihi subsidium è cœlo præbebis, & hostis
Jam jam imminentis liberabis faucibus :
Qui dabis auxilium ex adyto sublimis Olympi,
Memorque fidei & pristinæ clementiæ.
- 4 Inter enim sævos habito feritate leones :
Flammam vomentes versor inter belluas ;
Lingua quibus sævo proscindit acutiùs ense,
Dentes sagittis lanceæque cuspide.
- 5 O Deus, augustum celsò caput exsere cœlo.
Ostende terris gloriæ jubar tuæ.

- 6 Ποσσὶν ἑμοῖσι λῶον, καὶ δάκτυλα λυγρὰ πτίσσασθαι·
Κύψε δέ μεν ψυχῇ, καὶ δὴ πρὸς ἐσθαι ἔμελλε·
Βόθρου ὄρυξαν ἑμοίγε, μέσῳ τῷ τ' ἔμπεσον αὐτοί.
- 7 Θυμὸς ἐτοῖμος ἑμοί, Θεὸς, ἐν Φρεσὶ, θυμὸς ἐτοῖμος·
Μελπόμενος λιγυρῇ κλείω τεὸν αἶνον αἰοῦν.
- 8 Ἐγρεο κῦδος ἑμὸν, σὺν δ' ἐγρήγορθε καὶ ὕμνες,
Νάβλη καὶ κιθάρη, γλυκερὴν δ' ἐντύνετε μολπῇ·
Ἐγρήσσοιμί κεν αὐτὸς ἄμ' ἡοὶ Φαινομένηφι.
- 9 Ἀθάνατε, κλείω σε μέσῳ λαῶν ἐν ὁμίλῳ,
Κλείω σ' ἐν λαοῖσιν, ἐν ἔθνεσιν αἶνον αἰέσω.
- 10 Οὐνεκα μελιχίῃ σευ ἀθέσφατος, οὐρανομήκης·
Σὴ δέ τ' ἀληθείῃ καὶ ἐς αἰθέρα διαυϊκάνει.
- 11 Ὅττι, Θεός, σ' ἀνάειρ' ὑπὲρ οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Καὶ κῦδος σὸν πᾶσαι ὑπὲρ χθόνα πουλυβότειραν.

Ψ Α Λ. ΝΗ.

- 1 **Η** ῥ' ἐτεόν γε που ὕμμι δίκη θεία μέμηλεν,
Ὅππόθ' ὁμηγερέες, βουλευφόροι ἄνδρες, ἔστέ·
Ἡ ῥα καὶ εὐνομίῃσι δικάζετε, Φῦλ' ἀνθρώπων·
- 2 Ἀλλὰ γ' ἀτάσθαλα θυμῷ ἐπὶ χθονὶ μηχανάσθε·
Ἐγρὺν δ' ἀργαλέην ἰθύετε χερσὶ, βίην τε,
Χειροδίκαι, ὥς εἰ ἐτίταινέτε ἴσα τάλαντα.
- 3 Πολλὰ μάλα πλάζονται ἀτάσθαλοι, ἡδ' ἀλόνονται,
Ἐκκλίναντες ὁδοῖο, νεηγενέες περ εἶντες,
Ἀλλυδὶς ἄλλη, ἐπεὶ τὰ πρῶτ' ἐκ γαστέρος ἦλθον·
Τοῖς τ' αἰεὶ φίλου ἔστ' ἀνεμώλια πόλλ' ἀγορεύειν,
Ἐμμάθου οὖν παιδνοὶ ἔτ' εἶντες ψεύδεα βάzzειν,
Μύθους τε κλοπίους, οἳ σφιν πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
- 4 Ἴδὼν δ', ὥς ἔφιος θανατηφόρον ἰὼν ἔχουσιν·
Οὐδ' ἐθέλουσιν ἀκοῦσαι, εἰκότες ἀσπίδι κωφῇ,
Ἡπερ κερδσύνησιν ἐκ κόνι οὖας ἔβυσσεν.

- 6 Explicuere meis pedibus sua retia : terræ
 Me sævus hostis penitus afflictum premit.
 Et scrobibus fossis iter obsedere : sed ipsi
 Mihi paratas in scrobes cæci ruent.
- 7 Mens invicta malis, animi vigor integer, orbis
 Te voce Rector, te celebrabit lyrâ.
 Eia age depositis mens expergiscere curis,
 Et tu canora barbitos cum nabliis.
- 8 Ocyus auroræ quàm Lucifer excitet ignes,
 Aurora cantus quàm volucrum exfufcitet ;
- 9 Te, Pater alme, canam : populos tua facta per omnes,
 Quacunque tellus panditur, vates feram.
- 10 Nam tua fiderei bonitas fastigia cœli,
 Fidesque tractus nubium supervolat.
- 11 O Deus, angustum nitido caput exfere cœlo ;
 Ostende terris gloriæ jubar tuæ.

P S A L. LVIII.

- 1 **Q**ui jura celso de folio datis,
 Qui fræna legum flectitis, en erit
 De plebis ut causis egenæ
 Judicio statuatis æquo ?
- 2 Quin mente pravâ nequitiam & dolos
 Versant, sub umbra justitiæ tegunt
 Injuriam : factis honesti
 Objiciunt speciem pudendis.
- 3 Materna ab alvo flagitii viam
 Sensim sequuntur ; perque suos gradus
 Obliqua sectandi libido
 Cum teneris adolescit annis.
- 4 Linguâ venenum pestiferâ gerunt :
 Aureisque claudunt consiliis ; velut

- 5 Οὐδ' ἐπαοιδῇσι φρένα τέρπεται, οὐδ' ὅπ' ἀκούσεν
 Ἀνέρος, εἰ ἐπαοιδὸς ἑὸν ψῆκα περ τ' ἐπαείδῃ.
 Οὐδέ τ' ἐθέλχθη, ἐπεὶ οἱ ἀκήλητον μένος ἐστί.
- 6 Τῶν δ' ἄρ' ἐνὶ στόματι κρατεροῦς, Θεὸς, ἄξου ὀδόντας.
 Σύν τε μύλας νεαρῶν ἐνὶ γαμφηλῇσι λεαυτῶν
 Θλάσσον, Ἀναξ, ὅλοους ἵνα τ' ἐκπύσωσιν ὀδόντας.
- 7 Ὅσατα δ' ὥς, ἅτε ρίμφα διέρρεεν ἀλλυδοὺς ἄλλη,
 Ὡς οἱ τηκόμενοι, διὰ τ' αἵψα ρέοντες ὀλοῖντο.
 Τῶν εἴ τις τε βίου ταυύσας προέηκεν οἰστοῦς,
 Οἱ γ' ἄλαιο εἶεν, βέλος ὥς, ὃ, τε τοξοφόροιο
 Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφῆν ἔκπεσε χειρός.
- 8 Ὡς δ' ὅτε κοχλίῃ ἱκμας ἀπόλλυται, ὃς δὲ τέτληκεν,
 Ἦκα ρέων, μάλα δ' ὥκα κατεΐβεται οἱ γλυκύς αἰὼν.
 Ὡς θ' ὅτε, γαστρὶ γυναικὸς ἐπὶ βρέφος ἡλιτόμηνον,
 Ὠκύμορον, τό τ' ὅλωλε, πρὶν ἡελίου ἰδεῖν αὐγὰς.
 Ὡς οἱ μὲν τ' ἀπολοῖατ', ἄφαρ τ' οἰχοῖατο πάντες,
 Μηδὲ θ' ὀρῶεν ἔτι γλυκερὸν φάος ἡελίοιο.
- 9 Πρὶν γ' ἥσθοντο λέβητες ἀκανθέων καιομενάων
 Ὑμέτεροι, ἢ ζέσσαν ἐπειγόμενοι πυρὶ κηλέω.
 Τοὺς ὅγ' ἀφαρπάξει κακῇ ὥς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ὠμούς τε ζωοὺς θ' ἐλέει κεκοτηότι θυμῷ.
- 10 Γηθήσει δὲ δίκαιος ἀνὴρ, τίσιν ὀππόθ' ὀρῶτο,
 Οἷον δὴ κακοὶ ἄνδρες εἰοκότα μισθὸν ἄροντο.
 Ἰχνια δυσσεβέων τε λοέσσεται αἵματι φωτῶν.
- 11 Ὡς κέ τις τότε εἴποι ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 Ἦ ρὰ δίκαιος ἀνὴρ ἔργων χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
 Ἐλλαβεν· ἢ ρὰ μάλ' ἐστὶ μέγας Θεός, ὃς τ' ἐπὶ γαίῃ
 Κοίνων πάντ' ἰθύνει, ἔχει δὲ τε ἐκδικῶν ὄμμα.

ΨΑΛ. ΝΘ.

- 1 **Ε**Κ θηῶν ρῦσαί με, Θεός μου, καὶ μοι ἀμύνου
 Ἀνέρας, οἱ ἐπ' ἐμοίγε κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν.

P S A L M U S LIX.

193

5 Obturat aures callida aspis,
Quæ magicos metuit susurros.

6 Confringe malas, ô Deus; impudens
Os comminutis contere dentibus:
Et rictibus sævis hiantes
Hos inhibe catulos leonum.

7 Emissa fractâ cuspide spicula
Intercidant, nec vulnera perferant:
Ipsique vanescant repentè,
Per bibulas velut unda arenas.

8 Sensim liquecant, tardigradus velut
Limax; acerbo funere deferant
Vitale lumen, more fortis
Ante suum percuntis ortum.

9 Florentis ævi in limine, turbinis
Vis atra tollat progeniem, prius
Quàm surculus spinas tenellus
Exserat, & stimulis acutis

Fœcunda latè brachia porrigat.
10 Justique pœnæ vindicis exitum
Læti videbunt, impiique
Sub pedibus fluvium cruoris.

11 Vitæ bene actæ gens hominum sciet
Manere justos præmia: at impios
Manere pœnas, arbitrumque
Esse Deum sciet orbis æquum.

P S A L. LIX.

i **A**B hostis inclementia,
Me rector orbis affere,
Defende vim crudeliter
Me semper oppugnantium.

O

AB

2 Ἐκ δὲ με τῶνδε σάω, οἱ ἀτάσθαλα μηχανώνται·
Μήδ' ἔα ἀνδρόφονοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.

3 Ψυχὴν γὰρ λοχόωντες ἐμὴν μεμάασιν ὀλέσσαι·
Ἄλκιμοι ἄνδρες ἐμοὶ ἐπ' ἀγνητέατ' οὐτέ μευ ἄτης,
Οὐδέ τ' ἀλιτροσύνης, Θεὸς, εἵνεκα, τήν περ ἔργα.

4 Οἱ δὲ θείουσιν, ἅμα σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Οὐτι δίκη, ἐπεὶ οὐ σφιν ἐγὼ κακοῦ αἵτιος ἦα.

Ἵρσεό μοι ἐπ' ἀρωγῇ, ὅρα δέ με, οἷά τ' ἐπονθα.

5 Τῷ σὺ, Ἄναξ, ὅς τε στρατιάων δοχαμὸς ἔσσι
Πασάων, καὶ ἀγακλείτου Θεὸς Ἰσραήλου,

Ἐγρεο τίνυσθαι πάπ' ἔθνεα, Φύλα τε Φωτῶν·
Μηδέ θ' ὑπερφιάλων ποτὲ φείδεις, μήδ' ἐλέαιρε,
Οὐτιν' ἀγνηορήσιν ἀτασθάλλοντα νοήσης.

6 Πολλὰ μάλα πλάγχθεν, ποτὶ ἔσπερά τ' ἀπονέονται·
Καὶ σφρων ὥς τε κυνῶν ἰαχὴ γένεθ' ὕλακομῶρων,
Καππόλιν ὀππότ' ἴασι αἰώμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα.

7 Ὁξέα δὲ σφ' ἔπεα στόμ' ἐρεύγεται· ὥς ξιφίεσσιν
Χεῖλεσι κερτομέουσιν· ἐπεὶ τίς, Φασίν, ἀκούει;

8 Καδδὲ σφρων γελάσεις σύγ', Ἀθάνατ', ἥδ' ἀλογήσεις·
Ἐθνεά τε ζύμπαντα γέλου καὶ ἀθύρματα θήσεις.

9 Τῶν δ' εἷτις μέγας ἐστὶ, καὶ οἱ σθένος σὺν ἀλαπαδῶν,
Ἀλλὰ γε κάρτεσ' εἶδ' ἀπαρὰ σοὶ πεφυλάξομαι ἔμπης·
Ὅτ' ἴς σύ μοι, Θεὸς, ἔρμα, κακῶν δέ τε εἰς ἀλωρή.

10 Φθαίῃ κέν με Θεὸς λελημένος, ὅς μοι ἔννης,
Ὅς τέ μ' ἔθων ἐλέησε· καὶ ὅψομ' ἔκρητι Θεοῖο

- 2 Ab improbis me protege
Lætis cruore innoxio ;
- 3 Meæ salutis per dolum
Qui cæca tendunt retia.
- 4 Ultro immerentis in caput
Confilia cuncta conferunt :
Exsurge, teque pessimis
Fer obviam conatibus.
- 5 O Arbiter mortalium,
Et agminum cœlestium,
Favore semper qui pios
Peculiari amplecteris,
Exsurge, potius impias
Compesce gentes : perfidis
Neu parce, qui sibi favent
Nefanda quum patnaverint.
- 6 A sole Eo ad Hesperum
Perambulabunt compita ;
Et instar oblatrantium
Canum feroces obstrepent.
- 7 Nihil nisi merum crepant
Ferrum, cruorem, vulnera :
Et quæ loquuntur propalam,
Clam posse rentur obrui.
- 8 Meæ salutis Tu Deus
Tutela præsens, irritas
Ridebis iras, & tuâ
Me dexterâ tueberis.
- 9 Tu robur es meum, meæ
Vires, & arx fiducia.
Ergo quieto pectore
Expecto spe tui auxili.
- 10 Discrimina imminetia
Ope antevertes : & malis

Δυσμενέας τὸ παθόντας, ὃ μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

- 11 Μὴ κτείνης, μὴ λαὸς ἐμὸς φρεσὶν ᾗσι λάθοιτο.
Τοὺς δὲ βίηφι διασκέδασον, καὶ κάρτεϊ χερῶν,
Καὶ στυφέλιξον, Ἄναξ, ἡμέων σάκος εὐρὺ καὶ ἄλκαρ.

- 12 Οὐνεκά τ' ἀκριτόμυθοι, ἀμαρτοεπίεις τε πέλονται,
Καὶ κακὰ πόλλ' ὑπέροπλά τ' ἀναὶ στόμι' ἐχούτες εἰπὼν.
Αὐτοὶ κεν σφετέρῃσιν ἀγνορήσιν ἄλλων,
Εἵνεκ' ἐπαράων, ψευδέων θ', αἵ τε μυθήσονται.

- 13 Τοὺς σὺν ὄλεσσον, ὄλεσσον, ἐπιζαφελῶς μενεαίνων,
Πρόχην κακῶς, ἵνα μὴ που ἐτι ζωοῖσι μῆτιεν.
Καὶ γνοῖεν, Θεὸς ὡς Ἰακωβιάδῃσιν ἀνάσσει,
Ἔστ' εὐρυκρείων καὶ ἐπ' ἰσχυράτα πείρατα γαίης.

- 14 Πολλὰ δὲ πλαγχθεῖεν, ποτὶ ἔσπερά τ' ἀπονέονται.
Τῶνδ' ἰαχὴ τε γένοιτο κυνῶν ὡς ὑλαχομῶρων,
Καππόλιν ὀππότε ἴασιν ἀλώμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα.

- 15 Ἐνθα καὶ ἔνθ' ἀλόωντο ἡμερόμενοί που ἰδωδῆς.
Κνυζηθμῶ δὲ φεροῖατ' ἐρίβρομοι ἀμφὶς ἀγυαῖς,
Εἰ μὴ ἔχωσιν αἰλὶς βόσκειν σφὴν γαστέρ' ἀνάλτων.

- 16 Αὐτὰρ ἔγωγε τετὴν δύναμιν καὶ κάρτος αἰίσω,
Καὶ ἔλεον σὸν αἰίσω ἅμ' ἧοὶ φαινομένηφι.
Φωνῇ ἀριζήλη· σὺ γὰρ ἄλκαρ ἐμοὶ γε τέτυξο,
Ἦδὲ κακοῦ ἀλευρῇ οἰζύος ἡματι λυγρῷ.

- 17 Σὺ κλείω, σοὶ αἰίσω, ἐμὸν κράτος· οὐνεκ' ἀμύνταρ
Ἔστιν ἐμοὶ γε Θεός, Θεός, ὃς τέ μοι ἴλαος αἰεὶ.

Fractâ hostium superbiâ,
Læto fruar spectaculo.

11 Ne prorsus impios tamen

Unâ ruinâ elimina;

Oblivioso ne pii

Torpore recta negligant:

Sed error illos dissipet

Vagos per orbis ultimas

Oras: tuâque dexterâ

Semen piorum protege.

12 Ob oris arrogantiam,

Virusque linguæ noxium,

Mendacia & perjuriam,

Consume semen impium:

13 Evelle stirpe ab ultima

Iusti furoris impetu,

Ut nôrit orbis ultimus

Deum bonorum vindicem.

14 A sole Eoo ad Hesperum

Perambulabant compita;

Et instar oblatrantium

Canum procaces obstrepent.

15 Passim vagati, pauperem

Victum ut parent, sub vespere

Serum petant cubilia,

Victus egentes pauperis.

16 Ego interim Deum canam,

Fortem, bonumque, in asperis

Rebus suorum vindicem,

Fidumque propugnaculum.

17 Deum canam, qui robore

Me fulcit, auget viribus,

Benignitate sublevat,

Tuetur arx ut ænea.

ΨΑΛ. Ε΄

1 **Α**Μμε, Θεός, στουφέλιξας, ἀπώσαό τ', ἡδ' ἐκέδασσας·
 Ἀμμι καὶ ὠδύσαο· στρέψας δ' αὐτὸ ἔλαος εἰης.

2 Γαίῃ ἐν τρόμον ὥρσας, ἀρῆν τε βαρεῖαν ἐνῆκας,
 Αἶνυ μὴν τε κακοῖσι συνέρρηξας πολέεσσι·

3 Τὴν δ' ἄκεσαι ῥωχμούς τε καὶ ἔλκεα, μὴ ἐρίπῃσιν,
 Οὕνεκα νευστάζει, καὶ δὴ πεσέεσθαι οἶει.

4 Λαόν σου μάλα πόλλ' ἰδέειν χαλέπ' αἰνά τ' ἀνῆκας·
 Ἦδ' οἶνον πίειν καρωτικὸν ἄμμιν ἔθηκας.

5 Τοῖς δέ σε δειδιόσιν, καὶ ἐνὶ φρεσὶν ἀζομένοισι
 Δῶκας ἐνὶ πολέμῳ σημήϊον, ὅφρα τ' ἀερθῇ,
 Ἀμφότερον, νίκης τε ἀληθείης· ἕνεκ' αὐτῆς.

6 Ὡς τε κακῶν λύσις ἡδὲ φόως αὐτοῖσι γένοιτο,
 Οἳ σοι φίλτατοὶ εἰσι μετὰ φρεσὶ· τούνεκα καὶ σῇ
 Ἠμέας δεξιτερῇφι σάω, καὶ ἀκουσον ἡμεῖο.

7 Ἰερῶ ἐνὶ θρόνῳ πόλλ' εἶπε Θεὸς καὶ ὑπέστη·
 Χαιρήσω μὲν ἐγὼ, Σικίμων δ' ἀποδάσσομαι ἀγροῦς,
 Καὶ διαμετρήσω βαθεῖ· ἄλκεα Σοκχώδοιο.

8 Ἔστιν ἐμὸς Γαλαάδος, ἐμὸς δὲ τέ ἐστι· Μανασσῆς·
 Ἀλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς ἱερῇ ἵς· Ἐφραΐμοιο·
 Θεσμούς ἡδὲ θέμιστας ἐμοὶ· σκηπτοῦχος· Ἰούδας
 Ἀμφιέπει, τοῦδ' οὐ φύλον βασιλεύτερον ἄλλο.

9 Μώαβος δὲ λέβης, ὅτε μοι ποδάνιπτρα μέμηλε,
 Γίνετ'· Ἰδουμαίῃ δὲ πῆδιλ' ὑπὸ ποσσὶν ἐμοῖσι·
 Ῥίψω, ὅφρ' ἀνέλοιθ', ἢ τ' ἀμφιπόλων δίκη ἐστί·
 Καὶ σὺ Παλαιστίνῃ γαϊάων ἔξοχα πασέων·
 Χαῖρέ τε καὶ ἀλάλαζε, καὶ εὐχεὸ μοι ὑπείκειν.

10 Τίς πόλιν εἰς ἄρρηκτον ἀγινέμενά μ' ἐθέλησει;
 Τίς μοι Ἰδουμαίην εἴσω ὁδὸν ἡγεμονεύσει;

11 Οὐκ ἄρα σὺ, πρὶν εἰ, Θεός, ἄμμε περ ἐστουφέλιξας;

PSAL. LX.

- 1 **S**ANCTE Parens, nostris vitiis offensus, abactos
Pressosque duris dissipasti nos malis:
Placatus mitisque veni, jamque immemor iræ
Salutis auctor ad tuos revertere.
- 2 Omnis ager rimis, te concutiente, dehiscit:
Committe rimas, refice quassatum solum.
- 3 Dura tuæ genti spectacula ferre dedisti,
Inebriatæ poculo formidinis:
- 4 At trepidos tandemque animi miseratus egenos,
Signum salutis efferes: qui te colunt,
Veridicis freti orâclis, formidine mersum
Erigere rursus audeant ut verticem:
- 5 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
Præsens, & opifer invocantes audias.
- 6 Audiit, ex adytoque Deus flammantis Olympi
Vocem rependit gaudii prænuntiam?
En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros;
Vallem Sucothi metiar decempedâ.
- 7 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat?
- 8 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
- 9 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces?
Muros Idumes divitis quis diruet?
- 10 Quis? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor;
Qui nos premendos hostibus reliqueras,

Οὐ σὺ, Θεὸς, προμάχοις ἀγὸς ἴσσαι ἡμετέροισι·

11 Σὺ πρόμος ἔλθ' ἡμῖν καὶ ἀμύντωρ· ἄμμε δὲ ρῦσαι

Ἐκ κακότητος, ἐπεὶ ἄλιον βροτοῦ ἀνέρος ἄλκαρ.

12 Ἡ κεν καρτερὰ ἔργα Θεοῦ ἔρξαι μεν αἰωνῇ

Ρεῖ· ὁ γὰρ ἀντιβίους ἡμέων ὑπὸ πωσσὶ πατήσσει.

Ψ Α Λ. ΞΑ'.

1 **Κ** Ἐκλυθί μεν Φωνῆς, Θεὸς, εὐχομένοιο τ' ἀκουσον.

2 Γαίης ἐκ περάτηθεν ἐγὼ τέτιημένος ἦτορ

Σοὶ ἐβόησ' ἰκέτης· σὺ δ' ἀγῶες καὶ με κάθισα

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ, ἢ ὑπερτέρῃ ἐστὶν ἐμεῖο.

3 Οὐνεκα σὺ σκέπας ἦν, κακῶν δέ τέ μοι ἀλεωρῇ,

Πύργος τε κρατερός· δητῶν μεν ἑαυτ' ἐτέτυξο.

4 Σῇ καὶ ἐνὶ κλισίῃ οἰκήσω νωλεμές αἰεὶ·

Θαρσῆσω πτερύγων τε τεῶν σκιῇ ἀμφικαλυφθεῖς.

5 Προφρονέως γὰρ ἐμῶν, Θεὸς, ἔκλυες εὐχολάων·

Ὀνόμα δ' ἀζομένοισι τεὸν σὺ κλῆρον ὅπασσας.

6 Δηθὰ μετὰ ζωοῖσιν ἔμεν Βασιλῆϊ διδώσεις,

Μακρὴν θ' αἰ αἰῶν', ἐπὶ τ' ἡμασιν ἡματα θήσεις,

Καὶ πολλῆς γενεῆς κυλινομένους λυκάβαιας.

7 Πάρ Θεῷ ἀλληκτον μενέει· ἔλεον δὲ παρὰσχοις,

Σὺν δέ τ' ἀληθείην, Φύλακας μάλ' οἱ ἐμμεν' ἐτοίμους.

8 Τῷ κέ σε νωλεμέως κλείω, σόν τ' ὄνομα αἰίσω,

Ὅφρα τὰ ἡματα πάντ' εὐχολάς μεν ἀποτίσω.

Ψ Α Λ. ΞΒ'.

1 **Η** Τοι ἐμὴ ψυχὴ Θεῷ ἔλπεται, ἥδε μιν αἰεὶ

Μίμνει τετληυῖα· φόως δέ μοι ἐξ ἔσθου ἔλθεν.

PSALMUS LXI. LXII. 201

Offensus vitis pravis : nec in arma ruentes

Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.

11 Nunc Pater auxilium rebus bonus adfer in arctis : A 3

Humana fallax credulos spes decipit.

12 Te duce, victrici decorati tempora lauro,

Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSALM. LXI.

1 **A** Udi vocantem me bonus, & meis
Intentus aurem da precibus, Deus,

2 Projectus oris orbis in ultimis,

Ad te recurram rebus in asperis,

Me siste rupis culmine in arduo

3 Procul periclis : semper enim tui

Spe fretus, hostis tutus ab impetu,

Munitæ ut arcis præsidio, fui.

4 Tentorio fac semper ut in tuo

Degam, sub alijs protegar & tuis :

5 Qui lenis aurem das precibus meis,

Qui vota lætum ducis ad exitum.

Frænare sceptris te metuentium

6 Hæreditatem das mihi : regiæ

Tu longa vitæ tempora porrigens

Nectēs peractis sæcula sæculis.

7 Securus ut te perpetuò colat

Rex, liberalem porrige dexteram

Fortuna in omni : quæque soles fide

Fac ut fruatur pollicitis tuis.

8 Ac tum periclis liber ab asperis,

Te voce, dulci te citharâ canam,

Pacti tenacem, & munificum tuis ;

Et vota ad aras perpetuò feram.

PSAL. LXII.

1 **M** Ens acquiescit unicè mea in Deo :
Hinc spes salutis, arduis

- 2 Ἦτοι ὅγ' οἷος ἐμοὶ πέλεται πύτρη τε φῶς τε·
 Ἄλκαρ ἐμόν τε καὶ ἔρμ'· οὐκ ἂν μάλα κινηθεῖν.
- 3 Ἀνέρι γοῦν τέο μέχρι κακὰ φρεσὶ μητίσσεσθε·
 Ἀλλά γε πάντες ἔπειτα κατακτανέσθε καὶ ὕμμες·
 Ὡς δ' ὁπότε κλίνων τοῖχος πρὸς εἶσθαι ἐμελλεν,
 Αἵμασίη δ' ὑποσειομένη νεύουσα χαμαῖζε·
 Ὡς δ' ὑμεῖς κε πέσοιτ', ἐπεὶ σχεδὸν ὕμμιν ὄλεθρος.
- 4 Βουλαὶς βουλευούσιν, ὅπως τόνδ' ἄνδρα δύνωνται·
 Ἦς τιμῆς στереέσαι, καὶ ἅφ' οἷ ἔδεος στυφελίξαι·
 Ψεύδεα πολλὰ λέγειν αἰεὶ σφισιν εὐαδὲ θυμῷ·
 Εὖ μὲν γὰρ βάζουσι, κακὸν δ' ἄμυδις φρονέουσιν,
 Εὐχὰς μὲν στόματι, κραδίη δέ τ' ἔχουσιν ἱπαράς.
- 5 Τλῆθι δ' ὅμως, φίλε θυμὲ, Θεοῦ ποτιδέγμενος αἰεὶ·
 Οὐνεκεν ἔλπωρὴ θάρσος τέ μοι ἐξ ἔθεν ἐστίν.
- 6 Ἦτοι ὅγ' οἷος ἐμοὶ πέλεται πύτρη τε φῶς τε·
 Ἄλκαρ ἐμόν τε καὶ ἔρμ'· οὐ κινηθήσομαι ἐμπης.
- 7 Ἐκ Θεοῦ ἐστὶν ἔμοιγε φῶς καὶ κύδος ἀγνότην·
 Πέτρη ἐμὴ ἀλκή τε καὶ ἔλπωρὴ Θεός ἐστι.
- 8 Τῷ δ' αἰεὶ πῖσυνος θαρσεῖτ' ἔλπεσθέ τε λαοί·
 Ἐκ τ' ἄρα χεύατέ οἱ ὑμῶν μελεδήματα θυμῶν,
 Εὐχόμενοι· Θεὸς ἐλπίς ἀρωγὴ τ' ἄμμι τέτυκται.
- 9 Πάντα τὰ φύλα βροτῶν ματὶ ψεύδος τε πύλονται·
 Πάμπαν, ἄτιμοι ὁμῶς, οἵπερ τε λελόγχασι τιμὴν,
 Ἴσοι πομφολύγεσσι, καὶ ὥς σκιαὶ αἴσσουσιν·
 Εἰ δ' ἴσταίατο πάντες ὁμαρτῇ ἐνὶ ταλάντοις,
 Ῥεῖά κεν ἥρεθόισθ' ὁμοῦ, ἀνεμῶλιοι αὐτῶς,
 Καὶ κενεοφροσύνης εἶεν κενεώτεροι ἀσχοί.
- 10 Μὴ τι κακοῖσι δόλοισι πεποιθότες ἥδ' ἐβήφι,
 Τολμᾷθ' ὑβρίζειν, ματὶ μὴδ' εἴχετε λυγρῇ·
 Εἰ καὶ πλουτὸς ἀέξεθ', ἄλις δέ τε ὄλθος ὀππδεῖ,
 Ἀλλά γε μὴ λίην ὑμῖν περὶ κῆρς μεμῆλη.

- 2 In rebus arx hæc : tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum.
- 3 Quousque tectis fraudibus subvertere
Innoxium tentabitis ?
Poenas daturi mox & ipsi, improvidi
Jam jam imminentis exitus,
Proni in ruinam incumbitis, ceu moenia
Saxis solutis putria :
- 4 Et interim omnes corporisque & ingen?
Vires eò contenditis.
Vobis placetis fabulis vanis, gradu
Turbetis impii ut pium.
Clam devovetis corde tacito ; propalam
Laudatis ore subdolo.
- 5 At tu acquiesce mens mea in Deo tamen ;
Hinc spes salutis, arduis
- 6 In rebus arx hæc : tutus hoc munimine
Nullum tremiscam ad impetum :
- 7 Spes inde vitæ & gloriæ pendet meæ,
Et roboris fiducia.
- 8 Quocunque cœli gens colis sub fidere,
Huic crede rem, sobolem, domum :
Omnes ad illum mentis ægritudines,
Et læta defer & refer ;
Semperque præsens numen ejus omnibus
Adesse cœptis senties.
- 9 Ventosa regum & principum potentia
Est vanitate vanior,
Adeoque fumo levior ; ut, si principum
Hac lance vires omnium,
Inanitatem hac colloques, cunctis simul
Inanitas præponderet.
- 10 Ne firma spera parta per vim : ne nimis
Confide stultis viribus.
Opes abundant affluenter ? ne bonis
Da rebus animum credulum.

11 Καὶ Θεὸς εἶπεν ἅπαξ, καὶ δις τ' ἐπόνως ἄκουσα,
 "Ὅτι βίη Θεῷ ἐστίν, ἰδὲ κράτος οὐκ ἐπιεικτόν.

12 Καὶ σοι, Ἄναξ, ἔλεος πάρα, μείλιχιν τε νόον·
 Ἀνδράσι γάρ τ' ἔργων, οἳ ἐργάζονται, ἀμοιβὴν
 Ἐκτελέεις, καὶ ἐκάστω ἰοικότα μισθὸν ὀπάζεις.

Ψ Α Λ. ΕΓ'.

- 1 **Ε**Στί, Θεός, σὺ Θεός μεν· αἶμ' ἡοὶ ὄρσον· ἔγωγε,
 Καὶ σε μάλα σπουδῇ διζήσομαι, εἴ που ἐφεύρω·
 Ὡς ὅτε τις τε ποτῆτος ἰμείρεται ἐν φρεσὶν ἥσιν
 Ἀσκέλης, ἰέμενος πολυκαλῆα δίψαν ἀφείναι,
 "Ὡς καὶ ἐμὴν ψυχὴν σέθεν ἄσπετος ἡμερος αἰρεῖ·
 Σάρκες ἐμαί σε ποθεῦσιν ὁμῶς ἐνὶ διψαδί γαίῃ
 Λυπρῇ, ἥ τ' ὄμβρῳ οὐ δέυεται, οὐδέ τ' ἑέρση.
 2 "Ὡς σέ ποτ' ἐν ἱερῷ εἶδον, σέ καὶ αὐτίς ὀράσθαι
 Εἶη μοι, σέ τε, σὴν τε βίην καὶ κῦδος ἀγνόν.
 3 "Ὅτι Φιλοφροσύνη σευ ἀμείνων ἐστὶ βίοιο,
 Τοῦνεκ' ἐγὼ χεῖλεσσιν ἐμοῖς τεδὸν αἶψα ἀείσω.
 4 "Ὡς σέ τ' ἐπαινῆσω, ἕως ἂν ζῶῃσι μετείω,
 Ἐν τε σῷ οὐνόματι πρὸς σ' ὑψόσε χεῖρας ὀρέξω.

- 5 Μυελῷ ὥς ἀτιταλλομένη καὶ πίομα δημῷ,
 Ψυχὴ μευ ἄλιν· ἔξει ἰάων, εὖτε σὸν αἶνον
 Χεῖλεσι γηθασύνουσιν ἀνα στόμ' ἔχων ἀγορεύσω·
 6 Ὅφρα σευ ἐν λέκτρῳ μέμνημαι, καὶ σ' ἀνὰ θυμὸν
 Βέλλομαι ὀρμαίνων φυλακῆς ἐνὶ νυκτερινῇσιν.
 7 Οὐνεκ' ἀρωγὸς ἐμοίγε καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἔσθαι,
 Τῷ σοι ἐπαγλαῖεῦμαι ὑπὸ πλερύγεσσι τεῆσι,
 Τάων τε σκιῇ ἔσθαι γανύσσομαι ἀμφικαλυφθεῖς·
 8 Ψυχὴ μευ κρατερῶς ἔχεται σέο, σοὶ τ' ἐπαρῆρει·
 Δεξιτερὴ δὲ τετὴ ἐμοὶ ἀσφαλὲς ἔρμα τέτυκται.
 9 Οἳ δέ μ' ἀποκτεῖναι μέμασαν, καὶ θυμὸν ὀλέσσαι,
 Δύσονται ἔς τε βέρεθρον, ἐνέρτερά τ' ἐγκατα γαίης.

- 11 Semel est professus, nec semel tantum Deum
 Id profitentem audivimus,
 Se posse solum cuncta, se solum bonum,
 Et arbitrum rerum unicum :
 12 Bonis benignum semper & placabilem,
 Malisque formidabilem.

P S A L. LXIII.

- 1 **D**Eus, salutis auctor & custos meæ,
 Te veneror roseus quum fugat astra dies.
 Te mens anhelat, membra sitiunt languida,
 Terra velut pluvias arida quærit aquas.

Quamvis arenas aridas æstu colam,
 Præsentem Dominum mens videt usque meum.

- 2 Non aliter, adyta arcana quàm si conspicer,
 Numinis adservant quæ monumenta tui.

- 3 Nec dulcis æquè est vita quàm benignitas,
 Quâ vitam munis prosequerisque meam.

- 4 Ergo remotis diffitus quamvis locis,
 Præsidio tutus te celebrabo tuo :
 Tui sonabunt nominis præconia,
 Quæ dederis vitæ tempora cunque meæ.

- 5 Nec victus æquè recreat corpus, tua
 Excitat ut mentem laus celebrata meam.

- 6 Tu nocte carmen, manè tu carmen mihi es :

- 7 Tu trepido præsens fers mihi semper opem.
 Securus aliis conquiesco sub tuis :
 Teque procul curis & tua facta canam.

- 8 Te quærit animus, te colit, te deperit :
 Tu validâ fulcis me, Pater alme, manu.

- 9 At qui laborant per nefas me perdere,
 Consiliis pravis digna ruina premet.

10 Ἄορι θεινόμενοι πρῶτονται· φησὶ τε κύμα
Μέλλουσιν καὶ ἀλωπέκεσιν μέλπηθρα γενέσθαι.

11 Ἀλλὰ Θεῷ Βασιλεὺς κεχαρήσεται· οἳ μιν ὁμοσταν,
Πάντες αὖ εὐχος ἀροῦνθ'· ὅσοις δὲ ψεύδεα βάλλει·
Ἡ φίλον, ἥ ρα νυ τοῖς ἐπὶ μάστακά τις κε πιάσει.

ΨΑΛ. ΞΔ'.

1 **Κ**Ἐκλυθί μευ Φωνῆς, Θεός, εὐχομένοιο τ' ἀκουσον·
Ἐκ δέ με δυσμενέων ἀνδρῶν ὁλοοῖο φόβοιο
Ῥῦσαι, μή τις τῶνδε φίλης μ' αἰῶνος ἀμέρῃ.

2 Καί μ' ὕπαγ' ἐξ ἄτης, ἵνα μήποτε δῆν' ἀλειψῶν
Δηλησαίαιτ' ἐμέ, κρύβδην αἰ, τε μητιώσιν·
Ἐκ τε βίης ἀνδρῶν, οἳ ἀτάσθαλα μηχανόωνται,
Σχέτλιοι, οἳ τ' ἐπ' ἐμοιγε κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν.

3 Οἳ τε καὶ ὡς ταυῦνης ἀορ σφι γλῶσσαν ἔθηκαν,
Θηξάμενοι, καὶ ἐπεσβολίας ὡς πυκρὰ βέλεμνα,
Ἀντία κερτομέοντες, ἀπόπροθι λωβητῆρες.

4 Κρύβδα τιτυσκόμενοι, ἵν' ἀμύμονα φῶτα βάλῃσιν·
Ὅν βάλῃ ἐξαπίνης, ἐπεὶ οὐ δέος οἱ ἐνὶ θυμῷ.

5 Οἳ δὲ σφας τ' αὐτοὺς κακὸν ἐρδέμεν ὀτρύνοντες,
Ἀμφὶ μάλα φράσσαντο, πένδας ὡς δεσμά τ' ἐπ' ἄλλοις
Κρύψαιεν δολόφτα· καὶ εἶπον, Τίς κεν ἴδοιτο;

6 Οἳ τ' ἐπεὶ οὖν μέμασαν κακὰ ράπτειν ἀνθρώποις,
Κέρδε' ἐρεύνησαν πάλυμήχανοι αἰὲν ἔοντες,
Παντοίους τε δόλους, σπουδῇ τ' ἐτέλεσαν ἔρευναν·
Τῶν δὲ κλεψίφρων κραδίη μή τις τε βαθεῖα·
Μήδεα πυκνὰ θ' ἕκαστος ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδομεῖ.

7 Ἀλλὰ Θεός κ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπενυχές ἐφείη

Δειγνόν·

10 Ferro profundent spiritum nefarium :

Membra dabunt avidis dilanianda lupis.

11 Rex lætus autem vindicem agnoscet Deum,

Et quicunque Dei numina rite colunt.

Metu stupentes conticescent impii,

Spe stolidâ fluxis qui tumuere bonis.

P S A L. LXIV.

1 **A** Udi, sancte Parens, non tetricus preces

Te poscentis opem rebus in asperis :

Et fallacis ab hostis

Vitam fraudibus eripe.

2 Pravorum tacitis factio me dolis

Oppugnat ; trucibus consiliis fremunt,

Conspirantque scelesti :

Tu me dux bonus eripe.

3 Linguas ceu gladios exacuunt suas :

Oris pestiferi verba nefaria

Intentant, medicata

Tanquam spicula toxico ;

4 Ut rectos animi ex insidiis petant :

Et securi avidâ mente coquunt nefas ;

Nec quenquam malefacti

Formidant fore vindicem.

5 Designant animis horrificum scelus,

Et sævo laqueos consilio parant :

Inter seque loquuntur,

Nemo conscius hæc sciet.

6 Cor, mens, ingenium, consilium, labor,

Huc tendunt, facies ut scelerum novas

Et fraudum meditentur :

Hoc unum studium fuit.

7 Ast illos subiti cuspide spiculi

Incautos feriet magna Dei manus ;

Et

Δεινὸν· καὶ νῦν κεν ἐξαπίνης βεβλημένοι εἴη·

8 Γλῶσσα μὲν οὖν ἐπὶ τοῖσιν ἐπίσπαστον κακὸν ἦσει,
Αὐτοὶ δὲ σφετέρῃσιν ἐπισβολήσιν ὀλεῦνται·
Καὶ κεν ὀρώντες ἄφαρ φυγάδε μυωοῖατο πάντες.

9 Ταρβήσουσί τε πάντες ἐπιχθόνιοι ἄνθρωποι,
Ἔργον δ' ἀλλήλοισιν ἀναγγελεύουσι Θεοῖο·
Εὖ μὲν γὰρ γινώσκονται ἐνὶ Φρεσὶν, ὅσον ἔρεξεν.

10 Ὅσσοι δ' εὐσεβέες, μέγα κεν κεχαροῖατ' Ἀνακτι,
Τῷ πείσυνοι τ' εἶεν τοῖς τ' αἵσιμα ἔργα μέμνητε,
Καὶ νῦν κεν εὐχετόωνθ', οἷσιν νόος ἐστὶν ἀμύμων.

Ψ Α Λ. ΞΕ'.

1 **Α** Ἰνός σ' ἐν Σιώνι, Θεός, μένει αἰὲν ἐτοῖμος,
Δέγμενος· ἐκ τ' ἄρα τοὶ τετελεισμένα ἔσονται εὐχῇ.

2 Ὅς θ' ἀετήσιός ἐσσι, καὶ εὐχομένῳ ὅπ' ἀκούεις,
Ἦ σέ κεν, ὅσσοι ἔασιν, ἰκοῖατο φῦλ' ἀνθρώπων.

3 Νικῶσίν με κακοῖραφίαι, καὶ κρείσσονές εἰσιν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμεσθα, σύγ' ἴλαος ἔσσαι ἡμῖν,
Πάνθ' ἡμέων ἀλιτήματ' ἀτασθαλίας τε καθαίρων.

4 Ὁλβιος, ὃν σύγε τοι αἰρεῦμενος ἐξοχὸν ἄλλων,
Ἐκπρεπέ' ἔκρινας, σοί τε σχεδὸν ἔμμεν' ἔθνης,
Ὅφρα τοι εἰγύθι ναίῃ ἐνὶ προθύροισι τεοῖσιν·
Ἡμεῖς κεν κορεσαίμεθ' ἐνδείης τ' ἐρατεινῆς,
Ἢδ' ἀρετῆς οἴκου υἱοῦ θ' ἱεροῖο τεοῖο.

- Et lethalia certâ
 Figet vulnera dexterâ:
 8 Spectantes gelidus corripiet timor,
 Auctori exitium quum videant suæ
 Dirum immittere linguæ
 Virofæ mala toxica.
 9 Gens humana tuæ robora dexteræ
 Agnoscet, meritis laudibus efferet;
 Et mirabitur altæ
 Lumen perspicientiæ.
 10 Iusti spes animos eriget, & Dei
 Tutus præsidio lætitiâ fremet:
 Et gaudentia corda
 Vero simplice gestient:

PSAL. LXV.

- 1 **T**E manent laudes, Deus, in Sion:
 Hic tibi castis operata sacris
 Vota gens solvet tua, victimisque
 Imbuet aras:
 2 Quique tam præsens tibi supplicantum
 Exitus votis tribuas secundos,
 Te petent gentes sub utroque mundi
 Axe jacentes.
 3 Nostra nunc justis scelerata facta
 Nos premunt pœnis: facilis querelis
 Tu tamen flecti, mala servitutis
 Vincula franges.
 4 O quater, plusquam quater, ô beatos,
 Quos leges, lectos facies amicos:
 Ut colant puri tibi dedicati
 Atria templi.
 5 Illa lux felix, cumulatâ cunctis
 Lux bonis, pectus satiabit ægrum
 Gaudio, quæ nos reduces sacrata
 Sistet in æde,

- 5 Ἡμέων εὐδικίῃσιν ἀκούσεις μέμμερα ρέζων,
 Ὃς Θεός ἐσσι φόως θ' ἡμέων, μόνος ἄμμε σαώσας·
 Ὡτε πεποίθασιν, τοί τ' ἔσχατα πείρατα γαίης
 Ναίουσιν· σὺ γὰρ ἐλπίς ἄμα χθονὸς εὐρυοδείης
 Συμπάσης, νήσων θ' αἰὶ ἀπόπρωθεν εἰν αἰὶ κεύεται.
- 6 Ὃς τε καὶ οὖρεα μακρὰ διηνεκίεσσι θεμέθλοισι
 Ἴδρυσ' ἦφι βίηφι, τὰ δ' ἐμπέδον αἰὲν ἄρηρε·
 Ζώσατο δ' ὡς ζωστήρα μέγα κράτος οὐκ ἐπιεικτόν.
- 7 Ὃς τ' ἠχὴν κατέπαυσε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 Κύματα παφλάζοντά θ' αἰλός, λαῶν τε κυδοιμόν.
- 8 Ἄνδρες τηλεδαποί, οἳ τε χθονὸς εὐρυχόροιο
 Ἐσχατα πείρατ' ἔχουσι, τεοῖς τεράεσσιν ἄτυχθεν,
 Τοὺς δὲ θεὸς φρένας εἴλε, σὰ μέμμερα ἔργ' ὀρούοντας·
 Ἥλιου δ' ἀνιόντ' εὐφρηνας, δυσόμενον τε.
- 9 Γαῖάν τ' εὖ κομείεις, θαμέσιν τ' ἄρδμοῖσιν ἰαίνεις,
 Ἀργυρήσι ροῇσι διιπετέρος ποταμοῖο
 Πιαινών, τοῦ δ' αἰὲν ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ·
 Οὕτω γάρ τε βροτοῖσι μελίφρονα σίτου ὀφέλλεις
 Ῥεῖ, ἔπει ὥς σφιν ἐτοιμάσασα χθόνα πούλυβότειραν,
- 10 Ὅγμους εὖ ἄρδων θῆκας πείρατι ἄρουραν,
 Νειόν τε μαλακὴν, εἴκει δ' ὑπὸ βῶλος ἀράτρω·
 Ὅμβρων μιν ψιάδεσσι καὶ νετῶ ἦκα ρέαντι
 Τήκεις, οὐ τε θάλος, χλοερὸν δὲ τε ἔμνος ἀέξεις.

- 5 Annues nostris facilis querelis,
Finium terræ Deus ultimorum
Spes, & extremas maris ambientis
Gurgite terras.
Tum stupor mentes quatiet tuentum,
O Deus, nostræ columnen salutis,
Te malis durum, miseris benignum,
Omnibus æquum.
- 6 Tu potens rerum, validisque pollens
Viribus, firmas stabili catenâ
Montium tractus, jugaque inquietis
Tunsa procellis.
- 7 Tu maris nigris agitata ventis
Terga componis: cohibes rebelles
Gentium motus, placidâque mutas
Pace tumultus.
- 8 Ultimi rerum tua signa nôrunt
Et pavent fines, quoties coruscis
Turgidum flammis fremuit sonoro
Murmure cælum.
Quique Phœbæos habitant ad ortus;
Et quibus serâ face Phœbus undas
Tingit, auctorem te hilares fatentur
Lucis & umbræ.
- 9 Tu solum terræ sitientis imbrem
Lætus invisis, gravidæque nubis
De sinu fundis genitale pigros
Semen in agros.
Alveus pleno tibi semper amne
Turgidus lætâ novat arva fruge,
Floribus campos, nemorum virentes
Fronde recessus.
- 10 Rore tu leni sola contumacis
Maceras terræ, subigisque glebas:
Ebrios sulcos viridante amictu
Messis inumbras.

- 11 Δώροις σοῖς καὶ εὐθείῃ ἔτος ἔστεφάνωσας,
 Τοῦ περιτελλομένοιο ἄδην νέον αἰὲν εἰώων
 Γαῖα φέρει· τεὰ δ' ἴσχνι', ὅς ἐν νεφέεσσι βέβηκας,
 Στάξεν ὕδωρ ἐπὶ γῆν, τῷ καὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας.
 12 Στάξ' ἐπ' ἔρημαίους τε νομούς καὶ διψάδα γαῖαν·
 Ἀμφὶ δ' εὐφροσύνην βῆσαι ζώσαντο λόφοι τε.
 13 Πλήντο βοτῶν λείμῳνες· ἄδην τε νομοὶ φορέουσιν,
 Ἀμφὶ θ' ἔσαντο βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα μήλων·
 Λήϊου ἀλδήσκοντος ἅμα φρίσσουσιν ἄρουραι,
 Ἄγχεά τε ζειδῶρ' ἄλις βεβριθότα καρπῷ,
 Πυρῷ τε κριθῇ τε ἐπηετανὸν γανόωντα,
 Ἀγλαίῃ τ' ἀλαλάζει, εὐφροσύνησί τ' αἰεῖει.

Ψ Α Λ. Ξς'.

- 1 **Π** Ἄντα Θεῷ ἀλαλάξατ' ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.
 2 Οὐ κλέος σὺνόματός λιγυρῇ ἀναμέλψατ' αἰοιδῇ·
 Καί μιν ἐπαινεῦντες κλειτῇ κυδαίνετε μολπῇ.
 3 Ὡδε θεὸς καὶ εἵποιτε Θεῷ· Οἷος σὺ τέτυξαι
 Δεινός τ' αἰδοῖός τε· καὶ ὡς σέο μέρμερα ἔργα·
 Ὡτε καὶ ἀντίβιοι, ὅτι τοι κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Μάψ ὑποεῖξουσιν, μάλα πειθομένοισιν ὁμοῖοι.
 4 Ἄντην σ' αἰδέσεται, καὶ αἰεῖσει ἔθνεα φωτῶν,
 Ὅσσοι ναιετάουσιν ἐπὶ ζειδῶρον ἄρουραν·
 Γαῖά τε πᾶς ἄμυδὸς σέ τε καὶ τεὸν οὐνομ' αἰεῖσει,
 5 Δεῦτ' ἴδ' ἔργα Θεοῦ, καὶ ὡς μερόπ' ἐστι βροτοῖσι

- 11 Quà feres gressus, renovabis annum
Fertilem frugum : vegetansque foetus
Per cavas valles riuosque saltus
Impluet humor.
- 12 Gestiet pauper tugurî colonus,
Lacte distentas comitans capellas :
- 13 Mugient colles, & amica fessis
Silva iuuentis.
Spes aratoris cupidas fovebit
Fluctuans latis seges alma campis:
Ut canat festa tibi feriat
Carmen in umbra.

PSAL. LXVI.

- 1 **I**Ncolæ terrarum, ab ortu
Solis ultimum ad cubile,
Eia Domino psallite.
- 2 Eia Domino iubilate :
Nomen ejus, numen ejus
Ferte in astra laudibus.
- 3 Dicite illi : Rector orbis
Sancte, quàm stupenda rerum
Est tuarum gloria !
Quanta virtus, quâ protervos,
Mente fractâ, cogis hostes
Supplices procumbere !
- 4 Te parentem læta honoret,
Te potentem prona adoret
Tota rerum machina.
Voce blandâ te canamus,
Barbita dulci sonemus,
Carminumque cantibus.
- 5 Eia adeste, facta cunctis
Cernite admiranda sæclis :
Acriterque expendite

Δεινός ὄγ' αἰδοῖός τε, ἐπεὶ μάλα μέγμερα ῥέζει.

6 Θῆχ' ἄλλα πορφυρέην ὥστε ξερόν ἠπεύροιο.
Καὶ πεζοὶ ποταμὸν βαθυδινήντα πέρασαν.
Ἐνθ' ἡμεῖς αὐτῷ μέγ' ἐχαίρομεν, οἷον ἔοργε.

7 Πάντων κοίρανός ἐστιν ἢ ἀρετῇ τε βίῃ τε
Νωλεμές· ὀφθαλμοῖσι καὶ ἔθνεά τε σκοπιάζει.
Οἱ δ' αὐτῷ ἀπίθησαν ἀγνορήσει νόοιο,
Οὐκ ἂν αἰερόμενοί ποθ' ὑπέρτερον εὖχος ἄροιντο.

8 Εἰδ' ἄγεθ', ἡμέτερόν γε Θεὸν κυδαίνετε λαοί.
Αἶνον δὲ ἐξαγορεύεθ', ὅπως πνευθοῖατο πάντες.

9 Ὃς καὶ ἔτ' ἄμμιν ἔδωκε Φίλης αἰῶνός ἐπαυρεῖν,
Ψυχὰς τε ζώγρησ', οὐδ' εἶσε ποσσὶν ὀλισθεῖν.

10 Ἡμέων γὰρ σὺ, Θεός, πειρήσας οἵτινες εἰμὲν.
Ὡς ὅτε τ' ἀργύριον δοκιμάζων ἐν πυρὸς αὐγῇ
Τέκτων ἀμφιπανεῖται ἰδυίῃσι πρᾶπίδεςσιν,
Ὡς τέ σοι οὖν ἡμέας δοκιμαζέμεναι φίλον ἦεν.

11 Ἐς λίνον, ὃ δ' ἥλωμεν, ἀνήγαγες ἄμμε πᾶναγρον.
Ἰξυῖ δ' ἡμετέρῃ χαλεπὴν ἐπέθηκας οἷζύν.

12 Κρασὶν ἐφ' ἡμετέροισιν ἐφίξειν ἄνδρας ἀνῆκας.
Ἀμφότερον, διὰ πῦρ τ' ὀλοόν, διὰ τ' ὄβριμον ὕδωρ
Ἦομεν· ἐκ δ' ἡμέας ἀγαγες ποτὶ πύργα χῶρον.

13 Βήσομαι ἐς τοῦ οἴκου, ἢ ἐξαίτους ἐκατόμβας
Σοὶ ῥέξω· ἅμα καὶ εὐχολὰς μευ ἀποτίσω,

Facta providi parentis,
Facta Domini consulentis
Arte mirâ servulis.

6 Vertit æquor æstuosum
Aridæ in campos arenæ :
Fluminis per alveum
Agmen ire gratulantûm,
Ceum per arva sicca, fecit,
Stante fluctu languido.

7 Frænat unus orbem habenis
Sempiternis : intuetur
Et pios & impios.
Nec finit sibi rebelles,
Viribus fretos superbis,
Improbis votis frui.

8 Laus Deo nostro per omnes
Orbis oras : omnis unum
Laudet illum natio.

9 Morte liberavit unus
Nos propinquâ : fulcit unus
Liberos firmo gradu.

10 Igne ut aurum, examinâsti
Nos periclis :

11 illigâsti
Hostium nos cassibus.

12 Vincla lumbis, fræna malis
Sub tyrannis induisti
Impotentis imperi :

Sed per ignes, sed per undas,
Divitis tamen dedisti
Uber agri exercitis.

13 Ergo supplex introibo
Templa, victimasque cædam :

14 Ἄς χεῖλεσσιν ἐμοῖσι πιφασκόμενός τοι ὑπέστην,
Καὶ στόμα μευ ἀγόρευσεν διζύος ἡματι λυγρῷ.

15 Ἱερά τοι ῥέξω, κατὰ πῖονα μηρία καίων
Ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων, ἅμα τε κριῶν θυέεσσιν·
Ἰρεύσω ἑλικὰς τε βόας, καὶ μηκάδας αἶγας.

16 Δεῦτ' ἄρα, κέκλυτε πάντες, ὅσους φόβος εἶλε Θεοῖα,
Ἵμμι δ' ἀπαγγελέω, ψυχὴν μευ οἷον ἔρεξεν.

17 Αὐτὸν ἀνὰ στόμ' ἔχων ἐβόησά τε καὶ ἰκέτευσά·
Γλῶσσα δέ μευ μιν ἄειρε, καὶ οἱ μέγα κῦδος ἔδωκεν.

18 Εἴ μοι ἀτασθαλίῃ φρεσὶν αἰσυλά τ' ἔργα μέμνηεν,
Οὔ τι μευ Ἀθάνατος φωνὴν βοόωντος ἀκούσει.

19 Ἀλλά γέ μευ ἔμπης Θεὸς ἔκλυεν εὐχομένοιο,
Εὐχομένοιό τ' ὅπα ξύνετο, πρὸ φρων τ' ἐπάκουσεν.

20 Τῷ Θεὸς αἰνεῖσθω, ὃς ἐμῆς αὖ νοσφίσας εὐχῆς,
Οὔδ' ἦν μειλιχίην μευ ἀπέτραπεν, ἀλλ' ἐλέησε.

Ψ Α Λ. ΕΖ.

1 Ἰλαος ἅμμι γένοιτο Θεὸς, μάλα τ' ὄλβια δοίη,
Μειδιῶν τ' ἀγανοῖσι προσώπασιν ἅμμι φαεῖνοι,
Ἡμέας τ' εἰσορόωτο, καὶ ἴλαος ἅμμι γένοιτο.

2 Ὅφρ' ὁδὸς ἔργα τε σευ γνωσθῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν,
Σοῦ τε φόως ζωαρχὴς ἐν ἔθνεσι παντοδαποῖσι.

3 Λαοὶ κλειόντων σε, Θεὸς, σόν τ' ἄφθιτον αἶνον

- 14 Vota supplex offeram,
Vota duris in periclis
- 15 Nuncupata: pinguis agnus,
Cornigerque agni parens,
Bos & hircus sanguine aras
Imbuunt: nec thura deerunt
De Sabæo stipite.
- 16 Dum Dei benignitatem
Explico in me, cuncti adeste,
Qui Deum veremini.
- 17 Audiit statim vocantem:
Nos vocantes audientem
Prosequamur laudibus.
- 18 Conscios sceleris nefandi
Supplicantes Rector orbis
Aure surdâ respuit,
- 19 At mihi lenis bonusque
Supplicanti semper aurem
Non severam commodat.
- 20 Gratias ago Parenti
Optimo, qui se roganti
Asperum non præbuit;
Qui suâ benignitate
Destitutum non reliquit
Rebus unquam in asperis.

PSAL. LXVII.

- 1 **A**rbiter mundi, placidus bonusque
Parce delictis; solito & favore
Terra fac lætis segetem pecusque
Nutriat arvis:
- 2 Nota per terras bonitas ut omnes
Sit tua, & nostræ studium salutis;
Mente quos curas patriâ, tegisque
Rebus in arctis.
- 3 Ut tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras; bonitatis usque ad

Λαοί σε ξύμπαντες αοιδῇσι κλειόντων.

- 4 Χαिरόντων λαοί, καὶ εὐφροσύνησι νόοιο
 Πάντες αἰδούντων· σὺ γὰρ ἐν λαοῖσι δικάζεις
 Μέλλεις εὐνομίῃσι, καὶ ἔθνεσιν ἡγεμονεύεις,
 Πομπός τέ σφισιν ἔμμεν' ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 5 Λαοὶ κλειόντων σε, Θεός, σὺν τ' ἀφθιτον αἶψα.
 Λαοὶ σε ξύμπαντες αοιδῇσι κλειόντων.

- 6 Καὶ τότε καρπὸν ἐὼν φύσει ζείδωρος ἄρουρα,
 Ἡμῖν δ' αὖτε Θεὸς Θεὸς ἡμέων ὄλβια δώσει.

- 7 Ὀλβια δώσει ἄμμι Θεός, βίοντι μὲν' ἀέξω·
 Πάντα δέ μιν δείσει πολυφόρου πείρατα γαίης.

Ψ Α Λ. ΞΗ.

- 1 Ἀνσταίη ὁ Θεός, σκιδναίατο δυσμενέοντες,
 Οἱ τέ μιν ἐχθαίρουσιν, ἔο προπάροιθε φύγοιεν,
 Οἱ μὲν πρόσθε φύγοιεν ὁμοῦ, ὁ δ' ὀπίσθε διώκοι.

- 2 Ἡύτε καπνὸς ὅλωλε διασκιδάντος ἀήτεω,
 Ὡς ἄρα τούδε διασχεδάσης, ἵνα τ' εἶεν ἀφαντοί·
 Κηρὸς θ' ὡς κατατήκετ' ἐπειγόμενος πυρὸς ὀρμῇ,
 Ὡς τε Θεοῦ προπάροιθεν ὀλοίατο πᾶμπαν ἀλιτροί.
 3 Γηθόσυνοι δ' ἄνδρες, τοῖσιν νόος ἐστὶ δίκαιος,
 Γίνονται, ἡδὲ Θεῷ μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ·
 Καὶ μάλ' εὐφροσύνησιν ἰανθεῖν σφισιν ἦτορ.
 4 Μέλπετε δ' ὕμνοισιν Θεὸν ἄμειροτον, οὐνομα δ' αὐτοῦ
 Κλείετ' αοιδῇσιν· κυθαίνετε Παμβασίλῃα,
 Ὡς θ' ὑπὲρ ὠρανόν ἴζει ὀχεύμενος ὥσπερ ἐφ' ἵππων,
 Ὑψιμέδοντ' αἰνεῦντες, ὅου κλυτὸν οὐνομ' ἸΑΩ.
 Ὑμμι δ' ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἔο προπάροιθε χαρεῖν.

P S A L M U S LXVIII. 219

Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.

4 Omnis exsultet locus, omnis ætas
Gestiat plausu & fremitu secundo,
Res quod humanas modereris æqui
Juris habenis.

5 Ut tuas laudes populi per omnes
Prædicent terras; bonitatis usque ad
Terminos rerum celebretur omnes
Fama per urbes.

6 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, messis agros
Vestiet, vites oleæque colles,
Gramina campos.

7 Si tuæ genti faveas benignus,
Conditor mundi bone, te pavebunt
Et colent gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.

P S A L. LXVIII.

1 **O** Qui perpetuis orbem moderaris habenis,
Placidus bonus exsere vultus:
Impietasque exosa tuas, Pater optime, leges,
Tremefacta repentè facesset,

2 Ut levis in tenues fumi vapor effugit auras,
Ut cera liquefcit ab igni.

3 At lætis pia turba animis sua gaudia plausu
Testabitur, & tibi, rerum

4 Sancte Parens, pæana canet; qui lucida cœli
Veheris super astra, nec ævi
Inclusus spatiis, æternis legibus orbem
Æternus & ipse gubernas.

5 Ὁρφανικῶν ὁ Θεὸς τε πατὴρ, χηρέων τ' ἐπαρωγὸς
Εἰνὶ δίκησιν, ὑπερθευ, ἵν' οἱ ἔδος ἱερόν ἐστι.

6 Δώμαθ' ὑπωροφίους τε Θεὸς που δῶκεν ἐρήμοις,
Ἦδ' οἰκωφελίην, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Τοὺς δ', οἵπερ τε πέδησι σιδηρείησι δέδευτο,
Δεσμῶν ἐξανέλυσε, καὶ εἰρέρου ἔξαγεν αἰνοῦ·
Ἄλλ' οἱ ἀγήνορές εἰσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσι πιθέσθαι,
Δίψῃ καρχαλέοι πολυκαλῖέα γαῖαν ἔχουσιν.

7 Ὅππότε σὺ λαῶ σὺ, Θεὸς, ὁδὸν ἡγεμόνευες,
Καππεδίων δ' ἔστειχες ἐρημαίην διὰ χώραν·

8 Τόφρα μάλ' ἔτρεμε γῆ, ῥέε δ' οὐρανὸς ἅντα Θεοῖδ'·
Αἰπὺ τ' ὄρος Σιναιῶν ἀγακλυτὸν ἔτρεμεν αὐτὸ,
Ἄντα Θεοῖδ', Θεοῖδ' ἀμύμονος Ἰσραήλου.

9 Ὅτις ἐπὶ κλῆρόν σευ ἄδην, Θεὸς, ἠδὲ μιν ὄμβρω
Ζώγρεις ἀσπασίῳ, καμάτῳ ἀδδηκότεα λυγρῷ.

10 Κεῖθι δὲ σὸς καὶ ὁμιλος ἐνὶ κλισίῃσιν ἔμιμνεν·
Ὡς σὺ, Θεὸς, πτωχοῖσιν ἐτοίμασας ἦπια εἰδὼς,
Σὴ ἀγανοφροσύνη, ὃ, τῇ σφίσιν ἄρκιον εἶν.

11 Ὅττιν ἀνὰ στόμ' ἔδωκε Θεὸς, χαριέντά τε μῦθον·
Ἔσθλ' ἀγγελουσέων πούλυς χαρὸς ἦε γυναικῶν.

12 Προτροπάδην φοβέοντο ὑπερμενέες βασιλῆες,
Καὶ φύγαδ' ἐμνώουθ', οἷς τε στρατοὶ ἀσπετοὶ ἦσαν·
Αἱ δὲ τε θηλύτεραι ἀνδράγρια πολλὰ δάσαντο,
Οἴκοι μίμνουσαι, ἔλαχόν τ' ἀπὸ ληίδος αἶσαν.

13 Εἰ καὶ αὖσταλέοι, κακὰ εἰμένοι, ἠδ' ἐνὶ τέφρῃ
Αὐχμεῦντες μέσσοισιν ἐνὶ τριπόδεσσιν ἐκείσθαι,
Ὡς πτέρυγες δ' ἔσσεσθε πελειάδος, ἀργύρῳ ἴσα
Στίλβουσαι, ξανθῷ πτερὰ δ' αὐτῆς χρυσῷ ἔοικεν.

14 Ὅφρα Θεὸς, τοῦ τε κράτος ἀσπετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ῥῆα διεσκέδασεν βασιλῆας τῇδ' ἐνὶ χώρῃ,

Ἦδ'

PSALMUS LXVIII. 221

- 5 Te canimus læti, & lætos renovamus honores,
 Qui celsi è vertice mundi
 Respicias humanas curas : & patribus orbos
 Pueros, viduasque maritis
- 6 Prosequeris patrio affectu : qui prole beatâ
 Steriles solare hymenæos :
 Compedibus vinctos solvis : populi arva rebellis
 Bibulis obducis arenis.
- 7 Iâcidæ Nilo quum, te ductore, relicto,
 Arabum per inhospita saxa
- 8 Errarent ; tremuere soli penetralia : cœlum
 Maduit sudoris anheli
 Imbribus : à vultu Domini conterrita duræ
 Tremuere cacumina Sinæ.
- 9 Arva sibi selecta bonus rigat imbre benigno :
 Et quum labefacta fatiscunt,
- 10 Confirmat, recreatque afflicta : suoque fruenda
 Dat habere gregi : nec egenam
 Temporibus duris virtutem deserit:
- 11 Arma
 Trepidâ formidine belli
 Quum quatient animos, lætum celebrare triumphum
 Teneris dabit ille puellis ;
- 12 Sufficietque suas in laudes carmina : reges
 Numerofo milite freti
 Terga dabunt, latebrasque petent : spoliisque fruetur
 Imbellis turba relictis.
- 13 Vestra licet somno sternantur corpora nigræ
 Inter fuliginis ollas ;
 Illa tamen vincent nitidam candore columbam
 Rutilæ cervicis honore,
 Quæ nunc argentum nitidum, nunc lumina blandum
 Radiantis provocat auri.
- 14 Quum Deus omnipotens traduceret agmina regum
 Longo spectanda triumpho ;

Squali-

Ἡδ' εἰ καὶ ἄτῃσι κελαινιώσα πάρος περ,
Λευκὴ ὥστε χιῶν ἔσεθ', ἢ Σαλμῶνα παλυνεῖ.

15 Ὡς Βασάνοιο ὄρος, τοῖον τ' ὄρος ἐστὶ Θεοῖο.

Ὡς Βασάνοιο ὄρος πολυδειράδος ὑψηλοῖο.

16 Τίφθ' οὕτω σκιρτᾷτ', ὅρε' ὑψηλὰ τραφόμεντα;

Τίπτε τόσον κορυφῇσιν ἀγαλλόμεν' εὐχετάσθε;

Τοῦτ' ὄρος ἐστὶ Θεοῖο, ὃ οἱ Φίλον ἔπλετο ναίειν,

ἽΩπερ ἐν Ἀθάνατός τ' οἰκῇσει νωλεμὲς αἰεῖ.

17 Ἀρματα μὲν τε Θεοῖο ὀπάονες οὐρανίωνες,

Ἄσπετος ἀμφιχυθεὶς πουλὺς στρατὸς, εἰκοσάχιλοι,

Ἄγγελοι ὠκυπέται μάλα μυρίοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,

Ὡς τὸ πάλαι Σιναίῳ ἐν οὐρεὶ παιπαλούεντι,

Ἐνθα τ' Ἀναξ ἐφάνη, ὅθι οἱ ἔδος ἱερὸν ἐστίν.

18 Ὑψόσε μὲν τ' ἀνέβης, ἀγαγες δ' ἀπὸ ληΐδα πολλὴν

Δυσμενέων, αὐτούς τε, φέρων ἕναρα βρατόεντα·

Πολλὰ τ' ἐδέξαο δῶρα δίδωσέμεν ἀνθρωποῖσιν,

Οἱ σέο νηκούστησαν, ἰδ' οὐ βούλοντο πιθέσθαι;

Ὅφρα καὶ ἐν τοῖςδεσσιν Ἀναξ Θεὸς οἰκίᾳ ναίῃ.

19 Αἰνετὸς εἴη Ἀναξ, ὅς θ' ἡμέας αἰὲν ἐπ' ἡμᾶρ

Πολλὰ μάλ' ἐσθλὰ ἔοργεν· ὃ καὶ Θεὸς ἅμμι φῶς τέλει

20 Ἡμέων ὃς Θεὸς ἐστίν, ὃ μὲν Θεὸς ἥπια εἰδὼς,

Ζωγρῆσαί τ' εὖ οἶδε, Φίλον τέ οἱ ἐστὶ σαῶσαι·

Τοῦ δ' ἐν γούνασι κεῖται ὁμῶς θανάτοιο τελευτῇ·

Πολλὰ γάρ τε πύλαι ἰφθίμου εἰς· αἶδαο·

Πᾶσαι δ' αἰγύνυντο Θεοῖο Ἀνακτος ἔκῃτι.

21 Κακχεφαλὴν Θεὸς οὖν οὐτήσῃ δυσμενέοντάς·

Σφῆς δὲ κακορράφης οὐπὼ λήγοντας ἀλίτρούς·

Ἀκρην κακκορυφὴν βαλέει μάλα περ κομόωσαν.

22 Ὡδε δ' Ἀναξ που εἴειπεν· Ἐμὸν νῦν λαὸν ἀνάξω,

Αὐτε δ' ἀναστρέψω, Βασανίτιδος ὡς ἀπὸ γαίης,

Ὡς τ' ἀφ' ἄλός πολεῖς, ὅτε βένθεα ποσσὶ πέρησαν.

23 Ὅφρα τεὸν βάλῃς πόδα τε βρότῳ αἱματόεντι

PSALMUS LXVIII. 223

Squalida quæ luctu & tenebris Solyma antè jacebat
Niveâ tum luce refulsit :

Ceu nive vicinos inter candentia colles
Salmonis culmina fulgent.

15 Usque sibi Basan placeat, jactetque superbus
Fastigia proxima cœlo ;

16 Ne tamen herbiferos saltus, ne pascua sacro
Ausit conferre Sioni :

Quam propriam Pater omnipotens in sæcula sedem
Legit, lectamque tuetur.

17 Ille Pater, quem cœlituum tot millia currum,
Equitum tot millia stipant :

Sive ille excelsæ vehitur per culmina Sinæ ;
Sua seu sacraria visit:

18 Seu scelerum vindex celebri petit astra triumpho,
Captivaque colla catenis

Vincta trahit: victæ passim donaria gentes
Cumulant: paulò ante rebelles,

Poplite nunc flexo venerantur templa Sionis.

19 Igitur celebramus honores

Jure tuos, nullam nobis qui munere lucem

20 Vacuam finis ire: salutis

Unica spes nostræ: nempe unus fræna gubernas
Vitæ, irremeabilis Orci

Unus claustra tenes, & nutum fata sequuntur.

21 Inimicos vulnere certo

Tu figis; longâ scelerum tu sorde sepultis

Lethali tempora plagâ

22 Dividis. At caros sic consolaris amicos:

Extremo à littore ponti

Vos ego crudeli incolumes ex hoste reducam,

Rubri ceu trans freta ductos

Æquoris à sævo incolumes servavimus Ogo.

23 Cæsum in sanguine regum

Tin-

- Δυσμένεων, γλώσσάν τε κυνῶν σῶν τῷδε μίηνης·
 24 Σεῦ προβιβῶντες ἰδόν, Θεός, ἰχθία σῶ ἐνὶ νηῶ·
 Ἰχθὺ ὁρῶντο Θεοῦ ἅμα καὶ Βασιλῆος ἑμοῖο.
- 25 Πρόσθεν αἰοῖδοι ἔσαν, καθαρισταὶ δ' ἦλθον ὀπίσσω·
 Κούραι δ' ἐν μέσσω πολυχηεα τύμπαυ' ἔχουσαι.
- 26 Ἄνδρῶν εἰν ἀγορῇσι Θεὸν κυδαίνετε πάντες,
 Αἰνεῖτ' ὕμμες Ἀνάκτ', Ἰσραήλοιο τε πατρὸς
 Ὅσσοι ἐκγεγαῶτες, ἧς τ' ἔξεστε γενέθλης.
- 27 Ἐνθα μὲν ἦν μικρὸς Βενιάμινος ἀρχὸς ἀπάντων,
 Ἐνθα καὶ ὄρχαμοι ἦσαν Ἰούδew θυμολέοντες,
 Τῶνδ' ἐτε πολὺς ὄμιλος, ἀολλέες οἳ σφιν ἔποντο,
 Σὺν δὲ Ζαβουλῶνος καὶ Νεφθαλίμοιο μέδοντες.
- 28 Σὴν δὲ βίην ἰδρυσε Θεός σευ, κάρτος ὁπάζων·
 Ἐμπεδον ἅμμι, Θεός, θείης, ὅπερ αὐτὸς ἔρεξας.
- 29 Εἵνεκα σοῦ νηοῦ περικαλλέος ἐν Σολύμοισι,
 Σοὶ πότε δώσουσιν βασιλῆες κάλλιμα δῶρα.
- 30 Δεινὸν ἐπιπλήσσω στίχας ἀνδρῶν ἐχρεσιμῶρων
 Δείδιξαι, ταύρων τ' ἀγέλην, πόριάς τ' ἐνὶ δήμῳ·
 Ὅφρα θ' ἕκαστος σοίγε πεσὼν παρὰ ποσσὶ τέοισι
 Κέρματά τ' ἀργυρίοιο φέρη, καὶ δῶσιν ἀποινα.
 Λαοὺς δὲ σκέδασον, τρέσσωσιν ἰν' ἄλλυδις ἄλλη,
 Τοῖσιν τ' αἰὲν ἔρις τε Φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε.
- 31 Ἐνθα δ' ἐλεύσονται Αἰγυπλίῳι ὄρχαμοι ἀνδρῶν,
 Αἰθιοπῶν δὲ τε γαῖα Θεῷ τάχα χεῖρας ὀρέξει,
 Αἰθιοπῶν, οἳ τηλόθ' ἑασίν τ' ἔσχατοι ἀνδρῶν·
- 32 Ἐθνεα πάντα Θεὸν, χῶραι ἅμ' αἰδέτετε πᾶσαι,
 Ὅσων που βασιλῆες ἐπὶ χθονὶ κοιρανέουσιν·
 Αἴνόν τ' Ἀθανάτου λιγυρῇ ἀναμέλπετ' αἰοιδῇ.
- 33 Οὐρανῷ ὃς καὶ ἐφίξει ὀχεύμενος ὥσπερ ἐφ' ἵππῳ,
 Οὐρανῷ, ὃν τε πάλαι τεχυσάτο· ἔνθα δὲ Φωνήν,
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων, κρατερὴν ἀνενείκατο Φωνήν.

PSALMUS LXVIII. 225

- Tingent crura : canes hostilia vulnera lambent.
- 24 Lætæ spectacula pompæ
Adspicient, Pater alme : tuo, Pater alme, triumpho
Plaudent tua templa petentes.
- 25 Anteibunt qui voce canant, qui cymbala pulsent ;
Citharæ tuba juncta, tubæque
Tibia ; quæque tuas celebrent, Fortissime, laudes,
Doctæ pulsare puellæ
- 26 Tympana . te populi coetu fremituque secundo
Et plausu ad sidera tollent :
Isacidæque tuas in laudes ora resolvent.
- 27 Juvenis de stirpe creatus
Benjamini, Judæque aderit generosa propago :
Neque clarus Zabulo deerit,
Nephtalidæque duces.
- 28 Nam tu tua jussa sequentis
Viresque animosque ministras ;
Claraque victrici das tempora cingere lauro.
- 29 Solymæ Victoria præpes
Ex adytis volat. Ergo ferent tibi munera reges ;
Atque ad tua templa ferentes
- 30 Munera, te super astra ferent. Tu freta sagittis
Lethalibus agmina fundis :
Tu fortesque domas dextras, animosque rebelles :
Humiles tibi pendere cogis
Vestigal fractosque duces : avidique cruoris
Vindex populi agmina perdis.
- 31 Quique bibunt Nilum quæ mergitur æquoris undis,
Quique ipso fontis in ortu,
Accurrent, pacemque petent, opulenta ferentes
Tibi munera supplice dextrâ.
- 32 Regna hominum celebrate Deum : date carmina Regi,
Qui templa gubernat Olympi
- 33 Æterna æternus : cujus mortalia cuncta
Vocem tremefacta pavescunt.

- 34 Καὶ Θεῷ οὖν δότε κῦδος, ἀναγνόντες τόδε θυμῷ,
 ὥς κράτει προέβηκε, καὶ οἱ σθένος οὐκ ἐπικτόνι
 ἔξοχ' ἐπ' Ἰσραήλου ἐὼν μένος ἄσπετον ὤρσεν,
 Ἀγλαίην τ' ἀνέφηνε, καὶ ὃν κράτος ἐν νεφέλῃσι.
 35 Δεινὸς μὲν Θεὸς ἐστ' οἷς εἰν ἱεροῖσιν ἔδεσιν,
 Ὃς τ', Ἰσραήλοιο Θεός, μέγα κάρτος ὁπάζει
 Καὶ μένος ᾧ λαῷ τῷ καὶ Θεὸς αἰνετὸς ἐστῶ.

Ψ Α Λ. Ξ Θ.

- 1 **Τ**ειρομένῳ ἴληθι Θεός μοι, καί με σάωσον.
 Ἰδάτα γάρ μοι ἐπῆλθ', ὀλίγου δέ με θυμὸν ἀπηύρα.
 2 Λίμνη ἐν ἀργαλήνῃ ἔχομαι, δίνη τε βαθεῖη,
 Ἰλῦϊ καὶ πηλῷ πεπεδημένος, οὐδέ πη ἐστίν
 ἑστάμεναι, τόσση μοι ἄσις κέχυτ' ἀμφὶ πόδεσσι.
 Δῦνον ὕδωρ βαθύ, καί με κηχέσατο κύμα ῥόον,
 Ὃς τέ μ' ὑπόβρυχα θῆκ', ἀπόερσέν τ', οἴδατο δύων.
 3 Κάμνω δὴθ' ἰάχων τε διαπρύσιόν τε γεγυώς,
 Καὶ ὀλίγη ἐτ' ἔμοιγε δι' ἑκ φάρυγος ῥέει αὐδῇ
 Χαρχαλέης· κάμνω δ' ἐς ἐμὸν Θεὸν ὄμματ' ἀνασχωῖ.
 4 Ἡ ῥα με μαψιδίως μάλα μυρίοι ἐχθαίρουσιν,
 Οὐδὲ τρίχες τοφσαῖδε καρήατος εἰσιν ἐμοῖο.
 Οἱ τέ με δυσμενέοντες ἀντίτιον, οὔτε δίκησι,
 Δηῶσαι μέμασαν, τῶνδε σθένος οὐκ ἀλαπαδύου.
 Τόφρα δ' ἐγὼν ἀπέδωκα τό, τ' οὔτινος οὐ ποτ' ἀπηύρων.
 5 Ἡ σὺ, Θεός, σάφα οἶσθ' ἃ χαλεπροσύνησιν ἔρεξα.
 Οὐδ' ἐμὰ κρύβδα σεο ἐστ' ἀλιτήματα, οὐδέ σε λήθει.
 6 Μή τι καταισχυθῆεν, Ἀναξ, ὅς τε στρατιάων
 Ἰφθίμος Θεός ἐσσι καὶ ὄρχαμος, εἵνεκ' ἐμείο,
 Οἱ σοι ἐέλπονται· μὴ ἐλέγχεα τοῖσι γένοιτο
 Λῶβη θ' εἵνεκά μεν, οὐς σεῖο μάλ' ἡμερος αἰρεῖ,
 Οἱ σπουδῇ τε σε δίζονται, Θεός Ἰσραήλου.
 7 Αἴσχεα γάρ σέθεν εἵνεκ' οὐνείδεα πολλὰ τ' ἀνέτλην
 Ὅμματά μεν ἐκάλυψε κατηφείη τε καὶ αἰδώς.

PSALMUS LXIX.

227

34 Hunc fortem celebrate, unique accepta referte
Bene gesti prospera belli.

Cujus in Isacidis resplendet gloria, cujus
Testantur robora nubes:

35 Cujus ab arcano templo venerabilis horror
Stupefacta in pectora manat.

Isacidum Deus ille, Deus qui robore nervos
Animosque vigore suorum

Implet: ei laudes Jacobi dicite proles:
Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX.

1 **S**Ancte Parens, fer opem lasso: torrentibus undis
Penè obruerunt me malorum flumina.

2 Pes nequit in molli vestigia figere limo:

Pronumque inundans vertici fluctus rapit.

3 Dum clamo, arentes urit sitis arida fauces:
Spectando lassæ torpuere lumina.

4 Me vexant odiisque premunt immanibus hostes,
Plures inumbrant quàm capilli tempora.

Inque dies crescunt numero: &, ceu rapta rependam,
Bene parta per vim cogor illis reddere.

5 Simplicitas tibi nota mea est, bonè Conditor orbis,
Meæque testis semper innocentiae es.

6 Fac, Pater alme, bonis ne sint mea damna pudori,
Dum te colentes clade cernunt opprimi.

7 Te propter maledicta tuli & ludibria vulgi:
Te propter ora turpis infecit pudor.

Q 2.

- 8 Ξείνος ἔγωγε τέτυμαι ἀδελφειοῖσιν ἐμίσην,
Μητρὸς ἐμῆς τέκνοισιν ἀνέστιος ἀλλοδαπὸς τέ.
- 9 Σείο τέτηκα πόσῳ, ζῆλος δ' οἴκοιο τεοῦ
Θυμὸν ἐμὸν κατέδει· λώβῃ δέ τ' αἰάσθαλος ἀνδρῶν
Οἱ τέ σε λώβησαντ', ἐπὶ μοί, καὶ οὐεῖδα χύντο.
- 10 Ὅππότ' ἄρα κλαυθροῖο τεταρπόμενος κρουεοῖο,
Ἄκμηνος καὶ ἀπατος ἦν, τετιηότι θυμῷ,
Οὐκ ἀέκων· τόδε καὶ μοι οὐεῖδισαν, ἡδ' οὐόσαντο.
- 11 Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἔστα ἀεικέλιόν τε κακόν τε
Οἱ δέ με λώβευον, στυγερὴν τέ με θῆκαν αἰοιδῇν.
- 12 Ἦμενοι εἰνὶ πύλῃσιν ἐμεῦ κάτα πόλλ' ἀγόρευον·
Καὶ μοι ἐφέψιόντο ἀναιδέες οἰνοποτῆρες
(Οἶνος γάρ τ' ἐφῆκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι)
Πολλὰ μὲν, οὐκ ἔτεά δε, πότος δέ τε καὶ τὰ χέλευεν.
- 13 Αὐτὰρ ἔγωγε σε λίσσομ', Ἄναξ, μενοεικέϊ ὄρη·
Κλυθεὶ δ' ἐμεῖο, Θεός, σὺ γὰρ ἔξοχά τ' εἰς ἐλεήμων,
Μειλιχίῃ, ἑτέού με σωσέμεν ὥσπερ ὑπέστης.
- 14 Ῥῥσαί μ' ἐξ ἰλῦος, ὑπόβρυχα μή με τιθῇ·
Ἐξ ἀνδρῶν τε σωθῇην, ὅσσοι μ' ἐνὶ θυμῷ
Ἐχθαίρουσι, καὶ ἐξ ὑδάτων βαθυδινηέντων.
- 15 Μηδ' ἐμὲ κύμα ῥόοιο μέλαν καθύπερθε καλύψαι,
Μηδέ μ' ἀπόέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Μηδὲ φάρυγξ μοι ἐνερθε χάνοι δεινοῖο βερέθρου,
Μηδὲ καταβρόξειε βαθείης με στόμα λίμνης.
- 16 Σύνθεο, καί μευ ἄκουσον, Ἄναξ, ἀγαθὴ γὰρ ἐτύχθη
Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ ἐννεΐη ἐρατεινὴ·
Καδδ' ἔλεον πολλόν τε τεοῦ καὶ ἀθέσφατον οἶκτον
Στρεφθεῖς μ' εἰσπορώω, φίλα φρονέων ἐνὶ θυμῷ.
- 17 Μηδ' ἀπὸ σοῦ θεράπροντος ἀποτρέψειας ὀπωπὴν·
Ἄτη γάρ μοι ἐπῆλθε· σὺ δ' ἐμπαπέως μευ ἄκουσον.
- 18 Ῥῥσαι ἐμὴν ψυχὴν, καί μιν σάω ἐγλύφεν ἐλθών·
Δυσμενέας δὲ ἐμοὺς ἐμ' οἷζυος ἐξανάλυσον.
- 19 Λώβην μὲν σὺ καὶ αἰσχὸς ἐμὸν, καὶ ἐλέγχά τ' ἔγνωσ·
Σεῦ προπάροιθέ τ' ἔασιν, ὅσοι μοι δυσμενέοντες.

- 8 Me vitant fratres, & eadem è matre creati
Me ceu scelestum abominantur filii.
- 9 Uror, & ira còquit penitus præcordia, leges
Tuosque ritus impij quum negligunt.
In tua quæ jactant, probra & convicia, sacra,
In me recurrunt, corque vulnerant meum.
- 10 Si fleo jejunos, si macero pectora curis;
Rident, probrisque prosequuntur lacrymas.
- 11 Si tegor incultos faccis squalentibus artus;
Fio repentè fabula & ludibrium.
- 12 Me salibus petit è portæ statione senectus;
Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
- 13 Interea curis, Genitor, confectus acerbis,
Ad te recurro: tu benignus respice.
O Genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
In rebus arctis da salutarem manum.
- 14 Erige penè luto absorptum: da figere gressum:
Crudelis hostis me eripe impotentiae.
- 15 Neu rapiat torrentis aquæ violentia, neu me
Mergatve gurgis, aut vorago absorbeat.
- 16 Sancte Parens, nullos cujus clementia fines
Novit, vocantem & destitutum respice.
- 17 Ne faciem fervo avertas, qui rebus egenis
Supplex opem orat: subitò miserum subleva.
- 18 Mitis ades: serva hanc animam, ut pudor obruat hostes,
Qui ceu relictum me enecant conviciis.
- 19 Tu testis mihi probri ignominiaeque superbæ:
Tu testis, hostes quam protervè illuserint.

- 20 Αἴσχει μοι λῶβη τε κατεκλάσθη φίλου ἥτορ·
 Πένθος δ' εἶχον ἀλαστον ἐνὶ φρεσὶ, δέγμενος αἰεὶ,
 Εἴ τινα που ἐμεῦ οἶκτος ἔλοι, ἀλλ' οὔτις ἐν γέ·
 Εἰ καὶ τις παραμυθήσασαίτ', ἀλλ' οὔτιν' ἐφεῦρον.
- 21 Ἐσθόμεναι δὲ χολήν μοι ἀδευκέα τ' ἐγναλίξαν·
 Ὅφρα με δίψα κίχανε, πιεῖν τε μοι ὄξος ἔδωκαν.
- 22 Τοῖσι βρόχος τ' εἴη, ἣ σφιν παρέκειτο τράπεζα·
 Ὅππόθι δ' εἰρήνην μεγάλην ὤϊετο θυμός,
 Ἐνθα σφ' αἴσα γένοιτο κακῶ ἐπὶ πῆματι κύρσαι.
- 23 Ἀχλύος οὐλομένης σφι μέλαν νέφος ὅσσε καλύψαι,
 Μῆ τι δυναίατο πάμπαν ἔτ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι·
 Τῶν δὲ θ' ὑποσσειῶν τεῖρε πλευράς τε καὶ ἰξύν,
 Ὡς τροχαλοὶ ὀδύνησιν αἰεὶ κύπλωσιν ἔραζε.
- 24 Δοιμύν σευ ἐπὶ τοῖσι χόλον θυμαλγέα χεύαις·
 Μῆνις σευ χαλεπὴ νέμεσις τέ σφεας καταμάρψαι,
- 25 Οἰκία δὲ σφιν ἔρημα γενοίατο, μηδὲ τ' ὀπίσω
 Ναίων τις κλισίησιν ἐνὶ σφετέρησι λίποιτο.
- 26 Τὸν γὰρ ἐπιζαφελῶς ἐδίωξαν ἀπηνεῖ θυμῷ,
 Ὅν σὺ περ ἔπληξας· τοῖς δ' ἐκ σέθεν οὐταμένοισι
 Μείζον ἔτ' ἄλλο κακὸν, καὶ ἐπ' ἄλγעי ἄλγος ἔθηκαν.
- 27 Τῷ καὶ ἀτασθαλίην ἐπ' ἀτασθαλίῃφι τίθεσθαι
 Δὸς σφισι· μηδὲ δικαιοσύνης ποτὲ σῆς ἐπίβησον.
- 28 Ἐκ δὲ ζώντων πῖνακος βίβλοιο τε φωτῶν
 Πάγχυ τ' ἀλειφθεῖεν, καὶ ὀλοίατο· μηδὲ δικαίοις
 Ἐγγραφθεῖεν ὁμοῦ, μηδὲ σφ' ἐναρίθμιοι εἶεν.
- 29 Αὐτὰρ ἐγὼ δειλὸς πῶχός τε καὶ ἀχνύμενος κῆρ·
 Σὸν δὲ φόως με σαώσκειεν, Θεὸς, ὑψὸς αἰῆρον.
- 30 Αἰνήσω λιγυρῇ Θεοῦ ἱερὸν σὺνομ' αἰοδῇ·
 Καί μιν κυδανέω, μενδεικέα θ' οἱ χάριν εἰδέω.
- 31 Καὶ τόδ' Ἄνακτι κε μᾶλλον ἄδοι φρεσὶν, ἣ ἐρίμυκος
 Βοῦς νέος, ὃς κερᾶεσσιν ἀγάλλεται, ὀπλήσιν τε.
- 32 Ταῦτα μὲν ὄψονται ἀγαναὶ φρεσὶ μηδὲ ἔχοντες,
 Καὶ μέγα χαιρήσουσι καὶ ὕμνῳ κεν φίλον ἥτορ
 Ζωοῖσιν μετέοι, Θεὸν οἱ δίζεσθ' ἐνὶ θυμῷ.

20 Cor dolor urebat : socius mihi nemo doloris,
Nemo dolorem qui levaret anxium.

21 Dulcia felle mihi tangebant fercula amaro :
Pro vino aceti porrigebant pocula.

22 Ergo victum illis vitient aconita vicissim :
Mœrorque læta obnubilet convivia.

Unde sibi placidæ promittunt otia pacis,
Hinc semen illis pullulet discordiæ.

23 Caligent oculi, & nutent vestigia : vires
Elumbe corpus deserant.

24 Iram tuam
Sic meritos effunde super : tuus hauriat illos

25 Furor : colonis tecta vidua mœreant :
Qui deserta habitet tentoria, nemo superfit .

26 Quia persequuntur dexterâ afflictos tuâ :
Afflictos miserosque procaciter insultantes,
Verbis acerbant vulnera atque injuriis.

27 Tu sine, peccatis cumulent peccata ; nec unquam
Dulcem æquitatis sentiant fructum tuæ.

28 Impia de tabulis viventium nomina dele :
Tuos nec inter hos recense filios.

29 Me tenuem afflictumque tuâ, Pater optime, dextrâ
Erige ; locoque siste tutum in arduo.

30 Hic ego carminibus rerum super astra Parentem
Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.

31 Gratus hoc illi est, quàm si cadat hostia ad aram
Vitulus tenellus jam coniscans cornibus.

32 Adspicient mites, & pectore gaudia volvent ;
Deum colentum læta corda gestient.

- 33 Πτωχῶν γὰρ τ' ἐπακούει Ἀναξ· τοὺς δ' οὐκ ἀφ' ἐρίζει,
Οἳ θ' εἰοί εἰς, εἰ καὶ ποτ' ἐέρχεται ἐν φυλακῇσιν.
34 Οὐρανὸς αἰνεῖτω μιν, ἰδὲ χθών, ἡδὲ θάλασσα·
Καὶ ὅ, τι πού αὐτήσιν ἐνὶ ζώῃ τε καὶ ἔρπει.
35 Ὅτι Θεὸς πρόφρων ἐρατὴν Σιώνα σαώσει,
Καὶ κεν Ἰουδαίης ἱεράς δείμαιοτο πόλης·
Ὡς ἐνθ' οἰκία τ' ἄνδρες ὁμοῦ καὶ κλήματ' ἔχουσιν.
36 Αὐτὴν δὲ κλήσονται ἐὼν γενεὴ θρασυπόντων,
Κλήρον τήνδε λαχόντες· οἳ οὐνομά θ' ὄν φιλέουσι,
Δώματα κάλ' ἔξουσιν ἐν αὐτῇ ναιετάοντες.

Ψ Α Λ. Ο΄.

- 1 **Σ** Οἱ φίλου εἴη, Ἀναξ, ρῦσθαί με πρόφρονι θυμῷ·
Σπεῦδ' ἄγε, λίσσομ', Ἀναξ, τάχα δ' ἐρχέοι μοι ἐπαρωγός.

- 2 Λωβητοὶ τ' εἶεν καὶ ἐλεγχέες, οἳ μοι ὄλεθρον
Ῥάψαν ἀεικελίως, μέμασάν τ' ἀπὸ θυμοῦ ὀλέσσαι·
Αἰσχυθεῖεν ὁμῶς, μετὰ δὲ στρεφθεῖεν ὀπίσσω
Αὐτῶς, ἀκλειῶς, ὅσσοι κακὰ μοι φρονέουσι.
3 Καὶ κε παλιμπλαγχθέντες, εἰκότα μισθὸν ἄρειντο
Σφῆς ἄτης, καὶ ὄλουντο διὰ σφέτερ' αἰσχέα πολλὰ,
Οἳ μοι ἐπευχετόντωνται, Αἱ αἱ, ἀναφανδὰ λέγοντες.
4 Σοὶ μέγα χαίρουεν, τερποιάτῳ τε φρένα πάντες,
Οἳ θ' ἰκέται σοι ἔασι, καὶ οἷς νόος ἐστὶ θεουδής·
Οἳ τε τὸν φιλέουσι φῶς, εἵποιεν ὁμαρτῇ,
Αἶεν ἀειρέσθω κλέος οὐνομά τ' Ἀθανάτοιο.
5 Αὐτὰρ ἐγὼ πῶχός καὶ οἰζυρός· σὺ δ' ἄμυνε,
Σπεῦδ' ἄγ' ἰὼν μοι ἄμυνε, Θεός· σὺ μοι εἰς ἐπαρωγός,
Ὅς με κακοῦ παντὸς καὶ οἰζύος ἐξανέλυσας·
Μὴ νῦν δηδύνησθαι μοι, Ἀθάνατ', αὐτίκα δ' ἔλθης.

- 33 Audit enim Dominus tenues ; nec despicit ægros
Ob nomen ejus vinculis coërcitos.
- 34 Unum igitur tellus colat hunc, & pontus, & æther ;
Et quicquid æther, terra, pontus continet.
- 35 Qui facit incolumem pulchram florere Sionem ;
Urbesque Judæ mœnibus cingit novis :
Metiturque suis rura antè inculta colonis.
- 36 Tenenda blandis quæ relinquant liberis :
Quæ placidâ teneat series in pace nepotum,
Quicumque Domini nomen & numen colunt.

PSAL. LXX.

- 1 **O** Deus, præsens ades, & periclis
Me præsentibus eripe :
O Deus, duros propera labores
Confestim auxilio ut leves.
- 2 Qui meam quærunt animam, erubescant,
Foedam ignominiam ferant :
Et fugâ turpi doleant, malignis
Qui me confiliis petunt.
- 3 Terga dent, fufos pudor ut perurat,
Qui rident gemitus meos.
- 4 Teque clementi & placido fruantur,
Qui gaudent placitis tuis.
Qui salutis spem posuere in uno
Te certam penitus Deo,
Gaudeant, semperque canant, Perennis
Majestas & honor Deo.
- 5 Sunt meæ vires & opea pusillæ :
Sed tu me, Deus, adjuva.
Tu meæ vires, mea spes, opeſque :
Festinus fer opem mihi.

Ψ Α Λ. ΟΑ'.

[καρ

- 1 **Σ** Οἱ, Ἄνα, θάρσυνός εἰμι, σύ μοι κράτος ἔσσι καὶ ἄλ-
 2 ὦ, τε πέποιθα· μὴ οὖν με καταισχύνεσθα ἕασον.
 2 Εὐδικίῃ δὲ τεῇ ῥῦσαι ἐμὲ, δὸς δ' ἄλεωρήν·
 Εὐχομένοιο δέ μευ ὅπ' ἀκουσον, καὶ με σάωσον.
 3 Καρτερόν ἐρκος ἐμοὶ καὶ ἀθέσφατον ἔρμα γένοιο,
 Ἀσφαλές, ἔνθα φυγῶν σόος εἴην ἡματα πάντα·
 ῥῦσθαί μ' ἠδὲ σαῶσαι ὑπέρσχεο καὶ κατένευσας,
 Βουλόμενός μ' αἰεὶ σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολίσθαι·
 Ὅτ' ἰσι σύ μοι πέτρη πύργος τε καὶ ἄσπετον εἴλαρ.
 4 ῥῦσαι οὖν με, Θεός μευ, ὑπ' ἐκ χερὸς ἀνδρὸς ἀλείττω·
 Ἐκ χερὸς ὑβριστέων, καὶ ἀπηνέα θυμὸν ἐχόντων.
 5 Οὐνεκ', Ἄναξ ὁ Θεὸς, σύ μοι ἐλπωρὴ ἐτέτυξο·
 Σὺ κράτος, ὧς τε πέποιθ', ἐξ οὗ ἔτι τηλίκος ἦα.
 6 Ἔρμα σύ μοι, ἐξ οὗ πρῶτόν με λοχεύσατο γαστήρ,
 Καὶ σύ με νηδυῖων ἐρρύσαο μητέρος ἕξω,
 Ἐκ δ' ἦλθον προφώωσδε, καὶ ἡελίου ἴδον αὐγὰς·
 Τοῦνεκ' ἐπαινῆσω σε διαμπερές ἡματα πάντα.
 7 Πολλοῖς ὥς τέρας εἰμί, τάφος δ' ἔχει εἰσροώντας·
 Ἀλλὰ σὺ καρτερόν ἐρμα, κακῶν τε μοι εἰς ἄλεωρή.
 8 Πλεῖον δὲ στόμα μευ ἔσεται αἶνοιο τεοῖο·
 Πᾶν δ' ἡμαρ σὸν κῦδος ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν αἰίσω.
 9 Μὴ τοι ἀπόβλητός ποτ' ἔω ἐνὶ γήραος ὥρη·
 Μηδὲ με κάλλιφ', ὅτ' οὐκέτ' ἐμοὶ βίη ἔμπεδός ἐστιν,
 Οὐδ' ἴς, ἥ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσι.
 10 Δυσμενέες γὰρ πόλλ' ἐπὶ μοι συμφράδμονες εἶπον·
 Καὶ κατ' ἐμεῦ κακὰ ῥάπτοντες συμμητιῶνται,
 Οἷτέ μ' ἀποκτεῖναι μέμασαν, καὶ θυμὸν ὀλέσσαι.
 11 Φῶν δὲ μετ' ἀλλήλοισι, Θεὸς δ' ἄρα μιν προλέλοιπεν·
 Εἶδ' ἄγερ', ἀσπερχές μιν σπάζετε, ἕως κεν ἔλῃτε,
 Οἳ γάρ τις τ' ἐπαρωγὸς, ὅς οἱ ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνῃ.

P S A L. LXXI.

1 **I**N te salutis spem posui meæ;
Fac me perennis ne pudor obruat.

2 Audi vocantem lenis, & eripe
Hostis cruenti me violentiæ.

3 Vitæque custos & columen meæ,
Turrisque rebus semper in asperis,

Nunc turris esto & perfugium mihi,

4 Et sævientum subtrahe dexteræ.

A vi scelestæ subtrahe dexteræ
Pendentem ab uno subsidio tuo :

5 Et qui juventæ tutor eras meæ,
Orbam senectam viribus asserere.

6 Tu me tuendum matris ab ubere
Duxti : pependit matris ab ubere
Spes nostra de te : materies meis
Una est perennis laus tua cantibus,

7 Ceu continenter prodigium malis
Natum ferendis, rideor impiis.
Sed me malorum fluctibus obrutum
Spes una fulcit præsidii tui.

8 Me lux videbit, me tenebræ tuas
Laudes canentem ;

9 Jam senio gravem,
Fractisque lasso corpore viribus,
Ne me impiorum trade libidini.

10 Et clam susurrant, & caput in meum
Occulta tendunt retia per scelus.

11 Et dum scelestum propositum premunt,
Aiunt, Ope illum destituit Deus :
Instate fracto, prendite, perдите
Nudum salutis vindice.

- 12 Ἀλλὰ σὺ μή με, Θεὸς, προλίπης δύστηνον εἶντα,
Μηδ' ὑποχωρήσας ποτέ μευ ἀπο νόσφι λιασθῆς·
Ἄσπον ἰὼν δέ, Θεός μευ, ἄφαρ μοι ἐπὶ ῥόδου εἴης.
- 13 Αἰδῶς καὶ λῶβη καὶ ἐνείδεα τοῖσι γένοιτο,
Φθίνοιέν τε κακῶς, οἳ μοι μάλα ῥάψαν ὄλεθρον,
Καὶ μ' ἐχθαίρουσιν, μέμασάν τ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Ἄσχος ἐλείχθειν τ' ἐπιειμένοι ἤυτε Φᾶρος
Εἶεν ἀεικελίως, οἳ μοι κακὰ μηχανῶνται.
- 14 Ἀλλ' ἔτι θαρσύνω, πῖσυνος δέ τοι ἔσσομαι αἰεὶ·
Σὸν δ' αἶνον πρόφρων ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον αἰείσω.
- 15 Εὐδικίην σευ, ἠδὲ Φόως, ἃ, τέ μ' ἐσθλὰ ἔοργας
Ῥυσάμενος, πρόπαν ἡμᾶρ ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύσω·
Τῶν δ' οὐκ οἶδά γ' ἀριθμὸν, ἐπεὶ μάλα μυρία εἰσὶν.
- 16 Εἴμι δ' ἐγὼ πῖσυνος βίη Ἀθανάτοιο Θεοῖο·
Σεῦ δὲ δικαιοσύνης μεμνήσομαι, οὐδέ τευ ἄλλου.
- 17 Σὺ Φρεσί μοι βουλὴν, Θεὸς, ἔνθεο, καὶ μ' ἐδίδαξας,
Ἐξ οὗ παιδὺς ἐγωγε, νέος τ' ἔτι νύπια εἰδῶς,
Τηλίκος ἦν· σὺ δέ μοι ἀγαθὸς καυροτρόφος ἦσθα·
Ἐκ τοῦ δ' ἐξήγειλα σὰ θαύματα, θεσκελά τ' ἔργα.
- 18 Νῦν δ' ἄρα μή με, Θεὸς, προλίπησθα γεραῖον εἶντα,
Καὶ πολίον· σὴν ὄφρα λέγω δύναμίν τε βίην τε
Τῇδε τε νῦν γενεῇ, πᾶσ' ἐσσομένοισι τ' ὀπίσσω.
- 19 Εὐδικίη δέ σευ ὑψηλὴ, Θεὸς, ἔπλετο λίην,
Ὅς μάλα μέρμερα πολλὰ τ' ἔρεξας· τίς, Θεός, ἔτλη
Ἴσόν τοι φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι αὐτήν;
- 20 Ὅς τ' ἐπεὶ ἄλγεα λυγρὰ, πόνον τε μοι αἶνον ἔδωκας,
Ζωγρήσεις ἐμέ τ' αὐτε κακῶς κεκαφνότα θυμὸν,
Νειόθεν ἐκ γαίης τ' ἐμ' ἀνάξεις, ἐκ τε βερέθρου.
- 21 Μᾶλλον τιμῆντά με θήσεις, κῦδος ἀέξων·
Ἡδὲ μεταστρεφθεῖς ἐμέ κεν παραμυθήσαιο.
- 22 Ναβλίῳ εὐκελάδῳ σέ τε καὶ τεὸν αἶνον αἰείσω,
Σὴν τε, Θεός μευ, ἀληθείην· φόρμιγγι λιγυρίῃ
Μέλπων σ' αἰνήσω, Ὅσιον κλέος Ἰσραήλου.

PSALMUS LXXI. 237

- 12 Tu Deus
Ne linque fretum præfidio tuo :
Præsenſque sævis hoſtibus eripe.
- 13 Pudore vultus inficiat rubor
Hoſti doloſo, fraude nefariâ
Qui me aucupatur: mœreat irrita
Conata, vanum lugeat exitum.
- 14 Liber periclis, carmine te novo
Pangam tenacem polliciti,
15 & tuis
Promptum juvandis : & numeris meis
Aptabo laudes innumeras tuas.
- 16 Canam potentem te dare proſpera
Eventa, belli quum fremuit timor :
Canam fidelem reddere foederum
Promiſſa, largo non ſine ſœnore.
- 17 Abusque primo flore puertiae
Laudum tuarum tu mihi carmina
Semper præiſti :
- 18 ne ſenio gravem
Canumque nunc me, ſpes mea, deſere :
Donec nepotum ſecula noverint,
Me vate, quanto robore, quâ fide
19 Me liberâris. Juſtitiae tuæ
Convexa mundi gloria tranſvolat.
Rerum Creator, quis ſimilis tui ?
- 20 Qui me malorum gurgite merſeras ;
Mitisque vitâ rurfus amabili,
Tracto è profundo gurgite, das frui :
- 21 Opeſque honoresque accumulas bonus,
Irâ remiſſâ : & pectora turbida
22 Solaris. Ergo te citharâ canam
Nabloque certâ conſpicuum fide.
O ſancte noſtræ gentis ab ultimo
Protector ortu, vox mea te canet :

23 Χεῖλέα μέν λῆν κεχαρήσεται, εὐτέ σ' αἰδῶ·

Ἡδέ τ' ἐμὴ ψυχὴ, ἥ τοι ζωάγρι' ὀφέλλει,

Οὐνεκά μιν θανάτοιο δυστηχέος ἐξανέλυσας.

24 Γλῶσσα δέ μεν ἀναφανδὰ πανημέριον καταλέξει

Τὴν τε δικαιοσύνην σου ἱθείας τε θέμιστας·

Οὐνεκα λωβητοὶ καὶ ἐλεγχέες εἰσὶν ἅπαντες,

Οἱ μοι πῆμα φυτεύουσιν κακὰ μητιόωντες.

Ψ Α Λ, ΟΒ΄.

1 **Σ** Α'ς βασιλῆϊ δίδωθι δίκας, Θεός, ἥδε θέμιστας·
Εὐδικίην δὲ τῇν υἱῷ βασιλῆος ὀπαζε.

2 Καὶ κεῖν ὅγ' εὐνομήσει δίκην ἱσχύοντα εἶποι

Σὼ ἐνὶ λαῷ, ἰδ' ἱθείας κρίνειε θέμιστας·

Ἐν πῶχοισι τεοῖσιν, ἵνα σφίσιν ἕβριν ἀλάλκοι.

3 Ἀνδράσιν εἰρήνην καὶ οὐρεα μακρὰ φέρησι,

Καὶ λόφοι εὐδικίην τάχα δ' ἄσπετος ἔσσειται ὄλβος

Ἐξ εὐηγεσίας, λαὸς δὲ τε πόλλ' ἀρεθήσει.

4 Νείκεα δὲ κρίνων τοῖς ἐν δίκῃ ἔσσειτ' ἄρωγός,

Οἵτινες ἐν λαῷ κεχρημένοι ἄνδρες εἰσὶν·

Μὴ τι πάθωσι βίη, πῶχων δὲ τε τέκνα σαώσῃ,

Ἵβρισταὺς δὲ διαρρᾶίσει ὑπερνηορέοντας.

5 Τῷ σε καὶ ἀζόμενοι φρεσὶν ἄνδρες αἰδέσσονται

Πάσῃσι γενεῇσι διαμπερές, εἰσοκ' ἐῃσιν

Ἡέλιος φάεῖω τε, σελήνη τε πλήθουσα.

6 Ἔσται δ' ὑετὸς ὡς δεύων νεοφηλέα ποτὴν,

Οὐρανόθεν καταβὰς, νέου ἢν ἄμηναι ἐρίθοι·

Ὡς θ' ὅτε ταρφεῖαι ψιάδες πίπτουσιν ἔραζε

Ἵδατος ἀμβροσίου, ἐπ' αἰούρας ἥνα ρέουσιν.

7 Ἔως ὅγε κοίρανός ἐστι, μέγ' ἀνθήσουσι δίκαιοι·

Ὀλβος τε πλούτος τε καὶ εἰρήνη ἅλις ἔσται,

Εἰσόκεν αἰγλήεσσα φανῇ ἀνὰ νύκτα σελήνη.

23 Te spiritus, te vita laboribus
Exempta duris, laudibus efferet.

24 Lux nulla solem proferet aureum,
Quæ prædicantem justitiam tuam
Non audiet me, Rex bone, qui meis
Rubore vultum offuderis hostibus.

PSAL. LXXII.

1 **D**A tuæ regi, Deus, æquitatis
Jus ad exemplum dare; filioque
Regis, ut legum patriæ ad salutem
Flectat habenas.

2 Ut regat justis populum institutis,
Pauperum questus facili tuorum
Aure cognoscat, dirimatque lites
Legibus æquis.

3 Pace lætentur juga montiumque
Horridi saltus: genitrix quietis
Æquitas colles amet, asperosque
Ruris alumnos.

4 Jus suum det pauperibus, potentum
Curet ut ne vi tenues premantur;
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus urget.

5 Ut reformidet venientis ævi
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.

6 Æquitas & jus veniens Olympo
Recreet terras, veluti sub æstu
Imber, & rores pluvii beatos
Ruris honores.

7 Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Jus, bonæ paces vigeant, perenni
Luna dum cursu rediens novabit
Menstrua vultus.

8 Τοῦ κράτος εὐρὺ θάλασσαν ἅπ' ἄλλης ἔσσει· ἐπ' ἄλλη,
Ἐκ μεγάλου ποταμοῦ ἐπ' ἔσχατα πείρατα γαίης.

9 Γυνὴ δέ οἱ ἐλχρίμψουσιν ἀπὸ προδῖ δώματ' ἔχοντες
Γῇ ἐν ἔρημαίῃ, ἰκέται ἐὰ γούνα λαβόντες·
Καί κεν ἀνάρσιοι ἄνδρες, ὅσοι κακὰ θ' οἱ Φρονέουσι,
Πρηνέες ἐν κοίῃσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.

10 Ἀγλαὰ δῶρ' οἴσουσιν ἀγακλεῖτοι βασιλῆες
Τάρσου εὐκλιμένης, νήσων θ' αἱ εἰν ἀλὶ κείμεναι·
Ἀρράβις, μάκαρδός τε Σάβης βασιλῆες ἀγαυοί·
Δώσουσιν γέρα οἱ κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλά,
Καί κεν ἐδωτίνῃσι Θεὸν ὥς τιμήσουσι,
Καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέρμιας.

11 Πάντες ἐ τιμήσουσιν ἐπιχθονίοι βασιλῆες,
Πρωτοκυλινοῦμενοι, αἰδέσsetαι ἔθνεα πάντα.

12 Οὐνεκ' ὀδυρόμενον κεχρημένον ἄνδρα θαύσει,
Πτωχὸν λευγαλέον, τῷ τ' οὐκ ἐπιτάρροσός ἐστι.

13 Τειρόμενον πενίῃ κεχρημένον ἄνδρ' ἐλεήσει·
Τῶν δὲ βιαζομένων ψυχὰς δειλῶν τε πενιχρῶν
Ῥύσεται ἐξ ἄτης, καὶ ὑπ' ἐκ θανάτοιο σώσει.

14 Ψυχὰς δὲ σφι δόλοιο καὶ ὕβριος ἐξαναλύσει·
Τῶν δὲ οἱ αἵμ' ἐρίτιμον, ὅτε θυήσκοντας ὁράται.

15 Ζωὸς δὲ ὦν ἔσεται, δῶρον δὲ οἱ Ἀρράβιν·
Ἄνδρες δώσουσι χρυσὸν τιμῆντά φέροντες·
Τῷδε καὶ εὔχονται πάντ' ὅλβια συνεχὲς αἰεὶ,
Καὶ μιν ἐπαινήσουσι διαμπερὲς ἡμᾶτα πάντα.

16 Εἰ σίτου ὀλίγον ἄερ, ὅσου τις ἐδράξατο χεραῖ,
Γαίῃ ἐνι σπεύρηται ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι,
Ἀλλὰ γε βριθοσύνη μέγα κεν Φρίσσειν ἀρούραι,
Καὶ κ' ἄνεμός τ' ἔλθοι, ἐπὶ τ' ἡμῶι ἀσταχέουσι

- 8 Imperi fines maris unda fluctu
Hinc & hinc claudat : spatiumque latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.
- 9 Ad pedes illi cadat advolutus
Æthiops : hostes veniam precati
Supplices, vultus humiles comamque in
Pulvere verrant.
- 10 Qui tenent pontum, refluque ponti
Insulas, regesque Arabum beati,
Thuris & dites venient Sabæi,
Dona ferentes.
- 11 Illum adorabunt, mare quâ remotis
Obstreperit terris, metuentque reges :
Servient gentes sub utroque mundi
Axe jacentes.
- 12 Ille desertos ope sublevabit :
Eximet curis querulos ;
- 13 egeno &
Pauperi dextram dabit : obrutosque
Fœnore solvet.
- 14 Nec velut vilem tenuis cruorem
Plebis effundi finet.
- 15 Ergo vivat,
Deque thesauris Arabum beatis
Munera sumat.
Ac suo Regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret :
Largam opum dextram celebret, patremque
Vulgus adoret.
- 16 Per feros montes segetem refundat
Terra, tam densis crepitans aristis,
Quàm gravi cedros Libani flagellant
Murmure ventî.

Ληϊου ἀλδήσκοντος ἀθεσφάτου, ὡς δ' τ' ἀήτης
Κινήση βαθέην Λιβαάνοιο θυώδεος ὕλην·
Ποιήθ' ὡς ἐν ἀγροῖσιν ἅμ' ἀνθήσουσι πολῖται.

17 Ἀφθιτου οὐνομά οἱ, μενέει δέ τε νωλεμέες αἰεῖ,
Ἀλληκίου δέ τε ἔσται ὑπ' αὐγας ἡελίοιο,
Ἰξεσθαί που μέλλει ἐοὺς καὶ παῖδας ὀπίσσω,
Καὶ παῖδας παῖδων τοί κεν μετόπισθε γένωνται·
Τοῦ δέ κεν ἔθνεα πάντ' ἀποναιάτο οἶος ἔησι,
Φάντες· μιν μάκαρ' ἠδὲ πανόλβιον ἔμμεναι αἰεῖ.

18 Αἰνετὸς εἴη Ἀναξ ὁ Θεός, Θεὸς Ἰσραήλου,
Θαύματα δὲς μοῦνος, καὶ ζέσκελα ἔργα τελεῖει.

19 Νωλεμέως δ' ἐὼν οὐνομ' ἀγακλεὲς αἰνετὸν εἴη·
Κύδεος οὗ πλεῖν τε πέλοι ξύμπασα περὶ χθάν.
ᾧδε μὲν, ᾧδε γένοιτο· Θεὸς δέ τε καὶ τὸ τελέσσαι.

20 Ἦδ' εὐχέων Δαβίδεω Ἰεσσιάδαο τελευτή.

Ψ Α Λ. ΟΓ'.

1 **Ἦ** ῥ' ἀγαθὸς Θεός ἐστ' Ἰσραήλοιο γενέθλη,
Ἀγνοῖσι κραδίη, καθαρὰ Φρεσὶ μῆδ' ἔχουσιν.

2 Ἄλλ' ἔμπης ὀλίγου με λίπον πόδες, οὐδὲ πη εἴχων
Στήμεναι ἀσφαλέως, σχεδόνθεν δέ μοι ἔεν ὀλισθος.

3 Αἰνῶς γάρ τ' ἐμέγηρα νημεσσήθην τ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀνδράσι νηπυτίοισιν, ἐπεὶ θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ
Ἀφνειούς

Augeat prolem numero carentem

Per vias urbis bona pax beatæ:

Læta ceu campis riguis per imbrem

Gramina surgunt.

17 Nomen æterno juvenescat ævo:

Filii nomen, jubar usque solis

Dum vagæ fundet radiata terris

Lumina flammæ.

Ille Rex gentes faciet beatas,

Quas sinu claudit refugo Amphitrite,

Omnis hunc tellus canet Amphitrite

Cincta beatum.

18 Ifaci gentis Domino Deoque

Laus, honor, virtus: opis haud egenus,

Illæ, quæ cuncti attoniti intuentur,

Perficit unus.

19 Nomen augustum canet omnis ætas,

Ulla quod nunquam taceat vetustas:

Nominis sancti penetret per omnes

Gloria terras.

P S A L. LXXIII.

1 **T**ellus ut undis hospitium neget,

Undæque terras fluctibus obruant,

Aër coruscis fulminet ignibus,

Ruina mundi sidera misceat:

Dei potentis non bonitas tamen

In rebus arctis destituet pios,

Purasve mentes nequitiâ finet

Mœroris æstu funditus opprimi.

2 Quàm penè lapsu pes mihi lubrico

Gressum fefellit, dum pede metior

Immensa parvo, dum trutinâ meâ

Expendo stultus iudicium Dei!

3 Fervebat irâ pectus, & æmulo

Livoris æstu, quum scelerum omnium

Ἄφνειούς τ' ἐνόησα, καὶ εἴ ζῶντας ἀλιτρούς.

- 4 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ σφιν δεσμοὶ κηρессиφόρητοι,
 Οὐτ' ὀδύναί, νοῦσοί τε, κατακλῶθές τε βαρεῖαι
 Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐκ θυμὸν ἔλονται
 Αἰεὶ δ' ἔμπεδα γυῖα, καὶ ὀστέα βεβρίθασιν
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι· βίηφί τε ἴφι πιθήσαν.
- 5 Οὐτέ ποτ' οὖν αὐτοῖς κακ' ἐπήλυθεν, οἷά περ ἄλλοις,
 Ἄλγεα καὶ κάματοι, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
- 6 Τοῦνεκ' ἀγνωρίην ὄρμον θ' ὥς ἀμφὶς ἔχουσιν,
 Ἐβριν τ' ἀργαλέην ἐπιειμένους ἥ τε Φᾶρος.
- 7 Ὀμματα δὲ προῦχουσι, τόσον σφιν πῶς ἔπεστιν·
 Ὅ, τί νυ κῆρ ἐθέλει, καὶ σφιν φίλον ἔπλετο θυμῶ,
 Τοῦτο κατὰ σφέτεράν γε νόον γίνετ', ἥ καὶ ἄρειον.
- 8 Αἵσυλα πολλὰ χέοντες, ἐπ' ἀνδράσιν ἐψιόωνται,
 Ἐβριν τε προφέρουσιν ἀτασθαλίῃσι νόοιο,
 Σχέτλιοι, ὑψαγόραι, ὑπέροπλά τε πολλὰ τ' ἔειπον.
- 9 Λάβρον δὲ στόμα θῆκαν ἐπ' οὐρανῶ ἀστεροεντί,
 Καδδὲ Θεοῦ μάλ' ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλὼν αὐτοῦ·
 Γλῶσσά σφι στρεπτή, φθάνει δὲ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτουσ' ἀνθρώπους, καὶ ἐπ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
- 10 Τοῦνεκα ὦ λαῶ θάμ' ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα·
 Καὶ τόδ' οἰομένοισιν ἐπ' ἄλγεα πολλὰ χέονται,
 Ὡς ὁπότ' ἐκ πλείου δέπας ῥέει ἀσπετον ὕδωρ.
- 11 Ὡς δ' ἔφασαν, Πῶς οἶδε Θεὸς φρεσὶν, ἢ ἐνόησεν;
 Ἥ ρ' ἔπατος τάδε ἔγνω, ἃ, τ' ἐνθάδε νέρθε γίνονται;
- 12 Οἱ μὲν ἀτάσθαλοι ἄνδρες, οἱ ὅλβιοί εἰς ἐπὶ γαίης,
 Οἱ ῥυθὸν ἀφνειοὶ, καὶ ἅλις σφι πλοῦτος ὀπῆδει.

Contaminatos sordibus impios,
Florere cunctis conspicerem bonis.

- 4 Sors illa cunctis invida, mobilis,
Infida, servat perpetuâ fide
Istis tenorem ; & robore vivido
Firmos senectam ducit ad ultimam.

- 5 Exempta duris vita molestiis
Curisque (pectus quæ reliquis coquunt
Mortalibus) per lætitiâ fluit
Luxumque, & ægris pura laboribus.

- 6 Ergo insolenti foeta superbiâ
Corda intumescunt: pectora spiritus
Ventosa tendunt: cæcus amor sui
Fræna impotenti dat violentiæ.

- 7 Tecta invidendas non capiunt opes,
Felicitem non animus suam:
Et vota vincens spemque superflua
Luxus fatigat, nec satiat tamen.

- 8 Verbis minores terrificant feris,
Et fastuosæ mole potentiæ:
Vultu procaci & vocibus improbis
Adblandiuntur nequitia suæ.

- 9 Nec impudentis garrula vanitas
Contenta linguæ fundere toxica
Terras per omnes, astra laceßere
Audet, Deumque insana superbia.

- 10 Hæc mente spectant attonitâ pii,
Et æstuanti pectore fluctuant:

- 11 Secumque mustant, Scilicet hæc Deus
Quum cernat, atris abstinet ignibus?

- 12 Opes abundè suppeditant malis,
Crescitque nullo fine pecunia:
Secura pacis molliter otia
Quassante nullo turbine transigunt.

- 13 Ἡ θὴν ἐκ κραδίης μευ λύματα πάντα κάθηρα,
Μάψ· καὶ νιψάμενος χεῖρας καὶ ἀναίτιος αὐτῶς
Καὶ τί γὰρ οὖν ἐμοὶ ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ;
14 Ὅτι πανημέριος χαλεπῇ μάστιγι δαμάσθην,
Πληγῆσίν τε κατ' ἡμᾶρ ἅμ' ἡοὶ Φαινομένηφιν.
15 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Εἴ γ' ὥς λαβραγόρης εἶην, ἀνεμώλια βάζων,
Ἡ κεν σὼν παίδων γενεῇ ἀλιτήμενος ἦα.
16 Ὅφρα μὲν οὖν σπουδῇ διζήμενος ἥδ' μεταλλῶν ἵππων
Ἡθελον ὥς σάφα ἴδμεν ὅπως τάδε ἔργα γένηται,
Λίην μοι χαλεπὸν τε καὶ ἀργαλέον δόατ' εἶναι.
Ἡ τοι μὲν γὰρ ταῦτα Θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται.
Μάψ· δ' αὐτῶς ἐμόγησα, νόῳ ἀκίχνητα διώκων.
17 Εἴως δῶμα Θεοῖο περικλυτὸν εἰσαφίκανον,
Ἱερὸν, εὐθα δ' ἔπειτα Θεοπροπίας ἐρέενον.
Καὶ τότε δ' ἀνθρώπων τούτων τέλος εὖ ἐνόησα.
18 Ἡ μάλα τούσδε καθεῖσας ἐπὶ σφαλεροῖσιν ἔδεσσι,
Χώρῳ ἐνὶ προαλεί· ρέα δ' ὑψόθεν ἐστυφάλεξας.
Ἡ δ' ἔβαλες, τοὶ δ' εἴθαρ εἰκότι κείατ' ὀλέθρῳ.
19 Ὡς χαλεπῇ, ὥς ἐξαπίνης σφιν ἐπῆλθεν οὐζὺς.
Πρόχῳ κακῶς φθινύθουσι, Θεοῦ μάστιγι δαμέντες,
Δεινῇ, σμερδαλέῃ, καὶ σφιν σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.
20 Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἐν ὀνείρῳ ἀνὴρ μάκαρ ἔμμεν' ὀρεῖ,
Ἐγρόμενον δ' ἐξ ὕπνου χρεῖά μιν ἰκάνει.
Ὡς σύγ', Ἀναξ, σφιν ἀτιμήσεις εἰδωλὸν ἀμαυρὸν,
Ὅ πρὶν ἐτεκτῆναί το καὶ ἐν χρυσεόισιν ὀνείροις.
Τῶν δέ τ' ἀνεγρομένων ἄφαρ οἴχεται ὄλδος ἄφαντος,
21 Ἀλλὰ μοι οἰδάνετο κραδίη φρεσὶν ὀρμαίνοντι.
Ὡς ἴδον, ὥς μ' ἄχος εἶλε, νεφροὶ δέ μοι ἔνδον ἀμυχθεν.
22 Οὔτω γὰρ πού ἐγὼ φρένας ἐκπεπατασμένος ἦα,
Καὶ λίην παρὰ σοί γε παρήγορος ἥδ' χαλίφρων,
Κτήνει πάμπαν ὁμοῖος, ὃ οὐ φρένες οὐδ' ἤσασαί.

PSALMUS LXXIII. 247

- 13 Frustra ergo puro pectore vivitur:
Frustra innocentem contineo manum:
- 14 Frustra labores perfero, torqueor
Dolore, nullis non crucior malis.
- 15 Rursus verebar, ne temerario
Ausu improbarem consilium Dei;
Ac arbitrarer forte miserrimos
Selecta quos is pignora nuncupat.
- 16 Causas latentes dum sequor anxius,
Et pertinacis viribus ingenî
Pugno; profundum se chaos ingerit,
Et nocte mentis lumen adobruit.
- 17 Labore tandem fessus inutili
Ad te recurro, Rex bone cœlitum:
Quietus expecto ex adytis tuis,
Quis hos & illos separet exitus.
- 18 Vidi repente quàm pedè lubrico
Starent superbi; quàm stabiles parum
Opes tenerent; quàm fragili loco
Fultos ruinâ præcipiti trahas.
- 19 Procella vindex ut sonuit tuæ
Iræ, fugaces cum domino suo
Evanuerunt divitiæ: manet
Umbra invidendæ nulla potentiae.
- 20 Sic nocte mentes ludificans fugit
Imago somni: & quæ modò pectora
Sopita vano terruerat metu,
Risus per urbem mox ciet omnibus.
- 21 Donec viderem hæc, mœror & anxie
Mentem obruebant sollicitudines:
- 22 Aut hæsitantem, ceu stupidum pecus,
Torpor ligabat pectore marcido.

23 Ἄλλ' ἔμπης ἔτ' ἐγὼ μετὰ σοί γε διαμπερές εἰμι·

Ἦδὲ σὺ δεξιτερῆς με λάβες, μὴ πῆματι κύρσω.

24 Βουλῇ σὴ ἔμ' ἀγινήσεις, καὶ ἀμύμονι πομπῇ·

Καὶ μ' ἐς κῦδος ἔπειτ' ἀναδέξαι ἀφθιτον αἰεὶ.

25 Τίς μοι ἐπήρατος ἄλλος ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι;

Οὔτέ μέ τευ ἐπὶ γῇ, ὅτε μὴ σέθεν, ἡμέρος αἶρει.

26 Σάρκες ἐμαὶ κραδίη τε λελοίπασιν, οὐδ' ἔτι μοι ἴς

Ἐξ ὀλιγητελῆς, μελέων δ' ἐξέφθιτο κίχυνς·

Ἔρμα δέ μοι κραδίης Θεός, αἰσά τε νωλεμές αἰεὶ.

27 Ὅσσοι γάρ τ' ἀπὸ σεῦ χάζονται, τῆλέ τ' ἑασί,

Φθήσονται, καὶ τοὺςδε κιχήσεται αἰπὺς ὀλεθρος·

Πάντας ἀπερράϊσας μοιχοὺς ὥς σε προλιπόντας.

28 Ἐσθλὸν ἐμοὶ δὲ Θεῷ χρίμψαι πέλαι αἰὲν εὔντι·

Τοῦνεκά τ' ἄσπον ἰὼν τοι, Ἄναξ Θεός, ἴφι πιθήσας,

Θάρσυνός εἰμ', ἵνα πάντα μάλ' ἔργά τέ σευ καταλέξω.

Ψ Α Λ. ΟΔ'.

1 **Τ**ίφθ' οὕτω, Θεός, ἄμμε διαμπερές αἰὲν ἀπῶσας;
Τίπτε δέ τοι χόλος αἰνὸς ἀέξεται ἥτε καπνός,
Σοῦ ὅϊεσσι νομοῖο ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις;

2 Μνῆσαι σοῦ λαοῦ, πάλαι ὅν κεκτημένος ἦσθα,

Ἐθνεος, ὃ λάχες αὐτός, ἰδὲ κλήροιο τεοῖο,

Σιωνός θ', ἱεροῦ τοῦθ' οὐρεος, ἐνθά τε ναίεις.

3 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν κραιπνοῖσι πόδεσσι, καὶ ἄμμιν ἀρηγε,

Λώβην τιννύμενος καὶ λοίγια ἔργ' ἀνθρώπων,

Οἳ μάλα λυγρὸν ὄλεθρον ἄλαστόν τ' ἄμμι φύτευσαν,

Ἀλληκλόν τ' αἶτην, ἵν' ἔρημοί τ' αἰὲν ἔωμεν,

Καὶ κακὰ πάνθ', ἃ σὸν οἴκου ἀνάρστοι ἄνδρες ἔρεξαν.

4 Δεινὸν δ' ὠρύσαντο σῶ ἐν περικαλλεῖ νηῶ

Δήϊοι, ἐν δὲ τεοῖς σμερνὸν βόωντες ὁμίλοις

P S A L M U S LXXIV. 249

- 23 Arcana sed vis interea tui
Me fulciebat numinis, ac manum
- 24 Dextram regebas : auspicio tuo
Ductuque clarus fulgeo gloriâ.
- 25 Quid terra, præter te, mihi ; quid polus
Offert colendum ?
- 26 Cor mihi tabuit,
Infracta mens desiderio tui
Languagebat, ægrum corpus inaruit :
Tu rursus artus robore vivido
Firmâsti : opimas suppeditâsti opes.
- 27 Qui, te relicto, spe stolidâ deos
Vanos adorant, cladibus obruis.
- 28 Te sector unum, tu superas meis
Spes una rebus : præsidio tuo
Liber periclis, auctus honoribus,
Te sempiternis laudibus efferam.

P S A L. LXXIV.

- 1 C Ur nos relinquis penitus, ô rerum Parens,
Hostique dedis impio ?
Lupis vorandum cur gregem pastor tuum
Ira obstinatâ deseris ?
- 2 Memento coetûs, servitute ab aspera
Quem vindicâsti : quem tibi
Peculiari forte, patrimonium
Ceum proprium, receperas.
Colles Sionis, numinis sedem tui,
Bonus favensque respice.
- 3 Tandem resurge, & hostium superbiam
Compesce : perde funditus
Hostes protervos, qui tuum sacrarium
Manu nefandâ polluant.
- 4 Clangunt sonorâ buccinâ, non quæ tuas
Laudes canat ; ludibrio

Sed

Σημαίας στήσαντο τροπαῖά τε σήματα νίκης.

- 5 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτοι, ἔπει οὖν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει,
 Ὡς ὅτε τις πελέκεσσι νεήκεσι δένδρεα τάμνει,
 Ῥψὸς ἀειρομένοις, ἐπέρισε δὲ ἰὺ ἀπέλεθρον,
 Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης.
- 6 Ὡς θ' οἱ δαίδαλα πάντ' ἄμυδς καὶ ἀγάλματα νηοῦ
 Ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἄξινησι ταμόντες,
 Γλήνεά τ', ἔρραϊσαν, ξύν τε σφύρησιν ἔαξαν.
- 7 Σὸν περικαλλέα νηὺν ἐνέπρησαν πυρὶ κηλέω.
 Πάϊχῳ δ' ἀμαλδύναντες ἀεικίσσαντο χαμάζε.
 Οἶκον εὐκλόμενον, τὸν καὶ τεόν οὔνομα ναῖεν.
- 8 Εἶπον ἐνὶ φρεσὶ, Τούσδε διαρραίσωμεν ὁμαρτῇ.
 Ὅσσοι γῇ τ' ἐνὶ τῇδε Θεοῦ χοροὶ ἠδὲ θώκοι,
 Τούσδ' ἅμα πάντας ἐνέπρησαν πυρὸς αἰδομένοιο.
- 9 Οὐκέτι σήμαθ' ὀρώμεν, ἅ, τε τροπαῖοιτε πέφανται.
 Οὐδ' ἔτι μάντις ἐπ' ἅμμι, θεοπροπίων εὖ εἰδώς.
 Οὐδέ τις, ὃς σάφα οἶδεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥδ' ἐνόησεν,
 Εἰσόκε ταῦτα γένοιτο, κακοῦ πότε τ' ἔσσετ' ἐρώῃ.
- 10 Ἀλλὰ, Θεός, τέο μέχρις ἀνάρσιοι ἄνδρες αὐτῶς
 Κερτομίας μέλλουσι, καὶ αἴσυλα πόλλ' ἀγορεύειν;
 Δυσμενέες τέο μέχρις ἀνείδεα μυθήσονται;
 Ἥ λωβήσονται τεόν οὔνομα νωλεμές αἰεὶ;
- 11 Τίπτε δὲ χεῖρα τέην παῦσας; τί δ' ἀνέσπασας αὐτὴ
 Δεξιτερὴν, ἔπει ἄρ' μιν ἀπαξ ἐπὶ τοῖσιν ὄρεξας;
 Μεσσόθεν ἐκ κόλποιο τέην πάλιν ἔξελε χεῖρα,
 Ὅρ' αὐτοὺς βαρέα πλήξας ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσης.
- 12 Ὅτι Θεὸς Βασιλεὺς μεν ἔην πάλοι, ἐστὶ καὶ ἡδῇ.
 Νίκην τ' ἠδὲ Φόως μέσσην ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε.
- 13 Πόντον μὲν σὺ βίῃφ' διέσχισας ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ολάσας δ' εἰν ὑδάτεσσι καρήατα πυκνὰ δρακόντων.

PSALMUS LXXIV. 251

Sed festa acerbo quæ profanet : in tuis
Vexilla figunt turribus.

5 Bacchatur audax ira frænis libera :
Ædis ruentis it fragor :

6 Quales sub altis murmurant quercus jugis,
Cæsæ bipenni quum ruunt.
Demoliuntur malleis & vectibus
Cælata templi limina.

7 Populatur ignis adyta : nominis tui
Contaminant sacrarium.

8 Secumque tacito comminantur pectore,
Se diruturos omnia.
Nec temere : flammis strata fumant omnia
Tuo dicata cultui

9 Loca. Signa nusquam, nulla jam miracula :
Propheta nullus perditos
Solatur ; &, spe quamlibet lentâ, tamen
Spondet malorum terminum.

10 Quousque tandem nomini fines tuo
Hostem protervum illudere?
Quousque acerbis facta dira & impia
Exasperabit jurgiis?

11 Cur otiosus retrahis manum ? exere
Tandem potentem dexteram.

12 Tu noster olim rector & custos, Deus,
Priscis ab usque seculis.

Te vidit orbis vindicantem ab omnibus
Semper tuos periculis.

13 Secessit unda te jubente, & vitreo
Muro liquor coercuit

Cursum : feroces viribus suis duces
Ponti recursus obruit :

14 Κήτεος ὄλομένοιο καρήατα σὺ ξυνέαξας,
Καὶ λαῶ μιν ἔδωκας ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
Λαῶ ἀνὰ λυπρὴν καὶ ἐρημάδα γαῖαν ὁδίτη.

15 Σὺ κρήνας ποταμούς τε πάλαι ἐνὶ διψάδι γαίῃ,
Θαῦμα ἰδεῖν, ἀνέωξας, ἵν' ἀνέρες ἔνθα πίωσι·
Καὶ σὺ καταζήναςκες ὕδωρ ποταμῶν ἐριδούπων,
Ἰφθίμων, τοὶ δ' οὐ πρόσσω ῥέον ἱέμενοί περ.

16 Σὴ μὲν θ' ἡμέρη ἐστὶ, τετὴ δέ τε νύξ ἐρεβεννή·
Καὶ σὺν' ἐποίησας λαμπρὸν φάος, ἡελιόν τε.

17 Πείρατα πάντα σὺ θῆκας, ἀθεσφάτου οὐρά τε γαίης·
Σὺ φλογερόν τε θέρος, καὶ χειμὶ ὁμβρηρόν ἔτευξας.

18 Μυῆσαι, ἄναξ, ὅτι τ' ἐχθροὶ ἀνὴρ κἀκ' οὐεῖδα βάζει,
Ἐθνεα καὶ νενήλα σὸν οὐνομα λωβέουσιν.

19 Ῥῦσαι δὲ ψυχὴν σῆς τρυγάνος ποδὲ σάωσον,
Μηδὲ κακῶ μιν ὁμίλῳ ἔα ποτὲ κύρμα γενέσθαι·
Μηδ' ἐπιλήθεο πάϊχυν τεοῦ λαοῖα πενιχροῦ.

20 Ῥήτην ἐν φρεσὶ βάλλευ, ἐπεὶ τάμες ὄρκια πιστά·
Πάντη γὰρ ναιέουσιν μελαίνης κεύθεα γαίης
Ἀνέρες ὠμησταί, καὶ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχοντες.

21 Ἄλλ' ἄγε τρυχομένοισι βίην καὶ λοιγὸν ἄμυνε·
Μηδ' αἰσχυνομένους, κενεοὺς τ' ἀπόπεμπε νέεσθαι·
Σὸν δ' ὄνομ' αἰνεύτων κεχρημένοι ἡδὲ πενιχροί.

22 Ὅρσοο, σὴν τε δίκην δίκασον, Θεός, ὕβριν ἀλάλκων·
Λώβης δὲ μυῆσαι θυμαλγέος, ἥν σε κατ' ἡμέρ
Αἰεὶ λωβήσαντο χαλίφρονες ἀνέρες αὐτῶς.

23 Μήποτε δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπιλήθεο φωνῆς,
Ὡς λαβρεύονται· ὁμάδος δ' αἰλιάστος ἐτύχθη
Σοὶ ἐπαναστάωντων, καὶ συνεχὲς αἶεν ὀράρει.

- 14 Ipsum marinis vastiorem belluis
 Haufit tyrannum ; & asperis
 Afflicta faxis, fluctibus cadavera
 Ejecta vultur Æthiops
- 15 Voravit. Inter æstu arenas torridas,
 De cote dura limpidi
 Fluxere rivi : te imperante, substitit
 Arentè flumen alveo.
- 16 Tuus dies est, nox tua est : solis jubar
 Radiis adornas aureis.
- 17 Æquorque claudis littorum repagulis,
 Terrasque cingis fluctibus :
 Æstate lenis frigus acre, frigoris
 Æstum rigore temperas.
- 18 Domine, intuere probra, contumelias,
 Et hostium ludibria,
 Qui te laceffunt impiis conviciis,
 Molestiis nos opprimunt.
- 19 Ne trade vitam turturis tuæ feris :
 Turbam tuorum pauperum
 Ne sempiternâ oblivione defere.
- 20 Memor tui sis foederis :
 Nam nec tenebræ nos tegunt, nec pellimus
 Obscuritate injurias.
- 21 Ope destituti & omnibus fracti malis
 Populi pudori consule :
 Ut te merentem prosequantur laudibus
 Miseri levati luctibus.
- 22 Exsurge, Rector orbis optime, & tuam
 Causam tuere : sis memor
 Quæ probra passim nomini semper tuo
 Stulta ingerat procacitas.
- 23 Voces superbas & tumultus improbos
 Silentio ne supprime :
 Curamque rerum gerere te mortalium,
 Qui negligunt te, sentiant.

Ψ Α Λ. ΟΕ'.

- 1 **Κ** Λείομεν ὕμνοισίν σε, Θεός, σὲ κλείομεν ἡμεῖς.
 Ἦδ' εἰ τοι ἄλληκλον χάριν οἶδαμεν, οἷά τ' ἔργας.
 Ἐγύθει γὰρ τεὸν οὖνομ', ὃ καὶ τεὰ μέρμερα ἔργα
 Θαύματα πολλά τ' ἔδειξαν, ἵν' ἀμφαδὰ πᾶσι γένηται.
- 2 Καλὴν ὄφρα δίκης μενοεικέα τ' ἔλλαχον ὥρην,
 Ἦ νυ κεν ἰθείας κρῖναι μέλλοιμι δέμιστας.
- 3 Πᾶσα χθών, καὶ πάντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντες
 Τηκόμενοι σείονται· ἐγὼ δέ τε κίονας αὐτῆς
 Ἀσφαλῆως ἀνέχω, ἵνα τ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
- 4 Εἶπον νηπυτίοισι, Μὴ οὕτω νήπιοί ἐστε,
 Μηδ' ἄνσοι μάλα τοῖσι· αἰλιτροῖς δ' ὧδ' ἀγόρευον,
 Μὴ ὑψοῦτε κέρας, μηδ' αὐτως εὐχετάσθε.
- 5 Μὴ κέρας ὕμῶν αἰείρετ' ἀγνορήσι νόοιο·
 Μηδὲ ποθ' ὑψαγόραι, μηδὲ σκληραῖ χενές ἐστε,
 Μηδὲ θ' ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβάλετ' ἀφραδίῃσιν.
- 6 Οὐ γάρ τ' ἀνδράσι τιμὴ ἀπ' ἡελίου ἀνιόντος,
 Οὐτ' ἀπὸ δυσομένου, οὐτ' ἀργέσταο νότοιο.
- 7 Ἀλλὰ Θεὸς νέμει ὄλβον ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστῳ,
 Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 Μοῖραν τ' ἀμμορίην τε· ὃ γὰρ ταμὴς ἐτέτυκτο
 Ἑσθλῶν ἢ κακῶν· τὸν μὲν τ' οὖν κάβαλ' ἔραζε,
 Ἦδ' ἀσύφλου ἔθηκεν ἀτιμίσιν ἰάλλων,
 Τῷ δ' εὖχος καὶ κῶδος ὑπέρτερον ἐγυάλιξεν.
 Ὡς οἱ ῥηϊδίον γ', ὅτε οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἥμεν κυδῆναι θυητὸν βροτὸν, ἢδὲ κακῶσαι.
- 8 Ἐν γὰρ χειρὶ Θεοῦ δέπας ἔστ' οἶνοιο ἐρυθροῦ
 Πλεῖον, ὑπερχειλές, κεκερασμένου· ἐκ δ' ἄρα τοῦδε
 Ἐξέρχεται

PSAL. LXXV.

1 **T**E nos carminibus, Rex bone, patriis
Dicemus meritò : te celebrabimus

Præsentem miseris : & memorabimus

Facta illustria posteris.

2 Quum plenis venient tempora seculis,
Cogam, inquit Dominus, concilium meum :

Justis suppliciis prosequar impios,

Justis muneribus pios.

3 Fundamenta soli diffiliant licet,
Turbetur trepidis gens hominum minis ;

Fundamenta soli fluxa adamantinis

Nectam rursus ego vinculis.

4 O stultos quoties admonui, modum
Vesanæ ut facerent nequitie suæ !

In cœlum quoties admonui impios

Ne stultè arma capefferent !

5 Quid cœlum stolidâ voce laceffitis ?

Quâ spe sic furitis ? spiritus arrogans

Cujus præsidio fretus in æthera

Cristas erigit impias ?

6 Eois coëat viribus occidens,

Conjurent calidæ cum Borea plagæ ;

Frustra divitias, sceptrâ, potentiam

Cuiquam conciliaverint.

7 Unus Rex hominum, res hominum suo

Versans arbitrio, præcipitem trahit

Illum de folio, plebis ab infimæ

Hunc fæce ad solium erigit.

8 Nam cratera meri purpurei Deus

Jam dextrâ tenet, & vindice pharmaco

Ἐξέχεεν πολλοῖσι πιεῖν· τρύγα δ' ἐκμυζῆσαι,
 Καὶ πῖεῖν μέλλουσιν ἀτάσθαλοι ἀνέρες αἷης
 Σύμπαντες τοῖς τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.

9 ΑΛΛ' ἐγὼ ἀμφαδίην καταλέξω νωλεμές αἰεῖ,
 Καὶ Ἰακωβιαδέων Θεοῦ ἄσπετου αἵνου αἰέσω.

10 Ἀλλά γε δυσσεβέων κέρα ἀνδρῶν πάντα κατὰξω,
 Ὡς ἀγαθῶν κέρα ὑψόσ' ἀερθῇ τηλεθώοντα.

Ψ Α Λ. Ος'.

1 ΓΗ ἐν Ἰουδαίῃ γνωτὸς Θεός· οὐνομα δ' αὐτοῦ
 Ἐν Ἰσραήλου γενεῇ μέγα τ' αἰδοῦν τε.

2 Τοῦδε καὶ ἱροῖσι κλισίη πέλει ἐν Σολύμοισιν·
 Οἶκός τ' ἐν Σιώνι περικλυτός, ὅππόθι ναίει.

3 Ἐνθ' ἄρ' ὄγε ξυνέαξε βιοῦ πυρόεντας οἷστους,
 Ἀσπίδα, καὶ ξίφος ὄξυ, καὶ αἰνὴν δηϊοτήτα.

4 Ἦ σὺ πολὺ κρείσσων, καὶ τιμηνέστερός ἐσσι,
 Κύδεϊ καὶ πολὺ μᾶλλον ἰδὲ κράτει προέβηκας,
 Ἦέ περ οἰοπόλων ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
 Πόλλ' ὄθι τ' ὠμοφάγοισιν ἐλώρια φηρσὶν ἔασιν.

5 Ἀνέρες ἰφθιμοὶ μεγαλήτορα θυμὸν ἔχοντες
 Τεύχεα συληθέντες ἔλωρ δήϊοις γίνονται,
 Κοιμήσαντο δὲ μακρὸν ἀτέρμονα χάλκεον ὕπνου·
 Οἳ δέ ποτ' ἄλκιμοι ἦσαν, ἀπὸ σφίσι κάρτος ὄλωλε,
 Σφὴ δὲ βίη λέλυται, τῶν δ' οὔτινι χεῖρες ἐτοῖμαι.

6 Ὡς σύγ' ὁμοκλήσας κρατερόν σφ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλες,

Undantem pateram temperat, & malis

Justum supplicium parat.

Illinc impietas undique ab ultimis

Terrarum spatiis hauriet, & mero

Consumpto, cupido gutture turbida

De fæce exitium bibet.

9 At, me vate, Dei, quem genus Isaci

Et thure & precibus placat & hostiis,

Omnis posteritas munificentiam

Et vini numinis audiet.

10 Confringam tumidæ tela Superbiæ

Formidata bonis : cladibus obruta

Emerget Pietas, & super æthera

Tollet conspicuum caput.

PSAL. LXXVI.

1 **G**entes profanæ numinis loco colunt

Sibi quisque quem finxit Deum :

Judæa verum novit & colit Deum,

Laudatque festis cantibus :

2 Deum Sionis incolam, Solymæ sacris

Cui templa fumant ignibus.

3 Illic minaces fregit arcus, lucida

Fregit sagittæ spicula.

Clypea sinistris rapuit, enses dexteris :

Funesta bella sustulit.

4 Tu præpotentes fortior tyrannidas

Virtute frangis : tu feram

Compescuisti fortium superbiam

Regum potenti dexterâ.

5 Fractâ minacis spiritûs ferociâ,

Prædæ fuere : aut ferro

Somno gravati condidere lumina.

6 Obtorpuere dexteræ

S

For

- "Ὁς Θεὸς εἰς Ἰακώβου, ἅμ' ἡνίοχοί τε καὶ ἵπποι
 Ὑπνον κοιμήσαντο κασίγνητον θανάτιο,
 Νήγρετον, ἔδδεισαν γὰρ σὴν ἑκπαγλου ἐνιπὴν.
 7 Αἰδοῖός σὺ, σὺ εἰς, δεινός τε· τίς ἀντία σείῳ
 Ἑστάμεναι, εἰ καὶ μάλα περ θρασυκάρδιος ἦσι,
 Τετλαίη, ἐπεὶ ἄρ τοι ἅπαξ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 8 Οὐρανόθεν σὺ θέμιστας ἐνὶ λαοῖσιν ἔδωκας,
 Σεῦ δὲ δίκην εἰπόντος ἅπ' ἔκλυε Φῦλ' ἀνθρώπων·
 Δεῖσε δ' ἐπιζαφελῶς, σίγησέ τε γαῖα μέλαινα·
 9 Ὅππότε μὲν Θεὸς ὥρτο δικαζέμεν ἔθνεα φωτῶν,
 Πάντας δὲ πῶλ' οὐκ ἐνέπλεε θάλασσα·
 Ἀνέρας, ὅσοι ἔασιν, ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντας.
 10 Μήνιος ἐξ ὅλοῃς, θυμαλγέος ἔκ τε χόλοιο
 Ἀνέρος ὕβριστέω, σοὶ γε κλέος ἔσσεται ἐσθλόν,
 Ὅς μιν ἐρήτεις, ὅφρ' ἔτι μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκλῶς·
 Εἰ δὲ χόλου μετόπισθ' ἔχοι ἐν στήθεσσι νειοῖσιν,
 Ἀλλ' οὐ τι πρήξει, σὺ γὰρ ὦν μενέων ἀπερωεύς.
 11 Εὐχέσθ' εὐχολὰς Θεῷ ὑμετέρῳ καὶ Ἀνακτὶ,
 Μηδ' ἀτελεύτητόν γ' ἔπος, ἧ παλαιά γρετον ἔστω,
 Ἐκ δὲ τελεῖτ', ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων·
 Ὅσοι δ' ἀμφὶ μιν ἐστὲ φίλοι ἱερῶν ἐνὶ κύκλῳ,
 Ἀγλαὰ καὶ δότε οἱ καὶ ἐναΐσιμα δῶρα φέροντες,
 Ὅς πάντων πέρι τ' αἰδοῖός δεινός τε τέτυκται.
 12 Ὅς τ' ἀνδρῶν εὐηγενέων φίλον ὤλεσε θυμόν,
 Λαῶν τ' ἀρχοῖσι στήθεων ἐξήρπασ' αὐτμήν·
 Καὶ δεινός βασιλεῦσι πέλει χθονὸς εὐρυοδείης.

Ψ Α Λ. ΟΖ'.

- 1 ΦΩνῇ μευ λιτάνευσα Θεόν, Θεὸν ἐλλιτάνευσα,
 Φωνῇ μευ βοάων· ὁ δὲ σύνθετο, καὶ μευ ἀκούσεν.

- 2 Ἀθάνατον λιτάνευσα κακῇ ἐν οἷζύος ὥρῃ·
 Μυδαλέον δέ τέ μοι ἔλκος ῥέε, τήκετο δὲ χρῶς

Συνεχές,

P S A L M U S LXXVII. 259

Fortes virorum, vis equorum, & curruum
Elanguerunt impetus.

7 Tuum verendum nomen & numen : tuæ
Quando æstus iræ incanduit,
Quis obviâ ausit ire ? quis miserum caput
Tuo furori objecerit ?

8 Quum templa mundi fulminum quateret fragor,
Ut, impiâ tyrannide

9 Poenis repressâ, supplicem modestiam
E servitute abduceres ;
Attonita tellus siluit : imbellis pavor
Mentes superbas perculit.

10 Ultricis iræ scelera poenis obruta
Humana gens quum cerneret ;
Boni efferebant laudibus te, conscius
Premebat horror impios.

11 Vota ergo Domino nuncupate & reddite :
Domino verendo munera
Ferte universi civitatis incolæ
Sanctæ, Deumque agnoscite :

12 Reges superbi quem pavent, qui spiritus
Feros retundit impiis.

P S A L. LXXVII.

1 **T**E voce semper, te prece supplice,
Rerum invocabo Conditor optime :
Nam lenis ac placatus aurem
Das facilem miseris querelis.

2 Ad te refugi, quum premerer malis ;
Ad te tetendi sollicitus manus

- Συνεχές, οὐδ' ἀνὰ νύκτα κακοῦ μοι γίνετ' ἐρῶν,
 Οὐδέ τι ἦν κατάπαυμα μαλαινάων ὀδυνάων,
 Οὐδέ τι θαλπωρὴ, τὴν γάρ μοι ἀνήνατο θυμός.
- 3 Μένυμαι δὲ Θεοῖο, καὶ ἔνδοθι θυμὸν ἀτύχθην,
 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ὀλοφυρόμενος φρεσὶ μερμήριξα,
 Καί μοι ἐνὶ στήθεσσι κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
- 4 Ὅμματ' αὖτ' αὖτις τίθησθα, καὶ ἐργηγόρθαι αἰνῆκας·
 Τάρβος με φρένας εἶχ', εἰπεῖν δ' οὐ πῶ τι δυναίμην,
 Δὴν δέ με ἀμφασίῃ ἐπέων λάβεν ἀχνύμενον κῆρ.
- 5 Ἦματα δ' ἄσσα παρώχνηκεν πάλαι, εὖ εἰόησα;
 Καὶ φρασάμην τὸ πρὸςθε περιπλομένους ἐναιαυτοῦς,
 Ἦδ' ἐπαλαιοτέρων γενεῇν τε καὶ ἤματα φωτῶν.
- 6 Καὶ τότε ἔμην ἔντυνον ἀοιδὴν νυκτὸς ἀμολγῶ
 Μνυόμενος λιγυρὴν· ἐν δὲ στήθεσσι φίλοισι
 Πολλὰ γέ μοι κραδίη διελέξατο πορφύρουσα,
 Πολλὰ τ' ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνείρετο ἠδὲ μετὰλλα.
- 7 Ἦ ῥα πῶς Ἀθάνατος στυφελίξει νωλεμές αἰεῖ;
 Οὐδὲ φιλοφρονέων ἔτι ἴλαος ἔσσεται αὔθις,
 Ὡς τὸ πᾶρος περ ἔην, οὐτ' ἥπια δῖνεα εἰδώς;
- 8 Ὡχετο μειλίχῃ, ἑλεός τ' οἱ πᾶμπαι ὄλωλεν;
 Ἦ ῥ' ἀνεμῶλιος αἰὲν ὑποσχέσις, ἢ περ ὑπέσθη;
 Καὶ ἄλιον ἔπος ἐστὶ διαμπερές, ἢ δ' ἀτέλεστον;
 Ἦ ῥα τὸ πᾶν χυ φέρουσιν ἀναρπάξασαι ἄελλαι;
- 9 Ἦ Θεὸς ἐκλάθετο φρεσὶν ἥσιν μειλίχος εἶναι;
 Οὐδ' ἔτι οἱ ἄδῃ θυμῷ εὐνηεῖν ἐρατεινῇ,
 Οὐδὲ φιλοφροσύνη, ἐπεὶ ἀσπερχές μενεαίνει;
- 10 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Ἦ ῥ' ἐφάμην, τό μοι αἰνὸν ἄχος φρένα τύψε βαθεῖαν,
 Νοῦσός τ' ἀργαλήν· ἔτι δ' ἐλπίδος αἴσα πέφανται
- φραζομένῳ

PSALMUS LXXVII. 261

Sub nocte sola, donec atras
Lux tenebras rediens fugaret.

- 3 Mens inquietis fracta doloribus,
Surdâ abnuebat aure fideliū
Voces amicorum, medelæ
Impatiens: animusque solum
Intentus in te, cum lacrymis preces
Miscens fremebat: pectora flebili
Concussa singultu sonabant;
Cura animi cruciabat artus;
- 4 Æstus vetabat sollicitudinū
Dulcem soporem carpere lumina:
Segnis ligabat membra torpor;
Vocis iter dolor obstruebat.
- 5 Tum mente versâ volvere secula
Cœpi anteacti temporis, ac Dei
Numen bonis præfens, nec unquam
Auxilii miseris avarum.
- 6 Laudum subibat quas tibi carmine
Lyre canebam suaviloquæ ad modos:
Secumque vestigabat ægra
Mens vario labefacta motu:
- 7 Num me relicto in perpetuum Deus
Opis benignam jam retrahit manum?
- 8 Nec ampliùs suum tenebit
Larga Dei bonitas tenorem?
Nec ore vatum leniet anxias
Curas suorum?
- 9 nec miseris erit
Placabilis? nec sistet iræ
Præcipitem bonitate cursum?
- 10 Tandem remisso pectore, Quo dolor
Impellis? inquam: stant adamantinis
Decreta cœli fixa vinclis,

Φραζομένῳ τὸ πρόσθε κυλινδομένους λυκάβαντας,
Δεξιτερὴ ᾧ, τ' ἔρεξε πάλαι Θεοῦ Ὑψιμέδοντος.

11 Ἔργων Θεσπεσίῳ μεμνήσομαι Ἀθανάτοιο·
Θαύματα σὰ φράσομαι, τὰ παλαιὰ τε δεινὰ πέλωρα.

12 Ἔργα τεὰ ξύμπαντα μετὰ Φρεσὶ μερμηρίξω
Ὀρμαίνων, ᾧ, τ' ἔρεξας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύσω.

13 Σοὶ, Θεὸς, εἰν ἱερῷ ὁδῷ, ὃς Θεὸς ἱερός ἐσσι·
Σοὶ Θεῷ ἡμετέρῳ τίς κεν Θεὸς ἰσοφαρίζοι;

14 Ἡ σὺ μάλ' ἑκπαγλὸς Θεὸς ἔπλεο θαυματοεργός·
Σὺ σθένος ἔξαναφανδὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔδειξας,
Καὶ σὸν ἀρίγνωτον κράτος ἐν λαοῖσιν ἔθηκας.

15 Λαὸν ὑπ' ἐξ ἄτης σὺ βραχίονί σευ ἐσάωτάς
Ἴφι τεὸν, Ἰακώβου Ἰωσήφοιό τε παῖδας.

16 Ὑδατ' ἰδεν σε, Θεὸς, σ' ἰδεν ὕδατα, δείδιέ τ' αἰνῶς·
Βένθεά τ' ἐρρίγησεν ἄλως πολιοῖο ἔνερθεν.

17 Ἀσπετος ὄμβρος ἦν, καὶ λαβρότατον ῥέεν ὕδωρ
Ὑφόθεν ἐκ νεφέων· σμαράγνησε δ' ἀθάσφατος αἰθήρ·
Ταρφέα δ' ἀμφεποτῶντο τεὰ ψολόεντα βέλεμνα.

18 Δεινὴ δὲ βροντὴ σευ ἀπ' οὐρανόθεν πατάγησεν·
Ἀστεροπῆσί τε σῆσιν ἐλάμπετο γαῖα πελώρη,
Τάρσῃσιν δ' ὑπένερθε, καὶ ἔτρεμε κινυμένη χθών.

19 Πρήτσεις μὲν σὺ κέλευθον ἀν' ἥρωιδέα πόντον·
Πεζὸς ὁδὸν βαίνειεις περὶ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·

Μέσσαι

Nec dubio labefacta casu,
Nec fracta vi, nec temporis invidis
Obliviosi obnoxia dentibus.

11 Rursus tuæ mentem subibant,
Sancte Parens, monimenta dextræ :

Qui templa picti sideribus poli,
Frugumque campos germine fertiles,
Et secla tot nostros ad usus

Condideris pecudum & ferarum.

12 Quàm sæpe, pœnis dum premis improbos,

Tutoque fulcis præsidio probos,
Mortalibus clementiæque &
Justitiæ specimen dedisti,

13 Æterne rerum conditor ! omnia
Consulta cujus factaque sanctitas
Illustrat: haud quidquam tibi ingens
Orbis habet simile aut secundum.

14 Mirante mundo tu, Deus unice,
Miræ dedisti signa potentiæ ;

15 Ergastulis quum liberâsti
Abramidas Pharii tyranni.

16 Videre fluctus te tumidi, Deus,
Videre fluctus, & trepido gradu
Fugère : turbavit profundas
Horror aquæ vitreæ lacunas.

17 Fudere aquosas imperio tuo
Nubes procellas de gravido sinu,
Sonore rauco : grandinisque
Infremuit lapidosus imber.

18 Cœli tonantis vastificus fragor
Implebat aures ; lumina fulgurum
Terrebat ardor ; & pavore
Attonitæ tremuere terræ,

19 Sali rubentis pervia vastitas,
Ductore te, tot millibus obruit

Μέσσα δι' ὕδατα πολλά· σὰ δ' ἵχνια οὐκ ἐφαάνθη,
Οὐδέ τ' ἀρίγνωτ' ἐστὶν ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν.

20 Ὡς οἶων μέγα πῶϋ πάλαι σὸν λαὸν ἀγίνεις
Χεὶρί τε Μωϋσέω καὶ ἀμύμονος Ἀαρῶνος.

Ψ Α Λ. ΟΗ'.

- 1 **Κ** Ἐκλυτε λαός μευ, καὶ ἐμοῦ ἐπακούετε θεσμοῦ.
Κέκλυτέ μευ μύθων, ἥδ' ἐξύνεθ', ὅ, τί κεν εἴπω.
- 2 Αἶνον ἀνὰ στόμ' ἔχων ἐρέω, καὶ θεόφατα λέξω,
Καὶ ἔπεα σκοτόεντα, παλαιά τε πόλλ' ἀγορεύσω.
- 3 Τῶν τε πάλαι πυνθόμεσθα, κλέος δέ τ' ἀκούσαμεν ἡμεῖς,
Εὔ δ' ἐτάδε φρεσὶν ἴδμεν, εἰπόν τ' ἄμμι τοκῆες.
- 4 Οὐκ αὐτῶν παῖδας τάδε κεύσομεν, ἀλλ' ἀναφανδὰ
Δείξομεν, ὁψίγονοι ἵνα καὶ πεπυθοῖατο φῶτες,
Γνώσιν τ' αἶνον, μέγα τε κλέος Ἀθανάτοιο,
Καὶ κράτος, ὅσσα τε θαύματ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔρεξε.
- 5 Θεόφατα γὰρ πάλαι εἶν' Ἰακωβιάδῃσιν ἔδωκεν,
Ἐμπεδα νωλεμέως, Ἰσραήλοιο τε παῖσι
Θεσμὸν ἔθηκε, τοκεῦσιν δὲ ἡμετέροις ἐπέτελλε,
Ταῦθ' ἵνα τε σφετέροις ἀπαγγείλωσι τέκεσσι.
- 6 Ὅφρα καὶ ἐσσομένη γενεὴ τάδε πάντα πύθῃται,
Ὅψιγονοὶ δέ τε παῖδες ἀπαγγείλωσι τέκεσσι,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
- 7 Ὅφρα Θεῷ ἔπ' ἐελπόμενοι μάλα θάρσυνοι ὦσι,
Μηδ' ἔργων λελάθωνται ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσα ἔοργε
Τῷ δ' ἐπιπείθωνται, καὶ ἑὰς τελέσωσιν ἐφετμάς.
- 8 Μηδ' οἷοι πατέρες γενεὴ ἀτέραμνος ἔωσι,
Καὶ στερεή, ἥ τ' αἰὲν ἀνῆνατο τῷ γε πιδέσθαι.
Ἀνθρώπων γενεὴ, τοῖς οὐ φρένες ἔμπεδοι ἦσαν,
Οὐδέ ποτ' ἰθεῖα κραδίη, Θεῷ αἰὲν ἄπιστος.
- 9 Τοξόται Ἐφραιμῖται ἀγαλλόμενοι βελεέσσι
Προτροπὰ δὲν φοβέοντο καὶ ἔτρεσαν ἐν δαὶ λυχρῇ,

Καὶ

P S A L M U S LXXVIII. 265

Vestigia ; & fluctu refuso

Claudit iter Phariis quadrigis.

20 Moses & Aron (ceu pecudum greges

Pastor reducit) præsidio tuo

Duxere tranquillas per undas

Incolumes populi catervas.

P S A L. LXXVIII.

1 **A** Udite Ifacidæ, & rerum pietate Parentem
Qui colitis purâ, huc animos advertite vestros.

2 Mira canam, sed vera canam: quæ longa vetustas
Occulit arcanis oracula mersa tenebris

3 Evolvam : priscis accepta parentibus olim

4 Veriloquis dictis, in secula sera nepotum
Transmittam : laudesque Dei, mirandaque facta
Cognita de proavis discent, me vate, minores.

5 Namque Parens mundi sancto quum scedere gentem
Jungeret Ifacidum sibi, patres prodere natis

6 Per seriem, & seris venientia secula seclis,
Et legum monitus & facta ingentia jussit.

7 Scilicet ut memori benefacta priora tenentes
Pectore, consilium vitæ auxiliumque regendæ
A Domino expectent, trepido turbante tumultu.
Ne tam cæca animos condant oblivia, legum
Irrita ventosis ut dent præscripta procellis.

8 Neu similes patrum, malè gratâ mente rebelles,
Deficiant animi instabiles, dubioque labantes
Pectore.

9 Cur soboles Ephræmi, docta sagittis
Figere vel jaculo quamvis distantia certo,

Terga

- Καὶ φύγαδ' ἐμύοντο κατὰ πολέμοιο γεφύρας,
 Καὶ περ ἐφ' ὑσμίνῃ κεκορυθμένοι αἰδοπι χαλκῶ.
 10 Οὐδὲ Θεοῦ ρήτρην, οὔθ' ὄρκια πιστὰ φύλαξαν.
 Αὐτὰρ ἐὼν κατὰ θεσμόν ἀπηνήναντο βιῶναι.
 11 Ἔργων δ' ὦν λελάθοντο μετὰ φρεσίν, οἳά τ' ἔρεξεν.
 Ὅσσα τε μέρμερ' ἔτευξεν, αἷ, τέ σφισι θαύματ' ἔφηνε.
 12 Θαύματα πόλλ' ἔρξε σφετέρων προπάροιθε τοκῶν.
 Τοὺς δέ τ' ἄγῃ ἔχεν Αἰγυπτίων ἐνὶ πόντι δῆμῳ,
 Τάνιος ἐν πεδίῳ πολυπύρου, οἷ' ὀρόωντο.
 13 Ὃς ῥ' ἄλλα πορφυρέην διὰ τ' ἔσχισεν ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Τοῖσιν τέ μιν μέσσην δῶκεν καὶ ποσσὶ περῆσαι,
 Ὅδατ' ἐπεὶ κορύφωσε, καὶ ὡς θημῶνας ἔθηκε.
 14 Κυάνεον δὲ νέφος σφιν ἀπήμονα πομπὸν ἔδωκεν
 Ἥματα, παννύχιον δὲ πυρὸς σέλας αἰδομένοιο.
 15 Γῇ ἐν ἐρημαίῃ πολυδιψίῳ ἔσχισε πέτρας,
 Τάων δ' ἔκ σφιν χεῦεν ἄλιν, καὶ ἀθέσφατον ὕδωρ
 Δῶκε πιεῖν, ὡς ἔκ τε βαθυρρόου ὠκεανοῖο.
 16 Ἐκ δὲ καὶ αἰγίλιπος πέτρης χέει αἰπὰ ρέεθρα.
 Ὅδατα πολλά θ' ἔηκε ρέειν ποταμοῖσιν ὁμοῖα.
 17 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἔτι οἱ ἀλιτῆμενοι ἦσαν, ἐρήμῃ
 Ἐν γαίῃ ἐρεθίζοντες Θεὸν ὑψιμέδοντα.
 18 Καὶ πειρώντο Θεοῖο μετὰ φρεσὶ, καὶ μιν ἔροντο,
 Εἴ σφιν ἐέλδομένοισι πόροι μειοεικέ' ἔδωδῃ.
 19 Ἀλλὰ γ' ἐφεισίουντο Θεῷ, ἐπεὶ ὧδ' ἀγόρευον,
 Ἥ ῥα Θεός κ' ἐν ἐρήμῳ ἐφοπλίσσειε τράπεζαν;
 20 Πέτρην μὲν τ' ἐπληξ', ἐκ δ' ἔσσυτο νήχυτον ὕδωρ,
 Διψάδι δ' ἐν γαίῃ ἀνεφαίνετο καλὰ ρέεθρα.
 Ἀλλὰ καὶ ἄρτου ὁμῶς οἶδεν σιτόν τε διδοῦναι;
 Ἥ κρέα ὧ λαῷ κεν ἐτοιμάσσειε πάσασθαι;
 21 Τοῦνεκ' Ἀναξ τὸδ' ἄκουσε, χόλος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
 Καδδ' Ἰακωβιαδέων Ἰσραήλοιο τε παίδων
 Δαίετο πῦρ ὀλοὸν, χαλεπὴ δέ τε μῆνις ὄρωρεν.
 22 Ὅτι Θεῷ οὗτοι πίσυνοι ἔσαν, οἷον ἔειπεν.
 Οὐδὲ πεποίθασιν γε, φόως ἔμεν ὃ σφιν ἔμελλεν.

PSALMUS LXXVIII. 267

Terga dedit penè ante tubas? latebrisque salutem
(O pudor!) abiectis quæsit turpiter armis?

10 Nempe quòd aversos flexere per avia gressus,
Obliti legum & monitorum, & fcederis icti;
11 Obliti tantorum operum,

12 quæ, testibus olim
Patribus, in Phariis Dominus patraverat oris.

13 Quum mare divisit sese cumulante profundo;
Inter & aggestos undæ stagnantis acervos
Incolumem eduxit populum;

14 duce nube serenâ
Luce, per obscuras flammâ præeunte tenebras.

15 Flumina de solidi patefecit vulnere saxi,

16 Damnatisque siti rivos donavit arenis.

17 Nec satiati undis linguas tenuere procaces:

18 Ausi immane scelus, deserta per avia rursus
Tentavere Deum: &, ventris stimulante voracis

19 Ingluvie, petiere cibos; ac talibus ora
Solverunt:

20 Silicis duræ qui flumina venis
Elicuit, subitoque sitim torrente levavit,
Non potis est panem, non lautæ fercula mensæ
Addere? non epulis convivia larga profusis?

21 Audiit Omnipotens, calidaque accensus ab ira est,
In Judamque hausit flammato corde furorem.

22 Et populo tamen ingrato, totiesque salutis
Immemori acceptæ, victum dedit esse petitum.

- 23 Εἰ καὶ ὄγ' οὖν καθύπερθ' ὕειν νεφέεσσι κέλευσε,
Τοῖσι πύλας ἀνέωξε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
- 24 Μάννα δέ τ' ἐσθιέμεναί σφιν ἐπήρατον ὄμβρον ἔθηκε,
Σίτου ἐπουράνιου καὶ ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτιο.
- 25 Ἄρτον δ' ἰφθίμων βροτοὶ ἥσθιον οὐρανόθεν·
Ἄδην θ' ὥς κορέσονται, ἄλις σφίσιν ἦκεν ἐδώδην.
- 26 Πέμψας ἔκμενον εὖρον ὑπ' οὐρανὸν ὥρσεν ἀῆναι·
Ἦφι βίηφί τ' ἄγει μένος ἀργέσταο νότοιο.
- 27 Καὶ σφιν ἀπ' οὐρανόθεν κρέα ἔδμεναι ὕεν ἔραζε,
Μυρία, θαῦμα ἰδεῖν, τὰ δέ τ' ἀμφ' αὐτοῖσι κέχυντο,
Ὡς τε θέρους ὥρη πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους·
Τε δέ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Ὡς ψαμάθους ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἄς οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι βροτὸν, οὔτ' ὀνομῆναι.
- 28 Καὶ τὰδε καρμέσσον πεδίον κατέχευε χαμαῖζε,
Ἦ περ οἱ αὖλιον ἔθεντο, διὰ στρατὸν, ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφὶ περὶ κλισίας, ἵνα μή τις τηλόθεν ἄλφοι.
- 29 Οἱ δ' ἐπ' οὐειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον,
Δαινύμενοι κρέα ἄσπετ', ἄδην δέ σφ' ἦεν ἐδώδης·
Ἀθρόα γάρ σφιν ἔδωκεν ἔδειν, ὅσα τ' ἤθελον αὐτοί.
- 30 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
Οὐδέ τι τῶνδ' ἀφάμαρτον, ὅσων σφέας ἴμερος ἦρει·
Αὐτὰρ ὅτ' οὐπω ἤδη ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
Μάστακ' ἔτι σφετέροισιν ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχουτες·
- 31 Μῆνις σφέας κατέμαρψε Θεοῦ, ὅς τ' αἰνὰ χολωθείς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί·
Μεῖζονες οἳ τ' ἄλλων καὶ πάσσονες εἰσποράσθαι,
Ἐκκρίτοὶ Ἰσραήλου, ἀριπρεπέες τε πέλοντο,
Τοὺς ὅγ' ἀπέκτεινε, πληγῇ καὶ χειρὶ δαμάσας.
- 32 Ἀλλ' οὐδ' ὥς πω ἀτασθαλὴς παύσαντ' ἀλεγεινῆς,
Θάύματα τοῦ δ' ὀνόσαντο, καὶ οὐ τεράεσσι πίθοντο·
Αἰεὶ γάρ σφιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος.
- 33 Τῷ τέ σφειων ματὶν ἐλεεινῇ ἤματ' ὄλεσεν,
Ὡς τε βίον τολύπευσαν ἄλῃ καὶ ὀξύϊ πολλῇ
Μηνῶν φθινόντων, περιτελλομένων τ' ἐνιαυτῶν.

PSALMUS LXXVIII. 269

23 Castra super latè ætherii patefecit Olympi
Horrea :

24 dein gravidas cœlesti semine nubes
Ambrosiæ largos super agmina solvit in imbrès :

25 Cœlestisque cibi indulsit mortalibus usum.

26 Cedere tum jussu campis ex aëris Euro,
Mox trepidis volucrum pluvias Notus attulit alis :

27 Non secus ac ficcæ cumulos quum verrit arenæ,
Pulvereamque trahit deserta per arida pallam.

28 Castra super, tensisque super tentoria velis,
Alituum tremulis resonabant agmina pennis,
Et circùm affusis cumulabant stragibus agros.

29 Jamque epulis exempta fames :

30 sed prava libido
Non exempta tamen ; sed adhuc sine fine petitæ
Faucibus hærebant epulæ :

31 Deus ecce repentè
Ultor adest : latè subitò grassante ruinâ,
Robora selectæ passim cecidere juventæ.

32 Sed neque tot poenæ, neque tot benefacta rebelles
Continuere animos, nec tot miracula, rerum
Naturâ monstrante Deum.

33 Pater ergo procaces
Casibus affiduis fregitque ; & robore fracto,
Ante diem tremulæ succidit fila senectæ,

- 34 Ὡς ὅγ' ἀπέκλεινεν, τότε μιν διζήμενοι ἦλθον·
 Καὶ σπουδῇ λίσσοντο μεταστρέψαντες ὀπίσσω,
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοίοι διζήμενοι εἰρόμενοί τε,
 Καὶ μάλα πόλλ' ἰκετεύοντες Θεόν, αἶψ' ἐλέησεν.
 35 Εὖ δὲ τόδ' ἐμνώονθ', ὃ σφιν Θεὸς ἔρμα καὶ ἄλκαρ,
 "Ἵψιστος δὲ Θεὸς καὶ ἀλεξίκακος καὶ ἀμύντωρ.
 36 Ἀλλὰ καὶ ὥς μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 Μαψιδίως μιν ἔβελγον ἀνὰ στόμα κέρδε' ἔχοντες,
 Ψεύδεσιν οἱ ἔπεσιν τε χαριζόμενοι δολίοισιν·
 Εὖ μὲν γλῶσσ' ἀγόρευε, νόος δέ τε ἄλλο μενοῖνα.
 37 Οὐδὲ γὰρ ἰθεῖα κραδίη αὐτοῖσι τέτυκται·
 Ἐκ γάρ μιν τ' ἀπάτησαν ἰδ' ἥλιτον, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν
 Θεσμὸν ἐδήλησαντ', οὐδ' ὄρκια πιστὰ φύλαξαν.
 38 Αὐτὰρ ὁ μείλιχος αἶεν ἐὼν φρεσὶ τ' ἥπια εἰδώς,
 Λαῶ ἱλαὸς ἦεν ἀλιτραίνοντί περ ἔμπης,
 Οὐδ' αὐτοὺς ἀπόλεσεν ἀτασθαλῆς ἕνεκα σφῆς·
 Πολλάκις οὖν καὶ ἐὼν σβέσσειεν χόλον, ἔσχε δὲ θυμὸν
 Σκυδμαίνοντ', οὐδ' ἦθελ' ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνειν.
 39 Εὖ μὲν γὰρ μέμνητο τόδε φρεσὶν ἠδ' ἐνόησεν,
 Ὡς ἀμεινναὶ σάρκες ἔσαν, πνοιῇ ἀνέμοιο
 Ἰκελοὶ, ἧ μάλα ρίμφα παροίχεται, οὐδ' ἀπονοστεῖ.
 40 Ὅσσάκις οἰοπόλῳ ἐνὶ χώρῳ τόνγ' ἐρέδιζον·
 Ὅσσάκις οἱ γαίῃ ἐν ἐρήμῃ θυμὸν ὄριναν·
 41 Πειρήσαντο Θεοῖο ἅπαξ καὶ δεύτερον αὖτις·
 Ἀλλὰ γε σημῆναι ὁσίων Θεῷ Ἰσραήλου
 Τετλήκασιν ὑπερφιάλως, καὶ τέρματα θεῖναι.

42 Οὐδέ τι χεῖρὸς ἑῆς μεμνήσεται, οὐδέ τ' ἀρωγῆς,
 Οὐδ' ὅτε δυσμενέων τε βίης σφέας ἐξανέλυσεν.

43 Ὡς τέρα Αἰγυπτίων ἐνὶ γῇ Νεῖλοιο παρ' ὄχθας,
 Καὶ ἑὰ σήματ' ἔφηνε (τάφος δ' ἔλεν εἰσορόωντας)
 Τάνιος εἰν ἀγροῖσιν, ἃ θαύματα πολλά τ' ἔρεξεν.

44 Ὡς ποταμῶν σφιν ἔθνηκεν ἐρευδιόωντα ρέεθρα,
 Αἱματόεντά τε, θαῦμα ἰδεῖν· ρέε δ' αἵματι Νεῖλος,

Νεῖλος,

PSALMUS LXXVIII. 271

34 Vix tandem morbis vexati, erroribus acti,
Omnibus exhausti prope cladibus, omnium egeni,
Agnovere Deum :

35 per tot discrimina tecti,
Ereptique malis, sævoque ex hoste recepti.

36 Verba tamen blandis fundebant subdola linguis,
Ore pii, mendace animo :

37 neque fœderis icti
Servavere fidem.

38 Verùm clementior ille
Sontibus ignovit : patriâ pietate remisit
Offensas, meritamque ultrò compescuit iram :

39 Quippe homines memor esse animi modò flabra fugacis,
Quæ fragiles agitent morituri corporis artus,

40 O quoties inter viduas cultoris arenas,
Inter saxa siti squalentia,

41 numinis iram
Languentem infans irritavere querelis !
Et sua divinas dimensi ad robora vires,
Virtutem brevibus voluere includere metis,
Quæ mare, quæ terras, quæ cœli continet orbes !

42 Scilicet obliti benefacta priora, salutem
Acceptam, & duri nuper juga dempta tyranni ;

43 Et quæ per Pharias miracula plurima gentes
Edidit,

44 in vitreos suffuso sanguine rivos,
Damnatisque

- Νεῖλος, ὃ καὶ τὸ πρόσθεν ἵει καλλιῖρρον ὕδωρ.
 Μὴ τις διψᾷν γε πίοι ποταμοῖο ῥοᾶν.
 45 Ἦκε δὲ μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
 Πανσυδίη, δειλοὺς δὲ βροτοὺς κυνόμενα δάμασσε.
 Καὶ βατράχων κακὰ Φύλα, τὰ τέ σφισι λοιγὸν ἐφῆκαν.
 46 Τῶν δὲ φυτὰ βρούχοισιν ἔα μέλπηθρα γενέσθαι
 Οὐλομένοις, φυτὰ κάλ', ἡδὺν δέ τε καρπὸν ἀρούρης.
 Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη
 Ἀκρίδες ὀβριμοεργοί, αἰγιέλιος στρατὸς ἄλλος,
 Τάων μὲν γὰρ ὄγ' ὥρσε μένος μέγα, τῆσί τε ἔργα
 Πίονα, καὶ πόιός τέρην ἄνθεα δῶκε νέμεσθαι.
 47 Ἡμερίδας δ' ἠβώσας ἐπληξε χαλάζη,
 Καρπούς τέ σφιν ὄλεσεν ἀλώων ἐριθιλέων.
 Παχυήντα δὲ ὄμβρον ἵει καὶ ῥίγος ἄλαστον,
 Τῷ δ' ἔβαλε βλωθρὰς ἔρραισέ τε συκομοραίας.
 48 Τῶν δὲ καὶ ἵφια μῆλ', ἵππους τε, βόας τε χαλάζη,
 Πῶεα καὶ ἀγέλας δῶκε ψολόεντι κεραυνῷ.
 49 Τοῖς δ' ἄμοτον χαλέπαινε, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει,
 Δριμὺ δ' ἐὼν προσέηκε μένος νέμεσίν τε καὶ ἄτην,
 Καὶ ἐπὶ δαίμονας ὥρσε κακούς, οἳ τ' ἔχραον αὐτοῖς.
 50 Μῆνιν ἐπὶ ἀφίει, καὶ ἀταρπιτόν, ἧ κε φέροιστο,
 Λειήνας οἱ ἔζηκε, χόλου δ' οὐ γίνετ' ἐρώη.
 Τῶν δέ τ' ἐπιστροφάδην ψυχὰς αἰὶδι προΐαψεν,
 Οὐτ' ἦν ὀλλυμένων τις ἐπίσχεσις, οὐτ' ἐλεντύς.
 Λοιμόν σφεας τ' ἀνέηκε φίλης αἰῶνος ἀμέρσαι
 Τηκεδόνι στυγεράη, καὶ σφιν σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 51 Πρωτοτόχοισι δὲ πᾶσιν ἐν Αἰγύπτῳ πολυπύρρῳ
 Κῆρα μέλαιναν ἐφῆκε· καὶ ἐν Χάρμοιο δόμοισιν
 Ἀρχὴν καὶ κορυφὴν ἀδροτῆτος ὄλεσσε καὶ ἥβης.
 52 Ἐκ δ' ἐὼν ἤγαγε λαὸν ἀπ' αὐτόθεν ἡύτε μῆλα,
 Καὶ δι' ἔρημον ἀγίνεσκεν ὡς πῶῦ μέγ' οἶον.
 53 Ἦγαγε δ' ἀσφαλέως, τοῖς δ' οὐ δέος ἦν ἀπολέσθαι.
 Δυσμενέας δ' ἐκάλυψ' ἀπόερσέ τε κῆμα θαλάσσης.

Damnatisque fiti laticum sine munere mensis.

Et modò pestiferæ per celsa palatia muscæ

Spicula figebant liventi tincta veneno :

45 Et modò flumineis squalabant atria ranis.

46 Et nunc bruchus edax hominumque boumque labores,

Agmine nunc denso diræ exedere locustæ.

47 Grandinis imbre hortos, lapidosâ grandine vites,

Grandine silvarum Dominus decussit honorem :

48 Grandine prostrati fortes jacuere juveni :

Et segetum gravidos ruit igneus imber in agros.

49 Ira Dei, laxisque furor bacchatus habenis,

Eumenidumque faces, & conscius horror oberrans

Pectora, turbabat stimulis præcordia cæcis.

50 Tum letho patefacta via est : mors sæva per omne

Passim hominum pecudumque caput nulli æqua cucur-

rit :

51 Primitias sobolis, carissima pignora, florem

Roboris, & seræ spem præsidiumque senectæ

Prostravit, quâ Nilus aquâ se divite volvit,

Et septemgeminis refluxum mare submovet undis.

52 Interea, ceu pastor oves in pascua ducit,

Ipse suum Dominus populum deduxit,

53

ab omni

Vi procul, & trepidâ formidine : fluctibus æquor

Obruit infestos in se redeuntibus hostes.

54 Ἄν δ' ἀγαγεν ποτὶ γαῖαν, ἥ οἱ ἔδος ἱερὸν ἐστίν,
Ἐς τόδ' ὄρος, τόπερ οἱ ἐκτῆσατο δεξιτέρῃφι.

55 Καὶ πρὸ τε αὐτῶν μὲν γαίης ἐξ εὐνεα βάλλε
Τοῖσιν δ' ἐξείης κληρὸν καὶ μοῖραν ὅπασσε,

Δασσάμενος μέτρῳ Ἰσραήλοιο τε Φύλοιο
Ναιέμεναι σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔδωκεν.

56 Οἱ δέ τε πειρήτιζον ὅμως Θεοῦ ὑψιμέδοντος,
Αἰνῶς μιν τ' ἐρέθιζον, ἃ θέσφατα δ' οὐκ ἐφύλαξαν.

57 Ἀλλ' ἀναχασσάμενοι, πατέρες ὧς, ἦσαν ἄπιστοι·

Ὡς τ' ἀπατήλια τόξα παλίντονα τρέφθεν ὀπίσσω,

58 Αὐτόν τε σφετέροισιν ἐπώτρυναν τεμένεσσι·
Σφοῖσιν τ' εἰδώλοισι νεμεσσαῖσθαί μιν ἐφῆκαν.

59 Ὅφρα Θεὸς τόδ' ἀκουσεν, ὁδῶδυσται περὶ κῆρι·
Ἰσραηλιαδέων γενεῇ δ' ὥς ἀπήλκετο θυμῷ.

60 Τῷ ῥ' ἔ, καὶ Σιλβέντος ἀπ' οἴκου ἰδοῦφι χιᾶσθη,
Καὶ κλισίην λίπε, τὴν γε μετ' αἰθρώποισιν ἔθηκεν.

61 Ἦν δὲ βίην δουρικλήτην δηίοισιν ἔδωκε,
Κῦδος εἴου τ' εἶασε καὶ ἀγλαίην ἐρατεινὴν
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.

62 Καὶ εἶον ὤλεσε λαὸν ἐν αἰνῇ δηιότητι,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶ, καὶ ἐκτάνεν ὀξείᾳ χαλκῷ
Μήνιε δ' ὥς κλήρω, ἐπεὶ οἱ χόλος ἐμπίεσε θυμῷ.

63 Τῶν μὲν τ' ἡθέους πῦρ ἦνυσε παρθενικαὶ δὲ
Ὡλοντ' ἀκκλειῶς, νῶνυμοί τ' ἦσαν ὀπίσσω,
Οὐδέ τις ἀμφ' αὐτῇσι γαμήλιος ἦεν αἰοῖδα.

64 Ἄορι θεινόμενοι ἱερῆς πώτμου ἐπύσπον,
Χῆραι δ' οὐκ ὤμωξαν ἐπὶ κταμένοισι νέκυσιν,
Οὐδέ τις αὐτάων αἰδίου ἐξῆρχε γόοιο.

65 Ἐγρετο δ' ἐξαπίνης ἱερὴ ἰς Ἀθανάτοιο,

PSALMUS LXXVIII. 275

54 At sancti tenuere patres loca sancta, Deique
Parta manu ;

55 exclusit gentes prius unde profanas,
Aut prostravit humi victas : & jugera mensus
Abramidis habitare dedit.

56 Nec segnius illi
Irritare Deum, & rerum tentare Parentem,

57 Foedera negligere : &, patrum de more rebelles,
Avertère suos recto de tramite gressus.

Non secus ac arcus curvat se in cornua nervo
Adducto ; dextraque iterum nervoque remisso,

In faciem subito flectit se sponte priorem :

58 Libera sic iterum gens impia vindice poenâ
Ad sese rediit : cunctisque in collibus aras

Erexit, finxitque sibi simulacra deorum,

59 Ac Dominum rerum meritas accendit in iras.

60 Audiit Omnipotens Pater impia vota precesque,

Et sibi dilectam gentem contempsit : & aras

Ipsæ suas, ac Silonis tentoria liquit,

Sola sibi è cunctis electa habitacula terris.

61 Deseruitque sui monimentum foederis Arcam

Hostibus in prædâ : monimentum roboris, unde

Clara Dei in cunctas splendebat gloria terras.

62 Hos ferro, terræ iratus sibi nuper amatæ,

Objecit,

63 flammis alios : cecidere cruento

Ense sacerdotes : non connubialia festis

Carmina sunt cantata toris ;

64 carique mariti

Indeploratis viduæ jacuere sepulchris.

65 Ast ubi jam poenis meritam satiaverat iram,

- 'Ωσεί τ' ἐξ ὕπνοιο μελίφρονος αἰψ' ἀνόρουσεν.
 'Ως ὅτε τις τε γέγωνε βοήσας ἄλκιμος ἀνὴρ,
 'Ηρως, ὁππότε οἱ γε μένος μέγα οἶνος ἀέξει.
 66 Δυσμενέας δ' ὁπίθεν βάλ' αἰκίεσσι πλῆγῃσιν,
 'Ηδὲ μετάφρενον οὔτα· κακὸν δέ σφ' αἰσχὸς ἔχυνε,
 'Αλληκίων, λώβην τε, καὶ ἐσσομένοισι πωθέσθαι.
 67 'Αλλά γ' Ἰωσήφου κλισίην ἀφ' ἑρριζε καὶ οἶκον·
 Οὐδ' ἐκ Φῦλον ἐλέξατ' ἀμύμονος Ἐφραίμοιο.
 68 Ἐκ δέ οἱ εἴλετο Φῦλον Ἰουδῶν θυμολέοντος,
 'Ηδ' ὄρος αἰπὺ Σιώνος, ὃ καὶ περὶ κῆρι φίλησεν.
 69 'Ενθ' ἐὼν ὑψηλὸν τε καὶ ἱερὸν οἶκον ἔδειμεν,
 'Ως γαῖαν στήσας, ἣν ἔμπεδον αἰὲν ἔθηκεν.
 70 Ἐκ δ' ἄρα οἱ κριτὸν εἴλεθ' ἐὼν θεράποντα Δαβίδην,
 Τὸν δ' ἀπὸ μεσσαύλοιο καλέσσατο μελοδοτῆρα·
 71 Εἴλετο δ' ἀργεννῶν οἴων ἐπίουρον ἐόντα
 Θηλειῶν, τοκάδων, θῆκεν δέ τε ποιμένα λαῶν,
 'Οφρ' Ἰακωβιάδῃσι, νομεὺς ὥς πώεσι μῆλων,
 'Ω, λαῶ ἀγὸς ἦ, Ἰσραήλοιο τ' ἀνάσση,
 'Ον κληρὸν τ' ἰδίου μοῖραν τέ οἱ ἤθελεν εἶναι.
 72 'Ως ὁ μὲν ἰθείῃ κραδίῃ σφέας εὖ ἐνόμειεν,
 'Ιδρεῖν τε νόου, πινυτῆσί τε χερσὶν ἀγίνει.

Ψ Α Λ. ΟΘ.

- 1 Ὑσμενέοντα τεόν, Θεός, ἔθνεα κληρὸν ἱκόντο,
 'Ηδὲ μιν εἰσῆλθον, Φθίσαν δὲ σὸν ἱερὸν οἶκον,
 Σχέτλιοι, Ἰροσόλυμά τ' ἀμαλδύναντες ὄλεσαν.

- 2 Πολλὰ δὲ σώματα ρίψαν ἀκηδέα σῶν θεραπόντων,
 Οἰωνοῖσι δ' ὑπουρανίοις δόσαν ὠμὰ δάσαισθαι,
 Καὶ σφιν ἐλώρια τεύξαν, ἀπηνέα θυμὸν ἔχοντες·
 Σῶν δ' ὁσίων καὶ σάρκας ὁμῶς κατατεθνειώτων
 Θηρσὶν ἐπιχθονίοις δῶκαν μέλπηθρα γενέσθαι.
 3 Τῶνδ' αἵμ' ὥσπερ ὕδωρ ἀμφ' Ἰροσόλυμά τ' ἔχεναν.

PSALMUS LXXIX. 277

Ceu crapulâ excusâ miles, lentoque sopore
Excitus, arma iterum fugientes vertit in hostes :

66 Tergaque vulneribus figens imbellia cæcis,
Perpetuam adpersit ventura in secula labem.

67 Non tamen Ephræmum præstantem fortibus armis
Elegit, cui sceptrâ daret ; non ille Manassæ

68 Pignora : sed Judam, sed celsæ tecta Sionis,

69 Templâ sibi & solido fundata sacraria saxo,
Cumque polo & stellis mansuram in secula sedem.

70 Quique sequebatur pecudes in pascua David,
Sustulit è caulis ;

71 caram & sibi pascere gentem,
Impositum solio, & sanctæ jus dicere terræ
Jussit :

72 & ille gregem studio curaque fideli
Rexit, & infestis defendit ab hostibus armis.

PSAL. LXXIX.

1 **H**Æreditatem, Rector orbis, cur tuam
Invadit hostis impius ?

Ritu profano polluit sacraria

Tuo dicata nomini ;

Soloque stratam funditus Solymam suæ

Tegit ruinæ molibus.

2 Truncata ferro membra te colentium

Passim per agros objacent,

Lanianda rostris vulturum, crudelibus

Aut belluarum dentibus.

3 Rivi cruoris perluunt vias, velut

Torrens adauctus imbris :

Οὐδέ τις ἦν νεκύεσσι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἰθλαί.

- 4 Γεῖτοσιν ἡμετέροις λώβῃ καὶ ἐλέγχεά τ' εἶμην,
Τοῖς δὲ περικλιόνεσσι γέλως καὶ ἄθυρμα καὶ αἶσχος·
Οἱ δέ τ' ἐφεψιόωνται, οὐεῖδεά τ' ἄμμι τιθεῖσι.
- 5 Αὐτὰρ, Ἄναξ, τέο μέχρι χολώσεται ἀσκελὲς αἰεὶ;
Οὔποτε μῆνιν ἀπορρίψας φίλος ἔσσεαι ἡμῖν;
Ἦ ῥα σὸν οὐδέποτε σβέσσεις χόλον, ὅς τε δέδμε
Νωλεμέως, ὥσεί τε πυρὸς μένος αἰδομένοιο;
6 Ἐκ δὲ χόλον χεύαις μᾶλλον, καὶ θυμὸν ὀρίναις
Ἀνδρας ἐπ' ἀλλοδαπούς, οἱ σε φρεσὶν ἠγνοήσαν,
Καὶ χώρας, ἃς δυσσεβέες βασιλῆες ἔχουσιν,
Οὐδέ ποτ' ἐνναετῆρες ἐπ' οὐνομα σὸν καλέσαντο.
- 7 Οἱ μὲν γάρ τ' Ἰάκωβον ἀμύμονα θούριδι λύσση
Δῆυσαν, κατὰ μὲν τ' ἔφαγον μάλα υἱλεῖ θυμῷ·
Ἦδὲ μιν ἐξανύσαντες, ἃ οἰκία θῆκαν ἔρημα.
- 8 Καδδ' ἡμέων προτέρων μὴ μνῆσαι ἀτασθαλιάων,
Ἄλλ' ἡμέας ἐλέαιρ', ἱληθί τε ὀτλίτάχιστα,
Μειλιχίῃ φθάνων, ὅτι τειρόμεθ' αἰνόθεν αἰνῶς.
- 9 Ἀμμιν ἄμυν', ὅς καὶ Θεὸς ἡμέων ἐσσι, Φῶς τε,
Ῥῦσαί τ' οὐνόματος σοῦ εἵνεκα κυδαλίμοιο,
Ἱληθ' ἡμετέρης διὰ σὸν τ' ὄνομ' ἀμπλακίησιν,
Ἡμετέριο βίοιο κάθηρόν τε ρύπα πάντα.
- 10 Ἐθνεα τίπτε κεν ὧδε μετ' ἀλλήλοισιν ἔροιντο,
Ποῦ ἄρα τῶνδε Θεός; Γνωτὸν δὲ καὶ ἔθνεσιν εἶη,
Ἄμμι τ' ἀρίζηλον πέλοι ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Σὸν μῆνιμά τ', ὅπῃς τε, τίσις δέ τε σὼν θεραπόντων,
Δυγρῆς τῶνδε Φωῆς τε καὶ αἵματος ἐκχυμένοιο.
- 11 Τῶν δὲ γόος στοναχὴ τε σέο προπάροιθεν ἴκοιτο,
Τοὺς ἄλυτοί τε πένθει, καὶ καρτερὰ δέσματ' ἔχουσιν·
Οὐνεκά σοί τε μέγας καὶ ἀάσχετός ἐστι βραχίων,
Καὶ μένος οὐκ ἐπιεικτὸν, ἄγ' ὄρσας, τοὺς δὲ σώωσον,
Οἳ φασὶν θανάειν, στυγερῇ πεπρωμένοι αἴσῃ.

Nec usquam amicus, ossa sparsa qui legat,
Aut lecta tumulis obruat.

4 Functique fato pariter & superstites
Ludibrio accolis fumus.

5 Parens benigne, quem modum tandem tuæ
Speremus iracundiæ?

An continenter instar ignis omnia
Vorantis in nos sæviet?

6 Tui furoris verte potius impetum
In impiarum gentium

Tot regna, nomen quæ tuum vel nesciunt,
Vel, si sciant, non invocant:

7 Semen piorum quæ laborant perdere
Armis, & urbes ignibus.

8 Revocando vetera, parce, Genitor, crimina,
Faces furori subdere.

Sed, penè cunctis obrutos malis, tuâ
Nos præveni clementiâ.

9 Offensionum mihi obliviscere,
Nostræ salutis anchora.

Placatus adsis, splendor ut cunctis tuæ
Clarescat oris gloriæ:

10 Os obstruatur impiis, quærentibus
Num noster hic cesset Deus.

O iuste vindex, impios exercitos
Poenis vicissim cernere

Fac nos; cruore qui piorum sordidi
Nunc insolenter gestiunt.

11 Audi gementes carcerum qui vinculis
Marcent: potente dexterâ

De fauce mortis libera, quos cædibus
Jam jam tyranni destinant.

12 Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀπότισαι γείτοσιν ἁμοῖς
 Κόλπον ἐπὶ σφέτερον λώβην καὶ ὀνειδέα χεύας,
 Ὅσσα σε λωθήσαντο, Ἄναξ, καὶ ὀνειδίσαν ἄντην.

13 Καί νύ κεν ἄμμες ὁμοῦ, οἱ λαός σευ πελόμεσθα,
 Λαός σευ καὶ πῶϊ, τεοῦ δ' ἴες τε νομοῖο,
 Σοὶ χάριν εἵνεκα τῶνδ' εἰδήσομεν ἥματα πάντα,
 Ἀλλήλοισ γυνεῇσι τεόν τε κλείομεν αἶνον.

Ψ Α Λ Π.

- 1 **Ω** Πάτερ Ἀβραμιδέων, Ἰσραήλοίό τε ποιμῆν,
 Ὅσπερ Ἰωσήφοιο φίλον γένος, ἥ τε πῶϊ,
 Οἷόν ὥς ἐπίουρος ἀγνεῖς ἠδὲ φυλάσσεις,
 Ἡμετέρην δ' π' ἄκουε, καὶ εὐχομένοισιν ἄμμε·
 Ὅς θ' ἴξεις ἀνὰ μέσσα Χερουβαίων πετενηῶν,
 Ἰλαος ἄμμι φάεινε, καὶ ἀγλαὸν ὄμμα τίταινε.
- 2 Ἀντίου Ἐφρήμου, Βενιαμίνου, ἠδὲ Μενασσῆ,
 Ὅρσεο νῦν πρόφρων ἡμῖν ἐπιτάρροθος εἶναι·
 Σὴν τε βίην ὄτρυνε, καὶ ἔρχευ ἄμμε σαῶσαι.
- 3 Στρέψον Ἄναξ, ἵνα τ' ἄμμι μετάτροπα ἔργα γένοιτο·
 Ἄμμι δ' ἐσάντα ἰδεῖν ἀγανὴν σευ δεῖξον ὀπωπὴν·
 Ἀγλαὸν ὄμμα τίταινε, καὶ εὖ ἄρα γ' ἐσsetαι ἡμῖν.
- 4 Ἰλαθ' Ἄναξ ὁ Θεός, στρατιάων Ὀρχαμε πασέων,
 Ἰλαθι Παμβασιλεῦ, οὗ τε σθένος οὐκ ἐπιεικλόν,
 Σὺ λαῶ, τέο μέχρι χολώσεται εὐχαμένοισι;
- 5 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι τὰ δάκρυα σῖτον ἔθηκας,
 Δάκρυά τ' ἥλιθα πόλλ' ἄμμις ποτὸν ἐμμέν' ἔδωκας.
- 6 Γεῖτονες ἀνέρες, ἄμμι κακὴν ἔριδα προφέρονται,
 Ὡς γὰρ σοί γε φίλον, λωβητοὺς δ' ἄμμε τίθησθα·
 Οἱ δέ τ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐφ' ἡμῖν καλχαλώσιν,
 Ἄμμι δ' ἐφεψιόωνται ἐν ἀλλήλοισι γελῶντες.
- 7 Ἰλαθ' Ἄναξ, πολεμιστὰ μεγασθενές, αἰθέρι ναίων,
 ὦ, στρατοὶ οὐρανίωνες ἐπιχθόνιοί τε πύθοντο·
 Δός δὲ μεταστρέψαι, λαμπρὴν δέ τε δεῖξον ὀπωπὴν
 Ἄμμιν ἐσάντα ἰδεῖν, σοὶ ἐσόμεθ' αὐτίκα πάντες.

- 12 Et quam intulerunt contumeliam tibi,
 Et quam tuis injuriam,
 Multiplicatum redde nostris accolis,
 Rerum perennis Arbiter.
- 13 Et nos, ovilis grex tui, quem pabulo
 Alis, tueris numine ;
 Et posterorum posteris, laudes tuas
 Cunctis canemus seculis.

PSAL. LXXX.

- 1 **H**ebraei generis Pastor, uti gregem,
 Blandè progeniem qui regis Isaci,
 Inter qui geminos aligeros tuo
 Præscribis populo jura salubria :
- 2 Selectæ soboli da bonus ac favens
 Lumen posse tuæ cernere gloriæ ;
 Da vim posse tuæ nôsse potentiae :
 Ac fessis properè porrige dexteram.
- 3 Tu nos si placido lumine videris,
 Cedent continuò cætera prosperè.
- 4 O Rex armipotens, quem statues modum
 Iræ ? quando humiles suscipies preces ?
- 5 Irroras lacrymis fercula, lacrymis
 Misces continuïs pocula :
- 6 jurgia
 Nostris finitimi de spoliis serunt,
 Et nostra exagitant ludibrio mala.
- 7 O Rex armipotens, agmina coelitem
 Cui parent, facièm cernere da tuam.
 Tu nos si placido lumine videris,
 Cedent continuò cætera prosperè,

- 8 Ἐξ ἀπίης γαίης Αἰγυπτοῦθεν ἄμπελον ἱρήν
 Ἦγαγες· ἐκ δ' ἁμυδῆς βάλες ἔθνεα, τὴν δὲ Φύτευσας.
- 9 Τῇ δὲ τε γουνὸν ἔθηκες ἀλωῆς οἶνοπέδοιο
 Εὐρύχορον· τῆς δὲ ρίζαι τάχ' ἐν ἔγκασι γαίης
 Νέρθεν ἐρηρέδαται, βέβριθε δὲ πᾶσα περὶ χθών.
- 10 Τῆς δ' ἡβώσης σκιὴ οὖρεα μακρὰ κάλυψε·
 Θάμνοι δ' ἁμφίκομοι καλῆς κέδροισιν ὁμοῖοι.
- 11 Ὡς ἡ μὲν, μέγα θαῦμα, πεφύκει τηλεθώσα,
 Ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην ἔβαλεν ταυηήκας ὄζους
 Ἡμερὶς ἡύκομος, περὶ τ' ἁμφὶ τε βότρυας αὐτῆς
 Ἐς ποταμὸν σταφυλῆσι μέγα βρίθοντας ἔηκε.
- 12 Τίπ' οὖν αἵμασιν, τίπ' οὖν ἐὼν ἔρκος ἔρειψας,
 Πάντοσ' ἀμαλδύνων, ἵνα τε τρυγῶνεν ὁδίται,
 Τῇ μετανευσόμενοι, σταφυλὰς βίη ἀρπάζοντες·
- 13 Τὴν δὲ τ' ἄρα χλούνης σὺς ἄγριος ὑλκηϊότης
 Αὐτῇσι ρίζῃσι διαμπερές ἐξαλάπαξε·
 Φησὶ τ' ὀρεσκώοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα τέτυκται.
- 14 Ἰλαθι νῦν, ὁ Θεὸς πάσης στρατιῆσιν ἀνάστων,
 Γουνοῦμαί σε Ἀναξ, σὺ δὲ μείλιχον ἐν Θεο Ὀυμνόν,
 Ἥδ' ἐμετάστρεψον· τὴν δ' ἄμπελον εἰσίδε πρᾶφρων
 Οὐρανόθεν καθορῶν, ἐλέαιρέ τε, κίθερ' τ' αὐτῆς.
- 15 Καὶ ποτιδέρκεο γουινὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο,
 Καλῆς φυταλιῆς, σῇ δεξιῇ ἣν ἐΦύτευσας·
 Ὅζον θ' ὅν σοί τ' αὐτῶ ἐθρέψαο, κάρτος ἀέξων.
- 16 Ἄλλοτε μὲν τ' ὀλοῶ πυρὶ καίεται, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Χαλκῶ τεμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πέλασσε·
 Σεῖο δ' ὑπόδρα ἰδόντος, ἐνίσποντός τ' ἀπολεῦνται.
- 17 Τῷ δὲ σύγ' ἀνθρώπῳ ἐπαμύνοις, χεῖρά θ' ὑπέρσχοις,
 Ὅν σὴ δεξιτερὴ κύδηνεν τ' ἡδ' ἐσάωσεν·
 Τίῳ τ' ἀνθρώποιῳ πρόμος καὶ ἐπὶ ῥόθος εἴης,
 Ὅν σοι ἐκάρτυνας, περὶ τ' ἄλκιμον ἔμμεν' ἔδωκας.
- 18 Τῷ ῥ' ἡμεῖς ἀπὸ σεῦ οὐκ ἂν χαζοίμεθ' ὀπίσσω·

Ζώγει,

- 8 Traduxti Phariâ de scrobe vineam:
Pravarum expuleras semina gentium,
9 Ut puro sereres puriùs hanc solo.
Jam radix teneras fuderat undique
Fibras:
10 Jam tremulo frigore texerat
Montes: æqua cedris brachia sparferat:
11 Tangebant teretes æquora palmites,
Euphratem teneri germina furculi.
12 Nudatam solitis cur modò sepibus
In prædam hospitibus deferis hanc vagis?
13 Cur hanc sævus aper proterit? alites
Carpunt? omnigenæ depopulant feræ?
14 O Rex armipotens, obsecro jam redi
Tandem, & fidereo prospice de throno:
Placatusque tuam respice vineam,
Plantâras propriâ quam tibi dexterâ.
15 Hunc saltem placidus respice ramulum,
Cui cultu assiduo conciliaveras
Robur; clara tui gloria nominis
Terrarum ut populis nota sit omnium.
16 Illic flamma vorat brachia vitium:
Hic convulsa gemunt: cæsa bipennibus
Hic duris resonant: omnia pectus eunt.
Iræ iusta tuæ nos premit ultio.
17 Indulgens Genitor, nunc ope subleva:
Firma præsidio nunc propiùs tuo
Hunc, vires & opes & decus antea
Affectu patrio cui cumulaveras.
18 Vitam redde tuis, Sancte Parens, quibus
Semper mors avidis faucibus imminet.

At

Ζώγρει, καὶ νύ κεν ἄμμες ἐπ' οὐνομα σὺν καλέσαιμεν.

- 19 Ἰλαθ' Ἀναξ, ὅσπερ ταμίης πολέμοιο τέτυξαι,
 Ὡς στρατοὶ οὐρανίωνες ἐπιχθόνιοί τε πύθοντο·
 Δὸς δὲ μεταστρέψαι, λαμπρὴν δέ τε δεῖξον ὁπωπὴν
 Ἀμμιν ἐσάντα ἰδεῖν, σοοὶ ἐσόμεθ' αὐτίκα πάντες.

ΨΑΛ. ΠΑ'.

- 1 Εὐτ' ἄρ' ἀγαλλόμενοι ὕμνοισιν αἰείδēt' Ἀνακτα
 Θεσπεσίοις, ἡμέων ὅσπερ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Μελπόμενοι δὲ Θεῷ ἀλαλάξατε τοῦ Ἰακώβου.
- 2 Ὑμνον ἐτοιμάσατε, γλυκερὴν ἐντύνατ' αἰοδὴν·
 Μολπῆς δ' ἐξάρχοντες ἅμ' οἴσετε τύμπανον ἡδὺ,
 Φέρτε δὲ φόρμιγγα γλαφυρὴν, νάβλην τε λίγειαν.
- 3 Ἰάχοι ἡ σάλπιγξ μηνὸς νέου ἱσταμένοιο,
 Ἦ, θέμις, εἰν ὦρῃ ὅτε τ' ἤλυθεν ἱερὸν ἡμαρ,
 Ἦδ' ἀγυὴ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῦ Θεοῦ.
- 4 Ἦ μὲν γὰρ δίκη ἦν Ἰσραήλοιο γενέθλη,
 Καὶ θρασυς, τὸν ἔθηκε Θεὸς ποτε τοῦ Ἰακώβου.
- 5 Τοῦτο δ' Ἰωσήφω μνημήϊον ἔμμεν' ἔδωκεν
 Ἥματι τῷ ὅτε καμμέσσην Νειλωῖδα γαῖαν
 Ἐξῆλθεν διαβάς, γλώσσης ὅθι βαρβαροφώνου
 Ἀγνώστου, φθόγγοιό τ' ἀκούσαμεν ἀλλοδαποῖς.
- 6 Ἀχθος ἀπ' ὤμοιῳ καθελὼν, κεράμοιό τε χεῖρας
 Παύσας, δυσπονέος καμάτοιο μιν ἐξανέλυσας.
- 7 Τειρόμενος κακότητί μοι εὐχεο ἡδ' ἐβόησας,
 Ἐνθα σ' ἐγὼ ρυσάμην, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα,
 Ἐκ τ' ἐσάωσα δύης καὶ οἰζυροῦ πόνουιο·
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησα, καὶ ἀχλὺς ἐξ ἐρεβενῆς
 Κεuthμῶνός θ' ἱεροῦ σ' ἀμειβόμενος πρὸς ἐπίπρ',
 Καὶ σέο πειρήτιζον ἐφ' ὕδασι νεύκεος αἰνῶς.

PSALMUS LXXXI. 285

At nos usque ducem te comitabimur ;

Præsentem miseris te celebrabimus.

19 O Rex armipotens, agmina cœlitum

Cui parent, faciem cernere da tuam.

Tu nos si placido lumine videris,

Cedent continuò cætera prosperè.

PSAL. LXXXI.

1 **E**Xultate Deo nostro, bona dicite verba

Nostræ salutis vindici :

Isacidûm laudate Deum,

2 præana canentes

Ad tympani dulces modos.

Nec lyra, nec cessent genialia nabilia :

3 festis

Tubâ calendis clangite.

Hunc læti celebrate diem, statâ sacra ferentes ;

4 Nam sic statutum est patribus :

Sic lex sancta jubet, sic sacri fœdera pacti

Percussa cum majoribus.

5 Hæc est illa dies ventura in secula testis

Memphiticæ tyrannidis :

Quum Pelusiæ Hebri gens hospes in oris

Erraret, & linguæ sônum

Attonita ignotum audiret ; nec notâ vicissim

In verba frustra os solveret :

6 Quumque humeros curvaret onus servile, manusque

Lassaret olla fictilis :

7 Excussi manibusque ollas, humerosque levavi

Luto, inquit Optimus Parens :

Auxiliumque tui poscenti in rebus egenis ;

Et nube densâ conditus

Intonui : Meribam propter, tua jurgia passus,

Feci tui periculum.

- 8 Κέκλυτέ μευ Φωνῆς, λαός μευ οἱτινές ἐστέ,
 ἽΤμμι δὲ μάρτυρος ἔσομαι ἐτήτυμος ὅρκια τέμνων.
 Ὡ Ἰσραήλοιο Φίλου γένος, αἱ μευ ἀκούσαις.
- 9 Οὐ ξείνος πᾶρά σοι θεὸς ἐσται, οὔτε θεοῖο
 Αἰδώς, οὔτε σέβας τέ ποθ' ἔξει ἀλλοδαποῖο.
- 10 Αὐτὸς Ἄναξ ὁ Θεός σευ, ὃς ἐκ Νειλωΐδος αἴης
 Ῥυσάμενός σ' ἀγαγόν τε, σοὶ ἦά τε πομπὸς ἀπήμων.
 Εἶδ' ἄγε σου στομ' ἀνοιξον, ἐγὼ δ' ἐμπλήσω ἑσών.
- 11 Ἄλλ' ἐμπης λαός μευ ἐμῷ οὐ πείθετο μύθῳ.
 Καί μευ ἀνηκούστησαν, ἐμεῖδ' τε νοφίζοντο.
 Ἦδὲ μ' ἀπηνήναντ' Ἰσραήλοιο γενέθλη.
- 12 Τῷ σφέας εἶας ἔχειν, Φρεσὶν δ', τῇ σφῆσι μενούων,
 Ἐρῆαι δ' ὡς ἔτελον, καὶ ὅφιν Φίλου ἐπλήτο θυμῷ.
 Αὐτοὶ δὲ σφετέρῃσι κακῆς βουλῇσι πείθοντο.
- 13 Αἶψ' ὄφελέν μευ ἀκούσαι, ἐμοὶς τ' ἐπέεσσι πιθέσθαι
 Λαός μευ, καὶ ἐμὰς ἴμεν Ἰσραήλος ἀταρπούς.
- 14 Ἡ τάχα μεν δηΐους αὐτῶν ὑπὸ ποσσὶ δαμασσα,
 Χεῖρά τέ μευ τρέψας ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἄρεξα.
- 15 Ἀθανάτῃ ψεύδεσσι χαριζόμενοι ὑπείεξαν,
 Οἳ μιν ἀπεχθαίρουσι, κακὰ φρονέουσι τε θυμῷ.
 Τοῖσι δ' ἂν ἄφθιτος ᾗ βίος, καὶ ἀπείριτος αἰών.
- 16 Δῶκε δ' ἂν αὐτοῖσιν λευκὴ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 Σῆτόν τ' ἔξωτον, πυροῖό τε πῖαρ ἔδεσθαι.
 Καὶ μέλιτι γλυκερῷ ἐκ πέτρης ἦκα ῥέοντι
 Ἐνδυκῆως κορέσας σ' ἔθρεψά τε καὶ ἀτίτληα.

Ψ Α Λ. ΠΒ'.

- 1 **Ι**Φθίμων ἀνδρῶν ἐνὶ βουλῇ ἠδὲ θούλῃ
 Παρτάς, εἰνὶ θεοῖσι Θεὸς μέσσοισι δικάζει.
- 2 Ἔως πότε δ' εἰν ἀγορῇ σχολιάς Φίλου ὕμμι θέμιστας
 Κρίναι, καὶ ἐπίηρα φέρειν ἀνδρεσσὶν ἀλιτροῖς;

8 Nunc etiam selecta mihi gens auribus hauri,
Et quæ pacifcor accipe:

9 Si mea dicta vagis non tradas irrita ventis,
Nec alterum colas deum,
Nec prostratus humi supplex nova numina adores;

10 Sed unicum tibi me Deum
Esse velis, domini qui ruptâ compede Nili,
Juris tui te reddidi:
Posce modo; spe plura feres, potiora petitis,
Majora votis auferes.

11 Hæc neque dicta suas populus demisit in aures,
Bene nec monenti paruit.

12 Ergo ipsos sibi permisi: frænoque remisso
Solvi vagam libidinem.

13 O potius monita audissent mea! me duce rectum
Utinam institissent tramitem!

14 Namque humiles illis subito fractoque dedissem
Hostes; meamque dexteram
Vertissem in gentes, quæ recta odere, profanas:

15 Et supplices mendacibus
Vultibus Ifacidum ambissent verbisque favorem:
Felicium omne in sæculum

16 Ifacidum, quibus almus ager fadisset abunde
Frugum benignam copiam;
Mellaque de duri fluxissent viscere saxi
Per arva cultus infcia.

PSAL. LXXXII.

1 **R**egum timendorum in proprios greges,
Reges in ipsos imperium est Jovis;
Qui judicantum examinabit
Nequitiam trutinâ severâ.

2 Num fraudulentos semper & impios
(Inquit) dolosa lance fovebitis?

- 3 Πτωχοῖσιν τε καὶ ὀρφανοῖς ἐπιτάρροθοί ἐστε·
Ἀνδράσι δ', οὓς τε βίη κρατερὴ, πεινὴ τε δαμάζει,
Εὐδικίας ἀνέχοντες, ἀφ' ὕβρις ἀμύνετε λυγρῇ.
- 4 Πτωχοὺς λευγαλέους, πεινὴ τ' ἀδδηκότας αἰνῇ
Ῥύσασθ', ἐκ χειρός τε σώσατε ἀνδρὸς ἀλείττω.
- 5 Οὐδὲν ἴσασιν, ἐπεὶ σφιν ἐνὶ φρένες οὐδ' ἤσαιαι,
Οὐδέ τι πέπνυται, ἀλλὰ σκιαὶ αἰσσοῦσι,
Νήπιοι, ἢδ' ἀλῶνται ἀνὰ ζόφον ἡεράεστα·
Νέρθε δὲ κίνυται ἅμα πάντα θεμελίγια γαίης.
- 6 Ἡ ῥ' ἐφάμην, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψιμέδοντος,
Σύμπαντες τ' ἐξ ἀθανάτου ἐγένεσθε τοκῆς.
- 7 Ἀλλ' εἴπερ τιμὴν τε λελόχατε ἴσα θεοῖσιν,
Οὐρανόθεν τοίης τ' ἐξ αἵματός ἐστε γενέθλης,
Μέλλετε δ' οὖν θαιέσθαι ὁμῶς μερόπεσσι βροτοῖσιν,
Ὡς τέ τις ὄρχαμος ἄλλος ἐπιχθόνιος πεσέεσθαι.
- 8 Ὅρσο Θεός, δίκασον δὲ δίκας ἀνὰ γαίαν ἅπασαν·
Ἐθνεκ γὰρ πάντα κληρὸς τοι ἀκήρατος ἔσται.

Ψ Α Λ. ΠΓ.

- 1 **Μ**Η' τι, Θεός, σίγα, μὴδ' ἀτρέμας ἥσο σιωπῇ,
Μηδ' ἀκέων, Θεός, ἔσο', ὥς οὐκ αἰῶντι εἰοικώς.
- 2 Δύσμενέων γὰρ ὁμιλος ἀθέσφατον ὥρσε κυδοιμόν·
Οἳ τέ σ' ἀπεχθαίρουσιν ἀνάρσιοι ἀνέρες αὐτῶς,
Ἵψου κράατ' ἔχοντες ὑπέρβιον εὐχετόωνται.
- 3 Κεὶ λαοὺ κατὰ σοῦ μῆτιν δολέεσσαν ὕφηναν·
Σὼν δὲ κατὰ κρυφίων κακὰ κέρδεα βουλευσάντο.
- 4 Ὡδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλοσίον ἄλλον,
Δεῦτ' ἄγετ' οὖν, φθίσωμεν ἀπὸ χθονὸς ἢδ' ὀλέσωμεν
Αὐτοὺς πανσυδίη, ἵνα τ' ἔθνος μηκέτ' ἔωσι,
Μήτ' ὄνομ' Ἰσραήλ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται.

P S A L M U S LXXXIII. 289

3 Pauperque pupillusque vestrum,
Ceu scopulum, metuet tribunal ?

4 Quin orbitatem cernitis anxiam ?
Aurem querelis quin inopum datis ?
Cur pauperes non à superbo
Ludibrio asseritis potentum ?

5 Frustra monemus : lumina cæcitas,
Errorque mentes obsidet ; ut neque
Compaginem rerum solutam
Justitiâ pereunte cernant.

6 Deos vocavi vos, dominos necis
Vitæque feci : sceptriferâ manu
Pacem dedi tueri, & armis
Lethiferum cohibere bellum.

7 At mors iniquæ justâ superbix
Ultrix honores detrahet, & pari
Ignobili cum plebe fato
Purpureos rapiet tyrannos.

8 Exsurge, legum fræna manu Deus
Capeffe, cunctis arbitrio tuo
Qui regna dispensas, ut orbi
Imperio domineris æquo.

P S A L. LXXXIII.

1 **N**E taceas, ne cuncteris, Pater optime, neve
Pteces tuorum sperne duris auribus.

2 Ecce fremunt hostes circum, & miscere tumultu
Sævo parati cuncta, cristas erigunt.

3 Concilia occultè coëunt, populoque minantur,
Tu quem tuendum propriè susceperas.

4 Eja (aiunt) properate, omnem succidite silvam :
A stirpe sobolem deleamus Isaci.

- 5 Σὺν γὰρ βουλευούτες, ὁμόφρονα θυρὰν ἔχουσι,
 Συνθεσίας κατὰ σείῳ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες.
- 6 Ἀντία σευ κλισίῃσιν ἐνὶ σφετέρῃσιν ἄγερθεν,
 Ἰδουμαῖοι ὁμοῦ, Ἰσμαήλοιο τέ παῖδες,
 Μωαβῖται ἀγαυοί, ὑπερφίαλοί θ' Ἀγαρηνοί.
- 7 Οἳ τε Γέβαλον ἔχον, καὶ ἀγῆνορες Ἀμμωνῖται,
 Σὺν δ' Ἀμαληχῖται, πότμῳ πεπρωμένον ἔθνος,
 Οἳ τε Παλαιστινῆς στυγερὸν πῆδον ἀμφεμένοντα,
 Οἳ Τύρου ὠκυγῖν τ' εἶχον, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
- 8 Τοῖσι δ' ἅμ' Ἀσσύριοι μεγαλήτορες ἠγερῆοντο,
 Καί σφιν ἑταῖροι ἔσαν, καὶ Λωτιαδῆσιν ὁμίλειον,
 Καὶ σθένεϊ στιβαρῶν τε βραχίονι τοῖσιν ἄμυνον.
- 9 Τοῖσι δὲ πᾶσιν ὁμὸν τεύξαις μόρον, ὧδέ τε ῥέξαις,
 Ὡς Μαδιανίτης, ὥς Σισάρη, ὥς Ἰαβῖνι,
 Παρ ποταμὸν κελάδοντα, Κισῶνός τ' αἰπὰ ῥέεθρα.
- 10 Οἳ πάλαι ἐν Ἐνδῶρῃ αἰεκέα πότμον ἐπέσπον,
 Πρόχυν κακῶς τ' ἀπόλοντο, καὶ οὐθὸς ὥς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, πιανέοντες ἀρούρας ἀργέτι δημῶ.
- 11 Οἷος δ' Ὀρηβὸν τε Ζήνβον τ' οἶτος ἵκανε,
 Τοίη τῶνδε μέδουσι καὶ ἐκ σέο μοῖρα πέλοιτο·
 Τῶν δὲ τε ἠγεμονῆς ὁμῆν ἀναδέγμενοι αἶσαν,
 Ζηῖᾶ Σαλμουναῖ τε γενοίατο πάντες ὁμοῖοι.
- 12 Οἳ φάσαν, Εἰδ' ἄγερ', ἅμμιν ἔλωμεν δώματα καλά,
 Δώματα καλά Θεοῦ κληρὸν καὶ κῆρσιν ἔχωμεν.
- 13 Οἷος δὲ τροχὸς εἴς τε κυλινδόμενος διὰ γαῖαν,
 Ἄστατος, ὥς τε σὺ τοῖσι, Θεός μεν, πῆμα κύλινδε
 Νωλεμέως, ἵνα μήτι κακῶν κατάπαυμα γένοιτο·
 Ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠῖων θημῶνα τινάξῃ
 Καρφαλέων, τὰ δὲ ῥίμφα διεσκέδασ' ἰς ἀνέμοιο·
 Ὡς τε σὺ ρεῖα διασκέδασόν σφας ἔθνα καὶ ἔθνα.
- 14 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθὲ ἄλχεα θροσπιδαῆς πῦρ
 Οὐρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει.

PSALMUS LXXXIII. 291

5 En sceleri jurata manus coit omnis in unum,
Tua instituta ut deleant & fœdera.

6 En cum palmifera junctus Nabathæus Idume;

Soboles Moabi, & Agareni,

7 & Gabala;

Cumque Palæstinis Tyriisque Amalecus & Ammon;

8 Syrusque jungit castra Lothi posteris.

9 At tu sterne solo victos, Madiana juvenus
Ut cæsa textit semitas te vindice:

Sifara ceu tumidus cecidit, milesque Jabini;

Ciffontis undas turbidas quum sanguine

10 Tinxere: infletæ passim jacuere catervæ,
Lætamen agris.

11 Nec fuga eripuit duces

Orebum & Zebum: nec subtraxere latebræ

A falce mortis Zebeamque & Salmanam:

12 Dicere non veritos animo votoque superbo,

Dominos futuros se tui sacrarii.

13 At tu, Sancte Parens, sic hos vertigine torque,

Ut rotula clivo,

stipula vento volvitur:

14 Flamma velut siccæ populatur brachia silvæ,

Per alta stridens montium cacumina:

- 15 Ὡς σφιν ἀτυζομένοις σῇ λαίλαπι τάρβος ἐνόρσαις,
 Αὐτούς τε κλονέων σῇ δειδίξαιο θυέλλῃ.
 16 Τῶν δὲ προσώπατα πλῆσον ἐλείχεις τε καὶ αἰδοῦς,
 Καὶ λώβης νεφέλῃ καὶ ὀνειδέος ἀμφικάλυψον·
 Ὅφρα σὸν οὖνομ', Ἀναξ, διζήμενοι ἐξερέωνται.
 17 Αἰσχος ὁμοῦ καὶ τάρβος ἔχοι σφέας νωλεμές αἰεῖ·
 Εἴεν ἐλείχιστοι ζωάντων, ὥς τ' ἀπόλοιτο.
 18 Ὅφρα τ' ἀρίζηλου τόδε ἀνθρώποισι γένοιτο
 Γνωτόν θ', ὅτι σὺ μούνος, ὅου ὄνομ' ἐστὶν ἸΑΩ',
 Εἰς ὕψιστος ἀπασαν ἐπὶ χθόνα πουλυτότεραν.

Ψ Α Λ. ΠΔ'.

- 1 Ὡς Ἀνα, δώματά σευ ὥς καλὰ καὶ ἡμερόεντα,
 Ὡς ἐραταὶ κλισίαι, στρατιάων Ὅρχαμ', ἔασιν.
 2 Αὐλάων με Θεοῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ
 Θεσπεσίῃ τε ποδῇ, ποθέοντά με καὶ λίπε θυμός.
 Κῆρ σάρκες τ' ἀλάλαξαν ἐμαὶ Θεῶ αἰὲν εὔντι,
 Ἰμέρῳ ἀλλήκλῳ βεβολημέναι Ἀθανάτοιο.
 3 Στρουθός οἱ αὐτῇ δῶμα, καλὴν εὔρε χελιδῶν,
 Ἐὐθ' εὐνὴν ἀπῆλσι νεοσσοῖσι στορέσῃσι·
 Πὰρ βωμοῖσι τεοῖσιν, ὃ μοι βασιλεύς τε Θεός τε
 Καὶ ταμὴς πολέμοιο, καὶ ἄρχαμος εἰς στρατιάων.
 4 Ὀλβιοι, οἳ γε τεῶ οἴκῳ ἐνὶ ναιετάουσιν·
 Αὐτοὶ σ' αἰνήσουσι διαμπερὲς ἡματα πάντα.
 5 Ὀλβιοι, οἳσί τε σὺ κράτος ἄσπετόν ἐσσι καὶ ἄλκαρ·
 Οἷς τ' αἰεὶ φίλαι εἰσὶ τεαὶ περὶ κῆρι κέλευθοι.
 6 Οἳ θ' ὁδὸν ὀππὸτ' ἴωσι δι' ἄλκος συκαμίνιοι,
 Πολλὰς μιν κρήνας καὶ φρεῖατα μακρὰ τιθεῖσι,
 (Μὴ ποτε δίψῃ ὑπὸ σφι λυοῖατο γούνατ' ἰούσιν,
 Ἰεμένοισιν ὁδοῦ,) λίμνας δέ τε ὄμβρος ἀέξει.
 7 Αἰὲν ἀεζόμενοι, ἐπὶ κάρτεϊ κάρτος ἔθηκαν·

PSALMUS LXXXIV. 293

- 15 Sic urge attonitos consternatosque procellâ ;
Tui furoris dissipa sic turbine :
16 Sic animos dolor exurat, pudor ora coloret,
Suis miseriis numen ut probent tuum :
17 Sic ignominiâ fastum preme, damna timorque
Sic continenter territos exerceant ;
18 Te solum ut noscant dominum, rerumque potentem,
Quacunque terras ambit axis ignifer.

PSAL. LXXXIV.

- 1 **O** Rex armipotens, qui creperos tuo
Bellorum arbitrio dividis exitus,
Ergo limina templi
Lætus conspiciam tui.
2 Hic cor lætitiâ palpitât: hîc bonis
Languet mens nimis ebria, gestiunt
Artus, atria vivi
Visuri propius Dei.
3 Hic passer latebras invenit, hîc locat
Nidum veris avis nuntia. O atria
Regis bellipotentis,
Ut vos adspiciam libens !
4 Felix, qui domui perpetuò tuæ
Hærens te celebrat: qui penitus suam
In te spem posuerunt,
Felices ter & ampliùs.
5 Felices, studio qui properant pio
Templo sacra tuo ferre:
6 per aridas
Valles fontis amœni
De rivis liquidis bibent.
Nec deerit pluvix, quæ repleat cavas
7 Fossas, agmen aquæ; dum properat premens

Πάντες δ' ἐν Σιώνι Θεῷ φαίνονται ἐνωπῇ.

8 Εὐχολῆς μευ, Ἀναξ, στρατιάων Ὁρχαμ', ἀκουσον,
'Ὅς τ' Ἰακωβιαδέων Θεὸς ἔπλεο, κέκλυθι Φωνῆς.

9 Λεῦσσε, Θεὸς, σάκος ἡμέτερον καὶ ἀΐεσφατον εἴλαρ·
'Ἰλαος ἔς τε προσώπατ' ἰδε Χριστοῖο τεοῖο.

10 Εὖ αὐλῆσι τεῆσι, καὶ ἐν προθύροισι δόμοιο
Βέλτερον ἡμαρ ἐν οἶον, ἢ ἄλλοθι χίλια μίμνειν·
Βούλομ' ὑπ' αἰθούσῃ ἔμεναι, πρόθυρόν τε φυλάσσειν
Οἴκου ἐμοῖο Θεοῖο, ἢ ἐν κλισίῃσιν ἀλειτέων
Πωλεῖσθαι, καὶ τῶν περ ἀγακλυτὰ δώματα ναίειν.

11 Καὶ γὰρ Ἀναξ ὁ Θεὸς πέλει ἥελιός τε καὶ ἀσπίς·
'Αμφότερον, χάριν Ἀθάνατος καὶ κῦδος ὀρέξει,
Οὐτ' ἀγαθόν τι δόμεν ποτ' ἀναίνεται, οὐτ' ἀνανεύει
'Ανδράσιν, οἷσιν ὁδὸς τ' ἰθεῖα, δίκη τε μέμνηλε.

12 Τρίσμακαρ ὅσπερ, Ἀναξ στρατιάων, σοίγε πέποιθεν.

Ψ Α Λ. ΠΕ'.

1 **Η** Σὺ μάλ' Ἰλαος τεῆ, Ἀθάνατ', ἔπλεο γαίῃ,
'Ρυσάμενός τ' Ἰάκωβον, ἰδ' εἰρέρου ἐξακλύσας.

2 Ὅς τ' ἀφένκας ἀτασθαλίῃν λαοῖο τεοῖο·
Αὐτῶν τε ξύμπασαν ἀλιτροσύνην ἐκάλυψας.

3 Πάντα χόλον σβέσσας θυμαλγέα, μῆνιν ἀπειπῶν
'Αργαλήν, ὃ πρόσθεν ἐπιζαφελῶς χαλέπηνας.

4 Ἀλλὰ μετὰστρεψον, Θεὸς ὅσπερ τ' ἄμμι φάως τε·

Ἀνσχεο,

PSALMUS LXXXV. 295

Turmam turma, parentum

Ritu cedere victimas.

8 O Rex armipotens, da placidum tuo

Te Regi, capitis cui decus inclytum

Indulsti : bonus aurem

Ne duram abnue supplici.

9 Tu noster clypeus, rebus in asperis

Spes & præsidium :

10 juxta adytum tuum

Unius mora lucis

Pro mille est mihi seculis.

Sim custos potiùs liminis in tuo

Templo, Sancte Parens, quàm Solymâ procul

Degam inter sceleratos

Multis clarus honoribus.

11 Tu sol, tu clypeus, tu Dominus : tuis

Tu das conspicuâ fulgere gloriâ :

Nec puro scelerum unquam

Claudis munificam manum.

12 O Rex armipotens, quem penes exitus

Bellorum, & positis ensibus otia :

O bis terque beatos,

Qui te spe solidâ colunt.

PSAL. LXXXV.

1 **N**on semper tumidis fervent vexata procellis
Æquora, nec gelidâ riget horrida terra pruinâ :

Inque vicem ponunt venti, mare sternitur, aura

Mitior in florem torpentes evocat herbas.

2 Nec semper, Deus, avertis mœrentibus aurem

Durus, & indulgens iræ : quondamque favore

Sponte tuum amplexus populum es : vincisque solutis

Servitii, patrias duce te remeavit ad aras.

3 Oblitus scelerum & violati fœderis, iram

Lenisti, & patriâ texisti crimina curâ.

4 Et nōs ergo, Parens, nostræ & spes una salutis,

- "Αυσχεο, μηδ' ἄμοτου μάλα χῶεο, μηδ' ἔθελ' ἄμμιν
 Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαίνειν, παῦε δὲ θυμόν.
 5 Ἄμμι δέ τ' ἀσπερχὲς κεχολώσεαι ἡμάτα πάντα ;
 Ἀλλήκοις γενεῇσι κότου τ' εὖ στήθεσιν ἔξεις ;
 6 Οὐ τι μεταστρέψας ἄμμ' ἐκ θανάτοιο σώσεις,
 Ὡς σοὶ ἀγαλλόμενος λαὸς σευ θυμόν ἱανθῇ ;
 7 Μειλιχίην δέ σευ ἄμμιν, Ἄναξ, ἔλεόν τ' ἀνάφαινε·
 Προφρονέως τ' ἐπάμυνε, Φόως τε σὸν ἄμμιν ὄπαζε.
 8 Ἀθανάτοιο Θεοῦ ὅπ' ἀκούσομαι, εἰ, τί μοι εἴπῃ·
 Εἰρήνην μὲν γάρ τε φίλα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 Φησὶν ἐγὼ λαῷ δώσειν, ὅσίοισί θ' εἴοισι·
 Τῷ καὶ μηκέτι πάμπαν ἐπὶ πρότερ' αἴσυλα ἔργα
 Αὖθις ἀναστρέψωσι χαλιφροσύνησι νόοιο.
 9 Ἡ ῥα Φόως τε καὶ ἄλκαρ ἐὼν τοῖςδ' ἄλχι παρέσθη,
 Οἳ τέ μιν ἄζονται, οἷς καὶ νόος ἐστὶ θεουδής·
 Γαῖαν ἱὺ ἡμετέρη τιμὴ καὶ κῦδος ἔχουσιν.
 10 Οἶκλος ἀληθεῖν τ' ἀλλήλοισ ἀντεβόλησαν·
 Δειδέχατ' ἀλλήλας, περιφῦσαι τ' ἡσπάζοντο,
 Καὶ κύσαν εὐδικίην τε καὶ εἰρήνην τεθαλυῖα.
 11 Πότνι ἀληθεῖν, κούρη μεγάλοιο Θεοῖο,
 Ἔρνεϊ ἴσ' ἀναδηλήσει χθονὸς ἐκγεγαυῖα·
 Εὐδικίην δ' ἅμα κύψει ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 12 Ἐσθλα δὲ καὶ δώσει ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο·
 Γαῖα καὶ ἡμετέρη ὃν εἰκότα καρπὸν ὀρέξει.
 13 Τοῦ δὲ δίκη πρᾶελεύσεθ', ὅτ' εἰν ὁδῷ ἵχνια θήσει.

Ψ Α Λ. Πς'.

- 1 Στ' ἦθε', Ἄναξ, καὶ ἀκουσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς·
 Οὐνεκ' ἐγὼ δειλὸς κεχρημένος ἴδθ' πενιχρός.
 2 Ψυχὴν οὖν σὺ φύλαξαι ἐμήν, ὅστις γὰρ ἔρωγε·

PSALMUS LXXXV. 297

Respice placatus facilisque, animumque benignum
Accipe:

- 5 perpetuæ neve implacabilis iræ
Sæviat in feros etiam vindicta nepotes.
- 6 Respice nos melior tantum: quodcunque misellæ
Spirat adhuc animæ, te respiciente, vigorem
Accipiet: populoque tuo, jam nube repulsâ
Tristitiæ, lætos hilarabunt gaudia vultus.
- 7 Alme Parens, bonitate tuâ complectere fessos,
Speratæque diu jam fructum ostende salutis.
- 8 Jamdudum expecto, Dominus dum læta futuri
Signa det, arcano pulsans præcordia motu.
- 9 Et dabit haud dubiè positâ placabilis irâ
Signa secunda: piis dabit omnia prospera, leges
Qui patrias & sacra colent, errore relicto.
- 10 Ecce Salus, ecce incultas bona Copia terras
Incolet, & læti renovatrix Gloria secli.
En Bonitas, en alma Fides feret obvia gressus:
- 11 Terra Fidem, cœlo terras Astræa relicto
Sancta colet:
- 12 comes Astrææ bona Copia cœlo
Appluet, & lætos decorabit frugibus agros.
- 13 Et quacumque feret Dominus vestigia, gressus
Antè ferent Jus Fasque suos: Lis, Visque Dolusque
Deferet afflictas per tot jam secula terras.

PSAL. LXXXVI.

- 1 **D**A mitis aurem supplici
Deus: saluti consule
Ope destituti & pauperis,
Nec semper iræ vindicis.
- 2 Servum tuum serva Deus,

Cui

- Καί μοι ἐπεὶ Θεός ἐσσι, τεὸν θεράποντα σώωσον,
 "Ὅς τ' αἰεὶ μάλα σοίγε πεποίθεα πάσαν ἐπ' ἰθύν.
- 3 Οἴκτειρόν με, Ἄναξ, ὅτι σοὶ ἐβόησα παυῆμαρ.
- 4 Θυμὸν σοῦ θεράποντος εὐφροσύνησιν ἴαινε·
 Ἔς σέ γάρ, Ἀθάνατε, ψυχὴν μευ ὑψόσ' ἀνέσχου.
- 5 Ὡς σύγ', Ἄναξ, ἀγαθός τ' ἀγανός τε καὶ ἡπιός ἐσσι·
 Ἐξοχα μελιχίην τε ἐννεΐην τ' ἀναφαίνεις
 Πᾶσιν σευ ἰκέτησι, τεῖν δέ τε εὐχομένοισι.
- 6 Εὐχολὴν μευ, Ἄναξ, ἀγαθοῖσι μάλ' οὐάσι δέξο·
 Κλυθεῖ τέ μευ Φωνῆς, καὶ ἐμῶν ἐπάκουε λιτάων.
- 7 Ἡματι τῷ ὅτε τ' ἀργαλή με κιχήσεται οἴζος,
 Λισσόμενός σ' ἐπιβώσομ', ἐπεὶ σύγ' ἀμείψεται αὖτις,
 Καὶ ὅπα μευ ἴλαος ἀκούσεται εὐχομένοιο.
- 8 Ἀθάνατ', οὗ νύ τις ἄν τλαίῃ φρεσὶν ἐνὶ θεοῖσιν
 Ἴσον σοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι αὐτῇ·
 Οὐδέ τιν' ἔργ' ἔργοισι τεοῖσιν ποτ' ἰσοφάρίζοι.
- 9 Ἀθάνατ', ἥ σοι ἐλεύσονται πάντ' ἔθνεα λαῶν,
 (Τεῦξας γὰρ σὺ καὶ αὐτὰ) σέ τ' αἰδέσσονται ἐνωπῇ·
 Τοὶ δέ θ' ὁμηγερέες τεὰν οὐνομα κυδανέουσιν.
- 10 Ὅττι σὺ μὲν μέγας ἐσσί, καὶ ἔρδεις θέσκελα ἔργα·
 Ἐρδεις θέσκελα ἔργα, σὺ καὶ Θεὸς ἔπλεο μούνος.
- 11 Σὴν ὁδὸν, Ἀθάνατ', οὖν σὺ δίδασκέ με, ὅφρα δαεῖω,
 Καὶ τότε σῆς ἄν ἀληθείης στείχοιμι κέλευθον·
 Ἄρσον ἐμὴν κραδίην, ἵνα τοι σὺν θυμὸν ἀρηρῶς
 Οὐνομα σὸν κύδιστον ἐνὶ φρεσὶν αἰδέσσωμαι.
- 12 Αἰνήσω σε, Ἄναξ ὁ Θεός μευ, κηρόθι μᾶλλον
 Κυδαίνων, κλείω τε σὸν οὐνομα νωλεμῆς αἰεὶ.
- 13 Ὅττι μάλ' ὤκλειράς με, ὅ σοι ἔλεος μέγας ἐστί.
 Ψυχὴν μευ αἶδαο δυσηχέος ἐξανέλυσας,
 Νειάτου, ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον.

PSALMUS LXXXVI. 299

Cui spes salutis unica es :

- 3 Serva invocantem jugiter
A solis ortu ad vesperum.
- 4 Depelle mentis nubila
Pendentis à te servuli.
- 5 Blandæ Parens clementiæ,
Promptus vocanti parcere ;
- 6 Intentus audi supplicem.
- 7 Nam te vocamus arduis
In rebus, invocantibus
Opem benignus quòd feras.
- 8 Nullus deorum par tibi :
Nullus secundus : exerit
Nullus suam potentiam
Tam splendidis miraculis.
- 9 Rerum Creator, ultimis
Ab orbis oris affluent,
Flexoque gentes poplite
Te prosequuntur laudibus.
- 10 Solus nec ævi termino
Inclusus aut potentiæ,
Deus deorum, gentibus
Miranda cunctis perpetras.
- 11 Legum tuarum semitam
Fac ingredi me : pectoris
Compone fluctus turbidos,
Tranquilla mens ut te colat :
- 12 Ut spiritus contagio
Emancipatus corporis,
Tuam celebret gloriam,
Dum vita voxque suppetet.
- 13 Vivo tuâ clementiâ,
De fauce mortis erutus,

- 14 Ἄντα δέ μευ, Θεός, ἄνδρες ὑπερμενέουτες ἀνέσταν·
 Ἑβριστέων δέ θ' ὄμιλος ἐμοὶ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥάψαν, καὶ μέμασάν με φίλης αἰῶνος ἀμέρσαι.
 Οὐτ' οὖν σέ σφιν ἔθηκαν ἐνωπῇ, οὐτ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οὔτε τι αἰδοῖ σεν ὕβριν θυμαλγέα παῦσαν.
- 15 Ἀλλὰ σὺ μὲν Θεός ἐσσι μάλ' ἥπιος ἢδ' ἐλεήμων,
 Ἀθάνατε, γλυκύθυμος, ἐνὴς ἢδ' ἀγανόφρων·
 Ἐξοχα μειλιχίῃ τε ἀληθείῃ τε κέκασσαι.
- 16 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν στρέψας, ἴλῃθι δέ, καὶ μ' ἐλέησον,
 Δὸς δέ τεόν μένος ἧν καὶ ἀλκὴν σὼ θεράποντι
 Προφρονέως· υἱὸν δέ σάω σῆς ἀμφιπόλοιο.
- 17 Σῆμα δέ μοι δεῖξον μάλ' ἀριφραδὲς εἰς ἀγαθὸν περ,
 Ὅφρα γε δυσμενέες τόδ' ἐτ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃεν,
 Αἰδῶς τέ σφιν ὀρῶσι, κατηφεῖν τε γένοιτο·
 Οὐνεκ' ἀρωγός, Ἀναξ, σύ μοι, ἦδ' παρήγορος ἦσθα.

Ψ Α Λ. ΠΖ.

- 1 **Ε**ἰν ἱεροῖσιν ὄρεσσι θεμεΐλια τοῦδε πέλουται.
- 2 Μᾶλλον Ἀναξ ἐφίλησε πύλας Σιῶνος ἐραυνῆς,
 Ἡ Ἰακωβιαδέων πᾶντ' οἰκία τ', ἄσπεά τ' ἄλλα.
- 3 Οἶόν σεν ὄνομ' ἐσθλόν, ἰδὲ κλέος οὐρανόμηνες·
 Οἶά σε κυδαίνουσι λόγοις, πέρα τ' ἐμμεναι ἄλλων
 Πασέων, ὧ σὺ Θεοῖο φίλη πόλι, φάσ' ἀνθρώποι.
- 4 Πὰρ γνωπτοῖσιν ἐμοῖς Αἰγύπτου, καὶ Βαβυλῶνος,
 Τῆς τε Παλαιστίνης μεμνήσομαι, ἦδ' Ὀροιο,
 Γαίης τ' Αἰθιοπῶν, Ὅδε τις που τῆδ' ἐνὶ χώρῃ
 Πρῶτ' ἦλθε προφάωςδε, καὶ ἔνθα ἐγένετο μήτηρ.
- 5 Ἀμφὶ δέ Σιῶνος, Σολύμης δέ τε κυδιανεῖρης
 Ὡδ' ἐρέουσι βροτοί, διὰ τ' αἰγχελεύουσιν ὀπίσσω,
 Τῆς γένετ' ἐκ γαίης κλυτὸς ἀνὴρ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 Πολλῶν δ' ἡρώων ἦδ' ἐπλετο πατρίς ἀρούρα·
 Τήνδε καὶ ὕψιστος πάντων ὑπατός τε μεδόντων
 Στηρίξει κρατερῶς, ἵνα μίμνῃ τ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.

P S A L M U S LXXXVII. 301

14 Quum virium fiduciâ
Sæviret hostis insolens:

Secura quum vis Numinis
Mihi immineret :

15 tu Deus

Et lenis & placabilis,
Et pacta fidus reddere.

16 Mitis bonusque respice,
Qui pendet ex te, servulum :
Opem fer, & vernaculum
Tuum periclis exime.

17 In me favorem sentiant
Hostes tuum : ora decolor
Mutet pudor, quum viderint
Mihi te salutis vindicem.

P S A L. LXXXVII.

- 1 **A** Bramidarum cæteras urbes supra,
Dominus Sionis diligit
- 2 Portas ; Sionis, imminet quæ montium
Fundata sanctis collibus.
- 3 O prædicanda posteris seclis Sion,
Beata mater urbium :
- 4 Tecumne Babylon se audeat componere ?
Tecumne Memphis insolens ?
Ventura Babylon sub jugum Dei, Deo
Flexura Memphis poplitem,
Præclara quamvis & Palæstina & Tyros
Jactet virorum robora ;
- 5 Nihil ad Sionem fortibus fortam viris,
Favore tutam Numinis.

6 Ὅππότ' Ἀναξ λαοὺς καταλέξει Φϋλά τε Φωτῶν,
 Εὖ τε διακρίνων πεμπάσσεται ἢ ἐνὶ βίβλῳ,
 Γράψει ἀριφραδέως τόνδ' ἀνέρα κείδι γενέσθαι.

7 Σὺν μὲν αἰδοὶ ἔσουθ', ἅμα τοῖσι δὲ καὶ κιθαρισταί·
 Πᾶσαι μὲν κρῆναι ἐνὶ σοὶ καὶ Φρεῖατ' ἔασιν.

Ψ Α Λ. ΠΗ'.

- 1 **Α** Θάνατε Κρείων, ὅς μευ Θεός ἐσσι Φόως τε,
 Ἡματ' ἐγὼ νύκτας τε μινυρόμενός σ' ἱκετεύω.
 2 Κέκλυθί μευ Φωνῆς, καί τοι καταθύμιος ἔλθοι
 Εὐχολή μευ ἐς ὧπα, βοή δέ τε οὐαθ' ἱκάνοι.
 3 Λίην γάρ τε κακοῖσι συνέρρηγμαι πολέεσσι,
 Τείρομ' οἷζυῖ λυγρῇ, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
 Ὡς ὀλιγηπελέων, καὶ οἷόμενος θανέεσθαι
 Τήχομαι, οὐ δρῶν τ' ἔτι βείομαι, ἀλλὰ μοι αἰὼν
 Φθίνουσα σχεδὸν ἐχρίμφθη αἶδαο δόμοισι.
 4 Τῶς δοκέω ἔμεν ὥς νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 Τοῖος ἰδεῖν, ὥς εἰ με χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει·
 Ὡς τις ἀνὴρ ἀλαπαδνὸς ἀκικύς τ' οὐτιδανός τε.
 5 Εἴμ' οἷος νεκύων τίς ἐν εἰδώλοισι καμόντων,
 Ἀμμορος ὅς τ' ἔργων, τά τ' ἐνὶ ζωῖσι πέλονται·
 Τοῖς ἱκελος, κλῆμενοι οἱ κείαται εἰνὶ τάφοισι,
 Τῶν τε σὺ οὐκέτι που μιμνήσκειαι, οὐτ' ἀλεγίζεις,
 Σῆς κομιδῆς καὶ χειρὸς ἐπεὶ ἀπὸ πάμπαν ὄλοντο
 Ταμνόμενοι, τῶν τ' οὐκ ὄφθαι Φρεσὶν οὐκέτ' ἔοντων.
 6 Νέρθ' εἰσάς με βαθίστῳ οἷζύος εἰνὶ βερέθρῳ,
 Ἐς ζόφου ἠερόεντα, καὶ ἄσπετα βένθεα ρίψας.
 7 Μήνιος ἀργαλέης χαλεπὸν με μάλ' ἄχθος ἐπείγει
 Σεῦ μέγα χωομένου· τείρεις δέ με αἰνόφει αἰνῶς
 Πλημμυρίδεσσι κακῶν, καὶ κύμασι πᾶσι τεοῖσι.
 8 Γνωτοὺς μευ πηούς τε ἐμεῦ ἀπο νόσφιν ἔθηκας·
 Οἷ μοι κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἐταίρων

PSALMUS LXXXVIII. 303

- 6 Censore Domino humana gens quum nomina
Ad profitenda confluet;
Quis non Sionis se feret civem? inferi
Quis non colonus ambiet?
7 Tum vox Sionem carminum, tum vox lyræ
Canent Sionem & tibiæ:
Et nostra si quid audiendum vox sonet,
Laudem Sionis vox canet:
Et si quid animus voce dignum excogitet,
Animus Sioni serviet.

PSAL. LXXXVIII.

- 1 **L** Uce voco te, nocte voco te, sola salutis
Spes, columen, vitæ præsidiumque meæ.
2 Alme Parens, facilem ne vultum averte precanti,
Neve humiles durâ respue mente preces.
3 Mens hebetata malis torpet; confecta dolore
Funereas spectat languida vita faces.
4 Membra vigor liquit: mors unguibus imminet atris;
De tumulo tantum jam mihi cura meo est.
5 Corpora non aliter pallent sub mole sepulchri,
Vulnere quæ subito mors inopina tulit:
Perpetuis quæ sub tenebris oblivia condunt
Alta, salutiferam te retrahente manum.
6 Carcere ceu clausum, & cæca sub nocte sepultum,
Me prope lethææ gurgite mergis aquæ.
7 Usque premis, stratumque urges, supraque jacentem
Accumulas iræ flumina cuncta tuæ.
8 Me veluti scopulum fugiunt horrentque sodales,

Quos

- Τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν γε στυγέουσί με κηρόδι μᾶλλον
 Πάντες, ἐπεὶ σύ σφεας ἔμοι ἐχθοδοπῆσαι ἐφῆκας·
 Ἐν φυλακῇ κατερύκομ' ἐελμένος· οὐδέ πῃ ἐστὶν
 Ἐκβῆναι, οὔτ' ἔνδεν ἔμοι ἔτι φυκλὰ πέλονται.
- 9 Τὼ δέ μοι ὀφθαλμῶ γοόωντέ τε μυρομένω τε
 Οἰκίστα φθινύθουσιν, οἷζύος ἐξ ἀλεγεινῆς·
 Πρὸς σέ, Ἄναξ, ἐβόησ', ἰκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι
 Συνεχῆς ἡματα πάντα, σοὶ ὑψόσε χεῖρας ὀρεγνύς.
- 10 Ἡ ρὰ καταφθιμένων ἐν ὁμίλῳ θαύματα ῥέξεις·
 Ὅφρα σε κλείωσιν, νεκύων ἀμεινυὰ κάρηνα
 Αὔσις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡρώεντος·
- 11 Ἡ ρὰ τις ἐν φθιμένοισιν ἀνὴρ σὴν ἀμφιδὰ θήσει
 Μειλιχίην, ἥ ἀληθείην ποτέ σεῦ καταλέξει
 Εἰνὶ τάφῳ, πότμῳ τε τάφου κρυόεντος ἐταίρῳ·
- 12 Γνωτὰ δὲ θαύματά σευ ἔσεται χθονὸς ἐνὶ μυχοῖσιν,
 Ἡ ζόφος οὐλόμενος ναίει, καὶ νύξ ἐρεβεννή·
 Ἡ δὲ δικαιοσύνη σευ ἐν ἡροειδέϊ χώρῃ,
 Ἡ λήθη πολύυπνος ἔχει μέγαρον σκίοεντα·
- 13 Ἀλλὰ σ', Ἄναξ, ἰκέτευσά, καὶ εὐχολῆσιν ἐμῇσι
 Σὲ φθάμενος λιτανεύσω ἅμ' ἡοῖ Φαινομένηφι.
- 14 Τίπτε δ', Ἄναξ, ψυχὴν μευ ἀπώθει ἡδ' ἀθριζείς·
 Τίπτε δέ μευ ἀπο νόσφι τετὴν ἐκρυψας ὀπωπὴν·
- 15 Τείρομ' οἷζύϊ λυγρῇ, ἔχω δ' ἄχε' ἀκριτα θυμῷ·
 Κεῖμ' ὀλιγηπελέων, θάνατος δέ μοι ἄλχι παρέστη,
 Ἐξ οὗ παιδνὸς ἔην· σὰ δὲ δείματα θυμὸν αὐτχθεῖς
 Πάσχω, ἐπεὶ σύ-γ' ἄλαστον ἔμοι φρεσὶ τάρβος ἐνῶρσας.
- 16 Σὸς μοι ἐπιζάφελος χόλος ἔχραε, καὶ μ' ἐτάραξε·
 Δείματά σευ μ' ἔρραισεν, ἀπὸ χθονὸς ὤλεσέ τ' ἐμπης.
- 17 Ἦντε χεῖμαρροι ποταμοὶ περὶ τ' ἀμφί τ' ὄρουσαν·
 Πᾶν δ' ἡμάρ μοι ἐπῆλθον, ὁμοῦ δέ με κυκλώσαντο.
- 18 Τῇλ' ἀπάτερθεν ἔθηκας ἐμεῦ ἐτάρους τε φίλους τε·
 Γνωτοὶ τε πρὶν ἰόντες ἔμοι νῦν εἰσὶν ἄφαντοι,
 Καὶ κευθμῶνας ἔχουσιν, ἵνα σφέας μηκέθ' ὀρώμαι.

Quos portum afflictae spes erat esse rati.
Affixusque toro jaceo, ceu compede victus :

- 9 Languida cesserunt lumina victa malis.
Interea lassas tendens ad fidera palmas,
Te, veniente die, te, fugiente, voco.
- 10 Scilicet expectas, ut acerbâ morte perempto
Ostentes vires me revocando tuas?
An rediviva tuas in laudes ora resolvent,
Quos gelido tellus claudit avara sinu?
- 11 An tua sub tumuli bonitas cantabitur antro?
Vulgabuntve tuam muta sepulchra fidem?
- 12 Justitiampe tuam taciturna silentia pendent?
An referent vires nox tenebraeque tuas?
- 13 Ast ego, sancte Parens, supplex tua numina clamo:
Nec precibus vacua est hora locusve meis.
- 14 Sancte Parens, animæ auxilium cur subtrahis ægræ?
Cur surdâ miseras respuis aure preces?
- 15 Me dolor & primis labor anxius urit ab annis:
Me trepidi exanimant corde micante metus.
- 16 Me furor exagitat tuus, opprimit undique terror;
- 17 Agmen ut hybernæ, quod fata mergit, aquæ.
- 18 Æger, inops caris jaceo desertus amicis:
Nec noti ærumnis ingemuere meis.

Ψ Α Λ. ΠΘ.

- 1 **Μ**Ειλιχίνην αἰεὶ ἀναμέλφομαι Ἀθανάτοιο·
 Σὴν δέ τ' ἀληθείην, ὥς θ' ὄρκια πιστὰ πέλονται,
 Πάσῃσιν γενέσθην ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύσω.
- 2 Ἦ γὰρ ἐγὼν ἐφάμην, ἀγανοφροσύνῃν ἑλεόν τε
 Ἐμπεδὸν αἰὲν ἔσεσθαι· ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι
 Σὴ καὶ ἀληθεῖῃ θήσεις ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
- 3 Ὅρκια πιστὰ ταμῶν, ἐξαίτω μευ θεράποντι
 Σὺν τ' ἐθέμην, ἐφάμην τε, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
 Ὄμοσα καρτερόν ὄρκον ἐμῷ θεράποντι Δαδίδῃ.
- 4 Δώσω τοι παῖδας παίδων μετόπισθεν ἔσεσθαι
 Νωλεμές, οὐδέ ποτ' οὖν γενεὴ ἀσπερμος ὀλεῖται
 Νώνυμος· ἰδρύσω δὲ τεὸν θρόνον ἔμπεδον αἰεὶ.
- 5 Οὐραῖος εὐρύς ὑπερθεν, Ἀναξ, τεὰ θαύματ' αἰεῖσει,
 Σὴν δέ τ' ἀληθείην ὁσίῳ αὖ ὁμήγυριν ἀνδρῶν.
- 6 Τίς γὰρ ἐν οὐρανῷ ἐσθ', ὃς Ἀνακλὶ κεν ἰσοφαρίζοι;
 Ἢ τίς Ἀθανάτῳ πᾶσις ἰφθίμων περ ἑόντων
 Τλῇ ἴσον φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι αὐτήν;
- 7 Ἀνδρῶν εἰν ὁσίῳ ἀγορῇ Θεὸς ἦδὲ Διὶ κω
 Λίην αἰδοῖος πέλεται, δεινός τε μέγας τε
 Πᾶσι μάλ' ἀνθρώποις, οἳ μιν περὶ τ' ἀμφὶ τ' ἔασι.
- 8 Τίς τοι, Ἀναξ Θεός, ἴσος, ὁμοίης τ' ἔμμορε τιμῆς;
 Τίς τοι ἄναξ, κρατερός περ ἐὼν, σθένος ἰσοφαρίζοι,
 Ὅς ταμῆς πολέμοιο πέλεις, στρατιῇσι τ' ἀνάσσεις;
 Ἀμφὶ δ' ἀληθεῖῃ σε τεὴ κυκλώσατο πάντη.
- 9 Σὺ κρατέεις πόντοιο, καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης
 Ἰτχαναίεις, παύεις δὲ θ' ὕδωρ, ὅτε κύματ' ὀρώρῃ.
- 10 Αἰγυπλίῳ νέκυν ὥς τε δαικλιάμενου ξυνέαχας·
 Δυσμενέας δὲ διεσκέδασας κρατερῇφι βίῃφι,
 Σῶ τε βραχίονι· τοὶ δὲ διέτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλῃ.
- 11 Σὸς μὲν τ' ὁρατός ἐστι, τεὴ δὲ τε γαῖα μέλαινα·
 Σὺ χθονὸς εὐρυχόροιο θεμείλια νέρθην ἔθηκας,
 Σὺ χθόνα τεύξας ὁμοῦ, ὅσα τε χθόνα ναιετάουσιν.
- 12 Ἀμφότερον δὲ σὺ ποίησας, Βροχὴν τε Νότον τε·

PSALMUS LXXXIX. 307

PSAL. LXXXIX.

- 1 **T**U mihi carmen eris, rerum Pater optime, semper;
Notaque erit populis bonitas, me vate, futuris,
Pollicitique immota fides, dum sidera mundo
- 2 Volventur tacito: citius quoque sidera credam
In chaos antiquum lapso se condere mundo,
Irrita quàm sacri credam fore scœdera pacti,
- 3 His concepta tuo quondam cum Davide verbis:
- 4 Dum mare, dum tellus stare, dum sidera cœli,
Davidici generis mansuram in secula prolem,
Et stabilem regni ventura in tempora sedem.
- 5 Te, Pater, ætherii cœtus, te jure piorum
Secla hominum celebrant, patrantem ingentia mundo
Mirante; & stabilis jus inviolabile pacti
- 6 Servantem. Quem terra tibi, quem conferet æther,
Magne Parens?
- 7 quem siderei tremit omnis Olympi
Cœtus, & attoniti submissâ mente tyranni.
- 8 Armorum bellicque potens, quocunque moveris,
Alma fides clarâ circum te luce refulget.
- 9 Tu maris irati furias compescis, & undæ
Dejicis insanæ tumidos ad sidera fluctus.
- 10 Tu Pharon elatam lethali vulnere sternis,
Et quicunque tuis miserum caput objicit armis.
- 11 Tu terræ cœlique opifex; quæcunque capaci
Complexu facies mundi revolubilis ambit,
Auctorem agnoscunt:
- 12 Aquilo tibi servit & Auster;
X 2 Thabor

- Σοὶ δὲ γανύσσονται Ὀχθώρου ἐσπερίοιο,
 Ἡώου θ' Ἑρμῶνος ὁμοῦ αἰπεινὰ κάρηνα·
 Καὶ νῦν κεν οὐνομα τοῖσι τεὸν μέγα χάρμα γένοιτο.
- 13 Σοὶ κράτει, σθένει τε κεκασμένος ἐστὶ βραχίων·
 Ἰφθίμη δὲ τε χεῖρ, καὶ δεξιὴ ὑψιμέδουσα.
- 14 Εὐνομίῃ τε δίκῃ τε τεοῦ θρόνου ἔρμα πέλονται·
 Μειλιχίῃ καὶ ἀληθείῃ σέθεν ἅντα πάρεσιν.
- 15 Ὀλβιος ἐπλετο λαὸς, αἰοιδῆς οὐκ ἀδαήμων,
 Ὃς τ' εὖ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ σοὶ ἀλαλάξαι·
 Κεῖνοι σῆς γε, Ἀναξ, φάος ἀθρήσουσιν ὀπωπῆς,
 Σοῖς πίσυνοι ἀγανοῖσι προσώπασι, μειλιχίῃ τε,
 Ἀσκηθεές ζῶντες, ὃ τοι κεχαρισμένοι εἰσὶ.
- 16 Ὅδε σὺ οὐνόματι φρένα τέρψοντ' ἥματα πάντα,
 Αἰεὶ γηθόσυντοι καὶ εὐφρονα θυμὸν ἔχοντες
 Εὐδίκησι τεῇσι διαμπερές ἀγλαϊεῦνται.
- 17 Σεῦ γὰρ ἔκητι μένος σφιν ἀέξεται· ὃς δὲ τε πάσης
 Κῦδος σφιν καὶ ἀγάλμα βίης καὶ κάρτεός ἐστι·
 Σῇ δὲ φιλοφροσύνῃ καὶ κεν κέρας ἄμμιν ἀερεθῇ.
- 18 Ἐκ γὰρ τ' Ἀθανάτου ἔρυμ' ἀσφαλές ἄμμιν καὶ ἀσπίς
 Γίνεται· ἐκ θ' Ὀσίου Ἰσραήλοιο Μεδόντος,
 Ἡμέτερος βασιλεὺς, ᾧ τ' αὐτὸς σκῆπτρον ἔδωκεν.
- 19 Ἦν δὲ πάλαι ὑπαρ ἐσθλὸν, ὃ καὶ τετελεσμένου ἦεν,
 Ὅππότε φαινόμενός θ' ὁσίων τεῶν ἦλθες ἐναργής,
 Ὡδέ τέ που εἶπες, (θείῃ δὲ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή)
 Ἰφθίμῳ ἥρωϊ φῶος τε καὶ ἄλκαρ ἔθηκεν,
 Κυθήνας θ' ὑψοῦ τιν' ἀμύμονα φῶτα καθεῖσα,
 Τόνδ' ἐπεὶ ἐξελόμην, πάντος προβεβουλά τε λαῶν.
- 20 Εὐρον ἐμὸν θέρᾳποντα Δαβίδην, καὶ μιν ἐλαίῳ
 Ἐνδυκέως ἔχρισα, τῷ ἱῶν μευ λίπ' ἐλαίῳ.
- 21 Τῷ δέ τ' ἐμὴ χεῖρ ἄλχι παρέσσεται αἰὲν ἐτοίμη,
 Ρεῖ' ἐπαμυνόμεναι, ὅτε οἱ κακὸν ἐγλύθην ἔλθῃ·
 Τῷ τε βραχίων μευ δώσει κράτος οὐκ ἐπιεικλόν.
- 22 Οὔ τις ἐδυσμενέων βίτου δηλήσεται ἀπούρας,
 Οὐ δόλω οὐδὲ βίῃφι· κακὸν δὲ οἱ οὔ τις ἐποίσει
 Ἀνδρῶν δυσσεβέων, καὶ ἀτάσθαλον ὕβριν ἐχούτων.

PSALMUS LXXXIX. 309.

Thabor & occiduū qui condit vertice solem,
 Quique rubet radiis Hermon tepesactus Eois,
 Lætitiā exultant :

13 validæ tu robore dextræ
 Clara per immensum spargis miracula mundum.

14 Ante tuum solium tibi Justum apparet & Æquum :
 Ante oculos adstat Bonitas, & nescia flecti

15 Promissi sincera Fides. O terque quaterque
 Felices, quos festarum clangore tubarum
 Ad tua sacra vocas : quos sacri lumine vultūs
 Illustras ;

16 hilaresque tui sub nominis umbra
 Custodis :

17 bonitate tuâ super æthera vectis
 Das vires, decus, imperium ;

18 das impia contra
 Agmina, ceu clypeum, per dura pericula regem.

19 Tu tibi dilectum secreto numine vatem
 Implēsti, ut seclis daret hæc responsa futuris.

20 Ipse mihi legi media de plebe, meoque
 Imposui regem solio, qui protegat armis
 Isacidas, populoque meo qui jura ministret ;
 Davidis & sacro perfudi tempora olivo.

21 Huic animum viresque dabo, præsensque tuebor
 Perpetuo ;

22 ne fraude scelus, ne robur apertè
 Exitium ferat :

- 23 Πάσῃ διαρραίσω δήτους, ἔο τ' ἄντα δαμάσσω,
 Ὡς οἱ μὲν πρόσθεν Φεύγωσ', οἱ δ' ἄπισθε διώκη·
 Τοῖσί μιν ἐχθαίρουσιν αἰεκέα λοιγὸν ἐφήσω.
- 24 Τῷ δέ τ' ἀληθείῃ μευ ὁμοῦ ἑλεός τε παρέσται·
 Καί νύ κεν οὕνομά μευ κέρας οἱ καὶ κύδος ὀφέλλοι.
- 25 Θήσω δ' οἱ ἐν χερσὶ μέγα κράτος ἡδὲ θάλασσαν,
 Καὶ ἐνὶ δεξιτερῇ ποταμούς ἀλιμυρήντας·
 Ὅφρα τε παμβασιλεὺς, εὐρυκρείων τε γύνηται·
 Ἐξ ἀκαλαρρέϊταιο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο
 Ἀτσυρίου ποταμοῖο ἐς Εὐφρήταο ῥέεθρα.
- 26 Ὡδὲ τέ μοι ἐρέει, καὶ με προσπλύξεται ἄντην,
 Ἀτλα, πατήρ σύ μοι ἑσσι, Θεός, πᾶν τε φῶς τε.
- 27 Πρωτότοκόν μευ ἐθήσω, ἀδελφειῶν δ' ἄριστον·
 Δώσω δ' οἱ κρατεῖν, πάντων περὶ τ' ἐμμεναι ἄλλων,
 Ὅσσοι περ βασιλῆες ἐπὶ χθονὶ κοιρανέοντες.
- 28 Μειλιχίν δέ οἱ αἰὲν ἐμὴν ἑλεόν τε καθέξω·
 Ῥήτρη δ' ἀσφαλέως, ἐμά θ' ὄρκια πιστὰ φυλάξω.
- 29 Ἀλληλίου γενηῖν, ἵνα μὴ ποτε νύνημος εἴη,
 Θήσω οἱ ἥματα πάντα, καὶ ὃν θρόνον ἐμπεδον αἰεῖ,
 Νωλεμές Ὅφρα μένησιν ἅμ' οὐρανῷ ἀστερόεντι.
- 30 Ἦν δέ τε παῖδες ἐοὶ θεσμόν μευ ἡδὲ θέμιστας
 Καλλεῖπωσιν, ἐμῶν τε παρεκβαίνωσι δικάων·
- 31 Ἦν δέ τ' ἀτασθαλίῃσι τὰ θεσφατά μευ ἀλίτῳνται,
 Μηδ' ἐθέλωσιν ἐμῇσιν ἐφημοσύνησι πιθέσθαι·
- 32 Ῥάβδω σφέας πληγῇσὶ τ' αἰκελίῃσι δαμάσσω,
 Ἄτην τινύμενος σφετέρην, καὶ σχέτλια ἔργα·
 Καὶ ἰμάσω μαστίγι, κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔρεξαν.
- 33 Ἀλλὰ γε μειλιχίν ἑλεόν τέ μευ οὐχ' ἀλιώσω,
 Οὐτ' ὀλέσω, ὃν πρὶν οἱ ὑποστάς ἐξετέλεσσα·
 Ὅρκια πιστὰ ταμῶν, οὐ ψεύτομαι οὐτ' ἀπατήσω.
- 34 Ῥήτρης δὲ μνήμων ἔσομαι, καὶ συνθεσιάων,
 Οὗτοι ὑπερβαίνων· ἐπεὶ οὐ παλινάγρετον αὖθις,
 Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ἔπος ἔσσεται, ὃ, τί περ ἔπον,
 Ἐρξω δ' ὅ, τί νύ μοι ποτ' ἀμείψατο ἔρκος ὀδόντων.

PSALMUS LXXXIX. 311

23 ipse hostes, ipse impia sternet

Agmina :

24 nulla meam vertet sententia mentem :

Auxiliumque feram bonus ; & super ætheris axem

Nominis auspicio nostri se gloria tollet.

25 Jura dabit terris, rapido quas gurgite claudit

Hinc mare Sidonio fecundum murice, & illinc

Palmifer Euphrates.

26 Supplex me in vota vocabit

Ille patrem : Deus ille meus tu, (dicet) & unum

Præsidium, una meæ custodia certa salutis.

27 Hunc ego præcipuo contra dignabor honore,

Supra aliosque dabo rerum moderamina reges,

Quicunque immensum populis dant jura per orbem.

28 Nec meus absistet favor illi in secla, nec illi

Jurata æterni solventur foedera pacti.

29 Quin sobolem, & sobolis feros in cuncta nepotes

Secla dabo, & stabilis sceptrum immutabile regni,

Donec ab obscuris lucem sol dividet umbris.

30 Quod si posteritas mea foedera sancta profanet

Immemor,

31 & legem spernat, jussamque recuset

Ire viam ;

32 domitos pœnis duroque labore

Compescam, & plagis usque exercebo rebelles.

33 At neque destituam regem bonitate perenni,

Fœdera nec solvam ;

34 nec quod seriel ore profudi,

Ulla immutabit venturi temporis ætas.

- 35 Ὡς ὅστις ὅσιν μιν, ὃ μοι ὄρκος μέγας ἐστὶ,
Μήποτε Δαδίδη ψευστησέμεν, ὄρκια δ' αἰεὶ
Πιστὰ φυλαξέμεναι, τελέσειν τε οἱ ὥσπερ ὑπέστην.
- 36 Οὐδέ ποτ' ἀσπερμου τέκος οἱ νῶνυμνον ὀλεῖται·
Ἀλληκίου δ' αὐτοῦ γένος ἔσsetαι αἰὲν ὀπίσω,
Καὶ θρόνος οἱ παρ' ἐμοί γε διαμπερές, ἥελιος ὥς.
- 37 Νωλεμέως ἔsetαι, μενέει δέ τε ὥστε σελήνη·
Μάρτυρος ἥτε πιστὸς ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι.
- 38 Ἀλλὰ γε σὺ Χριστὸν σὸν ἀπώσαο τηλόθι μάλλον,
Ὅς τ' ἀπὸ θυμοῦ σοι, καὶ οἱ ἀσπερχές κεχόλωσο.
- 39 Συνθεσίην αἰώσας, ἰδ' ὄρκια σοῦ θεράποντος·
Καθ' οἱ στέμμα βαλὼν κεφαλῆς κοιήσι μίηναι.
- 40 Πάντα δ' ἃ ἔρκε' ἀμάλδυνας, καὶ τείχεα μακρά·
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσας, καὶ ἔρειψας ἐπάλξεις.
- 41 Πᾶσι παρερχομένοισιν ἔλωρ καὶ κύμα τέτυκται·
Αἰδώς τε λῶθη τε περικλιόνεσσιν ἐοῖσι.
- 42 Δηῖων δέξιτερην ἡδὲ κράτος ὑψόσ' ἄειρας·
Δυσμενέας δ' οἱ πάντας εὐφροσύνησιν ἵηνας.
- 43 Καὶ οἱ ἀνέγναμψας ξίφεος μεγάλοιο ἀκωκῆν,
Οὐδ' οἱ κῦδος ἔδωκας ἐν αἰνῇ δηιότητι,
Οὐδέ τι καμμοινήν, μελεῇ δέ οἱ ἄορος ὀρμή.
- 44 Παῦσας μιν τιμῆς τε καὶ ἀγλαΐης ἐρατεινῆς,
Σιφλώσας· κατὰ δὲ θρόνον οὐ βέβληκας ἔραζε.
- 45 Ὡς δ' οἱ ἥθης αὐτοῦ ἀπώλεσας, αἶψα δὲ γῆρας·
Πρὶν ὥρῃ μιν ἔχεν· λῶθη δέ μιν ἀμφεκάλυψας.
- 46 Ἀλλὰ τὴν τέο μέχρις ἐμεῦ ἀποπάμπαν ὀπωπὴν,
Ἀθάνατε, κρύψεις; λήσεις δέ με νωλεμές αἰεὶ;
Ἢ σ' ἄμωτος χόλος αἰσθήσει, δριμεῖά τε μήνις,
Καισμένη, ὥσεί τε πυρὸς μένος αἰδομένοιο;
- 47 Μυῆσαι ἐμεῖ, ὥς ἀβληχρός τ' ἐμ' ὠκύμορός τε,
Ὡς ὀλίγος βίος ἐστὶ, μινυθαδίοῦ τέ μοι αἰῶν·
Τῶν σὺ μάλ' ἐν θυμῷ μιμνήσκεο· τίπτε δὲ πάντων
Μὰ ψ αὐτως ποιήσας ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων;

- 35 Quippe semel sancto firmavi foedere, jurans
Per me, Nulla dies initi cum Davide pacti
Immemorem arguerit :
- 36 soboles, dum secula mundus
Volvit, ei patrii sceptri moderamen habebit.
- 37 Esto mihi sol testis ad hæc, & conscia luna,
Cum quibus æquævum sceptrum Judæa tenebit.
- 38 At nunc, Sancte Parens, tumida inflammatus ab ira,
Projicis electum regem :
- 39 rata foedera pacti
Negligis, & capiti sacrum diadema revulsum
Sternis humi, & populis præbes calcare profanis.
- 40 Nuda patent hosti disjectis oppida muris :
Si qua manet, gelidâ formidine concutis arcem.
- 41 Cunctis præda sumus populis: rapiuntque feruntque
Vicini, insultantque malis, miserofque protervis
- 42 Vocibus illudunt. Hostis tu robore dextram
Interea firmas, perfundis pectora dulci
- 43 Lætitiâ : ac gladios hebetas in vulnera nostros :
Nec recreas fractos duro in discrimine belli.
- 44 Jam decus & regni splendor, jam proxima cœlo
Majestas versa in tenebras, solique superbi
- 45 Gloria strata jacet. Brevis immatura juvenatæ
Stamina præcidis : miseræ pars ultima vitæ
In luctu, in squalore ignominiaque senescit.
- 46 Quem finem dabis ærumnis? nunquamne tuorum
Respicias clades vultu placatus amico?
An, ceu flamma furens, semper tua sæviet ira?
- 47 Ipse memor tecum reputa, quàm concita nostræ
Tempora prætereant vitæ: frustra ergo creâris
Humani generis sobolem?

48 Τίς που αὐτὴν ζώει, καὶ ὅρα Φάος ἡελίοιο,
Ὅς θάνατόν τε μέρου τ' αὐτὴν ὄψεται ὀφθαλμοῖσι,
Κῆρα Φυγῶν, ψυχὴν δ' ἣν ῥύσεται ἐξ αἰδᾶο;

49 Ποῦ σευ, Ἄναξ, ἑλεός τε Φιλοφροσύνη τε παλαιή,
Πιστὴ, ἣν Δαβίδῃ ὑπέσχεο ὄρκου ὁμόσας;
50 Μνησai, Ἄναξ, λώβης τε καὶ αἰδοῦς σῶν θεραπόντων,
Φράζεά θ', ὥς μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι
Πολλῶν τε κρατερῶν τε φέρει κακ' ὄνειδέα λαῶν.

51 Οἷοι δυσμενέες σευ λωβητῆρές ἔασιν·
Οἷον ὄνειδος, Ἄναξ, ὥς αἰσχεα πολλά τ' ἔχουσιν,
Ὡς θυμαλγέ' ἐλεγχέειν, Χριστοῖο τεοῖο
Ἰχνησιν ἠδὲ πώδεσσιν ἐλεγχέειν ἀνέβηκαν.
52 Νωλεμέως αἰνεῖσθω Ἄναξ· ὦδ', ὦδε γένοιτο.

Ψ Α Λ. 5.

1 **Ἦ** ῥα σύ γ' εἴλαρ, Ἄναξ, ἀλευρή θ', ἥ σόσι εἰμὲν,
Πάσῃσι γενεῇσι διαμπερές ἄμμι τέτυχαι.

2 Πρὶν ἢ οὔρεα μακρὰ χάος προφώωσδε τεκέσθαι,
Ἦέ σε τεκλῶσύνῃσι καμεῖν κλυτὰ πείρατα γαίης,
Καὶ χθόνα πολυβύτειραν ἔδος μερόπων ἀνθρώπων,
Αἰὲν ἀπ' ἀρχῆθεν Θεὸς ἔπλεα σὺ προπάροιθεν,
Ἐπλεο σὺ προπάροιθε, καὶ ἔσσεαι αἰὲν ὀπίσω.

3 Ἐς πότμου κατάγεις δαῖλόν βροτόν, ἔς τε κονίην·
Εἶπες δὲ, Στρέψαιτε παλιμπετές ἔθνεα φωτῶν,
Κεῖσ' ὅθεν ἐκτεγάατε, καὶ αὖθις γαῖα γένοισθε.

4 Καὶ γὰρ ἑαυτὰ σέθεν, χθιζή ὥς ἡμέρῃ σῇ,
Ὅφρα παρώχνηεν, φυλακὴ θ' ὥς νυκτὸς ἀμολγῶ

PSALMUS XC.

315

- 48 ut brevis exigit ævi
Tempora, perpetuo curarum exercita fluctu ?
Dum fractam luctu & morbis, seniove, sepulchri
Clauserit obscuro Mors illacrymabilis antro.
- 49 Heu bonitas ubi prisca ? fides ubi pristina ? ubi illa
Fœdera conceptis quondam cum Davide verbis
- 50 Facta tibi ? Cerne opprobriis quibus impia servos
Turba tuos premat insultans: quàm multa silenti
Clausa sinu maledicta feram, dum turba profana,
Dum circum innumeræ gentes convicia fundunt ;
- 51 Nosque tui Christi verbis petulanter amaris
Adventum sperare jubent.

- 52 At tu bone rerum
Conditor, æterno verax celebraberis ævo.

PSAL. XC.

- 1 **C**œlitum Rector bone, ab usque primis
Seculis mundi rudis & juvenatâ,
Qui laborantes ope sublevasti
Semper amicos :
- 2 Antequam tellus nova parturiret
Montium saltus, tegetetque montes
Lucidus cœli decor, ante metas
Lucis & umbræ ;
Tu manes idem Pater orbis, unus
Nec vices rerum patiens, nec ævi
Termino clausus brevis : unus expers
Finis & ortus.
- 3 At brevis nobis miseræque vitæ
Fila paulatim tenuas, senecta
Donec in putrem cinerem caducos
Solverit artus.
- 4 Tempus annorum tibi mille, lucis
Instar hesternæ, fluidique puncti ;

Nulla

Ῥεῖα παρέρχομένη, τὼς χίλιοι εἰς ἐνιαυτοί.

5 Τοὺς δ' ἀπόερσας ὁμοῦ ποταμῷ πλῆθοντι ἑοικῶς
Χειμάρρῳ· οἱ δ' ὥκα παρήλυθον ἥτ' ὄνειρος,
Ποίη θ' ὥς, ἥ τ' εἶθαρ ἄμ' ἡοὶ ῤεῖα παρῆλθεν.

6 Ἡ τε πρῶτ' ἐθήλε, καὶ ἀλδήσκουσα πέφυκεν,
Ῥίμφα δὲ παρμέμβλωκε, μινυνθάδιός τε οἱ αἰών,
Ἡδὲ τάχ' ἐξετάμη ποτὶ ἔσπερα, καὶ ἐμαράνθη.

7 Καὶ γὰρ σεῦ κοτέοντος ἀπολλύμεθ', ἄμμε τ' οὐκ
Τάρβος τε φρένας εἶλεν, ὅτ' ὥσπερ χῆς μεναίνεις.

8 Ἡμέτερ' αἴσυλα ἔργα σέο προπάροιθεν ἔθνης·
Καὶ ἀλιτήματα κρυπλὰ τῆς μετὰ φείγος ὀπωπῆς.

9 Ῥίμφα γὰρ ἡμετέρη διὰ σὸν χόλον οἴχεται αἰών·
Φεύγει δ' ἥματα πάντα κυλινδομένων λυκαβάντων,
Τῶν δὲ τάχα φθιμένων βίος ἀνεται, ὥς τε νόημα.

10 Ἐπὶ ἐτέων δεκάδες πέρας ἡμετέροιο βίοιο,
Εἰ δὲ καὶ ὀγδώκοντα περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
Εἶδομεν ἡγορέη, (παῦροι δὲ τε ἀνέρες εἶδον)
Ἀλλ' οὐκ ἠβῶντες οἰζύομεν κακὰ πολλὰ,
Ἐκ τ' ὀλιγηπελίας, πρὶν γήραος οὐδὲν ἰέσθαι,
Ζῶομεν ἀχρῦμενοι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ·
Ὡς ἄφαρ ἐκ τ' αἰὼν ἐτάμη, καὶ ἀφίπλάμεθ' ἡμεῖς.

11 Τίς ῥ' ἔγνω ὅσσου κράτος ἔπλετο σοῖο χόλοιο;
Οἷα σε αἶδετ' ἀνὴρ, ὥς οἱ σεῦ εἰσάτο μῆνις.

12 Ἡματ' ἀριθμῆσαι βιότου ὥς ἄμμε δίδασκε,

Καρδίη

Nulla decursus quod ubi recessit
Signa relinquit.

5 Nostra vanescit tenues in auras
Vita, per fidas velut unda arenas;
Aut velut sensus per opaca ludens
Noctis imago.

6 Herba ceu verno saturata rore
Manè, mox languet medio sub æstu,
Mox humi comis jacet arefactis
Vespere sero.

7 Præter & vitæ mala tot fugacis,
Quæ voluptates vitiant amaro;
Ira turbatis tua semper instans
Pectora vexat.

8 Quicquid erramus temere aut malignè,
Quæ timor celat tenebris pudorve,
Tu vides; nec te latet inquieti
Pectoris æstus.

9 Dum tui pœnas meritas furoris
Mens reformidat, prope cogitatu
Ocyus vitæ spatium citatis
Aufugit alis.

10 Septies denos spatiosa in annos
Vita procurrit: quibus est senectæ
Firmior, ferme in decimum supersunt
Amplius annum.

Quid senectutis memorem labores?
Transvolat blandæ breve ver juventæ,
Inquies curis miserisque morbis,
Ocyus Euro.

11 Deinde quis justæ tolerabit iræ
Impetum, si jam jubeas nocentes
Pro modo offensæ numeroque justas
Pendere pœnas?

12 Sic Pater, sic ô, numerare fluxæ
Nos doce vitæ spatium; caducis.

Mens

Καρδίη ὄφρ' εἰδῶμεν ἐπιφροσύνας ἀνελέσθαι.

13 Στρέψον, Ἀναξ· τέο μέχρι· σὺ δ' ἴλασθ' ἔνθεο θυμῷ.
Μηκέτι νῦν χαλέπαινε τόσον θμώεσσι τειῶσι.

14 Πρωτὶ μάλ' οἶκτος ἔλοι σε, ἄδην δέ τε ἄμμι γένοιτο
Σῆς ἀγανοφροσύνης· καί κεν τότε γηθήσαιμεν
Θυμῷ νωλεμέως, κεχαροίμεθ' ἅ τ' ἡμᾶτα πάντα.

15 Ἐσθλα δίδου πάλιν ἄμμι, γένοιτό τε ἔξ περ ὀπίσσω
Ὅλος, ἀτὰρ νῦν δητὰ κακοῖς ἐχόμεσθ' ἔγε πολλοῖς·
Εὐφρηνον δ' ἡμέας, ὅσαι ἡμέραι ἐκ σέθεν ἦσαν
Πρώην λευγαλεία, ὅτε κῆδεά τ' ἄμμεν ἐφῆκας·
Ἐσθλὸν δ' αὐτὶ κακοῖο δίδους χαρίεσσαν ἀμοιβήν
Νῦν τελέσης, ἐτέων ἀνθ', οἷς ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.

16 Ἐργον ἀρίζηλον τελέθῃ θμώεσσι τειῶσιν,
Αὐτοῖς τ' ἔργον σευ, κῦδός τε σφῶσι τέκεσσω.

17 Αἶγλη δ' ἄμμι φάρι τερψίμβροτος Ἀθανάτοια,
Ἡμετέροιο Θεοῖο· σὺ δ' ἴλαος ἄμμι γένοιτο,
Χειρῶν τ' ἔργον ἄεξ' Ἰθυυέ τε ἡμετεράων,
Χειρῶν ἔργον ἄεξ' Ἰθυυέ τε ἡμετεράων.

Ψ Α Λ. 5Α.

1 **Ε**Ν ΚΕΥΘΜΩΝΙ Θεοῦ ὃς ὑπερτάτου οἰκία ναίει,
Μιμνάζει μάλ' ἔκηλος ὑπὸ σκιῇ Ἀθανάτοιο,
(Ὅς πάντων κρατέει, ἐπεὶ οἱ σθένος οὐκ ἐπιεικίου)
Ἀτρέμας ἔνθ' εὐδων, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἐστὶ κακοῖο.

2 Θαρσήςσας ἐρέω, Θεὸς ἐπλετό μοι ἀλεωρή,
Ἄλκαρ ἐμὸν, μέγα θ' ἔρμα, Θεὸς τέ μευ, ᾧ κε πεποιθῶ.

Mens ut à curis revocata, veri

Lumen honesti

13 Cernat. O tandem placidus favensque

Desine irarum, propiusque servis

Semper assuetâ tibi lenitate

Consule fessis.

14 Fac, tuæ fructu bonitatis aucti,

Gaudio tandem satiemur: ægris

Liberi ut curis reliquos agamus

Suaviter annos.

15 Cedat & lætis fugiens vicissim

Luctus, exacto modus & labori

Par voluptatis subiens amarum

Mitiget ævum.

16 Facta, majestas, opera, amplitudo

Nota sint servis tua, posterisque

Nota servorum, tua qui libenter

Jussa capeſſunt.

17 Fac, tuæ semper bonitatis ut nos

Splendor illustret, bone Rector orbis:

Gratiæ aspirans favor actiones

Prosperet omnes.

P S A L. XCI.

1 **S**I protegendam præsidio Dei

Credas salutem, rem, sobolem, domum;

Infana quum fors intonabit,

Si Domini fugias sub umbram;

2 Securus omnem fer violentiam

Sortisque mortisque, & tetricas minas

Contemne: securus tumultum

Despicias creperi duelli:

3 Ἡ νύ κέ σε ρύσαιτο ὑπ' ἐκ παγίδος στονούεσσης
Ἰξευτέω, καί σοι ἀπ' αἰκία λαιγὸν ἀμύναι.

4 Ἀπ' ἑρά σοι σκέπας ἔσται, ὅ, τε σκιῇ ἀμφικαλύψει,
Ἀτκήθης τ' ἔσει, πίσυνος πλερύγεσσιν ἑῷσι·
Τοῦ δέ τ' ἀληθείη σάκει ὥς θάρσυνος ἔσσειαι,
Ὡς σάκει στιβαρῶ, ὥς ἀσπίδι τ' ὀμφαλοέσση.

5 Οἷ σοι νυκτερινὰ φρεσὶ δείματα τάρβος ἐνόρσει·
Οὐδέ τι πικρὸς οἶστος, ὅ, τ' ἔνθα καὶ ἔνθα ποτᾶται
Ἡμάτιος, θάνατόν τε φέρων καὶ κῆρα μέλαιναν.

6 Οὐ κακὴ ἰς λοιμοῖο, καὶ ἠερόφοιτις ἐρινύς,
Ἡ τε κρυφιδὸν ἀλάτται ἀδευκέα νοῦσον ἰεῖσα·
Οὐ κῆρ οὐλομένη, ἥ καὶ μέσω ἡματι θύει
Ἀμφαδίην μάρψασα, καὶ ἐν φάει ἄνδρας ὄλεσσε.

7 Χίλιοι ἐγγύθι τοι περὶ τ' ἀμφί τέ σ' αἰπὺν ὄλεθρον
Λευγαλέως ἀπολεῦνται ἐπὶ τήριμοι ἔνθα καὶ ἔνθα·
Μυρίοι, ὅσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη,
Πάντες ἐπασσύτεροι ἐπὶ δεξιᾷ σοι πεσέσονται·
Ἀλλὰ σύ γ' ἀτκήθης καὶ ἄνουςος τῶνδε πεσόντων
Στήσεται ἐν τοσσούτῳ ἀπολλυμένων περ ὁμίλῳ,
Οὐδέ τοι ἀσσοτέρῳ κακὸν ἔσσεται, οὐδ' ὀλίγου περ
Οὔ ποτ' ἐπιγράψει χροᾶ σεν θανατηφόρος ἰός.

8 Ἀλλὰ σύ γ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, ἠδὲ νοήσεις,
Οἷον χέτλιοι ἄνδρες εἰκότα μισθὸν ἄρουντο,
Σφῆσί τ' ἀτασθαλίῃσιν αἰκία πώτμου ἐπέσπον.

9 Ὅτι σοι ἐλπωρὴν ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
Καὶ κράτος ἔμμεν' ἔφησθα· Θεὸν δέ τε ὑψιμέδοντα
Ἀλκαρ σοι πύργου τ' εἶλαρ τ' ἄρρηκτον ἔθηκας.

10 Οὔτε τι πῆμα κακοῖό τοι ἔσσεται, οὔτε τις ἄτη,
Οὔτε τις οὖν λοιμὸς φθισίμβροτος, οὔτε τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ χεδὸν ἔχεται ὀππόθι ναίεις.

11 Ἀγγελοι οὐρανίωνες (ὁ γὰρ Θεὸς ὧδ' ἐπιτέλλει,
Ἐν πάσῃσιν ὁδοῖσι παρισταμένους σε φυλάσσειν,
Ἡδ' ἐπιούρους σεν, πομπούς καὶ ἀπήμονας εἶναι)

- 3 E fraude cæca te Deus eximet,
 Frangetque casses insidiantium :
 Nec sæviens latè venenum
 Lethiferæ patiere pestis.
- 4 Expandet alas te super, & suis
 Pennis fovebit rebus in asperis :
 Certusque promissæ salutis
 Sub clypei latitabis umbra.
- 5 Noctis per atræ cæca silentia
 Non expavesces cæca pericula :
- 6 Non luce grassantem timebis,
 Perniciem, nec aperta bella :
- 7 Interque strages mille cadaverum
 Dextrâ, sinistrâ mille cadaverum,
 Periculorum exfors, propinquam
 Incolumis fugies ruinam.
- 8 Pœnam luentes interea malos
 Lætus videbis :
- 9 præsidio Dei
 Securus armorum & tumultûs,
 Ceu validis tegerere muris.
- 10 Nec te, nec ædes vis propiùs tuas,
 Aut damna tangent.
- 11 nam Deus Angelos
 Custodiæ tuæ salutis
 Præficiet, vigilesque ad omnes
 Motus, viarum qui referent moras :

- 12 Χέρσ' ὑπερείδοντές σοι ἀμύντορες αἰὲν ἔσονται
 Ὀππόθι κεν βαίης· ἵνα μήποτε πῆματι κύρσης,
 Μηδὲ πώδα βλάβῃς, κόψῃς τε, λίθοιο τ' ἐπαύρης.
- 13 Τῷ μάλα θαρσύνσεις, καὶ λαῖξ' ἐν θήρεσι βαίνων,
 Σμερδαλέῳ τε λέοντι καὶ ἀσπίδι Φοινηέσση·
 Καδδὲ νέου γε λέοντα δράκοντά τε ποσσὶ πατήσεις·
- 14 Οὐνεκά οἱ Φίλος εἰμὶ, τίει δέ με κηρόθι μᾶλλον,
 Ἐξοχα, τῷ καὶ ἐγὼ μιν ῥύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 Ἐρκος δ' ἔσσομαι αὐτῷ, ὅτ' οὐνομά μευ σάφα οἶδε.
- 15 Λισσόμενός με βοήσει, ἐγὼ δ' ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
 Καὶ οἱ ὁμαρτήσω, παρὰ τ' ἔσσομαι ἡματι λυγρῷ,
 Πρόφρων, καὶ μιν ἀτέρπου οἰζύος ἐξανάλυσω,
 Ῥυσομαι ἔκ τε κακοῖο, καὶ οἱ μέγα κῦδος ὀρέξω.
- 16 Ἀλλὰ καὶ οἱ δώσω δητὰ ζωῶσι μετεῖναι,
 Ὅφρα τ' ἄδην αἰῶνος ἔχῃ μακρῆς τε Φίλης τε,
 Αἰεὶ καὶ σόος ᾗσι· Φόως δέ μευ οἱ ἀναδείξω.

Ψ Α Λ. ΨΒ'.

- 1 **Α** θάνατ', ἥ καλὸν σε κλείειν, καὶ σὸν αἰεΐδειν
 Αἶνον, καὶ κλυτὸν οὐνομ', Ἄναξ, ὕπατε κρείόντων.
- 2 Σὴν ἀγανοφροσύνην ἅμα τ' ἡοῖ φαινομένηφιν,
 Ἥδε τ' ἀληθείην ἀγγέλλειν νυκτὸς ἀμολγῶ.
- 3 Ὅργανῳ ὑμνεύειν δεκαχόρδῳ αἰολοφώνῳ,
 Μολπῆς τ' ἐξάρχειν, καὶ ναβλίῳ ἡχήεντι,
 Καὶ καλὸν κιθαριζέμεναι φόρμιγγι λιγείῃ.
- 4 Οὐνεκ' εὐφροσύνησιν, Ἄναξ, μοι θυμὸν ἵησας,
 Οἶον ἔργας· ἐγὼ δὲ μετὰ φρεσὶν ἀγλαϊεῦμαι,
 Χαιρήσω τ' ἔργοισιν, ἃ χερσὶ τεῆσιν ἔρεξας,
- 5 Ὡς μεγάλ' ἠδ' ἐκπαγλά σευ, Ἀθάνατ', ἔργα πέλονται,
 Ὡς πολυεσθέα τ' εἰσὶ τεοῦ μελεδήματα θυμοῦ.

PSALMUS XCII.

323

12 Qui per salebras te manibus ferant,

Ne faucietur pes recussus

Objicibus scopulorum acutis.

13 Securus atras inter & aspides

Deges, ferarum & pignora tigridum:

Tutusque calcabis dracones,

Et Libycæ catulos lænæ.

14 Observat inquit me Deus unicè, &

Honore nomen prosequitur meum:

Laboriosis hunc vicissim

Incolumem eripiam periculis.

15 Præsens vocanti subsidium feram;

Et imminenti rebus in asperis

Fato eximam: exemptoque honorum

Eximium decus arrogabo.

16 Fixo virenti robore tranfigat

Seræ senectæ tempora suaviter:

Meosque monstrabo beare

Quâ soleam ratione amicos.

PSAL. XCII.

1 **T**E prædicare, laudibus te prosequi,
Rex alme coelitem, decet.

2 Seu sol Eoâ luce terras purpuret,

Seu nox tenebris obruat;

Lux prædicantem me tuam clementiam,

Nox audiet constantiam:

3 Nec voce tantùm, sed canorâ barbitò,

Sed cymbalo, sed nablio.

4 Operum tuorum tacita cogitatio

Animum jacentem exfuscitat:

Quum facta reputo, gestiunt præcordia

Perfusa dulci gaudio.

5 O opera! facta ô magna verè! ô sub cava

Consilia nube condita!

- 6 Νήπιος οὐ τόδε οἶδε, καὶ οὐκ ἐνόησε χαλίφρυν·
- 7 Ὡς ὀλίγου περ ἀλειῖται ἀνέδραμον, ἥντε χόρτος,
Τηλεθώσι δὲ πάντες ἀτάσθαλα μηχανώοντες,
Ὅφρα πρόχυν κακῶς ἀπολοίατο βωλεμές αἰεῖ.
- 8 Ἀλλὰ σύ γ' αἰέν, Ἄναξ, πανυπέρτατος ἡματα πάντα.
- 9 Δυσμενέες γάρ σοι καὶ ἀνάρσιοι οἵπερ ἔασι,
Δυσμενέες σοὶ ὀλεῦνται, Ἄναξ· διὰ δ' ἄλλυδις ἄλλη
Τρέσσουσιν πάντες, τοῖσιν φίλου αἵσυλα ρέζειν.
- 10 Αὐτὰρ ἐμόν γε κέρας, κέρας ἥντε μουνοκέρωτος,
Ἵψός ἀειράμενός μοι ὑπέρτερον εὖχος ἔδωκας·
Καί κεν ἀλειφοίμην χλωρῷ ὥτε καὶ λίπ' ἐλαίῳ.
- 11 Δυσμενέας δὲ παθόντας ὃ μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ
Ὅψομαι ὀφθαλμοῖσι· καὶ οὐάσι πτότμου ἀλειτέων
Πεύσομαι, οἱ ἐπ' ἐμοὶ γε κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν.
- 12 Ἀνθήσει δὲ δίκαιος ἀνὴρ Φοίνικι ἑοικῶς
Καλῇ, ἀεξόμενος κέδρος ὥς μάλα τηλεθώσα,
Βλωθρῇ, ἥ βήσσησιν ἐνὶ Λιβαύοιο πεφύκει,
Ἥ τε πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἴει ταυυήκεας ὄζους.
- 13 Οἱ πεφυτευμένοι εἰσὶν ἐν οἴκῳ Ἀθανάτοιο,
Καί κεν τηλεθόωεν ἐν αὐλῇσιν Θεοῦ ἀμῶν.
- 14 Οἴσουσιν δ' ἔτι καρπὸν ἐν ἄκρῳ γήραος οὐδῶ·
Καὶ λιπαροί, θαλεροί τ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔσονται.
- 15 Ἀνέρες ὅφρ' εἰδῶσιν, Ἄναξ ὅτι ἐστὶ δίκαιος·
Ἄλκαρ ἐμόν, τῷ δ' οὔτις ἀτασθαλίῃ ἐνὶ πάμπαν.

- 6 Confilia cæcis mentibus mortalium
Ignota!
- 7 qui non cogitant
Florere pravos instar herbæ, quam fovet
Sol lenis, humor educat:
Mox instar herbæ frigorum afflatu levi
Marcentis evanescere.
- 8 Tu semper idem permanes, nec sentiens
Rerum vices, nec temporum.
- 9 Sceleris amicos ac tuos hostes premet
Ruina inevitabilis.
- 10 At me fovebis patriâ indulgentiâ,
Crudo vigentem robore:
Et rore mitis balsami vultum imbues,
Roseo juventæ lumine.
- 11 Oculis malignis qui tuentur me hostium
Pascam ruinis lumina;
Et impiorum, qui creant molestiam
Mihi, lætus excidium audiam.
- 12 Ceu palma, justus germinabit interim,
Aut cedrus in Libani jugo;
Quam non procellæ, non calor, non frigora
Honore nudant frondium.
- 13 Quæ planta firmis hæserit radicibus
In æde Domini aut atriis,
Se flore amceno frondibusque vestiet:
- 14 Fluxique lapsu temporis
Ægræ senectæ damna nulla sentiet,
Onerata largis fructibus:
- 15 Ut nota cunctis gentibus sit æquitas
Domini potentis: qui meæ
Arx est salutis una, qui nunquam malæ
Affinis est injuriæ.

Ψ Α Λ. 5Γ.

1 **Α** Θάνατος βασιλεύει, Ἄναξ, καὶ ὑπέρτατός ἐστι.
Κυδός τ', ἀγλαΐην τ' ἐπιειμένος, εἰμένος ἀλκὴν
Ζώσατο· γαῖα δ' ἄρηρε, καὶ οὐ ποτέ κεν τρομέοιτο.

- 2 Καὶ πάλαι ἐστήρικτο τεὸς θρόνος ἔμπεδον αἰεὶ.
Αὐτός τ' αἰεὶ ἔησθα, πρὸ πασάων γενεάων.
- 3 Δεινὸν, Ἄναξ, βρέμεται ποταμῶν ἀλεγγινὰ ῥέεθρα.
Ἦχ' ἔνθ' ἐσπεσίην ποταμοὶ κελάδοντες ἰεῖσι.
Ῥοχθεὶ μὲν μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο,
Ἵψι δὲ κορυβύεται, κορυφούται τ' ἄσπετον ὕδωρ.
- 4 Ἵψι δ' Ἄναξ κρείσσω πολλῶν ὑδάτων ὀρυμαλδοῦ.
Εἰ καὶ κύματα μακρὰ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Δεινὸν μορμύρει, πολλὸν δ' ὅδε κάρτεϊ νικᾷ.
- 5 Θέσφατά σευ μάλα πιστὰ πέλει· τεοῦ, Ἀθάνατ', οἴκου
Κόσμος αἰεὶ ὁσίη, καὶ ἀριπρεπὲς ἔπλετο κάλλος.

Ψ Α Λ. 5Δ.

- 1 **Ο** ρσευ, Ἄναξ ὁ Θεός, οὐ περ τίσις ἐστὶν ὅπῃς τε,
(Ἢ τ' ὀπίσω περ ἰούσα, κίχ' ἐβροτὸν, ὅς κεν αἰ-
Οὐ τίσις ἐστὶν ὅπῃς τε, Θεός, δεῦρ' ἄμμι φάεινε. [μάρτη])
- 2 Ὅρσεο νῦν, πάσης ὅς τε χθονός ἐσσι δικαστῆς,
Κρίνων ἔθνεα πάντα· καὶ ἐς θρόνον ὑψός' ἀερεθεῖς
Τοῖσιν ὑπερφιάλοισιν εἰκότα μισθὸν ὅπαζε.
- 3 Ἔως πότε ἀλειῖται, Ἄναξ, καὶ ἀτάσθαλοι ἀνέρες αὐτῶς,
Ἔως πότε δυσσεβέες καὶ ἀτάσθαλοι ἀγλαϊεῦνται;
Ἦπου ὑπὲρ μοῖραν κενεαυχέες αἰὲν ἔσονται;
- 4 Ἔως πότε ἀγνηροῖα ἔπεα στερέ' ἐκβαλέουσιν
Ἵψαγόραι; τέο μέχρις ὅσοι κακὰ μηχανώονται,
Μαῖψ' ἔτι τολμήσουσιν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι;
- 5 Λαὸν σὸν ραίουσιν, Ἄναξ, τρύχουσί τε κληῖρον.

P S A L. XCIII.

- 1 **J** Am Dominus rerum imperium suscepit, amictus
Decore multo & dignitate : robore
Jam sese accinxit : Dominus, qui mœnia mundi
Firmavit, ullo non movenda seculo.
- 2 Cujus ab æterno solium est immobile regni,
Ut ipse, nullas temporum metuens vices.
- 3 Flumina præcipientes volvant cum murmure fluctus,
Et æquor undis æstuet minacibus ;
- 4 Compescit Dominus gravidis turgentia nimbis
Flumina, minacis sternit undas æquoris.
- 5 Stat fixum, & cunctis manet invariable seclis
Quodcunque Dominus ore sancto protulit :
Quæque ædem exornant Domini sacra mystica, nulla
Oblivionis damna feræ sentient.

P S A L. XCIV.

- 1 **O** Fraudis ultor, sceleris ô vindex Deus,
Ostende numen impios contra tuum.
- 2 O juste judex orbis, expergiscere,
Meritisque poenis reprime arrogantiam.
- 3 Quousque tandem, Rector orbis optime,
Sese superbè jactitabunt impii ?
- 4 Devota sceleri factio in scelere suo
Plaudit, sibi que fabulis stultis placet :
- 5 Tuumque populum pedibus interim premunt,
Tuam protervè hæreditatem proterunt :

- 6 Χήρας τε, ξείνους τ' ὀλέκουσιν ἀπηνεΐ θυμῷ.
 Παισὶ τ' ἐπ' ὀρφανικοῖσι φόβου καὶ κῆρα φέρουσιν.
 7 Εἶπον δ', Ἀθάνατος τοῦτ' οὐκ ἴδεν ὥς ἐτέτυκτο.
 Οὔτ' Ἰακωβιαδέων Θεὸς ἔγνω, οὔτ' ἐνόησεν.
 8 Ἀλλὰ νοεῖτε καὶ ὑμεῖς ὅσοι φρένας ἤλεοί ἐστε
 Ἐν λαῷ· πινυτοὶ πότε ἔσεσθ', ἀποφώλιοι αὐτῶς;
 9 Ὃς μὲν τ' οὖας ἔτευξεν, ὃδ' ἀμμορός ἔσσετ' ἀκουῆς;
 Ὃς τε καὶ ὀφθαλμῶν τεκλήνατο, οὐκ ἂν ἴδοιτο;
 10 Ἐθνεα δ' ὃς μάστιγι δαμά, οὐ τίσετ' ἀλιτρούς;
 Ὃς τ' ἀνδρας πινυτὴν καὶ μῆδεα πυκνὰ διδάσκει.

- 11 Ἀνδρομέου εὖ οἶδεν Ἀναξ μελεδήματα θυμοῦ,
 Ὡς μάλ' αἰετὰ, καὶ ὥς ἀνεμώλιοι εἰσι μενοιναί.
 12 Τρεῖς μάκαρ οἶτος ἀνὴρ καὶ τετράκις, Ἀθάνατ', ἐστίν,
 Ὃν τε σὺ τινύμενος τεοῦ ἐκ θεσμοῖο διδάσκεις.
 13 Ὅρρα μιν εὐκήλον θεῆς ἐν δῖζυός ὦρε,
 Μῆ τι πάθῃ κακόν, εἰσόκ' ἀλείτῃ βόθρος ὀρυχθῇ.

- 14 Οὐ γὰρ Ἀναξ ὃν λαὸν ἀπώσεται, οὔδε μεθήσει,
 Οὔδε τι καλλείψας ὃν κλῆρον ἔρημον ἑάσει.
 15 Ἐθ' αἶτ' εὐνομίῃσι δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.
 Τῷ τε μάλ' οἱ ἔψονται, ὅσοι φρένας αἰσιμοί εἰσι.

- 16 Τίς κακοεργοῖσιν μοι ἐπ' ἀνθρώποισιν ὀρούσει;
 Τίς νύ κεν ἀντίον ἔγταιή, ἐμεῦ εἵνεκ', ἀλειπέων;
 17 Εἰ μὴ Ἀναξ μοι ἀρωγὸς ἔην, σχεδὸν ἂν νεκύεσσιν
 Ὡμίλειον, ψυχὴ τ' ὀλίγου αἰδώςδε βεβήκει,
 Εὐθα τε ναίουσιν σιγῇ εἰδῶλα καμούντων.
 18 Εἶποτ' ὀλισθαίνειν ἐφάμην ποδῖ, καὶ πεσέεσθαι
 Ὡτίσθην, ἑλεός σευ, Ἀναξ, ἐμοὶ ἔρμα τέτυκται.
 19 Ὡς πυκινὰ μελεδῶναι ἐμοὶ ἔσαν ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 Ὡξεῖαι, τεὰ μοι παρὰ μύθια θυμὸν ἔτερπεν.

- 20 Ἡ σύγ' ἀλιτροῖσι σφῶ ἐν θρόνῳ ἠδὲ θωάκῳ
 Μίξεαι, οἱ θεσμῶν τε βίην ὕβριν τε φύτευσαν;

- 6 Viduam trucidant advenamque, & omnibus
Parente cassos obruunt molestiis :
- 7 Secumque mustant, Hæc Deus non adspicit,
Nec fanda prorsus & nefanda intelligit.
- 8 Gens ergo bruta penitus ignorantia
Obsessa pectus somnolentum, discute
- 9 Animi veterum, & cogita tecum ; Deus
Qui fecit aurem, surdus est? qui luminum
- 10 Formavit orbis, ipse nil videt? vagas
Sine lege gentes recta qui sequi docet,
Non is suorum puniet scelera, quibus
Oracula legum sacrosancta credidit?
- 11 Arcana nostri pectoris novit Deus,
Consilia vana, spes inanes, turbidos
- 12 Æstus. Beatus ille demum, quem Parens
Erudit amore patrio, legis suæ
- 13 Cui scita monstrat : rebus in duris aget
Securus ævum, dum paratur impio
Nassa, in lacunam incogitantem quæ trahat.
- 14 Hæreditatem nec Dominus unquam suam
Ope destitutam negliget, nec impiis
- 15 Prædæ relinquet : sed tribunal judicum
Ad æquitatis diriget normam suæ ;
Vitamque ad illam dirigent boni suam.
- 16 Contra scelestos quis mihi auxilium feret?
Mecum impiorum quis premet superbiam?
- 17 Nam jam sepulchri frigidus sub frigido
Cumulo jacerem, nisi Dominus opem mihi
Præsens tulisset,
- 18 & suâ clementiâ
Firmâisset animum, & jam vacillantem gradum
- 19 Fulisset ; & me penè submersum malis
Solatus esset, anxietateque nubibus
Curæ remotis reddidisset gaudium.
- 20 Mecum loquebar, Quid scelestis cum Deo
Commune? scelera legis umbrâ qui sua
Tegunt ;

- 21 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν συνίασιν ἐπ' ἀνδρὶ δίκαιῳ·
 "Οὐ τ' ἀπὸ θυμὸν ὀλεσσαι, ἀναίτιον αἵμα' τε χεῦσαι,
 Καδδ' αὐτοῦ δικάσαντες ἀμύμονα φῶτα φόνευσαν.
 22 Ἀθάνατος δὲ μέγ' ἔρμα, κακῶν τέ μοι ἔστ' ἀλεωρῇ,
 Καὶ πέτρη αἰπεῖα Θεός μευ, ἥ τε πέποιθα.
 23 Ὃς κακοεργίης σφιν εἰκότα μισθὸν ὀρέξει,
 Αὐτοὺς τε σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὀλέσσει·
 Αὐτοὺς Ἀθάνατος Θεὸς ἡμέων πάνπαν ὀλέσσει.

Ψ Α Λ. ΞΕ.

- 1 Εὐτ' ἄγετ', Ἀθανάτῳ ἐπαγαλλώμεσθα χαρίετες·
 Τῷ τ' ἀλαλάξωμεν, κράτος ὃς πέλει ἄμμι φόως τε.
 2 Φθέωμεν ἄμ' αἰνεῦντές μιν, ἰδ' ὑμνεύοντες ἐνωπῇ·
 Τῷ τ' ἀλαλάξαντες γλυκερῇ τερπώμεθ' αἰοιδῇ.
 3 Ὅττι μέγας Θεός ἐσθ' ἱερὸν μέος Ἀθανάτιο,
 Καὶ βασιλεὺς μέγας, ὃς τε θεῶν ὕπερ ἐστὶν ἀπάντων.
 4 Τοῦδ' ἐν χειρὶ μυχοί, καὶ νείχτα κεύθεα γαίης,
 Τοῦδ' εἰσὶν κορυφαί τ' ὀρέων καὶ πρῶνες ἄκροι.
 5 Τοῦδε θάλασσα τέτυκται, ὃ γὰρ τεχνήσατο καὶ τήν·
 Ἀλλὰ γε καὶ τραφερὴν τεκλίνετο χερσὶν ἔησι.
 6 Δεῦτ' ἄγετ' οὖν ἰκέται ἀζώμεθα Παμφασίλῃα
 Προπροκυλινδόμενοι· καὶ προσπίπτωμεν Ἀνακτὶ,
 Ἡμέας ὅσπερ ἔτευξε, πάρος καὶ μηδὲν ἔοντας.
 7 Αὐτὸς γὰρ Θεός ἐσθ' ἡμέων, ἡμεῖς δὲ τε λαὸς
 Ὃν τρέφει ἐνδυκέως, οἴων πελόμεσθα δὲ πῶϊ,
 Τοῦ περικήδεαι αὐτὸς, ἐὴν ὑπερέσχε τε χεῖρα·
 8 Σήμερον εἰ πείσεσθε, καὶ ἥς ἐπακούσετε φωνῆς,
 Μηκέτι κῆρ ἀτέραμνον ἐνὶ φρεσὶν ὕμμι γένοιτο,
 Οὔν τε πρῶτοῖς πέλεν ἀνδράσι νείκεος ὥρη
 Λυγροῦ, πειρασμοῖό τε ἡματι γῆ ἐν ἐρήμῃ·
 9 Ὅρρα μεν ὑμέτεροι πατέρες ποτὲ πειράτίζον,
 Καὶ δοκιμαζέμεναι μ' ἔτλαν φρεσὶ, θέσκελα ἔργα
 Πολλά περ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμενοι, οἷά τ' ἔρεξα.
 10 Τῇ δ' ἀνδρῶν γενεῇ μάλ' ἐτείρετό μοι φίλον ἦτορ
 Τεσσαράκοιτ' ἔτεα, σφέτερο' αἴσυλα ἔργ' ὀρόνυτι·

- 21 bonorum fraudulenta qui in caput
Concilia coeunt; factione innoxium
Premunt, iniquisque obruunt sententiis.
22 At Rector orbis me tuebitur, meæ
Custos salutis, arx meæ fiduciæ;
23 Pro scelere pravis digna reddet præmia:
Suis & ipsos artibus pessundabit
Rerum Creator Dominus, ac noster Deus.

PSAL. XCV.

- 1 **E**Ja alacres cuncti Domini celebremus honores:
Salute partâ Domino agamus gratias.
2 Eja alacres rapiamus iter, mora segnis abesto:
Dominum canorâ personemus barbitō.
3 Magnus enim Dominus Deus est: Rex magnus, & orbis
Longè universis est deis potentior.
4 Ille manu fulcit vastæ penetralia terræ,
Et nube cincta montium fastigia.
5 Ille vagum fecitque, & factum temperat æquor,
Terramque falsis innatantem fluctibus.
6 Eja igitur genibus flexis manibusque supinis,
Dominoque nostro supplicemus & patri.
7 Noster enim Deus est, nos grex illius: ab uno
Pendemus illo, spiritumque ducimus:
8 Si modò non lentam verbis damus illius aurem,
Nec respuamus monita pertinaciter:
Nec, velut ad Meribam, me rixis, inquit, acerbis
Et arroganti provocetis murmure:
Aut, Arabum veluti quondam per inhospita saxa,
Vires rebelli voce tentetis meas:
9 Quum proavi vestri me exploravere, meamque
Didicere factis plurimis potentiam.
10 Illa quater denis mihi natio restitit annis:

Dixique

Καὶ τότε ἔφην, Ὅδε λαὸς αἰὲ φρένας ἡλεός ἐστι,
Πλατὺς τε κραδίην, καὶ ἐμὰς οὐκ οἶδε κελεύθους.

11 Τοῦνεκα χωόμενος φρεσὶν ὤμοσα καρτερόν ὄρκον,
Μή ποτ' ἐλεύσεσθαι αὐτοὺς ἐμὸν ἐς κατάπαυμα.

Ψ Α Λ. 55.

1 **Α** Θανάτῳ νέον ὕμνον αἰδέτε· κλείετ' Ἀνακτῶ
Ὅσσοι ἐπὶ χθονὶ ναίετ', αἰοδῇ κλείετε πάντες.

2 Κλείετ' Ἀνακτῶ, αἰνεῦντες ἐὼν κλυτὸν οὖνομ' αἰοδῇ,
Λαῶ ἀπαγγέλλοντες ἐὼν μένος ἡματα πάντα,
Ὅς ὅδ' ἀνέρας ἐστὶ φυλάξαι ἠδὲ σαῶσαι.

3 Κῦδος ἐὼν καταλέξατ' ἐν ἔθνεσι, μέρμερά τ' ἔργα,
Οἷά τε θαύματα ῥέξεν ἐν λαοῖσιν ἅπανσιν.

4 Ἀθάνατος μὲν γάρ τε μέγας, μέγα τ' αἰετός ἐστι·
Δεινός τ', αἰδοῖός τε θεῶν πᾶσι ἐξοχα πάντων.

5 Πάντες γάρ τε θεοὶ ἐθνέων, εἰδῶλα πέλονται,
Οὐ θεοὶ Ἀθάνατος δὲ καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

6 Παρ δὲ τέ οἱ τιμὴ, καὶ ὑπεύροχον ἔπλετο κῦδος·
Ὡ δ' ἐνὶ νηῷ ὁμοῦ κάρτος καὶ κάλλος ἔασιν.

7 Εἴδ' ἄγετ', Ἀθάνατον κυδαίνετε φῦλ' ἀνθρώπων,
Φάσθε δὲ μιν περὶ μὲν τιμὴν πᾶσι δ' ἔμμεναι ἀλήκην.

8 Τιμᾶτ' Ἀθανάτου ὄνομα κλυτὸν, ὡς ἐπέοικεν·

Ἀγλαὰ

PSALMUS XCVI. 333

Dixique semper interim, Hæc gens desipit,
Et mea securas transmittit dicta per aures.

- II Irâ ergo justâ in pertinaces concitus
Juravi, Terræ gens hæc ingrata beatæ,
Promissa amicis commoda haud carpet meis.

PSAL. XCVI.

I **N**ON usitato pangite
Orbis Parentem carmine,
Orbis coloni, incognitis
Abusque terræ finibus.

2 Cantate Dominum, laudibus
Nomen beatum tollite ;
Et mente gratâ agnoscite
Vestrae salutis vindicem.

3 Sol quâ recurrit, audiant
Gentes Dei potentiam ;
Stuporque dulci gaudio
Perfusa oberret pectora.

4 Namque unus est verè Deus,
Cunctisque major laudibus ;
Et diis timendus cæteris,
Quos horret error credulus.

5 Vesana gentes cæteræ
Pro diis colunt ludibria :
Dominus potenti dexterâ
Cælum solumque condidit.

6 Apparet illi dignitas,
Auctoritas, potentia :
Ejusque templa fiderum
Fulgore lucent gloriæ.

7 Tribuite Domino gentium
Terras colentum secula,
Tribuite Regi cœlitum
Et robur & potentiam.

8 Tribuite magnitudinem
Tanto decoram Numini :

Augusta

Ἄγλαα δῶρα φέροντες εἰς δόμον εἰσαφίκεσθε.

9 Πρηνέες ἀζόμενοι ὅσῃ ἱκετεύετ' Ἀνακτα,
Καλλίστῃ ὅσῃ· καὶ ἐδεῖδι παῖσα περὶ χθών.

10 Φάσθε καὶ εἰν ἔθνεσσιν, ὅτ' Ἀθάνατος βασιλεύει,
Ἰδρύνθη δέ τε γαῖα διαμπερές, εὖ ἀραρυῖα,
Οὐδέ τι κινυμένη κεν εἰς τρομέοιτο θεμέλοις,
Στῇ δὲ μάλ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ οἱ δίκη ἔρμα τέτυκται,
Λαοὺς οὐνεκα μέλλει ὅγ' εὐνομίῃσι δικάζειν.

11 Οὐρανὸς εὐφραινέσθω, ἀγαλλομένη δὲ χαρῇ τῷ
Γαῖ' εὐρύστερνος· σμαραγεῖτω δ' οἶδμα θαλάσσης,
Πάντα τε τῇ ἐνεόνθ', ἀλιοτρεφέ' ὅσσα τ' ἔασι.

12 Χαिरόντων δ' ἀγροὶ, ὅσα τ' εἰν ἀγροῖσι πεφύκει·
Καὶ τότε δένδρεα πάντα γαυύσσεται, ἅσσα δὲ θ' ὕλη
Τηλεθώσα φύει, καὶ εὐφροσύνη ἀλαλάξει,

13 Ἀντίον Ἀθανάτου, ὅτι ἦλθ', ὅτι ἦλθε δικάζειν
Γαῖαν ἅπασαν· ἐπεὶ ὁ κεν ἰθείησι δίκησι
Κρίνειε χθόνα παῖσαν, ἀληθείησί τε λαοὺς.

Ψ Α Λ. 52.

1 **Α**θάνατος βασιλεύει, οὗ εἵνεκ' εὐφροσύνησι
Γαῖά τ' ἱανθείη, ἅμα καὶ κεχαροῖατο νῆσοι
Πᾶσαι, τὰς περὶ πόντος ἀπείριτος ἑστεφάνωται.

2 Ἀμφὶ δὲ οἱ κύκλῳ νέφεα σκιάοντα κέχυντο,
Καὶ ζόφος ἠερόεις· ἅμα δ' εὐνομίη τε δίκη τε
"Οὐ θρόνον ἰδρύσαντο, καὶ οἱ ἔδος ἀσφαλές εἰσι.

Augusta templi ad atria
Adferre prompti munera.

- 9 Adeste, pompam adducite,
Et supplices procumbite :
Omnesque rerum termini
Deum tremant, & diligant.

- 10 Narrate cunctis gentibus,
Regnare Dominum ; qui ligat
Orbem catenâ immobili, &
Æquis gubernat legibus.

- 11 Lætetur æther, gæstiat
Tellus, fretum præ gaudio
Exsultet, & quicquid freti
Salsas lacunas incolit.

- 12 Campi virecant avii,
Se cultâ fruge vestiant ;
Arrideantque floribus
Silvæ, & graventur fructibus.

- 13 Natura rerum gestiens,
Cunctos per artus sentiat
Dei sui præsentiam,
Et prompta jussis pareat.
Jus namque veniet dicere,
A vi suos ut asserat,
Mundumque justis legibus
Et veritate temperet.

P S A L. XCVII.

- 1 **I**Pse sui Dominus regni moderatur habenas :
Lætare tellus continens, & insulæ
Quas vagus Oceanus refluis complectitur undis,
Cuicunque cœli subiacetis cardini.
- 2 Hunc circum umbriferæ nubis prætexit amictus,
Pallensque multâ fusca nox caligine.
Apparent famulæ juxtâ, firmantque tribunal,
Severitasque dura, mitisque Æquitas.

- 3 Τοῦ πρὸ μὲν ἦε πῦρ, πάντα θεῖους τ' ἀμάθυνε.
- 4 Τοῦδε καὶ ἀστεροπαὶ περὶ τ' ἀμφί τε γαῖαν ἐλάμψαν·
Ὡς ἰδεῖν, ὡς ρίγησε καὶ ἔτρεψε πᾶσα περὶ χθών.
- 5 Ὡς δ' ὅτε κηρὸς τήκετ' ἐπειγόμενος πυρὸς ὀρμῇ,
Ἐλγύθην ὀρτυμένου· ὡς οὖρεα τήκετ' Ἀνακτος
Ἐλγὺς ἰόντος, Ἀναξ ὅς τε χθονὸς ἐπλετο πάσης.
- 6 Κήρυξ εὐδικίης ἧς οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε·
Καὶ λαοὶ σύμπαντες ἐὼν μέγα κῦδος ὀρῶνται.
- 7 Τοὶ δὲ καταισχυθεῖεν, ὅσοι τ' εἰδῶλα σέβονται,
Θεοῖσιν ἀγαλλόμενοι καὶ δαίμοσιν οὐτιδανοῖσι·
Τὸν δ' ἄλξῃθ', ὅσοι τε θεοὶ καὶ δαίμονές ἐστε.
- 8 Πευθομένη τόδ' ἔχαιρε, γένηθέ τε πότνια Σιών,
Κούρησιν δέ τ' Ἰουδαίης μάλα θυμὸς ἰάνθη,
Σῶν τε δικαίων εἵνεκ', Ἀναξ, ὁσίων τε θεμίστων·
- 9 Καὶ γὰρ, Ἀναξ, σύγε πᾶσαν ὑπὲρ χθόνα πολλὸν ἀέρθης
Ῥεῖ· ὑπατός τε, θεῶν τε μάλ' ἐξοχος ἐπλεο πάντων.
- 10 Ὑμνιν ἀπεχθέσθω κακὸν, ὅσοι Ἀνακτα φιλεῖτε·
Ὅσπερ ἐῶν ὁσίων ψυχὰς ζῶν τε φύλαξε,
Καὶ σφεας εἰρύσατο κρατερῆς ἐκ χειρὸς ἀλειτέων.
- 11 Νῦν φάος ἔσπαρται, (φύεται δὲ τε καρπὸς ὀπίσσω)
Τοῖσι δικαίοισι γλυκερὸν φάος· ἀνδράσι δ' αὖτε
Χάρμα τ' εὐφροσύνη τ' ἰθὺ φρεσὶν ἦτορ ἔχουσι.
- 12 Χαίρετ' Ἀνακτί δίκαιοι· ἐοῦ δὲ κλείετε κῦδος
Οὐνόματός θ' ἱεροῖο, καὶ οὗ μνημῆϊον αἴνου,

- 3 Ante volant sævum rutilantes fulminis ignes,
Hosquesque flammis obruunt sequacibus.
- 4 Fulguribusque micat latè flagrantibus æther :
Attonita tellus intremiscit :
- 5 montium
Saxa fluunt, rapido cœu cera liquescit ab igne,
A sempiterni pavidâ vultu Numinis :
Terra sui à vultu Domini tremefacta liquescit.
- 6 Et æquitatem templa cœli prædicant :
Et quicunque habitant terras ubicunque remotas
Novere numen & Dei præsentiam.
- 7 Illis ora pudor turpis confundat, inanes
Quicunque mentis stipites pro diis colunt :
Dumque sacris placant pieti ludibria trunci,
Se gloriantur impio in scelere pios.
Quicquid ubique Dei sub nomine credulus error
Honorat, unum adoret, unum diligat.
- 8 Læta Sion tenebras errorum cernet abactas :
Judæa dulci delibuta gaudio,
Sacrilega adspiciet vani sacraria ritus
Everfa, pœnas luere meritas impios.
- 9 Nam procul astringeri trans ignea moenia mundi
Tu fræna rerum justus Arbiter tenes.
Teque deos infrâ longè premis altior omnes,
Tuique obumbras Numinis fastigio.
- 10 Ergo Deum quicunque pio complectere amore,
A scelere mentem contine puram & manum.
Nam Domino cordi est pietas, vitamque bonorum
A vi tuetur impiæ tyrannidis.
- 11 Et lætum offundit lumen cultoribus æqui,
Et pura sceleris corda recreat gaudio.
- 12 Vos, quibus est cordi reverentia juris & æqui,
Gaudete, Domini spe favoris ac opis
Securi : gratoque Deum super æthera cantu
Sanctumque nomen ejus usque tollite.

1 **Ε**ἰδ' ἄγετ', Ἀθανάτω καινὴν ἀναμίλψατ' αἰοδὴν,
 Οὐνεκα μέρμερα ἔργα καὶ ἄσπετα θαύματ' ἔρεξα·

Δεξιτερῇ δ' οἱ ἔτευξε Φόως, ὀσιός τε βραχίων
 Δῶκεν καμμουίνην, καὶ ὑπέρτερον ἤρατο κύδος.

2 Ἀθάνατος μέγ' ἔφηνε Φόως δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 Ἡδὲ τ' ἀρίγνωντον τόδε θῆχ', ὥς ρεῖα σώσσει
 Ἀνέρας, ἐνδυκέως τε· δίκην τε καὶ αἴσιμα ἔργα
 Πᾶσι μάλ' ἀμφιδὰ δειξεν, ἵν' ἔθνεά τ' εἰσπορώσιν.

3 Οἴκλου ἀληθείης τ' ἐμνήσατο ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἐς δόμον Ἰσακίδαο· τὰ δ' ἔσχατα πείρατα γαίης
 Πάντ' ἴδεν ἢ δ' ἐνόησε Θεοῦ ἔργ' ἡμετέροιο,
 Ἴλαος οἶά τ' ἔοργ', ὅτε τ' ἀνέρας ὤρτο σαῶσαι.

4 Πάντα μάλ' Ἀθανάτω ἀλαλάξατε πείρατα γαίης·
 Τῷ δέ τ' ἀγαλλόμενοι οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάοντες
 Γηθεῖτ', ὕμμι τε πᾶσιν ἀνὰ στόμα χάρμα γένοιτο,
 Καὶ μιν ἐπαινεῦντες λιγυρὴν ἐντύνατ' αἰοδὴν.

5 Μολπῇ καὶ Φόρμιγι λιγείῃ κλείετ' Ἀνακλᾶ·
 Μέλπετέ μιν Φόρμιγι, μελιφθόγοισί τ' αἰοδῆς.

6 Σαλπίσγων τ' ἐνοπῇ, κεράων τ' εὐχχεῖ Φωνῇ,
 Φωνῇ ἀριζήλῃ ἀλαλάξατε τῷ Βασιλῆϊ.

7 Πόντος ἅμα σμαραγεῖτω ἀπείριτος οἰδματὶ θύων,
 Ὅσσα τ' ἐν αὐτῷ ἔασι, (βοῇ δ' ἀλίαςτος ὀρώρη.)
 Γαῖά τε καὶ σύμπαντες ὅσοι μιν ναιετάουσιν.

8 Χερσί τε συμπλαταγεῦντες ὁμοῦ ποταμοὶ ἐρίδουπον
 Χαιρόντων· ἄμυδις τ' ὀρέων αἵπεινὰ κάρηνα·

9 Ἀγτίου Ἀθανάτου, ἐπεὶ ἔρχεται ὄφρα δικάζη
 Γαῖαν· Φῦλα βρετῶν δ' κεν εὐνομίῃ δικάσειεν,
 Ἰθείας λαοῖσί τ' εἰ κρῖνει θέμιστας.

P S A L. XCVIII.

Non usitato carmine
Rerum Parentem pangite,
Virtute qui victoriam
Non usitatâ rettulit.

Suâ ipse solus dexterâ,
Externæ opis nil indigus,
Nos liberando, posteris
Miranda gessit seculis.

2 Sensere gentes impiæ
Bello Dei potentiam :
Pœnas luendo, judicem
Sensere justum & vindicem.

3 Promissa solvit optimâ
Fide Isaci nepotibus,
Partæ salutis testibus
Totius orbis incolis.

4 Huic ergo læti psallite
Totius orbis incolæ :
Hunc ferte in astra laudibus,
Lætis tubæ & clangoribus.

5 Laudate Dominum barbitō,
Nervisque carmen jungite :

6 Lenisque tibiz modis
Adsit sonora buccina.

7 Testetur æquor gaudium,
Et quicquid æquor occulit :
Orbisque terræ gestiat,
Et quicquid orbis educat.

8 Exsultet unda fluminum,
Leni susurrans murmure :
Montesque læti plausibus
Deum venire gaudeant.

9 En ipse Dominus advenit,
Cunctis ut orbis incolis
Det æqua justis præmia,
Et facta plectat impia.

- 1 **Α** Θάνατος βασιλεύει, ἅμα τρομεοῖατο λαοί·
 Τῷδε καὶ ἐν μέσσω ἱερῶν ἔδος ἐστὶ Χερούβων,
 Ἐνθα καθίζετ' Ἀναξ, κλονέοιτό γε πᾶσα περὶ χθών.
- 2 Ἐν Σιώνι μέγας πέλεται Θεός· ὕψι δ' αἶρθη
 Πάντας ὑπὲρ λαούς, ὑπὲρ Ἱουδα πάντ' ἀνθρώπων.
- 3 Αἰδοῖον μέγα τε δεινόν τε σὸν ὄνομα λαοί·
 Κλειούτων ἅμα πάντες, ἐπεὶ μάλα θ' ἱερὸν ἐστίν.
- 4 Οὐράνιος Βασιλεὺς, οὐτε κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Τίει τ' εὐδικίην, Φιλέει δὲ τε αἵσιμα πάντα·
 Εὐνομίην σὺ τίθησθα βροτοῖς, ὅσας τε θέρμιστας,
 Ἐν τ' Ἰακωβιάδῃσι δίκην ἰδύντατα εἶπες.
- 5 Δεῦτ' ἄγεθ' ὕμνοισιν λιγυροῖς κυδαίνειτ' Ἀνακίᾳ,
 Ἡμέτερόν γε Θεόν, παρὰ τε θρήνον ποσὶν αὐτοῦ
 Προπροκυλινδόμενον ἄζεσθ', ἐπεὶ ἱερός ἐστιν.
- 6 Εἰν ἱερεῦσιν εἰσὶν ὁμοῦ Μωσῆς τ' Ἀαρών τε,
 Ἐν τέ οἱ εὐχομένοισι Σαμουήλου λάσιον κῆρ·
 Οἱ μὲν Ἀνακί' εὐχοντο, ὃ δ' εὐχομένων ὃπ' ἀκουσε.
- 7 Τοὺς μὲν ὅγ' ἐκ στήλης προτεφώνεον ἀχλυσέσσῃ,
 Μέσσου τ' ἐκ νέφους δεινὴ ἀνευείκατο Φωνή·
 Θεόφρατα δ' οἱ ἐφύλαξαν, ἐφετμήν θ' ἦν περ ἔδωκε.
- 8 Τῶν δ' ἐπάκουσας, Ἀναξ ὁ Θεός, σφίσι δ' ἴλας ἦσθα·
 Μειλίχιος Θεός ἦσθ', εἰ καὶ μετόπισθε νοήσας
 Ἀτὴν τε σφετέρην ἀπετίσας καὶ κακὰ ἔργα.
- 9 Εἰδ' ἄγεθ' ὕμνοισιν λιγυροῖς κυδαίνειτ' Ἀνακίᾳ,
 Ἡμέων ὃς Θεός ἐστιν, ἔον δ' ὅρος εἰσαφίκεσθε
 Ἱερὸν, ἐνθα τέ μιν γονυόμενοι αἰδέσσεσθε·
 Ἀθάνατος γὰρ Ἀναξ ἡμέων Θεός ἱερός ἐστι.

PSALMUS XCIX.

341

PSAL. XCIX.

- 1 **J**AM regnum Dominus, Spirituum piis
 Qui dat jura choris, suscipit; impiis
 Horror terrificet pectora gentibus:
 Tellurem quatiat tremor.
- 2 Nec tantum Solymæ vim Dominus sui
 Fecit conspicuam numinis; & suæ
 Majestatis opes cernere finibus
 Terrarum dedit ultimis.
- 3 Ergo te meritis tollat honoribus,
 Augustum celebret gens hominum tuum
- 4 Nomen; qui salubri temperie modum
 Sceptris constituas tuis.
 Selectæ soboli qui populi tui
 Jus nullis dederis mobile seculis:
 Frænas justitiæ qui moderamine
 Æquali genus Ifaci.
- 5 Sublimem Dominum laudibus & Deum,
 Solus qui liquido regnat in æthere,
 Ferte; & scamna pedum (sanctus enim Deus
 Est noster) veneramini.
- 6 Huic Moses & Aron, & Samuel bonus,
 Docti legitimis tingere victimis
 Aras, consilium quum peterent, data
 Sæpe orâcla petentibus.
- 7 De pila tereti nubis eis dabat
 Responfa ambiguis sollicito metu,
 Legum quod monitus pactaque fœdera
 Servâssent stabili fide.
- 8 Aurem supplicibus tu facilem dabas,
 O rerum Genitor maxime & optime,
 Indulgensque bonis, & scelerum simul
 Vindex, durus in impios.
- 9 Sublimem Dominum tollite laudibus,
 Solus qui liquido regnat in æthere: &
 Montem quo colitur (sanctus enim Deus
 Est noster) veneramini.

Ψ Α Λ. Ρ.

- 1 **Κ** Λεῖοντες τὸν Ἀνακτα, μὴ ἀλαλάξατε Φωνῇ
 Τῷδ' ἑ τ' ἀγαλλομένη ἀλαλάξαι πᾶσα περὶ χθών,
 Ἐθνεᾶ τε ξύμπαντα, βροτῶν τ' ἀπερείσια Φύλα.
 2 Ἀθάνατον θεραπεύετ' εὐφροσύνησι νόοιο·

Μολπήσι γλυκερῇσιν ἔης αὐτήσατ' ὀπωπῆς.

- 3 Ἴσθ' ὅτι μῶνος Ἀναξ πέλεται Θεός, οὐδέ τις ἄλλος·
 Ἡμέας δ' αὐτὸς ἔτευξ', οὐκ εἰμὲν δ' αὐτοχόωνοι,
 Οὐδέ τι αὐτογενεῖς, χειρῶν τ' ἔργ' ἡμετέρων,
 Ἀλλὰ Θεόδμητοι, αὐτοῦ πελόμεσθα δὲ λαός,
 Λαὸς μὲν τ' αὐτοῦ, αἶες δ' ἔτε οἷο νομοῖο.

- 4 Εἰσοιχνεῖτε πύλας αὐτοῦ, περικαλλέα τ' αὐλήν,
 Τρῦνοισιν λιγυροῖσιν ἐὼν κλέος ἀμφιέποντες,
 Καὶ ἐὼν οἶκον ἐσέλθετ' αἰοιδιάοντες ὁμαρτῇ.

Τόνδ' αἰνεῖτε, καὶ οὔνομ' ἐὼν κυδαίνετε μολπῇ.

- 5 Ἀθάνατος γὰρ Ἀναξ ἀγαθός τε καὶ ἡπίος ἐστί,
 Τοῦ καὶ εὐνείῃ ἑλεός τε διαμπερές αἰεὶ
 Μίμνει, ἀληθείῃ τε δι' ἀλλήκλῳ γενεάων.

Ψ Α Λ. ΡΑ'.

- 1 **Μ** Εἰλιχίην τε δίκην τε μὴ ἀναμέλφομ' αἰοδῇ·
 Τῇ σ' ἀναμέλφομ', Ἀναξ, σὺ γὰρ ἀμφοτέρησι
 κέκασσαι.

- 2 Εἴμι δ' ὁδὸν πινυτῇ, καὶ ἀμύμονα βῆσομ' ἀταρπὸν
 Εὖ καὶ ἐπισταμένως· πότε δ' ὥς ἔμ' ἐλεύσεαι; οἶκω

Εὖ

PSAL. C.

- 1 **O**Rbis omnes incolæ,
A sole Eoo ad hesperum,
Jubilate ; & optimo
- 2 Rerum Parenti plaudite
Mente lætâ, & ritibus
Servite puris Numini :
Gestientes gaudio
Adite sancta limina,
- 3 Ille noster est Deus,
Noster parens & conditor :
Non enim nos finximus
Ipsi, sed illius sumus,
Qui levi de pulvere
Alit creatos & regit.
- 4 Ad fores ergo illius
Adite læti, gratias
Agite : festis laudibus
Benignitatem pangite :
Prædicate cæteris
Nomen beatum gentibus.
- 5 Nam benignitas Dei,
Et in suos clementia,
Clausâ nullo est termino ;
Et firma stat pactis fides
Posterorum posteris
In sempiterna secula.

PSAL. CI.

- 1 **T**E salus rerum cano, qui precanti
Lenis irarum es, facilisque flecti ;
Impiorum idem tetricus rebelles
Frangere fastus.
- 2 Huc meæ vires vigilant, labores
Huc ferent omnes, opis in tuæ spem

Εἰν ἐμῷ ἰθεὶν κραδίη πωλήσομαι ἔμπης,
Ὡς καὶ ἀμύμων αὐτὸς ἔω, καὶ ἀμύμονα εἰδώς.

- 3 Ὅμμασιν οὐτι ἐκὼν κακὸν ἄψομαι, οὔτ' ἀσφύηλον,
Αἰσυλον οὐδέ τί μοι θήσω προπάροιθεν ὁπαπῆς·
Ἐχθρὰ δέ μοι τῶνδ' ἔργα, παρὲξ ὁδοῦ οἱ τ' ἀλόωνται,
Καί σευ ἀπέκλιναν, τῶν δ' οὔτι ποθ' ἔξει ἐμεῖο.

- 4 Στρεπλὴν δὲ κραδίη σκολιόφρονος ἀνέρος ἔρροι
Τῆλ' ἀπ' ἐμεῖο· κακὸν δ' οὐ γνώσομαι οὐδὲ φιλήσω.

- 5 Τὸν δ' ὃς ἐλεγχεῖν λάθρη ἀνέθηκεν ἑταίρω,
Καί μιν ἀπόντα κακῶς μωμήσατο, πάμπαν ὀλέσσω·

Οὐδέ κ' ἀνασχέσθαι ὑπερφηφάνεοντα δυναίμην,
Ὅμμα θ' ὑπερφίαλον, καὶ ἀγήνορα θυμὸν ἔχοντα.

- 6 Ὀφθαλμοὶ δ' ἐμοί· εἰς' ἐπὶ πιστοτάτους ἀνθρώπων,
Χώρῃ ἐν ἡμετέρῃ, ἣν ὑπώροφιοί μοι ἔωσι·

Καὶ θεράπων ἐμὸς ἔσται ἀνὴρ, ὃς ἀμύμονα εἰδῇ.

- 7 Ὃς δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευέται, αὐτοὶ ἐμῆς γὰρ
Χοίνικος ἀπλεσθαί μιν ἀνέξομαι, οὐδέ τ' ἐμὸν δῶ
Ναίειν, οὐδέ μευ αὐτὰ μένειν, ὃς ψεύδεα βάζει.

- 8 Πρῶτ' δὲ πάντας ὀλέσσω, ἀτάσθαλοι οἵπερ ἔασι
Γαίῃ ἐν ἡμετέρῃ. ἣν ἀπ' Ἀθανάτοιο πόλιος
Πάντας ἀπορραίσω, ὅσσοι κακὰ μηχανούωνται.

Semper ut castis domus institutis
Culta niteſcat.

- 3 Si ſalutarem mihi tu ſerenus
Porrige dextram, tibi corde puro
Serviam; fraudum ſclerisque pura
Serviet aula.

Nec mihi exemplum ſtatuam ſequendum,
Litibus ſi quis miſeros iniquis
Vexet, aut cauſam tenuis clientis
Prodidit hoſti.

- 4 Sponte qui pravis ſtudiis inhæret,
Sit procul: ſævi ſcleris miniſter
Candidos nunquam mihi cenſeatur
Inter amicos.

- 5 Quisquis incautum lacerat ſodalem,
Clam venenato jaculatus ictu,
Perſequar, pleſtam, penitusque ab ima
Stirpe revellam.

Nec meæ menſæ dapibus fruetur
Mentis elatæ tumor, arroganſque
Vultus, & cunctos veluti minores
Lumine ſpernens.

- 6 Veritas ſimplex quibus eſt amorì,
Hos amo, amplector, video libenter:
His mihi ſeros ſociis ſenectus
Impleat annos.

Integer vitæ mihi ſit miniſter:

- 7 Teſta non intret mea fraudulentus:
Nemo mecum intra mea commoretur
Limina mendax.

- 8 Impios longè (mora nulla) terræ
Finibus pellam: procul omne monſtrum
Civitas ſancta ut Domini releget
Flagitiorum.

Ψ Α Λ. ΡΒ'.

- 1 **Ε**ΓΧωλῆς μευ ἄκουσον, Ἄναξ, ἰκέτω ὅπα δέξα
 Ἰλαος, σέ τε Φωνῇ ἐμεῦ βοόωντος ἰκέσθω.
- 2 Μὴ αἶψ' ἐμεῦ τρέπε ὅσπε κακῇ ἐν οἴζυος ὥρῃ,
 Νοσφισθεῖς· μάλ' ἐτοῖμά τοι οὐατ' ἀκουέμεν ἔστω,
 Ἥματι λευγαλέῳ τάχα μευ Φωνεῦντος ἄκουσαν.
- 3 Ἥματα γάρ μευ ὄλωλε, καὶ ῥίχεται ἥτε καπνός·
 Ὅστέα δ' αὐάνθη, ὥς ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ.
- 4 Ὡς δ' ὅταν ἥελιος βάλλη νεοθηλέα ποίην
 Ἀκλίνεσσιν ἤης, ἥ δὲ βλήθεισα μαράνθη·
 Ὡς καὶ ἐμοὶ ἐμαράνθη ἐνὶ στήθεσσι φίλου κῆρ·
 Οὐνεκά τε φρεσὶν ἐκλαθόμην σίτοιο πάσασθαι.
- 5 Οἴκλ' ὀλοφυρομένῳ καὶ ὅπα στονόεσαν ἰέντι
 Σάρκες μοι φθινύθουσι, κατεσκληήκασι δὲ γυῖα
 Τηκεδόνι στυγερῇ, ῥινοῖο δὲ τ' ὅστε ἔχονται.
- 6 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ πελεκᾶν ὥς οἶος ἀλᾶται,
 Τοῖος ἐγὼ δειλός· ὥς τε γλαυῆς νυκλὸς ἑταῖρῃ,
 Ἥ τ' αἰεὶ μουνοῦται, ἔρημά τε οἰκία ναίει.
- 7 Κεῖμ' ἐγρηγορέων, καὶ αὐπνοὺς νύκτας ἰαύω·
 Στρουθὸς δ' ὥς τέ τις εἴμ' ἐπὶ δώμασιν οἶος ἐφίζων.
- 8 Δυσμενέες πρόπαν ἥμαρ ἐμοὶ κατ' ὀνειδέα χεῦαν
 Αὐτῶς· ὥς κατ' ἐμεῦ κρατερὴ σφεας λύσσα δέδυκε,
 Σὺν δὲ τε ὄρκον ὁμοσσαν, ἐμοὶ κακὰ μητιόωντες.
- 9 Τοῦνεκα δ' ὥς σίτου κόνιν αἰθαλόεσσαν ἔδηδα·
 Δάκρυς· ἐμοῖσι ποτὸν μίξας, πῖον ἀλμυρὸν ὕδωρ·
- 10 Σὺν δὲ ἐπιζάφελόν τε χόλου μῆνιν τε βαρεῖαν·
 Ὅτ' ἰ με πρῶτ' ἀνείρας, ἔπειτα δὲ καὶ στυφέλιξας.

P S A L. CII.

- 1 **E**Xaudi, Genitor sancte, meas preces,
Clamorisque sonum percipe lugubris ;
- 2 Neu vultum misero subtrahe, cladibus
Omni ex parte prementibus.
Aures suppliciiis nunc adhibe meis :
Da votis facilem te, Pater optime,
Et pressò celerem porrige dexteram,
Et præsentì ope subleva.
- 3 Ceu fumi nebulæ tempora transvolant :
Ut lentis coquitur torris ab ignibus,
Paulatim tacitus sic dolor aridis
Humorem ebibit artubus.
- 4 Dum luctu crucio me dapis immemor,
Ut secta è viridi gramina cespìte
Arescunt nimio torrida sole, cor
Exsuccum mihi tabuit.
- 5 Crebrò sic remeans spiritus ilia
Tendit, sic gemitus pectora concutit
Mœstus continuò, tabida uti cutis
Jam vix hæreat ossibus.
- 6 Ut saltus habitans cuculus avios,
Aut tectis latitans noctua dirutis,
- 7 Aut turtur viduus, solus, inops, dies
Et noctes vigiles gemo.
- 8 Dum ceu ludibrium rideor improbis,
Irrisumque petunt fraude nefariâ ;
- 9 Nec panis cinere est gratior arido, &
Potum tempero fletibus.
- 10 Istis ira malis me cumulat tua ;
Qui me sustuleras ex humili loco,
Sublimi gravius rursus ut è gradu
Tractum præcipitem dares.

- 11 Ἡματὰ μευ σκιὴ ὥς φθεῖτ', οὐρανὸν ὁππότε μέσσου
 Ἡέλιος προλιπὼν ῥέπη ἐς ζόφου ἠερόεντα·
 Καὶ χροὰ καρφόμενος ξηράνθη ἥ τε ποίη,
 Ἡ ὀλίγον τεθαλυῖα τ' ἐπὶ χρόνον, αἰψ' ἐμαράνθη.
- 12 Ἀλλὰ σύγ', Ἀθάνατ', ἐσσί, μένεις δέ τε νωλεμές αἰεὶ·
 Μνημοσύνη δέ τε σεῖο δι' ἀλλήκλιον γενεάων.
- 13 Ὅρσεαι οὖν, Σιώνά τ' οἰζυρὴν ἐλεήσεις·
 Ἡδὴ γὰρ χρόνος ἦλθε, Φίλη τ' ἐλεπτύος ᾤρη.
- 14 Ὅγλι τοοὶ θεράποντες ἐρείπιά περ φιλέουσι,
 Τούς τε λίθους αὐτῆς, καὶ ἐὼν κόνιν ἀμφαγαπῶσιν,
 Αἰδόμενοι ἄρα τήν γε καὶ ἐν κονίῃσι πρεσοῦσαν.
- 15 Ἔθνεα δ' ὥς δέισουσ' ὄνομα κλυτὸν Ἀθανάτοιο,
 Ἀζόμενοι· πάντες δὲ τεὸν κλέος, ὅσοι ἔασι,
 Σκηπτούχοι βασιλῆες ἐπὶ χθονὶ κοιρανέουτες.
- 16 Ὅππὸτ' Ἀναξ Σιώνα Φίλην, καὶ ἃ τεῖχεα δαίμη,
 Κύδει ᾧ στίλβων τότε ἀγλαΐῃ τε φανεῖται.
- 17 Ἀνδρῶν δ' οἰοπόλων, μεγάλη θ' οὐς ἵκετ' ἀνείη,
 Εὐχολῆς ἱλαος ἀκούσεται, οὐδ' ἀλογήσει.
- 18 Γράψει τις τόδ' ἔπειτα καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 Ὅφρα τ' αἰοίδιμον ᾗσι καὶ ὀψιγόνους ἀνδρώπαι·
 Αἰνήσουσι δ' Ἀναχθ', οἳ κεν μετόπισθε γένωνται.
- 19 Ἐκ θρόνου ὑψηλοῦ, ὅθι οἱ ἔδος ἱερὸν ἐστίν,
 Ἀθάνατος καθορᾶτο, καὶ εἶσιδε γαῖαν ἔνερθεν,
 Ὑψόθεν εἶσιδε γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
- 20 Ἀνδρῶν, οἳ κρατερῆσιν ἐέρχονται ἐν Φυλακῇσι,
 Τῶνδ' ἐτ' ἀκούσαι τε στοναχὴν, καὶ δέσματα ρῆξαι·
 Αὐτοὺς καὶ θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
 Οἳ πεπρωμένοι αἴσῃ οἴονται θανέεσθαι·

- 11 Ut serò in tenebras umbra crepusculo
Vanescit, celeres deproperant dies
In mortem ; veluti sub medio die
Fœnum, corpus inaruit.
- 12 At te perpetuis secula seculis
Nectentem, volucris non fuga temporis
Carpit, nec memorem nominis obruet
Famam posteritas tui.
- 13 Tandem surge, Pater, tecta Sionia
Jam lenis placido respice lumine :
Jam pleno redeunt tempora circulo,
Promissumque ferunt diem.
- 14 Jam servi lapides respiciunt tui
Disiectos, faciles, sparsaque rudera ;
Incultique soli jam miserabilem
Versâ mente dolent vicem.
- 15 Ut vertat populos terror in exteros,
Ut nomen Domini sit celebre omnibus :
Et numen, trifidum quâ colitur solum,
Formidabile regibus :
- 16 Versam restituet quum Solymam, suæ
Majestatis opes quum dabit adspici :
- 17 Lugentum miseris quum querimoniis
Flectet se, & prece supplice.
- 18 Scribentur tabulis ista fidelibus,
Seris ut Domini nota nepotibus
Sit laus, nec senium prodita posteris
Nôrit gloria seculis.
- 19 De sanctis adytis ætheriæ domûs,
Templi sepositis de penetralibus,
Cœlestis Dominum non piguit soli
Curas respicere ad leves.
- 20 Nexorum ut gemitus audiat, & neci
Addictos tetricâ compede liberet :

21 Πᾶσι μάλ' ἀμφαδὰ θείναι ἀγακλυτὸν οὖνομ' Ἀνακλῖδος
Ἰερῇ ἐν Σιῶνι, καὶ οὖν κλέος ἐν Σολύμοισιν·

22 Ἰλαδὸν ὁππότε λαοὶ ἀγηγέρατ', ἐκ τε πολλῶν,
Χωρέων θ', ὧν κρατεύουσιν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες,
Πάντες ἅμ', ἀζέσθαι ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.

23 Ἐβλαψέν μ' ἐν ὁδῷ, ἀμενήησεν δέ μοι ἀλκὴν,
Καί μ' ἀλαπαδὸν ἐθήκε, φίλην αἰῶνα κολούων.

24 Φῆν ἄρα, Μή με, Θεός μευ, ἀφ' ἡμισυ αἰρέο ζωῆς,
Μηδὲ μοι ἐν μεσάτῳ δρόμῳ εἶη τέρμα βίοιο·

Σεῦ ἔτε' ἄλληκίλα, ζῶεις δέ τε νωλέμες αἰεὶ.

25 Γαίης εὐρυχόροιο πάλαι σὺ θεμεΐλια θῆκας·
Οὐρανὸν ἀστερόεντα τεῆσί τε χερσίν ἔτευξας.

26 Ἀλλ' ὁ μὲν οὔν κεν ὄλοιτο, σὺ δ' ἔσσεαι ἀφθιτος αἰεὶ·
Καί γε παλαιὸς ἄπας ὃ γένοιτό κεν ἤντε λώπη·

Ὡς δ' ὅτε τίς τε χλαῖναν ἀπαὶ ἴο θῆκε παλαιήν,
Ἄλλο δὲ ἔσσατο Φᾶρος, ὃ οἱ παρεχέσκειτ' ἀμυδράς·
Ὡς σευ ἔκητ' ἀλλοῖος ὃ δ' ἔσσεται, ἢ τὸ πάρος περ.

27 Ἀλλὰ σὺ αἰὲν ὁ αὐτός, ἀγήρως τ', ἀθάνατός τε·
Οὐδ' ἐτέων ποτέ τοι ἔσσετ', ἢ βίοτοιο τελευτή.

28 Τῶν δέ σέ θ' ἀζομένων παῖδες μενέουσὶ περ ἔμπης,
Πὰρ δέ τοι ἔμπεδοι αἰὲν ἔσονται, τοῖσί τ' ὀπίσσω
Οὐδέ ποτ' ἄσπερμος γένεῃ καὶ ἀφάντος ὀλεῖται.

- 21 Laudes ut Solymæ templa Deo sonent,
Et nomen recinat Sion
- 22 In cœtu celebri. Tum procul ultimis
Terrarum populi finibus exciti
Illuc sacra ferent, & Domino dabunt
Reges munera supplices.
- 23 Quamvis in medio curriculo meum
Robur comminuit, destituit manum,
Atque ævi spatiis tempora lubrici
Contraxit brevioribus :
- 24 Clamabo tamen, O mi Deus unice,
In vitæ mediò ne stadio brevem
Cursum siste rotæ : quantulum ad ultimam
Jam metam superest mihi ?
Te nunquam, brevibus clausa recurſibus
Astrorum, senio conficiet dies :
- 25 Tu terræ stabilis mole, volucris
Tu cœli prior ignibus.
- 26 Illis interitûs ſtant ſua tempora :
Tu nullo interitum tempore ſenties.
Annorum ſeries cætera deterit,
Ut veſtis teritur vetus ;
Ut detrita novis pallia veſtibus
Permutat locuples : ſic abit & redit,
Et mutat facies imperio tuo
Mundi dædala machina.
- 27 At tu, qui fueras, ſemper es atque eris ;
In teipſoque habitas : nec varias vices
Decurſo patiens tempore, permanes
Metæ ſecula neſcia.
- 28 Sed ſervi ſoboles, & ſobolis tui
Servi poſteritas, per ſeriem tuis
Tecum perpetuis æmula ſeculis,
Ævi tempora tranſigent.

1 **Α** Ίνε', ἐμὴ ψυχὴ, ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
Καὶ κραδίη, ὅσα τ' ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἱμοῖσι,
Πάντ' ἄμυδις κυδαινόντων ὄνομ' ἱερὸν αὐτοῦ.

2 Αἷε', ἐμὴ ψυχὴ, ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
Μηδ' ἐπιλήθεο τῶνδ', ὅσα τοι ποτὶ ἐσθλά ἔργων.

3 Ὃς τοι προφρονέως ἀλιτήματα πάντ' ἀφῆκεν
Ὃς τέ τοι ἱπτρὸς, νούσους καὶ αἰέσσατο πάσαις.

4 Ὃς βιότόν σευ ἔρυτο, σέ τ' ἐξεσάωσεν ὀλέθρου·
Μειλιχίη τ' ἔλεω τε τεοῦ στεφάνωσε κάρην.

5 Ὃς τε Φίλα Φρονέων στόμα σοι ἐμπλησεν ἑάων·
Ὃς δ' ὅποτ' αἰετὸς ὄρνις, ἐπεὶ μιν γῆρας ἰκάνει,
Γίνεται αὐτε νέος, ᾗ ἑράτ' ἐκδύς, ἃ πρὶν ἔχεσκεν·
Ὃς ὅγε σε, ζωῆς εἶπερ τέ τοι ἄνθος ὀλώλη,
Γῆρας ἀποξύσας, θήσει νέον ἡβώοντα.

6 Πᾶσι βιαζομένοισιν Ἀναξ ἐπιτάρροθός ἐστι·
Τῶνδ' ἕνεκ' ἰθείας αἰεὶ τ' ἔκρινε θέμιστας,
Εὐδικίας ἀνέχων, θυμαλγέα δ' ὕβριν ἀλάλκων.

7 Ὃς τε πάλαι αἰέφηνεν ἑὰς Μωσῆϊ κελεύθους
Θεσμοφόρῳ, τὰ δ' ἔργ' Ἰσραήλοιο τε παίσιν.

8 Ἡπιός ἐστιν Ἀναξ καὶ μείλιχος ἢ δ' ἀγανόφρων·
Δῦ δέ μιν ὀψὲ χόλος, μάλα δ' οἱ νόος ἔστ' ἐλεήμων.

9 Οὐ οἱ ἕρις Φίλη ἔστ', οὐ νεϊκέσει ἐμμενὲς αἰεὶ·
Μῆνιν ἀπορρίψει, οὐτ' ἀσκέλεως ἐνὶ θυμῷ
Χώσεται, οὔτε χόλου φρεσὶν ἥματα πάντα καθεξεί.

10 Τέτληκ', οὐθ' ἡμέας ἔρδει οἱ ἡλιτόμεθα·
Οὔτε κακορράφης μισθὸν κακὸν ἄμμιν ὀπάσει.

11 Ὃσσον δ' οὐρανός ἐστιν ὑπὲρ χθόνα πωλυβότειραν·
Τόσσον ὑπὲρ τ' ἄνδρας, τοῖσιν νόος ἐστὶ θεουδής,
Οἱ τέ μιν ἄζουλαι, χάρις αὐτοῦ καὶ ἐλεητύς.

12 Ὃσσον δ' ἡελίος τ' ἀνιῶν ἀπὸ δυσομένιοιο,

Τόσσον

P S A L. CIII.

- 1 **S**It Parens rerum mihi carmen : illum
 Vox canat, sensus petat, & remotis
 Quisquis & fibris vigor ; & sacratum
 Nomen honoret.
- 2 Mens Deo laudes cane, redde grates
 Mens Deo : nullis benefacta seclis
 Excident, & quæ tribuit benignâ
 Munera dextrâ.
- 3 Qui scelus tollit maculosum, & ægroſ
 Sanat angores ;
- 4 animoque vires
 Reddit, & vitæ properante fato
 Prorogat annos.
- 5 Qui manu largâ tibi plura donat,
 Ore quàm poscas, animo vel optes :
 Servat ac, in morem aquilæ, virentem
 Flore juventam.
- 6 Integer judex, scelerumque vindex,
- 7 Tradidit sancto suâ jura Moſi :
 Ifaci prolem docuit piarum
 Dogmata legum:
- 8 Lenis & blandus, dare dona largus,
 Tardus irasci :
- 9 neque sempiternæ
 Sæviti offensæ memor, aut perennes
 Ardet in iras.
- 10 Nec modus pœnæ numerosve nostris
 Æquus est culpis :
- 11 bonitas redundat
 Latius, terræ plaga quàm remoto
 Distat Olympo.
- 12 Tam procul nostri maculas removis

Τόσπον ἀφ' ἡμείων ἡμέων ἀλιτήματ' ἔθηκεν.

13 Ὡς δὲ πατὴρ ἐὰ τέκνα Φιλοφρονέων ἐλέησεν·
Οὕτω καὶ Φρεσὶν ἦσιν Ἀναξ' ἐλέησ' ἀνθρώπους,
Οἳ τέ μιν ἠδέσσαντο, θεοῦδεα θυμὸν ἔχοντες.

14 Ἡμέων γὰρ φύσιν οἶδε, δέμας δέ τε, ὥς ἀλαπαδύνει·
Εὖ τόδε καὶ μέμνηται, ὅτ' ἀβληχρὴ κόνις εἰμέν,

15 Οὐ μὲν γάρ τι που ἐστὶ μιμνυθαδιώτερον ἀνδρὸς,
Οὗ τε καὶ ὠκύμορος πέλεται βίος ἢ τε ποίη·
Ἀνθεὶ δ' ἴσα τέθηλε, μίνυνθά περ, αὐτὶ μάλα δῆν,
Ἀνθεὶ εἰν ἀγροῖσιν, οὐ αἰὼν τ' ὀλιγίστη.

16 Ἦλθε γὰρ ἐξαπίνης ἄνεμος, τὸ δέ τ' οἶχετ' ἄφαντον,
Αἴψα μαραινόμενον· χῶρος δ' ἐὸς οὐτὶ μιν ἔγνω.

17 Ἀθανάτου δ' ἔλεος πρό τε πασάνων γενεάων,
Ἐς πάσας τε διηνεκέως ἔσεθ' ὕστερον αὖτις
Τοῖσί μιν ἀζομένοισιν ἐνὶ φρεσὶν· εὐδίκη τε
Ἐς παῖδας παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

18 Εἰς αὐτοὺς ὅσσοι τὰ ἄσθρα πιστὰ φύλαξαν,
Καὶ μνήσαντ' ἐπέων, ἵν' ἐὰς τελέσωσιν ἐφετμάς.

19 Ὃν θρόνον εὖ ἵδρυσεν ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι
Ἀθάνατος, καὶ σκῆπτρον ἐὼν πάντεσσιν ἀνάσσει.

20 Αἰνεῖτ' ὕμμες Ἀναχθ', εἰοὶ Ἀγγελοι οὐρανίωνες,
Οἳ κράτει προεβέβηκαθ', εἰόντ' ἐτελέσσατε μῦθον
Πρόφρονες, οὐδ' ἀπιθήσατ' ἐφημοσύνησιν ἐῆσιν.

21 Αἰνεῖτ' ὕμμες Ἀναχθ', ὅσσοι ἄρα οἱ στρατοὶ ἐστέ,

Ὅτρηροὶ

Criminis, quàm se procul à cubili

Gaditano sol oriens Eois

Exserit undis.

13 Qualis in natos placidi parentis

Lenitas, talis Domini benigni est,

Quisquis illius pietate verâ

Nomen adorât.

14 Tu sinus mentis penitus repôstos,

Tu Pater nôsti penetrâle cordis :

Quippe nos terræ memor è rubenti

Pulvere factos.

15 Herba ceu, lactens pueri venustas

Prodit, occultoque adolescit ævo,

Donec ut fœnum cadat arefactum

Falce senectæ :

16 Instar aut floris Tyrio comantis

Murice, ut vultu modicè sereno

Risit, afflatu tepidi repente

Concidit austri.

17 Sed, Dei æternâ bonitate in ævum

Tutus æternum, remanet piorum

Cœtus, & longâ serie propago

Sera nepotum :

18 Si nec æternas violabit icti

Fœderis leges, memorique jussâ

Mente servârit, referatque vitâ

Puriter actâ.

19 Ille flammantis super alta cœli

Culminâ immotum solium locavit,

Et suo nutu faciliè universum

Temperat orbem.

20 Angeli jussis Domini ministri,

Sub jugum jus est quibus & potestas

Cuncta cogendi, Domino Deoque

Pangite laudes.

21 Quique castrorum comites meretis

Sub ducis tanti imperio, audientes

Ὅτρηροὶ θεράποντες, ἑὰς τελέοντες ἐφετμάς.

22 Ἀλλ' αἰνεῖτε καὶ ὑμεῖς Ἀναχθ', ἐὰ ἔργα τε πάντα,
Χώροις ἐν πάντεσσιν, ὅσοις καὶ ἐμβασιλεύει·
εἶδ' ἄγ', ἐμὴ ψυχὴ, σὺ δέ τ' αἶνεε καὶ τὸν Ἀνακτα.

Ψ Α Λ. ΡΔ'.

1 **Α**ινέ', ἐμὴ ψυχὴ, ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο·
Ἡ μάλα μὲν μέγας ἔπλευ, Ἀναξ, ὃς ἐμὸς θεός
ἴσοι·

Κυδός τ' ἀγλαίην τε τεινὴν περὶ εἵματ' ἔθηκες.

- 2 Ἐσάμενος λαμπρὸν φάος ὡς εὐεργέα λάπην·
Οὐρανὸν εὐρὺν ὑπερθε τανύσσας, ἥ τε δέρμα,
Ὡς ὅτε τις τανύσας κλισίην εὐτυχτοῦ ἔθηκεν.
- 3 Ὅς τε δοκοὺς θαλάμων, ἥδ' ἰκρίων ὑπερώων,
Θαῦμα ἰδεῖν, ἔστησεν ἐν ὕδασι καὶ νεφέλῃσιν·
Ἵψι δὲ κυανόοισιν ἐφεζόμενος νεφέεσσι,
Κυδίων φέρεται, ὡς ἄρμασι κολλητοῖσι,
Ῥίμφα βιβὰς πτερύγεσσι πολυπλάγκτου ἀνέμοιο.
- 4 Καὶ Νόας οὐρανίους, εἰοὶ Ἄγγελοι αἵ τε πέλονται,
Οὐ χρό' ἔχοντας ἔτευξε, θρονὸς δέ τε ὥσπερ αἵτας·
Καὶ θεράποντας ἑοὺς πυρὸς ὡς φλόγα αἰδομένοιο.
- 5 Ὅς πάλαι εὐρυχόροιο θεμελίῳ θήκατο γαίης
Ἀσφαλές, ὃφρα μένησι μάλ' ἐμπέδος, αἶεν ἐοῦσα,
Οὐποτε κινυμένη, διὰ δ' ἀμπερές ἐστηκυῖα.
- 6 Βένθει μιν τὰ πρῶθ' ὡς φάρεϊ ἀμφεκάλυψας,
Οὐδέ πω ἀνσχεθέειν δύνατο ἑξερὸν ἡπείροιο,
Ἴζον βριθοσύνησι καὶ οὐτινος ἰσχανώντος·
Ἵδατα πολμήνθ' ὑπὲρ οὐρεα μακρὰ βέβηκε.

Sedulò dictis, Domino Deoque

Pangite laudes.

22 Quæque per vastos ubicunque fines

Imperî pollens Opifex creavit,

Plaudite, auctori Domino Deoque

Pangite laudes.

Mens Deo grates cane : redde grates :

Mens Deo : hunc sensus petat, & remotis

Quisquis est fibris vigor ; & beatum

Nomen honoret.

P S A L. CIV.

1 **T**E rerum, Deus alme, canam Dominumque Pa-
tremque :

Magne Parens, sanctâ quàm majestate verendus,

Ætheris æternas rector moliris habenas !

Te decor, auratis ambit te gloria pennis,

2 Et circumfufum vestit pro tegmine lumen.

Tu tibi pro velo nitidi tentoria cœli,

3 Et liquidas curvo suspendis fornice lymphas :

Et levibus ventorum alis per inania vectus,

Frænas ceu celeres volitantia nubila currus.

4 Apparent accinctæ auræ flammæque ministræ,

Ut jussa accipiant.

5 Stat nullo mobilis ævo

Terra, super solidæ nitens fundamina molis,

Pollenti stabilita manu :

6 terra obruta quondam

Fluctibus, ut fuso super ardua culmina velo.

- 7 Σεῖο δ' ὁμοκλήσαντος ἄφαρ φύγεν, ὥς τε σὺ Φωνῇ
 Δεινὸν βρόντησας, τάδε τ' ἐσσυμένως ἐφοβεῖτο,
 Καί σε ὑποδείσαντα κατήϊε πολλὸν ἔφερθεν,
 Ἔς μισγαίλειαν, ξύνεσιν δ' ὑδάτων ἐριδούπων.
- 8 Εἰς ὅρε' ἄψ ἀναβαίνει ὑποχθονίοισιν ἐναύλοισ,
 Καί ῥ' αὖθις καταβαίνει, ἰδ' ἐκ πηγέων προρέοντα
 Ἐξ ὁρέων ἐπὶ καρδίᾳ τ' αἵκεα καὶ διαβήσας
 Σεύεται, ὅφρα θ' ἰκάνῃ ἐς ὠκεανὸν βαθυδύσην,
 Ὅπποθι σὺ ξυνόν σφιν ἔδος καὶ χῶρον ἔθηκες.
- 9 Τέρμα δὲ σύ σφιν ἔταξας, ὃ οὐ θέμις ἐστὶ περῆσαι,
 Οὐδ' ἐξαῦθις ὑπὲρ χθόνα βήμεναι, οὐδὲ καλύψαι,
 Εἴπερ κῦμά τε παφλάζῃ, μέγα δ' οἶδματι θύον
 Μορμύρῃ πέλαιγος, πρόσσω ῥέον ἐμμενὲς αἰεὶ,
 Ἥϊονας δ' οὐδ' ὥς ὑπεράλλεται ἔμμενόν περ.
- 10 Πηγὰς ἐς ποταμούς, καὶ πῖσκα ποιήεντα,
 Ἄλκεά τε προέηκεν αὖ οὖρεα μέσσα ῥέουσας.
- 11 Φηρσὶν ὄρεσκόοις ἔνθεν ποτὸν ἐπλετο πᾶσι·
 Καὶ ὄνοι ἀγρότεροι ἄφεσαν πολυκαλῆα δίψαν.
- 12 Παρ δὲ γένος ναίουσιν ὑπουρανίων πετεηνῶν,
 Δευδρέων ἐν ὅζοισιν αἰοιδιάου πυκινούσιν.
- 13 Ἐξ ὑπερωϊόφιν δέυει ὁμβροισὶ κάρηνα
 Ἥλιβάτων ὁρέων, ἵνα μὴ ἀρδμοῖο χατίζῃ
 Τόμεν' οὐρχνόθεν· βρίθει καρπωῖσι τεοῖσι
 Γαῖα, τεῶν τ' ἔργων πλῆτο ζεῖδωρος ἄρουρα.
- 14 Ἡ δέ τε τοῖο ἔκῃτι φύει ἐριθηλέα ποῖνν,
 Κτήνεσι μὲν ποῖνν, βοτάνην δέ τε ἀνθρώποισιν·
 Ἄλλὰ καὶ ἐκ γαίης προφέρει μενοεικέα σῖτον.
- 15 Οἶνον θ', ὅς τ' ἀνδρὸς κραδίην καὶ θυμὸν ἰαίνει,
 Ἡδέ τ' ἔλαιον, ὃ καὶ λιπαρὴν οἱ θῆκεν ὀσωπὴν·
 Ἄρτου τε, κραδῆς ὅσπερ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή,
 Ἄρτου θ' ἔρμα βίαιο, καὶ ἄλφιστα μυελὸν ἀνδρῶν.
- 16 Δένδρεά τ' Ἀθανάτοιο μάλ' ἀλδήσκοντα τεθήλει,
 Οὔτε ποτ' οὖν νοτὶς ἐπιδεύεται, οὔτε τευ ἄλλου·
 Καὶ κέδροι Λιβάνοιο θυώδεις, ὥς ἐφύτευσεν.

7 Sed simul increpuit tua vox, tonitruque tremendo
Infonuere auræ ;

8 paulatim aſcendere montes
Cernere erat, ſenſimque cavaſ ſubſidere valles,
Inque cavaſ valles trepidas decurrere lymphas.

9 Neve iterum immiſſa telluſ ſtagnaret ab unda,
Limitibus compreſſa ſuiſ reſonantia pangit
Littora, præſcriptaſ metuens tranſcendere metas.

10 Tum liquidi fontes imiſ de collibuſ augent
Flumina, per virideſ undaſ volventia campoſ :

11 Unde ſitim ſedent pecudeſ, quæ pinguiſ tondent
Paſcua ; quique feriſ onager ſaxa inviſ ſilviſ

12 Incolit : hiſc levibuſ quæ tranant aëra penniſ,
Per virideſ paſſim ramoſ ſua tecta volucree
Concelebrant, mulcentque vagiſ loca ſola quereliſ.

13 Tu Pater aërioſ monteſ campoſque jacenteſ
Nectare cœleſti ſaturat, ſœcundaque reruſ
Semina vitaleſ in luminis eliciſ oraſ.

14 Unde pecuſ carpat viridiſ nova pabula ſœni :
Unde oluſ humanoſ geniale aſſurgat in uſuſ :
Quæque novent feſſaſ cerealia munaſ viree ;

15 Quæque hilarent menteſ jucundi pocula vini ;
Quique hilaret vultuſ ſuccuſ viridantiſ olivi.

16 Nec minùſ arboribuſ ſucci genitabiliſ humor
Sufficitur :

cedro Libanuſ frondente coronaſ,

- 17 Ἐνθα σφᾶς ὄρνιθες ἐτεκλήναντο καλίας,
 Ὅζοις ἐν πυκνιοῖσι τετυλμένα δώματ' ἔχουσαι
 Τῇσι μέτ' οἰκία καλὰ, Φίλους κομέων τε τοκῆας,
 Ναιετάει ἐλάτησιν ἐν ὑψηλῇσι πελαργός.
- 18 Ἀγριοὶ αἶγες ἔχουσ' ὀρέων αἰτεῖνὰ κάρηνα·
 Πέτραι τε γλαφυραὶ πυκινὸς δόμος ἀρκτημούεσσι·
 Ἦ, σοοὶ ἀμφοτέροι, καὶ τέ σφιν φυκλὰ πέλονται,
 Μήπως ὠμηστῇσιν ἐλώρια θηρσὶ γένωνται.
- 19 Τοιοῦθ' ἔκητι σελήνῃ ἐν ἄστρασι νυχτὸς ἀμολγῶ
 Πλήθει τε, φθίνει τε, καὶ εὖ ὥρῃσιν ἀνάσσει.
 Πᾶν δ' ἡμᾶρ φέρεται λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 Ὅς τ' ἐπεὶ ἥωθεν προῖων δρόμον ὃν τολύπευσεν,
 Εὖ οἶδεν καταδύναι, ὅταν μέλας ἔσπερος ἔλθῃ.
- 20 Σὺ κνέφας ἱερὸν ἦκας, ἰδ' ἥλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 Καὶ σκιάωνται ἀγυιαί ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Καὶ τότε θηρία πάντα, τὰ τε τρέφει ἄσπετος ὕλη,
 Ἐξέρποντα θύραζε (κακὸς γὰρ λιμὸς ἀνώγει)
 Προβλώσχευς, εἴπου τι ἔλωρ καὶ κύρμα κιχεῖεν.
- 21 Καὶ τότε μὲν τε νέοι ἀναμαστεύουσι λέοντες,
 Οἴκτρ' ὠρούμενοι, βρυχή δέ τε οὐραίου ἵκει·
 Ὡς οἴγε βρώμην τε παρὰ Θεοῦ αἰτίζουσιν.
- 22 Αὐτὰρ ὅτ' ἡελίος γε νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 Οὐραίου εἰσανιῶν, τότε ἀολλέες ἠγερέθονται,
 Ἀψορρόν δ', ἐπεὶ οὖν καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Κακχείοντες ἴασι, καὶ εἰν εὐνῇσι κέονται.
- 23 Πρώϊος αὖτ' ἀνὴρ πρόμολεν καμάτοις μεμηλώς,
 Ἠμάτιος τὰ ἄ' ἔργα πονεύμενος, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείελος ὀψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
- 24 Ὡς ἀπερείσιά σευ, ὡς ποικίλα τ' ἔργα πέλονται,
 Ἀθάνατ' ἢ μάλα πάντα νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 Ἐρξας· γαῖα μέλαινα τεῶν ἐμπλητο ἑάων.
- 25 Ὡς καὶ ἀθέσφατος ἦδε καὶ εὐρὺ ρέουσα θάλασσα,
 Ἐνθα δ' ἅπαν νεπόδων τε γένος, καὶ μυρία φῦλα,
 Εἰν αἰλὶ νηχομένων, ἅμα μικρῶν τε μεγάλων τε.

17 Alitibus nidōs :

abies tibi confita surgit,

Nutrit ubi implumes peregrina ciconia foetus.

18 Tu timidis montes damis ;

cava saxa dedisti,

Tutus ut abstrusis habitaret echinus in antris.

19 Tu lunæ incertos vultus per tempora certa

Circumagis :

puroque accensum lumine solem

Ducis ad occiduas constanti tramite metas :

20 Inde superfusis cuncta involventibus umbris,

Per tacitas spargis nocturna silentia terras,

Tum fera prorepat latebris ;

21

silvisque relictis,

Prædator vacuis errare leunculus arvis

Audet, & è cœlo mugitu pabula rauco

Te patrem exposcit :

22

dein rursus sole renato

Abditur occultis prædatrix turba cavernis :

23 Inque vicem subeunt hominumque bouumque labores,

Donec fera rubens accendat lumina vesper.

24 Sic Pater in cunctos didis te commodus usus.

Nec tantum tellus, Genitor, tua munera sentit,

Tam variis foecunda bonis :

25

sed & æquora ponti

Fluctibus immensas circumplectentia terras,

Tam laxo spatiosa sinu : tot millia gentis

Squamigeræ tremulâ per stagna liquentia caudâ

Exsultant :

- 26 Ἐνθα δὲ νῆες ἴασι πολύζυγοι, αἱ δ' αἰλὸς ἵπποι
 Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πωλὺν ἐφ' ὕγρην.
 Ἐνθα δ' αἰλὸς μέγα θαῦμα, πελώριος ὄβριμος ἰχθύς,
 Κῆτος, τόν τε σὺ τεύξας ἀταλλέμεναι ἐνὶ πόντῳ.
 27 Σοὶ ἔπι ταῦτα γ' ἐέλπονται ποτιδέγμενα πάντα,
 Εἰσόκ' ἐν ὥρῃ σφιν βρωτὺν μενοεικέα δοῖης.
 28 Τὴν δὲ σὺ μὲν δῶκας, τὰ δὲ συλλέξαντο δοθεῖσαν.
 Σεῖο τ' ἀνοίξαντος χεῖρα πλῆθουσιν ἑάων.
 29 Τῶν δ' ἀποιόσφι τεῖν σευ ἀποστρέψαντος ὀπωπὴν,
 Ἐκπαῖλα κλονέονται· αὐτμὴν δ' ἦν ἀφέλλαι,
 Θνήσκουσιν, τάχα δ' αὐτε κόνις καὶ γαῖα γίνονται.
 30 Πνεῦμά σευ ἦν προῖησθα, τάδ' ἄλλα μετ' ἄλλα τέτυκται.
 Οὐδὲ φύσις ποτ' ὄλωλεν, αἰεὶ γάρ τ' εἶαρος ὥρη
 Γαίης ζειδύροιο νέον σὺ πρόσωπον ἔθνηκας.
 31 Ἀφθιτον, ἀλληκλίου τ' ἔσεται κλέος Ἀθανάτοιο.
 Ἀθάνατος μέγα χαιρήσει ἔργοισιν ἐοῖσι.
 32 Τοῦδ' ἐμὶν εἰσορόωντος ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γαῖαν.
 Τοῦδε καὶ ἀπλομένου ὀρέων ἐκ καπνὸς ὄρουσεν.
 33 Ὀφρά γ' ἔτι ζῶω, καὶ ὀρῶ Φάος ἡελίοιο,
 Κλείω Ἀναχθ', ὑμνήσω ἐμὸν Θεόν, εἰσόκ' αὐτμὴ
 Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 34 Ἦδέα μοι ἔσσονται ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ,
 Ὅπποτε βαλλόμενός μιν ἐνὶ Φρεσὶ μερμηρίζω.
 Καὶ κεν Ἀναξ μοι τερπωλὴ καὶ χάρμα γένοιτο.
 35 Γαίης ἑξαπολοίατ', ἀλεῖται οἵπερ ἔασι.
 Μηδὲ τ' ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔτι ζωοῖσι μετεῖεν.
 Αἶψα σὺ, ψυχὴ μευ, Ἀνακλᾷ. Κλείετ' Ἀνακλᾷ.

Ψ Α Λ. ΡΕ'.

- 1 **Κ** Λείετ' Ἀνακλᾷ, αὐτόν τ' ἐπὶ τ' οὖνομ' εὖν καλέσαντες.
 Ἔργ' ὅσα τ' αὐτὸς ἔρεξ', ἐνὶ λαοῖς ἀμφοδὰ θέσθε.
 2 Ὑμνοισὶν μιν αἰεῖδετ', αἰεῖδετέ μιν λιγυροῖσι,
 Πάνθ' ἑὰ μέρμερα ἔργα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες.
 3 Ἱερὸν οὖνομ' εὖν μέγα τ' ὕμνῳ χάρμα γένοιτο.
 Τῷ δ' ἐπαγαλλόμενοι μάλ' ἐνὶ Φρεσὶν εὐχετάσθε.

PSALMUS CV. 363

- 26 tot monstra ingentia & horrida visu
Veliferas circum nant puppes :
grandia cete
Effingunt molles vitreo sub marmore lusus.
- 27 Atque adeò quæ terra arvis, quæ fluctibus æquor
Educat, à te uno pendent, Pater optime ; teque
Quæque suo proprium poscunt in tempore victum.
- 28 Te magnam pandente manum, saturantur abunde
Omnia :
- 29 te rursus vultum condente, fatiscunt.
Te tollente animam, subito exanimata recurrunt
In cinerem :
- 30 inspirante animam te denuo, surgit
Illico fœcundæ sobolis generosa propago,
Et desolatas gens incolit aurea terras.
- 31 Sic eat ; ô nullo regnet cum fine per ævum
Majestas divina : suumque in secula lætus
Servet opus Deus :
- 32 ille Deus, quo territa tellus
Concutiente tremit, montes tangente vaporant,
Fumiferâ trepidum nebulâ testante pavorem.
- 33 Hunc ego, dum vivam, dum spiritus hos reget artus,
Usque colam :
- 34 tantùm ille meas facilisque bonusque
Accipiat voces :
nempe illo oblector in uno.
- 35 At verò impietas planè extirpetur ab ima
Radice, & scelerum stirps nulla repullulet : ac nos
Te rerum, Deus alme, Patrem Dominumque canemus.

PSAL. CV.

- 1 **C**Anite Dominum, & invoke nomen ejus : exteris
Facta gentibus per orbem prædicate illustria.
- 2 Ille sermo ; carmen ille, & illius miracula ;
- 3 Nomen ejus, numen ejus una nobis gloria :

Hunc

- Τοῖσιν τε γηθήσαι κραδίη, οἳ τ' Ἀθανάτοιο
 Αἶεν ἐέλδονται, καὶ σφέας γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 4 Ἀθάνατον ζητεῖτε, τό, τε κράτος Ἀθανάτοιο·
 Δίξτε νωλεμές αἰεὶ ἐνν χαρίεσσαν ὀπωπὴν.
 5 Εὖ δέ τε μιμνήσκεισθε τάδε φρεσὶν, οἳα τ' ἔρεξε,
 Θέσκελα, μέριμέρα τ' ἔργα, (τάφος δ' ἔχεν εἰσθρόωντας)
 Θαύματα· οἳα τ' εἶπεν, ἅ θεσφατα, ἠδὲ θέμιστας.
 6 Ὑμμες οἳ Ἀβράμοιο ἀμύμονος οὗ θεράποντος
 Αἵματος ἐκτεγαῶτες, ἔης τ' ἐξ ἔστε γενέθλης·
 Παῖδες Ἰακώβου, ὃν ἐλέξατο καὶ περὶ πάντων.
 7 Αὐτὸς Ἀναξ Θεὸς ἀμὸς, ὃου δίκαι εὐρὺ ρέουσι,
 Καὶ ἀνὰ γαῖαν ἅπασαν ἀγακλυταὶ εἰσι θέμιστες.
 8 Ῥήτρης ἧς μέμνηται, ἰδ' ὅρκια πιστὰ φύλαξε
 Νωλεμές, ἠδὲ λόγον, τὸν ἐπ' ἐσσομένοισιν ἔτελλε,
 Μέχρι τε χιλιάδος γενεάων ἔμπεδον εἶναι.
 9 Πρὸς Φίλον Ἀβραμον τάμεν ὅρκια συνθεσιάων·
 Ἰσακῷ δ', ἵνα πιστὰ μένη, μέγαν ὅρκον ὁμοσσε.
 10 Τὸν δὲ διηνεκέως Ἰακώβω θεσμόν ἔθηκε,
 Συνθεσίην Ἰσραήλῳ διὰ τ' ἀμπερὲς αἰεὶ.
 11 Ὡς ἔφατ' οὖν καὶ ὑπέσχετ'· Ἐγὼ Χρυανηίδα γαῖαν
 Δώσω ὑμῖν ἔχειν, κλῆσιν, μοῖραν τε δάσασθαι,
 Ὑμμι τε καὶ παισὶ κλῆρον πατρῷον εἶναι.
 12 Ὅφρ' ἔτι παυρότεροι, λαοὶ δ' ὑπολιζόνες ἦσαν,
 Ἐν δ' αὐτῇ ξεινοὶ τε καὶ ἀλλοδαποὶ ἀνθρώποι.
 13 Καὶ μετανάσται ἔσαν, γαίης δέ τε γαῖαν ἄμειβον,
 Πολλῶν καὶ δῆμων ἰδὼν ἄστεα, καὶ βασιλῆων,
 Πλαγχθέντες, λαοῖό τ' ἀπ' ἄλλου ἄλλον ἵκοντο.
 14 Οὐδὲ τιν' ὑβρίζειν σφέας εἶασεν, ἢ κακὰ ρέζειν·

Τῶν δ' ἕνεκεν νείκεσεν ὑπερμενείας βασιλῆας.

- 15 Μὴ πῶς ἀπλῆσθε Χριστῶν μευ, ἀλλ' ἀπὸ χειρὰς
 Ἰσχεσθ', αἰδεσθέντες· ἐμοὺς δέ τε μήτις ἐν ὑμῖν
 Μάντιας ὑβρίζοι, μηδὲ σφιν πῆμα φυτεύοι.
 16 Ὡς ὅγ' ὁμοκλήσας ἔπος ἤνδα· αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαίῃ λιμὸν ἐνῶρσε κακὸν, τρύχοντο δὲ λαοί,

PSALMUS CV.

365

Hunc amantum & hunc petentum palpitet cor gaudio.

- 4 Robur ejus, pignus ejus sacrosanctum roboris
Petite : vultum ejus beatum continenter quærite.
- 5 Subeat animum quanta nostris edidit majoribus
Signa, quæ portenta ; legum scita quæ reliquerit.
- 6 Vos Abramæ, vos Jacobi posteræ, servi Dei
Separati, forte lecta natio, vos alloquor.
- 7 Ille rerum rector unus, orbis unus arbiter,
- 8 Pacta nostris firma servat facta cum majoribus ;
Verba meminit : mille sancta in sæcla nectit fœdera,
- 9 Icta primitus cum Abramo ;
deinde jurato Isaco,
- 10 Isaci sancta nato, lege non mutabili ;
Posterisque sempiterno roborata vinculo :
- 11 Quum, Tibi Chananæa, dixit, arva sorte dividam.
- 12 Turba numero parva quamvis advena illic degeret,
Aucta nondum stirpe longis temporum decursibus :
- 13 Regna quanquam & nationes exul errans verteret :
- 14 Hos tamen Dei benigna fovit indulgentia :
Vimque duram præpotenti dextrâ ab illis arcuit ;
Et minis reges potentes tetricis compescuit :
- 15 Ne mihi (inquit) consecratos, ne mihi unctos tangite :
A meis, moneo, prophetis abstinete injuriam.
- 16 Quum famem voracem in orbem contumacem indu-
ceret,

Genti-

- Σῆτον ἐπεὶ σφιν ὄλεσσε, καὶ ἄλφιστα μυελὸν ἀνδρῶν,
 Ἄρτον τε βροτέοιο μέγ' ἔρμα μένος τε βίοιο.
 17 Ἀνέρα δὲ προῦπεμψεν ὁδὸν σφιν ἐτοιμάσασθαι,
 Δῖον Ἰώσηφον, τὸν τ' ἀνδράσι τηλεδαποῖσι
 Δμῷ ἔμεναι περὶ πάντας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπὸ πύραν.
 18 Τὸν δὲ πόδας δῆσας, αἰεκελίῃσι πᾶσι
 Σχέτλιοι ἔβλαψαν· χαλεπὸς δὲ ἐδεσμὸς ἐδάμνα,
 Ὅξειν τ' ὁδύνῃσι περὶ φρένας ἴκε σιδήρος.
 19 Ὅφρ' ἔπος ἔμπεδον ἦν, ὃ θεοπροπέων ἀγόρευεν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητον· τότε θέσφατα δ' Ἀθανάτοιο
 Ἦδ' ἐ λόγος καθάρων καὶ ἀναίτιον αὐτὸν ἔθηκε.
 20 Πέμψεν ἀναξ κήρυκα, δῆς τέ μιν ἐξάελευσε
 Καὶ δεσμῶν, καὶ ἀφῆκεν ἐλεύθερον ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 21 Δῶκε δ' οἱ ἀρχὸν ἔμεν, καὶ ἐπίσκοπον οἷο δόμοιο,
 Κήδεσθαι τε βίου, καὶ κλήμασιν οἷσιν ἀνάσσειν,
 Πάντα μάλ' ὥς διέπη, τοῦ τε κράτος ἢ ἐνὶ οἴκῳ.
 22 Ὅφρα καὶ οὗ λαοῦ ἡγήτορας ἦδ' ἐ μέδοντας
 Δήσαι, ἐρητύσαι δ', ὥς οἱ φίλου ἔπλετο θυμῷ.
 Ἀνέρες ἐκ τ' αὐτοῦ βουλευφόροι ἦδ' ἐ γέροντες
 Αἰδοῖσι πινυτήν, καὶ μῆδεα πυκνὰ δαεῖν.
 23 Ἠλυθεν Αἴγυπτον δ' ἱερὸν μένος Ἰσραήλου·
 Γῇ ἐνὶ Χαμιαδέων Ἰάκωβός τ' οἰκία ναῖεν.
 24 Εὐθ' οὐ λαὸν ἀέξε, καὶ οἱ μέγα κάρτος ὀφείλων
 Κρεῖσσονα δυσμενέων καὶ ὑπεύροχον ἔμμεν ἔδωκε.
 25 Τῶν δὲ τε κῆρ ἔτρεψε, καὶ ἐχθοδοπήσαι ἐφῆκεν
 ὦ, λαῶ, θεράποντας εἰὸς ἀπατήλια τ' ἔρδειν.
 26 Μωσῆά σφιν ἔπεμψε περικλυτὸν οὐν θεράποντα·
 Ἦδ' Ἀαρῶνα φίλον, τὸν ἐλέξατό οἱ ἱερεῖα.
 27 Οἱ δ' αὐτοῦ τέρατά σφισιν ἐν μέσσοισιν ἐφῆσαν,
 Πολλὰ τε θαύματ' ἔρεξαν ἐνὶ χαμηλῇ γαίῃ.
 28 Τῇ δὲ τ' ἐνὶ ζόφῳ ἦκε μελάντερον ἥ τε τῶισιν,
 Ἀχλὺς δ' ἦν ἐρεβεννὴ ἐπὶ χθονί· τοὶ δ' ἐτέλεσαν
 Πάντα μάλ' ὥς ἐκέλευσε, καὶ οὐκ ἀπίθησαν ἐφελμῇ.
 29 Ὑδατα δ' εἰς αἶμα τρέψεν, καὶ ἀπάλεσεν ἰχθύς.

Gentibusque alimenta latè noxiis subduceret;

17 Prævium misit ministrum Nili ad arva fertilis:

Filium pulchræ Rachelis mango turpis vendidit.

18 Carceris latuit tenebris, crura vinctus compede;

19 Somnii donec soluti nota regi veritas

20 Crura ferro liberavit, solvit animum crimine:

21 Et novâ fortis benignæ jam vicissitudine,

Regiorum servulorum servus antè ignobilis

Fræna rerum tractat unus:

22

nuper è custodia

Missus, aulæ purpuratos nunc coërcet vinculis;

Et senum juvenis severæ præsidet prudentiæ.

23 Ifaci tandem propago culta linquens patria,

Pinguis ad fluenta Nili castra fixit advena.

24 Ac, Deo fovente, lætâ stirpe sic reffloruit,

Viribus brevi ut præiret inquilinus incolæ.

25 Tum Phari rector superbæ mente versâ Abramidas

Fraude molitus nefandâ stirpitis revellere:

26 Circulo donec voluto destinati temporis,

Legifer cum fratre Moyses missus est divinitus;

27 Ac Pharon Pharique regem terruit miraculis.

28 Ergo natura, imperantis non rebellis jussibus,

Vestiit polum tenebris, & solum caligine

Condedit, ceu nocte cæcâ sole jussu cedere.

29 Unda decolor cruoris tabe rivos polluit,

Squameæque strage gentis inquinavit littora.

- 30 Ἐβρουε δὲ χθὼν πᾶσ' ἐλεοθρέπλοις βατράχοισιν·
Οἱ τε σκιρτήσαντες ἀνάκλιον δώμαθ' ἵκοντο,
Αὐτῶν καὶ θαλάμους, ὑπερώϊα τ' εἰσανέβησαν.
- 31 Ἦλυθε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
Τοῦδ' ἐπιτελλομένου· φθειρές τ' ἀνὰ γαῖαν ἄπασαν.
- 32 Ἀντ' ὁμβροιο χάλαζαν ἱεὶ καρπῶν ὀλέτειραν,
Τῶνδ' ἐπὶ γῇ στεροπὴν τε, πυρὸς φλόγα τ' αἰθομένοιο.
- 33 Τῇσι δ' ἐρισταφύλους αὐτῶν ἐπληξεν ἀλῶας,
Ἀμπελοι ἔνθα τ' ἔσαν, καὶ συκαὶ τηλεθόσσαι·
Τὰς δ' ἔβαλ' οὐρανόθεν, τάων δέ τε καρπὸν ὄλεσσε,
Δένδρεά θ' ὑψίκομα σφετέρην κατὰ γαῖαν ἔαξεν.
- 34 Ὡς ὅγε μῦθον εἶπεν, ἄφαρ στρατὸς ἄσπετος ἦλθεν,
Ἀκρίδες οὐλόμεναι, τετλίγων τ' ἄγρια Φῦλα,
Μυριοί, ὅσα τέ φύλλα καὶ αὐθεὶα γίγνεται ὥρη.
- 35 Κεκδδ' ἔφαγον βοτάνην, ποίην τ' ἐρίθηλέα πᾶσαν
Γαίῃ ἐνὶ σφετέρῃ, βρῶσαν δέ τε καρπὸν ἀρούρης.
- 36 Πρωτάγονα ξύμπαντι κατέκτανε τῶνδ' ἐνὶ γαίῃ·
Ἀργματοὶ τε σφετέρῃς ἀδροιότητός τε σθένεός τε.
- 37 Ἐκ δ' ἄγιν ὃν λαόν, τοὶ δ' ἐξελθόντες ἔβησαν
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ, καὶ ἐκ Νειλωΐδος αἰῆς
Ἀργυρον ἐστιχάωντο ὥλιθ' χρυσόν τε φέροντες·
Οὐδ' ἄρα τις φύλοισιν ἐνὶ σφετέροισιν ἄκιχς,
Οὐτ' ἀλαπαδὸς ἔην, πᾶσιν δὲ μάλ' ἔμπεδος ἀλκή.
- 38 Οὐδέ τι οὖν πένθος Νειλωΐδα γαῖαν ἵκανεν,
Οὐδὲ γὰρ Αἰγυπλίοισιν ἄχος γένετ' ἐξανιόντων·
Γήθησαν δέ τε θυμῶ, ἐπεὶ σφεας δείδισαν αἰνῶς.
- 39 Κυάνεον δὲ νέφος σκέπας ἔμμεναι ἐξεπέτασσε,
Λαμπέμεναί τ' ἀνὰ νύκτα πυρὸς σέλας αἰθομένοιο.
- 40 Οἱ μὲν δαίτ' αἰτίζον, ὁ δ' ἐξ ἄλως ὀρτυγας ἤκεν·
Οὐράνιόν τε ἄλις σφιν ἀπ' αἰθέρος ἄρτου ἔδωκε.

30 Terra felix ante frugum, more nunc præpostero,

Turpibus fœcunda ranis squallet : ipsa regia

Fœta ranis, ipsa regum fœta sunt cubilia.

31 Fusa deinde nube densâ musca Memphin occulit :

Et pediculorum ubique fœda erant examina.

32 Instar imbrium ruebat mista flamma grandini,

33 Arbores nudans comantes fronde, flore, fructibus.

34 Quod reliquit atra grando, mox locusta perdidit :

35 Bruchus abstulit, locustas quod voraces fugerat.

Tot malis subinde sævis icta Nili regia,

Quum ferox non mitigaret contumaces spiritus,

Dira populum mox in ipsum versa pœna sæviit.

36 Prima pignorum repente per penates omnium

Occidere : cuncta planctu, cuncta fletu personant.

Rege tandem pertinace cladibus perterrita,

37 Sancta Memphin gens reliquit, jam tyranno libera,

Dives auro argenteisque barbarorum poculis :

Nec tot inter millia ullum languor attentaverat.

38 Ergo Nili jam pavore liberata regia,

Voce, vultu, plausibusque præferebat gaudium.

39 At Parens memor benignus gentis electæ sibi,

Per siticulosæ arenæ vastitatem imperviam

Castra nubis textit umbrâ, luce : noctem luridam

Ignium latè corusco temperavit lumine.

40 Arva, victum cùm rogarent, textit imber alitum :

Panis impluit per auras more densæ grandinis :

- 41 Πέτρην μὲν τ' ἀνέωγ', ἐκ δ' ἴσσυτο νήχυτον ὕδωρ,
 Διψάδι δ' ἐν γαίῃ νάεν, ὡς ποταμοῖο ρέεθρα,
 Θαῦμα ἰδεῖν, ἵνα μή τι ποτοῦ ἐπιδευέες ᾖσι.
- 42 Καὶ γὰρ ὑποσχέσις ἱερῆς μιμνήσκετο θυμῷ,
 Τὴν πᾶλαι Ἀβραάμῳ ὑπέσχετο ᾧ θεράποντι.
- 43 Ὡς ἐὼν ἔξαγε λαὸν εὐφροσύνησι χαρέντα·
 Οὓς καὶ ἐλέξατο, ρύσατ' ἐελδομένους μάλ' ὁδοῖσ',
 Οἱ δέ τ' ἀγαλλόμενοι καὶ αἰοιδιόωντες ἔβησαν.
- 44 Τοῖσι δὲ καὶ χώρας ἐθνέων καὶ γαίαν ὅπασσε·
 Λαῶν ἀλλοδαπῶν τε ἀρούρας, πῖονά τ' ἔργα,
 Ἀλλότριον κάματόν τ' ἐχέμεν σφι κλῆρον ἔδωκεν.
- 45 Ὅφρα φυλάξαιεν τὰ ᾧ θεόφρατα, ὡς ἐπέτελλε,
 Καὶ θεσμοῖσιν ἰοῖσι πιθοίατο. Κλείετ' Ἀνακίᾳ.

Ψ Α Λ. Ρς'.

- 1 **Κ**λείετ' Ἀνακί', ἐπειὴ ἀγαθὸς καὶ μέλιχός ἐστιν,
 Οὐνεκα μέλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 2 Τίς κρατερὰ κλυτὰ τ' ἔργα λέγειν δύνατ' Ἀθανάτοιο;
 Τίς δ' ἐὼν αἶνον ἅπαντα διειπεῖν, καὶ κλέος εὐρύ;
- 3 Ὀλβιοι, εὐδικίην οἷσιν φίλου ἐστὶ φυλάσσειν,
 Οἷσιν τ' εὐνομίῃ αἰεὶ περὶ κῆρι μέμηλε.
- 4 Μνησάι ἐμεῖο, Ἀναξ, ἵνα τοι κεχαρισμένος εἴην,
 Ὡς λαός σευ, ὃν τε φιλοφρονέων ἀγαπάζεις·
 Καὶ μοι ἐπίσκοπος ἔλθε, καὶ εἰσίδε, καὶ με σώωσον.
- 5 Ὅφρα τεοῖσιν ἐπαύρω ἄμ' ἐκλεκτοῖσιν ἐάων,
 Καὶ λαοῖο τεοῖο εὐφροσύνησιν ἱαυθῶ,
 Κλῆρῳ τ' ἴσα τεῶ μοι ὑπέρτερον εὖχος ἔησιν.
- 6 Ἡμεῖς ἡμετέροισιν σὺν πατράσιν ἡλιτόμεσθα,
 Αἴσυλα πόλλ' ἔρδοντες ἀτασθαλίῃσι νόοιο.
- 7 Οἱ πατέρες τεὰ θαύματ' ἐνὶ φρεσὶν οὐκ ἐνόησαν,
 Οἷά τε μέρμερα ρέξας ἐν Αἰγύπτῳ πολυπύρῳ·

- 41 Petra iussa fudit undas : deque rupis viscere
Antè sicca solitudo flumen hausit.

42

Scilicet

- Fœderis Parens benignus immemor nunquam fui,
Quod sibi caro cum Abramo sempiternum fecerat.
43 Sic parentum stirps piorum, tuta ductu Numinis,
Arva liquit fraudulenta perfidi Pelusii :

- 44 Occupatis efferarum nationum sedibus,
Tradidit Deus labores impiorum eis carpere :

- 45 Sanctiones ut tenerent sacrosancti fœderis ;
Et piarum ad iussa legum facta cuncta fingerent.
Laus, honor, decusque Regi sempiterno Cœlitum.

P S A L . CVI.

- 1 **L** Audate Regem Cœlitum, Regem bonum,
Suisque nullo non benignum tempore.
2 Quis facta verbis æquet ? eloquentiâ
Quis assequetur illius potentiam ?
3 O ter beatos æqui amantes, & tuæ
Præscripta legis quî tuentur jugiter !
4 Memento nostri facilis & favens, tuum
Prospicere populum quâ soles clementiâ ;
Et me revise lenis ac salutifer :
5 Ut separati tibi bonis populi fruar,
Carpamque lætus quo fruuntur gaudio,
Hæreditatique comes applaudam tuæ.
6 Scelestæ proles cum scelestis patribus
In te rebelles multa iniqua fecimus :
Abominanda, dira perpetravimus.
7 Nam nec tyranni Ægyptii ex ergastulo
Nostri parentes liberi per te, tua
Ostenta graviter ponderârunt ; nec tuæ

B b 2

Me-

- Οὐδὲ τεῆς. εὐεργεσίας μνήσαντ' ἐνὶ θυμῷ
 Πολλῆς, ὥς τέ σφεας ἐλέησας· παρ' δὲ θαλάσῃ
 Οὐ κλύον, ἀλλ' ἐρέθιζον, ἐρυθραίῃ δὲ θαλάσῃ.
 8 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὁ σφεας ἐρρύσατο, καὶ ἐσάωσε
 Οὐ ἔνεκ' οὐνόματος, καὶ ἵν' οὐ σθένος οὐκ ἀλαπαδῶν
 Καὶ κράτος ἀμφαδὰ πᾶσιν ἀρίγνωτόν τε τιθῇσιν.
 9 Ἀλλὰ γ' ἐρυθραίην κρατερῶς ἐνέπιπτε θάλασσαν·
 Ἡ δὲ θ' ὑποδδείσασα φύγε, σχέτο δ' ἄσπετον ὕδωρ
 Ξηραυθέν· πόντος δὲ διетμάγῃ ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Οἱ μὲν τ' οὖν διὰ βένθε' ἄλως κίου ἀτρυγέτοιο,
 Ὡς διὰ διψάδα γαῖαν ἦν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 10 Τοὺς δ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐρρύσατο χειρός·
 Καὶ θήϊων χειρός τε καὶ ὕβριος ἐξανέλυσε.
 11 Διήϊους κῦμ' ἀπόερσε, κάλυψεν τ' οἶδμα θαλάσσης·
 Οὔτις τῶνδ' ἐλέλειπ', οὔτ' ἄγγελος ἀπονέεσθαι,
 Ἀλλ' ἀπόλωλεν ἕκαστος, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 12 Τόφρα πῖθοντ' ἐπέεσσιν εἰς, καὶ οὐ αἶνον ἄεισαν.
 13 Οὐ δὴν ἔργων δ' αἵψα λελασμένοι, ἀ σφιν ἐώργει
 Πολλὰ μάλ', οὐκέθ' ἐὴν βουλήν ποτιδέμενοι ἦσαν,
 Σχέτλιοι· οὐθ' οἱ ἐπιτρέψαι σφέας ἤθελον αὐτούς·
 14 Πείναον δ' ἐν ἐρήμῳ· αἶ, τ' οὐ θέμις, αἶνὰ ποθεῦντες,
 Γαστρί χαριζόμενοι, καὶ σφεας κακὸς ἥμερος ἦρει·
 Οἰοπόλῳ δ' ἐνὶ χώρῳ ἐπειρήσαντο Θεοῖο.
 15 Οἱ μὲν τ' ἤτεον εἶδαρ, ὁ δὲ κρήνην ἐέλδωρ,
 Νοῦσον σφιν δ' αἶμ' ἐνώρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί·
 Οὐδὲ μένος σφιν ἄεξ', ἢ μυελὸν, ὅ, τί μενοίνων·
 Λεπτότεροι γὰρ ἔσαν, καὶ χεῖρονες ἢ τὸ πάρος περ,
 Ἡδὲ τ' ἀφαυρότεροι, καὶ ἐδητύος οὐκ ἀπόναντο.
 16 Καὶ Μωσῇ μέγληραν ἀγασσάμενοι μάλα θυμῷ,
 Ἀαρῶνι τ', Ἀναξ οὐ οἱ ἤθελεν ἱερὸν εἶναι.
 17 Καὶ τότε δ' αὐτομάτῃ δεινὸν χάνεν εὐρεῖα χθών,
 Καθ' ἑπῖεν Δάθανου ὑπέρβριον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Καὶ ἀγέρωχον ὁμίλου Ἀειράμοιο κάλυψεν·
 Ὡς οἱ μὲν ζῶντες ἔβαν δόμῳ αἴϊδος εἴσω.

- Meminere gratis mentibus clementiæ :
 Sed propter undas æquoris rubri, duces
 Adversus animis turba contumacibus
 8 Obmurmuravit. At Parens malis bonus
 Pœnas remittis; ut tuam clementiam
 Agnoscat orbis, & tremat potentiam.
 9 Nam comminanti cessit unda fluctuum :
 Suspensa moles hinc & inde per sali
 Tranquilli arenas aridam dedit viam,

- Ceu solida campis figerent vestigia :
 10 Donec tyranno liberati & hostium
 Crudelitate, tuta tuti littora
 11 Tenuere : at hostes vorticofo gurgite
 Absorpsit unda, cladis ut nec nuncius
 Superesset.
 12 Illic tum salutis compotes
 Fidemque verbis præbuere, & cantibus
 Cecinere festis Numinis potentiam.
 13 Metu repulso, protinus lascivia
 Animos rebelles perculit : nec ampliùs
 Meminere signa nec pericla pristina.
 14 Repente pravâ perciti libidine
 Arsere, verbis & Deum procacibus
 Iræ impulerunt fræna justæ solvere.
 15 Ac flagitatos impiè dedit cibos,
 Justisque pœnis impios coërcuit.

- 16 Nec pœna mentes nec benignitas feras
 Mollire potuit, quin procaciter ducem
 Ducisque fratrem peteret æmulatio,
 Et freta studiis semper ambitio malis.
 17 Sed factiosos terra vasto condidit
 Sinu dehiscens;

- 18 Μέσσω τῶνδ' ἐν ὁμίλῳ ἱκαίετο θροσπιδαῖς πῦρ.
 Σμυχόμενοι δ' ὅλοῃ φλογὶ δηώθησαν ἄλιτροι.
- 19 Χρύσειον δὲ πᾶραί πόδα νεΐατο Ὀρήβοιο
 Πόρτιν ἐτεκλήνυτο, Θεὸν δὲ τε ὥς μιν ἔτισαν,
 Ἀζόμενοι εἰδῶλον, ὃ, τ' ἐν χοάνοισιν ἔτευξαν.
- 20 Ὡς οἷγ' εἰδῶλοιο βοὸς σφὸν κῦδος ἄμειβον,
 Ἀγραύλου βοὸς, ὃς νέμεται τέρεν' ἄνθεα ποίης.
- 21 Ἐκλελάθοντο Θεοῖο σωτῆρος σφετέροιο,
 Ὃς τε νέου τόσ' ἐώργει ἐνὶ Νειλωίδι γαίῃ.
- 22 Θαύματα πόλλ' ἐκπαγλα, τὰ περ τ' ἴδε Χαμιάς αἶα,
 Μέρμερα, λοίγιά τ' ἔργα ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ.
- 23 Φῆ ρ' οὖν σφεας ὀλέσειν, εἰ μὴ μιν ἀρέσσατο Μωσῆς
 Ἑσθλὸς εἰς θανάτων, ὃν ἐλέξατο καὶ περὶ πάντων,
 Ὃσπερ ἐναντίον ἔστη, ἑὼν μενέων ἀπερσεύς,
 Ῥωχμῶ ἐνὶ μέσσω, καὶ ἀπέτραπε παῦσέ τε θυμὸν,
 Μὴ προτέρῳ ἐλάσῃ, λαὸς τ' ἀπὸ πάμπαν ὄληται.
- 24 Ἀλλὰ γε πῶνα γαῖαν, ἐπήρατον, οὔφαρ ἀρούρης,
 Οὐκ ἄλεγον φρεσὶν, οὐδέ θ' εἰς ἐπέεσσι πείθοντο.
- 25 Σφῆσι δ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἐνείχεον ἀσχαλόντες,
 Οὐθ' ἄδε τι σφιν τῶνδε, κόρος δ' ἔλεν, οἷά τ' ἔχεσκον.
 Οὐδέ τ' ἐφημοσύνη ἐπεπείθοντ' Ἀθανάτοιο.
- 26 Τῷ καὶ ἐν ἑπάειρ' αὐτοῖς ἐπὶ χεῖρα βαρεῖαν,
 Ὀφρα σφεας ὀλέσειε διαρραίσας ἐν ἐρήμῳ.
- 27 Τῶνδ' τε παῖδας ὀπίσσω ἐν ἔθνεσιν ἐξανύσειε,
 Καὶ διὰ γαίαν σκεδάσας σφέας ἔνθα καὶ ἔνθα
 Ἐν λαοῖσι τιθεῖν ἀτιμήτους μετανάστας.
- 28 Ἀλλὰ γε Βηλφηγῶρα θεῶν αἰσχιστον ἀπάντων
 Ἀζοντ', ἔθνεα ὥς, αὐτῷ τε συνήροιο ἦσαν.
 Ἱερά δ' ἔσθοντες νεκρῶν κατατεθνειώτων,
 Ἐξ εἰδωλοθύτων στυγεράν σφισι δαῖτ' ἀλέγνουν.
- 29 Ὡς οἱ μὲν τ' ἔργοισι νοήμασί τε σφετέροισιν
 Αὐτῷ θυμὸν ὄρινον, ὃ δ' ἀσπερχὲς μενέαινε.
 Ἐν δ' ἄρα τοῖσι δέδην ἄφαρ καὶ ἀέξετο λοιμός.

- 18 flammeique gurgitis
Torrens vorago devoravit impios.
- 19 Nec noxiorum monita tot pœnis modum
Gens prava sceleri fecit. Horebi in jugo
(Proh facinus!) ante imaginem bovis Dei
- 20 Imago sese stravit; & fronde saturi
Simulacra tauri coluit instar numinis:
- 21 Partæ salutis nuper ingrata, immemor
Miraculorum in urbibus Niloticis;
- 22 Et fluctu eodem fospites se, subritos
Hostes superbos vorticosis æstibus.
- 23 Ergo scelestos ira iusta perdere
Ibat, furenti ni Deo carum caput
Pro gente Moses obtulisset, & prece
Frænâsset iras,
- 24 Nec tamen turbæ furor
Illic quievit; expetitur tam diu
Uber feracis spreuit agri: nec fidem
Mosi docenti, pollicenti nec Deo
- 25 Habuit: tumultu castra complens respuit
Imperia:
- 26 donec ille munificus Parens,
Delere promptus inter invia montium
Toties rebelles, extulit dextram;
- 27 & genus
Per nationes impias disperdere
Jam destinârat:
- 28 ante sculpta numina
Iterum protervi procidere; & mortuis
Diis thura, lætasque immolârunt hostias:
- 29 Deum sceleribus provocaverunt novis,
Iramque rursus exasperârunt vindicem:

- 30^ο Ὄρτο δὲ δεινὸς ἀνὴρ, μάλα τε κρατερῶς ἐνεμέσσα,
 Αἴσχεα πόλλ' ὀρόων, Φινέης, καὶ τίσατ' ἀλείτας,
 Ἦ, θέμις, αἶψα, Θεὸν δ' ἱλάσσατο τούσδε κατακτάς·
 Παύσατο δ' ἰς λοιμοῖο, κακοῖό τε γίνετ' ἐρωή.
 31^ο Ὄς ὁ μὲν ἐσθλὸς ἐὼν λαῶ ἀπὸ λοιγὸν ἄμυνε,
 Τῷ τε δικαιοτάτος δόατ' ἔμμεναι, οἷον ἔρεξεν·
 Ἦς δὲ δικαιοσύνης μνημῆϊον αἰὲν ἔμιμνε,
 Καλόν τ' ἔσσειτ' ἔπειτα καὶ ἐσσομένοισι πωθέσθαι,
 Ἀλλήκλοις γενεῇσι διαμπερές ἡματα πάντα.
 32^ο Ἀλλά γέ μιν τ' ἐρέθιζον ἔφ' ὕδασι νεΐκεος αἰνοῦ.
 Ὄς τε κακῶς Μωσῇ πῆλε σφετέρης ἕνεκ' αἵτης.
 33^ο Θυμοδακῆς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυναν δέ μιν οὕτως,
 Ὄς καὶ μιν τ' ἀσύφηλον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 Οὐδέ κατ' αἶσαν ἔειπεν, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 34^ο Ἀλλ' οὐδ' ἔθνεα κείνα διαρράϊσαντες ὄλεσσαν,
 Ἄσσα τ' Ἀναξ κέλετο, κρατερὸν τ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

- 35^ο Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν λαοῖσι καὶ ἀλλοδαποῖσι μίγησαν,
 Καὶ σφιν ὁμοιώθησαν, ἰδὲ σφέτερ' ἔμματος ἔργα.
 36^ο Τῶν τ' εἰδῶλα σέβοντο, Θεοὺς ὥς εἰσαρόωντες·
 Ἀ σφισι τε βρόχος ἦν, μεγάλοιο τε πῆματος ἀρχή.
 37^ο Ἰρεύσαντο δ' ἔπειτα κακοῖσί τε daίμοσι τέκνα,
 Τῆς θυγατέρας τε, ἀπηνέα θυμὸν ἔχοντες.
 38^ο ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦ χέον τόδ' ἀναίτιον αἶμα,
 Αἶμα σφῶν τέκνων, ἅπερ εἰδῶλοισι Χανάνης
 Ἰρευον στιγεροῖσι· παλάσσετό δ' αἵματι γαῖα.
 39^ο Ὄς οἱ μὲν τ' ἔργοισι μίανθησαν σφετέροισι·
 Πολλὰ δὲ μηχανώοντες ἐφοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ὄς ὅτε μαχλοσύνῃσι γυνὴ πόσιν οὐ προλιπούσα
 Πολλὰ μενοινῶει, πάντα Φοιτῶσά τε θύει.
 40^ο Τῷ τε καθ' οὗ λαοῦ χόλος Ἀθανάτοιο δέδη·
 Κληρὸς θ', οὐπερ ἐλέξατ', ἀπήχθετό οἱ περὶ κῆρι.
 41^ο Τοὺς δ' ἔα ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν ὑπὸ χερσὶ δαμῆναι,
 Ἔθνεσί τε δμῶας δῶκ' ἔμμεναι οὐλομένοισι·
 Δυσμενέες δὲ σφῶν κρείστους, καὶ κοίρανοι ἦσαν.

30 Justâ incitatus donec irâ Phineas
Ferro scelestam puniit licentiam ;
Et sævientem dexteram compescuit
Domini ;

31 sibique peperit æternum decus,
Quod nulla fileant posterorum secula.

32 Nec contumaces supplicia tot spiritus
Coërcuerunt, Meribæ ad undas quin Dei

33 Rursus furorem accenderent : nec publico
Moses furore liber etiam incredulâ
Oratione vertit iram Numinis

34 In se. Potiti deinde pactis finibus,
Nec impiarum semen omne gentium
Disperdiderunt funditus ; nec jussibus
Rectè monentis paruerunt Numinis :

35 Sed se profanis miscuere gentibus,
Didicere ritus, serviere ludicris

36 Diis : ac eorum mancipati cultibus,
Tenuere puras à scelere nullo manus.

37 Quippe immolârunt filios ac filias
Ad dæmonum aras :

38 & suæ propaginis
Tinxere sculptos sanguine innocuo deos,
Terramque sanctam polluerunt cædibus.

39 In scelera proni abominanda, dum suæ
Manûs adorant opera,

40 patrium Deum
Justas ad iras provocârunt ;

41 ut suam
Hæreditatem abominatus impiis
In servitutem manciparet hostibus :

- 42 Ἀνδράσιν οὖν δηίοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γέγοντο,
Οἱ σφεας ὑβρίζεσκον, ἐπεὶ καὶ χερσὶ δάμασσαν,
Αἰνῶς τε τρύχεσκον, ἐπιστάμενοι μένει σφῶ.
43 Τοὺς δ' ὅγε πολλάκι ρύσατ'· ἐπώτρυναν δέ μιν αὖθις,
Σφῇ βουλῇ ἐρέθοντες· ὁ δ' ἄχυντο, τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρου ἐστυφέλιχθεν.
44 Τῶνδ' ἐπ' οἷζ' οὐκ εἶδεν, ὀδυρομένων τ' ὅπ' ἄκουσε.
45 Μνήσατο δ' ἥς ῥήτρης, ἣν τὸ πρὶν τοῖσιν ἔθηκε,
Τέμνων ὄρκια πιστά· μεταλλήξας τε χόλοιο
Αὔτε μετέστρεψεν, μάλα γὰρ νόος οἱ ἐλεήμων.
46 Ἀλλά γε δυσμενέας, τοί τε σφεας τηλόθι πάτρης
Γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν μεταναστήσαντες ἀπῆγον,
Πάντας ἐπέγναμψεν, τοῖσιν δέ τε οἴκλου ὄρινεν,
Ὡς σφισιν ἦπιοι ὦσι, Φίλα Φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
47 Ἀμμε σώωσον, Ἀναξ Θεὸς ἡμέων· ἐκ δέ τε λαῶν
Ἀψόρρους συνάγειρε κεδασθέντας κατὰ γαῖαν·
Ὅφρα σὺν ἱερὸν οὖνομ' αἰοιδῇσι κλείοντες,
Τερπόμενοί τ' αἰνοῖσιν ἀγαλλώμεσθα τεοῖσιν.
48 Αἰνετὸς Ἰσραήλου Ἀναξ Θεός, αἰνετὸς εἴη
Νωλεμές ἡματα πάντα δι' ἀλλήκλων γενεάων·
Πᾶς δέ τ' ἐπευφημήσαι ὁμοφρόνῳ τινὶ Φωνῇ
Λαὸς ἅμ', Ὡδε γένοιτο, λέγων· αἰνεῖτε δ' Ἀνακτα.

Ψ Α Λ. ΡΖ΄

- 1 **Κ** Λεῖέτ' Ἀνακτ', ἐπειὴ ἀγαθὸς καὶ μείλιχός ἐστιν,
Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
2 Ἀνέρες ὧδ' εἶποιεν, Ἀναξ οἷς ἐστιν ἀρωγός,
Οὕσπερ ὅγ' ἐξανέλυσε δýης καὶ οἷζ' αἰνῆς,
Ῥύσατο δ' ἐκ δηίων ἀνδρῶν χειρός τε βίης τε·
3 Ἐκ τ' ἄρα γαϊάων συλλέξατο παντοδαπῶν,
Ὅππόθι πρὶν ἐκέδασθεν· ἀπ' ἡελίου ἀνιόντος,
Καὶ ἀπὸ δυσομένοιο ποτὶ ζόφον ἡρόεντα·
Ἐκ βορέω κρυεροῖο, καὶ ἐκ νότου ἀργέσταο.
4 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ πλάγχθην διὰ γαῖαν ἐρήμην·

Πολλά

- Πολλὰ μὲν οὖν ἐμόγησαν ἀλώμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Οὐδ' ἔτι που πόλιν εὔρου, ἐν ᾗ σφισι ναιέμεν εἴη.
 5 (Τοῖσι ἀλῆταί· εἰσιν ἐπὶ χθονὶ) τείρεν ἄρα σφέας
 Γαστέρα μὲν λιμός, δίψη δ' ὑπὸ γυῖα λέλυντο·
 Ἐκ δ' ἔλιπε ψυχὴ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμός ἐνῆε.
 6 Τόφρα μὲν Ἀθάνατον κρατερῇ δεδμημένοι ἄτῃ
 Λίσσωντ' ἢ δ' ἐβόησαν, ὃ δ' ἐκ κακότητος ἔλυσε.
 7 Τοῖς δ' ὁδὸν ἠγεμόνευε, καὶ ἔπλετο πομπὸς ἀπήμων,
 Τὴν δ' ἰθεῖαν ἄγεν, πάλιν ὀππόθι ναιέμεν εἴη.
 8 Κλειόντων δ' ἄρα τοίγ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
 Ἦν διὰ μελιχίην, καὶ ἅ θαύματα, μέρμερά τ' ἔργα,
 Ὅσσα βροτοῖσιν ἔρεξε, τὰ τ' εἰσίδε Φῦλ' ἀνθρώπων.
 9 Οὐνεκα θυμὸν ἄδην κόρεσεν κεχρημένου ἀνδρός,
 Δῶκε δ' οἱ ὅσσ' ἔθελεν· πεινῶντα δὲ πλῆσεν ἑάων.
 10 Οἱ δὲ κακῶς αὐχμεῦσιν, ἐνὶ ζόφῳ ἠερόεντι
 Ἐζόμενοι, ἠδὲ σκιῇ ἐν θανάτοιο μελαινῇ,
 Δεσμοῖσι δμηθέντες οὔζυος ἠδὲ σιδήρου·
 11 Ὅτι Θεοῦ ἀλίτουντο ἐφετμάς, οὐδ' ἐτέλεσσαν,
 Βρυλὴν δ' ὕψιστου καὶ θέσφατα πύκν' ἀτέριζον·
 12 Τῷ τέ σφεας καμάτῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἐδάμνα·
 Ἐν δ' ἔπεσον κακότητι, καὶ οὐκ ἐπιτάρροθος ἦε.
 13 Τόφρα μὲν Ἀθάνατον κρατερῇ δεδμημένοι ἄτῃ
 Λίσσωντ' ἢ δ' ἐβόησαν, ὃ δ' ἐκ κακότητος ἔλυσε.
 14 Τοὺς δ' ἄρ' ὄγ' ἐκ ζόφου ἦγε, καὶ ἀχλὺς ἐξ ἐρεβεννῆς·
 Οὐδ' ἔτι τοὺς θανάτοιο ἔχε σκιῇ, οὐδέ τι δεσμά·
 Ἀλλ' ὃ τὰ μὲν ῥῆξεν, τοὺς δ' εἰρέρου ἐξανέλυσε.
 15 Κλειόντων δ' ἄρα τοίγ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
 Ἦν διὰ μελιχίην, καὶ ἅ θαύματα, μέρμερά τ' ἔργα,
 Ὅσσα βροτοῖσιν ἔρεξε, τὰ τ' εἰσίδε Φῦλ' ἀνθρώπων.
 16 Χαλκείας γὰρ ῥῆξε πύλας, καὶ ῥαῖσεν ὀχῆας,
 Ρεῖα διέτμηξέν τε, σιδηρεῖους περ εόντας.
 17 Ἦ μάλ' ἐπίσπασται κακὸν ἄφρονες ἀνέρες αὐτως,
 Νήπιοι, οἷά τ' ἔρεξαν, ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς,
 Σφῆσί τ' ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μῶρον ἄλγε' ἔχουσιν.

Quà nulla ad cultas ducunt vestigia terras,

- 5 Fracti animos mœrore, inopes undæque cibique,
6 Auxilium miseris imploravere querelis:
Audiit orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis;
7 Monstravitque viam cultas quæ ferret ad urbes.
8 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem;
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.
9 Quippe fitim victuque famem compescuit ægram;
Reddidit & membris vires, animoque vigorem.
10 Quique Dei monitis ingratâ mente relictis,
11 Carceris in tenebris & cæcâ nocte jacebant,
12 Quum tremarent gelidæ exanimes formidine mortis,
Afflictique malis humiles fractique jacerent,
13 Auxilium miseris imploravere querelis:
Audiit orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis.
14 Vincla manu validâ rupit, mortisque timorem
Reppulit, & tetris pavidos eduxit ab umbris.
15 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque paren-
tem;
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
16 Liminaque & portæ qui claustra refregit ahenæ.
17 Deliciis animi vires quum stulta libido
Affligit; corpusque gravi languore solutum
Stultitiæ pendit pœnas;

- 18 Οὐδέ σφ' εἰς σίτοιο περὶ Φρένας ἥμερος αἶρεϊ,
 Δαῖτα δὲ παντοῖον βρώμην τ' ἀπανήνατο θυμός·
 ὧς οἱ μὲν τ' ἄκμηνοι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 Σχέτλιοι, ἄλχι παρεστάσιν θανάτοιο πύλῃσι.
- 19 Τόφρα μὲν Ἀθάνατον κρατερῇ δεδμημένοι ἄτη
 Λίσσονται, ἢ δ' ἐβόησαν, ὃ δ' ἐκ κακότητος ἔλυσε.
- 20 Τοῦδ' ἅμα μῦθος ἔην, νόσοιο δὲ γίνετ' ἐρωή·
 τοὺς δ' ἠντάμενός σφιν ἀδευκέα πάτμον ἄμυνε.
- 21 Κλειόντων δ' ἄρα τοίγ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
 Ἦν διὰ μειλιχίην, καὶ ἅ θ' αὐμάτα, μέρμερά τ' ἔργα,
 Ὅσσα βροτοῖσιν ἔρεξε, τά τ' εἶσιδε Φῦλ' ἀνθρώπων.
- 22 Αὐτῷ δ' ἱερὰ καλὰ, χάριν μενοεικέα δόντες,
 Ἐρδόντων· ἐὰ ἔργα τ' εὐφροσύνησι νόοιο,
 Σὺν μεγάλῳ τ' ἀλαλητῷ αἰοιδῆσιν τε λεγόντων.
- 23 Οἱ ἄλαδ' ἐν νήεσσι κατίασι γλαφυρῇσιν,
 Ἦδ' ἐκκατὰ πρῆξιν πλείους· ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ψυχὰς παρθέμενοι, περώσιν τε πούλῳ ἐφ' ὕγρην
 Πλαζόμενοι, ἥ γάρ σφι θαλάσσια ἔργα μέμνηεν.
- 24 Οἱ μὲν τ' Ἀθανάτου ἔργ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶνται,
 Θαύματα μυρί' αἰλός τ' ἐνὶ βένθεσιν ἀτρυγέτοιο.
- 25 Τοῦ γὰρ ἐφημοσύνη δεινὴ ἀνέμοιο θυέλλα
 Ὠώρει κατὰ πόντον, ἄφαρ δέ τε κύματα μακρὰ
 Ἴσ' ὄρεσιν κορυφούται, ἀποπλύει δ' αἰλὸς ἄχνη,
 Λαίλαπι θροσπεσίῃ, σμαραγεῖ δὲ κυκώμενον ὕδωρ.
- 26 Καὶ τότε μὲν τ' ἀνέβησαν ἐς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Καὶ τότε δ' αὖ κατέβησαν ἐς ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Τοῦδ' ἐνὶ εὐρέϊ κόλπῳ οἴομενοι θανέεσθαι·
 Τήκεται οὖν σφίσι θυμὸς ἄλλῃ καὶ οἷζ' ὕψι λυγρῇ.
- 27 Ἀνέρες ὧς τ' οἶνω βεβαρηότες, ἔνθα καὶ ἔνθα
 Νευστάζοντες ὀλισθόν, ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν·
 Πλαγκίλοσύνη δὲ κακῇ Φρένας ἐκπεπαταγμένοι εἰσὶ,
 Δειδιότες, τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.
- 28 Τόφρα μὲν Ἀθάνατον κρατερῇ δεδμημένοι ἄτη
 Λίσσονται, ἢ δ' ἐβόησαν, ὃ δ' ἐκ κακότητος ἔλυσε.

18

& morte propinquâ

Rejiciunt omnem fastidia marcida victum ;

19 Auxilium miseris qui imploravere querelis,

Adspicit orantes, & opis miseratus egenos,

Omnibus exsolvit mœrentia pectora curis :

20 Ereptisque suo lethi de limine verbo,

Restituit lætumque novat per membra vigorem.

21 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem ;

Et latè ignotis pandant facta inclyta terris :

22 Et meritis cumulent memores altaria donis,

Et gratâ acceptam testentur voce salutem.

23 Qui mare fluctifonum sulcat, curvisque carinis

Admôvet externas vaga per commercia gentes ;

24 Non ignota illi divina potentia, nec quæ

Monstrat in immenso miracula sæpe profundo.

25 Quum jubet, irrumpunt venti stridente procellâ ;

26 Et mare nunc spumis canentibus astra laceffit ;

Et nunc tartarei subsidit ad ima barathri.

27 Pallent ora, metus trepidantia pectora pulsat,

Et velut oppressis vino vestigia nutant ;

Callida nec cani juvat ars aut cura magistri.

28 At Dominum ut mœstis imploravere querelis ;

Exaudit trepidos, & opis miseratur egenos.

- 29 Καὶ τάχα νηνεμὴν στόρεσεν μεγακήτεά πόντον,
 Λαίλαπά τ' ἰσχανόων, τροφόμεντά τε κύματα πᾶντων.
- 30 Οἱ δ' ὅτε κοίμηθέν τ' αὖεμοι, μείδησέ τε πόντος
 Ἀγλαίῃ, λευκὴ δ' ἐπιδεδρόμευ ἀμφὶ γαλήνῃ,
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 Καὶ λιμένας τρίλλιστον ἦν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ
 Ἴξον, ἣν ἀσπαστόν σφιν εἴισατο ὀρμηθῆναι.
- 31 Κλειόντων δ' ἄρα τοῖγ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
 Ἦν διὰ μελιχίνῃ, καὶ ἃ θάύματα, μέρμερά τ' ἔργα,
 Ὅσσα βροτοῖσιν ἔρεξε, τὰ τ' εἴσιδε Φῦλ ἀνθρώπων.
- 32 Λαῶν δ' ἐν μεγάλῳ κυδαινόντων μιν ὁμίλῳ
 Αἰνεύντων τ' ἀγορῇ, βουλῇ τ' ἐνὶ δημογερόντων.
- 33 Ἦ τὸ πρόσθεν ἴσαν ποταμῶν μένος εὐρὺ ρεόντων,
 Ἐνθ' ὄγ' ἐρημαῖον τε πέδον, καὶ δάσκιον ὕλην,
 Καὶ πηγάς ὑδάτων πολυδίψιον αἶαν ἔθηκε.
- 34 Χώρην πυροφόρου, τῇ καὶ μάλα πῖαυ ὑπ' οὐδας,
 Θῆκε λίην λυπρὴν, χάριν οἱ ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσας,
 Τῶν δὲ ἀτασθαλίῃ, οἱ πῆρ μιν ναιετάουσιν.
- 35 Ἐλπν αὖ τρέπει ἐς λίμνην, καὶ διψάδα γαῖαν
 Ἐς πηγάς ποταμῶν, καὶ πῖσέα ποιήεντα.
- 36 Ἀνέρας ἔνθ' ἵξει μετανάστας τὸ πρὶν εἶοντας,
 Τούς τε κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἔλαυνε,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ ἄλην καταπαύων, ὄφρα τ' ἔχωσιν
 Οἰκία, καὶ σφιν ἔη εὖ ναιόμενον πολίεθρον.
- 37 Ὅρρ' ἀγροὺς σπεύρωσι, φυτεύουσιν δέ τ' ἄλωας,
 Αἷ σφιν ἀεξόμεναι ἄλις ὥρια πάντα φέροισιν,
 Καρποῖσι γλυκεροῖσιν ἐπηετανὸν γανόωσαι.
- 38 Ὡς οἴγ' ἄλλοτε μὲν τ' ἀρετῶσιν, ὁ δ' ὄλβον ὀπάζει·
 Τοῦ καὶ ὀφείλλοντος μάλα μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα
 Γίνοντ', ἀμφοτέροισιν δ', αὐτοῖ τε, κλῆνέα τ' αὐτῶν,
 Ἴπποι θ', εἰλίποδες τε βόες, καὶ ἵφια μῆλχ.
- 39 Ἀλλοτε δ' αἶ μινύθουσιν, ἀφαιρότεροί τε πέλονται,
 Ἐβρεῖ, καὶ κακότητι, δύνῃ τ' ἀρηιμένοι αἰνῇ.

29 Jam venti ponunt, stratâque æqualiter undâ,
Arrident taciti tranquilla silentia ponti.

30 Jam positâ læti gaudent formidine nautæ,
Cum laceræ optatum portum tetigere carinæ.

31 Ergo canant Dominumque bonum, facilemque parentem ;

Et latè ignotis pendant facta inclyta terris.

32 Hunc populi cœtus laudent, sanctique senatûs
Concilium super astra ferat ;

33 qui flumina siccat,

Et riguos passim rivis bullantibus agros,

Fontibus oclusis, sitienti damnat arenâ :

34 Et fœcunda, sui facta ob scelerata coloni,
Arva jubet falsus subitò sterilefcere glebis.

35 At contrâ in sterili campo malè pinguis arenæ
Stare lacus, pinguesque facit stagnare paludes :

Et fluviis siccos rivisque fugacibus agros

36 Irrigat, atque inopi transmittit habere colonio :
Quique novas sanctis moderetur legibus urbes,

37 Et scrobibus credat vites, & semina fulcis,

Unde legat dulces maturo in tempore fructus ;

38 Quos Pater omnipotens alit ; & proventibus auget
Affiduis pecorum foetus.

39 Ubi nescia rursus

Commoda fortunæ modicè mens ferre secundæ,

Fræna dedit vitiis ; retrahit sua munera justus

Arbiter :

C c

40 Ἀρχοῖσιν λώβην τε κακὴν καὶ οὐκ εἰδὲα χεῦε·
 Τοὺς δ' ἄλλων ἀπάνευθε βροτῶν ἐφώνηκεν ἀλᾶσθαι,
 Χάρῳ ἐν αἰοπόλῳ, ὅθι τ' οὐ πάτος ἔστ' ἀνθρώπων.

41 Τειρομένους δ' ἐσάωσε, καὶ ὑψόσ' αἶρε πενιχροὺς,
 Ἐκ τ' ἀχρημοσύνης, καὶ οἰζύος, ἣ πρὶν ἔχεσκε·
 Φρήτρας σφιν, καὶ Φῦλα διδύς, ὡς πῶεα μήλων.

42 Ἡ ρὰ τὰδ' ὀφονται, καὶ χαιρήσουσι δίκαιοι.
 Καὶ κεν ἀτασθαλίῃ ξύμπας' ἀπέουσα γένοιτο.

43 Ὃς πεπνυμένος ἐστίν, ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα φυλάξει·
 Τοιοὶ δ' οἵπερ ἔασιν, ἕκαστός τ' Ἀθανάτοιο
 Εἴσεται ἐνηϊήν, εὐεργεσίας τε νοήσει.

Ψ Α Λ. ΡΗ'.

1 **Ἡ** Μάλᾳ μοι κραδίη, Θεός, ἐν στήθεσσιν ἐποίμη·
 Κύδετ' μευ γλώσση τε τεόν κλυτὸν αἶνον αἰίσω.
 2 Εἶδ' ἄγερ', ἐγρήγορθε, μέλιφρονα γῆρυν ἱεῖσαι,
 Νάβλη, καὶ κιθάρῃ, γλυκερὴν δ' ἐντύνετε μολπὴν·
 Ἐγρήσσοιμί κεν αὐτὸς ἄμ' ἡοῖ φαينوμένηφιν.

3 Ἀθάνατε, κλείω σε μέσῳ λαῶν ἐν ὁμίλῳ·
 Κλείω σ' ἐν λαοῖσιν, ἐν ἔθνεσιν αἶνον αἰίσω.

4 Οὐνεκα μειλίχῃ σευ ἀθέσφατος, οὐρανομήκης·
 Σὴ δέ τ' ἀληθείη καὶ ἐς αἰθέρα διὰν ἰκάνει.

5 Ὑψι, Θεός, σ' ἀνάειρ' ὑπὲρ οὐρανὸν ἀσπερόεντα·
 Καὶ κῦδος σὸν πᾶσαν ὑπὲρ χθόνα πουλυβότειραν.

6 Ὡς τε κακῶν λύσις ἠδὲ φῶς αὐτοῖσι γένοιτο,
 Οἱ σοι φίλτατοὶ εἰσι μετὰ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ σὴ
 Ἡμέας δεξιτερῇφι σάω, καὶ ἀκουσον ἐμεῖο.

7 Ἱερῷ εἰνὶ θρόνῳ πόλλ' εἶπε Θεὸς καὶ ὑπέστη·
 Χαιρήσω μὲν ἐγὼ, Σικίμων δ' ἀποδάσσομαι ἀγρούς,
 Καὶ διαμετρήσω βαθέ' ἄλκεα Σοκχάθοιο.

- 40 indomitos animos & corda superba
 Cladibus affligit: sævis punire tyrannis
 Tradit; & ignavo petulans sub principe vulgus
 Contemptum, populis prædam jubet esse propinquis.
 Perque inopes victus terras traducit, ubi antè
 Nulla hominum tritam monstrant vestigia callem.
- 41 Avertit mala pauperibusque, animique modestis,
 Atque hilares multâ fœcundat prole penates.
- 42 Hæc spectant gaudentque boni: malè conscia mussat
 Turba metu.
- 43 Ast, animi quibus est solertia, curâ
 Affiduâ volunt, memorique hæc mente recondunt,
 Luceat ut cunctis Domini clementia terris.

P S A L. CVIII.

- 1 **M**ens invicta malis, animi vigor integer, orbis
 Te voce, Rector, te celebrabit lyrâ.
- 2 Eja age, depositis mens expergiscere curis;
 Et tu canora barbitos cum nabliis.
 Ocyùs auroræ quàm lucifer excitet ignes,
 Aurora cantus quàm volucrum exfuscitet;
- 3 Te, Pater alme, canam: populos tua facta per omnes,
 Quacunque tellus panditur, vates feram.
- 4 Nam tua fiderei bonitas fastigia cœli,
 Fidesque tractus nubium supervolat.
- 5 O Deus augustum nitido caput exsere cœlo;
 Ostende terris gloriæ jubar tuæ.
- 6 Eripiasque tuos gelidi formidine lethi
 Præsens, & opifer invocantes audias.
- 7 Audiit, ex adytoque Deus flammantis Olympi
 Vocem rependit gaudii prænunciam.
 En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
 Vallem Sucothi metiar decempedâ.

*Redemptio
 Gen. humani
 per J. X. m.*

- 8 Ἐστὶν ἔμός Γαλάαδος, ἔμός δέ τί ἐστι Μανασσῆς·
 Ἄλκαρ ἑμῆς κεφαλῆς ἱερῇ ἰς Ἐφραΐμοιο·
 Θεσμούς ἡδὲ θέμιστας ἔμοι σκηπτοῦχος Ἰούδας
 Ἀμφιέπει, τοῦδ' οὐ Φῦλον βασιλεύτερον ἄλλο.
- 9 Μώαβος δὲ λέβης, ὅτε μοι ποδάμπητρα μέμηλε,
 Γίγεται· Ἰδουμαίη δὲ πᾶσιλ' ὑπὸ ποσσὶν ἑμοῖσι
 Ῥίψω, ὅφρ' ἀνέλοιθ', ἢ τ' ἀμφιπόλων θέμις ἐστί·
 Καὶ σὺ Παλαιστίνῃ γαϊάων ἔξοχα πασέων
 Χαῖρέ τε καὶ ἀλάλαζε, καὶ εὐχέοι μοι ὑποείκειν.
- 10 Τίς πόλιν εἰς ἄρρηκτον ἀγινόμεναί μ' ἐθέλησει;
 Τίς μοι Ἰδουμαίην εἰσω ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
- 11 Οὐκ ἄρα σὺ, πρὶν εἰ, Θεός, ἄμμε περ ἐστὺφέλιξας;
 Οὐ σὺ, Θεός, προμάχοις ἀγὸς ἐσσεαι ἡμετέροισι;
- 12 Σὺ πρόμος ἔλθ' ἡμῖν καὶ ἀμύντωρ· ἄμμε δὲ ρῦσαι
 Ἐκ κακότητος, ἐπεὶ ἄλιον βροτοῦ ἀνέρος ἄλκαρ.
- 13 Ἡ κεν καρτερὰ ἔργα Θεοῦ ἐρξάμεν ἀρωγῇ
 Ῥεῖ· ὃ γὰρ ἀντιβίους ἡμέων ὑπὸ ποσσὶ πατήσσει.

Ψ Α Λ. ΡΘ.

- 1 **Μ**Η' τι σιωπήσῃς, Θεός, ὃς τέ μοι αἰνετὸς αἰεὶ,
 Μὴδ' ἀκέων τλαίης, ὥς οὐκ αἰτῶντι εἰοικώς.
- 2 Οὐνεκα λαβραγόραι ἐμὲ κερτομέουσιν ἄλιτροι,
 Δυσσεβέων ἐπὶ μοι ἀνέωκλαί τε στόματ' ἀνδρῶν,
 Οἷσι δολορράφῃ τε Φίλη Φρεσὶν· οἱ κατ' ἐμεῖο
 Γλώσση κερδαλέη τὰ ψεύδεα μυθήσαντο.
- 3 Ἀμφὶ δέ μ' οὐατ' ἔβαλλον ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν,
 Ἐχθρ' ἀγορεύοντες· καὶ ἀναιτιῶ ἱΦι μάχοντο.
- 4 Δυσμενέες μοι ἔασι, Φίλα Φρονέοντί περ ἔμπης,
 Καὶ Φιλότῃτος ἑμῆς μοι αἰεκέα δῶκαν ἀμοιβὴν,
 Σχέτλιοι· αὐτὰρ ἐγὼ σφισιν εὐχομαι ὄλβια πάντα.
- 5 Καὶ κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο κακὴν μοι ἔτισαν ἀμοιβή·
 Ἐχθος τ' αὐτὶ Φιλοφροσύνης μοι μισθὸν ὄρεξαν.
- 6 Ἀρχέν· οἱ ἄνδρα κακὸν θείης· ἐπὶ δεξιὰ δ' αὐτῶ

PSALMUS CIX.

389

- 8 Nonne mihi parent Jacobi pignora, quisquis
Vel pecore tondet arva, vel vomere secat ?
- 9 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superbæ,
Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
- 10 Quis mihi pandet iter munitas ductor ad arces ?
Muros Idumes divitis quis diruet ?
- 11 Quis ? nisi tu nostræ gentis, Deus unice, tutor ?
Qui nos premendos hostibus reliqueras,
Offensus vitiis pravis : nec in arma ruentes
Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
- 12 Nunc Pater auxilium rebus bonus adfer in arctis :
Humana fallax credulos spes decipit.
- 13 Te duce, victrici decorati tempora lauro,
Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX.

- 1 **N**E fileas, ne diffimula, mea gloria, neve
Sine veritatem supprimi mendacio.
- 2 Me scelerati oris fraus, & crudele venenum,
Proterva fictis lingua me premit dolis.
- 3 In me odia occultis acuunt sermonibus iras,
Et immerenti fabricant molestiam.
- 4 Qui mihi debebant fidum solamen amici,
Probra ingerebant clanculum & convicia.
Aft ego, secretæ tibi qui penetralia mentis
Cernis, dolente corde fundebam preces.
- 5 Omnibus officiis culti mihi damna rependunt ;
Remunerantur odio amorem simplicem.
- 6 Tu Pater hunc sævo vexandum trade tyranno :

Παρσταίη Σατανᾶς, ὀλοφώϊα δήνεα εἰδώς.

- 7 Καδδ' αὐτὸν δικάσειε δικασπόλος, (ὅς τε θήμεστας
Ἐκ Θεοῦ εἴρυται,) ὅταν οἱ ἐπὶ νεῖκος ὀρώρη
Τοῦδε καὶ εὐχομένοιο λιτὴ ἀλίτημα γένοιτο.

- 8 Ὠκύμορος δὲ πέλοιτο, μινυνθάδιός τέ οἱ αἰών·
Καὶ μοῖραν τιμὴν θ' ἕτερος λάβοι, ὅς κε λάχῃσι,
Τὴν αὐτὸς πάρος εἶχ', ὁ δὲ μηκέτ' ἐπίσκοπος εἴη.

- 9 Παῖδάς τ' ὀρφανικούς λείποι, χήρην τε γυναιῖα.

- 10 Ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα τέκνα τιθεῖν,
Παῖδες ἔοι πτωχοί τ' αἰεὶ καὶ ἀλήμονες εἶεν·
Καὶ ἐπεὶ οὖν ἐδέων, κευθέων τ' ἐξεῖρπον ἐρήμων,
Πλαγχθεῖεν κατὰ δῆμον, ἀναδικαίη δὲ τ' ἐπείγοι,
Αἰτιζέιν ἀκόλους, αἱ κέν τις πύρνον ὀρέξῃ.

- 11 Πάντα δ' ἐόν βίοντον καταμάρψαι κερδαλέοφρων,
Τρώκλῃς, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντα πανάγρου·
Κτήματα δ', ὅσσα περ οἱ καμάτῳ καὶ χερσὶν ἄγειρεν,
Ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένοιτο,
Οἱ τ' ἀπὸ χρήμαθ' ἔλονται, ἀπουρίσσωσί τ' ἀρούρας.

- 12 Μήτις ἐ εὖ ἔρξαι, μή τε πρὸφρων ἐλεῆσαι·
Μὴθ' ἔλαος ἔοι οἷς ὀρφανικοῖσι τέκεσσι.

- 13 Πάλχῳ δὲ μιν ραίσειε κακὴ βιότοιο τελευτὴ·
Τοῦδε καὶ ἄσπερμος γεγενῆ προθέλυμνος ὅλοιτο,
Ὡς καὶ μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται,
Οἱ ἔο τεθνεώτος ἄφαρ τ' ἀλχίστα γένωνται.

- 14 Ὁ, τῷ δ' ἐοὶ πατέρες ποτ' ἀτασθάλλοντες ἔρεξαν,
Τοῦδε τ' Ἀναξ μεμνέωτο καὶ ὁ, τῷ περ ἦλιντε μήτηρ,
Μήποτ' αἰστωθεῖν, ἀτὰρ μένοι ἤματα πάντα,
Ὡς εἰ ἀνηλείποισι τύποις γεγραμμένον εἴη.

- 15 Ἀθανάτῳ δὲ παρεῖεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶτο
Συνεχές, ὡς μνήμην σφιν ἀπὸ χθονὸς αἰὲν ὀλέσσει.

- 16 Ὅτι οἱ οἶκτος ὅλωλε, καὶ οὐ μιμνήσκειτο πάμπαν
Εὐεργὸς τ' ἔμεναι, ἀλλ' ἐκλάθετο φρεσὶν ἥσι·
Τρύχεσκεν δὲ κακῶς κεχρημένον ἄνδρα προῖκλιν,
Πτωχόν θ' ὑβρίζεσκε βίῃ καὶ κάρτει χειρῶν,
Ὡς ἄνδρα κλάνῃ, ὥ τε κατεκλᾶσθη φίλου ἥτορ.

Vastator illi ad dexteram adstet Angelus.

- 7 Iudicis adstiterit cum fordidus ante tribunal,
 Damnatus aspris exeat sententiis.

Quum volet iratos animos inflectere fando,
 Oratione iudices exasperet.

- 8 Ante diem fato pereat præreptus acerbo:

Locumque vacuum dominus occupet novus.

- 9 Orba fleat soboles, vidua gemat uxor in aula:

- 10 Ejecta proles patrio exulet solo:

Instabilis, mendica, vagis erroribus orbem

Lustret: quietum reperiatur nusquam locum.

- 11 Conturbetque domum miseram, inscribatque penates,

Scrutatus omnes scenerator arculas:

Ignotusque hæres longo congesta labore

Rapiat;

- 12 opemque nemo poscenti ferat:

Nullaque progeniem misratio sublevet orbam.

- 13 Mors falce totam demetat semel domum:

Proxima gentem omnem cum nomine deleat ætas.

- 14 Apudque Dominum, patris erratum, ut recens,

Ante oculos interque manus versetur & erret:

- 15 Nec vitia matris tollat ulla oblivio,

- 16 Utque erat oblitus miserandi, oblivio gentem

Ejus perenni supprimat silentio:

Qui dejectum, inopem, & curis mordacibus ægrum,

Pertrahere mortis nixus est in retia,

- 17 Ἄλλ' ἐπεὶ οἱ Φίλη ἦεν ἐπαρή τ' ἀμμορίη τε,
 Ἰξεται οὖν αὐτόν· καὶ ἐπεὶ μοῖραν τε καὶ ὄλβον
 Οὐ οἱ ἀνὰ στόμ' ἔχειν ἐπιήνδανεν, οὐδέ τι ἀνδρας
 Ἔσθλ' ἀγορευέμεναι, τάδε τ' οὖν ἐκὰς ἔσσεται αὐτοῦ.
- 18 Ἀρπὺν τ' ἀμμορίην τε ἐπεὶ ὡς εἴματα ἔσται,
 Οὕτω καὶ ἄδεν οἱ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
 Ἵδωρ ὡς ῥέοι ἐς χολαάδας καὶ γαστέρα μέσσην,
 Ἡὔτε ὕγρον ἔλαιον ἐς ὀστέα τ' ἄχρει περήσαι,
 Ἥκᾶ οἱ ἐλχόμενον, δύνει δέ τε μυελὸν εἴσω.
- 19 Εἴη οἱ ὡς λώπη, Φᾶρός θ' ὃ μιν ἀμφικαλύψαι.
 Ζωστήρ θ' ὡς, ὃν τε ζώσασιτό κεν ἤματα πάντα.
- 20 Τόνδε παρ' Ἀθανάτοιο εἰκότα μισθὸν ἄροιντο,
 Οἱ μοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἱ δέ τέ μοι κακὰ μισάμενοι, βιότοιο μέγιστον.
- 21 Αὐτὰρ, Ἄναξ, σὺ γέ μοι, σὺ μοι, Ἀθάνατ', ἔρδε παραστάς,
 Σοῦ ἔνεκ' οὐνόματος· ῥῦσαι δέ με ἐκ κακότητος,
 Ἔσθλός ἐπεὶ ἑλεός σευ, ἐνπεὶ τ' ἐρατεινὴ.
- 22 Καὶ γὰρ ἐγὼ δειλός, κεχηρμένος ἠδὲ πενιχρός·
 Οὐτάμενον δέ μοι ἄχυντ' ἐνὶ στήθεσσι Φίλου κῆρ.
- 23 Ὡς σκιὴ αἰῶσσω, ὅτε ῥίμφα παρέρχεται ἦδη·
 Ἀκρὺς δ' ὡς δεδόνημαι, ἀλώμενος εὖθα καὶ εὖθα.
- 24 Πείνη μοι μάλα γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 Σάρκες δὲ φθινύθουσιν, ἐπεὶ σφιν δημὸς ὄλωλε.
- 25 Τοῖσι δ' ἐγὼ λώβη τε κακῇ, καὶ ἐπόψιός εἰμι,
 Οἱ νευστάζοντες κεφαλῇ μοι ἐφεψιώνται.
- 26 Ἀλλ' ἐπάμυνον, Ἄναξ ὁ Θεός μευ, καί με σάωσον
 Σὴν κατὰ μειλίχην, ὅτι τοι νόος ἔστ' ἐλεήμων.
- 27 Πάντες ἴν' εὖ γνώωσιν, ὃ τοῦθ' ὑπὸ σείῳ τέτυκται,
 Ἥδὲ σὺ χειρὶ τηῇ τόδε, Ἀθάνατ', ἔργον ἔρεξας.
- 28 Τοῖδε καταράοιντο, σὺ δ' ὄλβια πάντ' ἀγορεύεις·

Τοῖσι

- 17 Semper ei veluti fuerat maledictio cordi,
Maledicta in illum & execratio cadent.
- 18 Ac veluti studio fugit benedicere pravo ;
Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
Et velut obtegitur talari corpus amictu ;
Totus miseriis ille sordeat obfitus.
Sic in cuncta illi passim se viscera fundant,
Ut oleum in ossa penetrat, unda in viscera.
- 19 Hoc ergo incedat semper vestitus amictu :
Hæc zona lumbos cingat illi & ilia.
- 20 Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
Et clam salutem quisquis oppugnat meam.
- 21 Alme Pater, Pater alme, tuâ me protege dextrâ,
Et invidorum libera calumniis :
Ut nomen latus omne tuum telluris honoret :
Et suavitatem sentiat clementiæ.
- 22 Eripe me invidiæ : sum pauper, egenus, & exspes :
Animumque curæ turbidum urunt anxie.
- 23 Non aliter pereo, species quàm futilis umbræ,
Pallent tenebris sera quum crepuscula :
Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
- 24 Genua labant infirma : artus jejunia solvunt :
Exsanguis ficcis corpus aret ossibus.
- 25 Me tumidi probris hostes petiere superbis :
Me conspicati capita quassârunt sua.
- 26 Adfer opem, servumque tuum, Pater optime, serva,
Pro lenitate semper assueta tibi :
- 27 Agnoscantque tuam, rerum Pater optime, dextram ;
Tuâque saluum me sciant clementiâ.
- 28 Dum maledicta voment hostes, dum probra loquentur,
Bonusque placidusque benedices tu mihi.

Dum

Τοῖσι δ' ἀνισταμένοις λῶβη καὶ ἐλέχεά τ' εἶη·
 Γηθήσαιμι δ' ἐγὼ, θεράπων σευ ὃς εὐχομαι εἶναι.
 29 Οἱ κακά μοι φρονέουσ', αἰδῶ ἐπιειμένοι εἶεν,
 Αἴσχει τ' ἀμφὶ σφῶ κεκαλυμμένοι ἥτε χλαῖνῃ.

30 Κλείω ἀνὰ στόμ' ἔχων ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
 Αἰνήσω τε μάλα μεγάλως· ἀνδρῶν δ' ἐν ὀμίλῳ,
 Μέσση τ' ἐν λαῶν πληθύϊ ἐὼν αἴνου αἰέσω.
 31 Οὐνεκεν εἰνὶ δίκησι παρίσταται ἀνδρὶ πενιχρῶ,
 Τῷ δ' ἐπιδέξιός ἐστιν, ἀρῆς ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι,
 Τῶν τε βίην, οἷτε σκολιὰς κρίνουσι θέμιστας,
 Καὶ ἐδικάζουσιν, μεμάασί τε θυμὸν ὀλέσσαι.

Ψ Α Λ. ΡΓ.

1 **Ω** Δ' ἀγόρευεν Ἀναξ τῷ Ἀνακλί μευ, εἴπέ τε μῦθον,
 Εἶδ' ἄγε νῦν παρ' ἐμοὶ ἐπὶ δεξιτερῇφι κάθησο,
 Ἔως ἂν δυσμενέας σοι ὑπὸ θρήνων ποσὶ θείω.

2 Σκῆπτρόν σευ δυνάμιν τε Θεός υἱ κεν ἐκλαύσειε
 Τῇλε μάλ' ἐκ Σιώνος ἐπ' ἔσχατα πείρατα γαίης·
 Ἔσσεαι οὖν ἐχθροῖσι σὺ κοῖρανος εἰνὶ μέσοισι.

3 Λαὸς σοι ὑποείξουσιν μάλα πρόφρονι θυμῷ,
 Ἄσμενοι, ἡματι τῷ, ὅτε τοι σθένος ρυὶ ἀλαπαδὸν,
 Καὶ στρατὸς ἀμφιχυθεὶς, ἱερὸν δέ τε κάλλος ὀπηδεῖ·
 Σοὶ δέ τ' ἀπειρέσιός γόνος, ὡς ραδάμιγες ἑέρσης,
 Μυρίαι, αἱ τ' ἡοῦς ἐκ γαστέρος ἡριγενείης
 Οὐρανόθεν πίπτουσιν ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν.

4 Εἶπεν Ἀναξ καὶ ὁμοσε, καὶ οὐ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ,
 Ἥ σὺ μὲν ἱεὺς ἐσσι διαμπερὲς ἡματα πάντα,
 Ἥματα πάνθ' ἱερεὺς τάξιν κάτα Μελχισεδέκην,

Dum confusa illis turpis pudor ora notabit,
Lætitia servi pectus hilarabit tui.

29 Hos pudor, ut talos à vertice vestis ad imos

Effusa latè corpus omne contegit :

Hos pudor, & mœrens turbato infamia vultu,

Qui me maligno dente rodunt, obruat.

30 Ast ego tum Domino grates memor ore sonabo,

Cœtuque laudes in celebri concinam ;

31 Qui stetit auxilio dexter, cum paupere ; vitamque

Eripuit ejus hostium ludibrio.

P S A L CX.

1 **S**ic alloquutus Dominus est Dominum meum,

Affide dexteram ad meam ;

Dum proterendos, ceu scabellum, sub pedes

Hostes tibi provolvero.

2 Ad orbis oras ultimas fasces tuos

Alta ab Sione proferam :

Ut juris æqui vinculis coërceas

Fastus rebelles hostium.

3 Te pompa lætis quum reducet plausibus

Ad templa voti compotem ;

Sancto decorus apparatu exercitus

Lætum celebrabit diem.

Non roris imber ante lucem argenteis

Tot vestit arva gemmulis,

Quàm multa cunctis gentium de finibus

Ad te propago confluet.

4 Juravit & se adstrinxit immutabili

Dominus sacramento tibi,

Tete futurum Melchisedecis sibi

Ritu sacrorum antistitem,

Sol inquieto lucis orbe dum diem,

Dum luna noctem illuminet,

- 5 Σοὶ ἐπὶ δεξιόφιν σὺν καὶ βασιλῆας ἀράξει
 Ἀθάνατος, πλὴγῇ τε βαλὼν καὶ χειρὶ βαρείῃ,
 Ἥματι τῷ, ὅτε κεν μιν ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι.
 6 Καὶ τότε κεν δικάσειεν αὖ ἔθνεα· τοῦ δ' ὀλέκοντος
 Λαοὶ ἅμα φθίσονται ἐπήτριοι, εἰσέκε πολλαὶ
 Αἰνῆσιν νεκάδεσσι μέγα στεῖνοιάτο χῶραι,
 Ἀνδρῶν πιπλόντων· πολλὰς δέ κεν οὐτήσειεν
 Ἰφθίμους κεφαλὰς γαῖαν κατακοιρανεύσας.
 7 Εἰν ὁδῷ ἐκ ποταμοῦ χειμαρρόου ὃν ποτὸν ἔξει·
 Τῷ κεν ἐν κεφαλῇ ὕψου ἐπὶ πᾶσιν αἰεῖται.

Ψ Α Λ. ΡΙΑ΄.

- 1 Π Α΄σῃς ἐκ κραδίας ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
 Αἰνέσω εὐσεβέων ἐν ὀμηγύρει, ἧδ' ἐν ὀμίλῳ.
 2 Ἡ μεγάλ' ἔργα Θεοῖο πέλει, τὰ δέ τ' ἄνδρες ἰφεῦρον,
 Ὅττοι τε σπουδῇ διζήμενοι, ἧδ' ἐνόησαν,
 Ὅς καταθύμιά τ' ἦ, καὶ σφιν περὶ κῆρι μεμήλη.
 3 Τοῦδ' ἔργῳ μέγα κύδος ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ·
 Τοῦδε δικαιοσύνη μένει ἔμπεδον ἥματα πάντα.
 4 Τεῦξεν ἃ θέσκελα ἔργα καὶ ἐσσομένοισιν αἰοδῆν,
 Πάντες ἵνα μνησαίανθ', ὅσοι μετόπισθε γένωνται·
 Μείλιχος Ἀθάνατος, μάλα δ' οἱ νόος ἔστ' ἐλεήμων.
 5 Τοῖς δέ μιν ἄζομένοισιν ἔδωκ' ἀπὸ ληΐδος αἶσαν
 Ἐδμεναι, οὐδ' ἀνένευσεν· ἐπεὶ τάμεν ὄρκια πιστὰ,
 Αἰεὶ συνθεσῆς μεμνημένος ἔς περ ὀπίσσω.
 6 Ὡ λαῷ ἀναφανδὰ τὸ ὃν κράτος, οἷον ἔοργε,
 Δεῖξεν, ἵν' ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν σφι κλῆρον ὀπάσση.

5 Ad dexteram ille semper assistet tuam :

Ferro tyrannos vindice

Compescet :

6 iram commodans suam tibi,

Gentes rebelles comprimet :

Ducesque regnis imperantes ditibus

7 Sternet solo : torrentibus

E fortuitis, dum fugam premet, sitim

Victor levabit igneam.

Ergo, subactis hostibus, cœlo caput

Tollet decorum gloria.

PSAL. CXI.

1 **S**Ive inter fidos tractem secreta sodales,

Seu sancti stipante catervâ

Me populi loquar ; alme Parens, te pectore toto

Usque canam : tua munera grato

2 Ore feram, magna æternæ miracula dextræ :

Magna quidem, sed & inclyta certè,

Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.

3 Quidquid enim gerit, omnia splendor,

Omnia divinâ majestas luce refulgens

Illustrat : dum sidera terras

Ignea lustrabunt, hunc justum semper & æquum

Sera agnoscent secla nepotum.

4 Nec quæ primævi quondam stupuere parentes

Attoniti, mirandaque natis :

Invida delebunt oblivia : parcere largus

Nempe Parens, facilisque querelis

5 Flectere cor miseris : spoliis ex hoste superbo

Direptis decoravit amicos.

Nec cum gente sua percussi fœderis illum

Immemorem ulla redarguet ætas.

6 Ostenditque suas per facta illustria vires,

Quum populatus regna superba,

Dimensusque novis hostilia rura colonis,

Dilectæ dedit oppida genti.

7 Ἀτρεκές ἐστὶ καὶ ἰθὺ τὸ χερσὶν ἤσιν ἔρεξεν,
Οὐδ' ἀφάμαρτε δίκης· ἐὰν θέσφατα δ' ἐμπεδα πάντα,
Πισταί τε ξύμπασαι ἐφημοσύναι τελέθουσι·

8 Πάσῃσιν γενεῇσι διαμπερές ἐστήκασιν,
Αἰὲν ἀληθείῃ τετελεσμένοι εὐδικίῃ τε.

9 ῥύσατο δ' ὃν λαόν, καὶ ὑπ' ἐκ κακότητος ἔλυσε·
ῥήτρην δ' ἣν ἐπέτελλε, διαμπερές ὄφρα μένησιν·
Ἱερὸν αἰδοῖον θ' εὖν οὐνομα κυδάλιμόν τε.

10 Ἀρχὴ καὶ κορυφὴ σοφίης φόβος Ἀθανάτοιο·
Ὅσοι δ' ὥς ἔρδουσι, καθ' ὃν νόον, ὥς ἐπέτελλε,
Πάντες πέπνυται, φρεσὶ καὶ κέχρηντ' ἀγαθῇσι.
Τοῦ κλέος ἄσβεστον, καὶ ἀπείριτον ἐπλετο κῦδος.

Ψ Α Λ. ΡΙΒ'.

1 Ὁ Λεβιὸς ἐστίν, ὃς Ἀθάνατον φρεσὶν ἥσι φοβεῖται,
Τοῖο δ' ἐφημοσύνησι καὶ ἔνδοθι θυμὸν ἐτέρφθη.

2 Ἰφθιμός τ' ἐπὶ γαῖαν εὖς γόνος, ὃν κε λίπησιν·
Εὐσεβέων τ' ἀνδρῶν γενεὴ μετόπισθε μάκαιρα.

3 Ὀλεος τε πολυτός θ' ἄλις ἔσσεται ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τοῦ δὲ δικαιοσύνη αἰεὶ μένει, οὐδέ τ' ὀλωλεν.

- 7 Quicquid agit loquiturque, fides immobilis actus
Æqui & regula dirigit omnes :
Quæ jubet, æqua jubet, nulloque interlita fuco,
Aut tacitam celantia fraudem ;
- 8 Quæque nec æterno volventia secula lapsu
Interimant, aut tempore carpant.
Quippe adstans Fidei firmæ Constantia & Æquum
Perpetuò rata jussa tuentur.
- 9 Quum premeret Pharii imperium crudele tyranni
Selecta de gente nepotes ;
Excussitque jugum, & regis fera jussa superbi
Exiit : æternâque beatis
Libertate frui donârat ; pignora fera
Si jurata parentibus olim
Intemerata piæ servâssent fœdera legis,
Fœdera nullis irrita seclis.
Quippe Dei sanctum est & formidabile nomen,
Ac sanctè sua pacta tuetur :
Exigit & duras violato fœdere pœnas.
- 10 Hunc colere ex animoque vereri,
Vivendi rectè fons & sapientia prima est.
Hanc cunctos qui dirigit actus
Ad metam, verè sapit : hunc ventura nepotum
Semper dicent secula beatum.

P S A L. CXII.

- 1 **B**Eatus ille, qui Deum rerum patrem
Pietate non fictâ colit :
Deique gaudet legibus ; mores suos
Formare ad illas nititur.
- 2 Latè per urbes divites potentiam
Ejus propago proferet :
Prolum piorum Numinis benignitas
Largâ beabit dexterâ.
- 3 Res affluenter suppetet semper domi
Illi : nec ætas longior
Obliterabit æquitatis gloriam

4 Ἡ ῥα δικαίοισιν Φάος ὄρνυται ἐν περ ὁμίχλῃ·
 Αὐτὸς δὲ πρόφρων ἀγαθός τε καὶ ἡπιός ἐστιν,
 Αἰεὶ μελιχίῃ τε κεκασμένος, εὐδικίῃ τε.

5 Ἀνέρι δ' αὖ ἀγαθῷ νόος ἐν φρεσὶν ἐστ' ἐλεήμων,
 Τῷ καὶ ἐκὼν ἄλλοισι χαρίζεται ἥπια εἰδώς·
 Πολλοῖσιν τ' ἐπήρα φέρει, καὶ πρόφρονι θυμῷ
 Χρηΐζοντι δανείζει, ὃ, τευ κεχρημένος ἔλθοι·
 Καὶ τὰ ἅ ἔργα κομίζει ἐπιφροσύνῃσι νόοιο,
 Ἡδὲ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντα ἀγορεύει.

6 Ἡ θὴν ἀστυφέλικτος ἐν ἀνδράσιν ἔσσεται αἰεὶ·
 Καλὸν δ' ἔσσετ' ὅπισθε καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι,
 Οἷον ἔρεξε δίκαιος ἀνὴρ, ἐρατὴ δέ τ' αἰοιδῇ
 Πᾶσιν ἐπ' ἀνθρώποισι, καὶ οὐ κλέος οὐποτ' ὀλεῖται,
 Τοῦ δὲ μνημοσύνη χαρίεσσα καὶ ἀφθιτος ἔσται.

7 Ἀτρομος οὖν φρεσὶν ἦσι, καὶ οὐ δέος οἱ ποτ' ἀκοῦσαι
 Λυγρὴν αἰγελίην, χαλεπὴν ἢ φῆμιν ὀπίσσω·
 Ἀλλ' οἱ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἔσται,
 Ἐμπεδος, ἄρρηκτος, πῖσυνος Θεῷ, αἰὲν ἀρηρώς.

8 Εὖ δ' ἐστήρικται, καὶ οἱ ἀδδεὲς ἐν φρεσὶν ἦτορ·
 Οὐδέ τι ταρβήσει, μενέει δέ τε πᾶμπαν ἔκηλος,
 Εἰσόκε δυσμενέων ἀνδρῶν κακὸν οἶτον ὀρώτο.

9 Πολλοῖς πολλὰ τ' ὄρεξε, καὶ ἐσκέδασ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Καὶ πῶλοισιν ἔδωκε μένει δέ τε νωλεμὲς αἰεὶ
 Ἡ ἐργεσίῃ, μετὰ τ' ἔσσομένοισιν αἰοιδῇ·
 Καὶ κέν οἱ ἀγλαΐῃφι κέρας καὶ κῦδος αἰρθῇ.

- 4 Fructumque. Quum premet malos
Fortuna, sævo gestiens ludibrio
Mutare summis infima ;
Benignitatis tum suæ justis Deus
Lucem in tenebris offeret.
Clemens bonusque in omnibus periculis
Stirpem piorum munit.
- 5 Misertus inopis vir bonus, largâ manu
Succurret indigentiae :
Sic cuncta iusto temperans examine,
Nec verba temere ut excidant.
- 6 Non turbo fortis cuncta quatientis, loco
Movebit illum ; nec dies
Suprema famam condet ejus invido
Oblivii silentio.
- 7 Non livor illum falsa gaudens spargere
Terrebit, aut calumnia :
Bellive rumor, aut egestas lurida,
Fragorque lethi proximi :
Sed mente firmâ provocat discrimina,
Deoque solo nititur.
- 8 Ceu cava rupes murmurantis æquoris
Spernit minaces impetus :
Sic ille certâ interritus fiducia
Sortis procellas sustinet :
Ac sustinebit, dum ruinas hostium
Salvus suorum adspexerit.
- 9 Opes volucris instar auræ mobiles
Largitus est egentibus ;
Sibi æquitatis gloriam superstitem
Servavit : orbe gloriam
Vivaciorem, nec senectæ dentibus
Æruginosæ obnoxiam.

10 Καὶ τὸ μὲν ὄψεται ἄλιτρος, ἄχος δὲ μὴ ἀμφικαλύψει,
 "Ὡς τε μέγ' ὀχθήσας καὶ κεν βρύξειν ὀδόντας,
 Τηκόμενος κραδίην, καὶ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύσσει·
 "Απρηκίου δὲ κακοῖσιν, ὃ, τευ σφέας ἡμέρος αἰρή,
 Οὐδ' ἔξουσι τέλος, κενεὸν δὲ τε ἔσσει' ἐέλδωρ.

Ψ Α Λ. ΡΙΓ'.

- 1 **Α**ἰνεῖτ' ὑμμετες "Αναχθ', ὅσσοι θεράποντες "Ανακτος,
 Κλείετε Παμβασίλῃ, αἰνεῖτ' ὄνομ' "Αθανάτοιο.
- 2 Οὐνομ' ἄρ' "Αθανάτοιο περικλυτὸν ἡματα πάντα
 Καὶ νῦν καὶ μετόπισθε διαμπερές αἰνετὸν ἔστω.
- 3 Αἰνετὸν οὐνομ' "Ανακτος ἀπ' ἡελίου ἀνιόντος
 Ἔς καταδύντα, Φόως ὅθεν ἔρχεται, ἥδ' ὅθεν ἀχλὺς.
- 4 "Υψι μάλ' "Αθάνατος ναίει ὑπὲρ ἔθνεα πάντα·
 Τοῦ δ' ἀνὰ κῦδος ἔβη ὑπὲρ οὐρανὸν ἀστερόεντα.
- 5 Τίς κ' ἀτάλαντος "Ανακτι; τίς αὖ Θεῶ ἰσοφαρίζοι,
 Τῷ Θεῷ ἡμετέρῳ, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει;
- 6 Καδδ' ἔβη ἐξ ὕψους ἀγανοφροσύνησι νόοιο,
 "Οφρ' ἴδοι ὅσσα τέτυκται ἐν οὐρανῷ, ἥδ' ἐπὶ γαίῃ.
- 7 Ῥεῖα δὲ θ' ὕψωσεν κεχρημένον ἄνδρα προΐκτιν,
 "Ορσας ἐκ κόνιος, καὶ ἀπ' οὐδοῦς ὑψὸς ἄειρε
 Πίωχόν λευγαλέον, καὶ ἀεικελῆς κόπροιο.

10 Dum laude clarum, reque lautum splendida

Spectabit impius pium ;

Curæque mentem vellicabunt anxie,

Succumque carpent corporis ;

Dentem fatigans dente ringetur, lue

Se macerabit tabida.

Dominus malorum vota ridet irrita,

Spes ut modestas promovet.

PSAL. CXIII.

1 **P** Sallite Dominum pueri, Domini
Nomen festo tollite cantu.

2 Nomen Domini sic celebretur,
Ut seculorum in secula longi
Nulla oblivia sentiat ævi.

3 Primo à carcere solis Eoi
Ad purpureos usque occasus,
Omnes Domini nomen adorent :

4 Qui gentes super arduus omnes
Celsas ætheris incolit arces ;
Cujus longè gloria mundi
Trans flammantia moenia vecta est.

5 O pietatis nescia veræ
Pectora ! ritu sacra nefando
O qui fingitis, anne deorum
Quenquam Domino similem nostro

6 Nôstis ? quem super ardua coeli
Culmina positum nil latet imæ
Sub cava clausum viscera terræ ;
Nil humano procul adspectu
Trans multiplices ætheris orbes :

7 Inopem terræ qui prostratum
Suscitat, & de pulvere egenum
Tollit ;

- 8 Ὅφρα μεθ' ἡγεμόνεσσιν ἐοῦ ἀρχοῖσί τε λαοῦ
Θεὸν ἀρίζηλον, καὶ ἐν ἡρώεσσι καθίζοι.
9 Στείρη δ' αὖτε γυναικὶ φίλους οἰκῆας ὅπασσε,
Δῶκε δέ οἱ ἅμα τ' οἶκον ἔχειν, καὶ μητέρα τέκνων
Ἑμμεναι, ἣ δέ τ' ἰαίνεται ἀγαλλομένη τεκέεσσιν.
Ἀθάνατον κληΐζετ', αἰεῖδετε Παμβασίληα.

Ψ Α Λ. ΡΙΔ'.

- 1 ΓΑῖαν ὅτ' Αἰγυπλίην λίπεν Ἰσράηλος ἀμύμων,
Οἳ τ' Ἰακώβου παῖδες ἀπ' ἀνδρῶν βαρβαροφώνων
Ἐξῆλθον, μετανάσται ἀπ' ἔθνεος ἀλλοδαποῖο·
2 Ἔσκεν Ἰουδαίῃ ἔδος ἱερὸν Ἀθανάτοιο,
Καὶ δόμος Ἰσραήλου εἰς θρόνος, ἔνθα τ' ἀνασθεν.
3 Ὡς ἰδεν, ὡς ἔφυγεν, διὰ τ' ἔτρεσε λαῖτμα θαλάσσης·
Οἶδμα δ' Ἰορδάνεω ὀπίσω ῥέεν, ἥδ' ὑπεχώρει.
4 Οὐρεα δ' ἐσκίρτησαν ἐναντίον, ἥτε κριοί·
Καὶ λόφοι ὠρχήσαντ' ἀμαλῆς ἀρνεσσιν ὁμοῖοι.
5 Τίπτε θαλάσση τόσον φύγαδ' ἔτραπες; ἢ τί παθοῦσα;
Καὶ σύγ', Ἰορδάνη, εἰπέ, τί χάζεο πολλὸν ὀπίσσω;
6 Τίπτε ὄρεα σκιρτήσατ' ἐναντίον, ἥτε κριοί;
Καὶ λόφοι ὠρχήσασθ' ἀμαλῆς ἀρνεσσιν ὁμοῖοι;
7 Πότνια Γῆ, τρέε σύ, τρεῖτ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ἀντία γ' Ἀθανάτου, Θεοῦ ἀντία τοῦ Ἰακώβου.
8 Πέτρην ὃς γλαφυρὴν λίμνην ποίησε βαθεῖαν,
Πέτρην τε λίθακα κρήνην μελάνυδρον ἔθηκε.

Ψ Α Λ. ΡΙΕ'.

- 1 ΜΗ' υἱὸς ποτ' ἄμμιν, Ἀναξ, τιμὴν δὲς, μή υἱὸς ποτ'
ἄμμιν,
Ἀθα-

P S A L M U S CXIV.

405

8 ut alto positus folio

Populi primos carpat honores.

9 Qui maternos sterili fructus

Exoratus donat, & orbos

Lætâ renovat prole penates.

P S A L. CXIV.

1 **Q**uum domus Isacidûm patrias remearet ad oras,
Barbaraque invisæ linqueret arva Phari;

2 Ipse Deus Judam cœlesti numine tutum

Fecit: erat populi signifer ipse sui.

3 Vidit, & attonitas trepidum mare diffidit undas;

Jordanis refugas in caput egit aquas.

4 Dura per intonsos salierunt culmina montes,

Ut saturas gessit dux gregis inter oves:

Celsaque frondentes movere cacumina colles,

Agnus ut in pratis luxuriare solet.

5 Quid mare vidisti solito cur cesseris alveo?

Cur fugis in fontes fluminis unda tuos?

6 Cur ita concusso saliistis vertice montes,

Ut satur exsultat dux gregis inter oves?

Cur ita frondenti saliistis vertice colles,

Agnus ut in pratis luxuriare solet?

7 Nempe Dei trepidum præsentia terruit orbem,

Cui cadit in Solymes victima multa focos.

8 Qui lapidum venas laticum laxavit in usum,

Cui fluxit largo flumine dura filex.

P S A L. CXV.

1 **T**E, magne Rector orbis, haud victoriam

Ex hoste sævo poscimus,

Nos ut per omnes fama gentes differat;

Nec apparatu ut splendido

D d 3

Per

Ἀθάνατ', ἀλλὰ σὺ οὐνόματι κλέος ἐσθλὸν ὅπαζε
Μούνῳ, μειλιχίης καὶ ἀληθείης ἕνεκεν ἡγῆς.

- 2 Τίπτε γὰρ ἀλλοδαποὶ ἡμέας ἐπικερτομέοντες,
Λαοὶ θ' ὧδ' ἐρέουσι, Ποῦ ἔπλετο ὡν Θεὸς αὐτῶν;
- 3 Ἀλλ' ἡμέων Θεὸς ἐστὶν ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι·
Ἐρξεν ὅπως ἔθελεν, καὶ οἱ φίλου ἔπλετο θυμῷ.
- 4 Τῶν δέ τε εἰδῶλα χρυσός τε καὶ ἄργυρός εἰσιν·
Ἐργ' ἀνδρόκηπτα, βροτέης τεχνήματα χειρός.
- 5 Τὰ στόματά σφιν ἔασ', ἀλλ' οὐποτε γῆρυν ἰεῖσιν·
Ὀφθαλμοὺς μὲν ἔχουσιν, ὅμως δέ τε οὐδὲν ὁρῶνται.
- 6 Οὐατά τέ σφιν ἔασ', ἀλλ' οὔτινος ἔκλυον αὐδῆς·
Ῥῖνας ἔχουσ', ἀλλ' οὔτις ἐπὶ σφέας ἤλυθεν ὁδμή.
- 7 Χεῖρές τέ σφιν ἔασ', ἀλλ' οὔτι ποτ' ἀμφαφύωνται·
Καί γέ σφιν πόδες εἰσιν, ἔδος δέ τε ἔμπεδον αἰεὶ,
Οὐδέ τι κινύμενα προβλώσκουσ' ἔνθα καὶ ἔνθα·
Καὶ μάσταξ, ἀτὰρ οὐ ποτιφωνήεντα γίνονται,
Οὐδέ ποτ' ἐκ φάρυγος διὰ τε στόμα γῆρυν ἰεῖσι.
- 8 Τῶν δέ τε τέκλιονες ἄνδρες ὁμοῖοι τοῖσι πέλονται·
Τοιοῦτοι καὶ ἅπαντες, ὅσοι τοῖσιν τε πείθησαν.
- 9 Θαρσεῖτ' Ἀθανάτῳ Ἰσραήλοιο γενέθλι·
Τοῖσιν ὃγ' ἄρρηκλόν τ' εἶλαρ, μέγα θ' ἔρμα τέτυκται.
- 10 Θαρσεῖτ' Ἀθανάτῳ ἱερὸν γένος Ἀαρῶνος·
Τοῖσιν ὃγ' ἄρρηκλόν τ' εἶλαρ, μέγα θ' ἔρμα τέτυκται.

- Per ora vulgi nos triumphus aureo
Curru superbos transferat :
Sed impiarum ut sæcla gentium sciant
Te largum opis cultoribus
Tuis, fideque semper immutabili
Promissa promptum solvere.
- 2 Ne fortè rebus insolentes prosperis,
Ubi nunc Deus vester ? rogent.
- 3 Deus astra noster incolens, mortalium
Nutu suo res temperat.
- 4 At impiarum finxit error gentium
Manu deos inutiles :
Aurum caminis excoquens, aut malleis
Massa è sequaei bracteas
Ducens, figurâ multiformi ludicra
Affixit aris numina.
- 5 Inane vocis os habent : oculos habent,
Orbes inanes luminis.
- 6 Naribus odores nec trahunt, nec auribus
Surdus sonores hauriunt.
- 7 Palpare manibus non queunt, torpentibus
Nec ingredi vestigiis :
Nec vox anhelis edita è pulmonibus,
Cavo recurrit gutture.
- 8 Quicumque tales fingit aut colit deos,
Diis ipse similis sit suis.
- 9 At tu Jacobi gens, loca fiduciam
Omnem salutis in Deo ;
Qui te potenti sublevabit dexterâ,
Et in periculis proteget.
- 10 Et vos Aronis posteri, spem ponite
Omnem salutis in Deo ;
Qui vos potenti sublevabit dexterâ,
Et in periculis proteget.

- 11 Ἀθανάτῳ δὲ μάλ' ἐστὲ πεποιθότες, οἳ ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατόν τ' αἰδεῖσθε, καὶ οἷς νόος ἐστὶ θεουδής·
Τοῖσιν ὃγ' ἄρρηκλόν τ' εἶλαρ, μέγα δ' ἔρμα τέτυκται·
- 12 Μνήσατ' Ἀναξ ἡμέων, ἡμῖν δέ τε ὄλβια δώσει,
Ὀλβια δώσει ὁμαῖ Ἰσραήλοιο γενέθλη,
Οἴκῳ τ' Ἀαρῶνος ἀμύμονος ὄλβια δώσει.
- 13 Ἀζομένους τὸν Ἀνακλᾶ, ἐν τ' ὀπίδα τρομέοντας
Πάντας ὃγ' εὖ ἔρξει, ἅμα μικροὺς τε μεγάλους τε.
- 14 Ἢ πεν' Ἀναξ ὑμέας ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον αἰέξοι,
Ἵμέας, ὑμᾶ τε τέκνα, καὶ ἀμφοῖν ὄλβου ὀφέλλοι.
- 15 Ὀλβιοδαίμονες ὕμμες ἔκητί γε Ἀθανάτοιο,
Οὐρανὸν ὃς ποίησεν, ἰδὲ χθόνα πουλυβότειραν.
- 16 Οὐρανὸν αὐτὸς Ἀναξ ἔχει, οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Γαῖαν δ' ἀνθρώπων γενεὴν κεκλῆσθαι ἔδωκεν.
- 17 Οὗ πως Ἀθάνατον νέκυες κατατεθνεῖωτες
Αἰνεῦσ', οὔτ' ἄρα τίς τῶν οἳ ὑπὸ γαῖαν ἔδυσαν,
Ἐνθα σιωπῇ ὁμαῖ χέεται κλυτὰ θεῖνα νεκρῶν.
- 18 Ἀθάνατου δ' ἡμεῖς αἰνήσομεν ἥματα πάντα,
Καὶ νῦν καὶ μετόπισθεν αἰεὶ. Αἰνήσατ' Ἀνακλᾶ,

Ψ Α Λ. ΡΙΓ.

- 1 **Α**θάνατον φιλέω, ὅτι σύνθετο, καὶ μεν ἄκουσε
Φωνῆς λισσομένοιο, καὶ ἔκλυεν εὐχολάων.
- 2 Οὐνεκ' ἐμὴν ὅπ' ἄκουσε, καὶ ἔκλυεν εὐχομένοιο,
Τούνεκά μιν τ' αἰεὶ ἐπιβώσμαι ἥματα πάντα,
Ὅφρ' ἔτι που ζῶω, καὶ ἄρῳ Φάος ἡελίοιο.
- 3 Ἀμφὶ δέ μοι θανάτοιο πολύστονα δέσματ' ἔχυντο,
Καὶ μ' ἔχου, ὥς ἀψῖσι λίου αἰόντα πανάγρου,

Καὶ

- 11 Quicumque cultor es Dei, fiduciam
Loca salutis in Deo ;
Qui te potenti sublevabit dexterâ,
Et in periculis proteget.
- 12 Qui nos favore semper amplexus memor
Fovit fovetque sedulò :
Cunctos Jacobi qui fovebit posteros,
Aronis & sacrum genus.
- 13 Qui se colentes, sive juvenes, seu senes,
Fovebit & custodiet.
- 14 Qui nosque donis semper augebit novis,
Et liberorum liberos.
- 15 Nam nos profanis segregavit gentibus,
Cœli solique conditor :
- 16 Cœlum sibi ipse regiam fecit, solum
Sedem dedit mortalibus :
- 17 Remunerantes muneribus illum ut suis
Rerum Parentem agnoscerent.
Neque ora laudes in tuas solvent, Pater,
Quos mors tegit silentio.
- 18 Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu
Vitalis auræ vescimur :
Te prosequemur laudibus, dum lucido,
Sol axe terras ambiet.

P S A L. CXVI.

- 1 **T**Oto pectore diligam
Unicè & Dominum colam ;
Qui lenis mihi supplici
Non duram appulit aurem.
- 2 Aurem qui mihi supplici
Non duram dedit : hunc ego,
Donec pectora spiritus
Pulset, semper amabo.
- 3 Jam mors ante oculos erat,
Jam stabam super aggerem

Busti,

- Καὶ στυγεροῦ αἵδαο ἔμ' ἄλγεα λυγρὰ κίχασαυ·
 Ἄτῃ δ' ἀργαλήν, ὀδύνη τ' ἐνέκυρσα βαρεῖν.
- 4 Τόφρ' ἰκέτευσά, καὶ οὖνομ' ἐπ' Ἀθανάτοιο κάλεσσαι·
 Λίσσομ', Ἄναξ, ρῦσαι ψυχὴν μευ, καὶ με σώωσον.
- 5 Μείλιχος Ἀθάνατος καὶ ἐνὴς, ἠδὲ δίκαιος·
 Ἦπιος ἡμέτερος Θεὸς ἔπλετο, καὶ ἐλεήμων.
- 6 Οὓς περ ἀμηχανίῃ ἔχε θυμὸν, νηπιέη πε,
 Ἀθάνατος τοῖσδεσσι φύλαξ οὐρός τε τέτυκται·
 Ὃς καὶ ἐμοὶ μάλα τειρομένω ἐπιτάρροθος ἦεν.
- 7 Ἀτρέμας οὖν ἦσο, ψυχὴ μευ, ὥς τὰ πάρος περ,
 Ἦσυχίη τε σε, ὥς περὶν, ἔχοι φρένα, μηδέ τι σάρδει·
 Ἐξοχα γάρ σ' ὤνησεν Ἄναξ, πόλλ' ἐσθλά τ' ἔοργε.
- 8 Ψυχὴν γὰρ θανάτοιο δυστηχέος ἐξανέλυσας,
 Ὀφθαλμοὺς κλαυθμοῖο, πάδας μευ σφάλματος αἰνοῦ.
- 9 Τῷ κεν ἐγὼ εὐκηλὸς ἔτι ζωῶσι μετεῖναι,
 Ἀθανάτοιο ἔκητι, καὶ ἔρδοιμ' ὥς ἐπέτελλε.
- 10 Πίστευον, καὶ ταῦνεκ' ἀπληγέως ἔπος εἶπον,
 Λίην τειρόμενός περ οἷζυῖ καὶ κακότητι.
- 11 Ἦ ρ' ἐφάμην σπεύδων (φύγαδ' ἔτραπέ με τρόμος αἰνός)
 Ψεῦσται πάντες ἔασι, καὶ οὐκέτι πιστὰ βροτοῖσιν.
- 12 Ἀθανάτῳ τίνα κεν δοίην ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
 Ἦδὲ χάριν, πάντων ἕνεκ' ἐσθλῶν, ὅσσα μ' ἔοργεν;
- 13 Ἱερὸν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,

PSALMUS CXVI. 411

Busti, jam dolor anxius

Omni ex parte premebat.

4 Exspes tum prece supplice

Oravi Dominum : Pater,

Quæso, inquam, miserabili

Saltem consule vitæ.

5 O justum Dominum & bonum,

Et prorum veniæ !

6 auxili

Is me & consilii indigum

Sævo textit ab hoste.

7 Ergo mens tibi reddita

Mœrorem cohibe ; & Deus,

Quæ largâ tribuit manu,

Donis læta fruire.

8 Vitam è faucibus eruit

Mortis, & lacrymas genis

Absterfit, stabili & pede

Firmavit tibi gressum.

9 Tutus præsidio Dei

Degam : & polliciti fide

Fretus non dubiâ, canam

Grato pectore laudes.

10 Lassus, rebus & asperis

Afflictus, trepidâ fugâ

Vitæ prospiciens meæ,

11 Sic mecum ipse loquebar ;

Nulli certa homini fides :

At rerum Arbiter optimus,

Unus polliciti tenax,

Unus fallere nescit.

12 Tot liber toties malis,

Tot auctus toties bonis,

Quo tandem officio tibi

Coner solvere grates ?

13 Te festâ dape, te prece,

Te

Οὐνομά τε σπένδων ἐπιβώσομαι Ἀθανάτοιο,
Λοιβὴν τῷδε καὶ οἶσομ', ὃ με πρόσφρων ἐδάωσε.

14 Νῦν δὲ καὶ Ἀθανάτῳ εὐχολὰς, ὥσπερ ὑπέστην,
Τίσω· καὶ κεν λαὸς εἰς πᾶς εἰσορόωτο·

15 Κήδεται οὖν ὁσίῳν, ὅτε ῥα θνήσκειας ὀράται·
Ἀθάνατος, τῶν δ' οὐκ ἔα θάνατόν τε μόρον τε
Νήποιον καὶ ἄτιτον, ἐπεὶ μάλα οἱ ἐρίτιμος.

16 Ὡς ἂν, ἥ μάλ' ἐγὼ θεράπων τέος εὐχομαι εἶναι,
Σὸς θεράπων μὲν ἐγώ, σῆς καὶ πᾶσι ἀμφιπρόλοιο·
Δεσμὰ σύ μοι λύσας, καὶ ἐλεύθερον αὖθις ἀφῆκας.

17 Ἱερά τοι ῥέξω, χάριν εἶδω θ', οἷά μ' ἔργας,
Ἱερέων ἅμα καὶ ἐπιβώσομαι οὐνομ' Ἀνακλῆος.

18 Νῦν δὲ καὶ Ἀθανάτῳ εὐχολὰς, ὥσπερ ὑπέστην,
Τίσω· καὶ κεν λαὸς εἰς πᾶς εἰσορόωτο·

19 Οἴκου ἐνὶ προθύροισι, καὶ εἰν αὐλῇσιν Ἀνακλῆος,
Σοί, κάλ' Ἱροσόλυμ', ἐνὶ μέσση. Κλείετ' Ἀνακλῆα.

Ψ Α Λ. ΡΙΖ'.

1 **Α**ἱνεῖτ' Ἀθάνατον πάντ' ἔθνεα Φῦλά τε Φωτῶν·
Λαοὶ μὲν σύμπαντες ἦ ἀναμέλψατε Φωνῇ.

2 Τοῦ γὰρ μελιχίῃ μεγάλη πέλει, ἥ περ ἐς ἡμίας
Κέχρηται, καὶ ἀληθείῃ μένει ἡματα πάντα
Νωλεμέως. Αἰνεῖθ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.

- Te libamine prosequar,
Te vitæ cōlumen meæ
Gratâ voce fatebor :
14 Te vitæ cōlumen meæ
In cœtu populi tui
Gratâ prosequar hostiâ,
Damnatus tibi voti.
15 Electos, Genitor, tuo
Custos præsidio tegis ;
Nec per vim pereuntium
Manes linquis inultos.
16 Tu servum Dominus tuum,
Ancillæ sobolem tuæ
Me, minacibus hostium
Vinculis eripuisti.
17 Te, rerum Pater optime,
Semper laudibus efferam :
Nomen in dubiis tuum
Usurpabo periculis.
18 Te voti reus, erutus
Morti, prosequar hostiâ,
19 Sacri limen ad atrii,
Sacrae redditus urbi.

P S A L. CXVII.

- 1 **O**Mnes ubique gentium,
Quos solis ambit orbita,
Rerum Parentis optimi
Laudes libenter pangite.
2 Agnoscite indulgentiam
Benignius nos in dies
Foventis, & constantiam
Promissa certam reddere.

Ψ Α Α. ΡΙΗ.

- 1 **Κ** Λείετ' Ἀνακί', ἐπεὶ ἀγαθὸς καὶ μείλιχός ἐστιν,
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 2 Ἰσραήλοιο κλειτὸν γένος ὧδ' ἀγορεύοι,
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 3 Οἶκός τ' Ἀαρῶνος ἀμύμονος ὧδ' ἀγορεύοι,
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 4 Ἀζομένων τὸν Ἀνακί' ἑκαστός θ' ὧδ' ἀγορεύοι,
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 5 Ἀθάνατον λιτάνευσα δὴ ἄρημέρος αἰνῇ,
 Στεινόμενός θ'· ὃ δ' ἀκουσε, καὶ εὐρυτέρη με καθεῖσε.
- 6 Παρ δέ μοι Ἀθάνατος, τῷ τε Φρεσὶ θάρσυνός εἰμι·
 Οὐδέ θ' ὑποδδείσω, ὃ μ' ἐπιχθόνιος βροτὸς ἔρδοι.
- 7 Παρ δέ μοι ἴστατ' Ἀναξ, καὶ μοι ἐπιτάρροθός ἐστι·
 Τῷ δῆϊων κακὸν οἶτον ἐσώψομαι ὀφθαλμοῖσι.
- 8 Βέλτερόν ἐστιν Ἀνακί' πεποιθέναι, ἢ βροτοῖσιν,
 Οἷοισίν περ εἴουσιν, ἐνὶ Φρεσὶ θάρσυνου εἶναι.
- 9 Βέλτερόν ἐστιν Ἀνακί' πεποιθέναι, ἢ μέδουσι
 Λαῶν καὶ ἀρχοῖσιν ἐνὶ Φρεσὶ θάρσυνου εἶναι.
- 10 Πάντα με Φῦλα βροτῶν περὶ τ' ἀμφί τε κυκλώσαντο,
 Δῆϊοι· αὐτὰρ ἐγὼ σφιν ἀεικέα πόντον ἐφῆσω,
 Οὐνόματι κράτει τε πεποιθὼς Ἀθανάτοιο.
- 11 Πάντη μ' ἔλσαντες περὶ τ' ἀμφί τε κυκλώσαντο,
 Κυκλώσαντ'· αὐτὰρ σφιν ἀεικέα πόντον ἐφῆσω,
 Οὐνόματι κράτει τε πεποιθὼς Ἀθανάτοιο.
- 12 Ἥυτε ἔθνεα πολλὰ μελισσᾶν ἀδινᾶν,
 Ὡς περὶ μ' ἠγέρεθοντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 Ὡς δ' ὀλίγον σέλπεσθ' ἔρυντ' ἀκάνθεων κισσομενῶν,
 Αἰ δὲ τάχ' ἐφθιάται, ἅμα δ' ἔσθῃ ἀκάματον πῦρ,
 Φλόξ τ' ἐμαράνθη αἵψα, μινυθάδιος δέ οἱ ἄρμή·
 Ὡς νύ κεν οἱ σθεσθεῖεν, ἐπεὶ σφιν πόντον ἐφῆσω,
 Οὐνόματι κράτει τε πεποιθὼς Ἀθανάτοιο.
- 13 Ὡσὰς με κρατερῶς, ὅφρ' ἐν κονίησι πέσοιμι,
 Ἰέμενος στυφελίζαι· Ἀναξ δέ μοι ἦεν ἀρωγός.

PSALMUS CXVIII. 415

P S A L. CXVIII.

- 1 **E**ja Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
- 2 Eja Dei, soboles Jacobi, dicite laudes,
Largâ benigni semper indulgentiâ.
- 3 Eja Deum canat Aronis numerosa propago,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
- 4 Eja Dei purâ cultor pietate, fatere
Largâ benignum semper indulgentiâ.
- 5 Audiit orantem Dominus me rebus in arctis;
Ac liberavit illico ex angustiis.
- 6 Ille mihi assistat solus; non arma, nec ulla
Humana mi vis adferet formidinem.
- 7 Ille mihi auxilio fit solus; lumina damnis
Explebo (nec me decipit spes) hostium.
- 8 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere armis quàm virorum fortium:
- 9 Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere opibus quàm potentum principum.
- 10 In me conjurent populi omni ex parte propinqui;
Dei faventis conteram cunctos ope:
- 11 Circudent omnique premant ex parte licebit;
Dei faventis conteram cunctos ope:
- 12 Circudent omnique premant ex parte licebit,
Quàm nube densâ vere se fundunt apes;
Non secus ac fittas ignis violentia spinas,
Dei faventis conteram cunctos ope.
- 13 Improbe, quid frustra labefactum evertere tentas?
Dei potentis sustinet me dextera.

- 14 Ἀθάνατός τέ μοι ἀλήκῃ, αἰοιδῇ θ' ἡμερόεσσα·
Καὶ πρόφρων μὲ ἐσάωσε, φόως δέ τ' ἔμοιγε τέτυκται.
- 15 Χάρμα μέγ' ἠδ' ἀλαλαγμός ἐνὶ μεγάροισι δικαίων·
Οἳ τ' ἐπεὶ οὖν σόοι εἰσὶν, εὐφροσύνησιν αἰεσαν·
Δέξι' Ἀθανάτοιο ἐνὶ σθένος οὐκ ἐπιεικλόν,
Τῷ καὶ ἀριστεύει, καὶ καρτερὰ ἔργα τελείει.
- 16 Δέξι' Ἀθανάτοιο ὑπείροχος ἐπλετο πάντων·
Δέξι' Ἀθανάτοιο ἐνὶ σθένος οὐκ ἐπιεικλόν,
Τῷ καὶ ἀριστεύει, καὶ καρτερὰ ἔργα τελείει.
- 17 Οὐκ ἂν ἐγὼ φθιμένοις, ἀλλὰ ζωοῖσι μετείην·
Βείομαι, ἠδὲ τὰ ἔργα διΐξομαι Ἀθανάτοιο.
- 18 Αἰνῶς Ἀθάνατός με κακῆς ὀδύνησιν ἔδωκεν·
Ἄλλ' οὐ μ' εἶασεν θάνατον καὶ πότμον ἐπισπείν.
- 19 Εὐδίκης δὲ πύλας μοι ἀνοίγετε· τῆσι δ' ἐσελθὼν
Κλείω Ἀνακλᾶ, καὶ οἱ χάριν εἰδῶ, καὶ μιν αἰείσω,
- 20 Ἡ πύλη ἐστὶν Ἀνακλῆς, ἥ εἰσοιχνεῦσι δίκαιοι.
- 21 Σοὶ χάριν εἰδήσω, σόν τε κλέος ἐσθλὸν αἰείσω·
Ὅτ' ἰ μευ ἤκουσάς τε, φόως δέ τ' ἔμοιγε τέτυξαι.
- 22 Ὅν ποτε τέκλιονες ἄνδρες ἐνοσφίσσαντο δομῆες,
Πάμπαν ἀπόκλητόν τε καὶ οὐτιδανὸν φάσαι εἶναι,
Οὗτος μὲν τε λίθος περὶ πάντων γίνεται ἄλλων,
Ἐξοχὰ τ' ἐν τιμῇ, τοῦ τε χρεώ ἐστι μάλιστα,
Ἐρμα δόμου, ξύνεσις τοίχων, μεγάροί τε κάρτος.
- 23 Καὶ τὸ μὲν Ἀθανάτου ἔργον πέλεν, οὐδέ τευ ἄλλου·
Ἄμμι δὲ καὶ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ἀρᾶσθαι.
- 24 Ἡδέ τε ἡμέρη ἐστίν, Ἀναξ ἦν αὐτὸς ἔτευξε,
Καὶ ἱεράν μιν ἔθηχ', ἵνα τ' εἴη παῖσιν ἑορτή·
Τῇ φρένα τερπόμενοι κεχαρησόμεθ', ἄμμι δὲ θυμὸς
Ἐν στήθεσσι γανύσσετ' εὐφροσύνησιν ἰαυθεῖς.
- 25 Σύνθεός, λίσσομ', Ἀναξ, ἱληθι, καὶ ἄμμε σώωσον·
Λίσσομ', Ἀναξ, ἱληθι, δὲ εἰρήνην τε καὶ ὄλβον.

- 14 Ille meæ vires : illum mea carmina pangent
Unum : salutis unus auctor est meæ.
- 15 Cunctaque justorum pariter tentoria plaudent :
Meæ salutis pariter auctorem Deum
Laudabunt : cantuque ferent ad sidera dextram
Belli potentem, divitem victoriæ :
- 16 Dextram armis, dextram præstantem robore, dextram
Belli potentem, divitem victoriæ.
- 17 Sæva quid insultas mihi Mors ? tua tela reconde :
Frustra minaci territas me spiculo.
Vivo equidem, vivusque feram super æthera cantu
Raram benigni Numinis clementiam.
- 18 Jure Parens bonus æumnâ me afflixit acerbâ :
At imminentem reppulit mortem tamen.
- 19 Pandite pontifices sacri mihi limina templi,
Salute partâ ut laude prosequar Deum.
- 20 Hæc est illa Deo gratissima janua, justis
Votis aperta dehinc futura janua.
- 21 Te meritò, Pater alme, canam : tu rebus in arctis
Aurem applicâsti supplici placabilem :
Sospes, & infesto duce te sum tutus ab hoste :
- 22 Et molientum tecta quem rejecerat
Artificum improbitas lapidem, fastigia summi
Latè refulgens jam coronat anguli.
- 23 Scilicet arcano factum est hoc numine, nostra
Attonita factum quod stupefunt lumina.
- 24 O lux festa, ô lux jucunda ad gaudia nata,
Cœlestis in nos lux favoris conscia !
- 25 Usque fave, custosque tui, Pater optime, regis
Sis ; & secundos coepta duc ad exitus.

26 Τρίς μάκαρ οὗτος εἰσι, εὖ θ' οἱ πύλοι, Ἀθανάτοιο
Οἰγόμεσσι κράτει τε ὅς ἐρχεται ὑμῖν δὲ πάσῃ
Εὐχόμεθ' ὄλβια πάντ' ἐξ οἴκου Ἀθανάτοιο·

27 Ἀθάνατος Θεὸς ἐστί, Φάος δέ τε ἅμῃν ἔδωκε
Βωμοῦ εὐδμήτου ἱερῆιον ἄσπον ἀγόντες,
Τοῦδε πρὸς κεράεσσιν ἐν ἑλληδαυοῖσι δέεσθε·

28 Ἡ ῥα Θεὸς σύ μοι ἐσσί, τεόν δέ τε αἶνον αἰίσω·

Ἡ ῥα Θεὸς σύ μοι εἰς, κλείω δέ σε ὑψόσ' αἰέρων.

29 Κλείετ' Ἀνακτ', ἐπειὴ ἀγαθὸς καὶ μείλιχός ἐστιν,
Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.

Ψ Α Λ. ΡΙΘ.

Ν

1 **Ο** Ἄβιοι, οἳ ἐν ὁδῷ καθαροὶ καὶ ἀμύμονές εἰσι·
Πειθονταί τε Θεῷ, ζήουσί τε ὃν κατὰ θεσμόν.

2 Ὀλβιοι, οἳ περ εἰς φρεσὶν εὖ ἀλέγουσι θέμιστας·
Οἳ τέ μιν ὀτραλέως πανθυμαδὸν ἀμφιπένονται,
Πάσης ἐκ κραδίης διζήμενοι εἰρόμενοί τε.

3 Οὐδὲ τι αἰσὺλον ἔρξαν· ἔης δ' ἴσαν ἀτραπιτοῖσι.

4 Καὶ σὺ μάλ' ἠνώγεις τεὰ θέσφατα πάλχῳ φυλάσσειν
Σπουδῇ, μὴδ' ἀπιθῆσαι ἐφημοσύνησι τετῆσιν.

5 Εἶδε γὰρ μοι ἐτοῖμος, ὁδὸς τ' ἰδεῖα γένοιτο,
Θέσφατά σευ τελέσαι τε, καὶ ἔρξαι ὅσο' ἐπιτέλλεις.

6 Τόφρα μοι οὐκ αἰδῶς ἔσεται κακῇ, ὅππότε' ἐφετμέων
Πασέων σευ ἐπέων τε μετατρέπομ' ἢ δ' ἀλεγίζω.

7 Σὰς δὲ δικαιοτάτας ἐπεὶ οὖν δεδάηκα θέμιστας,
Ἰδεῖν κραδίη πρόφρων τεόν αἶνον αἰίσω.

8 Πειθοίμην κεν ἔγωγε θεοπροπίησι τετῆσι·
Μὴ σὺ γέ με προλίπῃσθα διαμπερές ἤματα πάντα.

9 Πῶς ἀγνὸς καθαρὸς τε πύλοι αἰζηῖός ἀνὴρ ;
Ἡ τί κεν ῥέξας εἰς λύματα πάντα καθήραι ;

(Πολλοί)

26 O felix, iterum ô felix, quem Rector Olympi
Populo salutis misit auctorem suo!

Nos, quibus est sacri custodia credita templi,
Vobis precamur cuncta vertant prosperè.

27 Unus enim Dominus rerum moderatur habenas,
Qui gratiæ in nos lumen effundit suæ.

Lætitia celebrate diem, sætusque bidentis
Tenellus aræ vinctus adstet cornibus.

28 Te Dominum, te mente colam, te voce fatebor :
Tuumque semper laude nomen prosequar.

29 Eja Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.

P S A L. CXIX.

A L E P H.

1 **O** Beatos, qui sequuntur orbitam legis Dei :

2 O beatos, qui monenti sponte parent Numini ;

3 Labe puri nec relinquunt lege jussum tramitem,

4 Quem severitate durâ nos tenere præcipis.

5 O gradum regas labantem sic, monenti ut paream ;

6 A tuis attenta jussis nusquam ut errent lumina.

7 Tum ducem canam æquitatis candido te pectore.

8 Obsequar tibi :

obsequentem tu tibi ne desere.

B E T H.

9 Quid juventam, ne labasciat, servat æquè ac lex tua ?

- (Πολλαὶ ἱπεὶ νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν)
 "Οὐ βίον ἰδύνων κατὰ σὸν λόγον ἦδ' ἐμίστας.
 10 Σπουδῇ σε ζήτησα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Μὴ με τεῶν εἰσείας ἀποπλασθῆναι ἐφετμέων.
 11 Θέσφατά σευ μοι ἐνὶ κραδίῃ κειμήλια κίται·
 Ἀσφαλῶς τά τε κεύθω ἐνὶ φρεσὶ, μὴ σ' ἀλίτωμαι.
 12 Αἰνετὸς, Ἀθάνατ', ἐσσί· τεὰς με δίδασκε δέμιστας.
 13 Τὰς δὲ δίκας, ὅσαι σευ ἀπὸ στόματος προρεύουσι,
 Συμπάσας γλώσση τ' ἐμῇ ἀμφαδίῃ κατέλεξα.
 14 Ἐννεσίῃσι τεῇσιν ἀγαλλόμενος φρέν' ἐτέρφθην·
 Ὡς εἰ χρήματα πάντ', ἀφενός τέ μοι ἀσπετον εἶη.
 15 Ἐξω ἐνὶ κραδίῃ τεὰ θέσφατα μερμηρίζων·
 Αἰδέσομαι τὰ σὰ ἔργα, κελεύθων δ' οὐκ ἀλογήσω.
 16 Σῆσιν ἐφημοσύνησιν ἐνὶ φρεσὶ θυμόν· ἱανθεὶς
 Τέρψομαι· οὐδὲ λόγων ποτὲ λήσομαι, οὐς ἐπιτέλλεις.

2

- 17 Σὸν θεράποντ' εὖ ἔρξον, ἵνα ζωοῖσι μετείω,
 Σὸν τε λόγον τελέσω, σῆς τ' ἐννεσίῃσι πείθωμαι.
 18 Δὸς φάος, ἥερ' ἀπῶσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 Θαύματα, θέσκελά τ' ἔργα προκείμενα σῶ ἐνὶ θεσμῶ.
 19 Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ αὐτὴρ ὥς οἰκία ναίων,
 Ξεῖνος ἐγὼ μάλα τοῖος ἐπὶ χθονί· τοῦνεκ' ἐφετμὰς
 Μὴ νυ τεὰς ἔχε νόσφιν ἐμεῦ ἄπο, μηδὲ τι κεύθε.
 20 Ὡς λύτο μοι φίλον ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ, σῶν γε θεμίστων
 Ἰμέρω ἀλλήκτῳ βεβωλημένον ἥματα πάντα.
 21 Ἄνδρας ὑπερφιάλους, καὶ ἀγήνορα θυμόν ἔχοντας
 Νείκεσσας, στυγερὴ δ' αὐτοὺς κατέμαρψεν ἐπαρῇ,
 Οἱ σευ ἀπέπλασθον, καὶ σῆς ἀπίθησαν ἐφετμῆς.
 22 Τῇλ' ἀπ' ἐμεῦ λώβην τε κακὴν καὶ ὄνειδος ἔρυκε·
 "Οὔ τι θεοπροπίας καὶ θέσφατά σευ ἐφύλαξα.
 23 Ἐξόμενοι ἅμ' ἀνακλῖς ἐμεῦ κάτα πόλλ' ἀγόρευον·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, ὅσπερ θεράπων τεὸς εὐχομαι εἶναι,
 Θεσμούς σευ ὁσίας τε δέμιστας θῆκ' ἐνὶ θυμῶ.

10 Hinc ne aberrem, modò laboro :

tu laborantem rege.

11 Ne vacillet pes, meo tua verba condo pectore.

12 Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce

13 Me : tui oris verba semper ore mediter ut meo ;

14 Illa longè cariora semper auro ut æstimem ;

15 Illa cogitem, illa secter, illa mirer unicè ;

16 Illa nulla è corde nostro deleant oblivia.

G I M E L.

17 Da tuæ legi obsequenti vivere :

18 ut propiùs tui

Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lumina.

19 Inquilinum jussu legis ne tuæ celaveris.

20 Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.

21 O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,

22 Me tuæ legis sequacem vindica :

23 cui divites

Arroganter obloquuntur, jussa quòd servem tua ;

24 Μαρτυρήσι τεῖσι μάλ' εὐδοθι θυμὸν ἐτέρφθην·
Αἱ τέ μοι ὥς τε τινὲς βουλευφόροι ἄνδρες ἔασι.

7

25 Κεῖμ' ὀλιγηπελέω, ψυχὴ δέ με οὐδεὶς ἐρείσθη,
Καὶ κονίησι μίγῃ· κατὰ σὸν λόγον, ὥσπερ ὑπέστις,
Σὺ πρόφρων ζώγρει με κακῶς κενάφηότα θυμόν.
26 Ἔργ' ἐμ' ἔλεξα βίου τε, σὺ δ' ἔκλυες αὐδήσαντος·
Θέσφατά σευ με δίδασκε θεμίστάς τ', ὅφρα δαείω.
27 Σεῦ δέ τ' ἐφημοσύνας μοι ἐνὶ φρεσὶ βάλλε νοῆσαι,
Ὅφρ' εἰδὼ οἰαί ποτ' ἔασιν, πῶς τε πύθωμαι·
Καὶ τότε θαύματά σευ καταλέξω, θέσκελά τ' ἔργα.
28 Τήκετ' αὐτὴ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἑμοῖσι,
Πένθεσι τειρόμενος, σὺ δέ μοι φρένας ἐντὸς ἱαίνε,
Σὴν καθ' ὑποσχέσιν, καὶ μοι κράτος ἐγνυάλιξον.
29 Δυσνομήν καὶ ψεῦδος ἑμεῦ ἀπο νόσφιν ἔρκε·
Καὶ σὸν θεσμόν ἑμοιγε χαρίζεο, καὶ μ' ἐλέαιρε.
30 Ὅμος ἀληθείης μοι ἄδε φρεσὶν ἔξοχα πάντων,
Τὸν δ' ἐλόμην· θεσμούςς δέ τεοὺς πρό μευ αἰὲν ἔθηκα.
31 Ἀθάνατ', οὐ ποτ' ἔγωγε τεῶν μεθέηκα θεμίστων,
Ἄλλ' ἔχομ' ἀστεμφέως· σὺ δέ μή μοι οὐνεῖδα χεύης.
32 Σοὶ ἐφομαρτήσω κραιπνῷ ποδὶ, σῶν δέ τ' ἐφετμέων
Θεύσομ' ὁδὸν μεμαῶς· ἐπεὶ ἐν στήθεσιν ἑμοῖσιν
Εὐρύνας κραδίην, καὶ πρόφρονα θυμὸν ἔθηκας.

η

33 Ἀθάνατ', ἀτραπιτὸν σὺ τεῶν με δίδασκε θεμίστων·
Τὴν δὲ φυλάξω ἔγωγε διαμπερές ἡματα πάντα.
34 Δός μοι ἐπιφροσύνην, καὶ ἐνίπνευσον νόον ἐσθλόν·
Σὸν δέ τε θεσμόν ἔγωγ' εἰρύσσομαι ἠδὲ φυλάξω,
Πάσης ἐκ κραδίας εἰρύσσομαι ἠδὲ φυλάξω.
35 Ἰθύων με πάτοια τεῶν ἐπίβησον ἐφετμέων,
Τῷ δ' εἴμι πομπὸς εἰς· τῷ γὰρ μάλα θυμὸν ἐτέρφθην.
36 Τοίην τε κραδίην μοι ἐνὶ στήθεσσι τιθείης,
Ὡς μοι θέσφατά σευ, οὐ κέρδεα τόσσα μεμήλη,
Μηδὲ τι με πλούτοιο περὶ φρένας ἡμερος αἰρή.

24 E tuo sermone vitæ quòd capeſſam formulam.

DALETH.

25 Æger animus languet :

ægrum recrea verbo tuo.

26 Cordis arcanas latebras prodidi tibi : rudem

Tu doce, præferque lucem ;

27

ſcita mediter ut tua :

28 Et cor anxium tui verbi erigas ſolatio.

29 Abſque fuco fac tuarum ſcita legum ut diligam.

30 Recta ſector,

inſtituta ſpecto ſemper ad tua.

31 Lex tua animo ſculpta inhæret :

ſpem meam ne deſere.

32 Pande iter tuæ æquitatis : te comes lætus ſequar.

HE.

33 Legum iter monſtra tuarum :

34

ſcœdus erudi tuum,

Fœdus ut legemque totis imbibam præcordiis ;

35 Cuncta ut inſtituta rectâ ſecter uſque ſemitâ.

36 Sordidis averte curis juſſa pectus ad tua.

E c 4

- 37 Ὅμματά μευ ἀπέργ', ἵνα μὴ ματίην ἐσορῶμαι.
Καὶ ζῶν με φύλαξον ἐν ἀτραπιτοῖσι τεῆσι.
- 38 Σὼ θεράποντι τεὸν τελέσαις ἔπος, ὥσπερ ὑπέστης,
Ἐμπεδόν· ὅς σε μάλα φρεσὶν αἶζομαι αἰδέομαί τε.
- 39 Αἶσχος ἐμὸν καὶ ὄνειδος ἐμεῦ ἀπὸ πάντων ἔρυκε,
Ὅ φρεσὶ τε στυγέω· σαὶ γὰρ δίκαι ἐσθλαὶ ἔασι.
- 40 Σὼν ἐπέων ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ·
Σῇ δὲ δίκη ζώγρει μ' ὀλιγοδραυνόντά περ ἔμπης.
- 41 Σαὶ εὐεργεσίαι ἐμ' ἰκοίατο· καὶ μ' ἐλέησον,
Ἡδὲ σάωσον, Ἄναξ, κατὰ σὸν λόγον, ὥσπερ ὑπέστης.
- 42 Καὶ τότε λωβητῆρος ἐμοῦ τί ποτ' ἀντίον εἶπω,
Ῥεῖά κεν εἰδείην· σὼ γάρ τε πεποίθεα μύθῳ.
- 43 Μὴ με λόγον σευ ἀληθεῖν τ' ἀποαίρεο πάντων
Ἐκ στόματος· σῆς γάρ τε δίκης μοι θυμὸς ἐώλπει.
- 44 Καὶ σὸν θεσμόν ἐγωγε φυλάξω νόμελές αἰεὶ.
- 45 Εὐκῆλος δ' ὁδὸν εἶμι διαμπερές, ὥς ὅτε τις φῶς
Εὐρυτέρῃ παρέλασεν, ἢ οὐ στείνεσθαι ἔμελλεν·
Οὐνὲκ' ἐφημοσύνας σευ ἐρευνῶ ἠδὲ μεταλλῶ.
- 46 Σὰς δὲ τε πᾶρ βασιλεῦσι θεοπροπίας ἀγορεύσω,
Καὶ μάλα θαρσύνω, αἰδώς τέ μοι οὐκ ἔστω αὐτῇ.
- 47 Σῆσί τ' ἐφ' ἐμῇσι φρένα τέρψομαι, ἅς ἐφίλησα.
- 48 Σῆσιν ἐφημοσύνησι καὶ ὑψόσε χεῖρας ὀρέξω,
Ὡς ἔραμαι· σὰ δὲ θέσφατ' ἐμοὶ περὶ κῆρι μελήσει.

- 49 Μυῆσαι σοῦ ἔπος, τό, τ' εἶπες σὼ θεράποντι·
Τῷ ἐπι καὶ μοι θυμὸν ἐέλπεσθαι ἀνέγκας.
- 50 Ἡδέ τέ μοι θαλπωρὴ, ἐπεὶ μ' ἐκίχανεν οἷζύς·
Σὸν γὰρ ἐμὲ ζώγρησευ ἔπος, καὶ θυμὸν ἐγείρεν.
- 51 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι λῆν μοι ἐφ' ἐπιόωντο·
Ἄλλ' οὐδ' ὥς θεσμοῖο τεοῦ ἀπὸ νόσφι λιάσθην.
- 52 Ἀθάνατ', ἢ ῥα τεῶν μεμνημένος ἦα δικάων,
Ἄς τὸ πάλαι ἀνέδειξας ἐμὸν δέ μοι ἦτορ ἔηνα.

- 37 Fleſte lumina, impias ne vanitates hauriant.
 Languidum excita :
 38 face ut te timeat animus ac amet.
 39 Libera probo à pudendo me benignus arbiter.
 40 Tua ſtatuta diligentem ſervet æquitas tua.

V A U.

- 41 Me bonus reſpice opiferque,
 ſcøderis memor tui ;
 42 Ora claudam ut exprobranti ſpem tuæ fiducia.
 43 Spes ſalutis, veritatem ab ore ne tuam eripe.
 44 Semper ut tuis ſtatutis audiens,
 45 tuto gradu
 Ambulem,
 tua juffa quæro ſola.
 46 Coram regibus
 Differam (nec me pudebit) de tuis ſermonibus.
 47 Hos amavi, & hos amabo :
 48 & obſequens his, brachia
 Tollam : ut uſque & uſque volvam hos ore, mente co-
 gitem.

Z A I N.

- 49 Sis memor pacti,
 columna quæ meæ fiducia eſt :
 50 Quod levat mœrentem,
 & ægrum è fauce mortis eripit.
 51 Rideant licet ſuperbi, te ſequar :
 legem tuam
 52 Uſque repetam, in rebus arctis hoc erit ſolacium.

- 53 Τάρβος με Φρένας ἔϊλε, λίην ῥίγητα δὲ θυμῷ,
Εἵνεκα δυσπεβέων, οἳ θεσμόν σὸν κατέλειψαν.
54 Θέσφατά σευ μοι ἀοιδῇ, ὅπου ποτ' αὖ οἰκία καίω,
Εἰνός ἐὼν μάλα τοῖος ἐπὶ χθονί, καὶ μετὰάστῃς.
55 Ἀθάνατ', ὄνομός σευ μεμνημένος ἐν Φρεσὶ θῆκα
Ἀμβροσίην διὰ νύκλα, τεὸν θεσμόν τε φύλαξα.
56 Ταῦτό μοι ἦν, ὅτε σῆσιν ἐφημοσύνησιν ἐπέειπες.

Π

- 57 Σὺ κλῆρος καὶ μοῖρά μοι, Ἀθάνατ', ἔπλεο μούνος·
Ἦ ῥ' ἐφάμην τελέσειν γε τεὸν λόγον, οὐ τ' ἐπέελλες.
58 Σοὶ ἱκέτης, μάλα δ' ἑλλισάμην, γονυούμενος ἄντην,
Πάσης ἐκ κραδίης· ἐλέαιρέ με, ὥσπερ ὑπέστῃς.
59 Πῇ παρέβην, τί δ' ἔρεξα, τί μοι δέον, ἔργα τε πάντα,
Νῦν ἐμὰ τε, πρότ' ἔοντ', εἴ ἐφρασάμην ἐνὶ θυμῷ·
Πρὸς δὲ θεοπροπίας σευ ἐμούς πόδας ἔτραπον αἵψα.
60 Σπεῦσα, καὶ οὐ μύνησι παρέλκων, ἧ κλοτοπεύων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς τάχ' ἐφετμάς σευ ἐφύλαξα.
61 Κτήματα μὲν μοι ἀφείλον ἀλιτρῶν οὐλαμοὶ ἀνδρῶν·
Ἀλλ' οὐπω θερμοῖο. κελασμένος εἰμὶ τεοῖο.
62 Ἐγρόμενος διὰ νύκλα μέσσην τεὸν αἶνον ἀεΐδην
Ὅρσομαι ἐξ εὐνῆφι, τεῶν ἔνεκ' εὐδικιῶν.
63 Πᾶσιν σ' αἰδομένοισιν ὁπάων εἴμ' ἑταρός τε·
Τοῖσιν δ' οἳ πείθονται ἐφημοσύνησι τεῇσι.
64 Σῆς, Ἄνα, μελιχίης πλεῖπ πᾶς· ἔπλετο γαῖα,
Ἦδ' ἐλέοιο τεοῖο· σὺ θεσφατά σευ με δίδασκε.

Ω

- 65 Σὸν θεράποντα φιλοφρονέων πόλλ' ἐσθλὰ ἔργας,
Ἀθάνατε, πρὶν ὥς ἔπος εἶπες, καὶ μοι ὑπέστῃς.
66 Δὸς νόον ἐσθλὸν ἔμοιγε, καὶ ἰδρεῖν με δίδαξον·
Καὶ γὰρ ἔγωγε τεῇσιν ἐφημοσύνησι πέποιθα.
67 Πρὶν ἐμ' οἷζυμένον κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεα πάσχειν,
Ἦμβροτον, ἀσπασάμην· νῦν σοῖς δ' ἐπέεσσι πίθησα.
68 Ἐσθλὸς μὲν σὺ τέτυξαι, ὁμῶς δέ τε ἐσθλὰ ἔργας·
Θέσφατά σευ με δίδασκε, καὶ εἰπέ μοι, ὅφρα δαείω.

53 Impios quum legis hostes cerno, totus horreo.

54 Carmen hæc erit mihi,

orbem donec hospes hunc colam.

55 Hanc ut observem tenebræ me silentes admonent :

56 Illa mentem cura semper unicè exercet meam.

H E T H.

57 Obsequi tibi, mihi una est spes, opes, hæreditas.

58 Ut bonus promissa præstes, unicè unum id ambio.

59 Actiones vitæ ut omnes ad tuam componerem
Legem :

60 ad hanc custodiendam quæ licet me confero.

61 Impeditus impiorum vinculis hanc cogito.

62 Hujus ergo nocte surgens prosequor te laudibus.

63 Qui verentur hanc, amicis utor ;

64 hanc, Parens bone,
Qui tuâ benignitate cuncta replet, edoce.

T E T H.

65 Domine ades, pollicita servo fac benignè appareant.

66 In tua lege acquiescam : me doce legem tuam.

67 Vix malo coacta leges mens sequi didicit tuas.

68 Scita, fons benignitatis, tua benignè me doce.

- 69 Ἄνδρες ὑπερφίαλοι καὶ ἀγήνορα θυμὸν ἔχοντες
 Ψεῦδος ἐτεκλήναντο κακοῦ ῥαφίησι νόοιο,
 Ψεῦδος ἐμεῦ κἀτα ῥάψαν ὑπέρβιον ἀρτύναντες·
 Σὰς δὲ τ' ἔγωγε φυλάξω ἐφετμὰς κηρόθι μᾶλλον.
- 70 Πίοιι ὡς δημῷ κραδίη αὐτοῖσι παχεῖα
 Γίνεται· αὐτὰρ ἐμοὶ θεσμός σ' εὖ θυμὸν ἰαίνει.
- 71 Ἐσθλὸν μοι μάλα πολλὰ παθεῖν, καὶ πολλὰ μογῆσαι·
 Θέσφατά σ' εὖ φρεσὶν ὄφρα δαείω ἠδὲ νοήσω.
- 72 Πολλὸν ἐμοὶ κρείσσων στόματος σοῦ ἔπλετο θεσμός,
 Χίλια ἢ χρυσοῖο καὶ ἀργυρίου τάλαντα.
- 73 Ἡ ῥα τεαὶ ἐμὲ τεύξαν ἐτεκλήναντό τε χεῖρες·
 Δός μοι ἐπιφροσύνην, σ' εὖ ἐφετμὰς ὄφρα δαείω.
- 74 Ἄνδρες σ' αἰδόμενοι ἐμὲ γηθήσουσιν ἰδόντες·
 Οὐνεκ' ἐμοιγε τεῷ μύθῳ ἐπὶ θυμὸς ἐώλπει.
- 75 Οἷδ' ὅτι ἰθεῖαι τεαὶ, Ἀθάνατ', εἰσὶ θεμίστες·
 Καὶ δίκη οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν ἐμοὶ ἐφένης οἴζυν.
- 76 Λίσσομ', Ἄναξ, σὴ μελιχίῃ παραμύθιον εἶη
 Θαλπωρὴ τ' ἐμοί, ὥσπερ ὑπέσχεο σῶ θεράποντι.
- 77 Σός τ' ἐλεός με κιχάνοι, ἵνα ζωῶσι μετείω·
 Θεσμός γάρ μοι χάρμα τεὸς πέλει, ὥπερ ἐτέρφθην.
- 78 Αἰσχυθεῖεν ὑπερφίαλοι, οἱ ἀναίτιον οὔτω
 Μὰ ψ ἐμὲ σίφλωσαν, σχολιά φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·
 Αὐτὰρ ἐφημοσύνας σ' ἐγὼ φράσομαι ἐνὶ θυμῷ,
 Συνεχὲς ὀρμαίνων, ὅτι μοι περὶ κῆρι μέλουσι.
- 79 Οἳ σε μάλ' ἄζονται, ποτὶ με στρεφθεῖεν ὁμαρτῇ,
 Οἳ τ' εὖ εἰδότες εἰσὶ τεάων μαρτυριῶν.
- 80 Εἴη μοι κραδίη σῆς ἐνὶ δίκησιν ἀμύμων,
 Ὡς μή μοι ποτὲ αἰσχὸς ἐλεγχέη τε γένηται.
- 81 Ἡ μ' ἔλιπε ψυχὴ, ποτιδεδεμένη ἠδὲ ποθεῦσα
 Σόν τε φῶς ἐλεόν τε· τεῷ δὲ πεποῖθεα μύθῳ.
- 82 Ἐφθίατ' ὀφθαλμοὶ ποτιδεδεμένοι ἠδὲ ποθεῦντες
 Σόν λόγον, ὡς τὸ πρῶν μοι ὑπέσχεο, ὄφρα τελέσσης·
 Καί ῥ' ἐφάμην, Πότε κεν μ' οὔτω παραμυθήσαιο;

69 Me superbi criminantur :

corde toto ego te sequar.

70 Jussa me juvant tua : illis mens hebescit prosperis;

71 Erudisti me malis, ut legi adhæream tuæ ;

72 Hæream ut legi, auri acervis gratiori ingentibus.

J O D.

73 Da manu tuâ creato nôsse vim legis tuæ.

74 Me pii læti obsequentem legibus spectant tuis.

75 Justa lex tua est :

premis me jure justus Arbiter.

76 At libenter audientem jussa me tua recrea.

77 Tibi libenter obsequentem præveni clementiâ.

78 Servulum tuum prementem comprime arrogantiam.

79 Me tuæ legi obsequentes obsequentem diligant.

80 Nec ferat tibi obsecundans pura mens infamiam.

C A P H.

81 Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.

82 Lassa languent lumina :

- 83 Ἡύτε γάρ τ' ἀσκὸς καπνῷ μεμορυσμένος εἰμί·
 Ἀλλὰ τεῶν οὐδ' ὥς γε λελασμένος εἰμι θεμίστων.
 84 Ποσσῆμαρ θεράποντι τεῷ κακὸν ὥδ' κεν εἴη·
 Ἔως πότε δ' οἱ εἴμαρτο πόνου τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν·
 Ἄνδρας δυσμενέας πότε τίσεαι, οἱ μ' ἐδίωξαν·
 85 Βόθρους μοι ὠρυξαν ὑπέρβιοι, οὔτι δίκησιν,
 Οὐδὲ τεὸν κατὰ θεσμῶν, ἀγνηορήσι νόοιο.
 86 Πίσται ἐφημοσύναι σευ ἀληθεὲς εἰσὶ τε πᾶσαι·
 Τοίγε δέ μ' ὑβρίζουσι βίη, σύ μοι ἔλθ' ἐπαγωγός.
 87 Ἡ τ' ὀλίγου με φθίσαν ἐπὶ χθονὶ νηλεὶ θυμῷ,
 Τυτθὸν ἐδύησάν τε φίλης αἰῶνος ἀμέρσαι·
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς ποτ' ἔγωγε τὰς κατέλειπον ἐφетμάς.
 88 Μειλιχίη με σάω, ἵνα τοι ζῶάγρι· ὀφέλλω·
 Σοῦ δὲ θεοπροπίην στόματος θεσμόν τε φυλάξω,
 Πειθόμενος μύθῳ καὶ μαρτυρήσι τεῇσι.

5

- 89 Μίμνει, Ἀναξ, ὁ λόγος σευ, ἐν οὐρανῷ ἔμπεδος αἰεὶ·
 90 Σὴ δέ τ' ἀληθεῖν διὰ πασάων γενεάων·
 Στήριξας χθόνα νέρθ', ἡ δ' ἴσταται ἀστυφέλικτος.
 91 Ἐμπεδα μίμνουσιν τάδε σήμερον, ὥς ἐπέτελλες,
 Ἡ θέμις ἐστίν, ἐπεὶ σοι ὑποδρώσιν ἅπαντα.
 92 Εἴ μὴ χάρμα καὶ ἦδος ἐμοὶ τοὺς ἐπλετο θεσμός,
 Εὐθα κακῶς κεν ὄλωλα δύνῃ ἀρημένος αἰνῇ.
 93 Οὐκ ἂν πώποτ' ἔγωγε τεῶν ἐπιλήσοι· ἐφетμέων·
 Τῇσιν γὰρ ζώγρησας ἐμοὶ κεκαφνότα θυμόν.
 94 Σὺς μὲν ἔγωγε· σάω με τεῶν ἐμπαυον ἐφетμέων,
 Τὰς καὶ ἐτι σπουδῇ διζήμενον ὄφρα δαείω.
 95 Δέγμενρι ἔως ἔμ' ὀλέσσωσι σκοπρὶ εἴατ' ἀλεῖται·
 Ἀλλά γε θέσφατά σευ φράσομαι ἐγὼ ἐν φρεσὶ βάλλων.
 96 Πάντων μὲν τέλος εἶδον, ὅς' ἀνδράσι καλὰ πέφανται·
 Σὴ δέ τ' ἐφημοσύνη λίην εὐρεῖα τέτυκται.

D

- 97 Ὡς θερμοῖο τεοῦ ἔραμαι, καὶ ἔμ' ἡμέρος αἰρεῖ·
 Αὐτὸν δὲ πρόπαν ἡμαρ ἔχω φρονέω τ' ἀνὰ θυμόν.

PSALMUS CXIX.

431

83 utris corpus instar aridi

Tabuit: solare promissi in malis memorem tui.

84 Quis ferendū finis?

hostem quando punies meum?

85 Mihi tuæ legis superbus hostis effodit scrobem.

86 Æqua lex, promissa certa sunt tua :

hottes confice,

87 Qui premunt me, quòd te in uno collocem fiduciam.

88 Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam.

LAMED.

89 Certa eunt promissa, certa stat tuis verbis fides.

90 Dum polo stellæ micabunt, herba terras vestiet:

91 Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.

92. Obruissent me dolores, nî affuisset lex tua.

Lex salubris :

93 nulla nobis tollet hanc oblivio.

94 Sum tuus, tua instituta diligentes diligo.

95 Impii mortem parabant scita meditati tua.

96 Cæteris est finis :

illa sola semper permanent.

M E M.

97 O tuâm quàm legem amavi !

semper illam cogito.

Hostibus

- 98 Δυσμενέων ἀνδρῶν με πέρα Φρένας ἔμμεν' ἔφηκας
Σῆσιν ἐφετμήσιν· πᾶρ γάρ τ' ἐμοὶ αἰὲν ἔασι.
- 99 Πέπρυμαί τε νόον περὶ πάντων οἱ με δίδαξαν·
Ὅτι θεοπροπίας καὶ θέσφατά σευ ἐνὶ θυμῷ
Συνεχὲς ὀρμαίνω, τὰ τε μοι περὶ κῆρι μέμνηται.
- 100 Πρεσβυτέρους γενεῇ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασμαι,
Οἱ πρότεροι ἐγένοντο, ἐγὼ δέ τε πλείονα οἶδα·
Πρόφρων οὐνεκα πείθομ' ἐφημοσύνησι τεῆσιν.
- 101 Ἴχθυά μευ ἅφ' ὁδοῖο κακῆς ἔτρεψά πᾶδας τε
Πάσης, νοσφισθεῖς, ἵνα σοῖς ἐπέεσσι πῖθωμαι.
- 102 Οὔτι τῶν που ἔγωγε παρέξ ἔκλινα δικάων,
Τῶν δ' ἔχομ' ἀστεμφέως· ὅτι μοι σὺ διδάσκαλός ἐσσι.
- 103 Σεῦ ἐπεὶ ὥς ἐρατεινὰ καὶ ἠδέα μευ ὑπερέφη·
Ἡ μάλα μᾶστακί μευ μέλιτος γλυκίῳ πέλεν αὐτοῦ.
- 104 Σῆσιν ἐφημοσύνης ἐδάην πεπυυμένος εἶναι·
Τῶν ἐπεὶ οὖν ἔμπαις ἐὼν Φρένας ἔμμαθον ἐσθλὰς,
Ἐχθραὶ μοι δόλιαι πᾶσαι θ' ὁδοί, αἵσυλά τ' ἔργα.
- 105 Λύχνος ποσσὶν ἐμοῖσι λόγος τεός, ἥ περ ὀδεύω,
Καὶ Φάος ἀτραπιτοῖσιν, ἥ ἔνθ' ἡ ἔνθα κίοντι.
- 106 Ὡμοσα, καὶ τελέσω, ἐπεὶ ἄρ' μέγαν ὄρκον ὀμοσσα,
Ἰθείας τε δίκας σευ ἔρυσθαι ἠδὲ φυλάσσειν.
- 107 Ἡ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ τείρομαι αἰνόθεν αἰνῶς·
Ζώγρησόν με, Ἄναξ, κατὰ σὸν λόγον, ὥσπερ ὑπέσθης.
- 108 Λίσσομ', Ἄναξ, στόματός μευ ἐκὼν ἅ τοι ἱερὰ ρέζω,
Σοὶ χαρίεντα πέλοι· σὺ δὲ σάς με δίδασκε θεμίστας.
- 109 Νωλεμέως ψυχὴ μευ ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς·
Ἄλλ' οὐδ' ὥς θεσμοῖο λελασμένος εἰμὶ τεοῖο.
- 110 Δυσσεβέες μοι κρύβδα βρόχου λοχῶντες ἔφηκαν·
Σὼν δέ τ' ἐφετμέων οὔτι παρέξ ἀλαλήμενος εἶμι.
- 111 Κλῆρον ἔμοιγε θεοπροπίας σευ ἀκήρατον αἰεὶ
Ἐλλαχού· αἱ γὰρ ἐμῆς κραδῆς μέγα χάσμα πέλονται.
- 112 Θυμὸν καὶ κραδίη μευ ἐνὶ στήθεσσιν αὐτῆκα
Θέσφατά σευ τελέσαι, καὶ ἐφημοσύνησι πείθεσθαι,
Νωλεμὲς ἤματα πάντα, καὶ ἐς βιότοιο τελευτήν.

98 Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.

99 Factus huic fui obsequendo doctior doctoribus.

100 Huic quod audiam, senectâ astutior sum callidâ :

101 Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à semitis:

102 Te docente non recedo paululum à verbis tuis;

103 Faucibus meis suavi melle suavioribus.

104 Eruditus his, recedo à semita mendacii.

N U N.

105 Sancta lex, velut lucerna, dirigit pedes meos:

106 Obstinavi animum, tuis ut obsequar sermonibus:

107 Obrutum malis, tuorum fœderum memor, leva.

108 Edoce me iussa, & oris hanc bonus cape victimam ;

109 Iussa non rejecta, quamvis undique instarent mala;

110 Hæc nec abjeci impiorum penè clausus retibus.

111 Hæc voluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc hære-
ditas.

112 Hic scopus mihi manebit, vivus aurâ dum fruor.

- 113 Ὡς ἀνεμώλια πάντα πολύτροπα δύνει θυμῶν,
 Ὡς τέ μοι ἔχθρὰ πέλει· θεσπὼν δὲ σὸν ἀμφαραπάξω.
 114 Κευθμῶν μοι σὺ καὶ ἀσπίς· ἔπος τεὸν ἐλπίδας αἶσα.
 115 Ἐρρίτε τῆλ' ἀπ' ἐμεῖο, ἔσσι κακὰ μηχανάσθε·
 Καὶ γὰρ ἐμοῖό γε πείσομ' ἐφημοσύνησι θεοῖο.
 116 Στήριξόν με τεὸν κατ' ἔπος (σὺ γὰρ ἔμμεν' ἔφησθα
 Ἔρμα καὶ ἄλλα· ἐμοὶ) ἔφρα ζωῆσσι μετείη·
 Μηδὲ μοι ἐλπίδ' ἐμὴν ὀλέσας, κακ' ἐλέγχεα χεύης.
 117 Στήριξον, καὶ κεν σῶς ἀσκηθῆς τε γενομένη·
 Καὶ κε τεὰς ἀλέγοιμι θέμιστας νωλεμές αἰεὶ.
 118 Συμπάντας δὲ, τίω οἱ ἀποκαίονσι θεμίστων,
 Πάσῃ διέρραισας στείβων ὑπὸ ποσσὶ τοῖσι·
 Ψευδὴς γὰρ δόλος ἔσσι, ἀπάτη δ' ἀνεμώλιος αὐτῶν.
 119 Σκωρὴν ἴσα αἰστώσας κατὰ γαίῃν ἀλιτροὺς
 Πάντας ὁμοῦ· τῷ καὶ φίλα μοι τεὰ θέσφατ' ἔασι.
 120 Δειδιά σ' ἐκπάγλως, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 Καὶ χροῶ· σὰς τε δίκας αἰνῶς πᾶφρικ' ἐνὶ θυμῷ.

- 121 Αἴσιμος ἦα, καὶ ἰθείας ἔκρινε θέμιστας·
 Μὴ μ' ἔα ὑβριστῆσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
 122 Εἰς ἀγαθὸν θεράποντος ὑπὲρ τεοῦ ἔλυσω·
 Μηδὲ μ' ἐφυβρίζωσιν ὑπέρβιοι ἀνέρες αὐτῶς.
 123 Ὀφθαλμοί μ' ἔλιπον ποτιδόμενοι ἕως με σαώσας,
 Ἐρξαις θ' ὥσπερ ἔφησθα, δίκαιά τε πολλὰ θ' ὑποστάς.
 124 Σπῆ κατὰ μιλιχίην, φίλα μοι φρεσὶ δῆνα εἰδώς,
 Ἐρξον· καὶ με δίδασκε σὰ θέσφατα, ὄφρα δαείω.
 125 Ἔθες θεράπῳ ἐγὼ εἶμι· σὺ μοι νόον ἐσθλὸν ὄπαζε,
 Ὡς σὰ θεοπρόπια φρεσὶν εἰδῶ ἠδὲ νοήσω.
 126 Νῦν σὲ μάλα χρεώ, Ἀναξ, τί μέγ' ἔρδειν, τοῖο γὰρ ἔφρα·
 Ὅτ' ἱ παρὲξ ἦλθον θεσμόν τεόν ἠδ' ἀλώσαν.
 127 Φίλτεραι σὺν χρυσοῖο τεαὶ ἐμοὶ εἰσιν ἐφετμαί,
 Αὐτάς τε προσέβουλ' ἐριτίμοιο χρυσοῖο.

S A M E C H.

113 Diligo legem tuam, sicut malos abominor.

114 Unica es spes, una verbis in tuis fiducia.

115 Ut Dei mandata servem, hinc impii facessite.

116 Me tuo sermone fulci, ne sequar spes inanas.

117 Te regente salvus usque iussa diligam tua.

118 Perfugas calcas tuos, qui vana frustra cogitant.

119 Legem amo tuam, quod omnes impios extermines.

120 Corpus horret, quum severum cogito te iudicem.

A L N.

121 Æqua ne me diligentem desere opprimentibus.

122 Iusta fac amem superbo tutus à ludibrio.

123 Dum salutem spero, scita spectro dum tua, lumina
Lassa languent :

124 tu benignus edoce servum tua

Placita :

125 legum scilicet tuarum intelligat mysteria.

126 Tempus instat puniendi legis adversarios,

127 At tuum foedus mihi auro est carius carissimum :

- 128 Τῷ καὶ ἱφημοσύνας πάσας σευ, καὶ παρὶ πάντων,
Ἰθείας τε μάλιστα δικάϊας τ' ἔμμεν' οἴω.
Πᾶσαν δ' ἤχθηρα σκολιὴν ὁδὸν, αἰσυλά τ' ἔργα.

B

- 129 Θαυμάσιαί τε καὶ ἔξαιτοι τεαί εἰσι θέμιστες.
Τοῦνεκα δ' ἐνδυκέως αὐτὰς περὶ κῆρι φυλάσσω.
130 Ἀρχὴ σῶν ἐπέων φάος ὀφθαλμοῖσιν ἔδωκε.
Καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησε.
131 Τὸ στόμα μευ ἀνέωξα, κέχηνά τε, διψαλέος ὧς,
Ἀσθμαίνων, δὴ γάρ ἔ' ποτοῦ μέγας ἡμερος αἰρεῖ.
Ὡς με τεῶν μάλα τε γλυκὺς ἡμερος εἴλεν ἐφ' ἐτμέων.
132 Ἐς μ' ἴδε, καὶ μ' ἐλέησον, ὅπως ἄρα τοι θέμις ἐστὶ
Τοὺς ἐφορᾷν τ', ἐλεεῖν θ', ὅσοι σὺνομα σὸν φιλέουσιν.
133 Ἰχινιά μευ ἴδυνε τεοῖσι λόγοισιν ἔπυσθαι.
Μηδὲ τ' αἰτασθαλίῃ κρείσσων τις ἐμεῖο γένηται.
134 Ῥῦσαί μ' ἐκ τε βίης ἀνδρῶν ἐκ θ' ὕβριος αἰνῆς.
Οὕτω καὶ κε τεῆσιν ἱφημοσύνησι πιθοίμην.
135 Μειδιῶν ἀγανοῖσι προσώπασι σὸν θεράποντα
Εἰσίδε' ἱλαὸς τε τεὰς με δίδασκει θέμιστας.
136 Μυρί' ἀπ' ὀφθαλμῶν ποταμοῖό τε ἴσα ῥόησι
Δάκρυα θερμὰ ῥέουσιν ἐμοί, δέουσί τε κόλπον,
Οὐνεκα σὸν θεσμόν δειλοὶ βροτοὶ οὐκ ἐφύλαξαν.

Υ

- 137 Ἦ σὺ δίκαιος, Ἄναξ, ἰθεῖαι σαί τε θέμιστες.
138 Θέσφατά σευ, ἃ φυλασσέμεναι ἐπὶ τ' ἄμμιν ἔτελλες,
Ἦ μάλα ταῦτα δικάϊα τ' ἀληθέα τ' εἰσὶν ἅπαντα.
139 Τῆκεί μοι κραδίην νέμεσις, καὶ θυμὸν ἀμύσσει,
Οὐνεκα δυσμενέες μύθων σευ ἐκλεάβοντο.
140 Σὸν μὲν ἔπος καθαρόν τε διαμπερές, ἠδ' ἀμίαντον,
Λάμπει δ' ἄργυρος ὧς κεκαθαρμένος ἐν πυρὸς αὐγῇ.
Τοῦνεκα σὴν θεράποντι φίλον περὶ κῆρι τίτυχ' ἔσται.
141 Μικρὸς τ' οὐτιδανός τ', οὐτ' ἐν λόγῳ οὐτ' ἐν ἀριθμῷ
Εἴμ' ἐγώ· ἀλλὰ τεῶν οὐδ' ὧς ἐπιλήθωμ' ἐφ' ἐτμέων.

128 Hoc amo, huc errore misso dirigo vitæ ordinem.

P E.

129 Mira rituum tuorum mens colit mysteria.

130 Verba pectori imperito luminis sunt janua.

131 Faucibus tua verba apertis duco, vitæ ut spiritum.

132 Ceu soles te diligentes, intueri me bonus.

133 Dirige ad tua verba gressus: tum scelus non opprimet
Me.

134 Tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
Obsequar.

135 Bonus intueri me, tuam ut legem sequar.

136 Si quis hanc spernit, fluunt mihi more rivi lacrymæ.

T Z A D E.

137 Justus es, Creator orbis: iusta iussa sunt tua.

138 Plena lex est æquitatis: certa verbis veritas.

139 Rumpor irâ, quum scelestis impiè contemnitur.

140 Sermo purus instar ignis:

servus hunc amat tuus.

141 Impii spernant licebit me, tuam legem sequar.

- 142 Εὐδικίῃ σὺ εὐδικίῃ πέλει ἄφθιτος αἰεὶ,
Μίμνει τ' ἤματα πάντα· τεὸς δέ τε θεσμός ἀληθής.
143 Ἄτῃ με στυγερῇ, χαλεπῇ τε κηχῆσατ' οἷζύς·
Αὐτὰρ ἐφημοσύναι γε τεαί μοι χάρματ' ἔασι.
144 Μαρτυρίῃσι τῆσι συνήορος ἄφθιτος αἰεὶ
Εὐδικίῃ δὸς ἐμὸν γέ νύον, καὶ βεῖομαι ἱμπης.

Ρ

- 145 Νειόθεν ἐκ κραδίης ἰκέτης τοι ἐὼν ἐβόησα,
Κλυθεὶ δ' ἐμεῖο, Ἄναξ, σὰ δὲ θέσφατ' ἐγὼ γεφυλάσσω.
146 Σοὶ ἰκέτης ἐβόησα, σὺ δ' ἔρχεο, καὶ με σώωσον·
Καὶ κεν ἔπειτα τῆσι πιθοίμην μαρτυρίῃσιν.
147 Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' ὦν ἡἴς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
Λισσόμενός σ' ἐβόησα· τεῶ δὲ πεποιθεα μύθῳ.
148 Πρῶτ' μάλ' ὀφθαλμῶν μεν ἀπὸ γλοχὺν ἐσκέδασ' ὕβνου,
Φθάν δὲ οἱ ἐγρόμενοι πρό τε ἡαίων Φυλακάων·
Ὅφρα σὸν ὀρμαίνω πυκινῶς λόγον ἐν φρεσὶ βάλλων.
149 Μειλιχίῃ δ' ὅπ' ἀκουσον ἐμὴν, ὃ μάλ' ἐσθ' ἐλεήμων,
Ἀθάνατ'· ἥδ' ἐτῆσιν ἐμ' εὐδικίῃσι βίωσαι.
150 Ἐλχιμφθεν πέλας, οἵπερ ἀτασθαλίῃσιν ἔπονται,
Οἷς τ' αἰεὶ ὕβρις τε Φίλη, καὶ σχέτλια ἔργα·
Τῆλε δ' ἀπέπλαγχθεν θεσμοῦ ἅπα νόσφι τεοῖο.
151 Καὶ σύ μοι, Ἀθάνατε, χριμφθεὶς πέλας αἶψα παρέσθης·
Σαὶ δέ τ' ἐφημοσύναι παναληθέες εἰσὶν ἅπασαι.
152 Θέσφατά στυ πάλαι οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὅτ' ἴ, σὺ ταῦθ' ἰδρύσας, ἵν' ἐμπεδά τ' αἰὲν ἔωσι.

Σ

- 153 Φράζέο' μεν ἀκρότητα, δῆς τε με ἐξαναλῦσον·
Οἷ γὰρ ἐγὼ θεσμοῖο λελασμένος εἰμὶ τεοῖο.
154 Εἰνὶ δίκῃσιν ἔμοιγε παρίστασο, καὶ με σώωσον·
Καδδ' ἄρα σὸν τε λόγον ζώγρησον ἐμ', ὥσπερ ὑπέσπης.
155 Οὐ μὲν πῶ τι σάωθῃναι σχεδόν ἐστιν ἀλιτροῖς,
Ἄλλ' ἀπὸ νόσφι· τεὰς ἐπεὶ οὐκ ἀλεγοῦσι θεμιστάς,
Νήπιοι, οὐδ' εἶρονται ἐνὶ φρεσὶν, ὅφρα δαῶσι.

142 Jussa stant tua sempiterna, mota nullo turbine.

143 Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.

144 Scire legem da tuam :

vitam mihi donaveris.

K O P H.

145 Cordè toto audi vocantem, legi ut obsequar tuæ :

146 Invoco, adjuva invocantem, foedus ut colam tuum :

147 Invoco te manè, verbis in tuis fiducia est.

148 Nocte vigiles antevertò, verba mediter ut tua.

149 Me benignè audi, ut soles, & fauce mortis eripe.

150 Impii me persequuntur, legis expertes tuæ.

151 Tu propinqua, Domine, jussa cujus omnia jussa sunt :

152 Jussa firma sine nullo, firma nullo exordio.

R E S H.

153 Adspice afflictum : leva me, foederis memorem tui :

154 Foederis memor meam vitam patronus asserere.

155 Impii malè interibunt, jussa qui tua negligunt.

- 156 Σοὶ ἔλεός τε μέγας, καὶ μελιχίη ἐνὶ πολλῷ,
 Ἀθάνατε· ζώγρησον ἔμ' εὐδικήσι τεῇσι.
 157 Πολλοὶ μὲν με δῖωξαν ἀπηνέα θυμὸν ἔχοντες,
 Καὶ μοι δυσμενέοντες ἐναντίβιον μαχέσαστο·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὔτι τειῶν γε παρὲξ ἔκλινα δικάων,
 Σῆσι δὲ μαρτυρίῃσιν ἐπείθετό μοι Φίλου ἦτορ.
 158 Ἄνδρας ὑπερφιάλους εἶδον τετιηότι θυμῷ,
 Ἀσχαλῶν, ὅτι οὔτι τεοῖς ἐπέεσσι πείθοντο.
 159 Φράζεο αὖνεκ' ἔμοιγε φίλαι τεαὶ εἰσὶν ἐφετμαί.
 Μελιχίη με βίωσαι, Ἄναξ, ἐπεὶ ἔστο ἐλεήμων.
 160 Ἀρχὴ σοῖο λόγοιο ἀληθείη ἐτέτυκτο·
 Ἐμπεδὸν οὖν, ὅ, τε πρῶτον ὑπέσχεο, νωλεμές ἔσται,
 Πᾶσαι ἄμ' ἰθεῖαί τε δίκαι τεαὶ ἐμμενὲς αἰεὶ.

Ω

- 161 Μαψιδίως με δῖωξαν ἀναίτιον ὄρχαμοι ἀνδρῶν,
 Σὸν δ' ἔπος αἰδεῖται μοι ἐνὶ στήθεσσι Φίλου κῆρ,
 Αἰὲν ὑποδδείσαντι μετὰ φρεσὶ, μή τι παρέλθω.
 162 Σῶ ἔπει κραδίη μοι εὐφροσύνησιν ἰάνθη,
 Ὡς ὅτε τις τ' ἐχάρη πολλῇ ἐπὶ λήϊδι κύρσας.
 163 Ἐχθρόν μοι στυγερὸν τε, μελαίνῃ κῆρι τ' ἔωκε
 Τὸ ψεύδος· θεσμόν δὲ τεόν περὶ κῆρι φίλησα.
 164 Ἐπ' ἰάκῃς ἤμαρ ἕκαστον ἐγὼ τεόν αἶνον αἰείδω,
 Σῆς ἔνεκ' εὐδικίης, ἰθειάων τε θεμίστων.
 165 Ἀνδράσιν, οἳ θεσμόν καὶ θέσφατά σευ φιλέουσι,
 Πολλὴ ἄμ' εἰρήνη τε καὶ ἄσπετος ὄλβος ὀπηδεῖ·
 Οὐδὲ σφεας τι κακὸν δηλήσεται, οὐδὲ πωδῆσει.
 166 Δέγμένος εἰμι φόως σὸν, Ἄναξ, ἐτέλεσσά τ' ἐφετμάς·
 167 Σᾶς τε θεοπροπίας σπουδῇ ἐφύλαξ' ἐνὶ θυμῷ,
 Τῆσιν καὶ πιθόμην, καὶ τὰς περὶ κῆρι φίλησα.
 168 Σᾶς μὲν ἐφημοσύνας τε θεοπροπίας τε φύλαξα·
 Ἀμφαδὰ γάρ τοι ἔασιν ἐμαὶ ὁδοὶ ἔργα τε πάντα.

Η

- 169 Φωνή μεν βοῶντος ἐσάντα τοι ἐγχύθεν ἔλθοι,
 Ἀθάνατ'· ἐσθλὸν ὅπαζε σύ μοι νόον, ὥσπερ ὑπέστης.

PSALMUS CXIX.

441

156 O bonus fine fine, robor, ut soles, vitam meam.

157 Me prementum multitudo à lege non flectit tua.

158 Mœret animus intuenso pacta qui spernunt tua,

159 Tu bonus tua jussa amantem me vicissim recrea.

160 Cuncta promissa tua nullum fixa nōrunt terminum.

S H I N.

161 Me premit tyrannis : at cor verba meditatur tua :

162 Verba gratiora gazis aureis animo meo.

163 Diligo legem tuam, ceu vanitatem abominor.

164 Septies tuam æquitatem me canentem lux videt.

165 Legem amantibus tuam pax multa, nulla offensio.

166 Spectat à te mens salutem, nixa promissis tuis.

167 Mens amat promissiones unicè & servat tuas.

168 Servo tua pacta, ut vicissim tu vitam observas meam.

T A U.

169 Invocanti da tuarum scire legum abscondita :

- 170 Εὐχὴ μὲν ἰκέταο σέθεν προπαύοιθε παρτίη·
 ῥῦσαί μ' ἥδ' ἐσάω κατὰ σὸν λόγον, ὥσπερ ὑπέσθης.
 171 Αἰὼς κεν χειλέων ἀπ' ἐμῶν ῥέοι ὡς ἀπὸ κρήνης,
 Ἥλιθα πολλὸς, ἐπεὶ με τὰ θεσφρατὰ σευ ἐδίδαξας.
 172 Γλῶσσα δέ μιν ἀναφανδὰ τεὸν λόγον ἐξαγορεύσει·
 Πᾶσαι γὰρ τε δικαιοτάται τεαὶ εἰσιν ἐφετμαί.
 173 Ἀλκαρ ἔμοιγε τῇ χειρὶ, ἥδ' ἐπιπαύροιο ἔστω·
 Σὰς δ' ἐφημοσύνας ἐλόμην, προβέβουλά τε πάντων.
 174 Ἀθάνατ', ἥ με τῇ γλυκὸς ἥτορς ἔλκεν ἀπαγωγῆς,
 Τρίλιστον μοι σὸν τε φῶς, ἦν παυ με σαώσης
 Τειρόμενον· θειόμοδ' δὲ τὸς μοι χάριμα τέτυκται.
 175 Ζῶμι ἐμὴ ψυχῇ, ἥ δ' αἴωυ σὸν καταλέξει,
 Ἔως ποτ' ἴησι· δίκκι δὲ τεαὶ μοι ἀρηγόνες εἶεν.
 176 Δειλὸς ἐγὼν ἀλάλημαι ὅς ὡς ἤπερ ὄλωλε·
 Δίξω σὸν θεράποντ', οὐ γὰρ σὼν λήθωμ' ἐφετμέων.

Ψ Α Λ. ΡΚ'.

- 1 ΠΡὸς τὸν Ἀνάκλ' ἐβόησα δύν ἀρημένος αἰνῇ,
 Τειρόμενος κακότητι καὶ ἀλγεσιν, ὃς δ' ἐπακούσει.

- 2 Ἐκ χειλέων, οἷσπερ φίλου ἐστὶ ψεύδεα βάζειν,
 Ψυχὴν μευ ῥύσαιο, Ἀναξ, γλώσσης τ' ἀπατηλῆς.
 3 Ἀλλὰ τί σοι δώσει; τί δ' ὀνήσει γλώσσ' ἀπατηλῇ;
 Γλῶσσα κακὴ ψεύδεσσι κεκασμένη ἥδ' ἐδόλοισιν;
 4 Ὅξεία οἷα βέληματα, τά τ' αἰνέες ἐν δαί λυγρῇ
 Ἰφθιμοὶ προῖόν· ὡς τ' ἀνδρακὲς ἀρκεύθοιο,
 Τοῖς ὑπὸ θεσπιδάεσσι πῦρ ὤρετο καιομένοισι·
 Τοῖαι ἐπεσβολίαι Φιλκαρτόμου ἀνδρὸς ἔσονται.
 5 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω, ἐπιδήμιος ἐνὶ Μεσσήνῃ,
 Ναίων τε στυγερότην ἐνὶ κλισίῃσιν Ἐρεμῶν;

PSALMUS. CXX.

443

170 Invocantem libera me, foederis memor tui.

171 Te docente prædicabit os tuas laudes :

172 Jussa lingua nuntiabit, jussa longè æquissima.

173 Dexterâ tuâ obsequentem jussibus juva tuis.

174 Abs te opem spero :

tuarum scita legum diligo.

175 Sospita me, ut prædicem te :

lex jurabit me tua.

176 Me, vagam ut pecudem, require foederis memorem tui.

PSAL. CXX.

1 **H**inc me obsidebant bella, & hinc calumniæ

Livor facies admoverat :

Ad te refugi destitutus omnibus,

Rerum Creator optime.

Te voce supplex invocavi, tu meas

Non lentus audisti preces.

2 A fraudulentæ toxico linguæ, Deus,

Me protege & mendaciis.

3 O lingua fraudis machinatrix impiæ,

Quâ spe meum oppugnas caput?

4 Scythæ ferocis lingua pestilentior

Tinctis veneno spiculis :

Ignis voracis lingua flammis acrior,

Quum filva flagrat arida.

5 Heu vita tristis, vita dura & anxia,

Per invios erratica

Montes, latrones inter, atque inhospita

Gentis setæ mapalia.

- 6 Ψυχὴ μὲν μάλα δὴτὰ μετὰ σφίσι ναιετάουσα
 Πωλεῖθ', οἷσιν ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 7 Παρ' δέ μοι εἰρήνη· καί μιν περὶ κῆρι φίλησα·
 Οἱ δέ μοι, ὥς σφιν ἔγωγε φίλα φρονέων ἀγορεύω,
 Ἐντιβίην μαχέσασθ', ὥς εἰ ἄφαρ εἶεν ἐτοῖμοι
 Φυλόπιδα στῆσαι ποταμῆϊκος πολέμου.

Ψ Α Λ. ΡΚΑ'.

- 1 **Ε**ΙΣ ὁρέων κορυφαῖς ποτιδέχομαι ὄμματ' ἀνασχών,
 Ἐνθ' ὅθεν ἄλκαρ ἔμοιγε φῶς δέ τε ἱερὸν ἦλθεν.

- 2 Ἄλκαρ ἀπ' Ἀθανάτοιο φῶς τέ μοι ἱερὸν ἦλθεν,
 Ὅσπερ γαῖαν ἔτευξε καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντα.
 3 Οὐ πόδα τοι βλαφθῆναι ἰόντι που αὐτὸς εἴσει·
 Οὐδ' αὖ τις βαίνοντά σ' ἀποσφῆλειεν ὁδοῖο.
 Τὸν δ' οὐκ αὖ βρίζοντα ἰδοὺς ποτὲ ὅς σε φυλάσσει.
 4 Οὐκ αὖ ἀποδρίξειε φύλαξ μέγας Ἰσραήλου,
 Νυστάζων, οὗτ' ἄρ' μιν ἔχοι ποτὲ νύδυμος ἄνους.
 5 Ἀθάνατος μὲν σοίγε φύλαξ τίλει ἢ δ' ἐπίουρος·
 Ἀθάνατος σκιὴ ἐστὶ τεῇ ἐπὶ δεξιτερῇφι.
 6 Οὐ σέ κεν ἡμάτιον πλῆξαι μένος ἡελίοιο·
 Οὐδέ σέ κεν κερόεσσα βάλοι κατὰ νύκτα σελήνη.

- 7 Ἀθάνατος δέ σε ρύσθ' ὑπ' ἐκ κακότητος ἀπάσης·
 Ἐνδυκέως σὴν τε ψυχὴν βίοντόν τε φυλάξει.
 8 Ἀθάνατός σε φυλάξει ἢ ἐνθ' ἢ ἔνθα κινόντα,
 Εἴτε που ἐξέλθης, εἴτ' οὖν ποθεν οἴκαδ' ἵκηαι,
 Καὶ νῦν, καὶ μετόπισθε διαμπερές ἡματὰ πάντα.

Ψ Α Λ. ΡΚΒ'.

- 1 **Γ**Η'θησέν μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ὅππότε ἔειπον ἐμοί, Ἴομεν ποτὶ δῶμα Θεοῖο·

Γούνατα

P S A L M. CXXI, CXXII. 445

- 6 Mens ægra vitæ carpitur fastidio,
Hoftes quietis accolens ;
7 Hoftes quietis, blanda quos oratio
Ferociores efficit:
Quos innocentis mentio concordia
Ad bella fæva exasperat.

P S A L. CXXI.

- 1 **D**UM ferox armis inimicus instat,
Ad montes vaga lumina
Proximos circumfero, siquid illinc
Fortè appareat auxili.
2 At mihi cœli Dominus folique
Certam folus opem feret.
3 Ille (quid vano trepidans tumultu
Cor pulſas mihi pectora ?)
Ille ſanctorum (mihi crede) cuſtos
Noctes excubat & dies:
4 Viſta nec blandi illecebris ſoporis
Unquam lumina dimovet:
5 Leniter paſſis tibi ſemper alis
Umbrae more ſupervolat;
6 Ne cutem ſolis violentioris
Urant ſpicula de die,
Nocte ne lunæ nebulofioris
Artus degravet halitus.
7 Seu domi clauſus lateas, latentem
Clauſis ſervat in ædibus:
8 Seu foris pacis obeas amicæ,
Seu belli fera munera;
Sospitem è cunctis Dominus periclis
Semper te bonus eruet.

P S A L. CXXII.

- 1 **O** Lux candida, lux mihi
Læti conſcia nuncii:

Γούνατα δ' ἐρρώσασατο, πόδες δ' ὑπερβαίνοντα,
Ὡς μοι ἔην ἀσπαστὸν ἄφαρ Θεοῦ οἶκον ἰδέσθαι.

2 Ὡ κάλ' Ἰερσόλυμα, τῶν ἑταίρων πυλάων
Στήσονται πόδες ἄμοι, ἵδ' εἰν αὐλῇσι τεῖρεν.

3 Ἐκίσται Σόλυμα, πτόλις ὥς εὐ ναιετάουσα,
Ἥ τ' εὐ ἀρμονίῃσι δ' ὁμοφροσύνῃσι τ' ἄρηνεν.

4 Ἐνθα δὲ Φῦλ' ἀναβαίνουσιν, Φῦλ' Ἀθανάτοισι,
Ἰλαδὸν ἐς θεσμούς τε καὶ ὄρκια συνθεσίων,
(Ὅρκια πιστὰ, πάλαι ἄπερ Ἰσραήλος ἔειπεν)
Πάντες ἵν' αἰνιζοῖατ' ἀγκακλυτοῖν οὐρανῷ Ἀνακτός.

5 Ἐνθα γάρ εἰς ἀγορὰν ἐπιδήμιοι ἰδοὶ θρόνοι,
Ἐν δὲ θρόνοι, ἐπὶ τοῖσι δικαστόλοι εἵεται ἄνδρες,
Οἴκου Δαβίδαο θρόνοι βασιλεύοι εἰσιν.

6 Εἶδ' ἄγετ' εἰρήνην Σολύμοις εὐχέσθε καὶ ὄλθον·
Τοῖσιν δ' εὐθενίῃ ἄλῃς ἔσσεται, οἳ σε φιλεῦσιν,
Οἳ τ' εὐ σοι φρονέουσι, μάλα σφίσιν ἔργ' ἀρετήσιν.

7 Εἰρήνη τεθαλυῖα τῆς ἐν ἐπάλξεσιν εἶη,
Εἰν αὐλῇσι τεῖσιν ἄρ' εὐθενίῃ τ' ἐρατὴν,
Αὐτοκατιγνήτη εἰρήνης ἡμεροέστης.

8 Εἵνεκ' ἐμῶν τε κασιγνήτων, περὶ δ' ἐταίρων τε,
Νῦν ἐρέω, Ἐν τ' ὄλθος, ἐν εἰρήνῃ τε σοι ἔστω.

9 Ἡμετέριο Θεοῦ καὶ Ἀθανάτου ἕνεκ' οἴκου
Αἰνῶς μοι τὸ μελήσει, ἥ' εὐ σοι πάσῃσι πέληται,
Ὅπως τ' ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ τεοῦ ὄλθος ἀφέλῃω.

Ψ Α Λ. ΡΚΓ΄.

1 Ὁ Μματ' ἀνέσχον σοι, δὲ ὑπέριστα δώματα ναίεις,
Τῆλε μάλ', ἐν νεφέλῃσι καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι.

PSALMUS CXXIII. 447

- Jam pleno stata tempora
 Reddit circulus anno :
 Jam festi revocant dies
 Augustam Domini ad domum :
- 2 Jam sacri pedibus premam
 Lætus limina templi.
- 3 Jam visam Solymæ edita
 Cælo culmina, & ædium
 Moles nobilium, & suo
 Augustam populo urbem :
- 4 Urbem, quam procul ultimis
 Terræ finibus exciti,
 Petunt Isacidæ, ut Deum
 Placent more parentum :
- 5 Jussam cœlitus oppidis
 Urbem jus dare cæteris ;
 Et sedem fore Davidis
 Cuncta in sæcula proli.
- 6 Mater nobilis urbium,
 Semper te bona Pax amet ;
 Et te semper amantibus
 Cedant omnia rectè.
- 7 Semper Pax tua mœnia
 Colat : semper in ædibus
 Tuis Copia dexterâ
 Largâ munera fundat.
- 8 Dulcis Isacidûm domus,
 Te pax incola sospitet :
- 9 Sedes Numinis, omnia
 Succedant tibi faustè.

PSAL. CXXIII.

- I **A**D te levavi, Rex, Pater, & Deus ;
 Ad te levavi lumina, qui procul
 Contagio humano remotus,
 Templa habitas radiata cœli.

- 2 Ἡύτε δ' ὀφθαλμοὶ δρώων ἐπὶ χεῖρας ἀνάκλιναν,
 Ὅμματά τ' ἀμφιπόλοιο ἔης ἐπὶ χεῖρας ἀνάσσης·
 Ὡς καὶ ἐπ' Ἀθάνατον Θεὸν ἡμέων ὅμματ' ἴασιν,
 Εἰσόκεν οἰκλείρη ἡμέας, ἑλεός τέ μιν αἰρή.

- 3 Ἄλλ' ἡμέας ἐλέαιρε, Ἀναξ, ἡμέας ἐλέαιρε·
 Λίην γὰρ λωβήτοί, ὀνειδέα τ' ἄμμιν ἔχυντο.

- 4 Λευγαλὲς μάλα πάγχυ κορεσάμεθα φρένα λώβης,
 Τερῖος οὐλομένης τε βροτῶν πόλλ' εὐφενόωντων,
 Οἳ τ' ὀλβω πῖσυνσι, καὶ ἀγήνορα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἡμέας λωβεύουσιν, ἐλέγχεά τ' ἄμμι τιθεῖσιν.

Ψ Α Λ. ΡΚΔ.

- 1 **Ε**ἰ μὴ Ἀναξ πού ἔσκεν, ὃς ἡμῖν ἄλχι παρέστη,
 Καὶ ἐπιτάρροθος ἦν, νῦν Ἰσράηλος ἂν εἶποι·
 2 Εἰ μὴ Ἀναξ πού ἔσκεν, ὃς ἡμῖν ἄλχι παρέστη,
 Καὶ ἐπιτάρροθος ἦν, ὅτ' ἐπ' ἀνέρες ἄμμιν ὄρουσαν,
 3 Τόφρα κεν αἶψ' ἡμέας κατέπινον θούριδι λύσση,
 Ὡμούς τε ζωούς τ', ἐπειὴ κεχολώατο λίην.
 4 Καὶ νῦν κεν οὖν ἡμέας κατὰ τ' ἔκλυσεν ἄσπετος ὕδωρ,
 Ἀμμε δ' ὑπόβρυχα θῆκ', ἀπὸερσέ τε κύμα ῥόοιο,
 Ψυχὴν δ' ἡμετέρην ποταμὸς χειμάρροος ᾤσε.
 5 Καὶ κεν ὕδωρ παφλάζον ὑπέρβιον οἶσματι θυῶν
 Ἡμέας ἀμφεκάλυψε, φίλον τ' ἀποάνυτο θυμόν.
 6 Αὐτὰρ Ἀναξ αἰνεῖσθω, ὃς, τε σφετέροισιν ὁδοῦσιν
 Ἡμέας οὐκ εἵασσεν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
 7 Ὡς δ' ὅθ' ὑπέκπροφυγεν δολίην παγιδ' ἄσμενος ὄρνις
 Ἀνέρος ἰξευτέω, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαναν·
 Ὡς ἡμέων τε ψυχὴ ὑπέκφυγεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 Λῆτο παγὶς δολόεσσα, καὶ ἡμῖν φνικὰ πέλονται.

- 2 Ut servus observat domini manus,
Gestus & omnes, lumine mobili;
Arguta ceu nutus acutis
Serva oculis dominæ tuetur:
Te nostra spectant, te, Domine & Deus,
Intenta mentis lumina; dum graves
Iras remittas, servulisque
Des veniam bonus atque pacem.
- 3 Jam lenis in nos respice: servulis
Jam parce tandem, parce fidelibus;
Quos hostis insultans superbo
Ludificatque premitque vultu.
- 4 Contemptus hosti ac opprobrium sumus,
Vitæque tædet: ferre animus nequit
Supercilii fastum superbi,
Ludibriumque opibus tumentum.

PSAL. CXXIV.

- 1 **N**I faventis affuisset Numinis præsentia,
(Dicat Isaci propago) Numinis præsentia
Ni faventis affuisset, quum veniret perditum
Nos superba multitudo, freta stultis viribus;
- 3 Fortè vivos devorassent, debilesque & pauculos;
Ira fervidi furoris, avida nostri sanguinis,
- 4 Obruiisset instar undæ nos procellâ cladium:
More torrentis nivali ab imbre turgidi, impetus
Nos repentè sustulisset:
- 5 usque ad animam gurgites,
Usque ad animam transiissent gurgites impervii.
- 6 Sempiterna laus Deo sit, qui suos non tradidit
Dentibus prædam cruentis perfidarum gentium.
- 7 Cassibus fractis dolosis sospites evasimus:
Capta veluti jam volucris rete fugit aucupis.

8 Εἰλάρ τ' ἄμμι καὶ ἔρμα πέλει ὄνομ' Ἀθανάτοιο,
Οὐρανὸν ὃς ποίησεν, ἰδὲ χθόνα πουλυβότειραν.

Ψ Α Λ. ΡΚΕ'.

- 1 **Ο** Ἰπερ Ἀνακτὴ πεπρωμένας πύσσινός τε πέλουται,
Οἷδ' ὄρος ὥς Σιώνος, ὃ, τ' ἐμπέδον ἀσφαλὲς καίσι
Εὐ ὑπένερθεν ἄρηρε διηνεκέεσσι θεμέλοις,
Ῥίζησίν θ' ἱερῇσι, μένει δὲ τὲ ἥματα πάντα.
2 Ὡς ὄρεα σκιοῦντ' ἀμφὶ πύλιν Ἰεροσολύμων,
Οὕτω καὶ Θεὸς ἐστὶν ἐόν' περὶ τ' ἀμφὶ τε λαόν,
Καὶ νῦν, καὶ μετόπισθ' ἔσεται διὰ τ' ἀμπερές, αἰεὶ.

- 3 Οὐ γὰρ ἂν εὐσεβέων κλήρω ἐπὶ ράβδος ἀλειτέων
Μίμνοι (οὐδὲ γὰρ οὐδ' αἰεὶ τὰ χερσαῖα νικά)
Οὐδέ σφεας πληγήσι διηνεκέεσσι δαμάζοι.
Μὴ ποτ' ἐπ' αἰσὺλα ἔργα φεροῖατο βύλα δαμάων,
Σφῆσί τε χερσὶ καὶ ἐρδόμεναί σφεας θυμὸς αἰνέζοι.
4 Ἀθάνατ', ἐσθλοῖς ἐσθλά διδου, ἡδ' ὀλβον δακρυε,
Οἷς κραδίη ἡφα, ἥρας δὲ τ' εὐαίσιμος ἐστίν.
5 Οἱ δὲ τ' ἀτασθαλίῃσι παρέξ ὁδοῦ ἰθυπόροιο
Ἐς σχολιά σφέτερ' ἔργα παρακλιδὸν ὤρμηθῃσαν,
Τοὺς αἰμ' ἀλετρώσιν Θεὸς ἐκβαλεῖ, οὐδ' ἐλεήσει.
Ὅλβος δ' Ἰσραήλῳ ἰδ' εἰρήνη αἰεὶς ἔσται.

Ψ Α Λ. ΡΚΖ'.

- 1 **Ο** Ππότ' Ἀνάξ ὃν λαὸν ἀνγαγεν ἐνδε δόμονδε,
Οἱ τε Σιώνιοι ὅψε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Εἰρέρου ἐξ αἰνοῖο Θεοῦ ἰότητι νέοντο.

8 In Deo nostræ salutis spes repōsta est unico;
Qui solum cœlumque fecit vi potentis dextere.

P S A L M. CXXV.

- 1 **S**ionis arcem non aquilo impotens
Saxo sedentem perpetuo quatit;
Nigrantibus non auferat alis
Imbriferas glomerans procellas.
- 2 Quicumque verè spem locat in Deo,
Non hostis hunc vis, non quatiet dolus:
Si fractus illabatur orbis,
Incolumis fugiet ruinam.
Ut civitatem moenia montium
Sanctam tuentur: sic Dominus suos
Vi cingit arcanâ, nec unquam
Præsidii viduos relinquet.
- 3 Nec impiorum perpetuo iugo
Sinet piorum progeniem premi;
Ne turpibus contaminetur
Flagitiis labefacta mentem.

- 4 Ut affluenter fac bona sint bonis;
5 Ut continenter fac malè sit malis,
De calle quos recti illecebris
Impietas malè sana flexit.
Fac, sancte rerum Conditor, ut domum
Beata semper pax colat Ifaci;
Tranquillitas secura pulchræ
Exhilaret Solymæ colonos.

P S A L. CXXVI.

- 1 **Q**uum Pater omnipotens captam remeare Sionem,
Dulcemque iussit patriam revifere;
Attoniti stupuere animi, nec opinaque secum
Metum librant inter & spem gaudia;

- Γηθοσύνη οὐ ποῦ ὠϊόμεθ' ὥδε γενέσθαι,
 Ὡς εἰ νῆδυμος ἄμμιν ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
- 2 Καὶ τότε δὴ στόματ' ἄμμιν εὐφροσύνη τε γέλω τε
 Ἔβρουε, θεσπεσίας γλῶσσαι τ' ἐντυνον αἰοιδάς.
 Καὶ τότε τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλεσίον ἄλλον
 Ἐν λαοῖς· Τῶνδ' εἵνεκ' Ἀναξ μάλα μέρμερα ῥέξει.
- 3 Ἡ θὴν ἡμέων εἵνεκ' Ἀναξ μάλα μέρμερα ῥέξει·
 Τοῦνεκεν ἄμμι τε θυμὸς εὐφροσύνησιν ἰάνθη.
- 4 Ἀμμε δ' αἰλόντας, Ἀναξ, τηλοῦ τ' ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 Δηθά τ' ἀποπλαγχθέντας, ἐφ' ἡμέτερ' αὔθις ἀγνῖει,
 Λαόν τε πρὸ φρων δὸς ὑπότροπον οἶκαδ' ἰκέσθαι.
 Ἡ κεν ὁδὸς γλυκερὴ καὶ ἐπήρατος ἄμμι γένοιτο,
 Ὡς ποταμοῖο ῥέεθρα μεσημερίην κατὰ χώραν,
 Εὐθ' ἄφαρ ἀρόμοι ἔασι, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.
- 5 Δάκρυσιν οἱ σπείρουσιν, ἰδὲ κλαυθμῷ ἀλεγεινῷ,
 Χάρμασιν ἀμήσουσιν, εὐφροσύνη τε νόοιο.
- 6 Ὃς δ' αὖν ὁδὸν βαίῃη ἄμυδις, καὶ δάκρυα λείβῃ,
 Ἐσθλὸν σπέρμα φέρων, ἑτεὸν δ' ὄγ' ἐλεύσεται αὔθις
 Γηθοσύνης κραδίη, καὶ εὐφροσύνησιν ἰανθεῖς,
 Δράγματα πολλὰ φέρων, καὶ ἀμάλλας βωτιαυείρας.

Ψ Α Λ. ΡΚΖ'.

- 1 **Ε**ἰ μὴ οἶκον ἔδειμ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
 Μάψ' αὖτως ἐμόγησαν ἀνὴνύστω ἐπὶ ἔργῳ
 Τέκτονες· εἰ μὴ Ἀναξ ῥύεται πόλιν ἠδὲ φυλάσσει,
 Μάψ' ὁ φύλαξ ἐμόγησεν, αὐπνοὺς νύκτας ἰάων.
- 2 Μάψ' αὖτως κάματόν τε καὶ ἄλγεα πολλὰ πέποσθε,
 Πρωτὶ μάλ' ἐγρόμενοί τε, μάλ' ὅψε τε κακχεῖοντες,
 Σίτον ἔδοντες ἐταῖρον οἷζυροῖο πόνουιο.
 Ὡς γὰρ ὄγ' ὕπνον ἔδωκε, καὶ ἀνδράσιν, οὓς ἐφίλησε.

PSALMUS CXXVII. 453

Vixque sibi credunt : veluti qui noctis opacæ,
Sopore pulso, manè versat somnia.

2 Pro lacrymis redeunt risus : sua gaudia quisque
Sermone celebrat, patrium laudans Deum.

Nec minùs attonito stetit ad miracula vultu,
Sic barbaròrum turba secum mustitans,

En Pater ille deùm quot signa ostendit amoris !
Hujus salutis gentis usque ut prospicit !

3 Nec falsò : nam signa Deus monstravit amoris
Præclara, nostræ dum salutis prospicit.

Ergo alacres læto testamur gaudia plausu.

4 At tu benigne fac Parens ut cæteri
Jam redeant, plenisque viis sic agmen inundet,

Ut æstuosi quum flat austri spiritus,

Indignata suis cohiberi flumina ripis,

Vagâ per agros murmurant licentiâ.

5 Qui malè foecundæ commisit semina terræ,

Et corde tristis multa volvit anxio,

Si venit uberior seges imbribus aucta benignis,

Exultat hilari cor metentis gaudio.

6 Nos quoque longa fugæ post tædia, postque labores,

Læti arva dulcis patriæ revisimus :

Te patrium canimusque Deum, semperque canemus ;

Agimusque memores atque agemus gratias.

PSALMUS CXXVIII.

1 **N**I cœpta Dominus juverit, frustra struis
Moles superbas ædium.

Ni Dominus urbem servet, incassum excubat

Muris vigil custodia.

2 Frustra antevertis manè solem, & vespere

Sero domum reverteris :

Victum labore vix parabis anxio,

Ni Dominus admôrit manum.

At ille amicis interim suis dabit

Purum soporem somniis :

3 Παῖδες κλῆρος ἔασι, τὸν ἀνθρώποισι δίδωσιν
 Ἀθάνατος· τοῦ δ' ἐκ δόσις ἐπλετο καὶ γέρας ἰσθλὸν
 Γαστέρος ἐκπεφυῶς καρπὸς τε τόκος τε γυναικός.

4 Ἴοι ὥς ἐν χειρὶ πελωρίου ἀλκίμου ἀνδρός·
 Τοῖά τε τέκνα πᾶλει, ἅ, τε κουρίδιός τις ἔτικτεν.

5 Ὀλβιος, ὃ τοῖσδεσσι μάλα βροῖθουσα Φαρέτρη
 Οὐκ ἂν οἱ αἰσχυθεῖεν, ὅτ' ἀνδράσιν ἐνὶ πύλῃσιν
 Ἀντιβίοισιν ὁμιλεῦντες, δίκη ἀντιάσωσιν.

Ψ Α Λ. ΡΚΗ'.

1 Ὀλβιος, ὅστις ἀνὴρ ἦσι Φρεσὶν ἄζει Ἀνακία.
 Τοῦ τ' ὅπιδα τρομέων, στείχων θ' ὁδὸν ἦν ἐπι-
 τελλε.

2 Καρπὸν ἐπεὶ κεν ρεῖα φέροι σοὶ γαῖα τεῆσι
 Χερσὶν ἀρηρόμένη, κάματόν τε σὸν αὐτὸς ἔδοιο·
 Ὡς ἄλις ὄλβον ἔχων μάκαρ ἔσσαι, εὖ δέ τοι ἔσται.

3 Σὴ ἄλοχός τε φίλη, ὥς ἡμερὶς ἀγλαόκαρπος,
 Βροῖθουσα σταφυλῇσι παρὰ τοίχοισι δόμοιο·
 Τέκνα δὲ ἴσα φυτοῖσιν ἐλαίης τηλεθώσας,
 Καλὸν ἰδεῖν, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ ἀμφὶ τράπεζαν.

4 Ὡς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ὥς τ' ἔσσεται Ὀλβιοδαίμων,
 Ὃς Φρεσὶν αἰδέεται ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.

5 Ἐκ Σιώνος Ἀναξ τοὶ ἀθέσφατον ὄλβον ὀρέξει,
 Μυρία δῶρα δίδους· ἀρετῶντα δὲ ἱροσόλυμα,

Ὅσσα

P S A L M U S CXXVIII. 455

- 3 Domumque dulci prole foetam liberum
Præbebit. Hæc hæreditas,
Hæc illa merces, quâ beat caros sibi
Rerum ille Dominus omnium.
- 4 Non sic timori est dexteram telis gravis
Bellator hostis hostibus,
Ut quem parentem masculæ propaginis
Favor beavit Numinis.
- 5 O ter beatum & amplius, qui talibus
Pharetram sagittis impleat!
Non ad tribunal erubescet jurgia
Proecis adversarii.

P S A L. CXXVIII.

- 1 **F**elix ô ter & amplius,
Quem timor Domini tenet;
Quem non illius à via
Flectit devius error.
- 2 Felix, & tibi prosperè
Cedent omnia: nam tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
- 3 Instar palmitis uberi
Proventu gravidæ, & comâ
Cingentis viridi domum,
Te conjux hilarabit.
Ceu plantaria fertili
Pubescunt oleæ solo,
Jucundo tibi liberi
Cingent agmine mensam.
- 4 Quem timor Domini tenet,
Inter talia commoda
Vitæ tempora transiget.
- 5 At te ex arce Sionis
Ditabit Domini manus
Larga: & conspicias bonis

- “Οσσα θ’ οἱ ἐσθλὰ πέλονται, ἐσόψαι, εἰσόκ’ αὐτῇ
 Ἐν στήθεσσι μένη, καὶ τοι φίλα γούνατ’ ὀρώρη.
 6 Ἀλλά γε καὶ παῖδας παίδων σέθεν ἐπυγεγαῶτας
 Ὅψαι, εἰρήνην Ἰσραήλοιο τέ πολλήν.

Ψ Α Δ. ΡΚΘ'.

- 1 ΠΟλλάκι μοι μαχέσαντο καὶ ἀντιβίην πολέμιζον,
 Ἦδέ μοι ἄλγεα πολλὰ δόσαν βροτοὶ ἐκ νεότητος,
 Ὅφρ’ ἔτι τηλίκος ἦν, νῦν Ἰσράηλος αὖν εἶποι.
 2 Πολλάκι μοι μαχέσαντο καὶ ἀντιβίην πολέμιζον,
 Ἦδέ μοι ἄλγεα πολλὰ δόσαν βροτοὶ ἐκ νεότητος,
 Ὅφρ’ ἔτι τηλίκος ἦν· ἀλλ’ οὐ μευ κρείσσονες ἦσαν,
 Οὐτ’ ἄρα νικῆσαι με δύναντό ποτ’, οὔτε δαμάσσαι.
 3 Νῶτον ἐμόν γ’ ἀροτῆρες ἀρήρουν, ὠλκα βαθεῖαν
 Ἐυθα καὶ ἔυθα ταμόντες, ἐμάκρυναν δέ τε ὄγμους.
 4 Εὐδικίῃσι κέκασται Ἀναξ, δεσμούς τε λύγους τε
 Ῥεῖα διατμήξας ἀνδρῶν κακὰ μηχανοῶντων.
 5 Αἰσχυνθεῖεν ὁμοῦ, καὶ ἀποστρεφθεῖεν ὀπίσσω
 Πάντες, ὅσοι Σιώνι κακὰ φρονέουσ’ ἐνὶ θυμῷ.
 6 Εἶεν δ’ ἡὔτε ποίη ἐπ’ ἀκροτάτοισι δόμοισιν,
 Ἥ τε μαραίνεται αἶψα, πάρος τινά μιν καταμάρψαι,
 Χερσὶν ἀποδρέψαντα μινυθαδίδος δέ οἱ αἰών.
 7 Τῆς δ’ οὐτ’ ἀμνητὴρ κατ’ ἀρούρας ὄγμον ἐλαύνων
 Ἦν χειρ’, οὐδέ τ’ ἀμαλλαδετὴρ ὃν πῶποτε κόλπων
 Ἐμπιπλᾷ, ὃς δράγρατ’ ἐν ἐλλεδανοῖσιν ἔδησεν.
 8 Οὐδέ που οἱ παριόντες ὀδῖται ὥδ’ ἐρέουσιν,
 Ὕμμι φιλοφροσύνη, χάρις Ἀθανάτοιο τ’ ὀπηδοῖ·
 Ὕμμιν ἐν οὐνόματι κράτει δέ τε Ἀθανάτοιο
 Εὐχόμεθ’ εἰρήνην τε καὶ ὅλβια πάντα γενέσθαι.

P S A L M U S CXXIX. 457

Florentem Solymam, tibi
Donec vita manebit.

6 Prolis adspicies tuæ
Longâ stirpe propaginem ;
Festâ semper & Ifaci
Lætos pace nepotes.

P S A L. CXXIX.

1 Jure dicat grex bonorum, Mille me molestiis
Factio preffit malorum :

2 prima ab usque originæ
Factio preffit malorum mille me molestiis :

Nec tamen subvertere unquam quivit ullis machinis.

- 3 Terga sævis exaravit verberum vibicibus :
Terga longis secta fulcis, hostis ad fastidium.
- 4 Sed Parens rerum benignus vincla rupit impia,
Meque nervo liberavit servitutis asperæ.
- 5 Qui Sionis non amico spectat arces lumine,
Vota semper vana volvat, spes inanes nutriat :
- 6 Marceat, ceu sole marcet herba languens torrido,
Herba summis nata tectis, quæ repentè corrui
Ante falcis plagam acutæ, sicca marcidis comis.
- 7 Unde nec sinum replevit qui maniplos colligit ;
Nec manum messor perustus, prata tondens florea :
- 8 Nec viator ominatus prospera est metentibus,
Sic precatus, Arva læta, & arva lauta, & roscida,
Hunc in annum, & usque in annos hunc sequentes,
Numinis
Vos favor semper benigni servet, ornet, augeat.

Ψ Α Λ. ΠΡΑ΄.

- 1 **Β** Τσόςθεν εὐχόμενός σοι ἀνέκραγον, ἥδ' ἐβόησα,
Ἐκ δεινοῦ τ', Ἀναξ, ὅπα σοι προσέηκα βερέθρου.
- 2 Σύνθε', Ἀναξ, καὶ ἀκουσον, ἐμῆς τ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
Οὔασι καὶ φρεσὶ δέξαι ἐμεῦ ὅπα λισσομένοιο.
- 3 Ἀθάνατ', ἦν σύγ' ἀτασθαλίας φρεσὶν ὀξὺ νοήσης,
Ἀθάνατ', εἰνὶ δίκησι τίς ἄν ποτ' ἀναίτιος εἴη;
- 4 Σοὶ δ' ἐνὶ μελιχίῃ, ἵνα σέ βροτοὶ αἰδέσσωνται.
- 5 Δέγμενος Ἀθάνατον μίμνω τετληότι θυμῷ,
Δέγμενός σι ἔπι ἔλπομ', ἐγὼ δὲ πεποιδέα μύθῳ.
- 6 Ἀθάνατον δ' αἰεὶ μίμνω τετληότι θυμῷ·
Οὐ τόσσον φύλακες, φυλακῇ ἀδδηκότες αἰνῇ
Νυκτερινῇ, μένουσιν αἰεὶ ποτιδέγμενοι ἧῷ,
Ἡῷ φαινομένῃ ποτιδέγμενοι, ὅσπον ἐμοὶ κῆρ
Νωλεμὲς Ἀθάνατον μίμνει ποτιδέγμενον ἔμπης.
- 7 Ἀθανάτῳ πῖσυνος πέλοι Ἰσράηλος ἀμύμων,
Οὔνεκεν Ἀθανάτῳ ἑλός τ' ἐνὶ μελιχίῃ τε·
Τῷ τ' αἰεὶ φίλον ἔσθ' ἄνδρας κακοῦ ἐξαναλῦσαι.
- 8 Λύσει δὲ πρόφρων Ἰσραήλοιο γενέθλην,
Αὐτῆς τ' ἐκ πασέων μιν ρύσεται ἀτασθαλιῶν.

PSAL. CXXX.

- 1 **C**Urarum rapidis fluctibus obrutus,
Arcanis animi de penetralibus,
Audi verba precantis,
Clamavi, Pater optime:
- 2 Audi verba Pater, quæ tibi supplices
Multo cum gemitu fundimus : applica
Intentam bonus aurem
Tristes ad querimonias.
- 3 Si vindex tetricus facta nefariè
Pœnis cuncta velis plectere ; quis tibi
Tam confidit, acerbum
Ut non horreat exitum ?
- 4 At tu non furis tristis es asperis,
Sed largus veniæ, & munificus parens :
Ut te jure colamus,
Legum & jussa salubria.
- 5 Nam spes polliciti me recreat tui ;
Promissique fides fallere nescii,
Et fiducia certa
Mentem sustinet anxiam.
- 6 Non sic præcipiti nocte vigil diem
Observat roseum, non roseum vigil
Phœbi sic avet ortum,
Ut flagrat mea mens Deum.
- 7 Securi in Domino figite spem pii,
Non duro veniam supplicibus dare ;
Et prompto dare pressis
Duro servitio manum.
- 8 Electi generis progeniem gravi
Pressam servitio ex hostibus asseret ;
Et de morte redemptam,
Noxis eximet omnibus.

Ψ Α Λ. ΡΛΑ΄.

1 **Α** Αθάνατ', οὐ μοι θυμὸς ὑπέρβιος, οὐδὲ μοι ὅσσε
 ἔγχι μάλ' ἡρέθονται ἀγνηνορήσι νόον·

Οὐδὲ μενοιῶν μεγάλα φρεσὶ, μέρμερά τ' ἔργα,
 ὅσσ' ὑπὲρ αἴσαν ἔασ'·

ἔπει οὐ μοι ταῦτα μέμληεν.

2 Ἄλλ' ἀγανοφροσύνη νόον ἐν στήθεσσιν ἔθελξα,

Ἦπιος, ἀμπαύων βρέφος ὥς, ὃ, τε θήσατο μαζόν

Μητρὸς, ἱμὴ ψυχὴ βρέφος ὥς, ὃ, τε θήσατο μαζόν

3 Ἰσράηλε, Θεὸν προτιδέγμενος ἐλπίδα θείης

Καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διαμπερὲς ἥματα πάντα.

Ψ Α Λ. ΡΛΒ΄.

1 **Δ** Αἰίδαο, Ἄναξ, μιμνήσκειο, μηδὲ σε λήθῃ
 Αἰρείτω, ὥς πᾶλλ' ἔπαθεν, καὶ πᾶλλ' ἐμόγησεν.

P S A L. CXXXI.

- 1 **S**I spiritu impotenti,
 Si lumine insolenti
 Elatus ambulavi;
 Si virium mearum
 Fiduciâ superbus
 Despexerim minores:
 Si mentis arrogantis
 Sublime vectus alis,
 Majora, quàm liceret
 Sperare, cogitavi:
- 2 **N**i vota temperavi
 Modestiâ salubri:
 Nil deprecor, rogo,
 Nullam recuso poenam.
 Qualis puer tenellus
 Vix lacte pulsus, unam
 Suspirat in parentem;
 Hanc spectat, hac ab una
 Dependet, ambit unam:
 Æterne Rector orbis,
 Te mens mea intuetur
 Unum, uni adhæret, unum
 Te vindicem salutis
- 3 **A**gnoscit. O piorum
 Propago sancta patrum,
 Unum Deum parentum
 Spectate, spes in uno
 Locate, cuncta ab uno
 Sperate: spem nec unquam
 Fovebitis caducam.

P S A L. CXXXII.

- 1 **D**Avidis esto memor, Genitor, memor esto laborum
 Quos tulit, in rebus tua jussa sequutus egenis.

- 2 Ὡς ὁμος Ἀθανάτῳ, κρατερῷ τε Θεῷ Ἰακώβου
Εὐχετο πρόφρονι θυμῷ, ὑποστάς, εἶπέ τε μῦθον·
- 3 Οὐ ποτ' ἐμὴν κλισίην ἐσελεύσονται, οὔτε ποτ' αἶκον,
Οὔθ' ὑποδὺς θάλαμόν ποτ' ἐμῆς ἐπιθήσονται, ἐννῆς·
- 4 Οὐδὲ μοι ὀφθαλμούς· μαλακὸν περὶ κῶμα καλύψει,
Ἵπνον τ' οὐδ' ὀλίγον περ ἐμοῖς βλεφάροισιν ἐφήσω·
- 5 Πρὶν ἔδος Ἀθανάτῳ, κρατερῷ τε Θεῷ Ἰακώβου
Οἶκον ἐφευρέμεναι, ὅθι αἱ ναίειν φίλον εἴη.
- 6 Τοῦδ' ἄρα πυνθανόμεσθα κατ' Ἐφράτα, καί μιν ἔπειτα
Εὐρομεν ἐν βήσσησιν ἀνὰ δρυμὰ περικυὰ καὶ Ἰλην.
- 7 Ἰξόμεθ' ἐς κλισίην, ἰκέται δὲ αἱ εὐξόμεθ' εἶναι,
Προπροκυλινδόμενοι, ἵνα αἱ θρήνῃς ποσὶν ἴσθιν.
- 8 Ὅρσεο, Παμβασιλεῦ, τὸν εἰς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Καὶ κατὰπαυμ' ἀναβάς, ὅθι τοι φίλον ἴσθι καθίζειν·
Ὅρσεο τ' αὐτὸς σὺ, κράτεος δὲ τε σοῖο μετώπης.
- 9 Εὐδικίην ἰσθαίαθ' ὁμοῦ τεοὶ ἀρητῆρες·
Σοὶ θ' ὅσοι μάλ' ἀγαλλόμενοι κεχαροῖά τε θυμῷ.
- 10 Εἵνεκα Δαβίδαο τεοῦ θεράποντος ἀκουσον,
Μηδ' αὐτοῦ νοσφίζου, ὃν ἔχρισας λίπ' ἐλαίῳ.
- 11 Εἶπεν Ἀναξ Δαβίδῃ, ἰδ' ὥμοσε καρτερόν ἄρκον,
Οὐδέ τι μάψ'· ἐπεὶ οὐ παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὃ, τι κεν Θεὸς αὐτὸς ἀμόσση·
Νημερτέως τόδε οὖν οἱ ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν,
Ἦ τινὶ τῶν παίδων, αἵ περ σέθεν ἐκγεγάασι,
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας ἐνὶ λαοῖσιν ὀπάσσω,
Ἀμφιέπειν, ὃ δὲ σάμ τε θρόνον βασιλῆϊον ἔξει.
- 12 Εἰ δὲ φυλάξουσιν παῖδες τεοὶ ἄρκια πιστά,
Συνθεσίας δὲ τ' ἐμὰς καὶ ἐφετμάς, ὥς κ' ἐπιτείλω·
Καὶ νύ κεν αὐτῶν παῖδες ἐπὶ θρόνῳ, ὃ σὺ πάρος περ,
Ἐνθα καθίζοιεν, διὰ κ' ἀμπερές ἡμᾶτα πάντα,
Καὶ παῖδες παίδων, τοὶ κεν μετόπισθε γέγονται.

- 2 Ille tibi, Hebraea gentis Deus unice, votis
Obstrinxit caput, & promissis ora reclusit:
- 3 Non ades prius ingrediar, mollive reponam
Membra toro,
- 4 aut oculis dulcem indulgebo soporem:
- 5 Quàm fanum inveniam, & sacri fundamina templi
Designem, sanctisque locum dimetiar aris.
- 6 Fama licet patriæ multum promitteret oræ,
Inter saxa tamen silvestribus obsita dumis
Monstravit Deus ipse locum: Deus ipse perenne
Hic templum, templique sacris sedem innuit aris.
- 7 Ergo alacres gratam Domino properemus ad ædem;
Scamna pedum pronis veneremur vultibus:
- 8 & tu,
Sancte Parens, bonus ac placidus cape vota, tuamque
Lætus adi sedem: neu dedignare penates.
Qui memorem æterni servabant fœderis arcam.
- 9 Templâ sacerdotes casti tueantur, & omnes
Qui tua rite piis venerantur numina sacris,
- 10 Lætitiâ exsultent. Si David pectore puro
Te coluit, ne Davidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui fræna tenenda dedisti.
- 11 Davidi enim quondam (neque jam septuaginta vertet
Ulla tuam mentem) jurasti:

E stirpe propago

Nata tuâ solium & sceptrum retinebit avitum.

- 12 Quod si posteritas fervet mea fœdera, pacis
Si steterit, leges si non temerârit avitas;
Nulla dies, folio vis nulla extrudet avito,
Et natos natorum, & qui nascentur ab illis.

- 13 Οὐνεκ' Ἀναξ γαίης Σιών' ἐκλέξατο πάσης,
 Τῆς δέ μιν ἡμέρος εἶλ', ἵν' οἱ ἡ ἔδος, ἔνθα τε ναίῃ.
 14 Τοῦτο δέ μιν κατὰπαύμα διαμπερές· (ὥς γὰρ ἔειπεν)
 Ἐνθάδε τ' οἰκήσω, ὅτι με γλυκὺς ἡμέρος αἰρεῖ.
 15 Σίτος δ' οἱ ἄλις ἔσται, ἐνιπλήσω δέ μιν ὄλβου.
 Πτωχοῖσιν δ' αὐτῆς θήσω μενοεικέ' ἐδώδην,
 Ἐσθόμεναι, ἵνα μὴ ἄρτου ἐπιδυνέες ᾖσιν.
 16 Ἰσῆας δὲ Φόως καὶ ἀρωγὴν εἴματα ἔσσω,
 Ἡδὲ μάλ' ἐνδυκέως σφέας ῥύσομαι ἠδὲ σάωσω.
 Χάρμ' ὁσίοισι θ' εἰσὶ μέγ' ἔσσεται, ἧδ' ἀλαλαγμός.
 17 Ἐνθα κε Δαβίδα κέρας καὶ κῦδος ἀέξω
 Θρεῖψω, ὥς ὅτε ἔρνος ἀνὴρ ἐριθληὺς ἀέξῃ,
 Καὶ θρεῖψῃ· μέγα δὲ Χριστοῖά τ' ἐμοῖο μεμηλώς
 Λύχνον ἐτοῖμον ἔθῃκα, Φάος τε οἱ ἔμμεν ὀπίσσω,
 Ὅφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται.
 18 Ἀμφὶ δὲ δυσμενέας λώβην κακ' ὀνειδέα θ' ἔσσω·
 Ἀλλ' οἱ ἐπὶ κρατὶ στέφανος θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ
 Ἀνθήσει, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνῃ ἄλις ἔσται.

Ψ Α Λ Ρ Λ Γ

- 1 **Ω** Σ ἀγαθὸν καὶ τερπνὸν ἰδεῖν ἐρίφρας ἀδελφούς,
 Οἳ θ' ἅμα ναιετάουσιν ὁμοφροσύνησι νόοιο,
 Ἀλλήλοισι φίλοι, καὶ ἕνα Φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες.
 2 Οἷον ἐπ' αἰδοίῃ κεφαλῇ εὐῶδες ἔλαμον,
 Τιμῆν, τό δέ τ' ἦκα κατεΐβει ἐς ἀνθερεῶνα,
 Ἀνθερεῶν Ἀαρῶνος ἀμύμονος ἀρητῆρος·
 Τοῦ δ' ὁδμὴ ἠδεῖα ἀπὸ κράτεσφιν ὀδώθει
 Ἐκχυμένοιο μύρου, δεύοντο δὲ μίγματι κόλποι,
 Ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, τὸ δέ θ' εἴματα κάλ' ἐδίηνε,
 Καδδ' ἔβη ἐς θυσαύους, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
 3 Ὡς δ' ὅτ' ἐφ' Ἑρμιῶνος κορυφᾶς ραδάμιγες ἑέρσης
 Οὐρανόθεν πίπτουσ', ἐπὶ τ' οὖρεα μακρὰ Σιώνος,
 Τῷ μάλα πῖαρ ὑπ' οὐδας, ἵππει τε θαλυῖαν ἑέρσῃν
 Πρῶκας τε γλυκεράς ἐπὶ ζεῖδωρος ἀρουρά·

PSALMUS CXXXIII. 465

- 13 Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,
Quam colerem :
- 14 hïc mihi certa quies, hïc certa voluptas :
Hęc mihi grata domus :
- 15 cœli indulgentia fruges
Faxo alat ; & duros largè saturabo colonos.
- 16 Templa tuebuntur casti justique ministri ;
Lætitiâque piis perfundam pectora certâ :
- 17 Davidicoque novum producam è semine germen,
Quod latè in populos fundet sua brachia : stirpi
Prospiciam seræ solum qui illustret avitum,
Claraque per cunctas diffundat lumina terras.
- 18 At pudor, & turpes maculas infamia spargens,
Hostibus inficiet vultus. Jessæa propago
Florebit, cingetque sacrum diademate crinem,
Transmittetque suam longæva in secula famam.

PSAL. CXXXIII.

- 1 **N**IL caritate mutuâ fratrum, nihil
Jucundius concordia ;
- 2 Non aura suavis balsami, quum funditur
Aronis in sacrum caput,
Et imbre læto proluens barbam & sinus
Limbum pererrat aureum :
- 3 Non ros, tenella gemmulis argenteis
Pingens Sionis gramina ;
Aut verna dulci inebrians uligine
Hermonis intonsi juga.

Ἐνθα γὰρ ἀνθρώποισι Θεὸς θαλίην τε χάριν τε,
Ὀλβου τε ζωῆν τε διαμπερές αἰὲν ἔθηκε.

Υ Α Λ. ΡΛΔ'.

1 Εὐτ' ἄγεθ' ὑμνεύοντες αἰδέεσθε Παμβασίλῃα,
Πάντες ὅσοι θεράποντες ἰδ' ἄλγελοί ἐστε Θεοῖο,
Ἑσταότες διὰ νύκτας ἐν Ἀθανάτοιο δόμοισι.

2 Χεῖρας ἀνασχύμενοι αὐτοῦ ἐνὶ πτόνι νηῶ
Μέλπετε καὶ αἰνεῖθ' ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.
3 Σοὶ δὲ Θεὸς μάλα πάντα Σιωνόθεν ὄλβια δοίη,
Ὅς γαῖαν ποίησε, καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα.

Ψ Α Λ. ΡΛΕ'

1 Μνεῖτ' Ἀθάνατον, καὶ αἰδέεσθε οὖνομ' Ἀνακλῖος,
Ἵμνεῖτ', ὃ θεράποντες ἀμύμονες Ἀθανάτοιο.
2 Ἵμμες οἱ ἑσταότες καὶ ἐν Ἀθανάτοιο δόμοισιν,
Ἱεροῦ εἰν αὐλῇσι δόμου Θεοῦ ἡμετέροιο.
3 Κλείετ' Ἀναχθ', ὅτι ἔστ' ἀγαθός· λιγυρῆσι δὲ μολῶν
Αὐτοῦ οὖνομ' αἰδέετ', ἐπεὶ πολυήρατόν ἐστιν.
4 Ἐκ γὰρ Ἀναξ Ἰάκωβον ἐλέξατό οἱ περὶ πάντων,
Καὶ Ἰσραήλον κλέρας οἱ ἐξαίρετον εἶναι.
5 Οἶδα γὰρ οὐνεκ' Ἀναξ μέγας ἔπλετο, καὶ Θεὸς αἶμος
Κάρτεϊ τε προθέθηκε, θεῶν περὶ τ' ἐστὶν ἀπάντων.
6 Ἐρξεν ὅπως ἐθέλει ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο
Γαίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐν τ' οὐρανῶ, ἐν τε θαλάσῃ,
Ἐν βένθεσσί τε πᾶσιν, ὃ οἱ φίλον ἔπλετο θυμῶ.
7 Τηλόθεν ἐκ γαίης, ὅθι τ' ἔσχατα πεύρατ' ἔασιν,
Ἐξάγαγεν νεφέλας, καὶ ἐς αἰθέρα διὰν αἶρεν
Ἀσχεμάσας, στεροπὴν δὲ καὶ ὑετῶ ἔκατέμιξε,
Θαῦμα ἰδεῖν, δεινὸν δὲ σέλας μερόπεσσι φαάνῃ.

P S A L. CXXXIV, CXXXV. 467

Fraterna quam pax incolit, domum juvat
Dominus benignâ dexterâ ;
Et opibus auget ; filiorum & filios
Multis propagat seculis .

P S A L. CXXXIV.

- 1 **D**omini ministri, nocte qui custodiæ
Sancti excubatis atrii,
Laudate Dominum, laudibus donec sacro
Nox annuit silentio.
- 2 Interque laudes mentibus puris manus
Cœlo supinas tollite.
- 3 Et vos beabit Dominus invicem omnibus
Cœli solique commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, unicus
Cœli solique conditor.

P S A L. CXXXV.

- 1 **V**OS, quibus est sacri custodia credita templi,
Eja Deum laudate :
- 2 Deum celebrate ministri,
Qui sacra assiduâ vigilatis ad atria curâ.
- 3 Eja Deum laudate bonum, nomenque beatum
Tollite perpetuo vestro super æthera cantu.
- 4 Quippe Jacobum ultro legit, lectumque dicavit
Hunc sibi, ceu privam patrimonî in secula sortem.
- 5 Nota quidem Domini est immensa potentia, notum
Numen : quippe deos sub se premit altior omnes,
Quos alii stolidâ placant ceu numina curâ.
- 6 Versat enim nutu cœlo, terrâque, marique,
Aut si quod cæcis clausum est penetrare tenebris
Naturæ, quodcunque libet.
- 7 De viscere terræ
Evocat, & liquido suspendit in aëre nubes :
Fulguribusque vagis venientes prævenit imbres :

- Ἐκ θαλάμων δ', ὅθι οἱ κειμήλια πολλὰ τέτυκται,
 Χεύατο παντοίων ἀνέμων λαιψήρα κέλευθα.
- 8 Ὅς καὶ πρωτοτόκους ἐριβόλακος Αἰγύπτιοιο
 Κτεῖν', ἀνδρῶν, κληνέων τε, μίῃ καὶ ἀπώλεσεν αἴσῃ.
- 9 Ὅσπερ πολλὰ πάλαι σημῆϊα σοὶ ἐνὶ μέσση,
 Αἰγυπτ', ἀμφαδὰ θῆκεν, ἔηκε δὲ μέρμερα ῥέξας
 Ἐν Φαραῶνι θ' ἅμα, δμῶεσσί τε πᾶσιν ἐοῖσιν.
- 10 Ὅς καὶ πολλῶν πόλεων κατέλυσε κάρηνα,
 Καὶ κρατέρ' ἔθνεα πέρσε, καὶ ἔκτανε τοὺς βασιλῆας,
 Ἰφθίμους, μεγάλους, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
- 11 Σηῶνα κρατερόφρον', Ἀμορραίων βασιλῆα,
 Καὶ Βασάνοιο μέδοντα, πελώριον ὄβριμον Ὠγού.
 Ὅσσοι τ' ἐν Χαναάνι θρόνοι βασιλῆοι ἦσαν.
- 12 Τῶν δέ τε γαῖαν ἐνείμε διαμεπερές εὖ κατὰ μοῖραν,
 Καὶ διαδασσάμενος κῆσιν καὶ κλῆρον ἔδωκε,
 Κλῆρον δ' Ἰσραήλῳ, ἀμύμονι ὦ θεράποντι.
- 13 Ἀθάνατ', οὐνομά σευ ἄλληκλόν τ' ἤματα πάντα
 Μίμνει, μνημόσυνον δὲ τεοῦ διὰ τ' ἀμπερές αἰεὶ,
 Πάσῃσιν γενεῆς, σόν τε κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
- 14 Ἀθάνατος γὰρ ἐοῖο θεμιστεύσει λαοῖο,
 Σημανέει τε· καὶ ἵλαος δμῶεσσιν ἐοῖσιν,
 Μῆνιν ἀπορρίψει, ἐπὶ τε γνάμψει φίλον ἦτορ.
- 15 Εἰδῶλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος, ὅσι πᾶποιθεν
 Ἐθνεά, καὶ βροτέης τεχνήματα χεῖρὸς ἔασι.
- 16 Τὰ στόματά σφιν ἔασ', ἀλλ' οὐποτε γῆρυν ἰεῖσιν·
 Ὀφθαλμοὺς μὲν ἔχουσιν, ὅμως δέ τε οὐδὲν ὁρῶνται.
- 17 Οὐατά τέ σφιν ἔασ', ἀλλ' οὐτινος ἔκλυον αὐδῆς·
 Οὐδ' ἄρα τις σφετέροισιν ἐνὶ στομάτεσσιν αὐτμή.
- 18 Τῶν δέ τε τέκλινας ἄνδρες ὁμοῖσι τοῖσι πέλονται·
 Τοιοῦτοι καὶ ἅπαντες, ὅσοι σφιν θάρσυνοι εἰσι.

Deque suis promit ventorum flamina gazis.

8 Ille hominum primos fœtus pecudumque per arva
Divitis Ægypti stravit :

9 regemque superbum,
Et quicumque bibunt septemflua flumina Nili,
Terruit ostentis :

10 validis ille oppida muris

Turrita evertit : numerofo milite cinctos

Cum stirpe extinxit violento funere reges :

11 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,

Quique Bafan Ogus magnâ ditione tenebat,

Regnaque non uni Cananeia subdita scepro :

12 Arvaque, dejectis nupèr viduata tyrannis,

Accepere novos Jacobi è stirpe colonos.

13 Sancte Parens rerum, qui juſto examine nôſtri

Parcere ſubjectis, & debellare ſuperbos,

Posteritas te ſera canet :

14 tua ſplendida facta

Nulla unquam ex animis tollent oblivia noſtris.

15 At ſibi quæ variis finxit ſimulacra figuris

Vana Superſtitio, calidis fornacibus aurum

Argentumve liquans, nil ſunt niſi ludicra dextræ

16 Humanæ commenta : illis os vocis inane :

Lucis egent oculi :

17 ſurdas ſonus advolat aures :

Et patulas fruſtra nares jucundus odorum

Halitus incurſat : calidus non pectora pulſat

18 Spiritus. O quiſquis ludibria talia fingit,

Aut colit, ipſe ſuis ſimilis diis exigit ævum,

Mentis inops, & lucis egens ; non aure, nec ore

Accipiat reddatve ſonos : nec nare ſagaci

Sentiat halantes per prata nitentia flores.

19 Κλείετ' Ἀνακτὰ γε ὕμμες, οἱ υἱέες Ἰσραήλου·

Κλείετ' Ἀνακτὰ καὶ ὕμμες, οἱ ἐκγονοὶ ἐστ' Ἀαρῶνος.

20 Κλείετ' Ἀναχθ', ὅσσοι Λευϊτίδος ἐστε γενέθλης·

Κλείετ' Ἀναχθ', ὅσσοι ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο

Ἐν θυμῷ ἄζεσθε, καὶ οἷς νόος ἐστὶ Θεουδής.

21 Ἐκ Σιώνος αἰδέσθω κλέος Ἀθανάτοιο

Αἰνός θ', ὃς Σόλυμα κλυτὰ ναιέει· Κλείετ' Ἀνακτὰ.

Ψ Α Λ. ΡΛς'.

1 **Κ**λείετ' Ἀνακτ', ἐπεὶ ἄγαθός καὶ μείλιχός ἐστιν,
Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

2 Κλείετε τὸν πάντων ὑπάτου Θεοῦ οὐρανόων·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

3 Κλείετε Παμβασίλῃ, ὃ, τε κοίρανός ἐστιν ἀνάκτων·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

4 Μοῦνος ὃ μέρμερα ἔργα, καὶ ἄσπετα θαύματα ῥέζει·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

5 Οὐρανὸν ὃς ποίησεν ἐπιφροσύνῃσι νόοιο·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

6 Ὃς θ' ὑπὲρ ὕδρ' ὕδωρ ἐπέτασσεν ἀπείρουα γαίαν·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

7 Τεῦξε δὲ λαμπλήρας μεγάλας, περικαλλέα φῶτα·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

8 Ἥλιου οὐρανοῦ ὄμμα, βίου φάος, ἡματος ἀρχόν·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

9 Μήνην τε πλῆθουσιν, ἅμ' ἄστρασι, νυκτὸς ἀναστάν·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

10 Ὃς καὶ πρωτότοκα πλῆξεν Μεμφίτιδος αἰῆς·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

11 Τῶνδε καὶ ἐκ μέσσων ἄγαγε κλυτὸν Ἰσραήλου·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

12 Ἰφθίμη μάλα χειρὶ, βραχίονί θ' ὑψός· ὄρεκλῶ·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλε.

13 Πόντου ἐρυθραίου διὰ τ' ἔσχισεν ἔνθα καὶ ἔνθα·

Οὔνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐ ποτ' ὤλωλεν.

P S A L M U S CXXXVI. 471

- 19 Tu verò genus à magno Israëlè profectum,
Et domus Aronis,
20 genitique è sanguine Levi,
Et quicumque pio rerum venerare Parentem
Obsequio ;
21 laudate Deum, qui tecta Sionis
Ardua, qui sacram Solymæ bonus incolit ædem.

P S A L. CXXXVI.

- 1 **E**Ja Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
Largâ benignum semper indulgentiâ.
2 Eja Deum laudate : Deus namque ille deorum est,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
3 Cui domini rerum submitunt sceptrâ tyranni,
Largâ benigno semper indulgentiâ.
4 Qui facit attonito solus miracula mundo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
5 Qui nitidos mirâ arte polum convolvit in orbes,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
6 Qui liquidis terras emergere jussit ab undis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
7 Qui vitreo accendit flammantia lumina cœlo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
8 Qui solem auricomum jussit dare jura diei,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
9 Qui lunam & stellas tenebras distinguere noctis
Jussit, benignâ semper indulgentiâ.
10 Pignora prima Phari qui fato extinxit acerbo,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
11 Ifacidas medio incolumes ex hoste recepit,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
13 Qui rubri Oceani torpentes diffidit undas,
Largâ benignus semper indulgentiâ.

- 14 Ἰσραήλῳ ἄδαν τ' ἵεναι διὰ μέσσον ἔθηκεν.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 15 Ἐκ δ' ὤπην Φαραῶνα, καὶ οὐ στρατὸν, εἰς ἄλ' ἔρυθρην.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 16 Ὅς τ' ἄγαγ' οὐ λαὸν δι' ἐρημάδα γαῖαν ὁδίτην.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 17 Ὅς μεγάλους δῆωσε καὶ ἰφθίμους βασιλῆας.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 18 Καὶ κυδρὸν βασιλῆας ἀγκαλειτούς τε κατέκλει.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 19 Σηῶνα κρατερόφρον', Ἀμορραίων βασιλῆα.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 20 Καὶ Βασάνοιο μέδοντα, πελώριον ὄβριμον Ὠγον.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 21 Τῶν δέ τε γῆν νείμας κλῆσιν καὶ κλῆρον ἔδωκεν.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 22 Κλῆρον δ' Ἰσραήλῳ ἀμύμωνι ᾧ θεράποντι.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 23 Ὅς θ' ἡμέων ἐμύησατ' οἷζυός ἡματι λυγρῷ.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 24 Ἐκ δ' ἄρα τῶνδε σάωσ', οἱ ἀνάρσιοι ἄμμι γέγοντο.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλεν.
- 25 Ὅς πᾶσι ζωῶσι διδοῖ μενοεικέ' ἔδωδῆν.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.
- 26 Κλείετ' αἰοιδῆσιν Θεόν, ὅς τ' ἔχει ἔρανὸν εὐρύν.
 Οὐνεκα μείλιχός ἐστ', ἔλεος δέ οἱ οὐποτ' ὄλωλε.

Ψ Α Λ. ΡΑΖ'.

1. **Π** Α'Ρ ποταμούς Βαβυλῶνος, ἐπ' Εὐφράτα ροῇσιν,
 Ἔθνα καθεζόμενοι ἐκλαίμεν, ὅφρα Σιώνος
 Μυσάμεθα γλυκερῆς, δεύαντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Τῆςδε γὰρ αἰνῶς ἄμμιν ὑφ' ἡμερος ὦρτα γόοιο.

- 2 Φέρμιλγας δὲ μελιφθόγους χλαεροῖσιν ἐπ' ὄροις

(Ἐν α)

P S A L M U S CXXXVII. 473

- 14 Perque undas fissas sobolem traduxit Abrami,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 15 Pharonem & Pharios submersit gurgite currus,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 16 Deduxitque suos deserta per avia tutos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 17 Et validos meritâ prostravit clade tyrannos,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 19 Stravit Amorrhæum validâ virtute Seonem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 20 Stravit & incassum confisum viribus Ogum,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 21 Metatusque novis agrum est utriusque colonis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 22 Ifacidis habitare suis dedit hostica rura,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 23 Qui nos in rebus miseros respexit egenis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 24 Avertitque ferum nostris cervicibus hostem,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 25 Qui genti vitam humanæ victumque ministrat,
Largâ benignus semper indulgentiâ.
- 26 Afrigeros laudate Deum qui temperat orbis,
Largâ benignus semper indulgentiâ.

P S A L. CXXXVII.

- 1 **D**UM procul à patria mœsti Babylonis in oris,
Fluminis ad liquidas fortè sedemus aquas ;
Illa animum subiit species miseranda Sionis,
Et nunquam patrii tecta videnda soli.
Flevimus, & gemitus luctantia verba repressit ;
Inque sinus liquidæ decidit imber aquæ.
- 2 Mutâ super virides pendebant nablia ramos,

Et

(Ἐνθα γὰρ ἰτέαι ἦσαν ἄλῃς ποταμοῖο παρ' ὄχθας)

Θήκαμεν ἀλκρεμάσαντες, ἐπεὶ ἔρος ὤλετ' αἰοιδῆς.

- 3 Καὶ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες, οἳ ἡμέας τηλόθι πάτρης
Γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν ἀγαγοῦ δαμάσαντες ἀνάγκη,
Καὶ πόλιν ἐξαλάπαξαν, ἰδ' ἡμέων πόινους ἀγροῦς
Ἔργα τ' ἐδήωσαν, τότε αἰδούτων ὅπ' ἀκοῦσαι

Ἦθελον ἡμεῶν, μολπῆς δέ σφ' ἴετο θυμὸς,

Οἶνον γηθοσύνη τις ἐνὶ φρεσὶ τέρπετ' ἀκούων·

ᾧ δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·

Εἰδ' ἄγερ' Ἰσακίδαί, λιγυρῆς ἐξάρχετε μολπῆς,

Οἶνον ἐν Σιῶνι πάλαι ἐντύυετ' αἰοιδῆν.

- 4 Καὶ πῶς Ἀθανάτῳ ἀναμέλψομεν ἱερὸν ὕμνον
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῇ τηλοῦ ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Ὡς ὅτε τ' ἄμμι πάροιθε Θεὸς φρεσὶν ἐμβαλεν οἶμας;
5 Εἰ δέ τ' ἐγὼ ποτ' ἔοιμι λελασμένος Ἰροσολύμων,
Δεξιτερεὴ κιθάρης μελιηδέος ἐκλελάθοιτο.

- 6 ᾧ Σόλυμ', ὃ πασέων πολὺ φιλτάτῃ ἄμμι πολήων,

Ἦν σύ μοι ἐκ θυμοῖο πέσης, αἰρῇ δέ με λήθη,

Γλῶσσά μοι ἐν στόματι προσφῦσά τέ μευ ὑπερή

Μολπῆς τ' ἄμμορος εἶη, ἀκὴν τε γένοιτο σιωπῇ·

Ἦν μή μοι μέγα χάρμα, καὶ εὐχολὴ περὶ πάντων

Ἰροσόλυμά τ' ἔησι, τίω δέ μιν ἔξοχον ἄλλων.

- 7 Ἀθάνατ', ἡματι τῷ ὅταν Ἰροσόλυμα σαώσης,
Μνησai Ἰδουμαίων, οἳ Πέρσατε, πέρσατ', ἔειπον,
Παυσυδίῃ ἀλαπάξαδ', ἵνα προδέλυμνος ὄληται.

- 8 Ἀλλὰ σὺ γαῖάων Βαβυλὼν πέρα κάμμορε πασέων,

Καὶ σύγ' ἐρημαίῃ ποτὲ ἔσσεαι, ὥς νῦν περ ἡμεῖς·

Τρεῖς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ὃς σοι κακὰ πολλὰ κεν ἔρδοι,

Οἷά περ ἄμμιν ἐρέξας, ἵν' αὐτίτα ἔργα γένοιτο,

Καὶ σὺ τεῆς αἴτης ἐπιεικέα μισθὸν ἄροιο.

- 9 Τρεῖς μάκαρ, ὃς σευ παῖδας ἔλοι, καὶ νήπια τέκνα,

Ἦδ' ἔτι τηλίκ' ἔοντα βάλοι λίθωνας ποτὶ πέτρας.

PSALMUS. CXXXVII. 475

Et salices tacitas sustinuere lyras.

- 3 Ecce ferox dominus, Solymæ populator optimæ,
Exigit in mediis carmina læta malis :
Qui patriam exilio nobis mutavit acerbo,
Nos jubet ad patrios verba referre modos ;
Quale canebamus, steterat dum celsa Sionis
Regia, finitimis invidiosa locis.
- 4 Siccine divinos Babylon irrideat hymnos ?
Audiat & sanctos terra profana modos ?
- 5 O Solymæ, ô adyta, & sacri penetralia templi,
Ullane vos animo deleat hora meo ?
Comprecor, antè meæ capiant me oblivia dextræ,
Nec memor argutæ sit mea dextra lyræ :
- 6 Os mihi destituat vox, arescente palato ;
Hæreat ad fauces aspera lingua meas :
Prima mihi vestræ nisi sint præconia laudis ;
Hinc nisi lætitiæ surgat origo meæ.
- 7 At tu (quæ nostræ insultavit læta rapinæ)
Gentis Idumææ tu memor esto, Pater.
Diripite, ex imis evertite fundamentis,
Æquaque (clamabant) reddite tecta solo.
- 8 Tu quoque crudeles Babylon dabis impia pœnas ;
Et rerum instabiles experire vices.
Felix, qui nostris accedet cladibus ultor ;
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuum.
- 9 Felix, qui tenero consperget saxa cerebro,
Eripiens gremio pignora cara tuo.

PSAL.

Ψ Α Λ. ΡΛΗ'.

1 **Α**ἰνήσω σε, Ἄναξ, καὶ αἰίσω κηρόθι μᾶλλον·
Αἰῶν σου ἀναφανδὰ θεῶν προπάροισεν αἰίσω.

2 Πρὸς τεὸν ἱερὸν οἶκον ὀρώμενος ὡς ἱκετεύσω,
Καὶ κλυτὸν αἰνήσω τεὸν οὖνομα, μελιχίης τε
Εἵνεκ', ἀληθείης τε τεῆς· ὅτι σοῖσιν ἔπεσσι
Κύδηναις τεὸν οὖνομ', ὅπως ἐπὶ πᾶσιν ἀερθῇ.

3 Ἦματι τῷ ὅτε σοι ἱκέτης ἦν, ἡδ' ἐβόησα,
Σὺ πρόφρων μευ ἄκουσας, ἰδὲ φρεσὶ κάρτος, ἔδωκας,
Πολλόν τε ψυχῇ μευ ἐνέσταξας μένος ἡδ'.

4 Ἀθάνατ', ἥ ῥα σε πάντες ἄμ' ὄρχαμοι, ὅσοι ἔασι,
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐπὶ χθονὶ κοιρανέουτες
Πάντες ἐπαυήσουσιν, ἐπεὶ σὸν μῦθον ἄκουσαν,
Σὴν τ' ὅπ', ἀγασσάμενοι ἔπεα φρεσὶν, οἳ ἀγορεύεις.

5 Ὑμνήσουσι δ' ὁμοῦ ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο,
Κλείουτες τὰ ἄ' ἔργ', ὅθι τ' ἦεν, οἳά τ' ἔρεξεν·
Οὐνεκ' Ἄναξ μέγας ἐστὶ, καὶ οἱ μέγα κῦδος ὀπηδεῖ.

6 Ὑψηλὸς περ ἐὼν, καὶ ὑπέρτατα δώματα ναίων,
Ἀλλὰ καὶ ὡς χθαμαλοὺς, καὶ ἐνθάς ἀνθρώπους ὀπωπεν
Ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὑπερφιάλους μάλα τηλόθεν οἶδεν.

7 Εἰ δ' ἔχομαι κακότητι, μέση τ' ἐν οἴζυι λυγρῇ
Πωλεῦμαι, σὺ δέ με ζωγρήσεις· τειρόμενόν περ·
Χεῖρά σου ἀντιβίων ἀνδρῶν ἐπὶ θυμὸν ὀρέξεις,
Μή τι με σίνωνται, μάλα περ κεχολωμένοι ἔμπης·
Δεξιτερὴ δὲ τεῇ ἐμὲ ρύσεται ἡδὲ σωώσει.

8 Ἀθάνατος τελέσει μοι, δ', τε κρηῆναι ἔμελλε·
Μελιχίῃ δὲ τετὴν, ἔλεος δέ τε, ᾧ σὺ κέκασται,
Ἀθάνατ', οὐποτ' ὀλωλε, μένει δὲ τε νωλεμὴς αἰεὶ·
Τῷ σύγε μὴ χειρῶν ἔργα προλίπησθα τεάων.

Ψ Α Λ. ΡΛΘ'.

1 **Η**ρεύησας, Ἄναξ, με, καὶ ἔγνωσ σὸν κατὰ θυμόν.

P S A L. CXXXVIII.

1 **P**ECTORE te grato Dominumque Deumque fatebor
Coram superbis regibus,
Et tua facta canam.

2 Ad tua templa oculis, animo ad tua numina spectans,
Nomen celebrabo tuum,
Perpetuamque fidem :

3 Qui donis promissa novis cumulata rependis ;
Audis vocantem, robora
Das animo trepido.

4 Te, quâcunque patet tellus circumflua ponto,
Reges fatebuntur Deum,
Quum sine labe fidem

Audierint:

5 ritusque tuos super æthera cantu
Ferent, tuæque gloriæ
Ad jubar attoniti.

6 Nam liquidi quanquam trans ignea moenia mundi
Beatus in te permanes :
Attamen haud humiles

7 Despicias ; elatosque premis. Discrimina mille
Passim mihi circumstrepant,
Te duce tutus ero.

Tu validâ obssistes dextrâ furialibus ausis
Qui me lacessunt hostium :

8 Incolumique dabis
Quod superest, siquid superest : bonitate perenni,
Quo cœperas gradu, tuæ
Facta tuere manûs.

P S A L. CXXXIX.

1 **M**Omenta vitæ nulla te latent meæ,
Rector benigne cœlitum.

- 2 Αἰεὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ σὺ παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 Κινύμενος· νοέεις δ' ἐμ' ἢ ἔνδ' ἢ ἔνθα κινύται·
 Καὶ σὺ καθεζόμενον, καὶ ἀνιστάμενόν με δοκεύεις·
 Εὖ καὶ τηλόθεν οἶδας ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ.
- 3 Καί μ' αἰεὶ περὶ τ' ἀμφί τ' ἔων, σύ μοι ἄλχι παρέσθης,
 Εἴτ' ἂν ὁδὸν βαίνω, εἴτ' ἐν λέκτρῳ κατάκειμαι·
 Σοὶ καὶ ἀρίγνωτοι πᾶσαι μευ ἔασι κέλευθοι.
- 4 Οὐ τι ἐπὶ γλώσση μοι ἔπος, τόπερ οὐ σάφα οἶσθα,
 Ἀθάνατ', ἄρρητον, πρὶν καὶ φύγεν ἔρκος ὀδόντων.
- 5 Πάντη μ' ἰσχανόων ὅπιθεν καὶ πρόσθεν ἔελσας·
 Ἐν τ' ἔβαλές μοι χεῖρ', ἵνα μήποτε σε προφύγοιμι.
- 6 Ἦδε μοι ἰδρεῖή λήην περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο,
 Τὴν δ' οὐ πως δύναμαι σάφα ἰδμεναι οὔτε νοῆσαι,
 Οὐνεκά τε κρείσσω καὶ ὑπερτέρῃ ἐστὶν ἐμεῖο.
- 7 Ὅππῃ ἐγὼ ἀπὸ σείῳ, τεοῦ τε πνεύματος εἰμι·
 Ἦ πόσε κεν φεύγοιμι τεῆς ἀπο νόσφιν ὀπωπῆς;
- 8 Εἰ μὲν γὰρ τ' ἀναβαίνω ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ὑπερθεν,
 Ἦ ῥα σὺ κεῖθι πέλεις· εἰ δ' εἴν αἶδαο δόμοισι
 Νέρθεν ἔων λέχος ἐντύνω, σὺ καὶ ἔνθα πάρεσσι.
- 9 Εἰ δ' ἡοῦς πτερύγεσσιν ἀερεθεὶς ἠριγενείης
 (Ἦ τε πρῶτ' μάλ' ὀρρυμένη μάλα ῥίμφα ποτᾶται
 Αἰθέρα καμμέσσην, διὰ τ' ἔσχατα πείρατα γαίης)
 Αὐτίκ' ἴω, καὶ ἐπ' ἔσχατιν ἁλὸς οἰκία ναίω.
- 10 Οὐδέ κεν ὥς σε λάθοιμι, τεῇ δέ με κεῖθι τ' εἶοντα
 Χεῖρ ἂν ἄγοι φθάνουσα, κιχάνοι δεξιτερή τε.
- 11 Εἰ δέ ποθ' ὥδ' ἔρέω, Ἦ με σκότος ἀμφικαλύψει·
 Ἄλλ' οὔν ἀμφί τέ μοι φάος ἔσται νυκτὸς ἀμολγῶ.
- 12 Οὐκ ἂν τις σε λάθοι κεκαλυμμένος ἥρι πολλῇ,
 Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν σὺν γε διαδράκοι ὄμμα φαεινόν·
 Σοὶ δέ τε νύξ ἐρεβεννὴ ὁμῶς μέσῳ ἡματι λάμπει,
 Ἰσά τοι ἀμφω ἔασ', ἡμὲν ζόφος ἡδὲ καὶ αὐγή.
- 13 Νεφροὺς γὰρ μευ, ἐμοῦ τε μυχότατα μήδεα θυμοῦ,
 Οἶσθα σὺ, κέκλησαι τε· πάλαι δ' ἐν γαστέρι μητρὸς

PSALMUS CXXXIX. 479

- 2 Seu sedeo, five surgo, seu quid cogito;
Tu cuncta præsens adspicis.
- 3 Lux five curam, seu quietem nox tulit;
Curam & quietem temperas.
- 4 Nec te minutæ vocalæ fugit sonus,
Quam lingua temere fuderit.
- 5 Et os & humeros, totiusque corporis
Sic arte mirâ fabricam
- 6 Finxisti; acumen nullum ut humani ingenî
Ratiove possit assequi.
- 7 Quonam ergo vultum fugero tuum? quibus
Clausus latebris occular?
- 8 Petamne coelum? præstò es hîc, ad inferos
Demergar? illinc non abes.
- 9 Aurora curru me volucris ut deferat
Ad occidentis limitem;
- 10 Hîc deprehendes me, nec hîc tutus tuæ
Vitabo fulmen dexteræ.
- 11 Incauta mens si fortè secum cogitet,
Nox me tenebris occulet;
Obscura tenebris nostra nox luce est tibi
Meridianâ clarior:
- 12 Tibi nec tenebræ sunt tenebræ, nec tuæ
Nox ulla providentiæ est.
- 13 Arcana mentis tu tenes, qui pectoris
Arcana fabricatus es;
- Qui

Λάθρη τε ξυνέπηξας ἐμὲ, χροῖ τ' ἀμφοκάλυψας.

- 14 Τούνεκά σ' αἰνήσω, σόν τε κλέος ἐσθλὸν αἰείσω,
 Οὔνεκά τ' ἐκπάγλως οὕτω μέγα θαῦμα τέτυγμαί·
 Ὡς τεὰ μέρμερα ἔργ', ἃ, τε θαυμάσωσιν ἅπαντες·
 Εὖ δέ τ' ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
- 15 Καὶ σύ γ' ἐμὸν δέμας οἶσθα, καὶ ὅστέα πάντα νόησας,
 Οὐδέ τι τῶν ἔλαθεν σ', ὅτε κρύβδα τέτυγμένος ἦα·
 Ὅφρα σὺ δαιδάλλων μ' ἤσκησας, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Τέχνη θεσπεσίῃ, εὖ εἰδὼς τεκίονυνάων,
 Νειόθι, κρυπταδίοις ὥσπερ ἐνὶ κεύθεσι γαίης.
- 16 Ὅφρ' ἔτι γ' ἐμερυον ἦα, σύ μ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπωπας
 Ἡμιτέλεστον ἔοντα φίλης ἐνὶ γαστέρι μητρός·
 Γεγράφαται δέ τε πάντα μευ ἄψα σῇ ἐνὶ βίβλῳ,
 Εἴ περ καὶ μετόπισθε πρό μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλο,
 Ἐξείης που ἔμελλε μετ' ἡματα πολλὰ τετύχθαι,
 Σοὶ δ' ἄμ' ἀρίζηλ ἔσχε, πρὶν ἢ τι τῶνδε γενέσθαι.
- 17 Οἶά μοι, ὥς τ' ἐρίτιμα, Θεός, σὰ νοήματ' ἔασι·
 Τῶν δ' ὥς θεσπέσιος καὶ ἀπείριτός ἐστιν ἀριθμός.
- 18 Λίην γὰρ ψαμάθοισιν εἰκότα, ἢ ἔτι πλείω
 Φαίνεται ἔμεν, πεμπάζεσθαι ὅτε θυμὸς ἀνώγει·
 Ὅφρα με ὕπνος ἀνῆκεν, ἐγὼ ἔτι σοίγε μέτειμι,
 Καὶ ἐγρηγορέων σέ τ' οἶομαι ἠδὲ σὰ ἔργα.
- 19 Ἡ σὺ κατακλᾶμεναι ἐθέλεις, Θεός, ἄνδρας ἀλιτρούς·
 Χάζεσθ' οὖν ἀπ' ἐμεῖο μαιφόνους, αἱματόεντες.
- 20 Σχέτλια γὰρ κατὰ σείο ἀτάσθαλα πολλά τ' εἶπουν·
 Μαψιδίως κατὰ σείο τ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἄερθεν.
- 21 Ἡ οὐ μοι ἀπέχθονται, τοῖσιν σύ τ' ἀπέχθεται αὐτός,
 Ἀθάνατ' ; οὐκ ἄρα τοῖς κῆρ ἀχθομαι, ἠδὲ νεμεσσω,
 Οἷ σοι ἐναντίβιον κακά τε φρονέοντες ὄρουσαν ;
- 22 Ἀλλὰ γ' ἀπέχθονται ἄμοτόν μοι κῆρόθι μᾶλλον·
 Ἐχθροὶ καὶ μοι κείνοι ὁμῶς αἶδαο πύλῃσι,
 Δυσμενέων τε μοι εἰσὶν ἐν αἴσῃ θυμοραϊστέων.

PSALMUS CXXXIX. 481

Qui me parentis ventre conditum, cutis
Tenello amictu involveras.

14 Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertiæ :

Stupenda cujus opera nec nostra assequi,
Sed nec negare mens potest.

15 Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, ut tuam scientiam

Fugiat ; nec ulla claustra pectoris latent
Te conditorem pectoris.

16 Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisque massæ semina,

Ceu scripta haberes, corporisque lineas,
Motum statumque noveras :

Et membra nondum quum forent, quid adderent
Dies sciebas singuli.

17 Hæc mente tacitâ cogitanti mihi, stupor
Torporque sensus alligat :

Animus labascit, quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.

18 Citiùs inibo numerum, arenæ in littore
Quot volvat æstus corpora :

Quamvis ocellis pervigil nunquam meis
Dulcem soporem indulsero.

19 O quando perdes impios, rerum Parens?
O quando sanguinarios

20 A me repelles, qui scelesti nomini
Et numini illudunt tuo?

21 Te quisquis odit, non ego odi? non tuos
Hostes habebam pro hostibus?

22 Odi profecto : nec tuis ex hostibus
Amicus est quisquam mihi.

23 Εἶδ' ἄγ' ἐρεύνησόν με, Θεός, Φρεσίν, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,
Γνωτὴ σοι κραδίη μου ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
Πειρῶ ἐμεῖ, εὖ ἴσθι τ' ἐμοῦ μελεδήματα θυμοῦ.

24 Εἰσιδέ με, Φράζευ τε, καὶ ὀφθαλμοῖσι δόκευ,
Εἴ τινά που λυγρὴν θυμαλγέα τ' εἶμι κέλευθον,
Ἐσθλὴν δ', αἶεν εὖσαν, ἐμοὶ ὁδὸν ἡγεμόνευε.

Ψ Α Λ. ΡΜ'.

1 **Α** Θάνατε, πρόφρων ρῦσαι με ἀπ' ἀνδρὸς ἀλείτew,
Ἐκ τε βίης με σώσων ἀτάσθαλον ὕβριν ἐχούλων.

2 Ὡν κραδίη κακὰ μῆδετ' ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ φυτεύει·
Οἱ ἐπεὶ οὖν ξυνιόντες ἀολλέες ἡγερέθονται,

Ἐνθα πανῶμαρ ἐγχείρουσιν πολέμους τε μάχας τε.

3 Γλώσσας μὲν τ', ὀλοοὺς τ', ὅφρις ὥς, θήγουσιν ὀδόντας·
Χεῖλεσι δ' ἀσπίδας ἰὸς ὑπὸ σφετέρουσι ἐτύχθη.

4 Ἀθάνατ', ἀνδρὸς ἀλείτew ἐμοὶ ἀπὸ χεῖρας ἄμυνε·
Ῥῦσαί μ' ἐκ τε βίης ὑβριστῶν ἠδὲ σώσων·
Οἱ μοι ἔφωτο πῶδας τ' ἐλάσαι, βλάβῃαι τε κελεύθου,
Καὶ βαίνοντά μ' ἀποσφῆλαι μεμῆκασιν ὁδοῖς,

5 Λάθρη ἐμοιγε βράχαις θῆκαν, ῥῶπας τε λύγους τε,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι καὶ ἀγνήνορα θυμὸν ἔχοντες·
Ἄν' δ' ὁδὸν ἤπερ ἴω πείσασαν λίαι ποσσὶν ἐμοῖσι,
Στῆσάν τε σκόλοπας παγίδας τε μοι, ὥς κεν ἀλώω.

6 Εἶπον Ἀνακλῖ, Σύ μοι Θεός ἔσσι κλῦθι δὲ φωνῆς
Εὐχομένοιο, Ἀναξ, καὶ ἐμῶν ἐπώνουε λιτάων.

7 Ὃς τε Θεός μοι, Ἀναξ τε, φῶς τε καὶ ἀσπετον ἔρκος·
Ῥύσκει μὲν σύγε μοι, κόρυς ὥς, κάρη ἀμφικαλύψας,
Ἡματι τῷ ὅτε περ τε μάχην εἰσέλυθον ἀνδρῶν.

8 Μήποτε δυσσεβέουσιν, Ἀναξ, κρήνην ἐέλδωρ,
Μηδ' ἀρετᾶν σφιν ἔασον, ὅ, τι φρεσὶ μηχανόωνταί,
Μή που ὥς πολὺ μᾶλλον ἀγνήνορα θυμὸν ἔχωσιν.

- 23 Revolve mentis intimos sinus Deus,
Latebrasque nostri pectoris :
- 24 Nisi hic amorem videris tui, nisi
Animum obsequi nunquam pigrum ;
Si par scelestis scelere sum ; vitæ parem
Da cum scelestis exitum.

P S A L. CXL.

- 1 **Æ**Terne rerum Conditor, à malæ
Linguae veneno me bonus affere ;
Meamque perjuri tuere
Hostis ab insidiis salutem :
- 2 Qui fraude tectâ bella nefaria
Ciet :
- 3 nec atris mitior anguibus
Vibratque linguam virulentam, &
Ore vomit rabido venenum.
- 4 Averte fraudem, & me violentiæ
Hostis scelesti subtrahe ; qui mea
Vestigia observat,
- 5 scrobefque
Objiciens, laqueosque tendens.
- 6 At tu, salutis præsidium mea,
Audi precantem :
- 7 tu Dominus mihi
Deusque ; tu me liberasti
Incolumentem crepero è duello.
- 8 Idem impiorum nunc bonus irrita
Fac vota : sævam frange superbiam :

- 9 Οἱ με περιστιχώνται, ἀποκλείναι μεμαῶτες,
 Τῶνδ' ὕβρις τε βίη τε ἐπ' αὐτῶν κράατα πίπτει·
 Σφῇ δ' ἄτη αὐτοῖσιν ἐπίσπαστον κακὸν εἴη,
 Καὶ τρυγῶεν, ὃ, τι σφοῖσιν χεῖλεσσι φύτευσαν,
 Σφῆσι κακοῖ' ῥαφίης κεκαλυμμένοι, οἳ' ἀγόρευσαν.
- 10 Τοῖσι κυλινδόμενοι πυρὸς ἀνδρακες αἰδομένοιο
 Ἐυσχιμφθεῖεν· ὁ δέ σφεας ῥίπτει, τοὶ δὲ πείσοιεν
 Ἐν πυρὶ, ἔς τε βέρεθρον, ὃθεν πάλιν οὐκ ἀναβαῖεν.
- 11 Λαβραγόρης, ὅς τε γλώσση κρύβδ' ἀνέρα δάκνει,
 Μήποτε δηναῖος, μηδ' ἔμπεδον οἰκία ναῖοι,
 Ωκύμορος δὲ μάλ' εἴη ἐπὶ χθονὶ, οἳ' ἀγορεύει·
 Καὶ κακὸν ἐξόπιθεν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα διώκοι,
 Εἰσόκ' ἀνιχνεύον τε κίχῃ, ὃ δὲ πώτμον ἐπίσπῃ.
- 12 Οἷδ' ὅτ' Ἀναξ νεῖκος κρινέει κεχρημένου ἀνδρός,
 Παρστάς δ' ἐνὶ δίκησι πενιχροῖς ἔσσετ' ἄρωγός.
- 13 Ἡ θὴν οὐνομά σευ κλείουσιν Φῦλα δικαίων·
 Ἄνδρες θ', οἷς νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὗτ' ἀλιτήμων,
 Σοὶ πάρα τ' οἰκήσασσι, τεῆς προπάροιθέ τ' ὀπωπῆς.

Ψ Α Λ. ΡΜΑ'.

- 1 **Π**ρὸς σέ, Ἀναξ, ἐβόησα, σὺ δευρὸ μοι ὄκα παρείης,
 Κέκλυθί μευ φωνῆς, ὅτε τοι ἰκέτης ἐβόησα.
- 2 Εὐχὴ μευ σέθεν ἄντ' ἰθὺς κίοι ἴσα θυγατρὶ,
 Τῆς ὁδμῇ ἡδεῖα διαμπερές αἰθέρ' ἰκάνει·
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν, σοὶ θ' ὑψόσε χεῖρας ὀρεγνύς,
 Εἴην, ὥς ὅτε τις ποτὶ ἔσπερα ἱερὰ ῥέζει,
 Δεῖλῃ τε προτὶ σοίγε φέρει κεχαρισμένα δῶρα.
- 3 Μάστακί μευ φυλακὴν θέο, Ἀθάνατ', ἔμπεδον αἰεὶ·
 Καὶ χειλέων μοι ἔρυσσιν πύλας, ἔχε δ' ἔρκος ὀδόντων.
- 4 Μὴ κακῶ ἑχρίμψαις κραδίην μευ, αἵσυλα ῥέζειν,
 Τοῖσι μέθ', οἷς ὕβρις τε φίλη καὶ σχέτλια ἔργα·
 Μηδέ τι μοι θαλέων σφετέρων ποτὲ ἔδμεναι εἴη.

9 Viriſque linguæ peſtilentis
In domini exitium refunde.

10 Dejecta coelo flammea perfidos
Procella fundat præcipiti fugâ;
Cæcoſque propellat profundas
Perpetui in barathri tenebras,

11 Linguæ loquacis perfida vanitas
Nunquam quieto deget in otio:
Sed impiè dignum patris
Exitium domino parabit.

12 At impiorum à vi Dominus ſuos
Et fraude vindex aſſeret:

13 ut pii
Numen Dei præſens potensque
Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI.

1 **A**Urem vocanti da Parens properè, meas
Audi preces ſalutiſer.

2 Quum verba fundo triftis, & puras manus
Attollo; ſic preces meas
Manuſque puras reſpice, ac ſi thureo
Odre manè te colam:
Ac ſi colam te victimâ & libamine
Sero rubente veſpere.

3 Fræno coërce linguam: ad oris januam
Fac excubet cuſtodia.

4 Fac mens ſequatur recta, fac in lubricam
Ne flectat erroris viam:
Fac ne ſceleſto gaudeat cœtu, neque
Menſâ fruatur impiâ.

- 5 Πλήξαι περ με δίκαιος ἀνὴρ, κεχαρισμένος ἔσται,
 Καί κεν ἐμοὶ ἐπίηται Φέροι πλῆγῇσιν ἑῷσι·
 Καί μοι ἐπιπλήξαι, τὸ δὲ ὡς ἐρίτιμον ἔλαιον
 Ἦκα κατειβόμενον, κεφαλὴν κέ μοι οὐ κατεάξῃ·
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἔτι εὖξομ' ἐνὶ σφετέροισι κακοῖσιν.
- 6 Ἴφθιμοι δ' ἄρα τῶνδε δικασπόλοι, ἠδὲ μέδοντες,
 Λειπόμενοι ὅτε μίμνου ἐπιρφέας κατὰ πέτρας,
 Μῦθόν μευ μαλακόν τ', ὅπα καὶ μελίγηρυν ἀκούσαν,
 Γνώσαν θ', ὡς γλυκερή μοι ἀπὸ γλώσσης ρέεν αὐδή.
- 7 Ὡς ὅτε τις τ' ἐπὶ γῇ τάμεν ὄλκα βαθεῖαν ἀρότρῳ,
 Ἦ ξύλα δανὰ κέασσε, καὶ ἔσχισεν ὀξεί χαλκῷ,
 Πολλὰ, τὰ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἄλις κεκασμένα κεῖται·
 Ὡς κεῖτ' ὅστέα τ' αἰμὰ κερασθέντ' ἄλλυδις ἄλλη,
 Ἄν στόμα τε γναθμούς τε βερέθρου σμερδαλέοιο.
- 8 Ἀλλὰ, Θεός, σοὶ ἔγωγε, σοί, Ἀθάνατ', ὄμματ' αἶψα,
 Σοὶ δέ τ' ἐγὼ πῶσυνος· μὴ ψυχὴν μευ παρὰβάλλευ.
- 9 Ἀλλὰ σάω με, ἵνα προφύγω βρόχον, ὃν μοι ἔθηκαν,
 Μηδὲ μέ που μάρψῃ κακοεργῶν δίκλινά Φωτῶν.
- 10 Αὐτοὶ δὲ σφετέροισιν ἐνιπλήξωσι λίνοισιν
 Ἄνδρες ἀλιτροί· ἐγὼ δ' ἄμυδις τάγε ρεῖ ὑπαλύξω.

Ψ Α Λ. ΡΜΒ'.

- 1 **Π**ρὸς τὸν Ἀνακλᾶ βόησ' ὀπί μευ, ἱκέτης τέ οἱ ἦα·
 Ἑλλισάμην ὀπί μευ ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.
- 2 Παρ' δ' οἱ μῦθον ἔχενά, ἔπος τ' ὀλοφροδὸν εἶπεν·
 Ἄτην τε στυγερὴν καὶ οἷζύν μευ κατέλεξα.
- 3 Ὅππότε ἀμύχανος ἦα, Φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Δὴ τότε σὺ Φρεσὶ σῆσιν ἐμὴν εὖ οἶσθα κέλευθον·
 Εἶν' ὁδῶ, ἥπερ ἴω, κρύεδα βρόχον ἄνδρες ἔθηκαν.

5 Me malo justus increpet, me verberet,
Quam palpet impius, comam
Quam rore nardi spargat.

6 Impii, precor,

Et impiorum præsides,
De rupis altæ quum ruent specula, sui
Supplicia sceleris ut luant;
Tum subeat animum conscium, salubriter
Quod me monentem spreverint.

7 Sic mortis horror ossium compagines
Mihi laxat, ut cæsa jacent
Fagi per arva fissa cuneis fragmina.

8 Tu sancte Rector cœlitum,
Spes una nobis es salutis; unicum
Agnoscamus te vindicem.

9 Vitam tuere ab impiorum cassibus,
A fraude quam struunt mihi.

10 Compos salutis impios fac in sua
Cernam ruentes retia.

PSAL. CXLII.

1 **I**Nvoco supplex Dominum, manusque
Tendo ad sidera supplices.

2 Mentis hujc pando lacrymas: querelis
Imploro miseris opem.

3 Pectus afflictum dolor obruebat;
Quamvis, Rex bone cœlitum,
Puriter vitæ mihi tu peractæ
Esset arbiter optimus:

Quum domo gressum tamen efferebam,
Tendebant mihi retia.

- 4 Παπταίνων ἐνόησ' ἐπὶ δεξιά, εἴ τι ν' ἴδοιμαι,
Μὰ ψ, ἐπεὶ οὐ τις ἔην, γινῶναι ὅς μ' ἤθελεν αὐτὴν.
Φυκιά μοι ὤλετο πάντα, κακῶν δ' οὐκ ἦν ἀλευρή.
Οὐ τις ἐμῆς ψυχῆς ὄθετο φρεσίν, οὐτ' ἀλέγιζε.
- 5 Πρὸς σέ, Ἄναξ, ἐξόησα λέγων, Σὺ μρι ἔρμα καὶ ἐλπίς,
Καὶ ἀλή, καὶ μοῖρα πέλεις ἐνὶ γῇ ζώντων.

- 6 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκ', ὀλοφυρομένοιο τ' ἀκουσον,
Λίην γὰρ δέδμημαι οἷζυί καὶ κακότητι.
Ἐκ δὲ βίης με σάω, ρῦσαί τ' ἐξ ὕβριος ἀνδρῶν,
Οἱ με διώκουσιν, καὶ γάρ μευ κρείσσονές εἰσιν.
- 7 Ἐκ φυλακῆς ἀγαγε ψυχὴν μευ, ἥ περ ἔρακτο,
Λευγαλῆς, ἵνα σὸν κλέος οὐρανόμηκες αἰίσω,
Σόν τ' ὄνομι αἰνήσω· ἥ κ' ἀνέρες ἐνθα δίκαιοι
Ἀμφί μοι ἠγερεθοῖαθ' ὁμοῦ ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
Ὅττι σύ μ' ἐσθλα ἔοργας, ἐνὶ φρεσὶν ἥπια εἰδώς.

Ψ Α Λ. ΙΡΜΓ.

- 1 **Κ** Λῦσί μευ εὐχομένοιο, Ἄναξ, καὶ ἀκουε λιτάων·
Σύνθε' ἀληθείης τε καὶ εὐδικίης ἐνεκεν σῆς,

- 2 Μή μοι ἐριδμαίνης θεράποντι σῶ ἐνὶ δίκησι·
Σεῖο γὰρ ἀντίον οὐ τις ἐνὶ ζωῆσιν ἀμύμων,
Οὐδέ τ' ἀναίτιος ἔσται, ὅταν σύ γε νείκεα κρίνης.
- 3 Καὶ γὰρ ἐμὴν ψυχὴν ἐδίωξεν ἀνάρσιος ἀνὴρ,
Νηλεὺς ἦτορ ἔχων, βίον τε καὶ βάλ' ἔραζε.
Καί μ' ὑπέπερθε καθεῖσεν, ἐνὶ ζόφῳ ἠεροεντι.
Ναιέμεν, ἴσα νέκυσι πάλαι περ ἀποφθιμένοισι.
- 4 Τοῦνεκ' ἀμνηχανίη μοι ὀρώρεται ἐνδοθὶ θυμός·
Καί μοι ἐνὶ στήθεσσι κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
- 5 Ἦματα, τὰ πρὶν ἔτυχεν, οἶομαι, οὐδέ με λήθη
Τῶνδ' αἰρεῖ· ἀμυδὶς δὲ παρρηχομένων γενεάων
Μνησάμενος, σά τε πάντα μετὰ φρεσὶ βάλλομαι ἔργα,
Ὀρμαίνω

- 4 Nec mihi notus, nec amicus usquam,
Quoquò lumina verteram:
Exitus nusquam, fuga nulla, nemo
Qui me sospite plauderet.
- 5 Ergo te, rerum Pater, invocavi,
Unum præsidium in malis:
Tu meæ vires, mea spes, opesque,
Dum sedes hominum colo.
- 6 Da meis aurem facilem querelis
Fracti cladibus ultimis:
Assere à sævi manibus tyranni,
Qui me fortior opprimit.
- 7 Carceris vitam rape de tenebris,
Ut te laudibus efferam:
Teque conventus celebret piorum,
Promptum ferre piis opem.

PSAL. CXLIH.

- 1 **A** Udi vocantem rebus in asperis,
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum Creator: quæque soles fide
Et æquitate ex hostibus eripe.
- 2 Juris severi ne trutinâ meam
Expende vitam: nemo hominum innocens
Sic est, tribunal possit ut ad tuum
Se profiteri crimine liberum.
- 3 En hostis atrox imminet, & premit
Stratum: tenebris tristibus abditus,
Et lucis exfors dego, velut specu
Quos in sepulchri Mors fera condidit.
- 4 Mens penè curis obruta
- 5 **A** volvere
Priora cœpit tempora, quum patres,
Spes quos fovebat præsidii tui,

De

- Ὀρμαίνω τ' ἐνὶ θυμῷ, ἃ χερσὶ τεῇσιν ἔρεξας.
 6 Σοὶ ἱκέτης μὲν ἔγωγε, σοὶ ὑψόσσε χεῖρας ὄρεξα.
 Ψυχὴ μὲν ποθέει σε διακατερὲς, ὥς ὅτε γαῖα
 Δίψῃ καρχαλέῃ χάνεν ὑετῷ ὅπῃ ῥέοντι.
 7 Κλυθί μευ, Ἀθάνατ', ὅκα, κακῶς κεκαφῆότα θυμόν.
 Μὴ ποτέ μευ ἀπονόσφι τὴν τρέφειας ὀπωπὴν,
 Μὴ καὶ ὁμοῖος ἔω τοῖς εἰς αἶδα μολοῦσι.
 8 Μειλιχίην ἄρ' ἔμοιγε πιφαύσκεις σὺν ἑλέον τε
 Πρωτὶ μάλ', οὐνεκα σοῖγε πεποιθεῖα καὶ με δίδασκε
 Τὴν ὁδόν, ἣν μ' ἵεναι χρεῖ, ἐπεὶ σοὶ θυμὸν αἰείρω.
 9 Δυσμενέων μ' ἐκ χειρὸς, Ἀναξ, σάω' ἐς σὲ γὰρ αἶε
 Τειρόμενος φεύγω, σὺ δέ μοι δῆϊον ἀλεωρή.
 10 Προφρονέως με δίδαξον ἐφημοσύνησι τεῇσι
 Πείθεσθαι, ἔρδειν δ' ὅ, τι τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ὅττι σύ μοι θεὸς ἔσσι, τερπὶ δ' ἐγὼ εὐχομαι εἶναι.
 Πνεῦμα δέ σευ ἀγαθόν με ἀγμέοι ἀμπέδον ἰθύ.
 11 Ζώγρει μ' οὐνόματος τεοῦ εἴπαι, ἥδ' ἐβίωσαι,
 Ἀθάνατ'· εὐδικίης τε τῆς ἐνεκὲν με σώωσαι,
 Ῥῦσαί τε ψυχὴν μευ οἷζυός· ἐξ ἀλεγεινῆς.
 12 Μειλιχίῃ δέ τεῃ (μάλα γὰρ σύ μοι ἱλαὸς ἔσσι)
 Δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν αἰεκέα πτόμον ἑφείης,
 Καὶ πάντας μοι θυμὸν ἀπορραῖσαι μεμαῶτας
 Πρόχῃ κακῶς ὀλέσαις· θεράπων γὰρ ἔγωγέ τοι εἰμι.

Ψ Α Λ. ΡΜΔ'.

- 1 **Α**ἱνετὸς εἴη Ἀναξ, ὅς μοι κράτος ἱερὸν, ὅς τε
 Χεῖρας ἑμὰς ἐδίδαξεν αὐτὴν τε, πόλεμόν τε,
 Ὅς τ' ἔμαθον βουλῇσι μετρήμεναι ἐν δατ' λογρῇ
 Δάκτυλοι, ἥδ' ἐμάχης εὖ εἰδότες εἶδ' ὀπίσσω.
 2 Ὅς μοι ἐνπείη ἑλεός τ', ἐμὸν ἔρμα καὶ εἴλαρ,

PSALMUS CXLIV. 491

De fauce lethi sæpe revelleres.

6 Hac recreatus rursus imagine,
Imploro supplex auxilium tuum :
Intenta mens te respicit, arida
Tellus ut imbres sub cane tortido.

7 Non lentus audi, nam mihi spiritus
Vix fessa pulsat pectora : si tui
Avertis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.

8 Spe mens labores auxilii tui
Fert ; spectat unum te, Pater optime :
Audi precantem lenis, exitum
Jamjam obruturis pande periculis.

9 Ab hoste sævo protege me, mea
Custos salutis : prava repellere
Mentem manumque, & recta capeßere
Doce, unicum te qui veneror Deum.

10 Arcana fac vis Numinis ut tui
Per plana gressum dirigat, ut tua
Mandata secter : neu male credulum
Error malorum vertat in orbitam.

11 Ut nulla Numen non celebret tuum
Et æquitatem natio, recrea
Me destitutum præsidio ; & malis
Hostis scelesti libera ab artibus.

12 Favoris Nimbâ me solitâ tege ;
Et qui me acerbis usque doloribus
Affligit, hostem perde nefarium ;
Servumque serva perpetuo tuum.

PSALM. CXLIV.

1 **Q**UO te, Rex hominum, carmine prosequar
Qui firmas animum robore, qui manum
Et bellare doces, & dubii regis
Per discrimina prælii.

2 Quòd vivo & valeo, tutus & hostium

Πύργος ἐμὸς καὶ ἀρωγός, ἐμὸν σάκος, ὃ τε πέποιθα.
Λαοὺς ὃς τ' ἐδάμασσεν ἐμοῖν ὑπένερθε ποδοῖν.

3 Ἄνθρωπος τί γάρ ἐστιν, Ἄναξ, ἵνα μιν τ' ἀνὰ θυμῷ
Γινώμεναι ὥς ἐθέλῃσθαι; τί καὶ πᾶσις ἀνθρώποις,
Ὅφρ' οὕτως αὐτοῖο μετατρέπη, ἢ δ' ἀλεγύης;

4 Ἄνθρωπος ματὶ ἀλεγεινῇ πᾶμπαν ἔοικε.
Τοῦ δ' ὀλίγος τε βίος, σκιῇ ἵκελος, ἢ καὶ οὐνεῖρα
Ῥίμφα παροισομένη, κατὰ δ' εἴβεται οἱ βραχὺς αἶων.

5 Ἀθάνατε, κλῖνον τεὸν οὐρανὸν, ἥδ' ἐκείθε·
Μοῦνον δ' ἡλιβάτων ὀρέων καὶ δακτύλῳ ἀκρω
Ἀπ' Ἴεο, τῶν δέ τε καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νηήσεις.

6 Δεινὸν δ' ἀστράψαις, σκέδασιν τ' αὐτοῖσιν ἐνεῖης,
Τῶν δ' αἰπεινὰ κάρηνα βαλὼν ἀργῇ κεραυνῷ.
Οὐρανὸθεν δὲ τεὰ προῖεις ψολόεντα βέλεμνα,
Τοῖσιν ἄφαρ μέγα τάρβος, ἰδ' ἄσπετον ἐν κλόονι ὄραϊς.

7 Χεῖρα τανυσσον ὑπερδ', ἐμ' ἔρυσσαι τ', ἥδ' ἐσάωσω
Παλλῶν ἐξ ὑδάτων, ἣν ὑπὸ βρυχά μὴ με τιθεῖν,
Ξείνων ἐκ γενεῆς ὀλοόφρονος ἀλλοδαπῶν τε.
Ἄνδρῶν τῶνδ' ἐμὲ ρῦσαι ὑπ' ἐκ χειρός τε βίης τε.

8 Ὡν στόμα μαψιδίως κακὰ καὶ ἀνεμώλια βάζει,
Δεξιὴ αὖ ψεύδεται κεκασμένη ἥδ' ἐδόλοισι.

9 Σοίγε, Θεός, νεότευκτον ἐγὼ ἀναμέλψομαι ἀοιδῇ.
Ναβλίῳ εὐκελάδῳ, δεκαχόρδῳ τ' αἶνον αἰίσω.

10 Ὅς τε φῶς βασιλεύει διδοῖς ἢ δ' ἐξανέλυσας
Ἄορος οὐλομένοιο τεὸν θεράποντα Δαδίσην.

11 Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν μοι ἀρωγός, ἔρυσσαι μ' ἥδ' ἐσάωσον,
Ξείνων ἐκ γενεῆς ὀλοόφρονος ἀλλοδαπῶν τε.

Ἄνδρῶν τῶνδ' ἐμὲ ρῦσαι ὑπ' ἐκ χειρός τε βίης τε,
Ὡν στόμα μαψιδίως κακὰ καὶ ἀνεμώλια βάζει,
Δεξιὴ αὖ ψεύδεται κεκασμένη ἥδ' ἐδόλοισιν.

12 Τίεες ἡμέτεροι, φυτὰ ὥς ἐν γυνῇ ἀλώης,

A fraude, eximiâ fulgeo gloriâ:

Quòd latè validis impero gentibus,

Totum muneris id tui est.

3 O rerum Genitor, quantulus est homo,

Hac quem prosequeris munificentia,

Et curas patriâ sollicitudine!

4 Figmentum fragilis luti,

Quo nec bulla levis vanior est, neque

Quæ mentes agitant somnia turbidas,

Nec ferum fugiens umbra crepusculum,

Nec fumi volucris vapor.

5 Cœli pande fores, Rex bone cœlitum,

Ac de sidereis labere sedibus:

Montes nube operi:

6 per liquidi aëris

Campos fulgura trajice:

Turbatos trepidâ sparge fugâ impios,

Et sparfos jaculis perde sequacibus:

7 Porrectâque manu me, Pater optime,

Sævis eripe fluctibus.

Hostis pelle malam vim bonus impii:

8 Linguæ vaniloquæ reprime toxica:

Affuetæque dolis pestiferis manûs

Vires contere viribus.

9 Ut te nostra novo carmine barbitos

Dicat:

10 subsidio qui recreas tuo

Reges; qui gravibus sæpe periculis

Vitam Davidis eripis.

11 Hostis pelle malam vim procul impii:

Linguæ vaniloquæ reprime toxica:

Affuetæque dolis pestiferis manûs

Vires contere viribus.

12 Natorum soboles crescat, ut ubere

Surgit

- Ἡβώνοντες, ἕκαστος ἀνέδραμει ἔρπει ἴσος·
 Θυγατέρες στήλαι ὥς τοίχων ἐν συνοχμῷ,
 Ἀμφότερον, κόσμος τε καὶ ἀσπετον ἔρμα δόμοιο,
 Καλαί, εὖξεσται, υἱοῖο τε εἶδος ἔχουσαι.
 13 Ἀμμιν εὐκλίμεναι μέγα βεβρίθασιν ἀλωαί,
 Καρποῖς παντοίοισιν ἐπητανὸν γανώσσαι·
 Τίχλει δ' ἔμπεδα μῆλα, τὰ δ' ἐμβρυά τ' εἰς ὄϊεσσι
 Χίλια, καὶ δεκάχιλ', ἐν ἀγυίῃς ἡμετέρεσσι.
 14 Ζατρεφέες δὲ βόες, ζυγόν οἱ θ' ὑπο ρεῖα φέρωσιν,
 Αἰθῶνες, μεγάλοι· ἐπὶ δ' εἰρηὴν ἀλῆς ἐστίν,
 Οὐ δηῖων ποτὲ φλοῖσθος ἰωκὴ τ' εἰσλασάντων,
 Τῶνδ' οὐκ εἰσιθμῆ, οὐτ' ἐκθασίς ἐστι πολιτέων,
 Δμηθέντων πολέμῳ, οὐτ' εἰρερος, οὔτε βοπτύς,
 Οὐδὲ τις ἐστ' οἰμωγὴ ἐν ἡμετέρεσιν ἀγυίῃς.
 15 Ὀλβιος οὗτος ὁ λαός, ὃς ἤδ' γε μοῖρα πέληται·
 Ὀλβιος οὗτος ὁ λαός, ὃς Ἀθάνατος Θεὸς ἦσι.

Ψ Α Λ. ΡΜΕ.

- 1 **Κ**Υδαυνέω σε, Θεός μεν Ἀναξ, ὕμνοισιν αἰείρων·
 Καὶ τεὸν αἰνήσω κλυτὸν οὐνομα νωλεμῆς αἰεῖ.
 2 Ἡματα πάντα κε τοι εἰδὼ χάριν, ἠδὲ σ' αἰείσω·
 Καὶ τεὸν αἰνήσω κλυτὸν οὐνομα νωλεμῆς αἰεῖ.
 3 Ἀθάνατός τε μέγας, μέγα τ' αἰνετός· οὐδέ κέ τις μιν,
 Ὅσος ἢ ὡς μέγας ἦ, μάλα περ διζήμενος εὖροι.
 4 Ἐρχόμεναι γενεαί, πρὸ μὲν ἄλλη, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλη,
 Κλείουσιν τεὰ ἔργ', ἐρέουσ' ἄ, τε καρτέρᾳ ῥέξας.
 5 Σόν τε κλέος καὶ κῦδος ὑπείροχον ἀγλαΐην τε
 Θεσπεσίην λέξω, σά τε θαύματα θέσκελά τ' ἔργα.
 6 Σὸν κράτος ὀβριμοεργὸν ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν·
 Ἦτοι ἐγὼ μέγεθος καὶ κῦδος σευ καταλέξω.

Surgit filva solo laurea : virgines
Cultu sic niteant, ut laquearibus
Templorum tholus aureis.

- 13 Stipentur gravidis horrea frugibus :
Pleno cuncta penu Copia suggerat :
Fœcundi pecoris non capiant greges
Latis pascua saltibus.
- 14 Pingues plaustra boves & nitidi trahant :
Nec tristi resonent compita classico,
Nec fletu plateæ : nec furor hosticus
Clausis affremat oppidis.

- 15 Felicem populum, inter bona talia
Qui vitam in tacito transigit otio :
Felicem populum ter quater, omnium
Cui rerum pater est Deus.

P S A L CXLV.

- 1 **T**E regem Dominumque canam, dum lucida vellet
Lucidus astra polus,
Et unicum colam Deum,
- 2 Luce canam te, nocte canam te : nulla carebit
Laudibus hora tuis,
Rerum Creator & salus.
- 3 Magne Parens, nullo cui clausa potentia sine est,
- 4 Secula cuncta tuas
Laudes sonabunt : & patres
Longævi tua facta canent, seræque nepotum
Per seriem soboli
- 5 Prodent : nec ætas gloriam
Nesciet ulla tuam :
- 6 mirandaque facta decusque
Ille memor referet ;

- 7 Μειλιχίην μεγάλην σευ ἐρεύξονται στοματέσσιν,
Μνησάμενοί σευ ἐνπείης, ὅσα τ' ἐσθλὰ ἔργας·
Σὴν τε δικαιοσύνην λιγυρῇ κλείουσιν αἰοδῇ.
- 8 Ἦπιός ἐστιν Ἄναξ, καὶ μείλιχος ἢδ' ἀγανόφρων·
Δῦ δέ μιν ὁψὲ χόλος, μάλα δ' οἱ νόος ἔστ' ἐλεήμων.
- 9 Πανάγαθος καὶ πᾶσιν Ἄναξ· ἐφ' αἷ ἔργα δὲ πάντα
Αὐτοῦ μειλιχίη ἀγανοφροσύνη τε νόοιο.
- 10 Πάντα σὰ ἔργα, Ἄναξ, σ' αἰνήσει· ἠδὲ σ' ὁμαρτῇ
Σοὶ ὅσοι κλείουσι, θεοῦδ' αὖ θυμὸν ἔχοντες.
- 11 Κῦδος σὸν, καὶ σὴν ὑπάτην βασιληΐδδ' τιμῇ,
Ἦ, τε σὺ πάντων μὲν κρατέεις, πάντεσσι δ' ἀνάσσεις,
Λέξουσιν, δυνάμιν τε τὴν κλείουσι βίην τε.
- 12 Ὅφρ' εὖ γινώσκωσιν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ ἀνθρώπων,
Οἶα σὺ καρτερὰ ρέξας, οὐ σθένος οὐκ ἐπικλόν,
Ὡς σκήπτροιο τεοῖο θ' ὑπείροχον ἔπλετο κῦδος,
Ὡς εὐρυκρεῖών τε, καὶ ὡς βασιλεύτατός ἐσσι.
- 13 Ἦτοι σκήπτρον, Ἄναξ, σκήπτρον τεόν, ἀφθιτον αἰεὶ·
Σὴ δέ τε κοιρανίη διὰ πασάων γενεάων,
Μίμνει τ' ἤματα πάντα διαμπερὲς ἐστηκυῖα.
- 14 Πᾶσιν Ἄναξ πίπτουσιν ὑποσχωὺν χεῖρα κραταιήν
Ἐρμα πέλει· πάντας δ' ἤδη ἐριπόντας ἐγείρει.
- 15 Πάντων σ' ὀφθαλμοὶ ποτιδέμενοι εἰσορῶσι·
Τοῖσι δὲ σὺ τροφὸς εἷς, καὶ ἐν ᾧ εἶδαρ ὀπάζεις.
- 16 Χεῖρα τὴν ἀνέωξας· ἰδὲ ζωῖσιν ἰδωκας
Πᾶσιν δ', τ' ἄρκιον ἦ, οὐ τέ σφεας ἡμερος αἰρῇ.
- 17 Πάσης Ἀθανάτοιο ὁδοῖς δίκη αἰὲν ὀπηδεῖ,
Πάντεσσι δ' ἔργοισιν ἐοῖς ὅσῃ τε χάρις τε.
- 18 Ἀλχι μάλ' Ἀθάνατος πᾶσιν μιν λισσομένοισι,
Πᾶσιν ἀπὸ κραδίης ἐτεόν μιν λισσομένοισι.
- 19 Κρηῖναι κεν τοῖσί μιν ἀζομένοισιν ἐέλδωρ,

7 Hic magnitudinem canet.

8 Ille bonum feret & iustum, & placabilis iræ,
Et veniæ facilem, &
Largâ benignum dexterâ :

9 Totque inter decora, & laudum præconia nullo
Emoritura die,
Nil clarius clementiâ.

10 Ergo, Parens rerum, stellantis machina cœli
Cuncta suo gremio
Complexa prædicat tuum

11 Robur : & intacti scelerum contage nefandâ,
Te celebrant alacres,
Tuique vires imperi

12 Per populos latè vulgant: ne nescia sceptri
Terra sit ulla tui,
Et gloriæ & potentiæ.

13 Imperiûm sine fine tibi : nec legibus ævi
Subdita sceptrâ tenes,
Aut clausâ metis temporum.

14 Tu lapsos rursus attollis, firmasque labantes ;
Incolumesque foves
Vitæ beatæ commodis.

15 Te vulcrum pecudumque genus, te sæva ferarum
Secula respiciunt
Unum, suoque tempore

16 Accipiunt victum : tu dextram pandis, & omne
De locuplete penu
Animal benignè recreas.

17 Quicquid agis, iustèque & sanctè agis:

18 impiger aurem
Supplicibus facilem
Præbes :

19 opisque compotes
K k Dimittis

“Ο, τί φίλον σφι, διδούς, καὶ ὅτευ κεχρημένοι εἶεν·
Καὶ κε σφῆς τε βοῆς ἐπακούσαι, ἥδὲ σαῶσαι.

20 Πάντας Ἀναξ ἐφύλαξ’, οἱ μιν περὶ κῆρι Φιλεῦσι·

Πᾶσι δὲ δυσσεβέεσσιν αἰκέειά πώτμον ἐφήσει.

21 Αἶνον δ’ Ἀθανάτοιο ἀγὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύσω·
Πάντα δ’ ὅσα θνητὰ, θνητῆς δ’ ἔξεισι γενέθλης,
Οὐνομα τοῦδ’ ἱερὸν κλείοντων νώλεμὲς αἰεῖ.

Ψ Α Λ. ΡΜς.

1 **Α**ἰνέ’, ἐμὴ ψυχῇ, ἱερὸν μένος Ἀθανάτοιο.

2 Αἰνήσω τὸν Ἀνακλῆ διαμπερές, ἕως μοι αὐτῇ·

Ἐν στήθεσσι μένει, καὶ ὄρεά Φάος ἡελίοιο·

Ἔως ζωοῖσι μέτειμι, Θεοῦ ἐμοῦ αἶνον αἰίσω.

3 Μὴ πῖσυννοι ἀρχοῖσιν ἐπιχθονίοισι γένησθε·

Μή τ’ ἄλλω τεῶ, ὅς θνητῶν ἔξεσσι τοκῆων,

ᾧ, οὐκ ἄρκιόν ἐστι φόως ἔμεν, οὔτε τι ἄλλαρ.

4 Τῷδ’ ἐπεὶ οὖν ἄφαρ ἐπ’ ἱατ’ ἀπὸ στήθεσφιν αὐτμῇ,

Ὅς δέ τε θυμὸν αἴσθεν, ἀπὸ ψυχῆν τ’ ἐκάλυπτε,

Νεῖται ἐν ἐπὶ γῆν, ὅθεν ἤλυθεν ἡματι κεύρω·

Ἡ μάλα πάντ’ ἀπόλωλεν ἐοῦ μελεδήματα θυμοῦ.

5 Τρεῖς μάκαρ, ὧ Ἰακωβιαδῶν Θεός ἐστιν ἄρωγός·

Οὐ καὶ ἐπ’ Ἀθανάτῳ Θεῷ αὐτοῦ θυμὸς ἰώλπει.

6 Οὐρανὸν ὅσπερ ὑπερθεν, ἐνερθε δὲ γαῖαν ἔτευξεν,

Ἦδ’ ἄλλα πορφυρέην, ὅσα τ’ εἰν αὐτοῖσι πέλονται·

Ὅς ῥ’ ἐτέρῳ διὰ πάντα τελευτᾷ, ὅσπερ ὑπέστη,

Νώλεμὲς, αἰεὶ δ’ οἱ φίλ’ ἀληθέα μυθήσασθαι.

7 Ὅς τε βιαζομένοισι παρίσταται ἐνὶ δίκησιν,

Εὐδικίας ἀνέχων, θυμαλγέα δ’ ὕβριν ἀλάλκων·

Πεινάουσιν ἔδωκεν Ἀναξ μενοειχέ’ ἐδωδὴν·

Τῶν δ’, οἱ τ’ εἰς φυλακῆσιν ἐέρχατο, δέσματ’ ἔλυσεν.

Dimittis puro qui pectore cunque precantur :

Auxilioque piis

20 Præfens es, & periculis

Eruiſ è cunctis qui te venerantur amantiue :

Cumque ſuo ſcelere

A ſtirpe vellis impios.

21 Ergo omnes te jure canent, nomenque tacebit

Natio nulla tuum

In ſeculorum ſecula.

PSAL. CXLVI.

1 **T**E, magne rerum Conditor, & tuas

2 Sonabo laudes ; factaque poſteris

Miranda prodam, dum recurret

Per calidos mihi ſanguis artus.

3 Securitatem ne ſtabilem tibi

Promitte, regum præſidio ; neque

De ſtirpe mortali & caducâ

Pone tibi columen ſalutis.

4 Ut membra liquit ſpiritus, in ſuam

Terrena moles terram abit ; & diu

Conſulta vanescunt, & auras

Irrita per vacuas feruntur.

5 O ter beatum, quem Deus ætheris

Fido tuetur præſidio, ſuas

Qui ſpes opeſque omnes in uno

Conſtituit Domino Deoque ;

6 Qui terram & æquor condidit & polum,

Et quicquid æquor terraque continet

Poluſque : qui promiſſa præſtat

Perpetuo ſtabilis tenore.

7 Qui nec tyranni vi ſinit opprimi

Infirmiorem, aut eſurie premi :

Qui carcerum exemptos tenebris

Compeditibus levat innocentes.

- 8 Ἀθάνατος τυφλοῖσι Φάος τε καὶ ὄψιν ἔδωκεν,
 Ὀφθαλμῶν δέ τ' ἀκέσσαι ἀεικέλιν ἀλαωτύν·
 Ἀθάνατος κυφούς τε χάμαί τ' ἀνέγειρε πρῶντας·
 Ἀθάνατος φιλεῖ ἄνδρας, ὅσοι φρένας αἰσιμοὶ εἰσιν.
- 9 Ἀθάνατος ξείνοισι παρίσταται, ἠδὲ φυλάσσει·
 Παῖδάς τ' ὀρφανικοὺς ρύεται, χήρας τε γυναικας·
 Ἀνδρῶν δ' αὐτε διαρραίει ὁδὸν ἔργα τ' ἀλειτῶν.
- 10 Ἀθανάτοιο βίη βασιλεύσει νωλεμὲς αἰεὶ·
 Ἦ τε μάλ' ἤματα πάντα Θεός σευ, πότνια Σιών,
 Ἀλλήλοισι γενεῇσιν ἀνάξει. Κλείετ' Ἀνακτα.

Ψ Α Λ. ΡΜΖ'.

- 1 **Κ**λείετ' Ἀναχθ'· ὅτι καλὸν αἰδόμεναι Θεὸν αἰμόν·
 Ἦδύ τέ μιν μέλπεσθαι αἰοῖσιν λιγυρῇσιν,
 Ἦδέ μιν αἰνίζεσθαι ἔοικε μάλ', οὐκ ἀπέοικεν.
- 2 Ἰροσόλυμά τ' ἔδειμεν Ἀναξ, καὶ τείχεα μακρά·
 Ἰσραήλοιο ξυναγείρατό τ' αὖ μετανάστας.
- 3 Ἠκέσαι ἄνδρας, οἷσι κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 Ἐλκεά τ' εὖ κομέων, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πᾶσσω,
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνῶν.
- 4 Ἀλλά γε τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 Εὖ καὶ ἐπισταμένως πεμπάσασατο, λέκτο δ' ἀριθμόν,
 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἀστέρ' ἕκαστον.
- 5 Ἦ μέγας ἄμμιν Ἀναξ· τοῦ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον·
 Καὶ νόος ἐν στήθεσιν ἀμέτρητος καὶ ἀπείρων.
- 6 Ἄνδρας Ἀναξ ἀγανούς καὶ ἐνέας ὑψόσ' αἶρει·
 Τοὺς δέ τε κάββαλ' ἔραζε καὶ ἐστυφίλιξεν ἀλιτρούς.
- 7 Αἰνεῖτ' Ἀθάνατον λιγυρῇ μέλποντες αἰοῖσιν,
 Καὶ Θεὸν ἡμέτερον κιθάρης μελιηδεῖ Φωνῇ.
- 8 Ὁ ρανὸν ὅσπερ ὑπερθε μέγαν νεφέεσσι κάλυψεν,
 Ὅς τε καὶ ὄμβρον ἐτοιμάσασατο χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Ὅς τε καὶ οὖρεσι δῶκε φύειν νεοθηλέα ποῖν.
- 9 Κτήνεσί τε βρώμην, σφέτερόν θ' ἄλλis εἶδαρ ὅπασσε

P S A L M U S CXLVII. 501

- 8 Qui nocte pulsâ luminis aurei
 Cæcis refundit luminibus jubar :
 Gressusque firmat claudicantes,
 Justitiamque amat æquus æquam.
- 9 Curâ fideli qui fovet advenam,
 Orbæ marito qui viduæ favet,
 Orbos puellus qui tuetur,
 Et scelerum labefactat artes.
- 10 Rex ergo habenas imperii tuus,
 Sion, tenebit, si dera dum polum
 Pingent, & obliquum per orbem
 Sol rutilos agitabit axes.

P S A L. CXLVII.

1 **E**ja Deum laudate ; Deo date carmina digna :
 Certè erudito dignus ille est carmine :

2 Qui Solymam instaurat rursus, passimque per orbem
 Sparfos reducit exules Abramidas :

3 Qui fractos animi levat, & corda anxia lenit ;
 Mulcet dolores, mitigatque vulnera :

4 Qui numerat tacito labentia sidera mundo,
 Suisque quæque nuncupat vocabulis.

5 Magna Dei virtus, immensa potentia ; nulla
 Quam lingua fari possit, aut mens cogitet.

6 Qui mite ingenium fovet, allevat, auget honore ;
 Humique sternit impiam superbiam.

7 Eja Deum cantate, Deo persolvite grates ;
 Grato benignum canite Patrem barbato :

8 Qui coelum obnubit tenebris, terram rigat imbre ;
 Montesque læto vestit altos gramine :

9 Qui pecudum genti largâ dat pabula dextrâ ;

- Φηρσὶν ὀρεσκάοις, κοράκων τ' ἀπλήσι νεοσποῖς,
 Οἱ μέγα πεινῶντες ὅπα τρηχεῖαν ἰεῖσιν.
- 10 Οὐ σθένος ὄβριμόν οἱ κρατερώνυχος εὐαδεν ἵππου·
 Οὐτ' ἀνδρὸς σμελέεσσι ἐπιτέρπεται, οὐ τε πᾶχιστος
 Μυῶν τε κνήμη, πῆρι τ' ἐμπεδα νεῦρα πᾶληται.
- 11 Τοῖσιν μιν ἀζομένοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἀνθρώποισι
 Τέρπετ' Ἀναξ, ἐλέω δέ θ' ἐῷ ἔπ' ἐέλπομένοισιν.
- 12 Ὡ Σόλυμ', αἶνε' Ἀνακίᾳ, Θεὸν δέ σευ αἶνεε, Σιών.
- 13 Ὅτι πύλας σοι ἔθηκε πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 Καὶ κάρτυεν ὀχῆας, ἔδος τοι ἰὺ ἀσφαλές εἴη.
 Σοὶ τ' ἐνὶ σοῖσι τέκεσσιν ἀθέσφατον ὄλβον ὅπασεν.
- 14 Εἰρήνην σοι ἔθηκε τῆς ἀνὰ πείρατα γαίης·
 Ἀδδην τ' ἔδμεν ἔδωκε μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς,
 Παιπάλη ἡδέ σε θρέψεν ἄλις, πυροτό τ' αὐτῷ.
- 15 Ὡς τι ἔπος προέηκεν ἐπὶ ζείδωρον ἀρουραν,
 Ὡς τότε ρίμφα θέει, τῇ δ' ἀπτερος ἐπλετο μῦθος.
- 16 Εἰρίον ὥς ὑφάδας ταρφειᾶς ἦκεν ἔραζε,
 Καὶ τότε νηγατέω μάλ' ἰάνθη γαῖα χιτῶνι,
 Ἀμφότερον, κευκῶ τ' ἰδέειν, μαλακῶ τε φορῆναι·
 Πάχυνη χειμερίην, ὥσπερ κόινυ αἰθαλόεσσαν,
 Χεύατο καὶ ἐκέδασσεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης.
- 17 Κρύσταλλον προέηκεν ἐὼν ψυμοῖσιν ὁμοῖον·
 Τίς κεν ρῖγος ἐὼν μίμναι τετληότι θυμῷ,
 Ὅππότε χειμῶνος δυσθαλπέος ἤλυθεν ὥρη;
- 18 Ὡς δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε, τὰ δ' αὐτίκα πάντα λέλυνται,
 Τηκομένων δ' ἄρα τῶν δυσχείμερα δέσματα ὄλωλε·
 Πνεῖει δ' ὥ ἀνέμῳ, καὶ ὕδωρ ῥέει ὡς τὸ πάρος περ,
 Τοιοῦ ἐκῆτι, ὑπαὶ ριπῆς νότου ὕγρον αἰένως.
- 19 Ὅν λόγον ἐκφάνει Ἰακωβιάδῃσι, θείμιστας
 Ἡδὲ θεοπροπίας Ἰσραήλοιο γενέσθην.
- 20 Οὐχ ἕτερόν ποτε λαὸν ἐπὶ χθονὶ τοιάδ' ἔρεξεν·
 Ἄλλοι δ' οὐκ ἴσασιν ἅ θείσφατα. Κλείετ' Ἀνακίᾳ.

Corvoque victum se roganti sufficit.

10 Quem neque magnanimū delectat robur equorum,
Nec vis ferocis aut lacertus militis :

11 Sed pietas animi simplex, & in illius una
Quæ spem salutis collocet clementia.

12 Eja, Dei laudes Solymæe pangite turres ;
Benignitatem mons Sionis prædica.

13 Qui portarum aditus claustris firmavit ahenis,
Civesque cunctis commodis auxit tuos.

14 Qui te pace beat lætâ, & defendit ab hoste ;
Et messe flavâ tritici campos tegit.

15 Cujus ad imperium fundit sua munera tellus :
Natura cujus prompta paret jussibus.

16 Qui nivibus celfos operit, ceu vellere, montes :

Densas pruinas cineris instar dejicit ;

17 Et glacie lapsus solidarum frænat aquarum :
Cujus rigorem quis feret mortalium ?

18 Quum libuit, molles glacies tabescit in undas ;

Adspirat aura mitior, rivi fluunt.

19 Ostenditque suam per signa illustria mentem ;
Legesque Abrami tradidit nepotibus.

20 Non ita se populis aliis monstravit amicum,
Qui scita legum nesciunt coelestium.

1 **Κ**ΛΕΙΕΤ' Ἀνακλῖα, κλείετ' ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
 Ὑψόθεν αἴνου αἰδέετ' ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτιο.

2 Κλείετε μιν πάντες, χορὸς ἱερὸς, Ἄγγελοι αὐτοῦ·

Κλείετε μιν σύμπαντες ἑὼν στρατοὶ οὐρανίωνων.

3 Κλείετε δ' ἥελιός τε σελήνη τε πλῆθυσσα·

Κλείετε μιν σύμπαντες ἅμ' ἀστέρες αἰγλήεντες.

4 Καὶ μιν ἐπαινείτω ὑπὲρ οὐρανὸν οὐρανὸς εὐρύς·

Ἄλλα καὶ ὕδαθ' ὁμοῦ ὑπὲρ οὐρανὸν ὑψόθ' ἑόντα.

5 Πάντα τάδ' αἰνεῖτω ὄνομ' ἱερὸν Ἀθανάτιο·

Ὃς μὲν γάρ τ' ἔπος εἶπεν, ἄφαρ τ' ἐτέτυκτο ἅπαντα,
 Αὐτίκα καὶ ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.

6 Καὶ τὰ μὲν οὖν ἔστησε διαμπερές ἥματα πάντα,
 Νωλεμές ὄφρα μένη· τοῖσιν δέ τε θεσμὸν ἔθηκε,
 Θεσμὸν, ὃν οὔτε παρεξελθεῖν θέμις, οὔθ' ἀλιῶσαι.

7 Κλείετ' Ἀνακλῖα καὶ ὕμμες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Φῦλα δρακόντων, ἡδὲ πελώρια κήτεα πόντου,
 Νέρθε τε βένθεα πάντα, καὶ ὑγραὶ θέμεθλα θαλάσσης.

8 Πῦρ, κρυερή τε χάλαζα, χιὼν, καὶ νήχυτος ἀτμή,
 Ἦδ' ἄνεμος ζαῆς, ὃς ἐόν τ' ἔπος ἐξετέλεσεν.

9 Οὔρεα, σύμπαντες τε λόφοι, καὶ πρῶνες ἄκροι·
 Δένδρε', ἅ, τ' ἀνθρώποισι φέρει μελιηδέα καρπὸν,

Καὶ

P S A L. CXLVIII.

- 1 **L** Audate Dominum cœlitum
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.
- 2 Laudate Dominum, quos sibi
Adesse iussit Angelos :
Laudate Dominum exercitus
Parere prompti iussibus.
- 3 Laudate Dominum, qui diem
Sol, luna noctem illuminas :
Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.
- 4 Laudate eum rotatiles
Tot orbium compagines ;
Et unda longè celsior
Campis nitentis aëris.
- 5 Huic cuncta laudes dicite,
Numenque cuncta pangite ;
Quod cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu sustinet :
- 6 Fixitque firmo cardine,
Ne vi senectæ corruant ;
Certisque vinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.
- 7 Laudate Dominum sub specus **A**
Terræ dracones abditi ;
Et vasta cete, quæ sinus
Ponti repôstos finditis.
- 8 Ignes, nives, & grandines,
Vaporque, & auræ spiritus,
Ad iussa Domini mobiles
Circumrotantes turbines :
- 9 Colles feraces, & feri
Montes, & omnes arbores ;

Seu

Καὶ πᾶσαι κέδροι, αἱ τ' ὁδοὺν χαρίεσσιν ἰεῖσι.

10 Θῆρες τ' ἀγρότεροι, κτήνέων δέ τε ὅσα κάρηνα,
Πῶεα, μῆλά τε πάντα· καὶ ἑρπετὰ πουλυεύλητα,
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πάντα.

11 Σκηπτῶχοι βασιλῆες, ὅσοι κατακοιρανέουσι
Γαῖαν ἀπειρεσίην· καὶ μυρία Φῦλ' ἀνθρώπων,
Λαοὶ, καὶ λαῶν ἡγήτορες, οἳ τε θέμιστας
Εἰρύαται, πάντες τε δικασπόλοι ἀνέρες αἵης.

12 Σὺν δὲ καὶ ἡγετοὶ, καὶ παρθένοι ἀλφειεῖσαι·
Πρεσβύτεροι γενεῇ, ἅμα καὶ νέοι ἡβώντες.

13 Κλειόντων τε καὶ αἰνεύντων ὄνομα Ἀθανάτοιο·
Ὄνομα γὰρ τοῦδ' οἴου ὑπείροχον ἔπλετο πάντων,
Κῦδος ὑπὲρ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα.

14 Λαῶν δ' ὑψόσ' ἄειρεν ἑοῦ κέρας ἀγλαΐην τε·
Αἶνος δ' κεν καὶ αἰοιδῇ ὁμοῦ ὅσίοισιν ἑοῖσι
Πᾶσιν ἑοῖ, παιδεσσιν ἀμύμονος Ἰσραήλου,
Λαῶν, ὃς φίλος οἱ, μάλα τ' ἐγγύς. **Κλείετ' Ἀνακλῖα.**

Ψ Α Λ. ΡΜΘ'.

1 **Α**θανάτω νέον ὕμνου αἰδέεσθε· τοιοῦτο δὲ αἶνος
Καὶ κλέος ἐσθλὸν ἔοι ὁσίῳ ἀνδρῶν ἐν ἀμίλῳ.

2 Τῷ φρένα τερπομένη Ἰσραήλριο γενέθλη
Χαίροι, ὃς μιν ἔτευξεν· εὐφραϊνοῖατο θυμῷ
Ἀγλαὰ τέχνα Σιώνος, ἀγαλλόμενοι βασιλῆϊ.

3 Τοῦ δ' ὄνομα εἰνὶ χοροῖσιν ἀριθῆσι κλειόντων·

Καὶ

PSALMUS CXLIX. 507

Seu montibus rigescitis,
Seu cultibus mansuescitis :

10 Mites feræque bestiae,
Humique lentè reptiles ;
Et quæ liquentes aëris
Campos volando carpitis :

11 Reges & orbis præfides,
Et nationes liberæ,
Et pauperi plebeculæ
Qui jus ab alto dicitis :

12 Et vos juvenia florea,
Læti puelli & virgines,
Senesque vitæ in ultimo
Jamjam exituri limine,

13 Laudate Dominum : Numini
Sit ejus uni gloria ;
Unumque noscat omnium
Cælum solumque principem.

14 Hunc omne in ævum laudibus
Propago tollat Isaci :
Sibi dicatam qui bonis
Gentem beavit omnibus.

PSAL. CXLIX.

1 **C**Antate Domino canticum
Novum : sonet laus illius
Coetus per omnes, qui sacris
Non se profanis polluant.

2 Oblectet Isaci genus
Auctore se suo ; suo
Regi Sionis arduæ
Congratulentur filiae :

3 Nomen celebrent illius
Lætis choris & tympanis ;

Ejusque

Καί μιν αἰδούντων τυπάνοισι τε καὶ κιθάρῃσιν.

- 4 Ἀθανάτῳ γὰρ λαὸς εἰς κεχαρισμένος ἐστὶ,
 Τοῖσι δ' ὅγ' ἦρα φέρεται, μάλα τε σφέας ἀμφαγαπάξει.
 Ἄνδρας τε πτωχοὺς καὶ ἐνὴέα θυμὸν ἔχοντας
 ῥύσεται, ἐνδυκέως τε φόως αὐτοῖσι διδώσει.
 Ἀγλαὸν ἀμφότερον, κόσμον τ' ἔμεναι καὶ ἀργῆν.
 5 Ἄνδρες οὖν ὅσοι κεχαροῖατο κυδιώοντες,

Γηθοσύνη τ' ἀλαλάξαιεν σφοῖς ἐνὶ λέχεσσι.

- 6 Αἰνόν θ' ἱμερόεντα Θεοῦ, χαρίεσσαν αἰοδὴν,
 Ἄν στομα, καὶ ξίφος ἀμφηκές μετὰ χερσὶν ἔχοιεν.

- 7 Ἐθνεά τε κτεῖναι, καὶ εἰκότι δοῦναι ὀλέθρῳ,
 Καὶ λαοὺς τίσασθαι ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς.

- 8 Σειρῇσι κρατερῆς αὐτῶν βασιλῆας ἀγανοὺς
 Ξυνδῆσαι, ἀρχοὺς τε σιδηρεῖσι πύδῃσιν.

- 9 Ὅφρα δίκην ποτὲ τοῖσι, τίσιν τ' ἐπὶ πάλχῳ φέροιεν,
 Γραφθεῖσαν ζαθέη ἐνὶ βίβλῳ ἥδε γε τιμὴ
 Πᾶσιν εἰς ὁσίοισιν ὀπῃδεῖ. Κλείετ' Ἀνακτα.

Ψ Α Λ. ΡΝ.

- 1 Εὐτ' ἄγετε, ξυνήν δὲ Θεῷ ἐντόνυτ' αἰοδὴν.
 Κλείετε δὴ μιν ὑπερθεύ, ἥ οἱ ἔδος ἱερόν ἐστι.
 Κλείετε δ' αὖ μιν αἰδούντες καὶ ἐν αἰθέρι δῆ,
 Ἡ, κράτος οἱ μέγα τ' ἐστὶ, μάλιστα δὲ πᾶσι πύφονται.
 2 Κλείετέ μιν κρατερῶν ἐνεκ' ἔργων, ὅσα ἔοργε.

Κλείετέ

PSALMUS CXLX. 509

Ejusque laudes accinant

Blandè canoro pectine.

4 Gentem bonus Parens suam

Amore sancto amplectitur ;

Mitemque mansuetudinem

Firmat salute immobili :

5 Coetus piorum ut gestiant

Foris paratu splendido ;

Domique secum clanculum

Lætentur in cubilibus.

6 In ore, rerum Præsidis

Laus continenter personet ;

Utrinque acuti in dexteris

Vibrentur enses vindices.

7 In se ferarum ut gentium

Crudelitatem vindicent ;

Et in futurum iras, minas,

Superbiamque comprimant.

8 Reges suorum ut hostium

Arctis catenis alligent ;

Et ferreis coërceant

Vinclis feroces principes.

9 Poenas secundùm coelitus

Præscripta ab iis ut exigant ;

Et laus piorum pervolet

Omnes per orbis cardines.

PSAL. CL.

1 **L** Audate Dominum, lucidum
Templum colentem siderum ;

Qui vi suæ potentiæ

Firmavit orbis cardines.

2 Laudate Dominum fortiter,

Ubique gestis inclytum :

Laudate

Κλείετε μιν μολπήσιν αἰδόντες λιγυρῆσιν,
Ὡς θέμις ἐστίν, ὅου κράτος ἢ κῦδός τε μέγιστον.

3 Αὐτὸν ἀριζήλη σάλπιγξος κλείετε Φωνῇ,

Ναβλίῳ εὐκελάδῳ, ἅμα καὶ Φόρμιλῃ λιγείῃ.

4 Κλείετε μιν τυπάνοις, καὶ ὀρχηστύϊ καὶ αἰοιδῇ.

Κλείετε μιν χορδῇσι, καὶ ὀργάνῳ ἠχῆεντι.

5 Κλείετε μιν λιγυρὰ κροτέοντες κύμβαλα χερσὶ,
Κύμβαλα χαλκεόφωνα, μέγαν τ' ἀλαλάζμον ἱέντα.

6 Ὁ, τῇ περ οὖν πνεῖει, καὶ ἔχει ξωαρκέ αὐτμὴν,
Κλείετω ἡ Φωνὴ τὸν Ἀνακίᾱ. Κλείετ' Ἀνακίᾱ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

- Laudate magnitudinem
Captum supra mortaliū.
- 3 Laudate Dominum bellicæ
Claræ tubæ clangoribus :
Laudate Dominum nabliis,
Lyrisque blandè garrulis.
- 4 Laudate Dominum tympanis,
Chorique festi cantibus :
Laudate Dominum fidibus, &
Sonore dulci tibæ.
- 5 Laudate eum tinnitibus
Lætis canori cymbali.
- 6 Hunc cuncta laudent, quæ trahunt
Vitalis auræ spiritum.

F I N I S.

